This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.

+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.

+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.

+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

3 3433 08231549 4

EMENDATIONES
IN
SUIDAM
ET
HESYCHIUM,
ET
ALIOS LEXICOGRAPHOS GRÆCOS.

VOL. IV.

NEW YORK PUBLIC LIBRARY

SCRIPSIT

JO. TOUP,
ECCLESIÆ CATHED. EXON. PRÆBENDARIUS,
ET ECCLESIÆ S. MARTINI CUM CAPELLA
DE LOO IN AGRO CORNUBIENSI
RECTOR.

OXONII.
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.
MDCCXC.

THE NEW YORK
PUBLIC LIBRARY

ASTOR, LENOX
TILDEN FOUNDATION

EMENDATIONUM

IN

HESYCHIUM

PARS TERTIA.

EMENDATIONES

IN

HESYCHIUM.

ΛΑΓΓΑΖΕΙ. Ὀκνεῖ.] Scribendum, opinor, ὀκλάζει, ſive ὀκλᾷ. Heſych. Ὀκλάζειν, λαγγάζειν. Vide Arnaud ad Oppian. p. 221. Vel forſan legendum, Λογγάζει, ὀκνεῖ. Vide Heſych. v. Λογγάσαι, et nos ſupra P. I. v. Λογγάσαι. PARS III.

Α ΔΕΙΛΟΙ͂. Ὦ Δειλοί.] Scribe, Ἆ δειλοὶ, ὢ δειλοί. Orpheus de Lapid. v. 69.

——— ἤλασαν ἐσθλὴν
Ἆ δειλοὶ, σοφίην, ἐριούνιον ὑβρίζοντες.

ΑΚΡΟΠΟΣΘΙΑ. Τὰ ἄκρα τοῦ αἰδοίου, διὰ τὸ παρὰ τὸ ἄκρον αὐτῶν πείρεσθαι τὰ κρέα.] Gujet. κείρεσθαι. Scribe, πηροῦσθαι. Ita Spartianus in Adriano. *Mutilare genitalia.*

ΑΚΡΩΡΕΙΑΙΣ. Ταῖς ἄκραις τῶν ὀρέων.] Partes montis, Ἀκρώρεια, ὑπώρεια, et τέρμα, quod

PARS III. Heſych. explicat, τελευταῖον τȣ̃ ὄρȣς. *Pes* ſive *radix montis.* Scribitur et Ἀκρόρεια. Orpheus de Lapid. p. 196.

Ἔρχομαι εἰς ἀκρόρειαν ἄγων χορὸν ἡδὺν ἑταίρων.

ΟΝΟΣ —— Πολύπȣν ζῶον καὶ συστρεφόμενον ὡς κύαμος.] Vide Heſych. v. Ἰȣλοὶ, et Meurſium ad Lycophr. p. 106.

ΣΚΩΡΙΑ. Ἡ γαιώδης ἐν ὑποστάθμῃ.] Vide Heſych. v. Κιβδηλιῶντας. Vide nos infra v. Σκωρία.

ΞΥΝΕΧΕΤΑΙ. Συνφέρεται.] Themiſtius Orat. i, p. 14. ξυνέχειν pro συμφέρειν.

ΣΚΥΒΑΛΙΖΕΤΑΙ. Ἐξȣθενεῖται.] Themiſt. p. 25. Σκυβαλίζειν καὶ ΔΙΑΠΤΥΕΙΝ. *Deſpuere.*

ΔΙΑΠΤΥΣΑΙ. Διαπλερῶσαι, ἀνευρῦναι, διαστῆσαι.] Lege Διαπλῆσαι, διαπλερῶσαι — Διαπτύσαι ſive Διαπλύξαι, ἀνευρῦναι. *Explicare, dilatare.*

ΕΥΡΥΝΕΙΝ. Αὔξειν, ἰχνεύειν.] Illud ἰχνεύειν pertinet ad Εὐρινεῖν.

ΒΑΙΩΝ. Ἐκβαλὼν καὶ ἐν αἰχμαλωτίσι βαῖον ἐν βαρκάθοις ὄχλος λιβυκός.] Hæc ſunt corrupta, confuſa, et loco mota, et Oedipum quendam deſiderant. Interea lego; Βαλὼν, ἐκβαλών. — Βαρκαίοις ὄχοις. Σοφ. ἐν Ἠλέκ.

Μέτωπα συμπαίσαι Βαρκαίοις ὄχοις.

Λιβυκοῖς.

Λιβυκοῖς. Eſt in Electra, v. 729. ubi vide Schol. et Heſych. infra v. Βαρκαίοις. PARS III.

ΕΦΙΣΤΟΡΕΙΝ. Ἐπερωτᾷν.] Verbo utitur, opinor, Auctor Peripli Ponti Euxini p. 3. Ed. Voſii, ſed corrupte admodum et alio ſenſu. Ἐπιμίσγεσθω ἐκαῖέως ἐφόϊεις. Scribendum, opinor,

Ἐπιμίσγεθ' ὡς Ἑκαταῖος μὲν γ' ἐφιςορεῖ,
Ὡς δ' Ἔφορος ἱςόρηκεν ——

Vide Voſſium. Hecatæum ἐν Περιόδῳ Εὐρώπης laudat Harpocration v. Κύπασις.

ΚΩΦΟΣ. Οὔτε λαλῶν, οὔτε ἀκούων, ἐννεὸς, (ἐνεὸς) ἀσθενής.] Epigram. Meleagri apud Spanheim. ad Callimach. p. 697.

—— τὰ ϗ Κωφοῖσι λαλεῦντα
Ὄμματα ——

Reddit, *oculos qui vel mutis loquuntur.* Imo, *qui ſurdis loquuntur.* Corrigendum Epigram. Anthol. Lib. iv. Leontii in Caramallum:

Ὄμματά σοι ϗ ταρσὰ ποδήνεμα ——

Ubi Cl. Pauw. ad Ariſtænet. p. 174. Quid, inquit, ὄμματα ποδήνεμα? Scribendum, puto, Ὄμματά σοι λάλα, ταρσὰ ποδήνεμα. Vide locum et ibi Pauw, qui alio modo emendat; ſed früſtra. Latini, *Oculi arguti.* Cicero de Leg. 1. 2. 9. *Oculi nimis arguti—loquuntur.* Ubi lego, LIMIS *arguti.* Vide Cl. Bentleium ad

PARS III. Tuſcul. iii. 9. De voce ἰνεὼς vide Albert. Gloſſar. p. 70. De Caramallo autem iſto qui ſub Zenone floruit, vide Malalam Chronol. vol. ii. p. 98. et notam ibi.

ΑΓΚΥΛΗ ΧΕΙΡ. Ἀπηγκυλωμένη καὶ συνεςραμμένη εἰς ἀποκοταβισμόν.] Lego, ἀκοντισμόν. Vide Heſych. v. Διηγκυλῶσθ. Sed forſan nihil mutandum. Vide Heſych. v. Ἀγκύλη.

ΔΙΠΛΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ. Τὰ διούλλαβα ἀνδρῶν ὀνόματα, οἱ δὲ παλιμβόλα.] Confunduntur, opinor, Διπλᾶς et Δίπλοα. Eurip. Διπλᾶς ἀνήρ. Horat. *Duplicis Ulyſſis*. Hinc Themiſt. p. 34. Διὰ ταύτην ἂν τὴν ΔΙΠΛΟΗΝ καὶ θηρίε γίνεται ἄνθρωπος δυσμεταχειριςότερόν τε καὶ ἀγριώτερον. Vide nos infra v. Διπλᾶς ἄνδρας. Origen. contra Celſum, p. 15. διπλόην τῆς λέξεως. Confer Platon. Sophiſt. apud Rhunken. ad Timæum p. 63.

ΠΕΡΙΦΡΟΝΕΙΣ. Περισωφρονεῖς, ὑπερφρονεῖς.] Recte, opinor, περισωφρονεῖς. Hinc Themiſt. Orat. i. p. 37. Τὸ μὲν δὴ ἐλλεῖπον τᾶ ἀληθᾶς κομψόν τέ ἐςι καὶ αἱμύλον, καὶ ἐνίοτε ἐκ ἄχρηςον τῷ φιλόσοφῳ· καὶ διὰ τᾶτο καὶ Σωκράτης παρελάμβανε τοῖς λόγοις, ὁπότε ἐδεῖτο ἐπισκῶψαί τινα σοφιςὴν τύφε μεςὸν καὶ γέμοντα ΠΕΡΙΣΩΦΡΟΣΥΝΗΣ. Ita enim legendum, unica voce. Heſych. Σωφροσύνη, σοφία. Themiſt. p. 53. γέμεσαν σωφροσύνης ἡδονήν.

ΚΕΡΔΩ.

ΚΕΡΔΩ. Κερδίςη ἀλωπηξ.] Themiſt. utitur Orat. iii. p. 90. Ταύρω δύο μιᾶς ἡγεῖσθον ἀγέλης, ξυνόμω τε ὄντε καὶ ὅτι μάλιστα φίλω. Ὁ λέων δὲ αὐτοῖν τὴν ξύστασιν ἐδεδίει· καὶ οὔτε αὐτοὺς ἐθάρσει, οὔτε δι' αὐτοὺς τὴν ἀγέλην. Κακῶς οὖν ὑπὸ λιμοῦ διακείμενος, ἔρχεται ἐπὶ τὴν ΚΕΡΔΩ, καὶ ξυμμαχίαν ὁμολογοῦσι· τῇ δὲ ἄρα τοσοῦτον κακουργίας καὶ δεινότητος περιῆν, ὥστε προσενεγκοῦσα τὴν μηχανὴν διέστησέ τε αὐτὼ καὶ ἐξέμηνε κατ' ἀλλήλοιν, καὶ παραδέδωκε τῷ λέοντι δίχα ἑκάτερον εὐπρέπη καὶ εὔκολον θήραν. Τοῦτο μὲν ἡ τοῦ Αἰσώπου ΚΕΡΔΩ. PARS III.

ΕΥΑΡΕΣΤΟΝ. Πάνυ ἀρέσκοντα.] Vox reſtituenda Themiſtio, Orat. iii. p. 74. Ἀρετὴ μὲν γὰρ πρὸς αὑτὴν ἅπασα σύμφωνος, κακία δὲ οὔτε πρὸς ἀρετὴν εὐμενὴς, οὔτε ΕΥΑΡΕΣΤΟΣ ἑαυτῇ. Ita legendum. Vulgo male δυσάρεςος.

ΕΥΑΡΗΤΟΣ. Ὄνειρος, εὔτακτος.] Scribo ſine diſtinctione, Εὐάρητος ὄνειρος, εὔευκτος. Heſych. Πολυάρρητος, πολύευκτος. Ubi ſcribendum, Πολυάρητος, vel πολυάρατος. Vide infra p. 8.

ΕΥΕΚΤΟΥΝ. Εὖ ἠκονημένον, ἀκμάζον—Εὔρωςουν, εὔπλευρον.] Hæc male digeſta ſunt. Scribe, Εὐήκοον, ὀξὺ, εὖ ἠκονημένον, ἀκμάζον — Εὐεκτοῦν, εὐρωςοῦν, εὔπλευρον. Ubi notanda vox. Εὔπλευρος, *Bene ſanus*.

ΕΞ ΟΡΙΟΥ. Ἐξ ἐπιτηδείου ἀνέμου.] Recte corrigunt,

PARS III. rigunt, ἐξ ὑρίω. Themiſt. p. 105. Πνεύματα ἐξ ὑρίας. Subaudi μερίδος. Heſych. Οὐρία, ὀπισθίη.

ΑΝΑΛΚΑΤΑΛΛΑ. Ἄνωθεν κάτω.] Lego, Ἀναντακατάντα. Vide Hom. Il. Ψ. 116.

ΠΡΟΣΟΜΑΙ. Ἐάσω.] Scribendum, Πρόωσομαι.

ΚΑΤΑΛΕΥΣΑΙ. Ἐγκλῖναι, λιθοβολῆσαι.] Iſtud ἐγκλῖναι pertinet, opinor, ad Κατανεῦσαι.

ΚΑΡΔΑΜΥΣΣΕ. Κατάπιε.] Lege, Κατάμυε. Vide Arnaud ad Oppian. p. 226. Themiſt. p. 61. ἀσκαρδαμύτ]ων πρὸς τὸν ἥλιον — νῦν δὲ καταμύειν.

ΠΟΛΥΑΡΡΗΤΟΣ. Πολυεύκτος.] Scribe, Πολυάρατος. Themiſt. p.66. τὸν πολυάρατον πλῦτον. Vel forſan πολυάρητος. Vide ſupra p.7. v. Εὐάρητος.

ΕΚΤΙΣΕΙ. Ἀποδώσει.] Themiſt. p.70. Ταῖς δὲ ἐπανθεῖ τὸ πρόθυμον εἰς τὴν ΕΚΤΙΣΙΝ· ὐ γὰρ πάντως τὸ ἔργον ἀπαιτητέον, ἀλλὰ τὴν γνώμην μόνον ἐξεταςέον, κ̀ εἰ τοσαῦτα ΕΚΤΙΝΟΥΣΙΝ ὅσα δύνανται. *Rependunt.*

ΟΥΔΕΝΕΙΑΣ. Εὐτελείας.] Utitur Themiſtius p. 37. Μᾶλλον γὰρ αἰσθάνονται τὴν ἑαυτῶν ὐδενείας, ὅταν ἀμαθέςεροι διεξελέγχωνται τῦ μηδὲν εἰδέναι προσποιυμένυ.

ΤΕΡΜΕΡΙΑ

ΤΕΡΜΕΡΙΑ ΚΑΚΑ. Τὰ μεγάλα.] Vide Petavium ad Themiſt. p. 41. ubi pro μερμέρια κακὰ recte legit τερμέρια.

ΧΟΡΔΕΥΣΑΙ. Κακοποιῆσαι, τεμεῖν.] Utitur καταχορδεύω Longinus, et Themiſtius p. 41. pro κατατέμνω.

ΑΛΕΙΝ. Οἰκεῖν.] Scribo, ὀκνεῖν. Heſych. Ἀναλεῖ, σχολάζει. Ταραντῖνοι.

ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ. Τὸ τῆς Δήμητρος ὃ ϗ μέγαρον καλοῦσιν, ὅπου τὰ ἀνάκτορα τίθεται.] Forſan τὰ ἀνακτόρια. Ubi *Sacra* ſcilicet reconduntur. Heſych. Ἀνακτόριον, ἱερόν. Heſych. Μέγαρα — θεῶν οἴκημα. Forſan, οἰκήματα. Vide nos ſupra P. I. v. Μέγαρα, et P. II. v. Ἀνακτόριον. Themiſtius Orat. iv. p. 106. Ἡδὲ Ἀκαδημία καὶ τὸ Λύκειον ἀποκλείει, ϗ οὔ φασι τοῖς ἀνακλόροις προσήκειν τὸν ἄνδρα ἐκεῖνον ὃς τοῦτο τὸ ὄνομα ἀγαπᾷ ϗ ἐξεργάζεται.

ΕΠΑΥΤΟΦΑΔΕΣ. Ἐπ' αὐτοφώρῳ.] Quid ſit illud Ἐπαυτοφάδες neſcio. An, Ἐπαυτοφρᾴδες, cujus interpretamentum exciderit? et ſcribendum,—Ἐπ' αὐτοφώρῳ. Themiſtius, p. 197. Καταληφθέντες ἐπαυτοφώρῳ. Ubi diviſim ſcribendum, ἐπ' αὐτοφώρῳ. Heſych. Αὐτοφορία, τὸ ἐπὶ αὐτῇ φορᾷ. Forſan, Αὐτοφωρία, τὸ ἐπὶ αὐτῇ φωρᾷ. Heſych. Φωρὰ, κλοπή. Unde φωρᾶν et φωριᾶν, τὰ κλεψίμαια ζητεῖν.

ΠΑΡΕΘΕΙΣ.

PARS III.

ΠΑΡΕΘΕΙΣ. Ἐκβληθεὶς ἢ ἐάσας.] Malim, ἐκλυθεὶς. Heſych. Παρείθη, παρελύθη. Themiſt. p. 198. παρεθέντα τε ὑπὸ πλήθȣς τραυμάτων. *Confectum vulneribus*. Malala, vol. ii. p. 211. παρεθεὶς τὰ δεξια μέρη. Vide nos ad Heſych. P. II. v. Παρετός.

ΕΥΑΓΓΑΛΟΝ. Εὐβάςακτον, εὐπροσαγγάλιςον.] Corrigunt, Εὐάγκαλον — εὐπροσάγκαλιςον. Themiſt. p. 157. ȣκ εὐαγκάλȣς μοι ἔτι τȣ̀ς λόγȣς ποιεῖς. Interpres, *Complexu difficiles*. Forſan ſcribendum, Εὐάγκαλον, εὐβάςακτον. — Εὐάγγελον, εὐπροσαγγέλιςον.

ΜΥΗΣΙΣ. Μυςαγωγία. Μυςαγωγὴ γνῶσις.] Scribe Μύησις, μυςαγωγία, μυςικὴ ἀγωγὴ, γνῶσις.

ΕΜΜΕΤΑΙ. Ὀρχεῖται.] An legendum, Ἐμμυεῖται?

ΣΥΝΑΙΝΕΙ. Συνευδοκεῖ, συγκατατίθεται.] Reſtituenda hæc vox Themiſtio p. 185. ubi pro συνήσει legendum συναινέσει. *Plauſum atque conſenſum dabant*.

ΟΡΟΙΤΥΠΟΣ. Ὑλοτόμος.] Hæc ſunt verba Schol. ad Nicand. Theriac. v. 5.

ΕΡΑΣΙΧΡΗΜΑΤΟΥΣ. Φιλαργύρȣς.] Themiſtius p. 113. Τόδε μὲν ȣ̓δεπώποτε ἀρετῆς σημεῖον, ἀλλὰ φιλοκερδȣ̃ς καὶ ΕΡΑΣΙΧΡΗΜΑΤΟΥ ΨΥΧΗΣ.

ΜΑΤΑΙΟΛΟΙΧΟΣ.

ΜΑΤΑΪΟΛΟΙΧΟΣ. Ὁ περὶ τὰ μικρὰ πανῦργος πὴ λίχνος.] Scribe, Ματιολοιχός. Vide Petavium ad Themiſt. p. 553. qui male deducit a μάτιον et λοχῶ, cum ſit a λείχω, *lingo*. Sed et vide Cl. Bentleium ad Ariſtoph. Nubes, qui aliter legit et emendat.

ΥΠΑΡΓΥΡΟΝ. Τὸ κινάμωμον.] Scilicet quod Cinnamomum argentum valore atque pretio æquaret: ut Salmaſ. ad Vopiſcum. Themiſt. p. 118: τὰ ὄψα ἀπαργυρίζων, *de eo qui obſonia argento permutaret*. Ubi forſan ἐπαργυρίζων legendum, vel ὑπαργυρίζων.

ΜΗΛΟΦΟΡΗ. Θεραπεία Περσικὴ τῦ βασιλέως.] Recte corrigunt, Μηλοφόροι. Utitur Themiſt. p. 134.

ΑΙΟΝΑΝ. Καταντλεῖν, σμήχειν, λύειν.] Hinc Αἰόνημα Medicorum. Dion lib. 55. Αἰονήμασι καὶ τοῖς ἠπίοις φαρμάκοις θεραπεύυσι. Vide et Arnaud ad Heſych.

ΛΕΠΤΗΝΑΥΤΟΝ. Σινδὼν, λεπτή.] Lego Λεπτήνητος. Sic Heſych. Λεπτόμιτόν φάρος, λεπτὸν ἱμάτιον.

ΟΛΚΑΣ. Πλοῖον, ναῦς φορτηγὸς, ἀηδὼν, εἰρήνη δυναλάς.] Recte, opinor, illud δυνατάς. Heſych. Ὁλκὰ, δυνατά. Sed quid illud ἀηδὼν, vel εἰρήνη? Neque enim iſta voci ὁλκὰς conveniunt. Equidem

PARS III. dem legerim, ναῦς φορτηγὸς, ἡ διαδιδῦσα ὁλκὰς τὴν εἰρήνην, δυνατάς, ut reſpexe it Themiſtium, Orat. 10. p. 233. ἡ διαδιδῦσα ὁλκὰς τὴν εἰρήνην. Ariſtides in Minervam p. 12. Edit. Jebb. Εἰ καὶ δικῇ πάλιν τῶν κατ' ἤπειρον, ἔντε τὸ αὐτὸ τὸ τῶν ναυτικῶν εἰς ἄμφω τείνει· εἰρηναῖον μὲν τὰς ὁλκάδας, καὶ τὴν διὰ τέτων ἐμπορίαν· πολεμιςήριον δὲ τὰς τριήρεις· ὥσπερ ἅρμα ἁμιλλητήριον καὶ πολεμιςήριον.

ΟΛΚΗι ΜΙΑι. Τόνῳ, δυνάμει.] Hinc corrigendus Piſides apud Suid. v. Δύναμις, ubi male legitur μίαν ὅλην, pro ὁλκήν.

ΑΠΑΜΦΙΑΣΑΝΤΕΣ. Ἀποδύσαντες.] Hinc Phurnut. p. 216. ἀπαμφιασμὸν τῦ τρόπυ, *denudationem morum.*

ΠΡΟΤΡΙΤΑ. Πρὸ πολλῦ.] Themiſt. p. 353. Καὶ θέατρα ἤδη ἐγείρει, (ἀγείρει,) καὶ πρότριτα ἐπαγγέλλει εἰς τὸ δικαςήριον συνιέναι.

ΦΩΡΙΟΝ. Κλέμμα καὶ θρόνυ εἶδος.] Reſpexit Themiſtium, p. 353. Γενναῖον τὸν θρόνον καὶ το βῆμα ὁρῶντες τὰ ΦΩΡΙΑ τῦ ἀδικήματος. Quem locum male intellexit Heſychius. Recte Petavius, *Sceleris indicia manifeſta.*

ΕΥΙΛΑΤΟΝ. Ἴδια.] Legendum, ἰλέω. Heſych. Ἵλεως, εὐμενής. Heſych. Εὐιλατεύειν, εὐμενὴ εἶναι. Vide Caſaubon. ad Spartian. p. 153. qui male.

ΑΠΟΝΗΣΤΙΣΑΣΘΑΙ. Τὸ ἀπὸ νηςείας ἐπὶ πρώτην ἐλθεῖν.] Varie hæc tentant Viri docti. Vide

Salmaſ.

Salmaſ. ad Vopiſcum. p. 615. Sed nihil mutandum. Subintelligitur ſcilicet βρῶσιν ſive τροφήν. Sic Galenus Tractatu ſecundo ὑγιεινῶν. Εἶτα χόνδρον ἡψημένον ἐν ὕδατι μέλι μιγνὺς ὠμὸν ὅτι κάλλιστον, ἤσθιε, καὶ τοῦτ' ἤρκει μόνον αὐτῷ τήν γε πρώτην. *Atque hoc ſatis illi fuit pro jentaculo.* Quare forſan Græci jentaculum πρώτην vocabant.* PARS III.

ΑΛΛ' ΑΧΡΙ ΕΞΕΣΤΙΝ. Ἀντὶ τοῦ ἴσω. Μένανδρος.] Lego, αντὶ τοῦ, ἕως. Μένανδρος. Heſych. Ἄχρι, ἕως. Eſt autem Ἀλλ' ἄχρι ἔξεστιν, *Quin dum licet.* Philoſtrat. Epiſt. 35. Ἀλλ' ἕως ἔξεστι καὶ ζῇς.

ΟΛΟΦΩΙΑ. Ὀλέθρια, οἷον ὀλοποιά.] Lege ὀλοοποιά. Vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 1.

ΠΗΛΑΓΟΝΕΣ. Γέροντες, παλαιοὶ, γηγενεῖς.] Bentleius ad Callimachi Hymn. in Jovem v. 3. γίγαντες legit pro γέροντες. Male, opinor. Notat enim Heſychius primos homines atque adeo veteres ἐκ πηλοῦ factos. Callimach. Fragment. Bent. No. 133.

—— πηλοῦ μὴ 'ξ ἑτέρου γέγονας.

Callimachus Hymn. Jov. 3.

Πηλογόνων ἐλατῆρα ——

* In Marg. —Ælian. Nat. Animal. p. 617. Διαιτήσεται τήν γε πρώτην. Xenoph. Memor. p. 773. Καὶ περὶ πολέμου συμβουλεύειν τήν γε πρώτην ἐπιχήσομεν. Eſt ellipſis pro ſenſu loci ſupplenda. Dio Caſſius p. 364. Παρεῖδεν καὶ οὐκ ἐπήμυνεν αὐτοῖς τήν γε πρώτην.

Ubi

PARS III. Ubi Bentleius Πηλαγόνων. Sed, opinor, utrumque bonum, Πηλὸγονοι et Πηλάγονες.

ΑΕΙΡΟΙΣ. Ἀπείροις.] Scribe iiſdem literis, Ἀείροις, ἐπαίροις. Schol. ad Oppian. Halieut. lib. ii. 5. Ἀεῖραι, ἐπαρεῖν.

ΑΜΦΗΡΙΣΤΟΝ. Ἀμφοτέρωθεν ἐξισούμενον — Ἀμφίλογον.] Lege uno ductu atque ordine, ἐξισούμενον, ἀμφίλογον, παρὰ τὸ ἄμφω καὶ ἐρῶ τὸ λέγω ῥῆμα. Vide ἀμφήριστον ab ἄμφω et ἐρῶ. Schol. ad Oppian. Hal. i. v. 90. ἀμφίβολος.

ΑΔΟΡΟΙ. Ἀσκοί.] Utitur Antimachus. Vide Caſaubon. ad Spartian. p. 153.

ΟΨΩΝΑ. Τὸν πρὸ τὸ ὀψώνειν σπυρίδα.] Forſan, Ὀψῶνα, τὸ πρὸς τοῦ ὀψωνεῖν. Σπυρίδα ſcilicet: ut ὄψων ſit qui obſonii curam habet. Latini, *Obſonator*. Procopius Perſic. lib. 3. Ἰωάννην παρέδωκεν ὃς οἱ ἐπεμελεῖτο τῆς περὶ τὴν οἰκίαν δαπάνης· ὀπτίωνα τοῦτον καλοῦσι Ῥωμαῖοι. Sic apud Eunap. ἀζουτριῶνα pro *adjutorem*. Vide Caſaubon. ad Spartian. p. 160.

ΣΩΡΑΚΟΝ. Ἀγγεῖον εἰς ὃ σῦκα ἐμβάλλεται ἢ ξυλοκανθηλία.] Vide omnino Cl. Salmaſium ad Capitolinum p. 340.

ΑΠΟΔΕΟΥΣΑ. Λείπουσα, ὑστεροῦσα· δεῖ γὰρ τὸ ὑστερεῖν ἀποσημαίνει στέρημα ἐστί. Τὸ ἐπίῤῥημα δὲ τὸ

χρὴ

χρὴ σημαίνει.] Legendum, ἀποσημαίνει ὅτι ῥῆμα ἐςί. Themiſtius p. 463. τῆς μὲν κόμης λίαν φροντίσαι, ὡς μὴ φαίνεσθαι ἀποδῦσαν. *Crinis magnam curam habere, ne deficere ſive excidiſſe videatur.* Ubi legunt, κάλλως ἀποδῦσαν. Perperam. Si quid mutandum, ἀποῤῥύεισαν legerem, ob ſequentem καταῤῥυεῖσας. PARS III.

ΕΚΔΙΑΙΤΗΘΗΝΑΙ. Διατραφῆναι, ἢ διαπραχθῆναι.] Lego, διαπαχθῆναι. *Abduci. Ab aliis dimoveri.* Vide Salmaſ. ad Spartian. p. 96.

ΒΗΣΣΑΙ —— Πόλις.] *Beſam* urbem intelligit. Vide Caſaubon. ad Spartian. p. 138.

ΩΡΑΚΙΑΝ. Λυποψυχεῖν.] Lege λειποψυχεῖν. Utitur Themiſt. p. 354.

ΟΚΡΙΒΑΣ —— ΛΟΓΙΟΝ, ἐφ' ὧ οἱ τραγωδοὶ ἠγωνίζοντο.] Themiſt. p. 358. Αἴσχυλος δὲ τρίτον ὑποκριτὴν καὶ ὀκρίβαντας. *Pulpitum* reddit Petavius. Id eſt, Λόγιον.

ΕΦΟΛΚΑ. Τὰ ἀγαγεῖν δυνάμενα.] Utitur Themiſt. p. 365. Καὶ Χάριτες ἐπανθοῦσι τοῦ ἐφολκὸν εἶναι.

ΧΟΡΤΟΣ. Ὁ συνήθης.] Scilicet id quod vulgo χόρτον vocamus et probe ſcimus. Sic ſæpius Heſych. Καὶ τὸ σύνηθες. Vide nos ſupra P. II. v. Κλίνη. Confer Heſych. v. Κεφαλή.

ΕΠΙΧΙΛΕΣ,

PARS III.

ΕΠΙΧΙΛΕΣ. Τὸ ἐλλιπές.] Lege Ἐπιχειλὲς, τὸ ἀνελλιπές. Themiſt. p. 458. Ἐπιχειλῆ πᾶσι τὰ ἀγαθά. *Bona abundantia.*

ΕΠΙΧΙΛΟΥΝΤΕΣ. Πληροῦντες.] Scribe Ἐπιχειλοῦντες. An a χίλη?

ΥΠΟΦΑΙΣΕΙΣ. Εἰς θεωρίας.] Legendum Ὑποφαύσεις, εἰσπορείας. Vide Petavium ad Themiſt. p. 612.

ΠΑΤΡΩΖΟΥΣΑΙ. Τὰ τȣ̃ πατρὸς φρονȣ̃σαι.] Utitur Themiſt. p. 285. Πρὸς ὥρας ϛέλλει μοι — τὸν ἐκ τȣ̃ μαϛȣ̃ πατρῴζοντα ἤδη.

ΒΑΡΠΥΡΓΟΣ. Πορμεῖο περὶ ἀμφόδων.] Aſſentior reponenti, Ἑρμαῖον περὶ ἀμφοδον. Nam βάρπυργος eſt *parva turris.* Heſych. Βὰρ, μικρόν. Ἑρμαῖον eſt *Acervus lapidum in biviis Mercurio* Ἐνοδίῳ *ſacer.* Vide tamen Petavium ad Themiſt. p. 663. Vide et Heſych. v. Ἑρμαῖος λόφος. Id eſt, Βάρπυργος. Confer *Coſtard's Two Diſſertations*, p. 39. Vel βάρις πύργος. Corrigendus Suidas, v. Καινοπρεπὲς, ubi pro Δαρείȣς lege Βάρεις. Vide Suid. v. Βάρεις.

ΕΝΟΔΙΟΣ. Ἑρμῆς πάρῳ.] Scribo, παρ' ὁδῷ. *Juxta viam.* Vide Petavium ad Themiſt. p. 669.

ΣΚΙΤΑΛΟΙ. Ἀπὸ τῶν ἀφροδισίων καὶ τῆς ΠΡΟΥΝΙΚΙΑΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΕΡΙΝΗΣ θεȣ̀ς τινὰς

ἐσχημάτισεν,

ἐσχημάτισεν, θεὸν δὲ φησι πεπλάσθαι τὸν νόμιον.] Quis ἐσχημάτισεν? Proculdubio deſunt nonnulla. An legendum ἐσχημάτισαν? Scilicet, *Veteres*. Vult *deos nonnullos* fingi quos vocabant Σκιτάλυς, a rebus venereis ſcilicet, atque *prælludio amatorio:* nam πρυνικία ſive πρυνεικία νυκ]ερινὴ eſt *ludus nocturnus amatorius*. Vide Salmaſ. ad Spartian. p. 146. An excidit nomen alicujus? ſequitur enim θεὸν δὲ φησι πεπλᾶσθαι τὸν νόμιον. Forſan, νόμιον. Pan deus laſcivus νόμιος vocabatur. Vide nos infra v. Σκίταλοι.

PARS III.

ΑΥΤΟΛΗΚΥΘΟΙ.] De iſta voce vide Harpocrat. et Mauſſac. ibidem, et Valeſ. Confer Philoſtratum apud Salmaſ. ad Spartian. p. 149.

ΕΜΦΥΛΟΝ. Τὸν ἐκ τῆς αὐτῆς, ὐ πολέμιον ἀλλ' ἐμφύλιον.] Emendandus hic locus ex Schol. ad Oppian. Hal. i. v. 249. Ἔμφυλον τὸν ἐκ τῆς αὐτῆς φυλῆς, ὐ πολέμιον ἀλλ' ἐμφύλιον. Et viciſſim emendandus Scholiaſtes, ubi male legitur πόλεμόν ἀλλ' ἔμφυλον.

ΡΑΘΑΓΟΣ. Τάραχος.] Hinc πολυῤῥαθάγοισι apud Oppian. Hal. i. 383.

Δελφῖνες δ' ἀκταῖσι πολυῤῥαθάγοισι γάνυνται.

Ad quem locum vide Scholiaſtem. Schol. Nicand. Theriac. v. 194. Ῥάγαθος (forſan ῥάθαγος) δὲ κυρίως ὁ τῆς κώπης κτύπος.

PARS III.

ΚΡΟΚΑΙ. Παραθαλάσσιοι ψῆφοι.] Legendum Κροκάλαι. Heſych. infra: Κροκάλαι, ψῆφοι. Schol. ad Oppian. Hal. i. 399. Κροκάλαι κυρίως εἰσὶν αἱ περὶ τὸν αἰγιαλὸν σμικρόταται ψηφῖδες. Recte quoque Heſych. Κροκάλαι, ἀκταί. Ita Oppianus ipſe,

> Καςορίδες τ' ὀλοαὶ δυσπενθέες, αἵ τ' ἀλεγεινὴν
> Ὄσσαν ἐπὶ κροκάλῃσιν ἀπαίσιον ὠρύονται
> Ἀνδράσιν ——

ΘΗΛΥΦΟΝ. Τὸ ἀκίνητον.] Lego, Θηλυφρὸν, τὸ κίναιδον. Vel, ſi magis placet, θηλυφρὼν, ὁ κίναιδος. Oppian. Hal. i. 127.

> Ἀνδρὸς ἐπωνυμίην θηλύφρονος ηὐδάξαντο.

Ubi piſcem cinædum intelligit. Vide Ritterſhuſium. Ariſtophanes in Eccleſ. v. 110.

> Καὶ πῶς γυναικῶν θηλύφρων ἐξουσία
> Δημηγορήσει; ——

Sed ſcribe ſine dubio, Θηλυφόνον, τὸ ἀκόνιτον. Vide Ælian. de Nat. Anim. lib. ix. 27. Nicand. Alexiph. v. 42.

> Ἴδης ἐν κνημοῖσι φαλακραίης ἐνὶ βήσσης
> Πολλάκι θηλυφόνον καὶ κάμμορον· ἐν δ' ἀκοναίοις
> Θηλείην ἀκόνιτον ἀνεβλάστησεν ὀρόγκοις.

Hic tamen pro ἀκόνιτον legendum ἀκόνιτιν. Vide Arnaud. ad Heſych. p. 107.

ΚΑΛΩΝ. Κάλον, ἀπ' εὐθείας τῆς κάλως λαμβάνεις. Τὸ σύνηθες.] Ita diſtinguendum. Τὸ

σύνηθες

σύνηθες eſt *quod omnes norunt.* Vide Heſych. v. Ἀγκὼν, et nos ſupra P. II. v. Κλίναι.

ΚΑΑΟΙ. Τὰ σχοινία —— καὶ τὰ ἅρμενον.] Oppian. Hal. i. 227.

Καὶ τῆς μὲν λίνα πάντα περὶ προτόνοισι μέμυκε.

Ubi Schol. Λίνα, ἅρμενα. Προτόνοισι, σχοινίοις.

ΕΠΗΜΥΕΙ—Ἐπισπενάζει.] Oppian. Hal. i. 228.

—— ἐπημύει δὲ κεραίη.

Ubi Schol. Ἐπημύει, ἐπικλείει. Lege ἐπικλίνει. Heſych. Ἠμύει, κλίνει. Prior interpretatio placet. Horat. Carm. i. 14. 6. *antennæque gemunt.*

ΑΛΚΕΙΑ. Πορεία ἢ ἄλειμμα.] Lege ἢ ἄλημα. Heſych. Ἄλημμα, ὁδοιπορία. Scribe Ἄλημα. Ab ἄλη ſcilicet. *Travels.* Eſt et ἀλεία *piſcatio.* Schol. ad Oppian. Hal. iii. 52. Βολὴ ἐπὶ ἀλείας.

ΑΤΕΚΜΑΡΤΟΝ ——Ἄσημον.] Legendum fortaſſe, ἀσήμαντον. Schol. ad Oppian. Hal. i. 35. Ἀτέκμαρτοι, ἀσήμαντοι.

ΑΕΙΔΕΜΑ. Λαμπρά.] An ſcribendum Ἀοίδιμα, λαμπρά? an, Ἀείδελα, μὴ λαμπρά? Oppian. Halieut. i. 51.

—— ἴχνη γὰρ ἀείδελα νηχομένοισιν.

Schol. Ἀθέατα, ἀφανῆ. Heſych. Ἀΐδηλον, ἄδηλον, ἀφανές.

PARS III.

ΓΟΜΦΟΥΣ ——Ἡ μυελὺς.] Scribe μύλυς. Supra, Γόμφοι, μῆλοι. Ubi recte Salmaſ. μύλοι.

ΣΤΥΞΑΙ —— Καταπλαγῆναι, συναγαγεῖν.] Lego καταπλαγῆναι, εἰς κατάπληξιν ἀγαγεῖν. Sic infra Heſych.

ΟΜΕΥΝΗΤΟΥ. Συγκοίτυ.] Dicitur ſcilicet ὁμευνήτος, ὁμευναίος, et ὁμευνής. Oppian. Hal. i. 509.

Καί τοι πλεόνεσσιν ὁμευναίαις ἀλόχοισι
Τέρπονται ——

ΚΑΝΘΑΡΟΙ ΑΙΤΝΑΙ. Μεγάλοι, ἀπὸ τῆς Αἴτνης.] Recte corrigunt, αἰτναῖοι. Oppian. Hal. i. 512. Κάνθαροι αἰτναῖοι. Ubi vide Rittershuſ. Heſych. Αἰτναία πῶλος ἡ Σικελικὴ, ἡ μεγάλη ἀπὸ μέρυς. Lege ἡ μεγάλη ἀπὸ ὄρυς. Suidas, Αἰτναῖος κάνθαρος ὁ μέγας, διὸ καὶ τὸ ὄρος μέγα. *Quia et mons Ætna magnus eſt.* Forſan legendum, διὰ τὸ ὄρος μέγα, Vide nos ſupra P. I. v. Αἰτναία πῶλος.

ΣΚΟΛΟΨ. Ξύλον, ὄξιμον.] An legendum ξύλον ὠξυμμένον? Heſych. Σκῶλα, ξύλα ὠξυμμένα. Schol. Opp. Hal. ii. Σκόλοψ καὶ Σκῶλον τὸ ὀξὺ ξύλον· τὸ τοῖς μαχομένοις χρήσιμον· ἀφ' ὖ καὶ ΣΚΩΛΟΝ τὸ ΕΜΠΟΔΙΟΝ. Hinc lux Heſychio. Σκῶλος, ῥάβδος, ΣΚΑΝΔΑΛΟΣ. Heſych. Σκάνδαλος, ΕΜΠΟΔΙΣΜΟΣ. Oppian. Hal. iv. 603.

—— σκῶλοι

—— σκῶλοι γὰρ ἐρητύουσι κέλευθα.

Obices. Vide Riterſhuſium ad locum.

ΕΜΠΡΕΟΝ. Ἔμπειρον.] Scribo Ἔμπριον, ἔμπειρον. Ab ἐμπρίω. ſcilicet. Schol. ad Oppian. Hal. ii. 377. Ἐμπρίει, λυπεῖ, πιέζει. Illud autem ἔμπειρον, eſt ab ἐμπείρω. *Infigo*. Niſi mavis, Ἐμπέραμον, ἔμπειρον. Schol. ad Callimach. Lavac. Pallad. v. 25. Ἐμπεράμως, ἐμπείρως, et Hymn. in Jovem v. 71. ἐμπόρους. Forſan ἐμπείρους. Forſan tamen legendum ἐμπαῖον. Vide nos infra v. Ἐμπαῖον.

ΕΙΣ ΚΑΛΛΟΣ. Τὸ καλλιγραφεῖν, ὅταν δὲ ἁμιλλᾶσθαι.] Lego Εἰς κάλλος γράφειν, τὸ καλλιγραφεῖν· ὅτε δὲ ἁμιλλᾶσθαι. Id eſt, *Contendere uter elegantius poſſit ſcribere*. Vide Phot. Bib. Cod. 121. et Heſych. v. Ἁμιλλᾶν.

ΑΔΙΝΟΝ. Οἰκτρόν.] Male hic Gujetus. Omnia recta ſunt. Schol. ad Oppiani Hal. i. 727. Ἀδινὸν, οἰκτρόν.

ΒΟΥΒΡΩΣΤΙΣ. Μεγάλη πενία.] Scribe, πεῖνα. Schol. ad Oppiani Hal. ii. 208. Βούβρωστιν, μεγάλην πεῖναν.

ΑΡΜΟΙ. Ἀρτίως.] Vide Heſych. v. Βουγενέων.

ΠΕΡΙΣΠΕΡΧΗΣ. Περιώδυνος.] Schol. ad Oppian. Hal. ii. 334. Περισπερχὴς, ὁ σπουδαῖος.

PARS III.

ΧΕΙΣΕΤΑΙ. Χωρήσει.] Oppian. Hal. i. 572.

—— μεταχεύεται ἰόν.

Forſan μεταχέεται. Schol. Μεταλαμβάνει, δέχεται. Sed nihil muta. Ita v. 740.

—— ὑπεχεύατο παῖδας.

Vide Homer. Odyſ. Σ. 17. ubi Schol. χωρήσει. Phurnut. de Nat. Deor. p. 208. Τάχα δὲ ἀπὸ τȣ̃ χεῖσθαι ἡ γῆ, ἤτοι χωρεῖν πάντα, ὅτως (χθὼν) ἐκλήθη.

ΑΛΘΑΙΝΕΙ. Αὔξει.] Forſan, Ἄλθει, αὔξει, ex ordine literarum. Nam dicitur ἄλθω et ἀλθαίνω, ut ἄλδω et ἀλδαίνω. Vide Schol. ad Oppian. Hal. i. 692. et nos ſupra P. I, v. Ἄλθα.

ΑΛΘΕΙΝΑΙ. Χαλεπῆναι — Ἄλθετο, ὑγιάζετο περὶ τὴν ἀλθαίαν.] Quid ſi legamus, Ἀλθεῖν, χαλεπῆναι, παρὰ τὴν ἄλθαν. Heſych. Ἄλθα, θερμασία. An legendum Ἄλθετο, ὑγιάζετο παρὰ τὸ ἄλθειν? Et hoc verum puto. Vide nos ſupra P. I. v. Ἄλθα. Scribitur et Ἀλθεῖν. Confer Nicandri Theriac. v. 496.

ΑΜΥΞΑΙ. Καταμάξαι.] Scribe καταμάξει. Schol. ad Oppian. Hal. ii. 192. κυρίως ἀμύξαι τὸ πλῆξαι πρὸς ἔκχυσιν ΑΙΜΑΤΟΣ.

ΚΟΤΥΛΗΔΩΝ. Ὄφις ἐπὶ τȣ̃ πολύποδος τῶν πλεκτανῶν.] Quid illud ὄφις? Scribe, φολίς. Schol. ad Oppian. Hal. ii. 312. Κοτυληδόνες, φολίδες.

δες. Sed ſcribendum ex Homero Κοτυληδόνοφιν. Vide nos ſupra P. I. v. Κοτυληδών. PARS III.

ΑΕΞΩΝ. Αἴξων, ἢ ἴχων.] Oppian. Hal. ii. 409.

—— δίκης σέβας ὔποτ' ἀέξων.

Ubi Arnaud ad Heſych. p. 65. legit, ἀλέξων. Sed nihil mutandum. *Juſtitiæ nullam curam habens.*

ΙΟΥΛΟΙ.] Vide Schol. ad Oppian. Hal. ii. 434. ubi illa, ἴυλος ἡ σγυρότης, corrupta vel barbara. An ἡ ἰχθῦς? nam lib. iii. 186. ἰύλοι piſces occurrunt. Quare nomen vulgati piſcis iſtius intelligendum. Heſych. v. Μαχαῖρα. Sed ita Schol. ad Nicandri Ther. v. 811. Καὶ ὁ ἴυλος, εἶδος σφηκὸς, ἢ σκώληκος τῦ καλυμένυ μυριόποδος.

ΚΑΛΙΑΙ — Καὶ ξύλινα τινὰ περιέχοντα ἀγάλματα εἰδώλων.] Plutarch. in Vita Numæ: Ναὺς μὲν οἰκοδομύμενοι διετέλυν καὶ καλιάδας ἱερὰς ἱςῶντες, ΑΓΑΛΜΑ δὴ ὐδὲν ἔμμορφον ποιύμενοι διετέλυν.

ΣΕΙΡΙΑ. Φλεγμαίνει, καρῦται.] Legendum καυσῦται. Schol. ad Oppian. Hal. iii. 48. Σείριϋ. Σείριος ὐ μόνον ὁ ἥλιος ἀλλὰ καὶ ὁ ἀςὴρ τῦ κυνὸς, ὗ ἐπιτέλλοντος ΚΑΥΣΟΥΤΑΙ ὁ ἀὴρ· ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ σειράειν (forſan σειριᾶν) ἤτοι λάμπειν, ὡς φασὶν οἱ πολλοί. An potius Heſychius corrigendus ex Schol. et legendum, Σειράει, φλεγμαίνει? Vide

PARS III. Vide *Coſtard's Letters concerning the Aſtronomy of the Ancients*, vol. ii. p. 126.

ΚΑΘΕΣΤΟΣ—Μόλιϐδος.] Recte corrigunt, —Κάθετος, μόλιϐδος. Vide Schol. ad Oppian. Hal. iii. 77.

ΕΑΡ. Αἷμα. Κύπριοι.] Vide Callimach. Fragment. Bentl. N°. 247. Oppian. Hal. ii. 618.

Θερμὸν ἔαρ λάπτυσι ——

Ubi vide Scholiaſtam; et ibi Ritterſhuſium, qui recte ἔλαπτεν corrigebat apud Callimachum. Apud Schol. pro γεννητικὸν αὐτῷ legendum αὐτῦ.

ΑΡΤΑΜΟΥΣΙ. Ἐσθίυσι.] Legendum et ex ordine literarum, Ἀρταμέυσι, vel Ἀρταμῦσι. Heſychius mox: Ἀρτάμειν, κατακόπτειν. Schol. Oppian. Hal. ii. 622. Διαρταμέοντες, κατακόπτοντες. Heſych. Ἄρταμος, μάγειρος. Vide Schol. prædictum, et nos ſupra P. I. v. Ἀρταμεῖν.

ΓΑΓΓΑΜΗ. Σαγήνη ἢ δίκτυον ἀλιευτικόν.] Vide omnino Schol. ad Oppian. Hal. iii. 1. ubi ſcribitur γαγκάμαις. Vide Heſych. v. Γαγγάμη. Oppian. Hal. iii. 81.

Γάγγαμά τ', ἠδ' ὑποχαὶ περιηγέες, ἠδὲ σαγῆναι.

ΔΥΗ—Δυηπαθία.] Hinc δυηπαθέες Oppian. Hal. ii. 436.

—— σπογ-

—— σπογγοτόμοι τε δυηπαθέες ϛυγέυσιν.

Ubi Schol. Δυηπαθέες, κακοπαθητικοί.

ΔΟΛΙΧΗΡΕΤΜΟΙ. Μακρόκωποι.] Oppian. Hal. ii. 497.

—— δολιχήρεϊ, κωπηέσσῃ.

ΚΡΑΙΡΑ. Ἡ κεφαλὴ, ἢ κραίρα, ϗ ἀκροϛόλιον.] Lego, ἢ κεραία. Heſych. Κεραία, ὕτω ἐν τῷ πλοίῳ τὶ καλεῖται.

ΒΟΥΤΥΠΟΣ. Ὁ βῦν καταβάλλων, ἢ εἶδος ζώυ καλυμένυ ἐμπίς.] Pro ἐμπὶς ſcribendum βυ̃τύπος. Oppian. Hal. ii. 529.

—— ὅτ' ἐπιζέϛῃ ὀξὺ κελεύων

Βυτύπος ——

Ubi recte Schol. Βυτύπος, ὁ οἶϛρος. *Aſilus.*

ΑΠΟΣΠΑΡΑΣΣΟΥΣΙ. Σπαίρυσι, σφίζυσι.] Gujetus emendat, σχίζυσι. Scribe σφύζυσι. Heſych. Σπαίρει, πηδᾷ. Σφύζει, πηδᾷ.

ΘΥΝΝΟΝ. Τὸν ὄρκινον λέγυσι.] Schol. ad Oppian. Hal. iii. 81, ſcribit, τὸ θύνον, σκοπεῖον λεγόμενον. Oppianus vocat retia iſta ὑποχάς. Δίκτυα ΠΕΡΙΦΡΑΤΤΟΝΤΑ καὶ ἐπέχοντα τόπυς, inquit Schol. Unde Heſych. exponit, τὸν ὄρκινον. Heſych. Ὄρκμον, ΦΡΑΓΜΑ. An legendum, Ὄρκινον, Φράγμα?

ΚΕΚΑΦΗΟΤΑ,

PARS III. ΚΕΚΑΦΗΟΤΑ. Ἐκπεπνευκότα. Κάπυς γὰρ τὸ πνεῦμα.] Scribe Κάπος. Vide Schol. ad Oppian. Hal. iii. 114. ubi ſcribe κάπυτ, ἡ κεφαλὴ παρὰ Ῥωμαίοις. Vulgo κάπυ. Heſych. quoque κάπυτ. Heſych. Κάπος. Ψυχὴ, πνεῦμα.

ΚΑΥΛΙΟΝ. Ὁ καταπίμενται οἱ ἰχθύες.] Vide quæ ſcripſimus, P. II. v. Καυλός. An reſpicit illud Oppiani Hal. iii. 148? ubi pro αὐλὸν ſcribendum ex Schol. ΚΑΥΛΟΝ. *Fiſtulam* reddit Ritterſhuſius. Male. Intelligit *hami partem quæ lino adnectitur*, quæque niſi longior ſit, linum *ederent* piſces ſive *diſcinderent*. Confer Oppian. Hal. v. 140. Sed καυλὸς et αὐλὸς idem fere in *ariſtis*. Heſych. v. Κάλαμος — Καὶ τοῦ σίτου ὁ καυλὸς καὶ αὐλός. Ubi καυλὸς *illa pars quæ fructui proprior et proximior*: αὐλὸς autem *pars fiſtulata*.

ΠΡΩΙ — Σημαίνει δὲ τὸ ἐν ὥρᾳ.] Inepte Gujetus. Ἐν ὥρᾳ eſt *matutino tempore*. Xenophon Oeconom. p. 98. Vide infra p. 27. in Ἐπίκαιρος. Opponitur ſcilicet τῷ, ὀψὲ, ut dicit Heſychius.

ΠΡΩΙΑ. Ταχέα.] Recte. Heſych. Ὥρη, ΠΑΘΟΣ, οἱ δὲ τάχος καὶ παχύτητα. Lego τάχος καὶ ταχύτητα. Pro illo autem πάθος, forte legendum πόθος. Nam quæ ὡραῖα, πόθεινα ſunt.

ΑΝΔΡΕΙΚΕΛΟΝ. Χρώματος εἶδος.] Xenophon Oeconom. cap. 10. p. 84. Οὔτ᾽ ἂν ἀνδρεικέλου

χρῶμα

χρῶμα ὀρφνὸν ἥδιον ἢ τὰ σαυ. *Purpuriſſi colorem* reddit Interpres. PARS III.

ΠΡΩΡΕΙ. Κηδεύει, ἐκρεῖ, προορᾷ.] Vide Schol. ad Oppian. Hal. iii. 333. Illud ἐκρεῖ pertinet ad προρεῖ. Cætera ſana ſunt. Πρωρεὺς, *navis curator*. Xenoph. Oeconom. cap. vii. 14. Τὸν δὲ τοῦ κυβερνήτου διάκονον, ὃς ΠΡΩΡΕΥΣ τῆς νεὼς καλεῖται, οὕτως εὗρον ἐπιστάμενον ἑκάστην τὴν χώραν, ὡς καὶ ἀπὼν ἂν εἴποι, ὅπου ἕκαστα κεῖται, καὶ ὁπόσα ἐστίν.

ΝΑΡΚΩΣΑΙ. Εἰς νάρκην ἀγαγεῖν.] Schol. ad Oppian. Hal. iii. 153. Τὴν νάρκωσιν, ἀπὸ τῆς νάρκης τοῦ ἰχθύος λεγόμενον φερωνύμως· ΤΟ ΓΑΡ ΟΝΟΜΑ αὐτῆς ναρκᾷν δεινῶς τοὺς ἁλιέας ποιεῖ. Ubi legendum, puto, ΤΟ ΓΑΡ ΑΙΜΑ αὐτῆς. Vides autem utrumque dici ναρκάω et ναρκόω, et νάρκη et νάρκωσις. Poſſis etiam legere, ΤΟ ΓΑΡ ΣΩΜΑ. Sed illud verius.

ΕΓΓΥΟΝ. Ἐγγυητὴν, ἢ ἀσφαλές —] Quæ ſequuntur—ἐγγύητα,* ἀκούσας δ᾽ ὡς ὁμοῦ εἶεν οἱ πολέμιοι, ad vocem Ὁμοῦ pertinent. Nam ibi ὁμοῦ eſt ἐγγύς. Vide nos ſupra P. II. v. Ὁμοῦ. Confer et Meurſ. Att. Lect. lib. i. p. 5.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΣ. Εὔκαιρος.] Aliud eſt Ἐπικαίριος. Xenophon Oeconom. cap. v. 4. Ἀεὶ ἐν ὥρᾳ αἱ ἐπικαιριώταται πράξεις εἰσίν. *Mane peragendæ ſunt res acerrimæ*. Vide Heſych v. Πρωΐ.

ΚΑΛΑΜΑ

PARS III.

ΚΑΛΑΜΑ. Ὄγκ@, Ἰχθύς.] Per piſcem intelligit Καλαμάριον. Schol. ad Oppian. Hal. iii. 166. Τευθίδες δὲ εἰσὶ τὰ κοινῶς λεγόμενα ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ.

ΙΕΡΟΣ ΙΧΘΥΣ. Τὸν μέγαν καὶ ἄνετον λέγει· ἱερὸν γὰρ τὸ μέγα.] Atqui nomen erat alicujus piſcis, ſi fides Schol. Oppian. Hal. iii. 191. Κάλλιχθυς, ὁ ἱερὸς λεγόμενος. Et alter Schol. ἱερὸς ἰχθὺς. Vide Callimachi Fragment. Bentl. N°.37.

ΣΙΖΕ. Ἤχει, κατὰ μίμησιν ἤχου.] Scilicet pro Ἔσιζε. Quare inepte Palmerius, qui legit Σίζει. Vide Cl. Hemſterhuſ. ad Polluc. lib. x. 24. p. 1272. et Schol. ad Ariſtoph. Equit. 925. et Acharn. 1157. Reſtituenda hæc vox Ignatio Martyr. p. 51. Edit. Oxon. Τισὶ δὲ καὶ παρήγγελλεν ΗΣΥΧΑΖΕΙΝ, ΣΙΖΟΥΣΙ καὶ λέγουσι καταπαύειν τὸν δῆμον πρὸς τὸ μὴ ἐπιζητεῖν ἀπολέσθαι τὸν δίκαιον. Ita legendus iſte locus. Vulgo male ἡσυχάζουσιν, ζέουσι.

ΣΙΖΕΙ. Ῥεῖ, περιρρεῖ, τινές· ἄμεινον δὲ ἐπὶ τοῦ σίζειν ὀφθαλμόν.] An ὑπερρεῖ? Sed vide Schol. ad Oppiani Hal. lib. iii. 248. et nos ſupra P. II. v. Σίζει.

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ. Φιλοῦσα τὰ πλάστρα.] Scilicet κοσμήματα. Vide Heſych. v. Πλάστρα. Idem: Φιλόκαλος, φιλόκοσμος. Schol. ad Oppian. Hal. iii. 342.

342. Σαίρειν ϗ φιλοκαλεῖν. *Verrere et purgare* PARS III.
ſive *nitidum reddere*. Latini; *Elegantia*. Hinc Suidas v. Τολυπεῦμα, πεφιλοκαλημένον ἔριον. *Lana purgata, carpta et ad uſum parata.*

ΧΑΛΙΣ. Ὁ ἄκρατος οἶνος.] Vide Schol. ad Oppian. Hal. iii. 362.

ΚΑΤΙΛΥΣΑΝΤΕΣ. Περικαλύψαντες.] Scilicet ἰλύϊ. Vide v. Ἰλύσω. Xenoph. Oeconom. cap. xvii. 13. Τῷ οὖν ΚΑΤΙΛΥΘΕΝΤΙ τί ἂν ποιοῦντες δοκοῦσιν ἂν σοὶ ἐπικουρῆσαι; Ἐπικουφίσαντες, ἔφην ἐγὼ, τὴν γῆν. Confer nos ſupra P. II. v. Ἰλύει.

ΛΑΡΙΝΟΣ. Ἰχθὺς ποιός.] Scribe Λάριμος. Vox occurrit apud Oppian. Hal. iii. 399. Schol. Λάριμον τὸ λεγόμενον κῦλας, εἶδος ἰχθύος.

ΠΛΑΣΤΡΑ.] Vide Heſych. v. Φιλοκαλία. et notas noſtras.

ΓΕΛΟΙΟΣ. Ἱλαρός. Γελοιαστὴς, ϗ ὁ καταγέλαστος ἄνος ϗ λοίδορος.] Legendum, καταγέλαστος ἄνθρωπος.

ΑΝΔΗΡΟΝ.] Schol. ad Oppian. Hal. iv. 319. Ἀνδήροισι, Αἰγιαλοῖς. Ἄνδηρα κυρίως τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ, παρὰ τὸ ἄνω τῆς δηοῦς ἄρεσθαι. Legendum ἄνω ΤΟΥ ΔΙΕΡΟΥ ΑΙΡΕΣΘΑΙ. Vide Ritterſhuſium, et Valeſium ad Harpocrat. v. Ἄνδηρον.

ΚΡΟΤΑΦΟΣ.

PARS III.

ΚΡΟΤΑΦΟΣ.] Vide Schol. ad Oppian. Hal. iv. 349. Κροτάφοισιν, Ἐξοχαῖς. Κρόταφος ἀπὸ τοῦ κηρύσσειν τὸν τάφον ἢ παρὰ τὸ ποιεῖν κρότον τῇ ἀφῇ. Pro κηρύσσειν legendum forte κορυσσεῖν.

ΕΡΕΤΕΙ — Ἐπιθυμητή.] Scribe, Αἱρετή.

ΕΧΘΟΔΟΠΟΣ. Ὁ ἔχθραν ποιῶν.] Utitur Oppian. Hal. iv. 663. Schol. Ἐχθοδόποιο, μισητοῦ.

ΕΔΡΑΚΙΣ. Ὀλιγάκις.] An legendum Ἑπτάκις, ὀλιγάκις? alluſerit ad illud Petri, ἕως ἑπτάκις. Quod recte interpretatus eſt Schol. ὀλιγάκις. Heſych. Παυράκις, ὀλιγάκις. Et, Παυράκις, τὴν πέμπτην Σαμοθράκες καλοῦσιν. Vide Cl. Boiſſum ad Clem. Romanum, p. 24.

ΒΟΥΛΑΚΑ. Βόλυ ὄνομα.] Lego, Βώλυ ὄνομα. Infra, Βώλαξ, βῶλος.

ΣΥΝΕΠΕΣΤΗ. Ἐστύνασεν, ἐστυγνίασεν.] Lego, Συναπέστη, ἐστύγνασεν. Ita ut illud alterum ſit correctio alterius. Poſſis etiam legere, ἐστύγησεν, ἐστύγνασεν. Vide Heſych. v. Στυγεῖν, et Gronovium ad hunc locum.

ΠΡΥΜΝΑΝ. Τὸ ἔσχατον.] Lege Πρυμνόν. Schol. ad Oppian. Hal. iv. 281. Πρέμνοι κυρίως οἱ κορυφαῖοι τῶν δένδρων κλάδοι, παρὰ τὸ πρυμνὸν τὸ ἔσχατον.

ΑΣΙΝ.

ΑΣΙΝ. Τὴν μετ' ὀςράκων λίθων ΥΔΗΝ.] Non male Guj. ἰλύν. Schol. ad Oppian. Hal. iii. 433. Ἄσιν, ῥύπον, ἰλύν. Sed et legendum, ὀςράκων ΚΑΙ λίθων. Vide Nicand. Ther. 177.

PARS III.

ΕΡΥΣΙΒΗ. Νόσος τις.] Xenoph. Oeconom. cap. v. 18. Καὶ γὰρ χάλαζαι, καὶ πάχναι ἐνίοτε, καὶ αἰχμοὶ, καὶ ὄμβροι ἐξαίσιοι, καὶ ΕΡΥΣΙΒΑΙ, καὶ ἄλλαι, πολλάκις τὰ καλῶς ἐγνωσμένα καὶ πεποιημένα ἐφαιροῦνται.

ΕΑΣΙΣ. Βρέτας, Βάθρον.] Vox prima loco non convenit: nempe corrupta eſt, ſed quæ facile emendari poſſit. Locus ſcribendus: Ἕδος, ἔδαφος, λόγος, ὥρα, βάσις, βρέτας —— καθέδρα. Nempe hæc omnia voci Ἕδος pertinent. Quare pro Ἑάσις, quod nihili eſt, legendum ſine dubio Βάσις. Sic infra Heſych. Ἕδρα, βάσις, καθέδρα, ἡ συνέδρα καὶ ΚΑΤΩΧΗ. An καὶ ἡ κάτω γῆ? Pro ΛΟΓΟΣ autem legendum λόχος. Heſych. Λόχος, ἐνέδρα. Vide nos infra P. III. v. Ἕδος.

ΑΝΤΥΠΟΣ. Ἴσος, ὅμοιος.] Scribe Ἀντωπὸς. Oppian. Hal. v. 7.

Ἀντωπὸν μακάρεσσι κάμεν γένος ——

Schol. Ἀντωπόν. Ὅμοιον. Vide nos ſupra P. II. v. Ἀντίτυπα.

ΔΗΘΑΚΙ. Πολλάκις.] Schol. ad Oppian. Hal. v. 48. Δηθάκις, Πολλάκις.

ΕΕΙΚΟΣΟΡΟΙΟ.

ΕΕΙΚΟΣΟΡΟΙΟ. Φορτηγῦ τελέιας, εἰκοσακώπυ.] Oppian. Hal. v. 59.

—— νήεσσιν ἐεικοσόροισιν ὁμοῖα.

Ubi inepte Schol. ὁμοιοτάφοις.

ΑΓΧΙΒΑΘΗΣ.] Vide Schol. ad Oppian. Hal. v. 61.

ΦΡΟΝΙΝ——Τὴν λέιαν, ὥς τινές.] Legendum forſan τὴν εὐτέλειαν.

ΟΛΙΓΗΠΕΛΕΩΝ.] Utitur Oppian. Hal. v. 546.

Ἀλλ' ὅτε λευγαλέης ὀλιγηπελέων ὀδύνῃσι
Κάμνῃ ——

Vide nos ſupra P. II. v. Κάκη.

ΡΙΚΝΟΙ. Ἱκανοὶ σαρξὶν, ἐπικεκαμμένοι.] Scribendum ſine dubio, Ῥικνοὶ, ἰσχνοὶ σαρξὶν, ἐπικεκαμμένοι.] Dicitur de *macilentis, rugoſis,* et *curvis* ſenibus.' Oppian. Cyneg. ii. 346. de ſene,

—— ἅψεα ῥιγνόν.

Scribe ῥικνὸν, *curvum.* Utitur ſæpe. Vide nos ſupra P. II. Ῥικνοί.

ΑΧΑΙ ΝΕΒΡΩΝ. Ἐλάφων ἡλικίαι.] Salmaſ. Ἀχαΐναι, ἐλάφων ἡλικίαι. An legendum, Ἀχαῖναι, νεβρῶν ἢ ἐλάφων ἡλικίαι? Vide Heſych. v. Ἔλλος, Oppian.

Oppian. Cyneg. ii. 426. et Ritterſhuſ. ad locum. De νέβρῳ vide Schol. Nicand. Ther. v. 40. ubi νέβρον eſt *nervum*. *Penis* ſcilicet. Niſi legendum, νεῦρον. PARS III.

ΤΟΝΘΟΡΥΖΕΙ—Τονθορίζει τὰ αὐτά.—Τονθρὺς φωνή.] Oppian. Cyneg. ii. 541.

Φθογγὴν ἐκ ϛομάτων μεροπηΐδα ΤΟΝΘΡΥΖΟΝΤΕΣ.

Idem infra lib. iii. 169.

Εἰσόκε κνυζηθμοῖσιν ἀναυδέα ΤΟΝΘΡΙΖΩΣΙ.

ΟΥΚ ΕΤΟΣ. Οὐ ματαίως, ἐκ ἀληθῶς.] Delendum ἐκ ante ἀληθῶς, nam ἐκ ἐτὸς eſt ἀληθῶς. Oppian. Cyneg. i. 53.

Οὐ μὲν ἄρ᾽ ἐδ᾽ ἀλιεῖ, καὶ ΟΥΚ ΕΤΟΣ ἰξευτῆρι,
Ἄγρη νόσφι πόνοιο ——

ΗΜΕΡΟΥΝ ΚΡΑΤΗΣ. Τὸ τὴν γὴν ἐξημεροῦν καὶ ἐργάζεσθαι.] Scribendum, Κράτης τὸ τὴν γὴν ἐξημεροῦν καὶ ἐργάζεσθαι. *Crates* nomen Grammatici alicujus. Vide mox Heſych. v. Ἐνώπια.

ΕΝΩΠΙΑ.—Ὁ δὲ Κράτης τὰς φλιὰς παρέδωκεν ἐνίνοχος.] Lege, ὡς παρέδωκεν. Ἡνίοχος. Heniochus nomen Auctoris apud Athenæum. Vide Meurſ. Lacon. p. 68. ubi laudat illud Heniochi παῖδα φάρυγγος. *Servum gutturis.* Sed errat egregie Meurſius. Scilicet, Heniochus

PARS III. chus uſus erat illa voce ἱνώπια. Vide nos ſupra P. II. v. Κώθων.

ΕΔΟΣ. Ἔδαφος, λόγος, φρόντισμα, ὥρα, βάσις.] Vide nos ſupra, p. 31. ubi correximus λόχος et βάσις pro Ἔασις. Sed quid illud φρόντισμα, et ὥρα? An θρόνισμα et ἱρά? *Cauda* ſcilicet. Anglice, *The ſeat*.

ΙΠΝΟΣ — Φανὸς — μαγειρίον.] Forte, μαγειρεῖον. Vide Harpocrat. in v. Schol. ad Oppian. Hal. v. 430. Ἰπνῦ, διὰ φαναρίυ. Quare forſan φανὸς et φανάριον idem.

ΤΑΡΡΟΣ. ΤΑΡΣΟΙ.] Vide Schol. ad Oppian. Hal. i. v. 431.

ΓΩΛΙΟΙ. Σπήλαια.] Nicander et Schol. Ther. v. 125. γωλεά. Scribitur et Γωλεοί. Vide Arnaud ad Heſych. p. 36.

ΤΡΟΧΜΑΛΟΝ. Τὸ πλῆθος τῶν λίθων.] Utitur Nicander Theriac. v. 143.

——ἀνιχνεύεσι δὲ πάντα
Τρόχμαλά θ', αἱμασιάς τε, καὶ εἰλυῦς ἐρέοντες.

Ad quem locum vide Scholiaſtam.

ΛΕΠΑΣ — Ἀγρόταλον.] Corrigunt, ἀκρόταλον. Non male. Schol. Nicand. Theriac. v. 147.

Λέπας,

Λέπας, ἀκρωτήριον. Vide nos ſupra P. I. v. Λέπας. PARS III.

ΔΟΜΗ. — Σῶμα.] Nicand. Ther. v. 153.

Ἄλλος δ' αὖ κόχλοισι δομὴν ἰνδάλλεται αἴης.

Ubi Schol. Ἄλλοι δὲ αὖ τοῖς κόχλοις τῆς γῆς τὴν δομὴν ἤγουν τὸ σῶμα ἀφομοιοῦνται.

ΛΕΠΡΑ. Πάγος τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος.] Legendum Πάθος. Heſych. ſupra, Ἐφηλίδες— Πάθος. Nicander Theriac. v. 156.

Σπείρῃ λεπτύνονται ἀλινδόμενοι ψαμάθοισι.

Ubi Schol. Τὸ δὲ σπείρῃ λεπτύνονται, ἀντὶ τοῦ ἢ τραχύνονται ἢ λευκαίνονται· ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἐν τοῖς σώμασι παρὰ φύσιν λευκότης, καλεῖται ΛΕΠΡΑ. Pro λεπτύνονται legendum apud Nicandrum λεπρύνονται. Sed ita infra v. 262.

Χροιῇ δὲ ἐν ψαφαρῇ λεπτύνεται ——

ΝΩΚΑΡ. Νύσταξις — Κακόσχολος ἔννοια.] Hac voce utitur Schol. ad Nicandri Theriac. v. 158. Idem infra, v. 189. Νῶκαρ δὲ, ὁ κάρος· ἤγουν ὁ ὕπνος· οἱονεὶ ΤΟΥ ΝΟΥ ΚΑΡΩΣΙΣ. Quo reſpicit Heſychius.

ΒΡΩΜΗΝ. Βρῶσιν.] Schol. Nicand. Ther. v. 98. Ἀποστρέφονται τὸν ἑαυτῶν βρῶμον. An apud Heſych. legendum βρῶμον?

PARS III.

ΤΡΙΦΑΣΙΟΙ. Τριπλάσιοι, τρίφατοι.] Schol. Nicand. Ther. v. 99. Τρίφατον ἀντὶ τῦ τρίλαϰλον.

ΘΥΩΡΟΝ — Καὶ μυρεψὸς ὕτω.] Ita utitur Nicander Ther. v. 103. De *unguenti confectoribus* ſcilicet.

—— ἤνγε ΘΥΩΡΟΙ

Πρώτην μεσατίην τε πολύτριπτον καλέυσιν.

ΛΑΚΡΙΣ ΚΑΙ ΛΑΚΤΙΣ. Κώπη, τορύνη.] Utitur Nicander v. 109. ubi Schol. τορώνη. Male. Heſych. Τορύνη, σιτῶδές τι. An legendum, σκεῦος τι?

ΒΛΗΧΩΝ. Γλήχων καὶ ὕτως λέγεται.] Apud Schol. Nicand. Ther. v. 60. ſcribitur γλίχωνα. Ubi forſan legendum γλήχωνα.

ΕΛΕΛΙΣΦΑΚΟΣ. Πόα τις ὁμοία δικτάμνῳ.] Utitur Nicander Ther. v. 84.

Αὔτως δ' ἀλθήεντ' ἐλελίσφακον, ἐν δέ τε ῥίζαν
Σιλφίυ, ἥν κνισῆρι κατατρίψειαν ὀδόντες.

ΟΔΟΛΚΑΙ. Ὀβολοί. Κρῆτες.] Nicander Ther. v. 93.

—— ὀδελῦ δὲ οἱ αἴσιον ὁλκήν.

Ubi Schol. Ὀδελῦ ἀντὶ τῦ ὀβελῦ, Δωρικῶς, ἤγυν Αἰολικῶς.

ΔΑΥΧΜΟΝ. Ἔνκαυςον ξύλον δάφνης.] Forſan legendum, Δαῦχον. Schol. Nicand. Theriac. v. 94.

v. 94. Ἀντίγονος δὲ λέγει δαῦχον ὁμοίως δάφνῃ πικρὰν εἶναι. Scribitur quoque δαῦκος. Heſych. Δαῦκος — βοτάνη, et γλαῦκος. Vide Nicandrum. PARS III.

ΔΟΙΔΥΞ. Ἀλετρίβανος.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 109. Ἀλετρίβανον. Vocabatur et λάκτις. Vide Schol. ibid. Et τριβεύς. Vide Schol. ſupra v. 87. Confer Heſych. in voce poſt Δίδυμοι — Δοίδυξ, et v. Τριπτήρ. Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 491. Καὶ ὁ τριπτὴρ δὲ κατασκεύασμά τι ἐςὶν, ἐν ᾧ τὰς ςαφυλὰς ἀποθλίβουσι. Hic male ἐν ᾧ. Dele ἐν.

ΘΡΙΝΑΞ. Πτύον σίτου.] Schol. Nicand. v. 114. Ὁ δὲ θρίναξ, γεωργικόν ἐςι σκεῦος, ἔχον τρεῖς ἐξοχὰς καὶ σκόλοπας ἀπεξυσμένους, ᾧ τὰς ἀςάχυας τρίβουσι.

ΟΛΜΟΣ. Περιφερὴς λίθος, βάρβαρος ἐν ᾧ τὰς βοτάνας τρίβουσι.] Pro βάρβαρος legendum ΒΑΡΒΟΣ. Valcken. ad Ammon. Animad. lib iii. 6. p. 183. μαρμάρεος. Male. Heſych. Βαρβὸς, μύςρον, ἐν Θεσμοφοριαζούσαις. Nam μύςρον, μυτλὸς, ſive μυσφὸς *mortarium*, ὅλμος. Hinc μυτλωτὸν *contritum*. Hinc metaphorice, *mulieris pudendum*. Heſych. Μυχρὸν — γυναικεῖον μόριον, et Μυτλὸς — τὸ γυναικεῖον. Vide Ariſtoph. Theſmoph. Heſych. Μυστότριβον, ἀλετρίβανον.

ΝΩΧΕΛΕΙΑ — Νωθεία, μιλώτις.] Varie corrigunt, ſed fruſtra. Legendum μιλλότης. Heſych.

PARS III. ſych. Μιλλὸς, βραδὺς, χαῦνος. Hinc μιλλοτὴς, ut a χαῦνος χαυνοτής. Quam vocem Græciæ reſtituimus.

ΝΩΧΕΛΗΣ. Ὁμαλὸς, βραδύς.] Legendum, Νωχελὴς, ὁ μιλλός. Voce νωχελὴς utitur Nicander Ther. v. 162.

——ἐν δὲ κελεύθῳ

Νωχελὲς ἐξ ὁλκοῖο φέρει βάρος——

Heſych. Ἀργὸς μιλὸς, (μιλλὸς) βραδύς.

ΨΑΙΝΟΥΖΕΙΝ. Διὰ ῥιπισμοῦ καταψύχειν· γράφεται δὲ καὶ δραπισμοῦ.] Corrigunt ψαινύζειν — et καὶ ῥαπισμοῦ. Sed forſan ſcribendum καὶ διὰ ῥαπισμοῦ, vel melius καὶ δι' ἀ ῥαπισμοῦ.

ΞΑΝΑΝ. Κοπιᾶν τὴν χεῖρα.] Utitur Nicand. Ther. v. 383. ubi errat Scholiaſtes.

ΠΕΜΦΙΔΕΣ. Πεμφόλιγες.] Scribe Πεμφίγες, πομφόλυγες. Vide Schol. ad Nicandri Theriac. v. 273.

ΛΟΓΑΔΑΣ — Οἱ δὲ τὰς ὄψεις, ἄλλοι τὰ λευκὰ τῶν ὀφθαλμῶν.] Nicander Ther. v. 292.

——πάρνοψι φάη λογάδας τε προσεικής.

ΔΟΧΜΙΑ. Πλάγια, λοξὰ, κεκαυμένα.] Scribe κεκαμμένα, Heſych. Λοξὸς, πλάγιος, ΕΠΙΚΑΜΠΗΣ.

ΑΠΟΠΕΙΝ.

ΑΠΟΠΕΙΝ. Ἀπελθεῖν.] Legendum, Ἀποπλεῖν. Quod et vidit Cl. Merrick ad Tryphiodorum, p. 94. Vide Alberti ad Heſych. p. 320. Schol. ad Nicandri Ther. v. 295. ubi laudat Ariſtophanem ἀπέπλεις τίον ἐπὶ τὸν νύμφιον, ᾧ γαμοῦμαι σήμερον. Quæ ita collocanda. PARS III.

——ἀπέπλεις τίον

Ἐπὶ τόν γε νυμφίον, ᾧ γαμοῦμαι σήμερον.

Vel ἀντὶ τοῦ τιὸν, lege τίως. Heſych. Ἔπλει, ἐπορεύετο. Sic πλόος pro ὁδός. Vide Schol. ad Nicandrum v. 295.

ΚΙΟΝΙΔΑ: Σταφυλήν.] Vide Heſych. v. Κίων σαφυλή. Schol. Nicandri Ther. v. 231. Δύο δὲ φησι κυνόδοντας ἤγουν ὀδόντας ὥσπερ ὀβελοὺς ἔχεις τῶν ἀῤῥένων εἶναι.

ΧΑΛΚΗ. Πορφύρα.] Schol. Nicand. v. 257. Ἄνθεσι δὲ χαλκοῦ, ἀντὶ τοῦ χαλκάνθῃ, ἥν νῦν φασὶ καλακάνθην. Ἄνθος δέ ἐστι χαλκοῦ τὸ γένος γινόμενον, ἐν οἷς ὁ χαλκὸς χωνευόμενος καθίεται, πελιδνόν τε καὶ μᾶλλον ἔχον ἔγκιῤῥον τὴν πελιδνότητα.

ΝΥΤΤΟΜΕΝΟΣ. Κεντρούμενος, προθύμενος.] Corrigit Palmerius πορθούμενος. Sed legendum προθυμούμενος.

ΝΥΓΜΗ. Κέντρον.] Scribitur νύγμα. Nicander Ther. v. 271.

Τὸν

PARS III.

Τȣ̃ μὲν, ὅταν βρύξησιν, ἀεικέλιον περὶ νύγμα
Ἥλῳ ἐειδόμενον τυλόεν πέλει ——

ΗΛΟΙ. Περόναι, ἐπίϐȣλοι.] Corrigunt varie. Sed nihil mutandum. Infra, Ἧλος — Τὸ μαινόμενον καὶ ἐπίϐȣλον — καὶ ΣΥΝΠΤΩΜΑ ἐν ΣΩΜΑΤΙ γενόμενον. Schol. ad Nicandri Ther. v. 272. Ἧλος σκλήρωμά ἐςι περὶ τὰ πέλματα τῶν πόδων γενόμενον ςρογγύλον, καὶ τοῖς τῶν ἥλων κεφαλαίοις παράμοιον. Vide Heſych. v. Μυρμηκιῶν.

ΜΥΡΜΗΚΙΩΝ. Ὁ ἧλȣς ἔχων ἐν ταῖς πτέρναις, ἄλλα δέ ἐςι.] Lege ΤΑΥΤΑ δέ.

ΔΙΑΣΚΗΝΙΨΑΙ. Διαφορῆσαι.] Utitur Nicander Ther. v. 193.

Πάντα διεσκήνιψε ——

Ubi Schol. Διεσκήνιψε, διεσκόρπισε.

ΠΕΤΑΥΡΑ. Τίγνα.] Latini, *Tigna*. Utitur Nicander Ther. v. 197.

—— ἐξ ὕπνοιο καθαρπάζȣσα ΠΕΤΑΥΡΩΝ,
Ἔνθα λέχος τεύχονται ἐπ' ἰκρίον. ——

ΤΕΡΣΕΙ. Τέργει.] Lege Τέρσει, τέρθει. Supra, Τέρθεται, ξηραίνεται.

ΡΥΠΑΣ. Τȣ̀ς ἐν τῇ Ἀρκαδίᾳ Ἀχαιȣ̀ς.] Lego, Ῥυπαίȣς. Schol. Nicand. Ther. v. 215. Ῥυπαῖοι, οἱ Ἀχαιοὶ ὠνομάσθησαν.

ΠΕΔΑΝΩ.

ΠΕΔΑΝΩ. — Τινὲς δὲ ȣ̓ βεβαίῳ.] Legit Bentleius δὲ βεβαίῳ. Puto ſcribendum, τινὲς δὲ τὸ βαιῷ. Schol. ad Nicandri Ther. v. 225. Πεδανὴ δὲ ἡ ταπεινή· νῦν δὲ ἡ μικρά. Confer eundem Schol. infra, v. 289. Sed recte forſan Bentleius.

ΘΩΜΙΣ. Ὁ κανωπ.] Vide quæ ad hunc locum ſcripſit Palmerius. Forſan legendum, Θώνιος, ὁ κανωπικός. Schol. ad Nicandri Ther. v. 315. Θῶνος βασιλεὺς Αἰγύπτȣ γέγονεν. Ἀπὸ τȣ́τȣ ȣ̓͂ν ΘΩΝΙΟΝ τὴν αἱμοῤῥοΐδα ἔφη, διὰ τὸ ἐν Αἰγύπτῳ εἶναι.

ΕΜΠΛΗΝ. Χωρὶς, ἐγγύς, πλησίον.] Reſpexit Heſychius Schol. ad Nicandri Ther. v. 322. Παρὰ Ἀρχιλόχῳ, Ἔμπλην ἀντὶ τȣ͂ χωρίς. Οἷον

Ἔμπλην ἐμȣ͂ τε ϰ̀ ἐφόλȣ.

Παρὰ δὲ τῷ Ποιητῇ, ἀντὶ τȣ͂ πλησίον·

Βοιωτῶν ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.

ΤΕΡΦΗ. Λέπυρα.] Vide Noſtrum v. Στερφός. Nicander Ther. v. 323.

——— περιδέδρομε τέρφει.

Scribitur et ἔρφος. Nicander Ther. v. 376.

Ῥωμαλέον φορέȣσα περιστυγὲς αἴολον ἔρφος.

De voce ἔρφος vide Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 248.

ΕΦΗΛΙ-

PARS III.

ΕΦΗΛΙΔΕΣ.—Πάθος ἐπὶ προσώπῳ τραχύτηἶος.] Schol. ad Nicandri Ther. v. 333. Ἀλφοὶ δὲ καὶ λεῦκαι καὶ ἔφηλις, εἴδη εἰσὶ νόσων. Ἡ μὲν οὖν ἔφηλίς ἐςιν, ὁ ἐπὶ τοῦ σώματος γινόμενος σπίλος. Idem infra v. 858. Ἔφηλις μὲν οὖν ἐςὶν ἡ καλουμένη λέπρα· Λεύκη δὲ, ἄλλό τι νόσημα ὅμοιον τῇ ἐφήλιδι.

ΠΛΥΝΕΤΑΙ — Λοιδορεῖται.] Sic ἐνίπτον apud Nicandrum Ther. v. 347.

—— δὴ γάρ ῥα πυρὸς ληΐςορ' ἐνίπἶον,
Ἄφρονες ——

Ubi Schol. ἐλοιδοροῦντο. Vide Heſych. v. Ἐνιπἶειν, et Ariſtæneti Epiſt. p. 146.

ΚΑΚΗΠΕΛΙΑΣ. Κακίας, ἀμελειας, κακουχίας.] Ita legendum. Heſych. Κακουχία — ἀμέλεια. Æſchylus Sept. ad Theb. v. 674.

Οὔτ' ἐν πατρῴας μὴν χθονὸς κακουχίᾳ
Οἶμαί νιν αὐτῷ συμπαραςατεῖν πέλας.

Vide omnino nos ſupra P. II. v. Κακὴ, et infra P. IV. ad eandem vocem; ubi plura. Vel forſan et pro κακῆς legendum κακηθείας, κακουχίας. Nicander Ther. v. 360.

—— πλήγῃ δὲ ΚΑΚΗΘΕΑ σήμαθ' ὁμαρἶεῖ.

ΛΕΠΑΡΓΟΥ ΒΟΟΣ. Τοῦ λαπάρας λευκὰς ἔχοντος.] Ita[illegible] corrigunt. Schol. ad Nicandri Ther. v. 49. [illegible]επαργῷ δὲ τῷ ὄνῳ φασί, παρὰ

τὸ τὴν ΛΑΓΟΝΑ ἔχειν λευκήν. Vide nos ſupra P. I. v. Λεπαργῦβος.

ΑΜΟΡΒΕΥΣΑΣΘΑΙ. Ὁδοιπορῆσαι, ὁμιλῆσαι.] Forſan, Ἅμ' ὁδοιπορῆσαι. Schol. ad Callimachi Hymn. in Dian. v 45. Ἅμα πορεύεσθαι. Vide locum, et lege ΠΕΜΠΟΝ ἀμορβοὺς ex Schol. Nicand. Theriac. v. 349.

ΑΜΟΡΒΕΥΩΝ. Ἀκολυθῶν, ἀπαλλαττόμενος.] Lego, ὐκ vel μὴ ἀπαλλαττόμενος. Vide Schol. Nicand. Ther. v. 349.

ΣΤΑΘΜΟΝ. Ἔσχατον.] Forte, Σταθμὸν, σηκόν. Schol. ad Oppian. Hal. iii. 236. Σταθμοῖσι. Μάνδραις, ΣΗΚΟΙΣ.

ΒΡΩΜΑΣΘΑΙ. Ὀγκᾶσθαι.] Hinc Βρωμητὴρ, *Aſinus*. Nicander Ther. v. 357.

Νῶσον δ' ἀργαλέην βρωμήτορος ὐλομένη θὴρ
Δέξατο ———

ΦΛΙΔΟΩΣΑ. Ῥηγνυμένη.] Reſpicit Nicandri Theriac. v. 363.

Σηπεδόσι φλιδόωσα ——

Ubi Schol. Φλιδόωσα, διεῤῥωγυῖα.

ΝΕΙΟΣ — Λέγεται δὲ καὶ πᾶσα πληθύη χώρα, ἢ θάλασσα.] Legendum fortaſſe, πᾶσα πλευςὴ ſive πλευσιμὴ χώρα.

ΒΡΟΧ-

PARS III.

ΒΡΟΧΜΩΔΗΣ. Ἡ νοτερά.] An βροχθώδης? Nicand. Ther. v. 366.

—— ἐπὶ βροχθώδεϊ λίμνη.

Schol. Βροχθώδεϊ, ὀλίγον ὕδωρ ἐχούσῃ. Ὅθεν καὶ ΒΡΟΧΘΟΣ, τὸ ὀλίγον στόμα. Heſych. ΒΡΟΞΑΙ. Ῥοφῆσαι.

ΔΙΨΑΙ. Βλάψαι.] Scribe Δ' ἴψαι. Mox in v. Δίψιον Ἄργος, male legunt δίψαι pro ἴψαι. Vide nos ſupra P. I.*

ΒΑΤΗΡΙΑΝ. Ῥάβδον, καὶ βακτηρίαν.] Vide omnino Schol. ad Nicandri Ther. v. 377. ubi pro καλύψῃ legendum κολάψῃ.

Φύγωμεν ἐκ προσώπου
Μή σ' ἐμπεσὼν ὁ πρέσβυς
Οὐλῇ κατ' εὐθὺ ——
Βατηρίῃ ΚΟΛΑΨΗ.

Verſus Penultimus mancus eſt. Fortaſſe, κατ' εὐθὺ βαίνων.

ΜΑΛΚΙΕΙΝ. Τὸ ὑπὸ ψύχους συνεσπᾶσθαι τὰς χεῖρας.] Vide Arnaud ad Heſych. p. 92. Adde Schol. ad Nicandri Ther. v. 382.

ΠΑΧΕΙΑ ΧΕΙΡΙ. Τῇ ἰσχυῖ.] Homer. Odyſſ. Z. 128.

---

* Ita in Marg. Δίψαι.—Scribe Δ' ἴψαι. Vide v. Δίψιον Ἄργος. Ita infra, Ἴψαι, βλάψαι. Supra ex emendatione noſtra, Ἀΐψιον, ὁ βεβλαμμένον.

'Ex

Ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ. PARS III.
Et in aliis locis. Oppian. Halieut. iv. 367.

—— ὁ δ' ἔσπασε χειρὶ παχείῃ.

Sed ibi legendum, opinor, ταχείῃ. Vide v. 372. et 435.

ΠΑΧΕΤΟΝ. Παχύτρον.] Voce πάχετος utitur Nicander v. 385. ubi Schol. τὸ πάχος.

ΣΜΙΝΤΗ. Σκαφίδιον, δίκελλον — Σμινύης, σμινύη.] Scribe — Σμινύης, σμίνυ. Scribitur ſcilicet σμινύη et σμῖνον, et δίκελλον et δικέλλα. Vide Schol. ad Nicandri Theriac. v. 387.

ΓΗΓΕΝΕΤΑΙ. Γῆς αἵρεται.] Forſan γῆς ἔντερα. Schol. ad Nicandri Ther. v. 388. Ἡ ἕλμις λεπτή ἐστιν ἣ παρείκασε τὰ λεγόμενα γῆς ἔντερα. Confer eundem ad Alexiph. v. 518.

ΧΑΜΑΖΕ. Χαμαὶ, χαμάδις, χαμάδις, τὰ αὐτά.] Scribe Χαμάδι — Χαμάδις, τὰ αὐτά.

ΔΩΡΟΝ. Παλαιστή.] Schol. ad Nicandri Theriac. v. 398. Ἐπὶ τρία δῶρα, ἤγουν παλαιστάς. Δῶρον, ἡ παλαιστή.

ΑΥΤΙΚΑ. — Ταχέως δὴ καὶ καλιῶς αὖτις, πάλιν ἐκ δευτέρου.] Scribo, ταχέως δὴ, καὶ Καλλίμαχος, ὡς αὖτις, πάλιν, ἐκ δευτέρου. Scribebatur Καλ.

ΛΗΘΗΣ.

PARS III.

ΑΗΘΗΣ. Ἄγριος.] Nicander Ther. v. 417.

Σπέρχηται ἐκ μύωπος ἀήθεα δέγμενος ὁρμήν.

ΑΡΠΙΔΕΣ. Ὁμαλά.] Vox ἀρπίδες occurrit apud Nicandrum Ther. v. 420. ubi Schol. ὁμαλόν. Vide locum.

ΛΑΘΑΡΓΟΙ. Σκώληκες — ὑπὸ τῶν ἀρβήλων.] Vide omnino Nicandri Ther. v. 423. et Schol. quem locum reſpexit Heſychius.

ΚΩΛΙΑΝ. Ἰγνύαν.] Aſſentior Sopingio ſcribenti, Κώληπα, κωλίαν, ἰγνύαν. Homeri locum laudat Schol. Nicandri v. 424. ubi male Κώληπος. Vide locum. Utitur Nicander ibid.

ΠΛΑΔΩΣΙΝ. Ὑγροῖς.] Vide Schol. ad Nicandri Ther. v. 429.

ΟΜΙΛΕΙ — Λαλεῖ.] Schol. ad Nicandri Ther. v. 432. Διὰ τὸ πνίγεσθαι οὐ δύνανται ΚΑΘΑΡΩΣ ΟΜΙΛΕΙΝ. *Clare loqui.*

ΛΥΓΜΟΣ. Ὀλολυγμὸς, θρῆνος, ΑΝΑΝΥΓΜΟΣ.] Forſan legendum ἀναπνιγμός. Nicander Ther. v. 434.

—— λυγμοῖσι βαρυνόμενοι θαμέεσσιν.

Schol. Διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ΑΝΑΠΝΕΥΣΑΙ. Male autem corrigit Junius ἀλαλαγμὸς pro ὀλολυγμός. Heſych. Ὀλολυγμὸς, ΘΡΗΝΟΣ.

ΧΟΛΟ-

ΧΟΛΟΒΑΦΑ. Τὰ χρυσῷ ἐμφερῶς βεβαμμένα.] Utitur Nicander Ther. v. 444. Ubi Schol. Ὁ χολῆς χρώματι βεβαμμένος, ἢ χλωρὸς ἤτοι σμαραγδώδης ἢ χρυσίζων.

ΕΛΜΑΚΗΝΗ. Λειμῶνος ἢ λεπτὴ καὶ λευκὴ σχοῖνος.] An ſcribendum Ἕλμινθα? Schol. ad Nicandri Ther. v. 387. ad v. Ἕλμινθος. Ἡ Ἕλμις λεπτή ἐστιν, ἣ παρέικασι τὰ λεγόμενα ΓΗΣ ΕΝΤΕΡΑ. Idem ſupra ad v. 36. Πλατείας ἕλμινθας ἐκβάλλει. De πτερίδι loquitur. Vide Heſych. v. Γαστρίδες.

ΒΛΑΧΡΟΝ. Πόα τίς.] Infra, Βλῆχρα, πτέρις. Schol. ad Nicand. v. 36. Βλῆτρος ἡ λεγομένη ΠΤΕΡΙΣ, ἤγουν τὸ βλάχνον. An legendum apud Heſychium Βλάχνον, πόα τίς?

ΑΡΠΕΖΑΣ. Τοὺς αἱμασιώδεις τόπους.] Eſt vox Ætolum. Vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 286. et infra v. 393.

ΠΕΛΕΘΡΟΝΙΟΣ. Ὁ Χείρων ἀπὸ τοῦ ΠΕΛΕΘΡΟΝΟΥ, ἐν ᾧ ἐτράφη· οἱ δὲ πολυφάρμακος δίδωσι, γίνεται.] Iſtud γίνεται pertinet ad vocem ſequentem. Πέλει, ὑπάρχει, ἐστὶ, γίνεται. Ita legendum. Pelethronus autem ad calcem montis Πηλίου. Schol. ad Nicandri Ther. v. 438. Τόπον τοῦ πηλίου καλούμενον ΠΕΛΕΘΡΟΝΙΟΝ. An Πελέθρονον? Unde Nicander,

——— Πελεθρόνιον κατὰ βῆσσαν.

Vide

PARS III. Vide etiam Schol. Nicand. ad eundem locum, ubi itidem, ΠΕΛΕΘΡΟΝΙΟΝ δὲ τόπος ἐςὶ τῦ Πηλίυ ἀνθώδης· διὸ κ̀ ὕτω καλεῖται, ἀπὸ τῦ πέλειν ἐκεῖσε τὰ ἄνθη.

ΑΓΛΑΣΙΝΟΝ. Καλόν.] Scribe, Ἄγλαυρον. Nicand. Ther. v. 441.

Ἤτοι ὅγ' ἄγραυλός γε εἴδεται ——

Ubi Schol. Ἄγραυλος δὲ, ἤτοι ἀγλαὸς, καλὸς, λαμπρός. Atqui ἄγραυλος aliud ſignificat. Heſych. Ἄγραυλον, ὕπαιθρον. Scribendum ſine dubio apud Nicand. et Scholiaſtam, Ἄγλαυρος. Quod vel ex ἀγλαὸς patet. Dicit enim Scholiaſtes ἄγλαυρος eſſe quaſi ἀγλαός. Vide nos ſupra P. I. v. Ἀγελασινόν. Nicander infra v. 473. utitur voce Ἄγραυλοι. *Ruſtici.*

—— ὅτ' ἀμφ' ἐλάταισι μακεδναῖς
Ἄγραυλοι ψύχωσι, λελοιπότες ἔργα νομήων.

ΦΗΡΕΣ. Οἱ Κένταυροι. Αἰολικῶς.] Heſych. ſupra, Φῆρα, θῆρα. Empedocles apud Schol. Nicand. Ther. v. 452.

Ἦδ' ἦσαν κτίλα πάντα καὶ ἀνθρώποισι προσηνῆ,
Φῆρές τ' ἄνοι τε· φιλοφροσύνη τε δεδήει.

Ubi vides ἀνοῖσι et ἄνοι, pro ἀνθρώποισι ſcilicet, et ἄνθρωποι. Sed legendum ſine dubio, ſenſu jubente, καὶ ἀλλήλοισι προσηνῆ. *Erant autem omnia*

omnia mitia et ſibi invicem amica, Feræ bo- PARS III.
mineſque. Sed forſan ſcribendum, φῆρές τ' ΟΙΩΝΟΙ ΤΕ. Auctor Libelli de Mundo p. 44. Edit. Glaſg. ubi ita Empedocles,

Θῆρές τ' οἰωνοί τε καὶ ὑδατοθρέμμονες ἰχθῦς.

ΥΠΟΔΡΑ. Ὑποβλεψάμενος, βλαπτικός.] Scribendum, Ὑποβλεψάμενος, ΥΠΟΒΛΕΜΜΑΤΙΚΟΣ. Schol. ad Nicand. Ther. v. 457. Ὑποδρὰξ ἀντὶ τοῦ ὑποβλεμματικῶς, ὑποβλεπομένως.

ΔΡΥΣ. Πᾶν ξύλον καὶ δένδρον.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 28. Πᾶν δὲ δένδρον ἐκάλουν οἱ Ἀρχαῖοι δρῦν.

ΠΥΘΕΤΑΙ. Σήπεται, φθίνει.] Vox Æolica: ut Schol. ad Nicand. Ther. v. 465. Οἱ δὲ Αἰολεῖς τὸ φθίνειν πύθεσθαι λέγουσιν.

ΕΡΩΔΙΟΣ. Εἶδος ὀρνέου.] Vide Meurſium ad Lycophr. p. 241. Vox reſtituenda Hipponacti apud Schol. ad Nicand. Ther. v. 470. Λαιμώσει δέ σου τὸ χεῖλος ὡς Ηρώδου. Lego et in Iamb. reduco:

Λαιμώσει σου τὸ χεῖλος ὡς ἐρωδίου.

ΜΟΣΥΧΛΟΝ. Ὄρος Λήμνου.] Ita Schol. ad Nicandri Ther. v. 472. Καὶ ὁ Σάος καὶ ὁ Μόσυχλος ὄρη εἰσὶ τῆς Σάμου. Μέμνηται δέ τούτων τόπων, τὴν Λῆμνον καὶ Σαμοθράκην ἑκατέρας τὰς νήσους

διὰ τύτων σήμαινων. Ἐκαλεῖται δὲ Σάος καὶ ἡ ὅλη Θρακικὴ Σάμος· καὶ Μόσυχλος δὲ, τὰ ὄρη τῆς Λήμνυ.

ΤΙΤΥΣΚΕΤΟ. Ἡτοιμάζετο, παρεσκευάζετο.] Antimachus apud Schol. Nicand. v. 472. Ἦν ῥα τιτύσκει. *Parat, facit.*

ΑΚΑΝΘΟΣ. Περίραμμα ὑφασμένον.] Nicander Ther. v. 480.

——ἢ γὰρ ὁ δεσμοῖς
Βλάπ]εται εὐκαμπτῆσι πολυςρεπτοῖσιν ἀκάνθῃ.

ΑΥΤΟΣ. Ἢ ἐγὼ, ἢ σὺ, ἢ ἐκεινός.] Ariſtoph. Theſmoph. v. 224.

——'πιδιδόναι γ' αὐτὸν ὤφελον ποτε.

Ita legendum. Confer Cl. Kuſter. ad locum. Αὐτὸς et pro σὺ ſæpe occurrit. Sic D. Matthæus xxiii. 37. Ἱερυσαλὴμ, Ἱερυσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνυσα τὺς προφτας, καὶ λιθοβολῦσα τὺς ἀπεςαλμένυς πρὸς ΑΥΤΗΝ, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σῦ, ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας; Hinc emendandus verſiculus apud Jortin. Vide *Remarks on Eccleſ. Hiſt.* vol. i. p. 314.

Χώριζε θνητῶν τὸν Θεὸν, καὶ μὴ δόκει
Ὅμοιον σαυτῷ σάρκινον καθεςᾶναι.

Ubi pro Ὅμοιον σαυτῷ, non legendum cum Jortino Ὅμοια σαυτῷ, ſed Ὅμοιον αὐτῷ.

KPAN-

ΚΡΑΝΤΗΡΕΣ. Ὀδόντες οἱ ὕϛερον φυόμενοι οἱ λεγόμενοι σωφρονιϛῆρες.] Reſpexit Schol. ad Nicand. Ther. v. 447. Κραντῆρες λέγονται, οἱ ὕϛερον αναβαίνοντες ὀδόντες, παρὰ τὸ κραίνειν καὶ ἀποπληρῦν τὴν ἡλικίαν· νεωτέρων γὰρ ἤδη ἡμων γενομένων, φύονται οἱ ὀδόντες ὗτοι. Κλέανθος δὲ ΣΟΦΡΟΝΙΣΤΗΡΑΣ αὐτὺς καλεῖ διὰ τὸ ἅμα τῷ ἀνίεναι αὐτὺς, καὶ τὸ σῶφρον τῦ νῦ λαμβάνειν ἡμᾶς· νῦν δὲ ἁπλῶς ὀδόντας λέγει. Heſych. Σωφρονιϛῆρες, τῶν ὀδόντων τινὰς ὗτω λέγυσιν. Scribendum quoque apud Nicand. αἱμαχθέντος ὕπο κραντῆρος, id eſt, ὑφαιμαχθέντος.

ΚΤΙΛΟΣ. Τιθασὸς — ἡγεμών.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 452. Κτίλα. Ἐπὶ τῶν ἡμέρων καὶ ΤΙΘΑΣΣΩΝ τίθεται.

ΚΤΙΛΕΥΣΑΣΘΑΙ Η ΚΤΙΛΩΣΑΣΘΑΙ. Συληθῆναι.] Legendum συνειληθῆναι. Vide nos ſupra P. II. v. Κτιλεύσασθαι ἢ κτιλώσασθαι.

ΒΡΥΚΕΙΝ. Λάβρως ἐσθίειν.] Utitur Nicander in Ther. v. 452.

Αὔτως ὀρνίθων τε τόκον κτίλα τ' ὠεὰ βρύχων.

Schol. ad v. 824. Βρύκω καὶ βρύχω.

ΚΑΛΧΗ — Πορφύρα, βοτάνιον ἀνθοφόρον.] Schol. ad Nicand. v. 640. Κάλχη δὲ τὸ ἄνθος, ἢ ζῶον, ᾧ βάπτεται ἡ πορφύρα.

ΒΛΑΣΤΗΝ — Βλάϛημα.] Vide Nicandri Theriac. v. 642.

PARS III.

ΣΦΕΔΑΝΩΝ — Ἄλλοι σύνθετον εἶναι ἐκ τῶ σφὲ καὶ δανὸν, ὅ ἐςι κτείνων.] Scribe δαίνων. Heſych. Δαινῶν, κτείνων, Μακέδονες. Voce σφεδανὸν utitur Nicander Ther. v. 642.

—— σφεδανὸν δ' ἐφύπερθε κάρηνον.

ΣΚΑΙΗΙΣΙ ΠΥΛΗΙΣΙΝ. — Ἡ διὰ τὸ σκαιᾶς μάχας ἐν αὐταῖς γεγενῆσθαι.] Lego, σκιᾶς μάχης. Σκιὰ eſt *Pictura*. Hinc Σκιαγραφία.

ΣΤΡΟΦΙΓΓΗ. Σ●ςροφή.] Scribendum ex ordine literarum, Στροφάλιγγι, συςροφῆ.

ΑΠΟΙΟΝ. Ἀνήδονον, ἄνοςον.] Male corrigunt. Heſych. Νόςος — ἡ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως. Vox reſtituenda, opinor, Schol. ad Nicand. Ther. v. 708. Τὸ λεπτόν καὶ ἄπονον. Forſan ἄποιον.

ΓΥΡΓΑΘΟΝ.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 715. Ἀριςοτέλης φησὶν, ὅτι ἐν γαργάθοις γεννῶσι τὰ φαλάγγια. Ubi pro γαργάθοις repone γυργάθοις. Vide Arnaud ad Heſych. p. 36.

ΡΩΝΙΟΣ. Ἄξιος, πλέσιος.] Scribe Ῥ' ὤνιος.

ΛΕΓΝΩΣΑΙ. Ποικίλλαι.] Hinc Λεγνωτά. *Variæ et longæ maculæ.* Nicander v. 726.

—— τῶ δ' ἐπὶ νώτῳ

ΛΕΓΝΩΤΑ ςίλβεσι ——

Ubi

Ubi male vulgo ſcribitur λιγνωτά. Schol. explicat λιπώδη quaſi a λιγνὺς. Sed errat. PARS III.

ΡΑΙΟΝ. Συγκριτικὸν ἢ ἕτερον.] Comparativum ſcilicet ῥάϊον a ῥάων. Sed quid illud ἕτερον? An legendum ἔφθειρον, an ἔτειρον? Et hoc verum, puto. Ῥᾶιον ſcilicet pro ἐῤῥᾶιον. Utitur Nicander ὑπερτέρυσι in Ther. v. 781.

ΜΟΛΟΘΟΥΡΟΣ. Ἀσφόδελος.] Voce μολόθορυ utitur Schol. ad Nicandri Theriac. v. 681.

ΒΑΛΩΘΡΗ. Εὐάζης.] Corrigunt εὐαύζης. Atqui Schol. ad Nicand. Ther. v. 648. Εὐκνήμυ, ἤγυν εὐαζεῖς κλάδυς ἐχύσης. Ubi tamen ſcribendum, Εὐαυζεῖς. Confer eundem Schol. infra, v. 840. Addit Heſych. ἡ προβαίνυσα καὶ ἄνω θρώσκυσα. Ita legendum, non θρώσυσα. Vide Heſych. v. Θρόνα, ubi θορεῖν legendum. Vide nos ſupra P. II. v. Θρόνα.

ΕΚΜΑΓΕΙΩΘΕΙΣ. Ἐξομοτωθεὶς, ἐκμάστει.] Scribo, Ἐξομοιωθεὶς — Ἐκμάσσεται, ἐκτυποῖ. Vide Schol. ad Niçand. Ther. v. 740. Theocritus, Idyll. xvii. 122.

—— ποδῶν ἐκμάσσεται ἴχνη

Exprimit. Walks in the ſteps of his father.

ΔΥΣΔΗΝΙΑΣ. Δύσνυς.] Lego, Δυσδηνέας. A δυσδήνης ſcilicet.

PARS III.

ΑΖΗ. Ξηρασία, κονιορτὸς, εὖρος.] Corrigunt εὐρώς. Recte. Schol. ad Nicand. Ther. v. 748. σῆψις. Qui apud Homerum legit πεπλασμένον ἄζῃ pro πεπαλαγμένον. Vide locum.

ΨΥΧΗ — Πτηνὸν ζωΰφιον.] Schol. ad Nicandri Ther. v. 764. et 765. Ὃς ἐν τοῖς φύλλοις τῆς Περσείας τρέφεται· καὶ τὰ πτερὰ ἔχει ὅμοια ταῖς ἐν ταῖς κιςαῖς ψυχαῖς. Salmaſ. ad Spart. p. 158. Κανδυλοσβέςης. Anglice, *Moth*. Vide Heſych. v. Σχῆν, et nos infra, v. Φάλαι.

ΚΟΠΙΕΣ. Κέντρα ὀρνίθια.] Forſan Ὀρνίθεια. Nicander de κέντρῳ Scorpii, Ther. v. 780.

Τοίη οἱ κέντροιο κόπις ——

ΒΟΣΚΑΣ. Φασκίας.] Nicand. Ther. v. 782. habet

—— βοσκάδα νηδύν.

Schol. γαςέρα. Scribendum, Βοσκὰς, φύσκα. Vide Heſych. Φύσκη.

ΟΡΕΥΕΙΝ. Φυλάσσειν.] Pro Ὠρεύειν. Heſych. Ὠρεύειν — ἐπιμελεῖσθαι. Idem: Ὠρεῖν, φυλάττειν. Schol. Nicand. v. 788. Τὰς πάγας ὀρεῖν καὶ φυλάττειν. Ubi ſcribe ὠρεῖν.

ΒΟΡΕΗΝ ΤΗΝ ΦΥΣΣΑΝ. Γράφεται δὲ καὶ βοέη.] Scribo καὶ βόῤῥη. Scribitur ſcilicet βοῤῥᾶς et βορέας.

ΓΡΩΝΟΥΣ.

ΓΡΩΝΟΥΣ. Ἀγγεῖον ὀπὴν τῆς πέτρας.] Nicand. Ther. v. 794. Γρώνῃσιν. Schol. τρώγλαις. Idem in Alexiph. v. 77. Γρώνοισι. Ubi vide Schol. PARS III.

ΣΤΕΓΝΟΙ. Στερονεῖ, ταπεινοί.] Pro στερονεῖ legendum, puto, στερφνοί. Heſych. Στεγναὶ, στεῤῥαί. Et infra, Στέρφνιον, στερεόν.

ΣΠΛΗΔΩ. Σποδὸς λεπτή.] Lego Σπληδός. Nicander Ther. v. 763.

——ἀπὸ σπληδοῖο φαείνεται, ὅς τις ἐπαύρῃ,

Ubi Scholiaſta ἀπὸ σποδοῦ. Nempe poſtremam literam amiſerat ob ſimilem ſequentem.

ΑΡΑΔΟΣ.] Vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 775.

ΕΣΚΛΗΚΟΤΑ.] Habet Nicander Ther. v. 766.

Ἐσκλησκὸς, νηδὺς δὲ βαρύνεται——

Ubi lege Ἐσκληκός. Confer Nicandrum infra v. 785.

ΟΥΛΕ. Ὑγίαινε, ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ὑγιὲς, γενόμενον ἕλκος οὐλὴν λέγουσι.] Dele interpunctionem poſt ὑγιές. Notat enim ulcus cum jam εἰς ὑγιείαν ἥκοι vocari οὐλήν. Vide Heſych. v. Οὐλή. Ceterum quod ad ὑγίαινε pertinet, vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 759. qui laudat illud

Οὖλέ τε καὶ μέγα χαῖρε——

PARS III.

ΚΝΩΔΑΛΑ — Φησίν — Κνώδαλον. θηρίον, &c.] Vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 760. unde hæc deſumpſit Heſychius.

ΦΑΛΑΙ. Ὄρα, σκόπει.] Legendum, puto, Φαλαίνη, ψώρα. Delendum σκόπει, quod eſt interpretamentum nothum vocis corruptæ ὄρα. Schol. ad Nicand. Ther. v. 760. Φάλαιναν νῦν ψώραν καλοῦσιν — ἡ παρ' ἡμῖν ψυχή. Vide nos ſupra v. Ψυχή.

ΗΡΥΓΓΙΟΝ. Λεπτόν τι κάρφος ἀκανθῶδες, ὃ καὶ ἐπὶ τοὺς σωροὺς εἰώθασιν ἐπιτιθέναι τοῦ σίτου.] Hinc intelligendus Schol. ad Nicandri Ther. v. 849.

——ἠρύγγου τε τάμοις ἀθεραΐδα ῥίζαν.

Ubi neſcit Schol. cur ἀθερεΐδα vocat. Ἤρυγγον autem εἶδος λαχάνου ἀκανθώδους vocat. Sed legendum apud Schol. ἀθερηΐδα,

ΟΙΔΑΙΝΟΥΣΙ. Φλεγμαίνουσι, φυσῶσιν, οἱ δὲ ἄποντα, τὸν μέλαν.] Lego φυσῶσιν — Οἰδαίνοντα, τὸν μέλανα. Nicander Ther. v. 855.

Γόγγυλοι ἐκφαίνουσιν ἀνοιδείοντες ὀπώρης.

De ficubus quæ *nigræ* ſunt cum matureſcant.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ. Φάρμακον.] *Herba* ſcilicet. Schol. Nicand. v. 857. Χελιδόνιον βοτάνη ἐστὶ, καὶ

καὶ φύεται καθ' ὃν καιρὸν αἱ χελιδόνες φύονται. Forſan φαίνονται. PARS III.

ΟΡΜΕΝΑ. Ὁρμῶντα, κεκολλημένα. Scribe κεκαυλημένα.] Heſych. infra, Ὅρμενος — πᾶν τὸ κεκαυλημένον. Nicander Ther. v. 840.

—— ὁρμινόεντα λύκαψον.

Ubi Schol. Ὁρμητικὸν πρὸς ὕψος· εὐαυξὴς γάρ ἐστι καὶ ΚΑΥΛΟΝ ἔχει μακρόν.

ΑΧΡΑΝΕΣ. Ἄχραντον.] Nicander Ther. v. 846.

Ἀχραὲς τ' ἀδίαντον ——

Schol. Ἀχραὲς, διὰ τὸ καθαρὸν καὶ ἄχραντον. Herba autem iſta ἀδίαντον. Vide Heſych. v. et Schol. Nicandri, qui nomen et epithetum confundit.

ΑΔΙΑΝΤΟΝ — Πολύτριχον.] Et ſic Schol. Nicandri, ut ſupra.

ΑΥΛΑΞ. ΤΟ ΣΧΙΣΜΑ τοῦ ἀρότρου.] Ita ſcribendum. *Sulcus* ſcilicet. Eſt etiam et αὔλαξ *iſta pars aratri quæ terram ſcindit*. Heſych. Αὔλαξ, ἡ ὕννις. Vide Heſych. v. Ὑννή. Vide omnino Heſych. v. Ἀν' ὄγμους.

ΕΧΕΤΛΗ. Ὁ κατέχει ὁ ἀροτὴρ τοῦ ἀρότρου, καὶ ἡ ΑΥΛΑΞ καὶ ἡ σπάθη τοῦ ἀρότρου.] Ubi αὔλαξ eſt *ſulcus*. Supra, Ἐχέτλαις, ἀροτριάμασι, αὔλαξιν. Utitur voce Ἐχέτλιον Nicand. Ther. v. 825. pro *parte navis piſcatoriæ*. Ubi vide Scholiaſtam.

ΖΩΓΡΟΣ,

ΖΩΓΡΟΣ. Τόπος ἐν ῷ θήρια ἐκβάλλεται.] Schol. Nicand. ut ſupra, Βιβάριον, ζῶγρος, ἰχέτλιον. *Vivarium*.

ΡΑΜΝΟΝ. Τὸ φυτὸν, &c.] Vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 861.

ΜΗΚΩΝΕΣ—Καὶ τῶν ὁμοίων καὶ μέρος.] Lege, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν μέρος. Heſych. Κρατηρίσκοι, οἱ τοῦ ὀφθαλμοῦ, οἱ καὶ ΜΗΚΩΝΕΣ λέγονται. Quin et Μήκων eſt ψάμμου εἶδος. Vide Pollucem lib. vii. 23. p. 760. Sed vide Suidam v. Μήκων.

ΑΘΕΡΙΞ. Τὸ εἰς τὸν ϛάχυν τοῦ σιτοῦ ἄνω ὡς κέκερον.] Lego, ὡς καρπόν. Sed legendum, κέντρον. *Spica*. Anglice, *Spike*.

ΑΡΝΙΚΟΝ. Χρώματος εἶδος χλωρὸν, ὅπερ ἡμεῖς ἀρσενικὸν λέγομεν.] Hinc explicandus Callimachus Lav. Pall. v. 29.

—— ἄρσεν ἔλαιον.

Scilicet χλωρόν. Quod omnes Interpretes fugit. Scribendum autem pro ἀρνικὸν, ἀῤῥενικόν.

ΠΡΗΟΝ. Τὸ ὑπερέχον.] Nicander Alexiph. v. 104.

Ἄκρον ὑπαὶ πρηῶνα μελανθίδος ——

ΑΚΟΣΤΗΣΑΣ. Κριθιάσας.] Ita Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 106. quo reſpexit Heſychius.

ΚΑΝΘΑ-

ΚΑΝΘΑΡΙΣ — Ζωύφιον λυμαντικὸν σίτȣ ϗ ἀμπέλȣ καὶ κήπων.] Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 115. Κανθάριδές εἰσὶ τὰ κοπροφόρα καὶ σιτοφόρα ζῶα. Scribe καρποφθόρα ϗ σιτοφθόρα.

ΔΙΑΨΑΙΡΟΥΣΙ. Διαπνέȣσι.] Nicander A-lexiph. v. 127.

—— διαψαίρȣσιν ἀέλλαις.

Alii ἀελλαί. Vide Arnaud ad Heſych. p. 33. Sed forſan nihil mutandum.

ΕΜΜΑΤΕΩΝ.] Vocem habet Nicander Alexiph. v. 138. ubi Schol. Ἐμμάτlων. Hinc corrigendus Nicander in Ther. v. 809.

Κέντρον τὸ πληγῇ περικάλλιπεν ἐμματέȣσα.

Ita legendum. Vulgo male ἐμματέȣσα.

ΣΚΩΡΙΑ. Ἡ γαιώδης ἐν ὑποςάθμη.] Dele ἐν. Vide Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 49. et nos ſupra v. Σκωρία.

ΟΙΝΑΡΑ. Τὰ τῆς ἀμπέλȣ φύλλα.] Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 55. οἰνηρὰ legit. Θρία, ἰδίως μὲν τὰ φύλλα τῆς συκῆς· ὥσπερ οἰνηρὰ τὰ τῆς ἀμπέλȣ.

ΟΝΕΙΤΗΣ. Ἥρως ὄνομα ϗ ἴσως ἂν εἴη — Ὀνιτὶς, ὀρίγανον.] Scribe ϗ ἴσως ἂν εἴη ὀνιτὶς, ὀρίγανον. Scribitur ſiquidem Ονίτης ϗ ὀνιτίς. Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 56. Ὀνίτιδα λέγει, τὸ ὀρίγανον — ὃ ϗ ὀνίτης λέγεται.

ΠΩΛΟΣ.

PARS III.

ΠΩΛΟΣ. Ἑταῖρα.] Nicand. Alexiph. v. 65.

Θηλυτέρης πώλοιο χέας, ὀπὸν ——

Schol. τῆς ἀνθρώπου. Et alter, νέας γυναικός. Schol. ad Lucian. Catapl. vol. i. p. 21. Edit. Græyii: Πολίον. Scribe Πώλιον. Eubulus apud Athenæum lib. xiii. 3. p. 568.

Πώλους Κύπριδος ——

ΣΙΛΛΑΣ. Ἔμμετρον, σκάμμα.] Scribe, deleta diſtinctione, ἔμμετρον σκῶμμα. Timonis Σιλλοὶ apud Laertium. Et Σιλλός.

ΚΥΒΕΘΡΑ. Τὰ τῶν μελισσῶν.] Vide Heſych. v. Σίμβλαι.

ΘΩΡΙΞΙΣ. Οἰνοποσία.] Corrigunt non male, Θώρηξις. Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 32. Θωρηχθέντες, ἀντὶ τοῦ μεθυόντες· καὶ Ἱπποκράτης τὴν οἰνοποσίαν θώρηξιν εἴρηκε.

ΥΡΑΞ. Μίγδην.] Excidit litera initialis. Scribendum, Φυράξ. Ὕραξ autem eſt *mus* Lingua Ætolica. Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 37. Ὕρακας, τὰς μῦας κατὰ Αἰτωλοὺς.

ΚΑΜΜΟΡΕ. Κακόμοιρε.] Vide Nicand. Alexiph. v. 43.

ΤΙΤΑΝΟΣ — Κονία ἄσβεστος.] Forſan ἀσβέστου. Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 43. Καὶ

φησὶ

φησὶ δράκα κονίας ἀσβέςυ μισγομένην οἴνῳ, βοηθεῖν τῷ πεπωκότι. Τίτανος γὰρ ἡ ἄσβεςος. Mox ἀντὶ τῦ, ἐπιγύψυ χρίσμα, forſan apud Noſtrum legendum ἐπιγύψιον χρίσμα, vel ἐπὶ γύψυ, χρίσμα. Lege tamen οἱ δέ τι γύψυ χρίσμα. PARS III.

ΧΕΛΟΥΕΙΝ. Βήσσειν, καὶ χελύσσειν ὁμοίως.] Lege χελύειν — κ̀ χελύσσειν. Nicander Alexiph. v. 81.

——ἀλοῇ χελλύσσεται ἄτῃ.

Heſych. Χελὺν, χεῖλος. Schol. Nicand. ςῆθυς. ubi Schol. pro χελλύσσεται videtur legiſſe διὰ χέλυος.

ΓΡΑΥΣ. Τὸ συναγόμενον, &c.] Vide Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 91. Ariſtophanes Plut. v. 1207.

——ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις
Ἡ γραῦς ἐπες' ἀνωτάτω——

Hinc ἀπογραΐζειν Schol. ad locum Nicandri ſupra citatum.

ΦΙΑΡΟΝ. Καθαρόν.] Theocritus Idyll. xi. 21.

Μόσχω γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς.

Confer Nicand. Alexiph. v. 91. et Callimachum, p. 252.

ΣΤΑΚΤΟΝ. Τὸ διυλισμένον.] Ita Schol. ad Nicand. Alexiph. p. 70. v. 95. Κελεύει κονίαν ἀπὸ κλημάτων πλύναντα, καλαμίνῳ καλάθῳ διυλίζειν.

ΜΥΚΗΣ.

PARS III.

ΜΥΚΗΣ. Τῦ ξίφυς ὁ κατὰ τὴν λαβὴν, ὁ κρατητὴς καλύμενος.] Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 103. Μύκης κυρίως τὸ ἄκρον τῦ ξίφυς, τὸ κατακλεῖον τὴν θήκην. Vide nos ſupra P. II. v. Μύκης.

ΚΗΚΑΔΕΙ. Λοιδορεῖ, χλευάζει.] Legerem lubens, Κηκάδι, λοιδορῇ, χλευαςικῇ, ut reſpexerit Callimachum apud Schol. Nicand. Alexiph. v. 185. et Etymol. Mag. Κηκάδι σῦν γλώσσῃ. Schol. Nicand. χλευαςικὴ (ita enim legendum, non κλευαςικὴ,) ad illud Nicandri

—— Κηκὰς ἀλώπηξ.

ΣΦΥΖΕΙ —— Στέλλεται ἡ φλέψ.] Male corrigit Gujetus. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 192. Φλέβες ςέλλονται, ΣΦΥΖΟΥΣΙ.

ΑΤΤΥΖΕΙ —— Ἀπυλύει.] Scribe Ἀτύζει —— Ἀπολύει. Nicander Alexiph. v. 193.

—— ὁ δ' ἠέρα παῦρον ἀτίζει.

Hic male, opinor, ἀτίζει. Ἀτύζει, *Perdit, Emittit, Averſatur:* ut ἀτυχθεὶς, ἀποςραφεὶς, de Aſtyanacte apud Homer. Iliad. Z. 468.

Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλυ ὄψιν ἀτυχθείς.

Schol. ad Nicandrum male legit ἀτιχθείς. Confer eundem Schol. infra, v. 285.

ΑΤΑΡΠΙΤΟΣ. Αταρπὸς, (lege ἄτραπος) ὁδὸς —Ἄτρεπτος.—] Scribe ὁδὸς ἄτριπτος. Vide Heſych. v. Ἄτραπος.

ΕΔΑΝΟΝ.

ΕΔΑΝΟΝ. Εὐῶδες, ἡδύ.] Nicander Alexiph. v. 162.

Τῷ μήτ' ἐξ ἐδανοῖο πόροις δέπας ἔμπλεον οἴνης
Πράμνιον αὐτοκρηές, ὅπως ὑπετύψατο ληνῦ.

ΨΙΘΙΑ. Εἶδος ἀμπέλȣ.] Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 163. Πράμνιος οἶνος ἀπὸ ἀμπέλȣ πραμνίας, ἣν ϗ ΨΙΘΙΑΝ τινὲς καλȣ͂σιν. Confer eundem Schol. infra, v. 181.

ΑΤΜΕΝΙΑ. Δουλεία, δυςυχία.—'Ατμενώνητον, δȣλικόν.] Forſan, 'Ατμενῆ, ὠνητόν. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 172. 'Ατμεύειν, δȣλεύειν· 'Ατμενεῖς γὰρ οἱ δȣ͂λοι. Confer eundem, v. 423. Heſych. 'Αλμενον, ἄπαυςον οἰκέτην. Lege ἄπιςον. Vide Ariſtoph. Plut. v. 27. Sed recte ἄπαυςον. Vide Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 178. ubi legendum, 'Ατμένιον, ὠνητόν.

ΦΥΛΛΙΣ. 'Η Σάμος τὸ πάλαι.] Recte. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 149. Φυλλὶς δὲ ἡ Σάμος.

ΓΕΩΦΑΝΙΟΝ. Μέταλλον τῆς κεραμιτίδος ἢ ἄλλης ἐργασίας.] Recte. Confer Schol. ad Nicand. v. 149. Vide omnino Mauſſac. et Valeſ. ad Harpocrationem. Puto κριὸν ſive *arietem* Mandrobuli inveniſſe iſtud γεωφάνιον. Atque hinc ἀναθήματα iſta: de quibus Suidas et Mauſſacus. Atque ita conveniet inter Suidam et Scholiaſtam Nicandri.

ΑΣΚΑΡ-

PARS III.

ΑΣΚΑΡΔΑΜΥΚΤΟΙΣ. Ἀκαμμύστοις.] Vide Arnaud ad Oppianum p. 226. Nicander Alexiph. v. 161.

Ὀξὺ μέλος βόωσιν ἀταρμύκτῳ φρένας οἴστρῳ.

Ubi Schol. Ἀταρμύκτῳ, ἀφόβῳ.

ΦΛΥΣΩΣΑ. Μαινομένη.] Recte corrigunt φλυστῶσα. Heſych. Φλύστει, ἐρυγγάνει. Nicander Alexiph. v. 214.

—— μανίῃς ὑπὸ μυρία φλύζων.

Nempe, Φλύζει, φλύστει, et φλύει idem. Scholiaſtes ibi nugatur. Quæ vox reſtituenda Nicandro v. 319.

—— ἐκφλύοιο καταχθέος ἕρματα γαστρός.

Evacues. Vulgo male ἐκφλοίοιο κατεχθέος.

ΑΜΦΙΒΡΟΤΗΣ.] Nicander Alex. v. 216.

Ἀμφιβρότην κώδειαν ὑπὸ ξιφέεσσιν ἀμηθείς.

Heſych. Κωδία — κεφαλή. Scribe Κώδεια. Vide Schol. Nicandri.

ΚΕΡΝΟΦΟΡΟΣ. Ὁ τὰς θυσίας ἄγων.] Utitur Nicander Alex. v. 217. ubi vide Schol. de κέρνος et κερνοφόρος.

ΙΔΑΣ. Εἶδος, καὶ πάντα τὰ ὑψηλά.] Scribe, Εἴδες. Nam Ἴδας pro εἴδας. Verbo utitur Philoſtratus p. 912. ubi male Interpres. Cæterum

Ida

Ida eſt omnis mons: Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 220. Ἴδη καταχρηστικῶς πᾶν ὄρος καλεῖται. Heſych. Ἴδη — τὸν ψιλὸν τόπον: Lege ὑψηλὸν, ut ſupra.

PARS III.

ΒΑΚΧΗ. Γένος ἀπίου:] Schol. ad Nicandri Ther. v. 512. Ἡ δὲ ἄπιος εἰς πολλὰ διαιρεῖται· ἢ γὰρ ΒΑΚΧΗ λέγεται ἢ μυρτάς.

ΑΧΡΑΔΑ. Ἄπιον. Λάκωνες:] Vide Schol. ad locum Nicandri, quem jam nunc citavimus.

ΜΙΝΥΑΝΘΕΣ. Πόα.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 520. Τὸ τρίοφυλλον Διονύσιος μὲν ἐν τοῖς Ῥιζοτομικοῖς μινυανθὲς καλεῖ.

ΧΑΙΑ. Ἀγαθή. — Χαίνας, στέαρς:] Scribo — Χαῖα, ἔρια. Vide Heſych. v. Ἀχαΐα.

ΑΜΜΩΝ —— Ὄφεις: Κυρηναῖοι.] Lego ὄφις. Schol. ad Nicand. Ther. v. 490. Τοὺς μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπὸ τῆς χροιᾶς ἀμμώδεις καλοῦσιν.—Λίβυας μὲν οὖν τοὺς ἀμμώδεις φησί· πολλοὶ γὰρ ἐν Λιβύῃ τοιοῦτοι τυγχάνουσι.*

* Ita in margine Heſych. — Placet Phavorini lectio, Καὶ ὄφις. Κυρηναῖοι. Suidas: Διψάς. Εἶδος ὄφεως —— γίνεται δὲ ἐν Λιβύῃ καὶ Ἀραβίᾳ μᾶλλον. Καλοῦσι δὲ αὐτὴν μελάνουρον καὶ ἀμμοάτην καὶ κεντρίδα. Ubi legerim, καὶ ἀμμωνά τε καὶ κεντρίδα. Atque hinc corrige Heſychium infra, Κεντρίναι, φωνήν, γένος τὶ ζώου. Lege ΚΕΝΤΡΙΔΑ, ΟΦΙΝ, γένος τὶ ζώου.

PARS III.

ΑΚΟΝΤΙΑΙ. Ὄφεις τινὲς λέγουσιν καὶ ἀκοντίζοι.] Forſan, καὶ ἀκόντιοι, vel παρὰ τὸ ἀκοντίζειν. Schol. ad Nicand. Ther. v. 491. Ἀκοντίαι δὲ, οἱ κατὰ τὰ ἀκόντια διατρέχοντες. Καὶ ἄλλα δὲ ζῶα εἰσὶν ἀκόντιαι καλούμενοι, διὰ τὸ ὁρμᾶν ὥσπερ τὰ ἀκόντια.

ΦΟΡΒΑΔΕΣ. Φοιτάδες. — Φοράδην, πάντα φερόμενον.] Lego, Φορβάδην, φοράδην, πάντη φερόμενον. Dicitur ſcilicet φοράδην et φορβάδην. Schol. ad Nicand. Ther. v. 925. Φορβὰς δὲ, λέγεται μὲν καὶ τὸ φοράδιον. Sic apud Callimachum, Hymn. in Cererem v. 137.

Φέρβε βόας, φέρε μᾶλα ——

ΜΑΓΙΣ. Παλαθὶς ἄρτος.] Forſan, ἀρτοφόρος. Vide Heſych. v. Κανέοισι.

ΚΑΝΕΙΝ. Κτέινειν, ὅθεν τὸ κανοῦν ἀπὸ τῶν καινομένων ἱερείων.] Pro κτέινειν lego κτενεῖν. Illud autem κανοῦν ſive κάνεον eſt vox anatomica. Schol. ad Nicand. Ther. v. 560. Μέρη ἐξημμένα τοῦ ἥπατος· ὥσπερ καὶ ὄνυξ, καὶ μάχαιρα, καὶ ΚΑΝΕΟΝ.

ΡΥΤΑ —— Πήγανον.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 521. docet Ῥυτὴν a Peloponneſiacis Πήγανον vocari.

ΡΙΞΑΙ. Αἱ θέσεις τοῦ ὀφλαμοῦ καὶ παντων φυτῶν.] An ὀμφαλοῦ vel ὀφθαλμοῦ?

ΑΡΙΣ-

ΑΡΙΣΤΟΛΟΧΙΑ. Βοτάνη τις.] Nicander Ther. v. 509. PARS III.

Ἤτοι ἀριστολόχεια ——

Ad quem locum vide omnino Scholiaſtam.

ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ. Περιστερὰ ὄρειος. Ἑλληνιστί.] Euphorion apud Schol. ad Nicand. Ther. v. 35.

—— θιμβρήν τε σεμίραμιν.

Lege θιβρήν. Vide Cteſiæ Perſica, p. 680. Ed. Gronovii.

ΚΑΧΡΥΔΙΩΝ —— Βοτάνη ἡ λιβανωτίς.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 40. Καχρυόεσσαν δὲ τὴν λιβανωτίδα λέγει.

ΠΑΤΟΣ —— Κόπρος.] Nicander Ther. v. 933.

—— πάλει δὲ πάτῳ περὶ τύψιν ἑλίξαις.

Ubi Schol. Πύραθος, κυρίως ἡ τῆς αἰγὸς κόπρος· καὶ πάτος τὸ αὐτὸ σημαίνει.

ΑΣΚΕΛΕΕΣ —— Ἄσαρκοι.] Vide Nicandri Theriac. v. 42. ubi male Scholiaſtes.

ΑΕΡΓΗΛΟΝ. Ἀργόν.] Vox reſtituenda Nicand. Ther. v. 50. ubi male ἀργηλοῖσιν

—— τόθι Θρήϊκες ἀμορβοὶ

Κρειοφάγοι, μήλοισιν ΑΕΡΓΗΛΟΙΣΙΝ ἕπονται.

Ita legendum. Vulgo male ἀργηλοῖσιν.

PARS III.

ΝΑΞΕΙ. Ἐρύσει, λιθάσει.] Ita legendum. Vide Nicandri Ther. v. 952.

ΜΗΝΙΓΞ —— Ἐπίπλυς, δῆμος.] Scribe δημός. Vide Heſych. v. Δημὸς, et nos infra p. 70. Confer Schol. ad Nicand. Ther. v. 557.

ΤΥΦΛΩΝΕΣ. Εἶδος ὄφεων.] Legendum ex ordine literarum, Τυφλῶπες. Vocabantur etiam Τυφλῖνοι. Nicander Ther. v. 492.

Καὶ ἔτι που ΤΥΦΛΩΠΕΣ ἀπήμαντοι φορέονται.

Ubi Schol. Οἱ τυφλῶπες, τουτέστιν οἱ καλούμενοι ΤΥΦΛΙΝΟΙ· οἱ καὶ πατούμενοι, ἠρεμοῦσι.

ΑΡΙΑ. Φύτον ἡ ἄρια.] Forſan, Φύτον ἣ ἄρια. Nam ἄριον eſt ὀξίς, ὀξύβαφον. Schol. ad Nicand. Ther. v. 526. Ὀξίς, ἣ δὲ συνήθεια καὶ ἄριον καλεῖ. Quare notat Heſychius quod vulgo vocatur ἄρια.

ΚΥΒΟΣ —— Πάφιοι δὲ τὸ τρυβλίον.] Ita recte emendant. Intelligit quod vulgo Κυμβίον. Heſych. Κυμβίον, εἶδος ποτηρίου. Schol. ad Nicand. Ther. v. 526. Κυβοειδὲς ποτήριον. Quare Κυμβίον quaſi Κυβίον.

ΒΡΑΠΤΕΙΝ —— Τῷ στόματι ἕλκειν.] Nicander Alexiph. v. 359. de *vitulo ſugente* βράπτει.

Οἵη

Οἴη τ' ἐξ ὑμένων νεαλῆς ὑπὸ αὔθατι μόσχος
Βράτ]εα ἀνακρύψασα χύσιν μινοειχέα θηλῆς.

An Nicander ex Heſychio corrigendus?

ΜΙΝΘΑ.] Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 371. Μίνθα δὲ ἀΐδος παλλακὴ ἦτω καλυμένη, ἣν διεσπάραξεν ἡ Περσεφόνη.

ΔΟΡΥΜΝΙΟΝ. Εἶδος βοτάνης.] Recte Salmaſ. δορύκνιον. Vide omnino Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 373. Τὸ δορίκνιον, (lege δορύκνιον) ὃ καὶ μελιστόφυλλον καλεῖται· ἀγρία βοτάνη ἐστὶν αὕτη.

ΚΟΡΥΝΗ —— Οἱ δὲ κολόροβον.] Legendum κολοίδορον ſive κολόδορον. Vide Heſych. in v. Apud Nicand. Alexiph. v. 409.

Δεινὴν βρωμήεντος ἐναλδήσασα κορύνην.

Κορύνη eſt αἰδοῖον ὄνε. Sed nihil muta. Κολόρροβος eſt καλαύροψ. Vide Scalig. ad Manilium, p. 46.

ΑΝΕΡΕΠΤΟΜΕΝΗ. Χωριζομένη, ἀναλίσκουσα.] Forſan χορταζομένη. Vide Heſych. v. Ἐρεπ]όμενοι. Nicander Alexiph. 256.

Τε καὶ ἐπισχομένοιο περὶ στόμαχον βάρος ἵζει
Πρῶτ' ἀνερεπτόμενον ——

ΝΗΡΕΑ. Μαράθε θάμνος.] Nicander Ther. v. 531.

ΜΥΚΗΣ. Τȣ ξίφȣς ὁ κατὰ τὴν λαβὴν, ὁ κρατητὴς καλȣμένος.] Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 103. Μύκης κυρίως τὸ ἄκρον τȣ ξίφȣς, τὸ κατακλεῖον τὴν θήκην. Vide nos ſupra P. II. v. Μύκης.

ΚΗΚΑΔΕΙ. Λοιδορεῖ, χλευάζει.] Legerem lubens, Κηκάδι, λοιδορῇ, χλευαστικῇ, ut reſpexerit Callimachum apud Schol. Nicand. Alexiph. v. 185. et Etymol. Mag. Κηκάδι σὺν γλώσσῃ. Schol. Nicand. χλευαστική (ita enim legendum, non κλευαστικὴ,) ad illud Nicandri

—— Κηκὰς ἀλώπηξ.

ΣΦΥΖΕΙ —— Στέλλεται ἡ φλέψ.] Male corrigit Gujetus. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 192. Φλέβες στέλλονται, ΣΦΥΖΟΥΣΙ.

ΑΤΤΥΖΕΙ —— Ἀπολύει.] Scribe Ἀτύζει — Ἀπολύει. Nicander Alexiph. v. 193.

—— ὁ δ᾽ ἠέρα παῦρον ἀτίζει.

Hic male, opinor, ἀτίζει. Ἀτύζει, *Perdit, Emittit, Averſatur:* ut ἀτυχθεὶς, ἀποστραφεὶς, de Aſtyanacte apud Homer. Iliad. Z. 468.

Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλȣ ὄψιν ἀτυχθείς.

Schol. ad Nicandrum male legit ἀτιχθείς. Confer eundem Schol. infra, v. 285.

ΑΤΑΡΠΙΤΟΣ. Ἀταρπὸς, (lege ἄτραπος) ὁδὸς —Ἄτρεπτος.—] Scribe ὁδὸς ἄτριπτος. Vide Heſych. v. Ἄτραπος.

ΕΔΑΝΟΝ.

PARS III.

ΕΔΑΝΟΝ. Εὐῶδες, ἡδύ.] Nicander Alexiph. v. 162.

Τῷ μήτ' ἐξ ἑδανοῖο πόροις δέπας ἔμπλεον οἴνης
Πράμνιον αὐτοκρηές, ὅπως ὑπετύψατο λημῦ.

ΨΙΘΙΑ. Εἶδος ἀμπέλυ.] Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 163. Πράμνιος οἶνος ἀπὸ ἀμπέλυ πραμνίας, ἣν ϗ ΨΙΘΙΑΝ τινὲς καλῦσιν. Confer eundem Schol. infra, v. 181.

ΑΤΜΕΝΙΑ. Δουλεία, δυςυχία.—Ἀτμενώνητον, δυλικόν.] Forſan, Ἀτμενῆ, ὠνητὸν. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 172. Ἀτμεύειν, δυλεύειν· Ἀτμενεῖς γὰρ οἱ δῦλοι. Confer eundem, v. 423. Heſych. Ἄλμενον, ἄπαυςον οἰκέτην. Lege ἄπιςον. Vide Ariſtoph. Plut. v. 27. Sed recte ἄπαυςον. Vide Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 178. ubi legendum, Ἀτμένιον, ὠνητὸν.

ΦΥΛΛΙΣ. Ἡ Σάμος τὸ πάλαι.] Recte. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 149. Φυλλὶς δὲ ἡ Σάμος.

ΓΕΩΦΑΝΙΟΝ. Μέταλλον τῆς κεραμιτίδος ἢ ἄλλης ἐργασίας.] Recte. Confer Schol. ad Nicand. v. 149. Vide omnino Mauſſac. et Valeſ. ad Harpocrationem. Puto κριὸν ſive *arietem* Mandrobuli inveniſſe iſtud γεωφάνιον. Atque hinc ἀναθήματα iſta: de quibus Suidas et Mauſſacus. Atque ita conveniet inter Suidam et Scholiaſtam Nicandri.

ΑΣΚΑΡ-

PARS III. χήδον δὲ μόσχε δίκην· δι᾽ οὗ σημαίνει τὸ ἁπαλὸν καὶ τρυφερόν. Μόσχευμα γὰρ πᾶν τὸ ἁπαλόν. Ὅμηρος·

—— μόσχοισι λύγοισιν.

ΜΟΣΧΕΥΜΑΤΑ. Τὰ νεόφυτα.] Schol. ad Nicand. ut ſupra, Μόσχευμα, πᾶν τὸ ἁπαλόν.

ΜΟΣΧΙΑ —— Κρέα μοσχαρίε.] Scribendum, opinor, Μόσχεια. Scilicet, κρέα.

ΑΔΕΥΚΕΙ. Ἀπεοικότι, οἱονεὶ ἀδοκεῖ.] Male ἐτυμολογεῖ. Nam δεῦκος eſt Ætolis γλῦκος ſive γλυκὺ. Hinc πολυδευκὴς, *ſuavis*; et ἀδευκὴς, πικρός. Ita Schol. ad Nicand. Ther. v. 625. Πολυδευκέος δὲ τε γλυκέως· τε ἡδυτάτε. Δεῦκος γὰρ τὸ γλυκὺ παρ᾽ Αἰτωλοῖς· ὅθεν ἀδευκὴς, ὁ πικρός.

ΧΑΡΑΔΡΙΟΣ. Εἶδος ὀρνέε.] Heliodorus lib. iii. p. 142. Edit. Commelin. Ὁ Χαραδριὸς τὲς ἰκτεριῶντας ἰᾶται· καὶ ὁ τε̃το πάσχων, εἰ τῷ ὀρνέῳ προσβλέποι, τὸ δὲ φεύγει καὶ ἀποστρέφεται τὲς ὀφθαλμὲς ἐπιμύσαν, ἐ φθονοε̃ν, ὡς οἴονταί τινες, τῆς ὠφελείας, ἀλλ᾽ ὅτι θεώμενος ἕλκειν καὶ μεταστᾶν εἰς ἑαυτὸν ὥσπερ ῥεῦμα πέφυκε τὸ πάθος· καὶ διὰ τε̃το ἐκκλίνει καθάπερ τρωσὶν τὴν ὅρασιν.

ΠΗΔΟΣ —— Γράφεσι δὲ καὶ ἐν ἐκείνῳ —— μέγα δ᾽ ἔβραχε πήδινος.] Scribo, ἔβραχε φήγινος ἄξων, πήδινός τε καὶ &c.

ΠΗΔΑΣΟΣ,

Ida eſt omnis mons. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 220. Ἴδη καταχρηστικῶς πᾶν ὄρος καλεῖται. Heſych. Ἴδη — τὸν ψιλὸν τόπον. Lege ὑψηλὸν, ut ſupra. PARS III.

ΒΑΚΧΗ. Γένος ἀπίου.] Schol. ad Nicandri Ther. v. 512. Ἡ δὲ ἄπιος εἰς πολλὰ διαιρεῖται· καὶ γὰρ ΒΑΚΧΗ λέγεται καὶ μυρτάς.

ΑΧΡΑΔΑ. Ἄπιον. Λάκωνες.] Vide Schol. ad locum Nicandri, quem jam nunc citavimus.

ΜΙΝΥΑΝΘΕΣ. Πόα.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 520. Τὸ τρίοφυλλον Διονύσιος μὲν ἐν τοῖς Ῥιζοτομικοῖς μινυανθὲς καλεῖ.

ΧΑΙΑ. Ἀγαθή. — Χαίνας, στέαρ.] Scribo — Χαῖα, ἔρια. Vide Heſych. v. Ἀχαία.

ΑΜΜΩΝ —— Ὄφεις: Κυρηναῖοι.] Lego ὄφις. Schol. ad Nicand. Ther. v. 490. Τοὺς μὲν γὰρ αὐτῶν ἀπὸ τῆς χροιᾶς ἀμμώδεις καλοῦσιν. — Λίβυας μὲν οὖν τοὺς ἀμμώδεις φησί· πολλοὶ γὰρ ἐν Λιβύῃ τοιοῦτοι τυγχάνουσι.*

---

* Ita in margine Heſych. — Placet Phavorini lectio, Καὶ ὄφις. Κυρηναῖοι. Suidas: Διψάς. Εἶδος ὄφεως —— γίνεται δὲ ἐν Λιβύῃ καὶ Ἀραβίᾳ μᾶλλον. Καλοῦσι δὲ αὐτὴν μελάνουρον καὶ ἀμμοάτην καὶ κεντρίδα. Ubi legerim, καὶ ἄμμωνά τι καὶ κεντρίδα. Atque hinc corrige Heſychium infra, Κεντρίναι, φωνήν, γένος τι ζώου. Lege ΚΕΝΤΡΙΔΑ, ΟΦΙΝ, γένος τι ζώου.

AKONTIAI.

PARS III.

ΑΚΟΝΤΙΑΙ. Ὄφεις τινὲς λέγουσιν ϰ̀ ἀκοντιζοί.] Forſan, ϰ̀ ἀκόντιοι, vel παρὰ τὸ ἀκοντίζειν. Schol. ad Nicand. Ther. v. 491. Ἀκοντίαι δὲ, οἱ κατὰ τὰ ἀκόντια διατρέχοντες. Καὶ ἄλλα δὲ ζῶα εἰσὶν ἀκόντιαι καλούμενοι, διὰ τὸ ὁρμᾷν ὥσπερ τὰ ἀκόντια.

ΦΟΡΒΑΔΕΣ. Φοιτάδες. — Φοράδην, πάντα φερόμενον.] Lego, Φορβάδην, φοράδην, πάντη φερόμενον. Dicitur ſcilicet φοράδην et φορβάδην. Schol. ad Nicand. Ther. v. 925. Φορβὰς δὲ, λέγεται μὲν ϰ̀ τὸ φοράδιον. Sic apud Callimachum, Hymn. in Cererem v. 137.

Φέρβε βόας, φέρε μᾶλα ——

ΜΑΓΙΣ. Παλαθὶς ἄρτος.] Forſan, ἀρτοφόρος. Vide Heſych. v. Κανέοισι.

ΚΑΝΕΙΝ. Κτέινειν, ὅθεν τὸ κανοῦν ἀπὸ τῶν καινομένων ἱερείων.] Pro κτέινειν lego κτεινεῖν. Illud autem κανοῦν ſive κάνεον eſt vox anatomica. Schol. ad Nicand. Ther. v. 560. Μέρη ἐξημμένα τοῦ ἥπατος· ὥσπερ καὶ ὄνυξ, καὶ μάχαιρα, καὶ ΚΑΝΕΟΝ.

ΡΥΤΑ —— Πήγανον.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 521. docet Ῥυτὴν a Peloponneſiacis Πήγανον vocari.

ΡΙΞΑΙ. Αἱ θέσεις τοῦ ὀφλαμοῦ ϰ̀ παντων φυτῶν.] An ὀμφαλοῦ vel ὀφθαλμοῦ?

ΑΡΙΣ-

ΑΡΙΣΤΟΛΟΧΙΑ. Βοτάνη τις.] Nicander Ther. v. 509.

Ἤτοι ἀριστολόχεια ——

Ad quem locum vide omnino Scholiaſtam.

ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ. Περιστερὰ ὄρειος. Ἑλληνιστί.] Euphorion apud Schol. ad Nicand. Ther. v. 35.

—— θιμβρήν τε σεμίραμιν.

Lege θιβρήν. Vide Cteſiæ Perſica, p. 680. Ed. Gronovii.

ΚΑΧΡΥΔΙΩΝ —— Βοτάνη ἡ λιβανωτίς.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 40. Καχρυόεσσαν δὲ τὴν λιβανωτίδα λέγει.

ΠΑΤΟΣ —— Κόπρος.] Nicander Ther. v. 933.

—— πάλει δὲ πάτῳ περὶ τύψιν ἑλίξαις.

Ubi Schol. Πύραθος, κυρίως ἡ τῆς αἰγὸς κόπρος· καὶ πάτος τὸ αὐτὸ σημαίνει.

ΑΣΚΕΛΕΕΣ —— Ἄσαρκοι.] Vide Nicandri Theriac. v. 42. ubi male Scholiaſtes.

ΑΕΡΓΗΛΟΝ. Ἀργόν.] Vox reſtituenda Nicand. Ther. v. 50. ubi male ἀργηλοῖσιν

—— τόθι Θρήϊκες ἀμορβοὶ

Κρειοφάγοι, μήλοισιν ΑΕΡΓΗΛΟΙΣΙΝ ἕπονται.

Ita legendum. Vulgo male ἀργηλοῖσιν.

PARS III. ΝΑΞΕΙ. Ἐρέσσει, λιθάσει.] Ita legendum. Vide Nicandri Ther. v. 952.

ΜΗΝΙΓΞ —— Ἐπίπλους, δῆμος.] Scribe δημός. Vide Heſych. v. Δημὸς, et nos infra p.70. Confer Schol. ad Nicand. Ther. v. 557.

ΤΥΦΛΩΝΕΣ. Εἶδος ὄφεων.] Legendum ex ordine literarum, Τυφλῶπες. Vocabantur etiam Τυφλῖνοι. Nicander Ther. v. 492.

Καὶ ἔτι που ΤΥΦΛΩΠΕΣ ἀπήμαντοι φορέονται.

Ubi Schol. Οἱ τυφλῶπες, τουτέστιν οἱ καλούμενοι ΤΥΦΛΙΝΟΙ· οἱ καὶ πατούμενοι, ἠρεμοῦσι.

ΑΡΙΑ. Φυτὸν ἡ ἄρια.] Forſan, Φυτὸν ἢ ἄρια. Nam ἄριον eſt ὀξὶς, ὀξύβαφον. Schol. ad Nicand. Ther. v. 526. Ὀξὶς, ἣ δὲ συνήθεια καὶ ἄριον καλεῖ. Quare notat Heſychius quod vulgo vocatur ἄρια.

ΚΥΒΟΣ —— Πάφιοι δὲ τὸ τρυβλίον.] Ita recte emendant. Intelligit quod vulgo Κυμβίον. Heſych. Κυμβίον, εἶδος ποτηρίου. Schol. ad Nicand. Ther. v. 526. Κυβοειδὲς ποτήριον. Quare Κυμβίον quaſi Κυβίον.

ΒΡΑΠΤΕΙΝ —— Τῷ στόματι ἕλκειν.] Nicander Alexiph. v. 359. de *vitulo ſugente* βράπτει.

Οἴη

PARS III.

Οἵη τ' ἐξ ὑμένων νεαλὴς ὑπὸ αὔθατι μόσχος
Βράττει ἀναχρέμψασα χύσιν μυνοεικέα θηλῆς.

An Nicander ex Heſychio corrigendus?

ΜΙΝΘΑ.] Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 371. Μίνθα δὲ ἀΐδου παλλακὴ ὄντω καλουμένη, ἣν διεσπάραξεν ἡ Περσεφόνη.

ΔΟΡΥΜΝΙΟΝ. Εἶδος βοτάνης.] Recte Salmaſ. δορύκνιον. Vide omnino Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 373. Τὸ δορίκνιον, (lege δορύκνιον) ὃ καὶ μελιοσόφυλλον καλεῖται· ἀγρία βοτάνη ἐςὶν αὕτη.

ΚΟΡΥΝΗ —— Οἱ δὲ κολόροβον.] Legendum κολοίδορον ſive κολόδορον. Vide Heſych. in v. Apud Nicand. Alexiph. v. 409.

Δεινὴν βρωμήεντος ἐναλδήσασα κορύνην.

Κορύνη eſt αἰδοῖον ὄνȣ. Sed nihil muta. Κολόῤῥοβος eſt καλαύροψ. Vide Scalig. ad Manilium, p. 46.

ΑΝΕΡΕΠΤΟΜΕΝΗ. Χωριζομένη, ἀναλίσκȣσα.] Forſan χορταζομένη. Vide Heſych. v. Ἐρεπτόμενοι. Nicander Alexiph. 256.

Τȣ̃ καὶ ἐπισχομένοιο περὶ ςόμαχον βάρος ἵζει
Πρῶτ' ἀνερεπτόμενον ——

ΝΗΡΕΑ. Μαράθȣ θάμνος.] Nicander Ther. v. 531.

PARS III.

Νῆριν, πηγάνιόν τε ——

Quare Νῆρις legendum. Dioſcorides, Νήριον.

ΕΛΞΙΝΗ. Ἡ περδίκιος βοτάνη.] Recte. Vide Heſych. v. Σιδηρῖτιν. Schol. ad Nicandri Ther. v. 537. Ἑλξίνη δὲ, καὶ κλύβατις, καὶ σιδηρῖτις, καὶ παρθένιον, καὶ περδίκιον, πάντα ἐπὶ ἑνὸς φυτοῦ. Hinc corrigendus idem Schol. infra, v. 863. Τὸ παρθένιον τινὲς ΕΛΞΙΝΗΝ ὀνομάζουσιν: ἔνιοι δὲ, περδίκιον. Vulgo male ἐλξήνην.

ΑΝΤΛΟΝ —— Τὴν θάλασσαν καὶ τὸν σωρὸν τῶν δραγμάτων.] Vide Schol. ad Nicandri Ther. v. 541. et Heſych. v. Θημονίαι.

ΔΗΜΟΣ. Ὁ ἐπίπλους τοῦ ἱερείου, ἀπὸ τοῦ εὔκρατος εἶναι δαιμόσεις ὠνομασμένος, καὶ τὸ λῖπος.] An legendum εὔκαυστος εἶναι ὡς δαιμός τις ὠνομασμένος? Scilicet a δαίω, *uro*.

ΚΑΡΔΟΠΙΟΝ —— Ἡ μάκτρα, ἤγουν ἡ κάμπτρα, ὅπου τὰ ἄλευρα μάσσουσιν (ita legendum: vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 527.) ἤτοι ἀβάκην.] Heſych. Μάκτρα, ΑΒΑΚΙΟΝ ἔνθα μάσσουσι τὸ ἄλευρον. Pro κάμπτρα autem legendum κάμψα. Heſych. Κάμψα, θήκη. Latini, *Capſa*.

ΡΑΚΙΔΕΣ. Ὀρόδαμνοι, κλάδοι.] Ita diſtinguendum. Nicander Ther. v. 533.

—— ἤτε καθ' ὕλην
Οἵας θ' ἑρπύλλοιο περιῤῥακίδας ἀέξει.

Ubi

Ubi Schol. Περιῤῥαχίδες, κυρίως μὲν οἱ ἀπὸ τῶν φοινίκων κλάδοι. PARS III.

ΣΦΑΡΑΓΓΕΥΝΤΟ. Κατεπονοῦντο.] Scribe unica γ. Nicander v. 553.

—— ςέργει δὲ περισφραγεῦσα γάλακτι.

ΛΟΒΟΙ —— Ἀγγεῖον.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 530. Ἀλλὰ χωρὶς ἕκαςον σπέρμα ἐν τῷ ἰδίῳ λοβῷ ἔγκειται —— Λοβὸς γὰρ λέγεται πᾶσα λεπὶς, ἧς ἔνδον ἐςὶ σπέρμα. Ἐςὶ δὲ ϗ ΑΓΓΕΙΟΝ, ἐν ᾧ οἱ Γεωργοὶ τὰ σπέρματα βάλλουσιν.

ΣΜΗΡΙΓΓΕΣ —— Τῶ κυνῶν ἐν τοῖς μηροῖς ϗ τοῖς αὐχέσιν ὀρθαὶ τρίχες.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 557. Τὸ μήνιγγας. Γράφεται καὶ σμήριγγας, ϗ σημαίνει κατὰ τινὰς τὰς τρίχας τὰς ἐπὶ τῶν μηρῶν καὶ τοῦ τραχήλου κατὰ δὲ ἐνίους, τὰς ἐπὶ τῶν μετώπων τρίχας. Vide Lycophron. v. 37.

ΚΟΤΥΛΗΡΥΤΟΝ.] Utitur Nicander Ther. v. 539.

Πῖνε δὲ γ' ἐντρίψας κοτυλήρυτον ὄξος ἀφύσσων,
Ἢ οἴνου ——

ΜΟΣΧΟΙΣΙ. Τοῖς νεοφύτοις βλαςήμασι.] Reſpexit Homerum,

—— ὥ ποτ' Ἀχιλλεὺς
Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μοσχοῖσι λύγοισι.

Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 355. Μόσχοιδιν

PARS III. παραλίε ἀκρωτήρια· ὧν τὰ ὀνόματα, ΛΕΚΤΟΝ, Πέργαμον, καὶ Ἴδη.

ΑΒΛΗΧΡΗ. Ἀσθενῆ· οἱ δὲ ἁπαλὸν ἐπὶ τῦ θανάτυ.] Lego ἐπὶ τῦ θάμνε, cum de θάμνῳ dicitur. Θάμνος autem *radix* et *ramus arboris*. Nicander Ther. v. 885.

——ποίης ἀβληχρέ@· ἔγχλοα ῥίζαν.

Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 329. Τὰ ἁπαλὰ τῦ βάτυ. Vide Heſych. v. Μόσχια.

ΣΙΛΦΙΟΥ ΛΕΙΜΩΝ——Οἱ δὲ εἶδος τι τῆς λιβύης τὸ σίλφιον.] Lego εἶδός τι πόης λιβυκῆς τὸ σίλφιον. Schol. ad Nicand. Ther. v. 911. Λιβυκὰς γὰρ ῥίζας τὸ σίλφιον φησί, διότι πολὺ ἐςιν ἐν τῇ Λιβύῃ.

ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΗΡΑ ΔΑΙΤΩΝ. Τὸν τὰ δεῖπνα λυμαινόμενον.] Nicander Ther. v. 919.

——ἀπολύματα δαιτός.

Schol. Τὰ μασσηθέντα βότανα. Lege βοτανία.

ΟΝΟΣΙΣ. Ὄσπριον.] Recte forſan Salmaſius. Forte tamen Ὄνωσις. Nicander Ther. v. 872.

Ἄλλοτε δ' ὕσσωπός τε, καὶ ἡ πολύγων@· ὄνωσις.

ΕΥΣΤΡΑ.] Vide Heſych. v. Καῦςις. Vox Καυςηρῆς occurrit apud Nicandrum Ther. 923.

——ἢε σίδηρον

Καυςηρῆς θαλφθεῖσαν ὑπὸ ςέρνοισι καμίνε.

ΣΚΙΝΑΚΕΣ.

ΠΗΔΑΣΟΣ. Πόλις —— καὶ ἵππος.] An *Pegaſus?* Schol. ad Nicand. Ther. v. 804. Πήδασος, τὸ ὄρος. PARS III.

ΑΛΑΛΑΓΞ. Ἡ πλάνη.] Scribo Ἀλάλυγξ ex ordine literarum. Utitur Nicander Alexiph. v. 18.

—— ἀμφὶ δὲ πρώτοις
Εἰλύεται ςέρνοισι κακῇ ἀλάλυγγι βαρῦνον.

ΚΑΡΔΙΟΥΛΚΙΑΙ. Πύλαι καρδίας, τὰς καρδίας ἕλκον τῶν θυμάτων.] Scribe δι' ἃς τὰς καρδίας εἷλκον τῶν θυμάτων. Quæ amittebantur in ſyllaba præcedenti.

ΧΑΛΙΣ. Ὁ ἄκρατος οἶνος καὶ ὁ μεμηνὼς.] Lego, οἶνος — Χαλικρὸς, ὁ μεμηνὼς. Nicander Alexiph. v. 29.

Οἷα χαλικραίῃ νύχιος δεδαμασμένος οἴνῃ.

ΛΙΚΝΟΝ. Κανοῦν.] Forſan Κυνίον. Schol. ad Callimachi Hymn. in Jovem v. 48. Λίκνον τὸ κόσκινον, ἢ τὸ ΚΟΥΝΙΟΝ, ἐν ᾧ τὰ παιδία τιθέασιν. Latini, *Cunæ.*

ΟΜΦΑΛΟΕΣΣΑ. Ἡ Ἄρκτος.] Nicander Alexiph. v. 7.

Ἄρκτον ὑπ' ὀμφαλόεσσαν ἐνάσσαο ——

Ubi vide Scholiaſtam.

ΠΝΥΤΟ

PARS III.

ΡΟΓΑΔΕΣ. Κρημνοὶ διεσχισμένοι.] Forſan diſtinguendum κρημνοὶ, διεσχισμένοι. Corrigunt Ῥωγάδες ob literarum ordinem. Sed et ſcribitur Ῥογάδες. Ita Schol. ad Nicandri Ther. 821. Διέῤῥηκτο τὸ δέρμα τῆς σαλαμάνδρας, δι᾽ ὧν ΡΟΓΑΔΩΝ ὁ ἱδρὼς αὐτῆς καταστάζων, τὸ πῦρ κατασβέννυσιν.

ΧΑΛΚΙΣ.] Eſt vermis. Schol. Nicand. Ther. v. 517, Ἡ δὲ σὴψ ὁμοία ἐστὶ τῇ σαύρᾳ· καλεῖται δὲ καὶ χαλκίς.

ΡΗΧΌΣ. Φραγμός.] Hinc ἀῤῥήχοις apud Nicand. Ther. v. 868. ubi Schol. Ῥῆχος, ὁ σημαίνει τὸν φραγμόν. Quare ſcribe apud Heſychium Ῥῆχος.

ΟΡΟΒΑΚΧΗ.] Scribitur et ὀρόβακχος. Nicander Ther. v. 869,

—— νεαλεῖς τ᾽ ὀρόβακχοι.

Ubi Schol. Οἱ δὲ ὀρόβακχοι σημαίνουσι καὶ τοὺς σκυτίνους ἀσκούς. Lege κυτίνους. Sed et vox ἀσκοὺς corrupta eſt. Scribendum κυτίνους ῥοίας. Vide Heſych. v. Κύτινοι. Vel forſan κυτίνους ἢ κόκκους. Sic idem Schol. infra, v. 887. Ἔχει δὲ κόκκους ἐρυθροὺς, ὁμοίους ῥοίας.

ΡΙΖΕΙΝ —— μυστιλλᾶσθαι.] Hinc Nicand. Alexiph. v. 528. ῥιζίδα. *Minutim.*

ΠΡΟΜΕ-

tinet ad verbum Ἴρω, ἱρῶ, λέγω, ἀπαγγελῶ, ſive ἀπαγγέλλω. PARS III.

ΑΝΑΥΡΟΙΣ. Δίχα ἀνέμȣ.] Nicander Alexiph. v. 235.

—— ὅ δὴ ῥ' ἐκόμισαν ἄραυροι.

Scribendum ἐκόμισαν ἄναυροι. Schol. Ἄναυροι, ὄχθαι τῶν ποταμῶν.

ΑΤΥΖΕΙ. Ταράσσει, ἀπολύει.] Ita legendum. Vide Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 285. et ſupra Nicandrum ipſum v. 193. ubi ἀτύζει ſcribendum. Id eſt, *Aerem emittit*. Schol. Nicand. Alex. v. 285. πνεῦμα ἀπολύει. Ita legendum, non ἀπολλύει. Quanquam hic de *crepitu ventris*, illic de *reſpiratione* intelligendum. Confer Julium Polluc. lib. i. 1. p. 12. Vide nos ſupra p. 62.

ΑΦΥΣΓΕΤΟΝ —— Συρφετόν.] Illud συρφετὸν litura ſanandum. Vide Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 339.

ΒΡΥΚΩΝ. Συνερείδων τȣ̀ς ὀδόντας.] Nicander Alexiph. v. 226.

—— διὰ δὲ ςόμα βρυκὸν ὀχλίζοις.

Schol. Μεμυκὸς, συνερείδει γὰρ τȣ̀ς ὀδόντας.

* ΒΡΑΥΚΑΝΑΣΘΑΙ. Ἐπὶ τῶν κλαιόντων παιδίων λέγεται.]

PARS III. λέγεται.] Reſpicit Menandrum. Schol. Nicandri Alexiph. v. 221. Βραυκανάαται. Γράφεται καὶ βρυχανάαται· βρυχᾶται· κλαυθμυρίζει· ὡς παιδίον φωνεῖ, ἢ δακρύει, ὡς Μένανδρος.

ΝΑΦΘΑ. Θειάφιον, θεῖον.] Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 249. Ἤτοι τὸ ἐφήμερον σκευαστικόν ἐστι φάρμακον, ὃ καὶ οἱ βάρβαροι νάφθαν καλοῦσιν. Vide Heſych. v. Θεῖον, et Suidam v. Ἐφήμερον, et Φάρμακον.

ΦΑΡΙΚΟΝ. Φάρμακον.] Schol. Nicand. Alexiph. ut ſupra: Ἐστὶ γὰρ καυστικόν. Δοκεῖ δὲ ἡ Μήδεια τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ εὑρηκέναι, διὸ καὶ Κολχικὸν λέγεται· οἱ δὲ ἶριν αὐτὸ προσαγορεύουσιν· ἄλλοι φαρικόν· ἕτεροι ἐφήμερον, διὰ τὸ ἕωθεν ἀναδίδοσθαι κατὰ τὸν Τάναϊν ποταμὸν, ἢ τὴν Κολχίδα.

ΕΦΗΜΕΡΟΝ.] Vide Schol. ad locum Nicandri, qui ſupra citatur.

ΑΠΟΣΥΚΑΖΕΙΝ.] Aliud ἀποσυκίζειν. Schol. ad Nicand. Alexiph, 316. Ἀποσικίσειας, τουτέστι, λάβοις.

ΒΟΥΠΡΗΣΤΙΣ. Λαχάνου εἶδος.] Vide Nicandri Alexiph. v. 332. et Schol. ad locum.

ΚΑΣΤΑΝΑ. Διὸς βάλανοι.] Nicander Alexiph. v. 269.

Καστάνου

PARS III.

Ὃς δή τοι ῥυπόεις μὲν ὑπ᾽ ὀστλίγγεσσιν ἀραιαῖς
Τευθίδος ἐμφέρεται νεαλὴς γόνος ——

Ad quem locum vide Scholiaſten.

ΣΤΕΖΑΣ ΕΜΗΣ.] An Στέαρς, ζύμη? Heſych. Στέαρ, ζύμη.

ΣΤΗΑ. Ψῆφος. Οἱ δὲ στηάς· δηλοῖ δὲ ϗ στενοχωρίαν ϗ λιθοκονίαν.] Lego, Οἱ δὲ στεῖας· δηλοῖ δὲ στειοκονίαν ϗ λιθοκονίαν. *Pebble-plaiſter*. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 463. Στεῖαι δὲ ψῆφοι τῆς θαλάσσης. Hinc Nicand. πολυστείας. Utitur et Callimachus Hymn. Jov. v. 26.

Πεζὸς ὑπὲρ Κρᾶθίν τε, πολυστειόν τε Μετώπην.

ΚΩΜΟΣ. Εἶδος ὀρχήσεως ποιμένος τινὸς ἢ μένη τινός.] Scribendum ποιμενικῆς τινὸς, cæteris deletis, quæ emendatiuncula: nam cum male ſcriberetur ποιμένος τινὸς, adnotabat aliquis non male, ἢ ποιμενικῆς τινὸς, unde fluxerunt illa ἢ μένη τινός.

ΚΩΜΑ —— Καταφορὰ ὕπνου βαθέος.] Lego, οὐ βαθέος. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 455. Τὴν μεταξὺ ὕπνου ϗ ἐγρηγόρσεως καταφορὰν ΚΩΜΑ καλοῦσιν, ὅθεν ϗ κωμάζειν, τὸ ἐπιφοιτᾷν τοῖς κοιμωμένοις.

ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΖΟΜΕΝΟΣ. Ὑπερβαλλόμενος.] Æſchylus Choeph. v. 1029.

Καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΖΟΜΑΙ.

PARS III.

ΓΥΡΙΝΟΝ. Τὸ ἐκ τοῦ βατράχου παιδίον.] Nicander Ther. 620.

Ἀλλ' ἤτοι ΓΕΡΥΝΩΝ κανα χοὶ περὶ ἄλλα τοκῆες
Βάτραχοι ἐν χύτρῃσι καθεψηθέντες ἄριστοι
Βάμματι ——

ΠΑΝΑΚΕΣ. Βοτάνη τὶς, ἡ πολλοῖς ὀνόμασι καλεῖται.] Reſpexit Schol. ad Nicand. Ther. v. 565. ubi multa iſta nomina reperies, quæ exſcribere non dignatus eſt Heſychius.

ΚΕΚΡΥΦΑΛΟΣ.] Vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 580. ubi habes gemina.

ΕΜΜΑΤΕΙΤΑΙ. Ἐνερεύδει.] Nicander Ther. v. 809.

Κέντρον γὰρ πληγῇ περικάλλιπεν ἐμματέουσα.

Legendum ἐμματέουσα. Confer Nicand. Alexiph. v. 138.

ΣΙΔΗ. Θεόφραστος φυτὸν ἕτερον τῆς ῥοιᾶς φησί.] Schol. ad Nicandri Ther. v. 887. Ἡ δὲ σίδη, φυτόν ἐστιν, ὃ κατὰ Θεόφραστον ἐν Ὀρχομενῷ φύεται ἐν ὕδατι, ῥίζα ὄν. Addit Heſych. ἐν τῷ Νείλῳ. In *aqua* forſan. Niſi legendum Μινυείῳ. Vide Heſych. v. Ὀρχόμενος, et Schol. prædictum Nicand. et Spanhem. ad Callimachum p. 561.

ΔΙΕΝΤΑΙ. Διώκονται.] Vide Schol. ad Nicand. v. 755.

ΚΛΩΘΕΙ

πάλανον. Vide Heſych. in v. poſt Παλαμναῖος, et Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 485. Æſchyl. Eumenid. 265. PARS III.

Ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ', ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν
Ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον ——

ΜΗΟΝΕΙ. Βάψει.] Recte Sopingius, Μιαίνει. An legendum tamen, Μ' ἠόνει, ἔβαψε? Ab αἰόνᾳν.

ΝΟΡΤΕΙΝ. Γῆν ὀρύττειν.] Excidit litera initialis: et ſcribendum, Ἐνορύειν, ſive ἐνορύττειν.

ΓΕΝΤΑ. Σπλάγχνα.] Nicander Alexiph. v. 553.

Ἀλθαίνει καὶ γέντα συὸς φλιδόωντος ἀλοιφή.

ΑΤΑΡΒΗΤΟΝ. Ἄφοβον, θρασύν.] Lege Ἀτάρμυκτον, ἀτάρβητον. Vide Cl. Bentleium ad Horat. p. 12.

ΑΝΤΛΟΝ —— Τὴν θάλασσαν.] Sic utitur Alcæus apud Heracl. Pontic. p. 413. Ed. Gale.

Παρ' μὲν γὰρ ἌΝΤΛΟΣ ἱςοπέδαν ἔχει.

Vide Arnaud ad Heſych.

ΑΧΗΝΙΑ. Ἀπορία.] Æſchylus Choephor. v. 299.

Καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία.

ΜΑΡΑΙΝΑ.

PARS III. παραλίας ἀκρωτήρια· ὧν τὰ ὀνόματα, ΛΕΚΤΟΝ, Πέργαμον, καὶ Ἴδη.

ΑΒΛΗΧΡΗ. Ἀσθενῆ· οἱ δὲ ἁπαλὸν ἐπὶ τῦ θανάτυ.] Lego ἐπὶ τῦ θάμνυ, cum de θάμνῳ dicitur. Θάμνος autem *radix* et *ramus arboris*. Nicander Ther. v. 885.

——— ποίης ἀβληχρόν· ἔγχλοα ῥίζαν.

Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 329. Τὰ ἁπαλὰ τῦ βάτυ. Vide Heſych. v. Μόσχια.

ΣΙΛΦΙΟΥ ΛΕΙΜΩΝ ——— Οἱ δὲ εἶδός τι τῆς λιβύης τὸ σίλφιον.] Lego εἶδός τι πόης λιβυκῆς τὸ σίλφιον. Schol. ad Nicand. Ther. v. 911. Λιβυκὰς γὰρ ῥίζας τὸ σίλφιον φησί, διότι πολὺ ἐςιν ἐν τῇ Λιβύῃ.

ΑΠΟΛΥΜΑΝΤΗΡΑ ΔΑΙΤΩΝ. Τὸν τὰ δεῖπνα λυμαινόμενον.] Nicander Ther. v. 919.

——— ἀπολύματα δαιτός.

Schol. Τὰ μασσηθέντα βότανα. Lege βοτανία.

ΟΝΟΣΙΣ. Ὄσπριον.] Recte forſan Salmaſius. Forte tamen Ὀνωσις. Nicander Ther. v. 872.

Ἄλλοτε δ' ὕσσωπός τε, καὶ ἡ πολύγωνος ὄνωσις.

ΕΥΣΤΡΑ.] Vide Heſych. v. Καῦςις. Vox Καυςηρῆς occurrit apud Nicandrum Ther. 923.

——— ἠὲ σίδηρον

Καυςηρῆς θαλφθεῖσαν ὑπὸ ςέρνοισι καμίνυ.

ΣΚΙΝΑΚΕΣ.

ΣΚΙΝΑΚΕΣ. Ἐπὶ τῶν λαγώων.] Nicander Ther. v. 577. PARS III.

Ἐν δὲ τίθει τάμισον σκίνακος παροῖο λαγωοῦ.

Ad quem locum vide Scholiaſtam.

ΕΧΙΝΟΙ —— Κοιλίας μέρος τῶν μηρυκαζομένων ζώων.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 579. Ἐχῖνος μὲν κυρίως, ἡ κοιλία τοῦ βοός· νῦν δὲ ἐπὶ τῆς ἐλάφου.

ΗΝΥΣΤΡΑΙ —— Παχὺ μέρος.] Vide Schol. ad Nicand. Ther. v. 579. ubi pro διὰ τὸ τραχὺ lege διὰ το ΠΑΧΥ. Scribitur et Ἥνυστρον. Vide Heſych. v. Ἥνυστρον, et Schol. ad locum Nicandri, quem ſupra citavimus.

ΚΑΤΑΨΗΧΩΝ —— Ἡσυχῆ τρίβων.] Reſtitue Nicand. Ther. 898.

Οἰνάνθης βρύα λευκὰ καταψήχουσι νομῆες.

Vulgo male καταψύχουσι. Schol. συντρίβουσι. Qui tamen male ψυ retinet.

ΚΡΗΘΜΟΝ. Λάχανον.] Nicander Ther. v. 909. κρῆθμον ſcribit. Schol. λάχανον. Vide Callimachi Fragment. Bent. N°. 64.

ΑΚΜΗΝΟΣ —— Ἄγευστος.] Schol. ad Nicand. Ther. v. 820. Ἄκμηνος —— ἄγευστος καὶ ἀνεπαίσθητος τοῦ πυρός.

ΡΟΓΑΔΕΣ.

PARS III.

ΡΟΓΑΔΕΣ. Κρημνοὶ διεσχισμένοι.] Forſan diſtinguendum κρημνοὶ, διεσχισμένοι. Corrigunt Ῥωγάδες ob literarum ordinem. Sed et ſcribitur Ῥογάδες. Ita Schol. ad Nicandri Ther. 821. Διέῤῥηκτο τὸ δέρμα τῆς σαλαμάνδρας, δι' ὧν ΡΟΓΑΔΩΝ ὁ ἱδρὼς αὐτῆς καταστάζων, τὸ πῦρ κατασβέννυσιν.

ΧΑΛΚΙΣ.] Eſt vermis. Schol. Nicand. Ther. v. 517, Ἡ δὲ σήψ ὁμοία ἐστὶ τῇ σαύρᾳ· καλεῖται δὲ καὶ χαλκίς.

ΡΗΧΟΣ. Φραγμός.] Hinc ἀῤῥήχος apud Nicand. Ther. v. 868. ubi Schol. Ῥῆχος, ὃ σημαίνει τὸν φραγμόν. Quare ſcribe apud Heſychium Ῥῆχος.

ΟΡΟΒΑΚΧΗ.] Scribitur et ὀρόβακχος. Nicander Ther. v. 869,

—— νεαλεῖς τ' ὀρόβακχοι.

Ubi Schol. Οἱ δὲ ὀρόβακχοι σημαίνουσι καὶ τοὺς σκυτίνους ἀσκούς. Lege κυτίνους. Sed et vox ἀσκοὺς corrupta eſt. Scribendum κυτίνους ῥοίας. Vide Heſych. v. Κύτινοι. Vel forſan κυτίνους ἢ κόκκους. Sic idem Schol. infra, v. 887. Ἔχει δὲ κόκκους ἐρυθροὺς, ὁμοίους ῥοίας.

ΡΙΖΕΙΝ —— μυστιλλᾶσθαι.] Hinc Nicand. Alexiph. v. 528. ῥιζιδᾶ. *Minutim.*

ΠΡΟΜΕ-

ΠΡΟΜΕΝΕΟΙ. Ῥοιαί τινες.] Lege Προμένειοι. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 487. Προμένειον, εἶδος ῥοίας. PARS III.

ΔΡΙΤΗ. Πύελος, σκάφη.] Recte legunt Δροίτη. Schol. ad Nicandri Alexiph. v. 459. Ἐν δροίτῃ, ἐν πυέλῳ, ἐν σκάφῃ.

ΑΥΞΙΔΗΝΟΣ. Ἑρμῆς ἐπὶ τῆς ἱδρύσεως.] Recte legunt αὐξίδημος. Sed et ἀντὶ τοῦ ἐπὶ, legendum ἀπὸ. *More* ἱδρύσεως. *A lapidibus a populo cumulatis et cumulandis.* Vide *Coſtard's Diſſertation on the Signification of the word* Hermes.

ΓΗΘΥΑ —— οἱ δὲ γηθυλλίδας.] Recte corrigunt. Nicander Alexiph. v. 428.

Ἄμμιγα κρομμύων ΓΑΘΥΛΛΙΔΑΣ ——

Addit Heſych. κρόμμυα, ἄλλοι χλωρά. Id eſt, νεά. Schol. Nicand. Γαθυλλὶς, τὸ νεόν κρόμμυον.

ΑΓΛΙΔΙΑ. Σκόροδα.] Recte Palmerius ἀγλίθια. Vulgo σκελίδια. Callimachus ἀγλίθων apud Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 429.

ΑΛΟΣ ΑΧΝΗ. Θαλάσσης ἀφρός.] Utitur Nicander Alexiph. v. 515. ubi Schol. Ἐν τῷ ταράσσεσθαι, ἀφρὸς τὶς ἀναδίδοται, ὅν τινα λέγουσιν ἄχνην ἁλός. Vide Heſych. v. Ἁλὸς χνόον.

ΜΥΚΗΣ. Ἀμανίτης.] Vide Schol. ad Nicand.

 Alex-

Μήτ' ἐν κακοῖσι, μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλη
Ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει.

ΧΕΡΝΗΣ. Πένης, ΛΑΤΗΣ.] Corrigunt Πελάτης. Non male. Sed legendum λάτρης ſive λάτρις. Heſych. Πελάται, οἱ διὰ τὴν ἀναγκάιαν τροφὴν μισθῷ δουλεύοντες, ΤΡΕΙΣ μίσθαρνοι. Ubi recte Salmaſ. Λατρεῖς. Æſchylus Prometh. 892.

Ὄντα χερνῆταν ἐραστεῦσαι γάμων.

Quare locus Heſychii ita ſcribendus: Χέρνης, πένης, λάτρης, χειροτέχνης, ὁ ἀπὸ χειρῶν ζῶν, χειροβίος, χερνήτης. Χέρνα γὰρ ἡ πενία. Nam male divulſa ſunt in Edit. Vulg.

ΑΛΑΤΡΙΑΣ. Ἁμαρτωλίας.] An ſcribendum Ἀλατείας? Æſchylus Prometh. v. 899. Ἀλατείαισι. Interpres, *Erroribus*.

Ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν
Εἰσορῶσ' Ἰοῦς γάμῳ δαπτομέναν
Δυσπλάγχνοις Ἥρας ΑΛΑΤΕΙΑΙΣΙ πόνων.

ΣΥΝΝΟΙΑ. Λύπη, ἔννοια.] Utitur Æſchylus Prometh. v. 436.

—— σύννοια δὲ δάπτομαι κέαρ,
Ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προσηλέμενον.

ΠΡΟΣΕΛΕΙ. Προπηλακίζει.] Vide locum Æſchyli jam nunc citatum; ubi Schol. Προσελέμενον, ὑβρισθέντα. Quare legendum fortaſſe,

Προσελεῖ,

Ὃς δή τοι ῥυπόεις μὲν ὑπ' ὀςλίγἑσσιν ἀραιαῖς PARS III.

Τευθίδος ἐμφέρεται νεαλὴς γόνος ——

Ad quem locum vide Scholiaſten.

ΣΤΕΖΑΣ ΕΜΗΣ.] An Στέαρς, ζύμη? Heſych. Στέαρ, ζύμη.

ΣΤΗΑ. Ψῆφος. Οἱ δὲ ςηάς· δηλοῖ δὲ κ̀ ςενοχωρίαν κ̀ λιθοκονίαν.] Lego, Οἱ δὲ ςείας· δηλοῖ δὲ ςειοκονίαν κ̀ λιθοκονίαν. *Pebble-plaiſter*. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 463. Στεῖαι δὲ ψῆφοι τῆς θαλάσσης. Hinc Nicand. πολυςείᾳ. Utitur et Callimachus Hymn. Jov. v. 26.

Πεζὸς ὑπὲρ Κρᾶθίν τε, πολυςειόν τε Μετώπην.

ΚΩΜΟΣ. Εἶδος ὀρχήσεως ποιμένος τινὸς ἢ μένη τινός.] Scribendum ποιμενικῆς τινὸς, cæteris deletis, quæ emendatiuncula: nam cum male ſcriberetur ποιμένος τινὸς, adnotabat aliquis non male, ἢ ποιμενικῆς τινὸς, unde fluxerunt illa ἢ μένη τινός.

ΚΩΜΑ —— Καταφορὰ ὕπνȣ βαθέος.] Lego, ȣ βαθέος. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 455.

Τὴν μεταξὺ ὕπνȣ κ̀ ἐγρηγόρσεως καταφορὰν ΚΩΜΑ καλȣ̃σιν, ὅθεν κ̀ κωμάζειν, τὸ ἐπιφοιτᾷν τοῖς κοιμωμένοις.

ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΑΖΟΜΕΝΟΣ. Ὑπερβαλλόμενος.] Æſchylus Choeph. v. 1029.

Καὶ φίλτρα τόλμης τῆσδε ΠΛΕΙΣΤΗΡΙΖΟΜΑΙ.

PARS III.

ΚΥΡΤΟΣ. Ἀγγεῖον σχοινῶδες.] Nicand. Alexiph. v. 490.

Ἄλλοτε δ' οἰνοβρῶτα βορὴν ἐν κυρτίδι θλίψαις.

Vocabatur ὑλίστριον et κύρτη. Schol. Nicand. Κυρτὶς, κατασκεύασμά τι ἐκ λεπτῶν σχοινίων γεγονὸς, ᾧ καὶ οἱ μυρεψοὶ χρῶνται περὶ τὴν τῶν μύρων ἔκθλιψιν, ὑλιστήριον αὐτὸ καλοῦντες, ἢ καὶ ὑλίστριον. Nicander infra v. 622.

—— ἢ ΣΧΟΙΝΙΔΙ ΚΥΡΤΗι

Ἐκθλίψαντα πορεῖν κυάθου κοτυληδόνα πλήρη.

ΠΕΛΑΝΟΡ. Τὸ τετράχαλκον.] Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 485. Τοῦ ὀβολοῦ ὁλκή.

ΤΙΝΟΑΛΕΟΝ. Διάπυρον.] Recte Salmaſius, Τινθάλεον. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 442. Τινθαλέῳ, θερμῷ, διαπύρῳ.

ΟΜΠΑΙ. Θύματα πυρὶ καὶ μέλιτι δεδευμένα.] Scribe Ὄμπναι, θύματα πυρῶ. Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 447. Ὄμπναι, οἱ μέλιτι δεδευμένοι καὶ πυρῷ. Ita legendum. Vide et eundem Schol. infra. Callimachus autem Fragment. Bentl. N°. 123. ὄμπας.

ΔΡΑΙΟΝ. Μακρὸν πυέλον.] Ita ſcribendum. Hinc Anglice, *A Dray*.

ΠΕΛΑΝΑ —— Ἀπὸ τῆς ἄλω πράγματα.] Legendum παλάγματα, nam et ſcribebatur

πάλανον,

πάλανον. Vide Heſych. in v. poſt Παλαμναῖος, et Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 485. Æſchyl. Eumenid. 265. PARS III.

Ἀλλ' ἀντιδοῦναι δεῖ σ', ἀπὸ ζῶντος ῥοφεῖν
Ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον ——

MHONEI. Βάψει.] Recte Sopingius, Μαινεῖ. An legendum tamen, Μ' ἠόνει, ἔβαψε? Ab αἰόναν.

NOPYEIN. Γῆν ὀρύττειν.] Excidit litera initialis: et ſcribendum, Ἐνορύειν, ſive ἐνορύττειν.

ΓENTA. Σπλάγχνα.] Nicander Alexiph. v. 553.

Ἀλθαίνει καὶ γέντα συὸς φλιδόωντος ἀλοιφή.

ATAPBHTON. Ἄφοβον, θρασύν.] Lege Ἀτάρμυκτον, ἀτάρβητον. Vide Cl. Bentleium ad Horat. p. 12.

ANTAON —— Τὴν θάλασσαν.] Sic utitur Alcæus apud Heracl. Pontic. p. 413. Ed. Gale.

Παρ' μὲν γὰρ ἌΝΤΛΟΣ ἱστοπέδαν ἔχει.

Vide Arnaud ad Heſych.

AXHNIA. Ἀπορία.] Æſchylus Choephor. v. 299.

Καὶ προσπιέζει χρημάτων ἀχηνία.

PARS III. takerus in Cinno pag. 31. malo legit διώμισεν.

ΠΛΙΝΘΟΣ —— Ἡ πηλὸς ὀπ]ηθεῖς πλίξ.] Dele iſtud πλὶξ, ut male natum ex ſequenti voce Πλίξαντα. Hinc πλινθυφεῖς δόμους Æſchylo Prometh. 449.

—— κ' ὔτε πλινθυφεῖς
Δόμους προσήλους ἴσαν, ὐ ξυλουργίαν.

ΑΛΕΥΕ. Φύλαξε.] Recte corrigunt, Φύλασσε. Æſchylus Prometh. 570.

—— Ἄλευ', ὦ δᾶ.
O terra, ſerva me.

ΟΤΟΒΕΙ. Θορυβεῖ.] Utitur Æſchylus Prometh. 576. ubi ſcribitur ὀτ]οβεῖ.

ΠΡΥΜΑ ΔΕ. Πρυμόθεν, πᾶν γὰρ τὸ πρόσγειον κάτωθεν &c.] Iſtud πρύμα ſive πρύμνα δὲ ad priorem vocem forſan pertinet. Poſtea lege, Πρυμόθεν ſive potius Πρυμνόθεν, κάτωθεν, πᾶν γὰρ τὸ πρόσγειον πρύμνον λέγεται. — Πρυμνήσια, &c. Æſchylus Sept. ad Theb. v. 71. Πρυμνόθεν. *Funditus.*

Μή μοι πόλιν γε ΠΡΥΜΝΟΘΕΝ πανώλεθρον
Ἐκθαμνίσητε δηϊάλωτον ——

ΑΜΑΙΜΑΚΗΤΟΝ. Ἀκαταμάχητον μεγάλην, χαλεπήν.] Lego Ἀμαιμάχετον. Æſchyl. Sept. ad

ΚΑΧΛΑΖΕΙ —— Ἀθρόως γελᾷ —— γέγονε δὲ ἀπὸ τῶν κυμάτων.] Hinc κάχλασμα ſive κάγχλασμα. Quæ vox reſtituenda Æſchylo Prometh. v. 90.

—— ποντίων τε κυμάτων
Ἀνήριθμον γέλασμα ——

Ubi γέλασμα eſt gloſſa τȣ̃ κάχλασμα, et ejiciendum.

ΝΑΡΘΑΚΙΩΝΤΕΣ. Νάρθηξι πλήσσοντες —— Ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς πηγὴν τὴν &c.] Eſt verſiculus Æſchyli Prometh. 109. quem enarrat. Ad finem Articuli apud Noſtrum lege οἶνος ἢ πυρώδης

Οἶνος τῷ πυρὶ ἶσον ἔχει μένος ——

Vide nos ſupra, P. I. v. Ναρθακιῶντες.

ΤΗΛΟΥΡΟΝ. Πόῤῥω ἀφωρισμένην.] Forſan ἀφωρισμένον, ut reſpexerit Æſchyli Prometh. v. 1.

Χθονὸς μὲν εἰς ΤΗΛΟΥΡΟΝ ἥκομεν ΠΕΔΟΝ.

ΑΙΡΕΙΝ ΝΟΕΙΣ. Δοξάζειν.] Forſan Αἴρειν νόον, νοεῖν, δοξάζειν.

ΟΡΘΟΣΤΑΔΟΝ. Τὸ ὀρθόν. Ἀφροδισιεῖς.] Æſchylus Prometh. v. 32.

Ἀνθ᾽ ὧν ἀτερπῆ τήνδε φρȣρήσεις πέτραν,
ΟΡΘΟΣΤΑΔΗΝ, ἄϋπνος, ȣ̓ κάμπτων γόνυ.

ΧΕΙΡΩ-

PARS III:

ΧΕΙΡΩΝΑΚΤΑΣ. Χειροτέχνας.] Hinc Χειρωναξία apud Æſchylum, Prometh. v. 45.

Ὦ πολλὰ μισηθεῖσα χειρωναξία.

ΜΑΤΑΙΑ. Διατρίβει, χρονίζει.] Lege Ματᾷ. Scilicet Ματᾷ. Reſpexit Æſchyli Prometh. v. 57.

Περαίνεται δὴ κ' ὐ ματᾷ τοὔργον τόδε.

ΠΙΧΕΙΡΟΝ. Ἀνταπόδοσις.] Scribendum 'πίχειρον, pro ἐπίχειρον. Ita utitur voce Æſchylus Prometh. v. 319.

Τοιαῦτα μέν τοι τῆς ἄγαν ὑψηγόρε
Γλώσσης, Προμηθεῦ, τἀπίχειρα γίνεται.

Sic Heſych. ſupra, 'Πιτίμια pro ἐπιτίμια.

ΠΡΟΣΤΡΙΒΕΤΑΙ. Προσπήσσεται.] Reſpexit Æſchyli Prometh. v. 329.

Γλώσσῃ ματαίᾳ ζημία προστρίβεται.

ΕΨΑΛΑΣΑΤΟ. Ἔψαυσεν.] Æſchylus Prometh. v. 362.

Ἐφεψαλώθη κἀξεβροντήθη σθένος.

Niſi legendum Ἐφεψολώθη. Heſych. Ψόλος — φλόξ.

ΡΕΟΣ. Ρεῦμα, ῥεῦμα θηρίον.] An legendum ῥεῦμα θέριον? *Flumen impetuoſum.* Voce ῥέος utitur Æſchylus Prometh. v. 400.

Στένω

Στένω σε τᾶς ὐλομένας
Τύχας, Προμηθεῦ,
Δακρυσίςακτον δ' ἀπ' ὄσσων
Ῥαδινῶν λειβομένα ΡΕΟΣ, παρειὰν
Νοτίοις ἔτεγξα παγαῖς.

ΔΟΧΜΟΛΟΦΟΙ.] Utitur Æſchylus Sept. ad Thebas v. 117

Κῦμα γὰρ περὶ πτόλιν
Δοχμολόφων ἀνδρῶν
Καχλάζει πνοαῖς
Ἄρεος ὀρόμενον.

ΟΓΚΑΣ Ἀθήνας τὰς ὠγυγίας πύλας λέγει.] Lego, Ὄγκας, Ἀθήνας. — Ὄγκας, τὰς γωνίας ἢ πύλας λέγει. Heſych. Ὄγκα, Ἀθηνᾶ ἐν Θήσαις. Æſchylus Sept. ad Thebas v. 170.

—— ἄνασσ' Ὄγκα πρὸ πόλεως
Ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιῤῥύε.

Heſych. Ὄγκη, γωνία. Sed vide omnino Æſchylum v. 493. ubi reſpexit Heſychius, qui et portas illas Ὠγυγίας dictas dicit. En locus Æſchyli,

Τέταρτος ἄλλος, γείτονας πύλας ἔχων
ΟΓΚΑΣ ΑΘΑΝΑΣ, ξὺν βοῇ παρίςαται.

ΕΥ ΕΣΤΩ. Εὐθηνία —— Εὐδαιμονία ἐπὶ τῦ.] Recte legunt, Εὐεςώ. Sed et ſcribendum ΑΠΟ τῦ. Æſchylus Sept. ad Thebas v. 192.

Μήτ'

PARS III.

Μήτ' ἐν κακοῖσι, μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλη
Ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει.

ΧΕΡΝΗΣ. Πένης, ΛΑΤΗΣ.] Corrigunt Πελάτης. Non male. Sed legendum λάτρης ſive λάτρις. Heſych. Πελάται, οἱ διὰ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν μισθῷ δουλεύοντες, ΤΡΕΙΣ μίσθαρνοι. Ubi recte Salmaſ. Λατρεῖς. Æſchylus Prometh. 892.

Ὄντα χερνῆταν ἐραστεῦσαι γάμων.

Quare locus Heſychii ita ſcribendus: Χέρνης, πένης, λάτρης, χειροτέχνης, ὁ ἀπὸ χειρῶν ζῶν, χειρόβιος, χερνήτης. Χέρνα γὰρ ἡ πενία. Nam male divulſa ſunt in Edit. Vulg.

ΑΛΑΤΡΙΑΣ. Ἁμαρτωλίας.] An ſcribendum Ἀλατείας? Æſchylus Prometh. v. 899. Ἀλατείαισι. Interpres, *Erroribus*.

Ταρβῶ γὰρ ἀστεργάνορα παρθενίαν
Εἰσορῶσ' Ἰοῦς γάμῳ δαπτομέναν
Δυσπλάγχνοις Ἥρας ΑΛΑΤΕΙΑΙΣΙ πόνων.

ΣΥΝΝΟΙΑ. Λύπη, ἔννοια.] Utitur Æſchylus Prometh. v. 436.

—— σύννοιᾳ δὲ δάπτομαι κέαρ,
Ὁρῶν ἐμαυτὸν ὧδε προσηλέμενον.

ΠΡΟΣΕΛΕΙ. Προπηλακίζει.] Vide locum Æſchyli jam nunc citatum; ubi Schol. Προσελέμενον, ὑβρισθέντα. Quare legendum fortaſſe,

Προσελεῖ,

Προσελᾶ. Sed Æſchylus ſcripſit Προσηλέμενον. Affixum. Vide Apollodor. Biblioth. de Prometh. lib. i. 7. p. 22. Ed. Gale. Confer Kuſter. ad Ariſtoph. Ran. 742. ubi legendum, PARS III.

Προσελȣ̃μέν γε ——

Sed vide omnino Cl. Dawes Miſcell. Crit. p. 163.

ΠΡΟΣΑΙΝΩΝ. Προσελκόμενος, προσαγόμενος.] Lego Προσσαίνων. Æſchyl. Prometh. v. 834.

—— εἰ τῶν δὲ προσσαίνει σέ τι.

Ubi verſus non admittit προσαίνει.

ΟΙΣΤΡΟΛΑΤΟΥΜΕΝΟΙ. Πυρȣ́μενοι.] Lege ex ordine literarum, Οἰςρηλατȣ́μενοι. Supra, Οἰςρεῖ —— Οἰςρηλατεῖ.

ΛΕΥΣΤΗΡΑ. Φονέα λίθοις ἀναιρȣ̃ντα.] Æſchylus Sept. ad Thebas v. 205.

Λευςῆρα δήμȣ δ' ἔτι μὴ φυγῇ μόρον.

Subſtantivum pro Adjectivo.

ΑΡΠΑΛΙΖΟΜΑΙ. Ἀσμένως δέχομαι.] Æſchylus Sept. ad Thebas v. 249.

—— κακυτοῖσιν ἁρπαλίζετε.

ΣΥΝΤΕΛΕΙΑΣ. Κακίας.] Æſchylus Sept. ad Theb. 257.

Ω ΞΥΝΤΕΛΕΙΑ, μὴ προδῶς πυργώματα.

Reddunt, *O numinum conſociatio*. Neſcio quare.

ANTHPETAI.

PARS III.

ΑΝΤΗΡΕΤΑΙ. Ἴσον.] Scribe, Ἀντηρέτη, ἴσον. Æſchyl. Sept. ad Theb. v. 289.

Ἐγὼ δ' ἐπ' ἄνδρας ἓξ, ἐμοὶ σὺν ἑβδόμῳ,
Ἀντηρέτας ἐχθροῖσι τὸν μέγαν τρόπον,
Εἰς ἑπταπτειχεῖς ἐξόδους τάξω μολὼν,
Πρὶν ἀγγέλους σπερχνούς τε καὶ ταχυῤῥόθους
Λόγους ἱκέσθαι, καὶ φλέγειν χρείας ὕπο.

ΣΠΕΡΧΝΟΣ —— Ἐπαγόμενος.] Recte corrigunt ἐπειγόμενος. Vide locum Æſchyli ſupra citatum.

ΘΩΡΑΞ. —— Σφραγιδοφύλαξ.] Corrigunt, Καρδιοφύλαξ. Sed legendum, Σφαγιδοφύλαξ. Heſych. Σφαγὶς, τὸ προκάρδιον.

ΠΥΡΑΓΗΡΑ. Τὰ θωράκια.] Legendum ex ordine literarum, Πυργήρεα, τὰ θωράκια. Æſchylus Sept. ad Theb. v. 32.

Πληροῦτε θωρακεῖα, κἀπὶ σέλμασι
Πύργων στάθητε ——

ΠΥΡΓΗΡΩΣ. Μετέωρος ὡς πύργος καὶ ἐν Φρουροῖς πυργείαν κώπην.] Lego Πυργήρης, μ. ω. π. καὶ ἐν Φρουροῖς.—Πυργείαν κώπην. Sine interpretamento. Nam Πυργίον Heſychio μέρος τριήρους, unde κώπη πυργεία.

ΕΠΙΓΛΩΣΣΩ. Ἐποιωνίζου.] Utitur Æſchylus Prometh. v. 927.

Σὺ

Σὺ θὴν ἃ χρήζεις, ταῦτ' ἐπιγλωσσᾷ Διός.

Interpres, Ἐπιγλωσσᾷ. *Ominaris.*

ΔΥΣΛΟΦΟΝ. Δύσκολον.] Æſchylus Prometh. v. 930.

Καὶ τῶνδε γ' ἕξει δυσλοφωτέρους πόνους.

ΤΡΟΧΙΣ. Ἄγγελος, ἀκόλουθος.] Hæc male annexa ſunt præcedentibus, ſed ita diſtinguenda. Æſchylus Prometh. v. 940. *Mercurium* vocat Διὸς τρόχιν.

Ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τόνδε τὸν Διὸς τρόχιν,
Τὸν τοῦ τυράννου τοῦ νέου διάκονον.

ΩΠΤΑΙ. Ἐθεάθη.] Æſchylus Prometh. v. 997.

Ὦπται πάλαι δὴ καὶ βεβούλευται τάδε.

ΟΚΡΥΟΕΝΤΟ —— Ὀκριὸς γὰρ κυρίως ὁ τραχὺς λίθος.] Salmaſ. ὀκρὶς. Æſchylus Prometh. 1015.

—— πρῶτα μὲν γὰρ ΟΚΡΙΔΑ
ΦΑΡΑΓΓΑ βροντῇ καὶ κεραυνίᾳ φλογὶ
Πατὴρ σπαράξει τήνδε ——

Subſtantivum pro Adjectivo.

ΔΙΩΡΗΣΑΜΕΝ. Διεζεύξαμεν.] Scribe ex ordine literarum, Διωρίσαμεν. Æſchyl. Prometh. v. 439. διώρισεν. *Diviſit, diſtribuit.* Vide Syneſ. Epiſt. lvii. p. 180. ubi pro διώκισεν βιοὺς Gatakerus

PARS III. takerus in Cinno pag. 31. male legit διώμισεν.

ΠΛΙΝΘΟΣ —— Ἡ πηλὸς ὀπ]ηθεῖς πλίξ.] Dele iſtud πλὶξ, ut male natum ex ſequenti voce Πλίξαντα. Hinc πλινθυφεῖς δόμους Æſchylo Prometh. 449.

—— κ' ὔτε πλινθυφεῖς
Δόμυς προσήλυς ἴσαν, ὐ ξυλυργίαν.

ΑΛΕΥΕ. Φύλαξε.] Recte corrigunt, Φύλασσε. Æſchylus Prometh. 570.

—— Ἄλευ', ὦ δᾶ.
O terra, ſerva me.

ΟΤΟΒΕΙ. Θορυβεῖ.] Utitur Æſchylus Prometh. 576. ubi ſcribitur ὀτ]οβεῖ.

ΠΡΥΜΑ ΔΕ. Πρυμόθεν, πὰν γὰρ τὸ πρόσγειον κάτωθεν &c.] Iſtud πρύμα ſive πρύμνα δὲ ad priorem vocem forſan pertinet. Poſtea lege, Πρυμόθεν ſive potius Πρυμνόθεν, κάτωθεν, πᾶν γὰρ τὸ πρόσγειον πρύμνον λέγεται. — Πρυμνήσια, &c. Æſchylus Sept. ad Theb. v. 71. Πρυμνόθεν. *Funditus.*

Μή μοι πόλιν γε ΠΡΥΜΝΟΘΕΝ πανώλεθρον
Ἐκθαμνίσητε δηιάλωτον ——

ΑΜΑΙΜΑΚΗΤΟΝ. Ἀκαταμάχητον μεγάλην, χαλεπήν.] Lego Ἀμαιμάχετον. Æſchyl. Sept. ad

ad Theb. v. 85. ἀμαχέτε.

Δ' ἀμαχέτε δίκαν ὕδατος ὀροκτύπε.

ΜΕΛΑΓΧΕΤΟΝ. Μεγάλῳ δράματι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων οἷον ἀκμάζεσαν.] Corrigit Bentleius, Μελαγχαίταν, Ἴων μ. δρ. Sed forſan, Μελαγχίτων', Ἴων &c. et—αἰάζεσαν. Voce utitur Æſchylus Perſ. v. 114. μελαγχίτων φρήν. *Mens lugubris*.

ΠΡΟΣΗΛΙΑ. Πρὸς ἀνατολήν.] Æſchylus Prometh. v. 450. habet Δόμες προσήλες.

ΑΠΡΟΣΟΙΤΟΣ. Ἀνυπομόνητος.] Scribe Ἀπρόσοιστος. Utitur Æſchylus Perſ. 91.

Ἀπρόσοιστος γὰρ ὁ Περσῶν
Στρατός ——

Niſi legendum Ἀπρόσιτος.

ΑΡΧΕΛΑΣ.] An legendum Ἀρχελείας? Æſchylus Perſ. v. 297.

Τὶς ἐ τέθνηκε, τίνα δὲ καὶ πενθήσομεν
Τῶν ἀρχελείων ——.

Vide nos ſupra P. II. v. Ἀρχίλαν.

ΜΕΣΟΜΦΑΛΙΑ. Ἡ μέσος τῶν Δελφῶν πόλις.] Æſchyl. Sept. ad Theb. v. 753.

Ἀπόλλωνος εὖτε Λαΐος
Βίᾳ τρὶς εἰπόντος ἐν
Μεσομφάλοις πυθικοῖς

 Χρηστηρίοις

PARS III.

Contrarium εὔκηλον. Forſan pro ἄφρονα legendum ἄφορον. Scilicet χθόνα.

ΓΕΛΓΗ. Ὁ ῥῶπος καὶ βάμματα.] Lucian. Lexiph. p. 822. Ἐπὶ τὰ σέλγη ἀπαντᾷν. Lege τὴν γέλγην. Locum ſcilicet, ubi Γέλγη, *Scruta* ſive *frivola, venduntur.* Nam ſupra dicit παρὰ τῷ γρυμαιοπώλῃ. *Apud frivolorum venditorem.*

ΑΚΤΑΙΝΕΙΝ. Μετεωρίζειν.] Reſpicit Æſchyli Eumen. 36.

——μήτε σωκεῖν, μήτε μ' ΑΚΤΑΙΝΕΙΝ βάσιν.

ΕΓΚΑΤΙΛΛΩΨΑΙ.] Æſcylus Eumen. 113.

——ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.

ΩΓΜΟΣ.] Vide Æſchyli Eumen. 126.

ΑΚΡΩΝΙΑ.] Æſchyl. Eumen. 188.

——ἠδ' ἀκρωνία.

ΔΑΚΤΥΛΟΔΙΚΤΟΝ. Δακτυλωτὸν ἔκπωμα, ἔνιοι τὸ κέρας.] Lego Δακτυλοδείκτων. Sine interpretamento, quod excidit. Reſpicit Æſchyli Agamemn. v. 1341.

Τὸ μὲν εὖ πράττειν ἀκόρεστον ἔφυ
Πᾶσι βροτοῖς· δακτυλοδεικτῶν
Δ' οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων.

Horat. Od. iv. 3.

——monſtror digito *prætereuntium,*
Romanæ fidicen lyræ.

Deinde ſcribe Δακτυλωτὸν ἔκπωμα, ἔνιοι τὸ κέρας.

NEIPH.

PARS. III.

—— καὶ πόλιν
Ἔξει, πατρῴων δωμάτων τ' ἐπιστροφάς.

ΝΑΥΑΤΗΣ. Νεὼς ἐπιβάτης.] Æſchylus Perſ. v. 375.

—— ναυάτης τ' ἀνὴρ
Τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον.

ΘΗΚΑΙ — Σωροί.] Scribendum Σοροί. Heſych. Σορὸς, μνῆμα, θήκη. Æſchyl. Perſ. 405.

Θήκας τε προγόνων ——
Sepulcbra majorum.

ΧΟΙΡΑΔΕΣ.] Æſchylus Perſ. v. 421.

Ἀκταὶ δὲ νεκρῶν χοιράδες τ' ἐκπλήθυνεν.

ΑΝΤΙΣΚΝΕΙΤΑΙ. Ἀναβάλλεται.] Forſan Ἀντισηκοῦται, ἀντιβάλλεται.] Æſchylus Perſ. 437.

Τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους,
Ὡς τοῖσδε καὶ δὶς ἀντισηκῶσαι ῥοπῇ.

Vide nos ſupra P. II. v. Ἀντισκνεῖται.

ΕΥΑΓΕΣ —— Εὔοπτον.] Æſchyl. Perſ. 466.

Ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ.
Unde omnem perluſtraret exercitum.

ΦΥΣΕΙ. Βλαστήσει, ἀληθῶς φύει.] Lego, ἀληθῶς, φυῇ. Nam φύσει eſt ἀλήθως. *Vere.* Recte

PARS III. etiam φυῆ. Heſych. Φύγη, φύσις σώματος, ἡλικία. Scribe Φυὴ, φύσις, σώματος ἡλικία. Ita diſtinguendum. Infra: Φυῆς, φύσεως, καὶ ἡ τοῦ σώματος ὑπόστασις.

ΚΡΑΤΑΙΛΕΟΝ. Ἔδαφος ἐκ σκληροῦ λίθου γέγονος.] Æſchylus Agamemn. v. 675.

Μήτ' ἐξοκεῖλαι πρὸς κραταιλέων χθόνα.

ΑΚΑΣΚΑ. Ἡσύχως.] Æſchylus Agamemn. v. 749. Ἀκασκαῖον ἄγαλμα.

ΑΣΑΝΤΟΣ. Οὐ σαίνων.] Reſpexit Æſchyli Choeph. v. 420.

Ἄσαντος ἐκ ματρός ἐστι θυμός.

ΑΠΡΟΙΤΩΣ. Ἀνεξόχως.] Lego Ἀνεξόδως.

ΔΡΟΣΟΥΣ. Ἀχρέους.] Æſchylus Agamemn. v. 145.

Τόσον περ εὔφρων ἁ καλὰ
Δρόσοισιν ἀέπτοισι μαλερῶν ὄντων.

ΕΜΠΑΙΟΝ.] Æſchylus Agamemn. v. 195.

Ἐμπαίοις τύχαισι συμπνέων.

ΒΡΑΒΕΑ. Ἄρχοντα.] Æſchylus Agamemn. v. 238.

—— φιλόμαχοι βραβῆς.

ΑΟΞΟΙ. Μάγειροι, ὑπηρέται, θεράποντες, ἀκόλουθοι.

λυθαι. Καλλιμ.] Scribe Ἄοζαι. Æſchylus A- PARS III.
gamemn. v. 239.

Φράσειν δ᾽ ἀόζοις πατὴρ μετ᾽ εὐχάν.

ΜΗΤΡΟΣ. Μέθυσις, τῆς ἀμπέλȣ.] Correxi ſupra Μητρὸς μεθύσεως. *Matrem ebrietatis* vocat vitem. Ita Æſchylus Perſ. 616.

Ἀκήρατόν τε ΜΗΤΡΟΣ ΑΓΡΙΑΣ ἄπο
Ποτὸν παλαιᾶς ἀμπέλȣ γάνος τόδε.

ΒΑΛΗΡΑ. Ἀχρεῖα.] Lego, Βαλῆνα, ἄρχοντα. Heſych. Βαλλὴν, βασιλεύς. Φρυγιςί, Lege Βαλήν. Æſchyl. Perſ. 659.

Βαλὴν, ἀρχαῖος βαλήν.

Vide Heſych. v. Βάννας.

ΟΜΟΠΤΕΡΟΙ — Ὁμότριχοι.] Æſchylus Choeph. v. 172.

Καὶ μὴν ὅδ᾽ ἐςὶ κάρτ᾽ ἰδεῖν ὁμόπτερος.

ΕΚΠΑΓΛΟΝ. Ἐπεύξατο.] Lego, Ἐκπαγλȣ̃το, ἐπεύξατο. Æſchylus Choeph. v. 215.

Σύνοιδ᾽ Ὀρέςην πολλά σ᾽ ἐκπαγλȣμένην.

ΥΔΑΡΕΣ.] Æſchylus Agamemn. 807.

Τὰ δοκȣ̃ντ᾽ εὔφρονος ἐκ διανοίας
Ὑδαρεῖ σαίνειν φιλότητι.

ΚΗΚΙΣ. Ἀτμὶς, ςύμμα.] Æſchylus Agamemn. v. 969.

PARS III.

'Ἐςὶν θάλασσα (τίς δέ νιν κατασβέσει;)
Τρέφουσα πολλῆς πορφύρας εἰς ἄργυρον
Κηκῖδα παγκαίνιςον, εἱμάτων βαφάς.

ΚΑΡΒΑΝΟΣ — Τοὺς βαρβάρους.] Æſchylus Agamemn. 1070. Καρβάνῳ χερί. *Barbara manu.*

Εἰ δ' ἀξυνήμων οὖσα μὴ δέχῃ λόγον,
Σὺ δ' ἀντὶ φωνῆς φράζε καρβάνῳ χερί.

ΘΥΟΣΚΟΟΣ. Εἶδος μάντεως.] Æſchylus Agamemn. v. 1204.

Ἦ ψευδόμαντίς εἰμι θυροκόπος φλέδων;

Lego, Θυοσκόος. Vide Schol. ad Ariſtoph. Equit. v. 62.

ΕΦΗΜΙΑΙ. Ἄγροι, καὶ βελτίονα φήμης.] An ἄγριοι? Æſchylus Agamemn. v. 1225.

Ὑπ' αὖ με δεινὸς ὀρθομαντείας πόνος
Στροβεῖ, ταράσσων φροιμίοις ἐφημίοις.

ΑΤΑΥΡΩΤΟΣ.] Æſchylus Agamemn. v. 252.

Ἀγνὰ δ' ἀταύρωτος.

Deinde lego apud Noſtrum παρόσον οὐκ ἐζεύχθη γάμοις ὡς αἱ γημάμεναι λέγονται. Aliter tamen Salmaſius. Vide Heſychii locum.

ΕΠΙΑΝΕΩ. Ἐπιτρέπω.] An legendum Ἐπιαίνω?

πιαινέω? *Approbo.* Sed illud forſan verum. Legere poteris, Ἐπιαίνω, ἐπιτέρπω. Sic Æſchylus Agamemn. v. 284. Ἐπίανεν. *Beavit.* PARS III.

Ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;

Et hoc verum. Heſych. Ἰαίνομαι, εὐφραίνομαι. Sic Æſchyl. ἐπίανεν ab ἐπιαίνω, nam ἰαίνω primam producit ab ἰάω. Unde Ἰητήρ. *Medicus. Qui fovet, ſanat,* &c.

ΕΠΙΦΟΡΟΝ. Τὴν φέρουσαν, σύγγονον, Λάκωνες.] Lego, συνεργὸν, Λάκωνες. Scribebatur συ̅ν̅γον. Æſchyl. Choeph. v. 811. Ἐπιφορώτατος. *Faventiſſimus.*

Παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώτατος
Πρᾶξιν οὐρίαν θέλων.

Vide Polluc. lib. vii. 7. p. 504. Ἐπίτεξ καὶ ἐπίφορος. *Gravida.*

ΕΚΠΑΛΑΙΣΤΟΣ. Ἄνανδρος.] Lego, Ἐκπάλαιστρος. *Qui palæſtræ expers atque ἄνανδρος eſt.* Sed forſan nihil mutandum.

ΘΥΟΣΚΕΙΝ. Ἱεροῖς παρέχεσθαι ἢ θεοῖς.] Æſchylus Agamemn. v. 87. θυοσκινεῖς.

ΙΚΤΑΡ.] Æſchylus Agamemn. 117.

Φανέντες ἴκταρ μελάθρων.

ΜΩΜΕΘΑ. Ζητοῦμεν.] Æſchylus Choeph. v. 43.

Ἰὼ

PARS III.

Ἰὼ γαῖα, γαῖα,
Μαιμένα μιλλεῖ
Δύσθεος γυνὰ ——

Hic legendum μ' ἰλλεῖ,

ΤΙΤΑΞ. Ἔντιμος ἢ δυνάστης, βασιλεύς.] Lego, Τίτας, ἐντιτός. Æſchylus Choeph. v. 65.

Τίτας φόνος ——

Ultrix cædes. Vide Heſych. v. Ἄρτυες.

ΕΝΤΙΤΟΝ. Ἔνδικτον.] Forſan ἔνδικον. Heſych. Ἔνδικον, δίκαιον.

ΠΙΠΑΛΩΝ. Κραδαίνων, πάλλων.] Scribe, Πιπάλλων. Scilicet pro ἐπιπάλλων. Æſchylus Choeph. v. 160.

—— βέλη
Πιπάλλων Ἄρης.

ΒΥΣΣΟΦΡΩΝ.] Æſchylus Choeph. v. 650,

Τίνει μῦσος
Χρόνῳ κλυτὴ βυσσόφρων Ἐριννύς.

ΕΠΙΞΕΙΝΟΝ.] Scribe Ἐπίζηνον. Æſchylus Agamemn. v. 1286.

Βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντεπίζηνον μένει.

Vide infra v. Κόπανον.

ΘΡΙΓΓΟΣ — Τριγχός — Θριγχοῖς φραγμοῖς.] Varie, ut vides, ſcribitur. Sed et Θριγκός. Unde

Unde θριγκώσων Æſchylo Agamemn. v. 1292. PARS III.

ΚΟΠΑΝΟΝ. Ξύλον ἐρεπλυτικόν.] Lego, Ξύλον κρεωπληκτικὸν vel κρεώκοπῖον, Vide Noſtrum v. Ἐπίξηνον.

ΟΚΟΡΝΟΥΣ. Τὰς ἀτῖελάβας καὶ τὰ ἀκριώδη.] Lego, καὶ τὰ ἀκρίδων εἴδη.

ΑΥΤΟΠΡΕΜΝΟΣ. Αὐτόῤῥιζος.] Æſchylus Eumen. 404.

Ἔνειμαν αὐτόπρεμνον εἰς τὸ πᾶν ἐμοί.

ΚΑΤΑΦΑΤΟΥΜΕΝΗ. Κατακτωμένη, κυρίως δὲ τὸ ἐκ προκαταλήψεως.] Legendum, Καταφθατεμένη. Æſchylus Eumenid. 401,

Πρόσωθεν ἐξήκεσα κληδόνος βοὴν
Ἀπὸ Σκαμάνδρε τὴν ΚΑΤΑΦΘΑΤΟΥΜΕΝΗΝ.

Heſych. infra: Φθατήσῃ, φθάσῃ.

ΑΜΟΩΜΦΟΣ. Ἄπιστος.] An legendum Ἄμομφος? Æſchyl. Eumen. 478.

Ὅμως δ' ἄμομφον ὄντα σ' αἱρᾶμαι πόλει.

Idem infra v. 681.

Τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ;

ΔΥΣΚΗΜΟΝ. Ἄφρονα, δυσοιώνιστον.] Lege Δύσκηλον. Æſchylus Eumen. 828.

—— δύσκηλον χθόνα.

Contra-

PARS III. Contrarium εὔκηλον. Forſan pro ἄφρονα legendum ἄφορον. Scilicet χθόνα.

ΓΕΛΓΗ. Ὁ ῥῶπος καὶ βάμματα.] Lucian. Lexiph. p. 822. Ἐπὶ τὰ σέλγη ἀπαντᾶν. Lege τὴν γέλγην. Locum ſcilicet, ubi Γέλγη, *Scruta* ſive *frivola, venduntur.* Nam ſupra dicit παρὰ τῷ γρυμαιοπώλῃ. *Apud frivolorum venditorem.*

ΑΚΤΑΙΝΕΙΝ. Μετεωρίζειν.] Reſpicit Æſchyli Eumen. 36.

——μήτε σωκεῖν, μήτε μ' ΑΚΤΑΙΝΕΙΝ βάσιν.

ΕΓΚΑΤΙΛΛΩΨΑΙ.] Æſcylus Eumen. 113.

——ὑμῖν ἐγκατιλλώψας μέγα.

ΩΓΜΟΣ.] Vide Æſchyli Eumen. 126.

ΑΚΡΩΝΙΑ.] Æſchyl. Eumen. 188.

——ἠδ' ἀκρωνία.

ΔΑΚΤΥΛΟΔΙΚΤΟΝ. Δακτυλωτὸν ἔκπωμα, ἔνιοι τὸ κέρας.] Lego Δακτυλοδεικτῶν. Sine interpretamento, quod excidit. Reſpicit Æſchyli Agamemn. v. 1341.

Τὸ μὲν εὖ πράττειν ἀκόρεστον ἔφυ
Πᾶσι βροτοῖς· δακτυλοδεικτῶν
Δ' οὔτις ἀπειπὼν εἴργει μελάθρων.

Horat. Od. iv. 3.

——monſtror digito *prætereuntium,*
Romanæ fidicen lyræ.

Deinde ſcribe Δακτυλωτὸν ἔκπωμα, ἔνιοι τὸ κέρας.

ΝΕΙΡΗ.

ΝΕΙΡΗ ΚΟΙΛΗ. Κοιλία ἐσχάτη.] Apud Æſchylum Agamemn. v. 1488. PARS III.

Ἐκ τοῦ γὰρ ἔρως αἱματολοιχὸς
ΝΕΙΡΕΙ τρέφεται ——

Niſi legendum Νείρῃ.

ΒΑΙΟΝ. Ὀλίγον, μικρόν — Γράμμα.] Lego Γρυμαία. Vide Heſych. v. Γρυμαία. Lege Γρυμαία. Vide et Ἐῤῥωπίζομεν, ubi pro βέβαιος legendum βαιός. Æſchylus Agamemn. 1583.

Κτεάνων τε μέρος βαιὸν ἐχούσῃ
Πᾶν ἀπόχρη μοι ——

ΠΡΕΠΤΑ. Φαντάσματα.] Alio ſenſu Æſchylus Eumen. 917.

—— τῶν ἀρειφάτων δ' ἐγὼ
Πρεπτῶν ἀγώνων, οὐκ ἀνέξομαι τὸ μὴ οὐ
Τήνδ' ἀστύνικον ἐν βροτοῖς τιμᾶν πόλιν.

ΕΠΩΠΑ. Ἔφορα.] Æſchylus Eumen. v. 974.

—— στέργω δ' ὄμματα Πειθοῦς,
Ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾷ.

ΑΙΣΙΜΟΝ — Ἀγαθόν.] Hinc αἰσιμίαι Æſchyl. Eumen. 999.

Χαίρετ' ἐν αἰσιμίαις πλούτου,
Χαίρετ' ἀστυκὸς λεώς,
Ἴκταρ ἥμενοι Διός.

ΕΤΝΟΣ.

ETNOΣ. Ἐρεγμὸς, ἕψημα ἀθαρῶδες.] Ita legendum, pro θηρῶδες. Schol. ad Ariſtoph. Equit. 103. Ἔτνος δὲ ἦν ἀθάραν ἔλεγον.

ΠΥΡΟΙ. Πυρινοὶ κεκινημένοι.] An πυρίναι κεκριμμέναι? Heſych. Ἀθάρα, πυρίνη.

ΟΣΠΡΙΟΣ. Ἰδίως τις λέγεται ὡς πισὸς καὶ ἐρέβινθος.] Hinc emendandus Schol. ad Ariſtoph. Equit. 103. Ἔτνος δὲ ἦν ἀθάραν ἔλεγον καὶ τὸ πίσσινον ἕψημα. Pro πίσσινον ſcribe πίσινον, ſive πισινόν. A πισός. Heſych. Ἔτνος—εἶδος ὀσπρίου. Ariſtoph. Equit. 1168.

Ἐγὼ δ' ἔτνος γε ΠΙΣΙΝΟΝ, εὔχρων καὶ καλόν.

ΚΥΑΜΟΤΡΩΞ.] Reſpexit Ariſtophanis Equit. 41.

Ἄγροικος ὀργὴν, ΚΥΑΜΟΤΡΩΞ——

Ad quem locum vide Scholiaſtam.

ΚΟΣΚΥΛΜΑΤΙΟΙΣ.] Vide Ariſtophanis Equites v. 49.

ΜΑΚΩΝ. Βοήσας.] An Μακῶν, ἀνοήσας? A Μακοᾶν, Ariſtoph. Equit. 62.

Ὁ δ' αὐτὸν ὡς ὁρᾷ ΜΕΜΑΚΚΟΑΚΟΤΑ,
Τέχνην πεποίηται——

ΜΑΚΟΑΝ. Παραφρονεῖν.] Scribendum Μακκοᾶν, Vide Ariſtoph. Equit. 62. ubi Schol.

Μεμακ-

Μεμακκοακότα. Τὰ Μακκῶς φρονῦντα, ἀνοηταίνοντα. Μακκὼ γὰρ καὶ Λαμὼ ἐγένοντο ἐνὶ, τυτέςι βαρέως νοῦσαι. ΠΑΡΑΦΡΟΝΟΥΝΤΑ, ληρῦντα. PARS III.

ΕΝΤΡΑΓΕΙΝ.] Reſpexit Menandrum apud Schol. ad Ariſtoph. Equit. 51.

ΕΠΙΠΑΣΤΑ.] Reſpexit Ariſtoph. Equit. 103. ubi vide Scholiaſtam.

ΞΥΝΑΥΛΙΑΝ.] Reſpexit Ariſtoph. Equit. v. 9. ubi vide Scholiaſtam.

ΘΡΕΤΟΝ. Τὸ ἀνδρεῖον ἢ θρασύ.] Repone Θρέττε, τὸ ἀνδρεῖον. Reſpexit Ariſtoph. Equit. 17.

Ἀλλ' ὐκ ἔνι μοι τὸ θρέττε——

Ubi Schol. Θρέττε δὲ βαρβαριςὶ ἀντὶ τῦ θαῤῥεῖν, παρὰ τὸ θρασὺ καὶ ἀνδρεῖον.

ΔΙΑΣΚΑΝΔΙΚΗΣΙΣ. Διευριπίδησις.] Lege, Διασκανδικίσῃς, διευριπιδίσῃς. Reſpexit Ariſtoph. Equit. 19.

Μή μοιγε, μή μοι, μὴ διασκανδικίσῃς.

Ubi Schol. Διασκανδικίσῃς, διευριπιδίσῃς. Ἡ γὰρ μήτηρ Εὐριπίδυ σκάνδικας ἐπίπρασκεν· ὅ ἐςιν ἄγρια λάχανα.

ΚΥΡΙΒΙΑ — Τὰ τῶν κέγχρων ἄλφιτα.] Lege Κυρήβια — et forſan καγχρύων ἄλφιτα. Vide Schol. Ariſtoph. Equit. 253, 254. ubi forſan pro

PARS III. pro *Eucrates* legendum *Epicrates* ex Harpocration. v. Κυρηβίων.

ΩΡΙΜΟΝ. Καίριμον.] Hinc ὠριμακότα apud Schol. ad Ariſtoph. Equit. 259. Ab ὠριμᾶν. Ὠμὰ δὲ, τὰ μηδέπω ὠριμακότα.

ΑΓΚΥΡΙΣΜΑ. Σχῆμα τῶν ἐν πάλῃ.] Ita legendum. Schol. ad Ariſtoph. Equit. 262. Καὶ ἀγκύρισμα, εἶδος παλαίσματος, καὶ σκεῦος ἀγρευτικὸν σύκων.

ΔΙΑΒΑΛΛΕΙ— Παραπετᾶ.] Lego παραπατᾶ. Heſych. Ὑποσκελίσει, ἀπατήσει. Vide omnino Schol. ad Ariſtoph. Equit. 262, et 270.

ΚΛΑΣΤΗΡΙΟΝ. Δρέπανον τὸ τῆς ἀμπέλου.] Schol. ad Ariſtoph. Equit. 166. Κλαστήριον, τὸ δρέπανον, ᾧ κλαδεύουσι καὶ ξύλα καὶ κλήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις.

ΠΕΡΝΑΤΑΙ. Πωλεῖται.] Scribe Πέρναται. Ariſtoph. Equit. 176.

—— ταῦτα πάντα πέρναται.

Ubi Schol. Πέρναται. Πιπράσκεται.

ΚΟΑΛΕΜΟΣ. Ἠλίθιος, ἀνόητος.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Equit. v. 198, et 221.

ΒΔΥΛΛΕΙΝ. Δεδιέναι.] Gujet. Βδέλλειν. Sed ita Ariſtoph. Equit. 224.

—— καὶ

—— καὶ γὰρ οἵ τε πλούσιοι
Δεδίασιν αὐτὸν, ὅ, τε πένης βδύλλει λέως.

Schol. Βδύλλει. Καταπέπληγε, βδελύττεται· τουτέστι μισεῖ.

ΗΠΤΗΣ. Ἱππεῖς. Ἀλλ' εἰσὶν ἱππεῖς.] Legendum, Ἱππῆς, ἱππεῖς. Ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς. Reſpexit Ariſtoph. Equit. 225.

Ἀλλ' εἰσὶν ἱππῆς ἄνδρες ἀγαθοὶ χίλιοι.

ΣΤΡΕΒΛΑΙ. Ναυτικαί.] Æſchylus Supplic. v. 450.

—— καὶ γεγόμφωται σκάφος
Στρέβλαισι ναυτικαῖσιν, ὡς προσηγμένον.

ΑΛΕΤΣΑΙ. Ἀδοξῆσαι.] Æſchylus Supplic. v. 537.

Ἄλευσον ἀνδρῶν ὕβριν ——

ΚΑΤΕΡΡΙΝΩΜΕΝΟΙΣ.] Æſchylus Supplic. v. 755.

Πολλοὺς δέ γ' εὑρήσουσιν ἐν μεσημβρίᾳ
Θάλπει βραχίον εὖ κατερρινημένους.

ΘΑΣΤΙΑ. Ἄλμη.] Scribendum, Θάσια. Vide Heſych. v. Σταμνεῖον.

ΑΜΙΑ. Φυλακία.] An Ἄμια, Θυλάκια? Heſych. Ἄμις, ςαμνίον.

ΠΕΣΣΗ-

PARS III.

ΠΕΣΣΗΜΑΤΑ. Πτώσεις.] Lege Πεσήματα. Reſpexit Æſchyli Supplic. 944.

—— ἀλλὰ πολλὰ γίνεται πάρος
Πεσήματ᾽ ἀνδρῶν, κἀπολακτισμοὶ βίου.

ΚΟΝΝΕΙΝ. Συνιέναι.] Recte. Infra, Κονωεῖν, συνιέναι.] Legendum, Κοννεῖν. Æſchylus Supplic. 171.

Κοννῶ δ᾽ ἄταν.

ΛΕΣΧΗ. Ὁμιλία.] Hinc πρόλεσχος. Æſchylus Supplic. 208.

Καὶ μὴ πρόλεσχος, μηδ᾽ ἐφολκὸς ἐν λόγῳ
Γένῃ· τὸ τῇδε κάρτ᾽ ἐπίφθονον γένος.

ΣΑΚΑΣ.] Schol. ad Ariſtoph. Veſp. v. 1216. Ἐπεὶ καὶ αὐτὸν τὸν Ἀκέστορον ξένον κωμῳδοῦσι τῶν Τραγικῶν, ὃς ἐκαλεῖτο Σάκος. Ariſtoph. ipſe Av. v. 31.

Νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκᾳ.

Ubi vide Scholiaſten. Confer Valeſ. et Mauſſac. ad Harpocrationem.

ΑΦΙΚΤΟΡΑ. Τὸν ἱκέσιον Δία.] Æſchylus Supplic. v. 1.

Ζεὺς μὲν ΑΦΙΚΤΩΡ ——

Jupiter SUPPLICUM PRÆSES.

ΑΝΑΘΕΣΘΑΙ.] Vide Heſych. v. Πεοσεύσαι. Hinc πεοσονομῶν Æſchyl. Supplic. v. 13.

ΘΕΛΕ-

ΘΕΛΕΜΟΝ.] Æſchylus Supplic. 1034. PARS III.

Θελεμὸν πῶμα
Χέυσι πολύτεκνοι
Λιπαροῖς χεύμασι γαίας
Τόδε μελίσσοντες ὕδας.

ΑΙΤΗΣ. Πτωχός.] Vox reſtituenda Schol. ad Ariſtoph. Av. 823. ubi legitur: Λέγεται ὅτι μεγαλέμπορός τις ἐβέλετο εἶναι, περαίτης. Lego καί περ αἴτης. *Quamvis eſſet pauper.*

ΥΠΕΡΦΥΑ. Ὑπὲρ φύσιν, μέγαν.] Ita diſtinguendum. Schol. ad Ariſtoph. Equit. 141. Ὑπερφυᾶ. Ὑπερβάλλουσαν, θαυμαστὴν, καὶ λαμπράν.

ΕΠΙΣΤΟΜΙΖΩΝ. Φιμονῶν, ἐλέγχων.] Lego Φιμῶν, ἀνελέγχων. Heſych. Φιμοῖ—ἐπιστομίζει. Idem tamen: Ἀποστομίζων, φιμονῶν. Sed et ibi corrigendum, φιμῶν. Voce ἐπιστομίζειν utitur Schol. ad Ariſtoph. Equit. 335.

ΜΕΡΔΕΙ. Κωλύει, βλάπτει.] Lege κολύει pro ἀμέρδει. Heſych. Ἀμέρδειν, στερίσκειν.

ΚΑΡΥΚΚΕΙΑΙΣ—Ταραχαῖς.] Recte. Ariſtoph. Equit. 214.

Τάραττε, καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα.

Schol. Τάραττε. Παρῳδίας τρόπον. Παρῴδησε γὰρ τὸν ἴαμβον ἐξ Ἡρακλειδῶν Εὐριπίδου· μεταφορικῶς δὲ τοῖς ὀνόμασι χρῆται ἐπὶ τῆς Πολιτείας, καὶ τῇ τοῦ ἀλλαντοπώλου τέχνῃ.

PARS III.

ΚΑΣΑΛΒΑΣ. Πόρνη αἰσχροποιὸς ἀπὸ τῦ καλεῖν ϗ σοϐεῖν.] Ita legendum ex Schol. ad Ariſtoph. Equit. 354. ubi legendum, Ἐςὶ δὲ ΚΑΣΑΛΒΑΣ ὄνομα ἑταίρας.

ΠΥΡΑΜΟΥΣ.] Ariſtoph. Equit. 277.

Ἢν δ' ἀναιδείᾳ παρέλθῃς, ἡμέτερος ὁ πυραμῦς.

Ubi Schol. Πυραμῦς, εἶδος πλακῦντος, ἐκ μέλιτος ἑφθῦ ϗ πυρῶν πεφρυγμένων.

ΖΩΜΕΥΜΑΤΑ.] Reſpexit Ariſtoph. Equites 279.

Τυτονὶ τὸν ἄνδρ' ἐγὼ δείκνυμι, ϗ φήμ' ἐξάγειν
Ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα.

Schol. Ζωμεύματα. Τὰ τῶν νεῶν χρειώδη. Λέγεται δὲ ξύλα, ϗ κηρὸς, ϗ πίσσα.

ΒΛΕΠΕΤΥΖΕΙ. Σκαρδαμύτ]ει.] Lego Βλεφαρίζει, σκαρδαμυκτεῖ. Schol. ad Ariſtoph. Equit. 292. Σκαρδαμυκτεῖν — τὸ πυκνῶς βλεφαρίζειν.

ΙΛΛΩΠΤΕΙΝ. Στραϐίζειν.] Schol. ad Ariſtoph. Equit. 292. Ἰλλωπεῖν et Ἰλλωπίζειν. Heſych. Ἐνιλλώπτειν.

ΚΑΤΤΥΝ. Ἀπότριμμα δερματίυ.] Scribo Κάτ]υμ'. Reſpexit Ariſtoph. Equit. 315.

Εἰ δὲ μὴ σύ γ' οἶσθα κάτ]υμ', ὐδ' ἐγὼ χορδεύμα]α.

Ubi vide Scholiaſtam.

ΚΟΒΑΛΟΣ.

ΚΟΒΑΛΟΣ—Κακόσχολος.] Schol. ad Ariſtoph. Equit. 270. Κόβαλα καλῦσι τὰ πανȣργήματα— Κόβαλοι γὰρ οἱ λησαί. Ita apud Ariſtoph. ipſum:

Ὡσπερεὶ γέροντας ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται.

Vel legendum ἐκκοβαλλικεύεται ob verſum.

ΕΝΕΚΟΛΑΒΗΣΕ. Κατέπιεν ἀπὸ τῶν ἀκόλων.] Ariſtoph. Equit. 263.

—— αὐτὸν ἐνεκολάβησας.

Ubi Schol. Ἄκολος, ψωμός· ὅθεν τὸ ἐνεκολάβησας, ἀντὶ τȣ̃ καταπέπωκας.

ΚΥΡΒΑΣΙΑ. Ἐπίπλεων κρȣ́σιν.] Lego, Ἐπὶ πλοίων κρȣ̃σιν. Scilicet *cum roſtris dimicant.* Scribitur et Κυρβασία. Schol. Ariſtoph. Equit. 272. Κυρβασία λέγεται ἡ διὰ τῶν κεράτων μάχη, ἥπερ ἐν τοῖς ἀλόγοις ζώοις γίνεται.— Κυρβάσεις γὰρ λέγονται αἱ πλήξεις τῶν τράγων· καὶ γὰρ ἐκεῖνοι ταῖς κεφαλαῖς διαμάχονται.

ΤΗΝΕΒΛΟΣ. Ἐφύμνιον.] Recte legunt Τήνελλος. Vide Schol. ad Ariſtoph. Equit. 276. Quo reſpexit Heſychius.

ΘΡΑΝΕΥΕΤΑΙ. Συντρίβεται.] Ariſtoph. Equit. 368.

Ἡ βύρσα σȣ̃ θρανεύσεται.

Ubi Schol. Θρανεύσεται, ἐκταθήσεται. Θράνος γὰρ, ὑποπόδιον, ὅπȣ τὰ δέρματα ἐκτείνεται.

PARS III.

ΜΑΓΔΑΛΑΕΙ. Τίλλει, ἐσθίει.] Ita legendum. Ariſtoph. Equit. 412.

Ἀπὸ μαγδαλιᾶς ——

Ubi vide Scholiaſtam. Heſych. Κυνάδες, αἱ ἀπὸ μαγδαλιᾶς. Ubi legendum, αἱ ἀπομαγδαλιαί. Vide Kuſter. ad Ariſtophanem.

ΩΡΑΝΑ. Χελιδόνων ὀροφή.] Scribe Ὥρα νέα, χελιδῶν.—Ὄροφος, ἡ ὀροφή. Reſpexit Ariſtoph. Equit. 417. Vide Heſych. v. Ὄροφος, et nos ſupra P. II. v. Ὠράνα.

ΚΑΛΛΑΙΟΙ. Οἱ τῶν ἀλεκτρυόνων πώγωνες.] Scribendum, Κάλλαια. Schol. ad Ariſtoph. Equit. 392. Κάλλαια δὲ, τοὺς πώγωνας τῶν ἀλεκτρυόνων. Philoſtratus Epiſt. xxvi. Καὶ ἀλεκτρυὼν μαχιμώτερος, ὁ τὰ κάλλαια ἐγηγερκώς. Vide Suidam v. Κάλλαια.

ΒΑΤΡΑΧΙΣ. Ἱματίου χρῶμα.] Legunt βατραχὶς, et ſic Schol. ad Ariſtoph. Equit. 519. Sed vide Kuſterum.

ΑΦΕΛΗΣ — Καὶ πεδία ἀφελῆ τὰ σύνδενδρα.] Lego, οὐ σύνδενδρα. Reſpexit illud Ariſtoph. Equit. 524.

Διὰ τῶν ἀφελῶν πεδίων ἔῤῥει ——

ΣΚΙΤΑΛΟΙ — Θεὸν δέ.] An ſcribendum Θέων δέ? *Theo* ſcilicet Grammaticus: de quo in

in Procemio Heſychius. An legendum Θεὸν δὲ—ἀνόμων? *Deum improborum*. Schol. ad Ariſtoph. Equit. 631. Σκίταλοι — πονηροί. Ἦν γὰρ Σκίτων κναφεύς τις—ἐπὶ πονηρίᾳ κωμῳδούμενος. Vide nos ſupra P. III. v. Σκίταλοι. PARS III.

ΧΟΙΡΙΝΑΙ. Αἱ θαλάσσιαι ψῆφοι.] Schol. ad Ariſtoph. Equit. 1147. Ἀντὶ δὲ ψήφων ταῖς χοίριναις οἱ δικασαὶ ἐχρῶντο· αὗται δὲ κόγχαι τινές εἰσιν, ὥς φησιν Ἐπαφρόδιτος ἐν ταῖς λέξεσιν.

ΚΗΜΟΣ — Ὁ περιτιθέμενος τοῖς ἵπποις εἰς ὃν αἱ κριθαὶ βάλλονται.] Lego, παρατιθέμενος. *Appoſitus*. Sed vide Schol. ad Ariſtoph. Equit. 1147.

ΜΗΛΩΣΑΙ — Ἐν τῷ ἐλεῖν.] Lego, ἐμεῖν. Vide Schol. ad Ariſtoph. Equit. 1147.

ΜΗΤΕΡΑ — Τῶν ξύλων τὸ ἐντός.] Schol. ad Ariſtoph. Equit. 1182. Μήτρα. Vide nos infra v. Ἐντερονία.

ΕΣΧΑΡΑΙ — Γυναικῶν φύσεις.] Ariſtoph. Equit. 1283.

——— καὶ κυνῶν τὰς ἐσχάρας.

Ubi Schol. Ἐσχάρας. Τὰ χείλη τῶν γυναικείων αἰδοίων.

ΑΜΦΙΜΑΣΧΑΛΟΣ.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Equit. 878.

PARS III.

ΤΑΓΗΝΟΝ. Τήγανον.] Reſpicit Ariſtoph. Equit. 925. ubi Schol. Τάγηνον, τήγανον.

ΣΥΝΟΙΚΙΑ. Τὰ πλείονα ἐφεςία.] Reſpexit Ariſtoph. Equit. 997.

Ἐμοὶ δ' ὑπερῷον, καὶ συνοικία δύο.

Ubi Schol. Συνοικίαι, μικραὶ οἰκίαι. Scribendum igitur apud Noſtrum, Συνοικία, et legendum τὰ μείονα.

ΑΠΟΤΕΘΡΙΑΚΕΝ. Ἀποπεφύλακεν.] Forſan ἀποπεφύλληκεν vel ἀποπεφυλλίακεν. Heſych. Φυλλιᾶν, τοπάζειν. Ariſtophanes Acharnenſ. v. 157.

Τὶς τῶν Ὀδομάντων τὸ πέος ἀποτέθρακεν ἄν?

Corrige ἀποτεθρίακεν. Quod et vidit Kuſterus. Ad hunc locum reſpexit Schol. ad Ariſtoph. Equit. 1007. ubi etiam legitur ἀποτεθρίακεν. Vide Cl. Ruhnken. ad Timæi Lexicon p. 32.

ΠΥΕΛΟΣ —— Σκάφη, ἐμβάτη.] Scribe ἐμβατή. Schol. ad Ariſtophanis Equites v. 1057. Πύελος, ὄρυγμα, ἐμβατή· ἔνθα ἀπολούονται.

ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΣ — Λέγεται δὲ καὶ γυνὴ δημιουργὸς, ἡ ἐν τοῖς γάμοις πέμματα πέσσει.] Schol. ad Ariſtoph. Equit. 647. Δημιουργοὺς δὲ ἐκάλουν καὶ τὰς νῦν ὑπονυμφίδας· τουτέστι τὰς παρεστώσας τῇ νύμφῃ γυναῖκας.

ΠΥΔΑ-

ΠΥΔΑΡΙΖΕΙΝ.] Ariſtoph. Equit. 694. PARS III.
Ἀπεπυδάρισα μόθωνα, περιεκόκκυσα.

ΕΠΙΧΙΛΕΣ. Τὸ ἐλλιπές.] Scribe Ἐπιχειλές. Schol. ad Ariſtoph. Equit. 811. Ἐπιχειλῆ, ἐνδεᾶ. Ἐπιχειλὲς γὰρ μέτρον λέγεται, τὸ καὶ μὴ πλῆρες, ἀλλ' ἀπομεστούμενον.

ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ — Ἀχιλλίων Ἱππεῦσιν Ἀριστοφάνης.] Imo Ἀχιλλείων, v. 816.

—— σὺ δ' Ἀχιλλείων ἀπομάττει.

Ubi Schol. Ἐκαλοῦντο Ἀχίλλειαί τινες κριθαὶ, ὡς εὐγενεῖς αὗται.

ΑΜΕΛΔΕΙ. Τίκτει, στερίσκει.] Lego Ἀμέλδει, (pro ἀμέργει infra) τίλλει, στερίσκει. Heſych. infra: Ἀμέρδειν, στερίσκειν. Legendum, Ἀμέλδειν.

ΦΑΝΟΝ.] Vide omnino Schol. ad Ariſtoph. Acharnenſ. v. 936. et ad Pacem v. 841. Quo reſpexiſſe videtur Noſter.

ΠΛΑΤΙΓΥΝΑΙΚΩΝ.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Acharnenſ. 132.

ΦΑΥΛΩΣ. Ὀλοσχερῶς.] Forſan Εὐχερῶς. Schol. ad Ariſtoph. Acharnenſ. 214. Φαύλως, ἀντὶ τοῦ εὐχερῶς.

ΕΛΑΤΗΡ.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Acharn. 245.

ΦΕΨΑΛΥΞ.]

PARS III.

ΦΕΨΑΛΥΞ.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Acharnenſ. 278.

ΚΟΡΜΟΣ—Καὶ τὸ εἰς ΒΡΑΧΥ συντετμημένον ξύλον.] Lege πλατύ. *Menſa* ſcilicet *coquinaria*. Schol. ad Ariſtoph. Acharn. 317. Ἐπίξηνος καλεῖται ὁ μαγειρικὸς κόρμος, ἐφ' ὃ τὰ κρέα συγκόπτουσιν.

ΚΑΠΝΙΑΣ.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Veſp. v. 151.

ΣΤΙΛΑ. Στήλη.] Pro στήλη ſcribe στίλη, Schol. ad Ariſtoph. Veſp. 213. Ὅσον στίλην. Ὅτι σημαίνει τὸ ἐλάχιστον. Καλλίστρατος δὲ, νομισμάτιόν τι ἐλάχιστον.

ΕΓΧΥΤΡΙΣΤΡΙΑΙ.] Reſpexit Ariſtoph. Veſp. 288.

—— ὃν ὅπως αἰσχυνεῖς, ἐγχυτριεῖς.

Ad quem locum vide Scholiaſtam.

ΠΕΡΙΑΓΑΓΕΙΝ — Περιπιοστῶσαι.] Vide Heſych. v. Κωνῆσαι. Schol. ad Ariſtoph. Veſp. 597. Κυρίως περικωνῆσαί ἐστι, τὸ πιοστῶσαι τὰ κεράμια.

ΑΡΓΙΛΟΦΟΙ — Καὶ μηλωταί.] Ariſtoph. Veſp. 670. ἀργιλόφους.

Σὺ δὲ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾷς τῆς σῆς τοὺς ΑΡΓΙΛΟΦΟΥΣ περιτρώγων.

Ubi

Ubi Schol. Ἀργίλοφοι τῆς μηλατῆς οἱ πόδες, ὡς ποδεῶνας καλοῦσι· καὶ ὄτοι ἄχρηστοι. PARS III.

ΦΙΒΑΛΕΑ.] Vide Schol. ad Ariſtoph, Acharnenſ. 802.

ΤΑΛΑΥΡΙΟΝ. Ὑπομονητικόν.] Scribe, Ταλαύρινον. Schol. ad Ariſtoph, Acharn. 963, Ταλαύρινος δὲ, ὑπομονητικός.

ΦΑΝΟΝ — Ὁ ἡμεῖς νῦν φανόν.] Corrigunt nonnulli πανόν. Vide Schol. ad Ariſtoph. Pac. 841. Confer etiam nos ſupra p. 119. et ad v. Ἰπνός.

ΠΑΣΠΑΛΗ. Τὸ τύχον.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Veſp. 91.

ΑΓΡΙΑΘΕΝ. Ἀνέκαθεν.] Lege Ἄγκαθεν, ut monuit Florens Chriſtianus ad Ariſtoph. Veſp. v. 2.

ΠΕΦΥΣΙΓΓΩΜΕΝΟΙ.] Reſpexit Ariſtoph. Acharn. 525. Confer Scholiaſtam.

ΝΙΓΛΑΡΟΙ. Τερετίσματα.] Corrige Schol. ad Ariſtoph. Acharn. 553. Ὁ νίγλαρος τρῆμά ἐστι. Legendum, τερέτισμα.

ΚΑΤΑΡΔΕΙΝ. Εὐφραίνειν.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Acharn. 658.

ETE-

PARS III.

ETEΠAΛTO.] Legendum, Ἐτέταλτο.

ENTEPONIA. Ἐντεριονη, τὸ μεσαίτατον τῆς νεὼς, ἤτοι τὸ μέσον τῦ ξύλυ καρδία, οἱ δὲ μυελός.] Lego, Ἐντερονία, ἐντεριώνη — νεὼς, ἢ τὸ — ξύλυ, καρδία. Vide Heſych. v. Μήνα, et Μήτερα. Ita tamen Schol. ad Ariſtoph. Equit. v. 1182. Οὕτω γὰρ τὴν ἐντερόνην Ἀριςοφάνης ἐν τοῖς Ἱππεῦσιν ἔφη· ὅπερ ἐςὶ τὸ μεσαίταλον τῆς νεώς· ὅ ἐςι συνεκλικώτατον· ἥτις ἐςὶ τρόπις. Ὑπὸ δὲ ἄλλων μήτρα καλεῖται.

ΛΩTEYΣI ΔE ΠAXNH. Ἄνθη ποιῦσιν αἰσχρότητες.] Scribe Λωτεῦσι δὲ τ' αἴσχη.

POΠTPON — Τὸ ἀποκατάπιπτον τῆς παγίδος καὶ συλλάμβανον.] Utitur Archilochus. Vide Schol. ad Ariſtoph. Acharn. 687.

MAΣTAPIZEIN.] Recte corrigunt Μαςαρύζειν. Confer Schol. ad Ariſtoph. Acharn. 689.

ΔATIΣ. Στρατηγός Περσῶν.] Hinc Δαλισμός. *Locutio barbara.* Schol. ad Ariſtoph. Pac. 288. Δάτις — εὐδοκιμήσας κατά τινα χρόνον πολεμῶν, ἑλληνίζειν δὲ βυλόμενος, εἶπεν· Ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ χαίρομαι· καὶ ἐβαρβάρισε. Ἔδει γὰρ εἰπεῖν χαίρω· ἅμα δὲ ὗτος εἶπε πρὸς τὸ ὁμοιοκατάληκτον· ὐκ εἴρηται δὲ τὸ χαίρομαι. Αὐτὸ γὰρ τὸ χαίρω αὐτοπαθὲς ὂν, προϋφήρπασεν αὐτῦ τὸ σημαινόμενον. Λέγεται δὲ τὸ τοιῦτο ΔATIΣMOΣ.

ΣΗΣΑ-

PARS III.

ΣΗΣΑΜΟΕΙΔΗΣ.] Vide Florent. Chriſtianum ad Ariſtoph. Pac. 869.

ΚΑΜΠΕΙΟΣ ΔΡΟΜΟΣ.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Pac. 904. unde hæc habuit Heſych. Schol. legit Κάμπιος. Sed rectius Heſychius.

ΤΥΝΤΛΑΖΕΙ—Ἐπιβαίνει, πηλȣ̃.] Dele diſtinctionem. Ἐπιβαίνειν πηλȣ̃ eſt πηλοπατεῖν. Schol. ad Ariſtoph. Pac. 1148. Τυντλάζειν, πηλοπατεῖν.

ΚΑΡΔΟΠΙΟΝ. Τῆς καρδόπȣ τὸ πῶμα.] Hinc eleganter ficta vox Καρδοπίων Ariſtoph. Veſp. 1173.

Ἔπειτα δ' ὡς Καρδοπίων τὴν μητέρα.

Legendum ὡς Ὁ Καρδοπίων ob verſum.

ΑΧΥΡΟΣ. Ἀχυρών.] Vox reſtituenda, opinor, Eupolidi apud Schol. ad Ariſtoph. Veſp. 1301. ubi male legitur ὁ δὲ ἄχειρος pro ἄχυρος.

ΕΦΙΑΛΛΕΝ. Ἐπεχείρησεν.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Veſp. 1339. et Schol. ad Pacem 431.

ΓΟΓΓΥΛΕΙΝ. Συστρέφειν.] Lego Γογγυλίζειν, συστρέφειν. Schol. ad Ariſtoph. Pac. 28. Γογγυλίζειν, τὸ μεταστρέφειν.

BAITH.

PARS III.

ΒΑΙΤΗ—Ἔνιοι δὲ σκηνὴν δερματίνην.] Lego χλαῖναν δερματίνην. Vide Schol. ad Ariſtoph. Veſp. 737. et Theocriti Idyll. iii. 25.

ΙΠΝΙΑ. Τὰ κατάγματα τȢ̃ ἰπνȢ̃.] Recte corrigunt καθάρματα. Schol. ad Ariſtoph. Veſp. 832. Ἴπνια, τὰ ἀποκαθάρματα τȢ̃ ἰπνȢ̃. Quomodo et legendum apud Heſychium. Corrigendus Schol. ad iſtum locum Ariſtoph.

Δάκνης τίς ἐστιν; ——

Vulgo,

Δάκνης τί ἐστιν; ——

ΚΥΤΤΑΡΟΙ—Καὶ τῶν βαλάνων τὰ ἀγγεῖα.] Salmaſius corrigit βαλανείων. Male. Schol. ad Ariſtoph. Veſp. 1106. Κύτταρος, τὸ πῶμα τῆς βαλάνȢ, ὅπȢ ἐγκάθηται ἡ βάλανος. Et ſupra idem Schol. Ὁ ποικίλος ὁ παρακείμενος ταῖς βαλάνοις. Pro ποικίλος lege τόπος κοῖλος.

ΣΥΡΜΑΙΑ—Καὶ πόμα δι' ὕδατος καὶ ΑΛΩΝ.] Legendum ἀλφίτων ſive ἀλεύρων. Vide Suidam, qui πόμα κρίθινον fuiſſe dicit.

ΠΡΟΦΕΡΕΙΣΘΑΙ. Τὸ ταῖς, &c.] Scribe Προφορεῖσθαι. Vide Schol. ad Ariſtoph. Aves v. 4.

ΟΡΧΙΠΑΙΔΙΖΕΙΝ. Τὸ κακοσχολεύεσθαι παρὰ τοῖς παισί.] Recte. Ariſtoph. Av. 142.

Οὐκ

Οἷα ἀρχιπέδησας, ἂν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος. PARS III.

Scribe ἀρχιπαίδισας, ubi δισας ἂν eſt Anapæſtus.

ΕΞΕΔΡΟΝ.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Aves v. 276.

ΚΟΠΙΑΙ. Ἡσυχίαι.] Forſan Κοπιᾶν, ἡσυχιάσαι. Ariſtoph. Av. 735.

Ὥστε παρέσαι κοπιᾶν ὑμῖν
Ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν.

Ubi Schol. Κοπιᾶν, ἐν πλησμονῇ τῶν ἀγαθῶν ἀπειρηκέναι.

ΠΡΟΣΩΔΙΟΝ. Ὠιδὴ θεοῦ ὕμνον περιέχουσα.] Recte Salmaſius ex ordine literarum, Προσόδιον. Schol. ad Ariſtoph. Av. 854. Προσόδια τὰ εἰς πανηγύρεις τῶν θεῶν ποιήματα, παρὰ τῶν λυρικῶν λεγόμενα. Vocat autem προσῴδια Schol. ad Aves v. 919.

ΟΜΟΡΡΟΘΕΙΝ. Ὁμοῦ ἕλκειν, καὶ συμφωνεῖν.] Forſan, Ὁμοῦ ἠχεῖν. Heſych. Ὁμόῤῥοθοῦντες, ὁμόηχοι. Vide Schol. ad Ariſtoph. Aves 852.

ΤΕΥΘΑΙ. Λωποδύται, μοιχοί.] Schol. ad Ariſtoph. Pac. 1120. Τεύθης, λίχνος. Τεύθειν γὰρ τὸ ἐσθίειν.

ΚΑΥΣΤΙΣ. Ἡ ἔκφυσις τῶν σταχύων — Κρατῖνος δὲ ἐπὶ τοῦ μερίου ἔταξεν αὐτό.] Pro μερίου lego μηρίου. *Femore* ſcilicet.

TITY-

TITTYBIZEI. Ὡς χελίδων φωνεῖ.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Av. 236.

ΛΗΙΔΙΟΝ. Εὐτελὲς ἱμάτιον.] Scribo Ληϊδάριον, ut reſpexerit Ariſtoph. Aves v. 716. ubi Schol. Εὐτελὲς ἱμάτιον θερινόν. Nota autem errorem Scholiaſtæ: ἐν συςολῇ τὸ πρίασθαι. Imo Ληϊδάριον. Confer eundem Schol. infra, v. 916.

ΕΠΕΙΟΣ — Καὶ γὰρ ὁ Ἐπειὸς δείλωσιν σημαίνει.] Lego, δειλὸς ἦν ὡς Ὅμηρος σημαίνει. Vide Florent. Chriſtianum ad Ariſtoph. Pac. 699. ubi de Cratino, et emendatione Heſychii.

ΥΝΝΟΣ. Πῶλος ὁ ἐν τῇ γαςρὶ νοσήσας πρὶν κυηθῆναι.] Schol. ad Ariſtoph. Pac. 790. Οἱ δὲ κολοβοὶ τῶν ἵππων, ὕννοι λέγονται. Quæ mutuo ſe invicem illuſtrant. Quod *nanus* ſive *nannus* in homine, eſt in equo *hynnus*.

ΚΕΠΦΟΣ — Ὅθεν λέγεται — κοῦφος ἄνθρωπος, κέπφος.] Hinc corrige Schol. ad Ariſtoph. Pac. 1067. v. Τρήρωνες.

ΕΥΑ. Ἐπευφημιασμὸς ἡλιακὸς καὶ μυστικός.] Lego, Ἐπευφημιασμὸς διονυσιακός. Orpheus Hymn. in Silenum,

—— εὔασμα διδοὺς βακχεῖον ἄνακτος.

Hinc Εὐάζειν et Εὐασμός. Et Bacchus Εὔαιος. Ita lego apud Schol. Ariſtoph. Av. 874. pro Εὔβαιος.

Εὔβαιος. Vide et Dan. Heinſ. ad Silium, i. 101.

ΑΝΗΣΙΔΩΡΑ. Ἡ γῆ διὰ τὸ τὰς καρπὰς ἀνίεναι.] Utitur voce Schol. ad Ariſtoph. Av. v. 972. Πανδώρα. Τῇ γῇ. Ἐπειδὴ πάντα κατὰ τὸ ζῆν δωρεῖται· ἀφ' ὃ καὶ ζείδωρος, καὶ ἀνησιδώρα.

ΠΙΤΥΝΗ. Κνῆκος, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων.] Scribo, Πιτυηκνηκὸς, ὁ τὸν τυρὸν πηγνύων. Heſych. Κνακὸν, λευκὸν πυρόν. Lege τυρόν. Vide nos ſupra P. I. v. Κνακὸς, et Τάμισος. Confer Schol. ad Ariſtoph. Av. 799. et 1442.

ΑΠΟΛΕΙΒΡΑΞΑΙ. Ἀπολεῖψαι, ἐκνοτίσαι. Ἄλλοι πορρωτέρω ἀπελθεῖν.] Recte Sopingius, Ἀπολιβάξαι. Ariſtoph. Av. 1467.

Οὐκ ἀπολιβάξεις, ὦ κάκις' ——

Ad quem locum vide omnino Scholiaſtam.

ΚΡΙΓΗ.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Av. 1520.

ΝΩΔΟΣ — Μὴ λαλῶν.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Plut. 266.

ΚΑΛΙΟΣ. Τὸ δεσμωτήριον καὶ ξύλον ᾧ ἐδέοντο.] Schol. ad Ariſtoph. Plut. 476. Κύφων δὲ δεσμός ἐστι ξύλινος, ὃν οἱ μὲν κλοιὸν ὀνομάζουσιν· οἱ δὲ καλιόν. Quam vocem fruſtra ſollicitant viri docti. Vide Cl. Kuſterum.

ΜΟΡΜΟΙ.

PARS III.

ΜΟΡΜΟΙ. Φόϐοι, κοινοί.] Lege Φόϐοι κενοί. *Vana terriculamenta.* Theocritus Idyll. xv. 40.

——μοǫμὼ δάκνει ἵππος.

Vide omnino Meurſium ad Lycophr. Alexand. v. 342. qui equum μορμὼ dictum dicit. Sed, opinor, ſcribendum apud Theocritum μορμὼ, δάκνει ἵππος, ut diſtinguendum poſt μορμώ. Heſych. Μόρμορος καὶ μορμυγάα, φόϐος. Forſan Μόρμος καὶ μορμὼ, μάταιος φόϐος.

ΓΝΑΘΟΙ. Βόθροι — ἔνιοι γνάθός.] Lycophron v. 485.

——διχέλλῃ τῶν μεταλλεύων γνάθος.

ΣΤΟΡΘΗ. Τὸ ὀξὺ τοῦ δόρατος.] An Στόρθυγξ? Lycophron v. 1406.

Στόρθυγξ Τίτανος ——

ΘΡΥΓΑΝΑι. Κνᾶται, ξύει.] Vide Schol. ad Ariſtoph. Eccleſ. v. 34. et Kuſter. ad v. 34. et 36.

ΔΙΟΣ ΚΟΡΙΝΘΟΣ.] Ariſtoph. Eccleſ. 823.

Ὅτι δ' ἤδ' ἀνασκοπουμένοις ἐφαίνετο

Ὁ Διὸς Κόρινθος, καὶ τὸ πρᾶγμ' οὐκ ἤρκεσεν.

ΣΕΛΑΧΙΟΝ — Ὅσα ἄποδά εἰσιν ὡς τοκεῖ.] Legendum, ἐστὶ, καὶ ζωοτοκεῖ. Vide Fabrum ad Ariſtoph. Eccleſ. 1161. qui ita emendat.

ΘΗΛΑΜΩΝ. Τάφος.] Recte corrigunt Τροφός. *Nutrix, mater.* Hinc *Patria.* Lycophron v. 127.

——ὅθεν

—— ὅθεν πλάνης
Παλληνίαν ἐπῆλθε, γηγενῶν ΤΡΟΦΟΝ.

ΙΣΜΑ.] Lycophron v. 731.

Ὀρνιθόπαιδος ἴσμα φοιβάζων ποτοῖς.

ΚΩΔΩΝΟΦΟΡΩΝ. Οἱ περιπολάρχαι.] Hinc corrige Schol. ad Ariſtoph. Lyſiſt. 486. Ἀπὸ τῶν περὶ παραλύντων. Scribe τῶν περιπολαρχύντων.

ΛΟΡΔΟΝ. Ὑπόκυρτον, ἀπεξυλωμένον, συγκεκαμμένον τῷ σώματι.] Scribe, ἀπηγκυλωμένον. Vide Kuſterum ad Suidam, et ad Ariſtoph. Eccleſ. 10.

ΣΤΟΑΙ. Τὰ ταμεῖα, καὶ ἐπιμήκη εἰσίν.] Scribe καὶ γὰρ ἐπιμήκη εἰσίν. Reſpexit Ariſtoph. Eccleſ. 14. ubi Schol. Ταμεῖα ἐν οἷς ὁ σῖτος ϛοὰς λέγυσι· καὶ γὰρ περιμήκη. Lege ἐπιμήκη.

ΠΑΡΑΒΛΗΔΗΝ. Ἀπατητικῶς.] Reſpicit illud Homeri Iliad. Δ. 6.

—— παραβλήδην ἀγορεύων.

Vide omnino Schol. ad Ariſtoph. Av. 1647. Παρόμοιον καὶ τὸ Ὁμηρικὸν, Παραβληδὴν ἀγορεύων· καὶ παρ' Ἀλκαίῳ, Παραβάλλεταί σε.

ΔΙΑΨΑΙΡΟΥΣΙ. Διαπνέυσι.] Reſpicit Ariſtoph. Av. 1714.

PARS III.

——καλὸν θέαμα, θυμιάματων

Αὖραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.

Ubi emendandus Schol. Λείπει δὲ τὸ πνέουσι. Lego, Λέγει δὲ διαπνέουσι.

ΠΕΛΑΝΟΝ — Περὶ τὴν γὴν ἀφρόν.] An Περὶ τὴν γενῦν? Æſchylus Eumen. 265.

Ἔρυθρον ἐκ μελέων πέλανον ——

Mox apud Noſtrum, Οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ κηρίου. Legendum, κηροῦ. Heſych. Ῥύπος — εἰς τὰς σφραγίδας κηρὸν λέγουσι. Atqui πέλανον per ῥύπον exponit Schol. Æſchyli. Vide Spanhem. ad Ariſtoph. Plut. 660. qui errat.

ΕΡΙΝΟΣ. Θεὸς, ἢ σῦκον ἄῤῥεν.] Scribe, Ἔρινος, ὄλυνθος, ἢ σῦκον ἄῤῥεν. Heſych. Ἐρινάδες, ὄλυνθοι, ἢ συκαῖ ἄῤῥενες. Scribebatur ολθος.

ΑΚΡΙΟΝ. Ποῖον.] Weſſeling. Probab. Ἄκρις, πόα. Forſan Ἀκρίδα, πόαν. Quæ et vera lectio: nam δ apice amiſſo abit in ο. Heſych. Πέλλις, ἀκρίς.

ΝΑΥΝ ΠΗΓΑΙΟΝ — Οἱ δὲ νάρδον.] Lego, ναρόν. Heſych. Ναρὸν, ὑγρόν. Totus locus ita ſcribendus: Ναῦν πηγαῖον, ὕδωρ περικαθαῖρον, οἱ δὲ νάρον. Vulgo ὕδωρ καὶ ἔριον. Vel καθαῖρον pro καὶ ἔριον. Heſych. Πηγαῖον ὕδωρ, τὸ περικαθαῖρον τὰ &c. Forſan tamen legendum, καθαρὸν pro καὶ ἔριον.

ΧΥΜΩΝ.

ΧΥΜΩΝ. Πηγμάτων ὑγρῶν.] Scribe πεμμάτων ὑγρῶν. Vide Heſych. v. Χυλός.

ΧΥΜΟΣ. Σίελος.] An σίελος et σίαλος idem? Heſych. Σίαλος, σίελος.

ΚΑΡΔΙΩΤΤΕΙΝ — Τινὲς δὲ δάκνεσθαι στόμαχον.] Corrigendus Pſellus de Lapid. p. 355. Edit. Mauſſaci: Στομάχου τε ἰᾶται καρδιαλγοῦντας. Legendum, στομάχους.

ΜΗΝΙΜΑ. Μῆνις — Ἀππίων μάνης, οἱ γὰρ ὀργιζόμενοι μαίνονται.] Weſſeling. Probab. legit ἀπὸ μανίας. An Ἀπιὼν ὡς μᾶνις? Scilicet μῆνις dicit quaſi μᾶνις. De Apione vide Heſych. in Præfatione. Utitur voce Hierocles in Aur. Carm. p. 136. Edit. Warren. Παλαιῶν μηνιμάτων στίγματα.

ΜΑΣΧΑΛΙΣΜΑΤΑ — Καὶ ἐρείσαντες.] Lego, Καὶ εἴροντες. Vide Meurſ. ad Lycophron. p. 310. Quæ ſequuntur apud Heſych. ita legenda: καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα τῶν ὤμων κρέα ἐν ταῖς τῶν θεῶν θυσίαις. Intelligit nempe ὠμοθετούμενα. Homer.

——ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.

ΚΛΗΘΡΗ. Δένδρου εἶδος.] Hac voce metaphorice utitur Interpres Græcus Cæſar. Comment. lib. iii. 13. p. 73. Σύμπασαι θ' αἱ νῆες

PARS III. ΚΛΗΘΡΗι, πρὸς τὸ πᾶσαν βίαν τε καὶ λύμην ὑποφέρειν, ἦσαν κατεσκευασμέναι. *Ex robore.*

ΚΟΥΡΙΞ ΑΙΝΟΜΕΝΟΥΣ — Τῆς κόμης ἀπρὶξ ἄρξαθαι.] Lego, αἰνυμένους—ἀπρὶξ ΔΡΑΞΑΣΘΑΙ. Sic Schol. ad Odyſſ. X. 188. Κουρίξ. Τῆς κόμης ἐπιλαβόμενοι. Homerus ipſe Odyſſ. X. 500.

Καὶ κύνεον ῥ' ἀγαπαζόμεναι κεφαλήν τε, καὶ ὤμους,
Χεῖράς τ' ΑΙΝΥΜΕΝΑΙ ——

Item in Odyſſ. I. 232.

Τυρῶν ΑΙΝΥΜΕΝΟΙ φάγομεν ——

ΑΓΝΩΜΟΝΕΣ — Ἀσύγνωςοι — σύμψηφοι.] Legendum, οὐ σύμψηφοι. Herodotus in Vita Homeri, cap. 21. Ἦν γὰρ, ὡς ἔοικεν, οὐδ' ΑΓΝΩΜΩΝ ὁ Γλαῦκος. *Immitis. Immiſericors.* Herodotus lib. ii. 172. p. 187. Σοφίῃ αὐτοὺς ὁ Ἄμασις, οὐκ ἀγνωμοσύνῃ προσηγάγετο.

ΔΙΠΛΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ.] Hinc Διπλοΐη. *Aſtutia. Inſinceritas.* Schol. ad Lucian. vol. i. p. 33. Edit. Grævii: Ἀνθέκαςον. Λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ ἀθλητικοῦ (lege ἀληθευτικοῦ) τὸν τρόπον καὶ μή τινα διπλόην (διπλοΐην) ἔχοντος. Vide nos ſupra, p. 6.

ΧΩΡΙΑΖΕΣΘΑΙ λέγειν.] An *coram loqui?* Id eſt, χώραν λέγειν. Sic Interpres Græcus Cæſar. Comment. lib. vi. 8. p. 150. Καὶ ταῦτα πάντα ΧΩΡΑΝ ΒΛΕΠΕΙΝ νομίζετε. *Coram videre.*

dere. Vide Sopingii notam: ubi illud Max. Tyrii χώραν μύθυ, *fabulæ locum* eſt. Ut Interpres Græcus Cæſar. Comment. lib. vi. 13. p. 153. ἐν χώρᾳ ὁμήρων. *Obſides. Loco obſidum.* Idem infra p. 154. ἐν χώρᾳ δέλων. PARS. III.

ΚΑΡΚΑΚΑ — Ἔνιοι τὰς μάνδρας Ῥίνθων ταῖ τῇ ἐρανίᾳ ἦρι.] An ſcribendum ᾗ τῇ Οὐρανίᾳ Ἡρόδοτος? Iſta voce forſan in Urania uſus eſt Herodotus. Sed vide nos ad Suidam P. III. v. Ῥίνθων.

ΛΕΓΟΙΜΕΘΑ. Εἰ γὰρ νῦν περὶ νηυσὶ λεγοίμεθα.] Ex Homero deſumpta illa, εἰ γάρ νῦν περὶ νηυσὶ λεγοίμεθα. Sed pro περὶ legendum ΠΑΡΑ. *Apud naves conſcriberemur.* Vide Homer. Iliad. N. 276.

ΕΛΑΙΟΤΩι. Ἐλαιοβαθεῖ.] An ἐλαιύτω legendum? Heſych. Ἐλαιῦται. Sed legendum, Ἐλαιωτῷ, ἐλαιοβαθεῖ. Ἐλαιωτὸς eſt *oleo perunctus.* Vide Lexicographos. Cæterum vox ἐλαιοβαθὺς reſtituenda Pſello de Lapid. p. 349. Edit. Mauſſaci, ubi male legitur ἐλαιοβαρύς. Ὁ δὲ Βήρυλλος. Τρεῖς δὲ τέτε τῦ λίθυ μορφαὶ, καὶ ὁ μὲν αὐτῶν ΕΛΑΙΟΒΑΘΥΣ ἐςὶ τὴν χροιάν· ὁ δὲ θαλάττῃ προσεικώς· ὁ δὲ λαμπρὸς τὰς αὐγὰς καὶ ὁμοφυὴς, ᾗ λάμπων πόῤῥωθεν. Ita legendus iſte locus.

ΕΝΔΙΑΙΤΑι. Ἀρκέσει.] Lego, Ἀρέσκει. Hinc Μυσῶν ἐνδιαίτημα, Plutarch. de Fluviis, p. 9. *Muſarum deliciæ.* Ita vertendum. Male Mauſ-

 ſacus,

PARS III. ſacus, *Muſarum ſacrarium et domicilium.* Ἑλικῶν δὲ διὰ φιλοσοφίαν ΜΟΥΣΩΝ ΕΝΔΙΑΙΤΗΜΑ.

ΦΡΟΝΙΝ. Φρόνησιν, τὴν καταφρόνησιν· ἐκδολέον ἢ τὴν λείαν, ὥς τινες.] Lego, ἐκδολέον καὶ εὐτέλειαν, ὥς τινες. Nam καταφρόνησις et εὐτέλεια fere idem. Utitur etiam Plutarchus de Fluviis p. 28. φρόνησις pro *male ſapere.* Ὑπὸ παρθένων τῶν μὴ τῷ χρόνῳ φρονήσεως ἐχουσῶν. Sive ἀντὶ τοῦ ἐχουσῶν, ut Ariſtoteles, μετεχουσῶν. Vide notam Mauſſaci ad locum. *A virginibus, quæ, propter ætatem,* VIRO MATURÆ *non ſunt.* Id eſt, *non ea cogitant quæ virgines provectiores, et quæ venerem ſapiunt.* Hinc Eccleſiaſt. Scriptores, Φρόνημα σαρκός. Interpres Plutarchi non cepit: ſed ſequentia confirmant.

ΦΙΛΗΤΗΣ. Κλέπτης, λῃστής.] Corrigit Palmerius, Φηλήτης. Sed nihil opus. Seneca Epiſt. li. *Latronum* more quos *Philetas* Ægyptii vocant, in hoc nos *amplectuntur* ut ſtrangulent. Homer. Hymn. in Mercur. v. 445.

Νόσφι σέθεν, φιλῆτα ——

Impoſtor vertunt Interpretes.

ΕΛΑΣΚΕΝ. Ἤλασεν, ἐκάλεσεν.] Pro voce ultima legendum, ἐλάκησεν. Vide Weſſeling. Probabil. p. 41.

ΕΝΑΡΟΣ. Ἔνοχος, ἐπικατάρατος.] Vide Weſſeling. Probabil. p. 37. ubi pro Βατανεώτης ὁ ναρός.

ναρὸς, legendum ἴναρος. *Sceleratus ille Porphyrius.* Apud *Anaſtaſium* putaveram μιαρός. Sed illud verius. Vide Holſtenium de *Vita et Scriptis Porphyrii.* PARS III.

ΤΕΣΤΗΛΗΙ τε τύμβῳ.] Scribo, Τύμβῳ τε ϛήλῃ τε, ϛήλῃ ἐν τῷ τάφῳ. Vide Weſſeling. Probabil. p. 46.

ΕΡΗΜΗ. Μονομερὴς δίκη, ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διωκόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν διαιτηθῇ.] Huc reſpexit Julian. Orat. i. p. 166. Καθάπερ ἐπ' ἐρημίας. *Quaſi ſine æmulo.* Interpres non intellexit.

ΕΡΙΔΩΝ. Βαϛάζων.] Scribe Ἐρείδων.

ΕΡΗΜΑΙ. Βούλομαι, ἐρωτῆμαι.] Confundit duas voces. Scribendum, Ἤρημαι, βούλομαι. Heſych. Ἠρημένοι, θελήσαντες. Deinde, Εἴρημαι, ἐρωτῶ. Heſych. Εἴρημαι, ἐρωτῶ.

ΕΡΙΨ. Σωμάτιον.] Scilicet, *Cadaver.* Heſych. Ἐρίψιμα, πλώσιμα.

ΒΡΕΝΘΙΟΝ — Βρένθος, καὶ ὁ τύμβος λέγεται.] Scribe, τύφος.

ΣΚΥΤΑΛΑΙ. Βακτηρίαι —— καὶ ὄφεων εἰσί.] Recte Gujetus, ὄφεων εἶδος. Heſych. Ἐλεὼν — καὶ ΟΦΙΣ, ὃν ἔνιοι ΣΚΥΤΑΛΗΝ καλοῦσιν.

ΒΡΕΝΘΙΝΑ.

PARS III.

ΒΡΕΝΘΙΝΑ. Ῥιζάρια τινα — οἱ δὲ Φυκὸς περιΦερὲς κύδει ἀΦροδίτη.] Scribe, Ῥιζάρια τινὰ (*radices* ſcilicet) —— οἱ δὲ Φῦκος· ὥσπερ Φερεκύδης Ἀφροδίτη. Vel οἱ δὲ Φῦκός τι Φερεκύδης Ἀφροδίτη. Vel potius, ΠΑΡΑ Φερεκύδῃ Ἀφροδίτῃ. Vide Heſych, v. Εὐρύμας. An Pherecydes *Fabulam* ſcripſit Ἀφροδίτην?

ΧΙΜΑΡΟΙ. Οἱ ἐν τῷ χειμῶνι γενόμενοι ἔριφοι καὶ οἱ ποταμοὶ καὶ ῥύακες.] Confundit duas voces χίμαροι et χείμαῤῥοι. Lego, ποτάμιοι ῥύακες. Vide Heſych. v. Χιμάροι. Vide Julian. p. 332. et Schol. ad Ariſtoph. Equit. v. 137.

ΠΥΡΕΤΟΣ. Φλόγισμος, καῦμα. Τὸ δὲ σῶμα πῦρ λέγει.] Scribe, Τὸ δὲ σώματος καῦμα πυρετὸν λέγει. Vel, Τὸ δὲ σώματος πῦρ λέγει. Heſych, Πῦρ, πυρετός.

ΕΡΙΗΡΕΣ — Εὐάρμογοι.] Scribe, Εὐάρμοστοι. Heſych. ſupra, Ἐρίηρες, εὐάρμοστον.

ΕΡΙΨΑΙ. Ἀφανίσαι, στεγάσαι, καταῤῥίψαι.] Confundit duas voces Ἐρίψαι et Ἐρέψαι, nam illud στεγάσαι ad ἐρέψαι pertinet. Heſych. Ἔρεψα, — ἐστέγασα.

ΕΠΟΥΣΕΝ. Ἐπ' εὐθείας ἤγαγεν.] Forſan Ἐπόρθωσεν.

ΠΛΑΚΤΩΡΕΙΝ. Πτήσσειν, δεδοικέναι.] An legendum

legendum, Πτακίζειν? ex ordine literarum. Heſych. Πτὰξ, πλακὶς, πλὼξ, δειλός. Hinc Πτακισμός. *Timiditas*. Heſych. v. Πτακὶς ἢ πλακίδες, δειλοὶ, ἐπτηχότες, καὶ πλακισμός. PARS III.

ΠΩΓΩΝ — Ἀναφορὰν τῆς φλογός.] Sic Græci, γλῶσσαι πυρός. Vide Act. Apoſt. ii, 3. Vide et *Middleton's Tracts*, p, 82.

ΧΑΣΜΑ. Στόμα, ἢ σχίσμα γῆς ἢ θαλάσσης — Χάσμα θηρὸς, ὄψις θηρὸς ἢ πρόσωπον.] Ita ſcribendus iſte locus, Vide Tan. Fabrum ad Anacreon, p. 116.

ΧΑΣΙΟΣ. Ἀγαθός.] Lego, Χαιός. Heſych. Χαιά, ἀγαθή. — Χαιὸς, ἀγαθός. Utitur Theocritus.

ΑΡΡΑΓΕΣ.] Voce utitur Julian. Orat. iii. p. 284.

ΣΕΛΙΝΟΝ. Τὸ γυναικεῖον.] Suidas Σέληνον. Vide eum v. Σάραβον.

ΑΝΗΒΗΤΗΡΙΑΝ. Πᾶν ἀνανέαζον νεότητος.] Lego, Ἀναβητήριον, πᾶν ἀνανέαζον νεότητα. *Omne quod ætatem renovat*. Heſych. Ἀνηβᾷ, ἐκ δευτέρου ἀνθεῖ, νεάζει. Nihil muta. Reſpexit Euripidem. Vide nos ſupra P. I. v. Ἀνηβητηρίαν.

ΑΜΥΞΕΙΣ.

PARS III.

ΑΜΥΞΕΙΣ —— Τὴν ψυχὴν ἀνιώμενοι.] Scribendum, Ἀμύξεις — Σπαράξεις — Ἀμυχθεὶς, τὴν ψυχὴν ἀνιώμενος. Julian. p. 436. Ἀμύτλαν ψυχὴν μᾶλλον ἢ σίδηρος χρῶτα.

ΜΥΡΜΗΚΑΣ —— Θαλασσίων πετρῶν εἶδος.] Syneſius Epiſt. iv. p. 11. Λύσαντες ἐκ Βενδιδέου πρὸς δείλης ἑώας, μόλις ὑπὲρ μεσοῦσαν ἡμέραν, τὸν Φάριον Μύρμηκα παρηλλάξαμεν, δίς που καὶ τρὶς ἐνοχλεθείσης τῆς νεὼς τῷ τοῦ λίμενος ἐδαφεί.

ΣΧΑΛΙΣΑΙ. Θηλάσαι. Καὶ ἀνίσχαδον τὸ ἄτοκον καὶ ἀθήλαστον.] Vel ratio vocis evincit legendum, Ἀσχαλιστόν. Vel Ἀσχαδιστόν. Ἀ σχαδίσαι.

ΑΣΦΑΚΕΛΙΣΤΟΝ. Ἀπερίστατον —— Ἀσφάλτιστον, οὐ μελανθὲν ἀσφάλτῳ.] Ita legendum.*

ΕΚΗΤΙ. Ἕνεκα ἢ χωρίς.] Utitur ſæpius Julian. Orat. ii. p. 232. et p. 248.

ΕΜΠΟΡΟΣ —— Ἡ ἔμπορος εἰλήλουθας
Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης ——] Ita ſcribendum. Ex Homero ſcilicet.

* Ita in margine Heſych. — Recte viderunt viri docti legendum σφακέλῳ, ſed non viderunt legendum ἀπερίστατον. Quod unice verum. Vide Heſych. v. Σφακελίζει, Suidam v. Σφακελισμὸς, et Etymol. Magn. v. Σφακελίζοντες.

IBY-

ΙΒΥΔΗΝΑΣ. Τὺς εὐφημῦντας. Ἴϐης γὰρ ἡ εὐφημία.] Pro ἴϐης lege ἴϐυς. Heſych. Ἴϐυς, εὐφημία. Heſych. Ἰϐύκη, εὐφημία. Forſan Ἰϐύκα, εὐφήμιαν. Ab Ἴϐυξ ſive Ἴϐυς. Quare forſan legendum, Ἰϐυκῆνας.

ΚΑΙΡΟΤΕΡΟΝ. Ἐνωρότερον ἀχαιοί.] Lego, Ἀχαιός.

ΕΛΑΣΙΒΡΟΝΤΑ. Ἐλαυνόμενα, ὡς αἱ βρονταί, ἐπεὶ δοκεῖ ὄχημα τῦ Διὸς ἡ βροντὴ εἶναι.] Horatius Od. I. xxxiv. 7.

——*per purum tonantes*
Egit equos, volucremque currum.

ΣΙΓΕΡΠΗΣ. Λαθροδάκτης.] Callimachus Epigr. N°. 46. ex emendatione Bentleii:

Τῷ καὶ νῦν δείδοικα, Μενέξενε, μή με παρεισδὺς
Οὗτος ὁ σιγέρπης εἰς τὸν ἔρωτα βάλῃ.

ΜΥΡΜΗΚΑΣ — Κύνας τὸ μέγεθος.] Forſan pro Κύνας legendum Κώνωπας.

ΚΩΝΟΠΤΟΘΗΡΑΣ. Ὄρνις ὁ κώνωπας θηρεύων.] Recte emendant, Κωνωποθήρας.

ΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣ ΙΠΠΟΚΛΕΙΔΗι —— Καὶ ἀντὶ τῦ ἐμοί.] Lego, ἀντὶ τῦ, ὐκ ἐμοὶ μέλει.

ΔΙΩΛΥΓΙΟΝ. Ἠχῦν, ἐπὶ πολὺ, μέγα.] Scribe, Διωλύγιον, Διῆκον ἐπὶ πολὺ, μέγα. Suidas: Διωλύγιον

PARS III. λύγιον. γάρ ἐςι τὸ μέγα ϰ̀ ἐπὶ πολὺ διῆκον. Julian. Orat. iii. ad finem: Μακρὸς δὲ ὁ λόγος καὶ διαλύγιος.

ΟΣΙΑ —— Καὶ ἡ καρδία.] Kuſter. ad Suidam v. Ὅσια, pro καρδία reſcribit καθαρὰ. Heſych. Ὅσιος, καθαρός. Vide nos infra P. IV. v. Ὅσια.

ΑΜΦΙΚΕΛΘΣ ΚΛΙΝΗ. Ἑκατέρωθεν ἔχουσα ἀνακλιντήριον.] Legendum ſine dubio, Ἀμφικέφαλος. Syneſius Epiſt. iii. Καθεζομένη οὖν ἐπ' ἀμφικεφάλου καθέδρας. Sed aliter Salmaſ. ad Hiſt. Aug. vol. i. p. 117.

ΠΕΔΑ. Μετά.] Male Palmerius. Nihil muta.

ΑΛΕΥΡΟΤΗΣΙΣ. Τηλία, εἰς ἣν τὰ ἄλευρα διασήθουσιν.] Forſan διηθοῦσι. Sed et vera prior lectio.

ΚΟΤΥΤΤΩ —— Φορτικόν τινα δαίμονα.] Scilicet, γελοῖον. Heſych. Φορτικὰ, τὰ γελοῖα. Syneſius Epiſt. xxxii. p. 95. Κοτυττοῖ δὲ καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς Κονισάλοις νεωκορεῖ, ϰ̀ εἰ δή τινές εἰσι τούτου τοῦ κόμματος ἕτεροι δαίμονες, ἅπασιν αὐτοῦ μέλει, ϰ̀ πάντων αὐτῷ. An pro Φορτικὸν apud Heſych. legendum Θρυπτικόν? Sed ita Ariſtides Quintilianus de Muſica, lib. i. p. 37. Ἰωνικὸς δὲ, (ῥυθμὸς) διὰ τὸ τοῦ ῥυθμοῦ ΦΟΡΤΙΚΟΝ, ἐφ' ᾧ ϰ̀ οἱ Ἴωνες ἐκωμῳδήθησαν.

KONIΣΑ-

ΚΟΝΙΣΑΛΟΣ.] Vide Suidam v. Κονίσαλος, et Kuſter. ad locum. Confer Syneſium, ut ſupra citatum.

ΦΡΥΚΤΟΣ —— Πυρσός.] Syneſius Epiſt. li. p. 140. Καὶ πεμπταῖοι τόν τε Φρυκτὸν ἰδόντες, ὃν αἴρουσιν ἀπὸ πύργου τοῖς καταγομένοις σύνθημα, θᾶττον ἢ λόγος ἀποβιβασθέντες ἦμεν ἐν τῇ νήσῳ τῇ Φάρῳ.

ΤΙ ΤΩι. Πῶς ἢ αὔριον ἤ τινι.] Scribe Τιτὼ, ἠὼς ἢ αὔριον. Vide Suidam v. Τιτώ. Callimachus Fragment. Bentl. N°. 206.

Τόφρα δ' ἀνιοχύσῃ βοοσὸν λόφον, ἔγρετο Τιτώ.

Forſan ἀνιοχύσῃ τε ΒΟΟΣ ΛΟΦΟΝ. Ut Βοὸς πόρον. *Boſporum. Bovis jugum.* Vel pro πῶς apud Heſych. legas φῶς. Quæ ſequuntur ἤ τινι ad τῷ pertinent.

ΑΦΟΣΙΟΥΜΕΝΟΣ. Πληροφορῶν.] Salmaſius recte, πληροφορῶν. *Satisfaciens.* Syneſius Epiſt. xi. p. 63. Ἀφοσιώσασθαι τῷ βίῳ. *Vitæ ſatisfacere.* Et ſic Suidas ad v. Ἀφοσιούμεθα.

ΓΡΑΥΣ. Τὸ συναγόμενον, &c.] Vide Ariſtoph. Plut. v. 1207. et Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 91. ubi ἀπογραΐσον. *Florem lactis detrahe.* Ita Nicander:

—— φιαρὴν δὲ ποτοῦ ἀποαίνυσο γρῆυν.

Ubi Schol. Ἀποαίνυσο γρῆυν. Τὸν πεπηγότα ἀφρὸν τοῦ

PARS III. τῦ γάλακτος ἀπογραΐσον, ἤτοι τὸ πεπηγὸς τῦ γάλακτος ἀπογραΐσον.

ΑΓΩΓΙΜΩΝ —— Καταδεδικασμένων.] Syneſius Epiſt. xiv. p. 71. Πῦ γὰρ ἱερέως, εἰς ἰδίαν ὑπόθεσιν, περιϊδεῖν ΑΓΩΓΙΜΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ἐν νηςίμοις ἡμέραις. *Qui in jus ducatur.*

ΟΝΟΥ ΣΚΙΑ. Ἀριςοφάνης Σφηξί· Περὶ τῦ μάχη νῷιν δῆτα; περὶ ὄνυ σκιᾶς.] Ita legendum ex Ariſtoph. Veſp. 191. Hinc corrige Ariſtophanem Dædalo apud Suidam, et ſupple,

—— Περὶ τῦ γὰρ ὁ πόλεμος
Νῦν ἐςὶν ὑμῖν δῆτα; περὶ ὄνυ σκιᾶς.

Vide Suidam v. Ὄνυ σκιά.

ΘΑΝΑΤΩΝ. Θανάτυ ἐπιθυμῶν.] Syneſius Epiſt. iv. p. 12. Ὁ μὲν ναύκληρος ἐθανάτα καλὰ χρεὼς ὤν. Idem Epiſt. xcv. p. 331. Καὶ ὅλως κακῶν ἂν ἰλιὰς περιέςη τὴν πόλιν ἡμῶν, ὑπ' ἀνδρὸς ἀπογνόντος τὴν σωτηρίαν καὶ θανατῶντος.

ΚΥΒΕΡΝΑι. Θύει, διοικεῖ.] Scribo, ΔΙΕΥΘΥΝΕΙ, διοικεῖ. Vel ſaltem ΕΥΘΥΝΕΙ. Heſych. Διευθύνεται, κυβερνᾶται.

ΕΝΤΕΛΟΜΙΣΤΟΥΣ. Τέλειον μισθὸν λαμβάνοντας.] Recte Salmaſius Ἐντελομίσθυς. Reſpexit Syneſii Epiſt. v. p. 51. Εὑρήσει συμμάχυς

ἐνταῦθα

ἐνταῦθα μὲν ἀμίσθυς, ἐν ὀρανῷ δὲ ΕΝΤΕΛΟΜΙΣ- ΘΟΥΣ. Sed vide Suidam v. Ἐντελόμισθος. PARS III.

ΒΑΣΙΛΕΙΩΤΑΝ. Βασιλείαν περιβαλλόμενον.] Recte corrigunt, Βασιλειῶντα. Vide Suidam v. Βασιλειῶντα κτένει.

ΑΝΤΙΖΩΟΙ. Ἀντίπαλοι.] Recte Salmaſius, Ἀντίζῳοι. Syneſius Epiſt. viii. p. 59. Καὶ ὅταν ἥκῃ τινὶ χρόνος ΑΝΤΙΞΟΥΣ, ἐνταῦθα τά τε ἄλλα πάντα, καὶ ἀδελφῶν γνῶμαι καὶ φίλων ἐλέγχονται. Confer etiam Philoſtratum p. 251.

ΑΡΓΟΣ. Μιλὸς, βραδύς.] Recte Salmaſius, μιλλός. Vide nos ſupra v. Νωχελής.

ΣΚΥΒΑΛΙΖΕΤΑΙ. Ἐξυθενεῖται.] Syneſius Epiſt. lviii. p. 199. Εἰ δέ τις ὡς μικροπολῖτιν ἀποσκυβαλίσει τὴν ἐκκλησίαν,—ἴσω σχίσας τὴν ἐκκλησίαν, ἣν μίαν ὁ Χριςὸς εἶναι βύλεται.

ΕΠΙΔΑΨΙΛΕΥΟΜΕΝΟΣ.] Syneſius Epiſt. lxvii. p. 247. Καὶ ἄλλα πολλὰ προσεξεῦρεν, ἐπιδαψιλευόμενος αὐτῷ πόρυς, ἀφ' ὧν ἄν τις προλήψει χαρίσαιτο.

ΡΙΨΟΚΙΝΔΥΝΟΣ——Τολμηρός.] Syneſ. Epiſt. lxvii. p. 261. Ἅπαντα γὰρ εἰς τὐναντιόν μοι περιέςαται, διὰ τὴν ῥιψοκίνδυνον τόλμαν, ὅτι ἄνθρωπος ἐν ἁμαρτίαις, ἀπότροφος ἐκκλησίας, ἀγωγὴν ἑτέραν ἠγμένος, θυσιαςηρίων ἥψάμενην Θεῦ.

ΡΕΚ-

ΡΕΚΤΩΝ. Ἀπομάκτρων ἢ ἱματίων.] Corrige Ῥέκτων, πράκτων. Suidas, Ῥέκτῃ ἀνδρὶ, τῷ πράκτῃ. Syneſius Epiſt. lxvii. p. 228. Ἐδόκει γὰρ οὗτος νέος τε εἶναι, καὶ ΡΕΚΤΗΣ ΑΝΗΡ. Heſych. Ῥεκτὸς, ἀνδρεῖος. Lege Ῥέκτης.

ΚΥΒΗΤΙΖΩ. Ἐπὶ κεφαλὴν ῥίψω.] Legendum ex ordine literarum, Κυβίσω, ἐπὶ κεφαλὴν ῥίψω. Heſych. Κυβηστῆρας. Lege Κυβιστῆρας. A Κυβίζω ſcilicet. Syneſius in Epiſt. lxxiii. p. 275. Τότε μᾶλλον αὐτοῖς αἱ πονηραὶ φύσεις ἐνεκυβίσθησαν.

ΕΠΗΛΥΓΙΖΟΝΤΑΙ. Ἐπισκιάζεται, ἐπικρύπτονται.] Lego, Ἐπηλυγάζονται, ἐπισκιάζονται. Syneſius Epiſt. cv. p. 399. Δόγματα δ᾽ ΟΥΚ ΕΠΗΛΥΓΑΣΟΜΑΙ. Interpres, *Non diſſimulabo.* Vide Suidam v. Ἐπηλυγάζονται.

ΠΡΟΤΕΝΙΣΜΑΤΑ. Προπύλαια.] Recte Steph. Προτεμενίσματα. Syneſius Epiſt. cxxi. p. 432. Ἐστί γε τὸ δημόσιον ξίφος οὐχ ἧττον, ἢ τὰ ἐν τοῖς προτεμενίσμασι χέρνιβα, πόλεως καθαρτήριον. Forſan, χέρνιβια. Vel ſaltem τὴν χέρνιβα. Idem in Epiſt. cxxviii. p. 452. Κἀγὼ τ᾽ ἀνθρώπων οἶδα τῶν συνεδρευόντων ἐν τῷ προτεμενίσματι τοῦ βουλευτηρίου λαλίστερον.

ΜΕΛΑΜΠΥΓΟΣ. Ἀνδρεῖος.] Syneſius Epiſt. cxxii. p. 436. Ἔμελλον δέ γε καὶ μελαμπύγου τεύξεσθαι Φαύστου τοῦ διακόνου τῶν ἱερῶν.

ΛΑΓΩΣ

ΛΑΓΩΣ περὶ τῶν κρεῶν.] Vide Suidam ad hoc Proverbium, unde Heſychius ſupplendus. PARS IV.

ΓΑΦΑΤΑ. Σκώληξ, ὃν ἡμεῖς γῆς ἔντερον λέγομεν. Συρακούσιοι.] Ita diſtinguendum. Vide Heſych. v. Ἔμβυλλαι.

ΚΑΘΑΠΑΞ. Συλλήβδην.] *Ut uno verbo dicam.* Syneſius Epiſt. lxxxii. p.311. Τὸν σώφρονα, τὸν ἐμμελῆ, τὸν παιδείας ἑταῖρον, — καθάπαξ, τὸν οἷός ἐστι Γερόντιος.

ΦΑΚΕΛΟΝ. Φορτίον εὐάλωτον.] Sic quoque Suidas. Vide Kuſterum. Pro εὐάλωτον forſan εὐάγκαλον. Heſych. Εὐάγκαλον, εὐβάστακτον. Utitur voce Syneſius Epiſt. lxxxviii. p.316. Ἠνώχλησα τῷ φακέλῳ τῶν γραμμάτων. De εὐάλωτον vide Kuſter. ad Suidam v. Φάκελλον, et Heſych. v. Ληπτέος.

ΕΞ ΟΡΙΟΥ. Ἐξ ἐπιτηδείου ἀνέμου.] Recte corrigunt, οὐρίου. Syneſius Epiſt. lxxxix. p. 319. Ἐὰν ἐξ οὐρίας πλέῃς καὶ ζῇς ἡδέως, οὐ πάντα ἡμᾶς ὁ δαίμων λυπεῖ.

ΦΥΚΟΣ — Καὶ ἀκρωτήριον Λιβύης.] Syneſius Epiſt. ci. p. 352. Κυρηναίων δ᾽ ἐπίνειον ὁ Φυκοῦς. Atque huc reſpexerit Heſychius: quare emendandus. Hinc Φυκούντιος ἄνθρωπος Syneſio.

ΟΛΕΙ. Ἐνοχλεῖ, ἐξολοθρεύει.] Bentleius (in

 Notis

PARS III. Notis Kuſteri apud Suidam) in Oraculo illo,

Ἡ φιλοχρηματία Σπάρταν ὀλεῖ, ἄλλο δὲ οὐδὲν,

pro ὀλεῖ legit ἕλοι, et negat illud alterum Græcum eſſe. Oraculum haud diſſimile memorat Syneſius Epiſt. lxxiii. p. 275. Φθερεῖ τὰ Λιβύων ἡγεμόνων κακότης. Vide Suidam v. Διειρωνόξενοι, et nos ad locum.

ΕΝΑΥΣΑΣΘΑΙ. Ἐξάψαι.] Noſſis in Epigrammate, p. 84. Edit. Wolf.

Ὦ ξεῖν', εἰ τύ γ' ἔπεις ποτὶ καλλίχορον Μιτυλάναν,
Τᾶν Σαπφῶς Χαρίτων ἄνθος ἐναυσόμενος,
Εἰπεῖν, ὡς Μώσαισι φίλα, τήνᾳ τε Λόκρισσα
Τίκτεν ἴσαις, ὅτι θ' οἱ τὤνομα Νοσσίς· ἴθι.

Interpres ridicule, *Immutaturus*. Verte, *Participaturus*. Ἐναύειν eſt *uſum ignis alicui impertiri*. Vide Suidam v. Ἐναύειν. Heſych. Ἐναῦσαι, ἐνάψαι, ἢ μεταβαλεῖν. Scribe, μεταλαβεῖν. Quod Interpretem fefellit. Ἐναύσασθαι. *Ignem ex igne accendere. Participare.* *

ΛΗΠΤΕΟΣ. Ἐπὶ τῶν μὴ εὐαλώτων ἐλέγετο.] Delendum μή. Vide Heſych. v. Φακελον, et nos ibid. p. 145. Vide Heſych. v. Ἀλωτόν.

* Ita hoc Epigramma legit Cl. Brunck, in nonnullis fortaſſe rectius:

Ὦ ξεῖν', εἰ τύ γε πλεῖς ποτὶ καλλίχορον Μιτυλάναν,
Τᾶν Σαπφῶ Χαρίτων ἄνθος ἐνοψόμενος,
Εἰπεῖν, ὡς Μώσαισι φίλαν, τήνᾳ τε Λοκρὶς γᾶ
Τίκτεν ἴσαν, ὅτι θ' οἱ τὤνομα Νοσσίς· ἴθι.

EMBPION. Θεῖον.] Synesius Epiſt. cxlvi. p. 539. Ἐμβιόν τι ψυχῆς πάθος. Lege ἐμβριόν. PARS III.

EMBYΛΛΑΙ — Γῆς ἔντερα.] Vide Heſych. v. Γαφάτα. Cyrillus apud Suidam v. Σπάδων. Νῦν δὲ γῆς ἔντερον.

ΑΝΑΛΤΟΝ — Ἢ ἀπλήρωτον παρὰ τὴν ἄλσιν.] Vide Heſych. v. Ἄλσεα. Cæterum aliter utitur Syneſius Epiſt. cxlviii. p. 547. Ἄναλτα κρέα. *Non ſalſas carnes.* Μήτε μὴν ἄναλτα διὰ τοῦτο κατεσθίειν ἡγοῦ τὰ κρέα τὲ καὶ τὰ πέμματα.

ΚΙΜΒΙΑ. Σκυφία, μικρολογία.] Corrigunt, Σφηκία ex Suida: qui male habet Κίμβικα, σφηκία. Tu lege Κιμβία. Utitur Ariſtoteles, Περὶ Ἀρετῶν, p. 38. Edit. Fawconer. Ἀνελευθερίας δὲ ἐστιν εἴδη τρία· αἰσχροκερδία, φειδωλία, κιμβεία.

ΠΗΡΟΝ. Ἐστερημένον τῆς φωνῆς, ἔνιοι δὲ πεπηρωμένον καὶ βεβλαμμένον αὐτοῦ τὴν διάνοιαν.] Lego, ἔνιοι δὲ τὸν πεπηρωμένον. Sic in Epigram. apud Weſſeling. Var. Obſervat. lib. iii. p. 231.

Ἡδεῖα ψυχροῦ στόματος λίβας, ἣν ἀναβάλλει
Πηγή· ἀλλὰ νόῳ ΠΗΡΟΣ ὁ τήνδε πίων.

Mente captus. Ita legendum, non πέτρος. Sic Clemens Romanus p. 224. Πηροὶ τῇ διανοίᾳ. Et Schol. ad Ariſtoph. Plut. v. 48. ἢ πηρὸν τῷ νῷ. Hinc corrigendus Plutarch. apud Palmer. Exercitat. p. 206. Ὡς ἑώρα (τὸν ἵππον) ΠΗΡΟΥ-

 MENON

PARS IV. MENON θυμȣ̃ κ̀ πνεύματ☉, ἀποῤῥίψας ἡσυχῇ τὴν χλαμύδα κ̀ μετεωρίσας αὐτὸν, ἀσφαλῶς περιανέϐη. Vulgo male πληρȣ́μενον. Palmerius corrigit χηρȣ́μενον vel ςερȣ́μενον. Sed noſtra lectio eſt verior.

ΕΙΡΕ ΒΑΔΕ ΕΙΣ ΕΡΕΒΟΣ.] Scribo, Εἴρε, βάδιζε εἰς ἔρεϐος. Nam Εἴρε idem ac Ἔῤῥε. Heſych. Ἔῤῥε, φθείρȣ. *Abi in malam rem.* Niſi βάδε pro *vade.*

ΕΠΙΣΚΟΠΗ. Ἐκδίκησις.] Vide Pearſon. ad Ignat. p. 24.

ΟΜΑΙΧΜΗ. Συμμαχία, ὁμαίθεια.] Scribe Ὁμαιχμίη — ὁμήθεια. Herodotus lib. vii. 145. p. 426. Edit. Gronovii: Μετὰ δὲ, πυνθανόμενοι Ξέρξεα σὺν τῷ ςρατῷ εἶναι ἐν Σάρδισι, ἐϐȣλεύσαντο κατασκόπȣς πέμπειν ἐς τὴν Ἀσίην τῶν βασιλέ☉ πρηγμάτων, ἐς Ἄργος τε ἀγ[γ]έλȣς, ΟΜΑΙΧΜΙΗΝ συνθησομένȣς πρὸς τὸν Πέρσην. Quo reſpicit Heſychius. Recte et illud ὁμήθεια. Quæ vox reſtituenda Ignatio Epiſt. ad Polycarp. p. 7. Τοῖς κατ' ἄνδρα κατὰ βοήθειαν Θεȣ̃ λάλει. Ubi ἀντὶ τȣ̃ βοήθειαν legendum omnino ὁμοήθειαν ſive ὁμήθειαν. Iſtud βοήθειαν eſt gloſſema. Recte alter Interpres, *Secundum adjutorium Dei.* Confer Pearſon. et Smith. ad hunc locum. Maximus apud Fabricium Biblioth. Græc. vol. viii. p. 436.

Ἀγχύθι δεσποσύνων μεγάρων κ̀ ὁμήθεος οἴκȣ.

Vide

Vide Suidam v. Ὁμαιχμία, et nos ſupra P. II. v. Ὁμαίχμη. PARS IV.

ΛΟΙΜΩΝ. Φθοροποιῶν.] Vide Pearſon. ad Ignatium, p. 25.

ΠΕΡΙΨΗΜΑ —— Ὑπὸ τὰ ἴχνη πάντων.] Ita recte. Vide Kuſter. ad Suidam v. Περίψημα, et Pearſon. ad Ignatium, p. 36. Recte quoque Περιψήματα, ἀντίλυτρα. Et ſic utitur Ignatius Ἅγνισμα. *Victima pro vobis.* Recte etiam ἀντίψυχα. Sic Ignatius ad Polycarp. cap. ii. Κατὰ πάντα σȣ ἀντίψυχον ἐγὼ, καὶ τὰ δεσμά μȣ, ἃ ἠγάπησας. Vide eum ad Epheſ. cap. viii. et xxi. ubi vocat περίψημα. Quod idem.

ΝΑΥΣΩΝ — Καὶ ἀγάθων καὶ λευκότερος Λεύκωνος.] Lege ex Suida, ἀγαθῶν ἀγαθίδες. Vide Suidam v. Τὰ Ταντάλȣ τάλαντα. Confer etiam Suidam et nos ſupra ad Heſych. v. Ναύσων Ναυκράτει. Quomodo emendandus Heſychius:

ΘΕΙΟΝ. Θεάφιον, ἄπυρον, ἄκαυστον.] Cum dicit ἄπυρον, et ἄκαυστον, reſpexit partem immortalem Herculis, quæ igne conſumi nequibat. Lucian. Hermotimo: Φέρων τὸ θεῖον ἀνέπτατο εἰς τȣ̀ς θεȣ̀ς διευκρινηθὲν ὑπὸ τȣ̃ πυρός. Vide Heſych. v. Νάφθα.

ΕΠΙΧΑΡΜΑ —— Καὶ ὁ ἐπίχαρτος.] Ignatius Epiſt. Interpol. ad Epheſ. p. 124. Edit. Voſſii: Πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια.

ΑΣΤΥΛΟΝ—'Ἀναιδὲς.] Syneſius Epiſt. cxxxviii. p. 504. ΑΔΟΛΩΤΑΤΑ καὶ ἀσκήνως ἠγαπηκότων. Ubi Codd. Αςυλώτατα.

ΚΛΕΟΣ. Δόξα, τιμὴ, φήμη ἀγαθὴ, ὄνειδος ὃ ἐςιν ἔπαινος.] Lego, φήμη ἀγαθὴ, ὃ εἶδος ἐςὶν ἐπαίνου. *Species laudis.*

ΚΟΛΑΒΡΟΝ. Τὸ κοιλίδιον.] Legendum ſine dubio, τὸ χοιρίδιον. Suidas v. Κολαβριαθείη. Κόλαβρος ἢ κάλαβρος, ὁ μικρὸς χοῖρος. Ubi vide Kuſterum.

ΚΩΛΑΒΡΙΣΘΕΙΗΣΑΝ. Κοπηθείησαν, ποδοκοπηθείησαν.] Heſychius deducit hanc vocem ab κῶλον, *membrum*, et ὑβρίζω. Sed tum legendum, Κωλυβριαθείησαν. Vide Kuſterum ad Suidam v. Κολαβριαθείη.

ΚΩΛΑ ΠΕΣΕΙΝ. Τὰ ἄρθρα.] Illud κῶλα πεσεῖν, ex Poeta aliquo. Forſan, Κατὰ κῶλα πεσεῖν. *Ad genua cadere.* Vide Suidam v. Κῶλα, et v. Συνέπεσε.

EMENDATIONUM

IN

HESYCHIUM

PARS QUARTA.

EMENDATIONES

IN

HESYCHIUM.

KΑΛΩΝ. Κάλον ἀπ' εὐθείας τῆς Κάλως λαμβάνεις τὸ σύνηθες.] Diſtinguendum, Κάλων. Κάλον, ἀπ' εὐθείας τῆς Κάλως λαμβάνεις. Τὸ σύνηθες. Sed neſcio quid ſibi velit illud λαμβάνεις. Quod ad σύνηθες, vide Heſych. v. Κλίναι et Ῥάβδοι. Notes autem Proverbium apud Suidam v. Κάλως, et v. Πάντα κάλων σείειν. Occurrit hæc locutio apud Apollon. Epiſt. vii. quod non intellexit Olearius. Ita Ignatius in Epiſt. v. Ὁ πάντα κάλων κινῶν εἰς τὴν αὐτῦ κατασκευήν. Confer Schol. ad Ariſtoph. Equit. 753. Schol. ad Theocriti Idyll. vi. 18. et Julian. p. 437. Sed de hoc Proverbio vide Leopardum lib. x. 8. et nos ad Suidam P. III. v. Πάντα κάλων σείων, ubi copioſius agitur. PARS IV.

KΗΤΙΟΝ.

PARS IV.

ΚΗΤΙΟΝ. Μέγαν, καὶ ᾧ τὰς ψήφους διαθοῦσιν ἐν τοῖς κλητωρίοις.] Lege κλητορίοις. Τὰ κλητορία ſunt *Solemnia, cum populus convocatur* ſcilicet *ad magiſtratus eligendos*. Vide Meurſium in Gloſſar. v. Κτητόρια. Phraſi διαθεῖν ψήφους utitur Theophraſtus in Charact. p. 198. Edit. Pauw, quam fruſtra ſollicitant. Cum autem Noſter interpretatur μέγαν, reſpicit Κήτειον, quod *magnum* eſt ut *Cete*. Heſych. Κήτειοι, μεγάλοι.

ΑΙΡΑ. Σφύρα ἀξίνη — Αἶρα αἱρησταὶ αἵ τινες δὴ, ἄρχοντες.] Lego, Αἶρα, σφύρα, ἀξίνη — Αἵ ῥά, αἵ τινες δή. — Αἱρασταὶ, ἄρχοντες. Vide Kuſter. ad Suidam v. Αἶρα, qui fallitur. Illud autem αἱρασταὶ pro αἱρησταὶ, opinor, Dorice. *Magiſtratus, electi a populo*.

ΠΕΡΙΕΡΕΙΑ. Καθαρσία.] Lego, Περιιερεία. *Sacrificium circumforaneum. Circumluſtratio ad purgandum aliquid.* Suidas: Περίεσα, καθαρά. An corrigendus ex Heſychio? Vide Kuſter. ad locum. Vel potius Περίστια, καθάρσια. Vide Suidam v. Περιστίαρχος.

ΛΑΜΠΑΔΙΟΝ. Τὴν λεπτὴν κηρίαν ἐν ᾗ ἐπιδοῦσιν.] Lege κειρίαν ἐν ᾗ ἐπιδοῦσιν. Ab ἐπιδέω. *Illigo*. Vide Suidam in v. Λαμπάδιον.

ΥΠΟΓΡΑΜΜΑΤΑ. Στιμμίσματα τῶν ὀφθαλμῶν.] Lego, Στίγματα. Heſych. Στίγματα, ποικίλ-

ποικίλματα. Scribe Στιβίσματα. Vide Heſych. v. Στίβη, πάχνη κ̀ χρῶμα, &c.

ΥΠΟΓΡΑΜΜΟΣ. Τύπος, μίμημα.] Utitur Polycarp. Epiſt. ad Philippenſes, p. 59. Τῦτον γὰρ ἡμῖν τὸν ὑπογραμμὸν ἔθηκε δι' ἑαυτῦ.

ΠΡΟΑΓΩΓΟΣ — Μαυλιςής.] Vide Heſych. v. Μαςροπός.

ΣΚΥΛΣΙΣ. Θυμὸς, σάλος, ταραχή.] Hinc ἄσκυλτος pro ἀταραχός. In Martyrio S. Polycarpi c. xiii. p. 70. Ἀσάλευτον ἐπιμεῖναι τῇ πυρᾷ. Ubi Euſebius, ἀσκύλτως. Lego, ἄσκυλτον.

ΤΡΙΤΗΜΟΡΙΟΝ. Οἱ ἕξ χαλκοῖ.] Reſtituenda hæc vox Suidæ v. Τιμησαίμην.

ΚΙΨΕΙ. Κακοποιεῖ.] Κίψει pro κ̀ ἴψει.

ΠΡΟΣΦΕΙΣ. Προσπλακεὶς, περιπλακείς.] Recte corrigunt ex ordine literarum, Προσφύς. Sic Suidas. Ignatius Epiſt. ad Philadelph. cap. 5. Προσφυγὼν τῷ Εὐαγγελίῳ ὡς σαρκὶ Ἰησῦ, καὶ τοῖς ἀποςόλοις ὡς πρεσβυτερίῳ ἐκκλησίας. Pro Προσφυγὼν lego Προσφυὼν, ſive Προσφύωμεν.

ΑΛΘΑΙΑ. Εἶδος βοτάνης.] Scribe Μαλάχη. *Malva*. Suidas: Ἐβίσκος, κατὰ ἰατρὺς ἡ μαλάχη, ἡ καὶ ἀλθαία λεγομένη.

ΟΡΥΓΜΑΔΟΣ.

PARS IV.

ΟΡΥΓΜΑΔΟΣ. Ταραχή.] Voce utitur Interpolat. Epiſt. Ignatii ad Trallianos, p. 168. Edit. Voſſii: Φεύγετε — καὶ ὅλον αὐτῦ τὸν ὀρυγμαδὸν τῆς κακίας.

ΠΥΓΜΗ Γρόνθος.] Utitur voce γρόνθος Polycarp. Epiſt. cap. ii. p. 55. Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας, ἢ γρόνθον ἀντὶ γρόνθυ, ἢ κατάραν ἀντὶ κατάρας. Ubi vide quæ notavit Cl. Smith.

ΒΙΜΒΛΙΝΟΣ. Εἶδος οἴνυ.] Vide Theocriti Idyll. xiv. 15. et Berkel. ad Steph. Byzant. v. Βιβλίνη.

ΕΙΣΕΚΩΜΑΣΕΝ. Εἰσῆλθεν.] Ita quoque Suidas. Ignatius Epiſt. ad Tarſenſ. p. 75. Edit. Voſſii: Τοσύτων κακῶν ἐσμὸς εἰσεκώμασεν. Eſt verſus Iambicus, atque it legendus ob metrum:

Κακῶν τοσύτων ἐσμὸς εἰσεκώμασεν.

Hinc corrige Epiſt. ad Antioch. p. 82. Φυλαττόμενοι τὰς εἰσκωμασάσας αἱρέσεις τῦ Πονηρῦ. Vulgo εἰσκομισάσας. Vide et Philoſtrat. p. 267.

ΕΣΜΟΣ. Ὀδὸς, δεσμὸς, πλῆθος.] Pro Ὀδὸς, δεσμὸς, ſcribe ὄχλος, δ' ἐσμός. Supra Heſych. Ἑσμὸς, ὄχλος.

ΑΝΤΙΠΡΟΙΚΑ—Ἰσόπροικα.] Hinc firmandus Suidas: Αντίπροικα, ὅμοια.

ΑΣΑΡΔΑΝΟΝ. Λυπηρὸν.] Scribe Ἀσαρὸν. Heſych. Ἄσης, λύπης.

ΠΡΟΣΑΝΩΝ.

ΠΡΟΣΑΝΩΝ—Καὶ αὐτὴν τὴν αὔξησιν.] Lego, ἀνὴν, τὴν αὔξησιν. PARS IV.

ΑΝΗΝ. Ἄνυσιν, ἢ δεινήν.] Confundit ἀνὴν et αἰνήν. Recte Ἀνὴν, ἄνυσιν. Αἰνὴν, δεινήν.

ΚΟΡΘΕΛΑΙ. Συστροφαὶ, σωροί.] Kuſter. ad Suidam legit, Κορδύλαι. An Κορθύλαι? Heſych. Κοθίλας καὶ κόρθιν, τὰς σωροὺς καὶ τὴν συστροφήν. Lego Κορθύλας, vel potius, Κόρθυας καὶ Κόρθυν.

ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙΝ ——] Lego, μήτε δεῖ ἑτέρων λαβεῖν δόντας τιμὴν vel τὶ μήν. Et mox, αὐτῷ κτῷτο, non αὐτό.

ΕΝΤΕΘΡΙΩΚΕΝ. Ἐνείληκεν.] Ita legendum.

ΟΙΚΟΦΘΟΡΟΥΣ. Μοιχούς.] Ignatius Epiſt. ad Epheſ. cap. 16. Οἱ οἰκοφθόροι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσιν. Ubi vide Cl. Pearſon.

ΑΝΑΣΚΑΛΕΥΟΝΤΕΣ. Ἀνακινοῦντες ἢ ἐρευνῶντες.] Epiſt. Mariæ ex Caſſobelis Ignatio: Ἀνάσκαλον δὲ τῶν λογισμῶν σου. Interpres, *Perſcrutare cogitationem tuam*. Quare legendum, Ἀνασκάλευσον δὲ τὸν λογισμόν σου. Vel fortaſſe Ἀνάσκαλον. Ab Ἀσκάλλω.

ΧΡΕΜΕΔΑ. Ἡγῆ, ὡς Καλλίμαχος.] An legendum Χρῆ πέδα, ἡ γῆ? Heſych. Πέδα, μέτα, ἡ γῆ. Heſych. Χρὴ——Θεσμῳδεῖ. Idem: Χρᾷ—— Θεσπίζει.

PARS IV. Θεσπίζει. Ut Callimachus dixerit, Χρῆ πέδα. De *Terra Delphica*. Vel forſan Χ', ἡ πέδα.

ΒΟΥΣ ΕΠΙ ΓΛΩΤΤΗι.] Syneſius Epiſt. cliv. p. 576. Καὶ τὸν βοῦν τὸν ἐκεῖνον ἐπὶ τῆς γλώτ]ης τίθεμαι.

ΤΕΛΧΙΝΕΣ. Βάσκανοι.] Syneſius Epiſt. cliv. p. 576. Προῆκται μὲν γὰρ ὡς ἐπὶ τούτους αὐτοὺς τοὺς ἀφώνους τὲ καὶ βασκάνους, πῶς οἴει μετ' εὐπρεποῦς τοῦ σχήματος——Οὐ γὰρ οὐδὲ τῶν τοιούτων οἱ ΤΕΛΧΙΝΕΣ ἀπέσχοντο.

ΙΘΡΙΣ. Σπάδων.] Vide Suidam v. Ἄῤῥεν.

ΑΛΩΤΟΝ. Ληπ]όν.] Vide Heſych. v. Ληπ]έος, et nos ſupra P. III. ad eandem vocem.

ΑΛΩΣ——Καὶ κύκλος.] Imo *oculi*. Vide nos ſupra P. II. v. Ἅλως.

ΡΙΠΗ τ' ἄνοια, ὁρμή.] An legendum Ῥιμὴ, διάνοια, ὁρμὴ &c.? *Cogitatio. Motus ſubitus mentis*. Et hoc placet.

ΠΟΤΝΙΑ ΓΗ. Καλὴ γῆ.] Laertius Cleobulo: Φαμὶ δ' ἐγὼ ποτνιωτάταν ἔσεσθαι Σόλωνι τὰν Λίνδον. DESIDERATISSIMAM *fore Lindum*. Ita ſcribendum. Vide Kuſter. et nos ad Suidam v. Κλεόβουλος. Heſych. Ποτνία——ἔντιμος. Herodotus in Vita Homeri, cap. v.

Ὁπλότεροι

Ὀπλότεροι μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἄρηα,
Αἰολίδα Σμύρνην, ἁλιγείτονα πότνιον ἀκτήν.

PARS IV.

Ita legendum. Vulgo male ποτνιάνακτον. Vide Pierſon. Veriſimil. p. 166.

ΣΤΡΟΒΙΛΟΣ——Καὶ γυναικείων χρυσίων.] Scilicet, *Aurum quod capiti imponebatur.* Heſych. Κῶνον, περικεφαλαῖαν. Ita legendum. Nam et Κῶνος στρόβιλος. Corrigendus Polybius lib. x. 18. Τότε κατὰ γένη καὶ καθ' ἡλικίαν ἑκάστοις ἐδωρεῖτο τὰ πρέποντα· ταῖς μὲν παισὶ κόννους καὶ ψέλλια. Lege, κώνους. *Reticula aurea.* Vide nos ad Suidam v. Κόννους.

ΑΥΛΩΝΕΣ. Φάραγγες, τόποι πλατεῖς ἐπὶ τὰ ὄρη.] Scribendum, ΥΠΟ τὰ ὄρη. Recte autem illud πλατεῖς. Atque inde corrigendus Suidas: Κοιλάς. Τὸ πλῆθος, ἢ τὸ βάθος. Pro πλῆθος lege πλάτος.

ΚΥΝΗ ΒΟΙΩΤΙΑ——Αἱ ἐν Βοιωτίᾳ καλαὶ κυναῖ.] Lego, μεγάλαι κυναῖ. Quanquam Photius, καλαί. Vide Kuſter. ad Suidam v. Κυνέας. Schol. ad Sophoclis Oedip. Col. 305. Περισσοὶ ἦσαν οἱ Θεσσαλικοὶ πῖλοι. Ubi περισσοὶ verto *magni.* Quin vocat infra πλατύπιλος, et ſenſus loci jubet ita reddere. Firmat etiam Heſychius, qui addit ὡς οἱ κατ' ἀγρὸν ἐφόρουν. Quare nullum dubium quin μεγάλαι ſcripſerint et Heſychius et Photius; niſi uterque corruptum Codicem ſecutus fuerit. Quod puto.

ΜΗΘΩΝ.

PARS IV.

ΜΗΘΩΝ. Πόλις.] Scribe Μηθώνη. Suidas, Μηθώνη, ὄνομα πόλεως.

ΜΙΚΡΟΥ. Παρὰ μικρόν.] Vide omnino Suidam v. Μικρȣ̃ δεῖν.

ΕΦΥΡΟΝ. Ἔϐρεχον.] Vide Suidam, et corrige in v. Ἐφείλιξαν.

ΜΑΚΑΡΙΑ. Βρω̃μα ἐκ ζωμȣ̃ ϗ ἀλφίτων.] Vide Suidam v. Νεήλατα.

ΚΑΡΤΑΛΟΝ — Κλοϐός.] Scribendum cum Sopingio λοϐός. Et videndi Suidas et Heſychius v. Λοϐός. Suidas quoque Κάρταλλος ſcribit cum duplici λ.

ΧΑΣΙΟΣ. Ἀγαθὸς, χρηςός.] Scribe χαιός. Heſych. Χαιὸς, αγαθός. Utitur Theocritus.

ΧΑΛΕΣΙΝ. Ὄνυξι.] Scribo, Χαλη̃σι, ὄνυξι. Pro χηλαι̃σι.

ΕΘΕΜΩΣΕΝ. Ἠνάγκασεν, ἐποίησεν.] Scribe ἐγγίσαι ἐποίησεν. Heſych. Θέμωσεν, ἤγγισεν, ἐγγίσαι ἐποίησεν, ἠνάγκασεν.

ΚΡΩΒΥΛΟΣ —— Ὁ ῥήτωρ Ἡγήσιππος καὶ δήγγος ἐκαλει̃το.] Meurſius Attic. Lection. p. 122. Καὶ δημαγωγὸς. Quod verum. Sic Photius duas iſtas voces conjungit in Bibliotheca:

Λυκȣ́ργȣ

Λυκύργῳ δὲ, ἐκείνος τῶν ἄλλων, ὅσα γε τελέῳ εἰς ῥήτορας καὶ δημαγωγὰς, τὸ ἔλατ]ον Φερομένε. PARS IV.

ΑΓΛΑΤΡΙΔΕΣ. Μύραι περὶ ἀρηναίας.] Legendum, μύςαι παρὰ Ἀθηναίοις. Vide Athenag. Apolog. p. 8. Edit. Lipſ.

ΟΡΟΣ——Στήλη ἢ καλαπεπηγῦα ἐπὶ χωρίῳ ἢ οἰκίᾳ.] Vide Suidam v. Ἄςικτον, et Kuſter. ad locum.

ΜΑΝΟΝ——Χαῦν.] Recte corrigunt, Χαῦνον. Vide Suidam v. Μανὸν, atque ibi ſcribe, ἀπὸ τῦ ΜΑΝΩΣ τετρίφθαι.

ΔΤΣΓΑΡΓΑΛΟΣ——] Corrigunt Δυσγάργαλις. Reſpexit Ariſtoph. in Anagyro. Vide Suidam v. Ὀρθοπλὴξ.

ΟΚΧΝΗ. Στήριγμα.] Scribo, Ὀχχή. Vide Suidam v. Ὀχχή, ubi legendum, Γέντο δ' ἐρείκης Σαμπάνιον, ΠΟΝΟΕΝΤΟΣ ὁ δὴ πέλε γήραος ὀχχή.

ΚΡΙΟΝ. Ἀγγεῖον.] Vide Suidam v. Κριὸς, et ita forſan ſcribendum apud Heſych. vel ſaltem, Κριόν. Confer nos in Emend. in Suidam P. II. v. Κριός.

ΤΙΜΗ——Ποτὲ δὲ καὶ τιμωρία.] Suidas v. Καρωθείς. Ὁ δὲ τὴν καρδίαν ταῖς τιμαῖς κεκαρωμένος.

PARS IV.

Ubi legendum *τιμωρίαις*, vel ſaltem *τιμαῖς* iſto ſenſu capiendum.

ΣΑΥΛΟΝ. Ἁβρὸν, κοῦρον.] Reſtitue hanc vocem Suidæ: Σιληνὸς, ὁ σαλός. Lege ὁ σαυλός.

ΣΕΛΙΝΟΝ. Τὸ γυναικεῖον.] Hinc corrige Suidam v. Σάραβρον, ubi male σέληνον.

ΣΑΚΑΝ. Τὸ τῆς γυναικος.] Suidas v. Σάραβρον male Σάκταν.

ΟΥΛΑ. Τὰ τῶν ὀδόντων.] Suidas utitur v. Μάρκελλος. Vide nos ſupra P. III. v. Οὖλα.

ΑΤΙΜΑΓΕΛΑΣ ——Ἀγέλη μὴ συνυποτατ]όμενος.] Vide Suidam v. Ἰξύν. Ubi Epigram. apud Kuſter. corrige, et lege ἐκ παγῶν. *Ex fluvio* ſcilicet. *Ex. aquis.* Legendum porro cum Suida, Ψυχόμενον —ἰξύας. *Taurum* ſcilicet.

ΛΟΦΩΣΟΣ. Ἐπισήμων,] Lege Λόφῳ, ὡς ἐπισήμῳ.

ΜΥΔΑΛΕΟΝ. Δρύινον, διάβροχον, τὸ ἐπίδακρυ καὶ κάθυγον αἵμα]ος νοτερὸν ῥυπαρόν.] Pro δρύινον ſcribe διύγρον—καὶ κάθυγρον αἷμα, τὸ νοτερὸν. Atque hinc corrige Suidam v. Μυδαλέας, ubi lege νοτερὸν pro ἐννότερον. Vide Suidam v. Πᾶν, ubi νοτερὸν legendum. Confer Callimach. Epigram. v. 10. et viros doctos ad locum.

ΜΥΔΡΟΣ——Κραταιὸς λίθος.] Forſan Καιόμενος λίθος. Vide Suidam v. Μύδρος.

ΓΙΓΓΑΙΣ-

ΓΙΓΓΑΙΣΜΟΣ. Γαργαλισμὸς ἀπὸ χειρῶν γέ-λως.] *Titillatio quæ manu ſit.* Vide Suidam ad eandem vocem, et nos ſupra. PARS IV.

ΣΙΛΛΗΝΕΙ. Μυλίζει, σκώπτει, σιωπᾷ.] Lege Σιλλαίνει, μυλλίζει, σκώπτει σιωπῇ. *Tacite.* Vide Suidam v. Σιλλήνει.

ΕΥΑΓΕΣ —— Ἔυοπτον.] An pro εὐαυγὲς? Utitur Auctor de Mundo p. 30. Λαμπρότητι δὲ εὐαγέςατος. Sed legendum εὐαυγέςατος.

ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ. Ἀνάρμοςον, ἀκατάςατον.]. Utitur Auctor de Mundo, p. 34.

ΣΧΑΣΤΗΡΙΑ, Ὁρμητήρια.] Utitur Auctor de Mundo p. 38. ubi legendum μεγαλέργοι.

ΑΝΤΙΠΡΟΙΚΑ. Τὰ ἐπώνυμα.] Lego, ἔυωνα. Atque ita utitur Xenophon Ageſil. p. 11. Edit. Hutchinſon. Διὰ τὸ πολλὰ χρήματα εἰλῆφθαι, ἀντίπροικα τὰ πάντα ἐπωλεῖτο, τοῖς μὲν φίλοις προέσθαι ὠνεῖσθαι. Ubi vide Cl. Editorem.

ΛΕΥΧΑΙΟΝ. Ἐπίνειον Κορινθίοις.] Recte corrigunt Λέχαιον. Voce utitur Xenophon in Ageſil. p. 39. ubi vide Cl. Hutchinſon.

ΠΑΡΕΔΡΟΝ. Παρακαθημένον, παραμένον.] Recte. Ita Theophraſtus Charact. cap. ii. Καὶ τῶν ἑςιωμένων πρῶτος (ὁ κόλαξ) ἐπαινέσαι τὸν οἶνον,

PARS IV. καὶ ΠΑΡΑΜΕΝΩΝ ἀπεῖν, Ὡς μαλακῶς ἀθλίεις! Vocem παραμένων male ſollicitat Needham, et male vertit Pauw. Eſt idem ac παρήμενος. Sic Porphyrius in Vita Plotini p. 1. Ὁ καὶ παραμείνας αὐτῷ ἄχρι θανάτου.

ΕΝΑΘΛΟΕΙ. Ἀθλῶει.] Lego, Ἐναθλεῖ, ἀθλεῖ. Voce utitur Suidas v. Ἄτρεστος, ubi ita verte: *Prudentia autem tua deviciſti Hæreſim, quæ mater* &c. Suidas v. Ἀττικὸς utitur voce. Vide eundem v. Φάβιος Μάξιμος, et v. Πενία.

ΠΟΛΥΛΙΣΤΟΝ——Πολυεύκτον.] Ita Simonides apud Plutarchum p. 178. Edit. Urſini: Τὴν Κλειὼ προσειπὼν ἀγνὰν ἐπίσκοπον χερνίβων, φησὶ, πολύλιστον ἀραιόν τε ἐστιν ἁ χρυσοπέπλος εὐώδης ἀμβροσίων ἐκ μυχῶν ἐρανὸν ὕδωρ. Ubi lego, πολύλιστον ἀρύοντα χρυσόπεπλον εὐῶδες &c.

Ο——Ἀντὶ τοῦ ὅτι.] Homer. Odyſſ. Γ. 146.

——ὁ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.

Vide Suidam v. Παραιτησόμενος. Ubi male Kuſter. ὅτ' οὐ.

ΠΙΑΝΑΤΩ. Λιπανάτω.] Vide Suidam v. Πιανάτω, ubi lege ποιῆσαι pro ποιήσει.

ΠΑΝΙΟΝ. Αὐτόχρουν, ὁμόχρουν, λευκὸν καθαρόν.] Hinc ὁμοχροία, de *cute* ſive *corporis ſuperficie*. Herodot. p. 30. et Æſch. Dial. de Morte p. 106.

ΠΑΝΙΑΣ

ΠΑΝΙΑΣ ΒΗΣΣΑΣ——Καὶ ὁ μέλας καθαρός.] Lego, ὁ μάλα καθαρός. Sed hæc ad v. Πάνιος pertinent. PARS IV.

ΑΙΘΗΣ. Ἄγριος, ἀκριβής.] An ἀτριβής pro ἀκριβής?

ΑΙΚΑΖΕΙ. Καλεῖ.] Adſcripſerat aliquis κάλλει, notans ſcilicet legendum, Αἰκάλλει, non Αἰκάζει. Hinc error iſte. Legere etiam poteris: Αἰκάλλει, κολακεύει.

ΑΙΡΑ. Ἀναιδῆ.] Alexander Ætolus apud Parthenium p. 374. Edit. Gale.

—— λιρὰ νοεῦσα γυνή.

Heſych. Ἄερος, ἀναιδής. Lege Λιρός.

ΔΙΚΡΑ ὄψις. Ἡ διπλῆ.] Lego, Δικόρα. Ptolemæus Hephæſt. p. 324. Edit. Gale. Ἦν ϗ ΔΙΚΟΡΟΝ καὶ ὀξωπεςάτην φησὶ γενέσθαι. *Duplici pupilla.*

ΔΕΛΗΤΙΟΝ. Βελήτιον.] Lego, Δέλτιον, βέλτιον. Ptolemæus Hephæſt. p. 329. Τὸς γὰρ Κρῆτας τὸ ἀγαθὸν ΔΕΛΤΟΝ καλεῖν φασίν. Hinc Δέλτιον. Quod recte exponit βέλτιον.

ΑΝΑΛΩΜΑ. Ἔξοδος.] Anglice, *Outgoings. Expences.* E contra Latini, *Reditus. Income.* Græci,

PARS IV. Græci, Πρόσοδος. Vide Heſych. ad v. Πρόσοδος.

ΚΟΙΤΙΣ. Ἡ μικροτέρα κίστη.] Ptolemæus Hephæſt. p. 332. Νεῤῥα δὲ τὰς θείας ἅλας καλουμένας ἐν κοιτίδι. Hinc recte forſan Heſych. Κοίτη, κίστη, ἐν ᾗ τὰ βρώματα ἔφερον. Nam ἅλες ſunt βρώματα.

ΑΡΝΟΡΙΗ. Ὁ μετὰ τοῦ ἀρνὸς αἰρομένου γινόμενος ὅρκος.] Lege ἀναιρουμένου.

ΤΕΝΕΔΙΟΝ ΒΕΛΟΣ —— Τενέδιος πέλεκυς.] Ita Conon in Narrat. xxviii. p. 269. Edit. Gale. Ὁ δὲ, (Τέννης) ὡς μὴ ἐπιβαίη τῆς νήσου πέλεκυν ἀράμενος, τὰ πείσματα τῆς νεὼς διακόπτει· καὶ ἀπ' αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι ἐπὶ παντὸς ἀποτόμου πράγματος, τὴν Τέννου πέλεκυν ἐπιλέγουσιν.

ΛΕΥΚΟΦΡΥΣ. Ἡ Τένεδος τὸ πάλαι.] Conon p. 268. Καὶ ἡ νῆσος Τένεδος ἀντὶ Λευκόφρυος ὠνομάσθη.

ΓΥΠΑΣ — Ἄλλοι ὄδας εἰς ὀδούς.] Lego, Ἄλλοι οὐδαίους εἰσόδους. *Subterraneos meatus.* Forſan tamen φωλεὰς καὶ εἰσόδους. Et pro ἐν πάρια legendum, γυπάρια. Vide Suidam in v. et ſic Bos.

ΚΑΤΗΜΑΞΕΥΜΕΝΑ. Κοινὰ, καταπεπατημένα.] Conon Narrat. xlvi. p. 294. Κατημάξευται. *Trita eſt.*

ΑΙΓΛΗΤΗΝ.

PARS IV.

ΑΙΓΛΗΤΗΝ. Ἐπίθετον Ἀπόλλωνος.] Conon Narrat. xlviii. p. 299. Καὶ σέλαἴος ἐξ ἐράνε διαϊσσονῖος, νῆσον ἀνέσχεν ἡ γῆ ἐκ τῦ βυθῦ, εἰς ἣν ὁρμισάμενοι, ὡς πρῶτον ὀφθεῖσαν ὑφ' ἡλίε τότε, Ἀνάφην ἀπὸ τῆς συνῖυχίας ἐκάλεσαν· καὶ ὡς ἱερὸν Ἀπόλλωνος Αἰγλήτε ἱδρύσανῖο.

ΒΕΔΟΣ. Στέμμά τι καὶ ἱμάτιον γυναικεῖον. Καὶ πόλις καὶ ἄγαλμα.] Confundit Βεῦδος et Βέδος. Nam Βεῦδος eſt *ornamentum muliebre*. Vide Parthen. Erotic. p. 368. Edit. Gale.

Βεύδεα παρθενικαὶ Μιλήσιδες ἐῤῥήξανῖο.

Βέδος autem, ſive Ἔδος, eſt *Urbs*, *Sedes*, et *Statua*, Ἄγαλμα. Vide nos ſupra ad Heſych, P. I. v. Βέδος.

ΣΥΦΕΟΣ. Τόπος, ὅπε αἱ σῦς τρέφονται.] Male corrigunt, σύφοι. Parthenius p. 369. Καὶ αὐτὸν ἤλασαν ἐς συφεὰς.

ΟΧΑΙΖΕΙΝ. Κινεῖν.] Poeta apud Parthenium p. 385.

Παρθενικὴ κλῆΐδας ὑποχλίσσασα πυλάων.

Ubi vide notam Thomæ Gale.

ΚΕΛΕΟΝΤΑΣ——Πτῆρα.] Lego, Πτερά. Vide Heſych. v. Ὀρθόπῖερος. Antonin. Liberalis cap. x. p. 422. Edit. Gale: Πρὸς δὴ ταῦτα χαλεπήνας ὁ Διονυσὸς, ἀντὶ κόρης ἐγένετο ταῦρος, καὶ λεὼν, καὶ πάρδαλις, καὶ ἐκ τῶν κελεόντων ἐῤῥύη νέκταρ αὐτῷ καὶ γάλα.

ΑΣΤΥ-

PARS IV.

ΑΣΤΥΠΟΛΕΙ. Ἀγχολοφορεῖ, ἰχθυοφορεῖ] Lego, Ἀγελληφορεῖ, ὀχλοφορεῖ. Heſychius: Ἀγέλη, δῆμος Ἀττικῶς. Forſan, Ἀχθοφορεῖ. *Bajulum agit.*

ΠΙΦΑΛΛΙΣ. Πέφιγξ.] Scribe, Πίφιγξ. Heſych. Πίφιγξ, κορυδαλός. Antoninus Liberal. cap. xx. p. 443. Ἀρτεμίχη δὲ ἐγένετο πίφιγξ, θεοῖς τε καὶ ἀνθρώποις προσφιλὴς ὄρνις.

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ. Πτηνὸν ζῶον.] Heſych. Πίφιγξ, κορυδαλός. Unica λ.

ΜΕΓΑΛΟΜΕΡΩΣ. Μεγάλως.] Utitur Antoninus Liberal. cap. xviii. p. 439. Ἐτίμα μεγαλομερῶς τὸν Ἀπόλλωνα.

ΚΕΡΑΜΒΥΞ. Ζῶον κανθάρῳ ὅμοιον.] Eſt vox Theſſalorum. Antoninus Liberal. cap. xxii. p. 448. Οὗτος ξυλοφάγος βοῦς καλεῖται, παρὰ δὲ Θετταλοῖς κεράμβυξ.

ΒΥΖΕΙΝ. Τὸ πεπιασμένως μέλχειν.] Vide Kuſterum ad Suidam v. Πεπιασμένοις, quam vocem ſpuriam et adulterinam vocat. Male. Forſan autem legendum apud Heſychium Πεπιασμένως. Sed et illud bonum.

ΑΘΟΡΟΥΡΟΙ. Ἀνόχευτοι.] Scribendum, Ἄθουροι, ſive potius Ἄθοροι. Antoninus Liberal. cap. xii. p. 432. Ὡι καθ' ἕκαστον ἔτος αἱ παρθέ-

και ΣΙΜΑΡΟΝ ΑΘΟΡΟΝ ἐκρήμνων, ὅτι περὶ ἡ Ἀσπαλὶς παρθένος ὕσα, ἑαυτὴν ἀπηγχόνισεν. *Hadum intactum.* Ita Interpres. Verte, *Hadam qui necdum iniit aliquam.* Vide Heſych. v. Θόρος. PART IV.

ΑΠΟΛΕΓΟΝΤΕΣ. Ἀπαγορεύοντες.] Antoninus Liberal. cap. xv. p. 434. Ἀπέλεγεν ὁ ἀδελφὸς τὴν κλῆσιν. *Recuſabat invitationem.* Idem infra cap. xxxiii. p. 465. Οἱ μὲν ἐν Ἀθηναῖοι τὸν πόλεμον ἐκ ἀπελέγοντο.

ΑΣΤΕΙΟΣ. Ὁ χαρίεις ὁ ἐπίχαρις.] Vox reſtituenda Longino, Sect. xxxiv. ubi male legitur ἐπιχάρης. Ad quem locum vide nos p. 213. Edit. Oxon. 1778.

ΑΣΤΥ——Καὶ πολίτης.] Lego, Καὶ πολίτης, ἀςός. Heſych. Ἀςὸς, πολίτης.

ΕΠΙΤΑΔΙΟΣ. Ὁ ἐραςής.] Hic locus ita ſcribendus: Ἐπιτάδιος, ὁ ἐραςής——Ἐπιτάδεια, τὰ ἱκανά——Ἐπιταδέοις, τοῖς ἐπιταδείοις. Sic infra Heſych. Ἐπιτήδειος, ὁ φίλος.

ΕΠΙΤΕΤΑΤΟ. Ηὔξανεν, ἤκμαζεν.] Vox reſtituenda Parthenio, cap. xxxiii. p. 386. Ταύτης σφοδρῶς ΕΠΙΤΕΤΑΜΕΝΟΥ τȣ̃ Κλεωνύμȣ. καὶ τὸν ἔρωτα ἐκ ἠρέμα φέροντος, τȣ̃ μὲν κατηλόγει. *Intent upon her.* Vulgo ἐπιτεταγμένȣ.

ΙΚΝΟΥ-

PARS IV.

ΑΓΑΝ. Πάνυ, μηκάδης.] Forſan, Πάνυ, κεμιδῆ. Heſych. Κεμιδῆ, ἄγαν, πάνυ. Vel legendum, δεινῶς. Quod forſan verius.

ΕΝΩΣΙΣ. Κίνησις.] Recte corrigunt, Ἐνόσις. Utitur Heſiodus Deor. Generat. v. 681.

—— ΕΝΟΣΙΣ δ᾽ ἵκανε βαρεῖα
Τάρταρον ἠερόεντα, ποδῶν αἰπεῖά τ᾽ ἰωὴ
Ἀσπέτε ἰωχμοῖο, βολάων τε κρατεράων.

ΣΥΗΛΑΙ. Τόποι βαρβαρώδεις.] Recte legunt, βορβορώδεις. Heſych. Συόαι, βάρβαραι. An Συηνίαι, βόρβοροι? Vide Heſych. v. Συηνία.

ΘΥΨΑΙ. Τὸ ἐπικλύσαι.] Lege ἐπικαῦσαι. E contra apud Longinum pro ἐπικαῦσαι legendum, ἐπικλύσαι. Pro τυφλῶσαι autem legendum, τυφῶσαι. Vide Heſych. v. Ἐκτεθυμένη.

ΚΕΡΔΑΛΕΟΦΡΩΝ. Ἐκ παντὸς κερδαίνειν φρονῶν.] Scilicet, Ἐκ παντὸς τρόπε.

Si poſſis, recte; ſi non, QUOCUNQUE MODO *rem.*

Vide nos ad Longinum Sect. xliv. p. 239. Ed. Oxon. 4to.

ΚΙΜΜΕΡΙΟΙ. —— Καὶ ὄχνος περὶ τὸν Ὠκεανόν.] Lege ὄχλος. *Populus*, ſcilicet. Vide Heſych. v. Βρεττανία.

KATA

PARS IV.

ΚΑΤΑ ΒΟΤΣ ΕΤΞΑΤΘΕ. Εὐχωλῆς κατὰ βοός.] Vide Suidam, ubi male κατὰ βοὸς ἔχει pro ηὔξαθι. Vide eum v. Μὴ πάντα κατὰ βοὸς.

ΟΤΔ' ΕΝ ΣΕΛΙΝΟΙΣ — Παρακηπίοις.] Lego, Προκηπίοις. Ut ex ſequentibus patet.

ΜΗΚΩΝΕΣ —— Τὰ τῆς πίννης περιτλώματα, καὶ τῶν ὁμοίων καὶ μέρος.] An ὧν καὶ μέρος? an καὶ τῶν θόλων ὧν καὶ μέρος? Sed legendum, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν μέρος. Vide Heſych. v. Κρατηρίσκοι, et nos ſupra P. III. v. Μήκωνες.

ΚΟΡΝΟΣ. Κέντρον.] An *Cornu*? An legendum, Κορμός? Heſych. Φίτρον——Ὁ κορμὸς τοῦ ξύλου.

ΗΠΑΡΓΥΡΟΝ. Τὸ βάλσαμον.] Lege, Ἐπιάργυρον, vel Ἐπάργυρον.

ΙΠΠΑΔΑ —— Θυσίαν ἣν τοῖς ἵπποις ἀπένειμον.] Legendum, τοῖς Ἱππεῦσι. *Equitibus*. Heſych. v. Ἱππὰς, Θυσίαι αἱ περὶ τῶν Ἱππέων.

ΖΕΙΡΟΦΟΡΟΥΣ. Χανοφόρους.] Varie corrigunt. Sed legendum, Κωνοφόρους. Heſych. Κῶνοι, περικεφαλαῖαι. Heſych. Ζεῖρη—διάδημα. Puto Ζεῖρην *amictum eſſe, qui caput atque humeros et totum denique corpus velaret*. Hinc Ὁ αἰδῆς

ſive

PARS IV. ſive Pluto *Antimacho* dictus Ζειροφόρος. Scilicet, ita caput atque humeros coopertus, ut videri nequeat. *Invisibilis*, ſive potius *invisus*. Heſych. Κωνοφόρον, στροβιλοφόρον. Sed hoc de pinu arbore.

ΑΔΑΓΜΟΣ. Κνισμός.] Photius in Lexico MS. Ἀδαγμὸς, ὁ δεξήσιμος ὅπερ ἐστὶ κνισμός. Οὕτως Σοφοκλῆς. Scribe, Ἀδαγμὸς, ὀδαξισμός. Heſych. Ὀδαξισμὸς, τρισμὸς ὀδόντων. Idem: Ὀδηγμὸς, κνησμός. Vide Fabric. Biblioth. Græc. vol. ix. p. 568. Suidas: Ὀδαξησμὸς, κνησμός. Atque ita ſcribendum apud Heſychium et Photium.

ΖΩΤΙΚΟΣ. Οἰοστερεῖν.] An οἷος τε ζῆν? De Zotico *Critico* vide Porphyrium de Vita Plotini in Fabric. Biblioth. Græc. vol. iv. p. 104.

ΑΣΤΡΟΒΟΛΗΘΗΝΑΙ.] Porphyrius de Vita Plotini, p. 110. Ἀστροβολῆσαι αὐτὸν μαγεύσας ἐπεχείρησεν. Interpres, *Siderare*.

ΑΜΙΛΕΣΘΑΙ. Συντρέφεσθαι.] Legendum ex ordine literarum, Ἀνίλλεσθαι, συστρέφεσθαι. Heſych. Ἰλλάζει, σύστρέφει. Porphyrius de Vita Plotini p. 116. Ὠριγένους δὲ ἀπαντήσαντός ποτε εἰς τὴν συνουσίαν, πληρωθεὶς (ὁ Πλωτῖνος) ἐρυθήματος ἀνίστασθαι μὲν ἐβούλετο· λέγειν δὲ ὑπὸ Ὠριγένους ἀξιούμενος ἔφη, ΑΝΙΛΛΕΣΘΑΙ ΤΑΣ ΠΡΟΘΥΜΙΑΣ ὅταν

εἰδῇ

εἰδῇ ὁ λέγων ὅτι πρὸς εἰδότας. ἐρῶ ἃ αὐτὸς μέλλει λέγειν, καὶ ὕτως ὀλίγα διαλεχθεὶς ἐξανίςη. *Corripi voluntatem.* PARS IV.

ΑΣΑΡΔΑΝΟΝ. Λυπηρόν.] Lego ἀσαρὸν. Pro ἀσηρὸν. Ab Ἄση. Oraculum apud Porphyrium de Vita Plotini p. 135. ἀσηρῶν ἰλίγγων.

Καὶ τότε μὲν σκαίροντι πικρὸν κῦμ' ἐξυπαλύξαι
Αἱμοβότυ βιότοιο ϗ ΑΣΗΡΩΝ ἰλίγγων.

ΙΛΙΑΣ. Τὸ Ὁμήρυ σωμάτιον.] Porphyrius de Vita Plotini p. 143. Ταύτας τὰς τρεῖς Ἐννεάδας ἐν ἑνὶ ΣΩΜΑΤΙΩι τάξαντες κατεσκευάσαμεν. Idem infra p. 145. Καὶ τὸν τετάρτην ὃν ϗ τὸν πέμπτην Ἐννεάδα εἰς ἓν ΣΩΜΑΤΙΟΝ κατετάξαμεν.

ΙΡΙΣ——Λίθων τὶς κρυςαλλώδης.] An νάφθα intelligit? Schol. ad Nicand. Alexiph. v. 250. Τὸ ἐφήμερον σκευαςικόν ἐςι φάρμακον, ὃ ϗ οἱ βάρβαροι νάφθαν καλῦσιν——οἱ δὲ ἶριν αὐτὸ προσαγορεύυσιν.

ΝΟΣΤΙΜΟΣ. Ὥριμος.] Lucian. de Merc. Cond. vol. i. p. 477. Edit. Grævii: Ὅπερ ἦν νοςιμώτατον ἐν σοὶ ἀπανθισάμενος.

ΕΥΜΝΟΣΤΟΣ—] Vide Suidam v. Νόςος, ubi recte Εὔνοςος; θεός τις ἐπιμύλιος.

ΒΡΑΓ-

PARS IV.

ΒΡΑΥΧΟΝΤΟΣ. Βρύχοιο ἀλόντος.] Lego, Βραγχῶντος. Porphyrius de Vita Plotini p. 94. βραγχῶντος αὐτȣ̃. Id eſt, βράγχῳ ἀλόντος. Quomodo et apud Heſychium forſan legendum.

ΜΙΚΑΙ. Λάχανα, ὑμέβρια,] Lege ὕβρια, ſive ὑβρίκαλα. Heſych. Ὑβρικάλοις, τοῖς τῶν θηρίων ἐκγόνοις.

ΑΦΘΑ. Ἡ ἐν ϛόματι ἕλκωσις.] Soranus de Vita Hippocratis apud Fabricium Biblioth. Græc. vol. xii. p. 678. Ἐν ᾧ (τῷ μνήματι τȣ̃ Ἱπποκράτȣς) μέχρι πολλȣ̃ σμῆνος ἦν ἐργαζόμενον μέλι· ἀφ' ȣ̃ τὰ ΑΦΘΩΝΤΑ ΠΑΙΔΑΡΙΑ χρίσαι παρὰ τῷ τάφῳ ῥᾳδίως ἀπήλλαττον αἱ τίτθαι. Ubi τὰ ἀφθῶντα παιδάρια ſunt ita reddenda: *Infantes oris ulcuſculis laborantes.*

ΣΥΡΜΑΙΑ —— Συρμαϊσμὸς, ϗ ἐϛὶ πρὸς κάθαρσιν.] Diocles Caryſtius in Epiſt. ad Antigonum Regem apud Fabric. Biblioth. Græc. vol. xii. p. 588. Χρήσιμοι δὲ καὶ οἱ νήϛεις ἔμετοι, ȣ̃ς καλȣ̃σι τινὲς συρμαϊσμȣ́ς.

ΚΡΩΒΥΛΟΥ ΖΕΥΓΟΣ.] Utitur Libanius Epiſt. ad Themiſtium apud Fabric. Bibl. Græc. vol. viii. p. 38. Ἐϛὸν μὲν ȣ̃ν Ἀλέξανδρός τε ϗ Σεβῆρος, ἀτεχνῶς Κρωβύλȣ ζεῦγος.

METON.

PARS IV.

METON. Ἐξόν.] Vide Kuſter. ad Suidam v. Μετόν. Liban. Orat. *Ad eos qui moleſtum eum appellabant*, in Fabric. Bibl. Græc. vol. vii. p. 180. Καὶ ἀξιῶ τοῖς εἰρημένοις ἀληθείας τι μετὸν, ἀλλ' οὐχ' ἔξεστι. Legendum τὶ METON.

ΚΙΒΩΡΙΟΝ. Αἰγύπτιον ὄνομα ἐπὶ ποτηρίου.] Occurrit vox Κιβώτια Liban. Orat. *Ad eos qui moleſtum eum appellabant*, apud Fabric. Biblioth. Græc. vol. vii. p. 191. Interpres, *Ægyptia pocula.* Atque ita legendum, puto, apud Heſychium.

ΚΙΧΩΡΙΑ. Λαχανίδια ἄγρια.] Heſych. v. Παγκρατιάζειν ſcribit κιχόριον, ὅ ἐστι πόα.

ΠΑΙΟΝ. Ἀσφαλὲς, βέβαιον.] Idem, Πάγχυ, παντελῶς παῖον. Vide nos ſupra P. I. v. Παῖον.

ΟΜΜΑΤΕΙΟΣ ΠΟΘΟΣ. Διὰ τὸ τοῦ ὁρᾶν &c.] Lege ἐκ τοῦ ὁρᾶν, vel διὰ τὸ, τῷ ὁρᾶν ἁλίσκεσθαι ἔρωτι: —— Καὶ ἐν Ἀχιλλέως Ἐρασταῖς·

Ὀμματοπάλογχα φησίν——

Forſan legendum, Ὀμματολοχίτα. *Qui oculis inſidias facit*. Heſych. Λοχίτης, ἐνεδρευτής.

ΣΤΡΕΜΜΑΤΑ. Περὶ νεῦρα.] Lego, Στρέμμα, πάθος περὶ νεῦρα. Utitur Demoſthenes Olynth. i. p. 64. Edit. Mounteney: Ἐπὰν δὲ ἀῤῥώστημά

PARS IV. τι συμβῇ, πάντα κινεῖται, κἂν ῥῆγμα, κἂν ςρέμμα, κἂν ἄλλό τι τῶν ὑπαρχόντων σαθρὸν ᾖ. Ubi Schol. Ῥῆγμα μὲν οἱ ἰατροί φασιν ἀγγείου τινὸς ῥῆξιν, οἷον φλεβὸς, ἢ ἀρτηρίας· ςρέμμα δὲ ἄρθρου παράβασιν· ἢ ῥῆγμα μὲν, νεύρου διαςάσιν· ςρέμμα δὲ, ὀςέου μετάςασιν.

ΠΑΡΑΥΤΑ. Παράχρημα.] S. Ignatius Epiſt. ad Trallianos p. 34. Φεύγετε οὖν τὰς κακὰς παραφυάδας, τὰς γεννώσας καρπὸν θανατηφόρον, οὗ ἐὰν γεύσηταί τις, ΠΑΡ' ΑΥΤΑ ἀποθνήσκει. *Statim.* Hinc corrigendus Demoſthenes Olynth. i. p. 53. Edit. Mounten. Τῷ χρόνῳ δὲ φωρᾶται, καὶ περὶ αὐτὰ καταῤῥεῖ. Lege, ΠΑΡ' αὐτα καταῤῥεῖ. *Statim dilabuntur*. Chariton Aphrodiſ. iii. p. 52. Πολύχαρμος γὰρ ἑταῖρος τοῦ Χαιρέου, ΠΑΡΑΥΤΑ μὲν οὐκ ὤφθη ἐν τῷ μέσῳ. Vide et Suidam v. Ἐξ ὑπογύου.

ΠΕΦΕΝΑΚΕΝ. Ἐπάτησεν.] Scribendum, Πεφενάκικεν, ἠπάτησεν. Reſpexit Demoſthenis Olynth. i. p. 50. Οὐδεὶς ἐςιν ὄντιν' οὐ πεφενάκικεν ἐκεῖνος τῶν αὐτῷ χρησαμένων. Ubi vide Scholiaſtam.

ΑΝΕΧΑΙΤΙΣΕΝ. Ἠπείθησεν—Ἀνεκρούετο, ἀνέτρεψεν.] Hæc omnia ad Ἀνεχαίτισεν pertinent. Demoſthenes Olynth. i. p. 53. Ἅπαντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσεν. Vide Scholiaſtam. Vide etiam Kuſter. ad Suidam.

ΑΓΝΩΜΟΝΩΣ. Ἀνοήτως.] Reſpexit Demoſthenis Olynth. i. p. 68. Ἀγνωμόνως ἔχετε, ὦ ἄνδρες

ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι. Ubi Scholiaſt. Ἀγνωμόνως, Ἀνοήτως. PARS IV.

ΚΑΚΟΝ δὲ φέρτερον ἔη, ἤγουν τῶν κακῶν, τὸ κρεῖττον.] Lege, Κακῶν δὲ τὸ φέρτερον ἔη.

ΔΙΑΔΥΝΕΙΝ. Διαφυγεῖν.] Hinc Libanius Parental. in Julian. Imp. apud Fabric. Biblioth. Græc. vol. vii. p. 240. ΔΙΑΔΥΣΕΩΣ ΔΕ ΟΥΚ ΟΥΣΗΣ, καλεῖ σὺν δάκρυσι τὸν Θεὸν, καὶ δεηθεὶς ἀμύνειν ἐπορεύετο. *Cum nulla effugiendi eſſet via.*

ΟΞΕΩΣ. Ταχέως.] Libanius Parental. p. 265. Ναῦς τε ὀξέως ἔδειξε.

ΓΝΟΦΕΟΝ. Μέλαν.] Scribe Γνόφοεν, μέλαν.

ΚΥΦΕΛΛΑ. Τὰ νέφη.] Lege apud Suidam v. Κύφελλα. Καλλίμαχος·

Οἱ δὲ τὰ κοῦφως ἐλαυνόμενα ——

Vulgo male. Vide Bentleii Fragment. Callimachi N°. ccc.

ΣΥΝΕΒΗΜΕΝ. Συνεχωρήσαμεν — Συνέθεμεθα &c.] Hæc et quæ ſequuntur ad v. Συνέβημεν pertinent. Quare virgula illa delenda.

ΑΝΑΡΙΧΑΣΘΑΙ. Ἀναβαίνειν ἐν πέτραις.] Libanius Parental. in Julian. cap. 20. p. 344. Καὶ ὁ πρῶτος ἀναῤῥιχόμενος ἐν μέσαις νυξὶν. An legendum, ἀναῤῥιχώμενος? Heſych. Ἀῤῥιχᾶσθαι, εἰς ὕψος ἀναβαίνειν χερσὶ καὶ ποσίν. Quare legendum apud eum ſupra, Ἀναῤῥιχᾶσθαι, duplici ρ.

PARS IV.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ. Ἀπαιτηταί.] Libanius Parental. p. 370. Πάντα δὲ μεστὰ πρακτήρων. Niſi legendum, ἁρπακτήρων.

ΥΠΟΓΡΑΜΜΟΣ. Τύπος, μίμημα.] Clemens Roman. p. 26. Ὑπομονῆς μέγιστος ὑπογραμμός.

ΝΟΜΗ. Διαίρεσις, νέμησις.] Occurrit vox ἐπινομὴ apud Clement. Roman. Vide nos ſupra P. II. v. Νέμεσις ὑποκριτῶν.

ΕΠΙΡΡΗΤΟΣ. Ἐπὶ κακῷ λεγόμενος.] Celſus apud Origen. p. 49. Ἐπιῤῥήτους εἶχεν ἀνθρώπους, τελώνας καὶ ναύτας πονηροτάτους. Idem infra p. 54. Καὶ αὐτοὶ πλήρεις ὄντες αἰσχίστων καὶ ἐπιῤῥητοτάτων ἁμαρτημάτων.

ΑΛΑΣΤΑ——Μικρά.] Scribo μιαρά.

ΑΛΑΛΙΑΝ—Σοφοκλῆς ἐπὶ πανινάροις.] Lego, Σοφ. ηρ. ἐπὶ Ταινάρῳ Σατυρικῷ. Nempe Ἡρακλεῖ. Agebatur nempe de Herculis reditu ab Inferis ἐπὶ Ταινάρῳ. Vide Origen. contra Celſum p. 94 et 95. Edit. Cantab. 1658. Vide Heſych. v. Ἀργέμων, et Meurſium de Sophoclis Dramat. p. 51.

ΑΜΦΙΒΟΛΟΙ. Ἑκατέρωθεν παραβαλλόμενοι.] Origen. contra Celſum lib. iv. p. 206. Οἱ καλούμενοι ἀμφίβολοι. De *Cinædis*.

ΡΕΩΝΟΣ.

ΡΕΩΝΟΣ. Εὔανος, ἀνδρός.] Pro ἀνδρὸς forſan ἄξιος. Vel forſan *Rheon*. Nomen viri.

ΑΠΟΤΡΥΣΩΝ. Λάθρα ἀξιῶν.] Scribendum, Αποτρύων ſive ἀποτρύχων, λάθρα ἀναλίσκων. Heſych. Λάθρα, ἠρέμα. Vide Suidam v. Ἀπετρύετο.

ΧΝΟΥΣ. Τὰ λεπτὰ τῶν ἀχύρων.] Reſpexit Pſalm. i. 4. Barnab. Epiſt. p. 234. Χνȣ̃ς, ὃν ἐκρίπτει ὁ ἄνεμος. Ubi male Iſ. Voſſius χȣ̃ς.

ΤΕΡΕΤΙΣΜΑΤΑ —— Μωρολογίαι ἠχήμεναι.] Origen. contra Celſum p. 12. Πλάτωνος τερετίσματα. Ubi male Tarinus, τεράσια.

ΕΩΜΟΥ. Ἱματίȣ γυναικείȣ.] Lege Εανȣ̃. Vide Heſych. v. Εανός.

ΕΛΑΦΡΑ. Τὰ μὴ βαθέα.] Corrigunt βαρέα. Suidas v. Ἐλαφροτάτȣς—κατὰ τὸ ἐναντίον τȣ̃ ΒΑΡΥΤΑΤΟΥ.

ΑΑΤΑΛΕ. Ἀπλήρωτε.] Scribe Ἀάτε. Supra: Ἀάτον—Ἀπλήρωτον.

ΕΠΕΙ Χ' ΕΩΜΕΝ ΠΟΛΕΜΟΙΟ. Ἐπειδὰν πληρωθῶμεν τȣ̃ πολέμȣ, παρὰ τὸ ἐξ ἔρον ἕντο.] Scribo, Ἐπεὶ κ' ἄωμεν. *Saturati ſimus*.

ΚΡΑΥΡΟΑΝ. Νόσος μελισσῶν.] Imo *porcorum* ſive *ſuum*. Vide Suidam v. Διάῤῥοια et Κραῦρα.

PARS IV.

ΙΓΔΗΝ. Ἄρσην.] Lege αἴθυιαν. Suidas: Αἴθυια, ἴγδη.

ΩΤΟΣ. Ὄρνεον ὅμοιον γλαυκί.] Forſan, Ὠτίς. Longus Paſtoral. lib. ii. p. 258. Edit. Commelin. Ἤδη δὲ καὶ ὀρνίθων ἄγρας ἐμέλησεν αὐτοῖς, καὶ ἔλαβον βρόχοις χῆνας ἀγρίους, καὶ νήττας, καὶ ΩΤΙΔΑΣ.

ΟΣΤΡΑΚΩΝ. Ἄπτηνα, τυτθὸν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων.] Ita legendum.

ΟΤΙΜΗ. Ὅτι οὐχί.] Scribo, Ὅτι μή.

ΖΥΜΙΤΗΣ.] Longus Paſtoral. lib. ii. p. 261. Ζυμητοῦ μέρος. Lege Ζυμίτου.

ΟΞΥΑΚΑΝΘΟΝ.] Lego, Ὀξύαν, ἄκανθον. Longus Paſtoral. lib. ii. p. 263. Ἐνέκρυψεν ἑαυτὸν στελέχει ξύλῳ ξηρᾶς ὀξύης. Hinc ὀξύινος Theopompo apud Athenæum lib. iv. 25.

Σκίνδαψον λυρόεντα μέγαν χείρεσσι τινάσσων,
ΟΞΥΙΝΟΝ, προμάλοιο τετυγμένον αἰζήεντος.

Quos verſus citavit Meurſius ad Apollon. Hiſt. Comment. p. 111.

ΛΗΠΕΡΝΗΣ.] Longus Paſtoral. lib. ii. p. 264. Ποίοις ποσὶν ἄπειμι παρὰ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα, ἄνευ τῶν αἰγῶν, ἄνευ Χλόης, ΛΕΙΠΕΡΓΑΤΗΣ ἐσομένος; ἔχω γὰρ νέμειν ἔτι οὐδέν.

ΕΓΚΟΜ-

ΕΓΚΟΜΒΩΘΕΙΣ. Δεθείς.] Longus Paſtoral. lib. ii. p. 272. Ὁ μὲν ῥίψας τὸ ΕΓΚΟΜΒΩΜΑ, γυμνὸς ὥρμησε τρέχειν ὥσπερ νεβρός. PARS IV.

ΛΙΘΩΝ ΧΟΑΙ——Καὶ χυτρίων.] Legendum, Χυτρίνων, ut ſupra. Vide Heſych. ad locum.

ΠΩΡΙΝΟΝ. Λίθινον. Ὁ δὲ πῶρος ὁ πᾶς λίθος.] Corrige Suidam ad v. Λίθων ποτιμῶν. Μήποτε τῶν πόρων λέγει, οἱ πίνοντες τὸ ὕδωρ ἰσχυρότεροι γίνονται. Ubi pro πόρων legendum πώρων. Et ſic Bos Animadverſ. ad Suidam p. 16. Vide Theophraſt. de Lapidibus p. 22.

ΙΟΝΕΝΤΑ.] Scribe, Ἰόεντα. *Venenatam ſagittam.* Vide Heſych. v. Ἰοί.

ΑΛΙΨ. Πέτρα.] Scribendum, Ἁ λίψ. Vide Heſych. v. Λίψ.

ΑΤΕ. Καθάπερ.] Origen. Philoſoph. cap. iv. p. 55. Ὁ Ἐμπεδοκλῆς πάντα τὸν καθ' ἡμῶν τόπον ἔφη κακῶν μεστὸν εἶναι, καὶ μέχρι δὲ σελήνης τὰ κακὰ φθάνειν ἐκ τοῦ περὶ γῆν τόπου ταθέντα, περαιτέρω δὲ μὴ χωρεῖν, ΑΤΕ καθαρωτέρου τοῦ ὑπὲρ τὴν σελήνην πάντος ὄντος τόπου. Hinc corrigendus Origen. ſupra in Prooemio p. 12. Εἰ γὰρ ἐξείποι τινὶ ἀνθρώπων τὸ τοιοῦτον ἀνόμημα, οὔτε ἐν ἀνθρώποις λογισθήσεται, οὔτε τὸ φῶς ὁρᾷν ἄξιος ἡγηθήσεται, ΑΤΕ καὶ ἄλογα ὄντα τοιοῦτον ἀνόμημα οὐκ ἐπιχειρεῖ καθὼς ἐν τοῖς

τόποις

PARS IV. τόποις γενόμενοι ἐρῶμεν. Ita legendus iſte locus. Vulgo male α καὶ ἀλογα.

ΚΥΝΟΘΑΡΣΗΣ.] Theocritus Idyll. xv. 53. Ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυῤῥός· ἴδ', ὡς ἄγριος κυνοθαρσής.

ΕΛΕΦΑΝΤΑ——Τὸ σωματικὸν πάθος.] Origen. contra Celſum lib. vi. p. 305. Δευτέρα δὲ κατὰ τὸ περιβαλεῖν αὐτὸν ἀγρίῳ ἐλέφαντι, τῷ ὄντω καλουμένῳ νοσήματι, πᾶν τὸ σῶμα τοῦ Ἰώβ.

ΡΑΒΔΟΣ — Διάφυσις τῆς γῆς.] Vide Theophraſtum de Lapidibus p. 68. Edit. Hill.

ΑΕΡΟΣ. Ἀναιδής.] Recte Kuſter, Αἰρός. Suidas v. Λῆρος — Λιρὸς δὲ, ὁ ἀναιδὴς παρὰ τὸ λίαν ὁρᾷν· διὰ τοῦ ι. Vide Albert. Miſcellan. Critic. p. 309.

ΛΕΙΠΟΓΝΩΜΩΝ. Ὁ μηκέτι βόλον ἔχων.] Nihil muta. Βόλος eſt ὁ βαλλόμενος ὀδοὺς. Heſych. Γνῶμα. Τὸν βαλλόμενον ὀδόντα, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐγνώριζον τῶν τετραπόδων.

ΗΠΑΝΙΑ. Ἀπορία.] Epigramma apud Suidam v. Ψύχεται.

Φορβῆς ἡ μανίη ψύχεται αὐτομάτως.

Pro ἡ μανίη legendum, ἠπανίη. *Inopia pabuli.* Vide nos ad Suidam P. III. v. Ψύχεται.

ΣΙΡΟΥΣ

ΣΙΡΟΥΣ —— Οἱ δὲ τάφρους ἐσκεπασμένας.] Longus Paſtoral. lib. i. p. 230. habet σιῤῥοὺς.

ΠΕΠΑΣΤΟ——Ἐπεπληρώτω.] Longus Paſtoral. lib. i. p. 231. Χώματος δὲ καὶ πηλοῦ πέπαστο, καὶ τας κόμας καὶ τὸ ἄλλο σῶμα.

ΕΠΑΛΛΑΞΑΝΤΕΣ. Ἐφαμματίσαντες.] Longus Paſtoral. lib. iii. p. 323. Ἐν μετεώρῳ δὲ οἱ κλάδοι συνέπιπτον ἀλλήλοις, καὶ ἐπήλλαττον τὰς κόμας.

ΚΙΡΣΟΣ. Πάθος——] Apollonius Hiſt. Comment. cap. xlii. p. 38. Edit. Meurſii; Τῶν παρατετηρημένων ἐστὶ, δυσκατούλωτα ἕλκη γίγνεσθαι, ταῖς τε κύσταις, καὶ σπληνικοῖς, καὶ τοῖς κιρσοὺς ἔχουσι, καὶ ταῖς γυναιξὶν, ὅσαις ἰξίαι περὶ τοὺς μηροὺς ἔνεισιν.

ΒΑΛΕ—Ὄφελλος.] Legendum, Ὄφελον. Alcman apud Antigonum Caryſt. Hiſt. Mirab. cap. xxvii. p. 26.

Οὔ μ' ἔτι, παρθενικαὶ μελιγάρυες ἱερόφωνοι,
Γυῖα φέρειν δύναται, βάλε δὴ, βάλε, κηρύλος εἴην.

Vide Heſych. v. Ἄβαλε et v. Ἀ—εἴθε.

ΠΡΟΘΕΣΠΙΖΟΝΤΑ. Προστάττοντα.] Lego, Προτάττοντα. Et ſic ſcribendum apud Suidam v. Προθεσμία, ubi male legitur πράττοντος pro προτάττοντος.

ΔΙΦΑΣΙΑ.

PARS IV.

ΔΙΦΑΣΙΑ. Διλογία.] Suidas: Διφασία, δικαιολογία. Ubi Kuſter. legit Διλογία ex Heſychio. Sed ibi nihil mutandum. Δικαιολογία eſt *Altercatio de jure, cum utrinque dicatur.* Suidas v. Ποσόμιος. Τὰ δίκαια πρὸς αὐτὸν ἔλεγεν. *Dum eo de jure altercabatur.*

ΘΡΙΑΖΕΙΝ——Ἐνθυσιάζειν.] Suidas v. Θριάμβος. Λέγουσι γὰρ ΘΡΙΑΣΙΝ τὴν τῶν ποιητῶν μανίαν.

ΚΑΤΑΤΥΧΕΙΝ. Ἐπιτυχεῖν.] De iſta voce vide Bentleium ad Callimachum p. 332. Ubi recte notat κατατυχεῖν eſſe *bene ſe habere.*

ΡΙΣΚΟΙ. Εἶδος τι μυῶν.] Pro μυῶν forſan σκευῶν. Phlegon de Rebus Mirab. p. 6. Ἀνοίξας τὸν ρίσκον, ἐξαιρεῖ τόν τε δακτύλιον τὸν χρυσοῦν, ὃν ἔλαβε παρ' αὐτῆς, καὶ τὴν στηθοδεσμίδα, ἣν ἀπελελοίπει τῇ πρότερον νυκτί. Pollux ſæpius.

ΑΓΥΡΙΣ. Σύνοδος.] Sibyll. apud Phlegon. de Longævis p. 132.

Νυξί τ' ἐπαοσυτέραισι θεοπροπίους κατὰ θώκους
Παμπλήθης ἀγυρίς ——

ΕΡΟΤΗ. Ἑορτὴ, πανήγυρις.] Oraculum apud Phlegon de Olympiis p. 140.

—— θήκει

PARS IV.

——θῆκε δ᾽ ἔπειτ᾽ ἐροτὴν κ) ἔπαθλα θανόντι
Οἰνομάῳ ——

Ita legendum. Vulgo male ἐροτίν.

ΕΛΑΥΝΩΣΙΝ. Θερίζωσιν ὄγμον.] Scribe,

Ὄγμον ἐλαύνωσιν——

Eſt initium verſus Homeri. Vide nos infra v. Ἐλαύνωσιν.

ΣΤΟΡΘΗ. Τὸ ὀξύ.] An, ςόρθυγξ? Epigramma apud Kuſter. ad Suidam. v. Γέλγιθες.

Πανὶ Φιλοσκήπωνι κ) ΕΥΣΤΟΡΘΥΓΓΙ Πριήπῳ
Ἀντίθεται λιτὴν δαῖτα Φιλοξενίδης.

A. Τὸ ᾶ περισπαθὲν δηλοῖ εἶθε, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ·

Ἆ πάντα συναγείρας ——]

Lego πάντας, ob verſum. Sic infra Ἄβαλε, εἴθε. Forſan Ἆ βάλε. Quamvis Alcman apud Antigonum Caryſt. p. 26. βάλε pro εἴθε utatur. Vide nos ſupra v. Βάλε.

ΠΟΛΥΜΝΗΣΤΙΟΝ ΑΔΕΙΝ—Ἦν δὲ] Forte ſcribendum, Ἣν ᾖδε. *Quam cecinit.*

ΟΙΩΝΟΙ—Δι᾽ ὧν οἰώμεθα τὰ μέλη.] Lege, τὸ μέλλον, vel τὰ μέλλοντα.

ΜΕΝΟΣΑΝΙΟΣ. Πόλεμος.] Lege, Μένος αἰνόν.

ΒΕΘΗΛΟΝ. Οἶκος θεῦ.] Scribo, Βεθὴλ, οἶκος θεῦ.

ΒΑΣΤΑΣ

PARS IV.

ΒΑΣΤΑΣ Ο ΧΕΙΟΣ.] Forſan, Ὁ Χῖος. *Chius* ſcilicet.

ΟΥ ΜΑΤΗΝ. Οὐκ ἀληθῶς.] Forſan, ἄλλως. Suidas: Μάτην, ἄλλως. Idem: Οὐκ ἄλλως ποιεῖται, ἀντὶ τοῦ, οὐ μάτην. Sed vide Bentleium ad Menandri Fragment. N°. cxiv.

ΙΛΗΟΙ——Σκώληκες ἐν ταῖς ἄρυσιν.] Pro ἄρυσιν corrigunt ἄρκυσι. Sed legendum, δρυσίν. Heſych. v. Ἐλειὸς—εἶναι δὲ ἐν ταῖς ΔΡΥΣΙΝ. Error ortus ex literis Α et Δ.

ΕΥΘΥΡΡΗΜΟΣ. Ἐτυμόλογος.] Lego, Ἑτοιμόλογος. Idem mendum apud Suidam v. Εὐρεσιλόγος. Quod vidit et correxit Kuſterus.

ΚΡΙΣΙΝ. Ἀκολουθίαν.] Ita Suidas ad v. Κρίσεως, ubi vide Cl. Kuſterum.

ΚΡΙΣΕΩΣ. Δοκιμασιάς.] Vide Suidam v. Κρίσεως.

ΨΗΦΟΣ——Ἀπόφασις διὰ λαλιᾶς.] Lego, διχὰ λαλιᾶς. *Sine ſermone.* Per teſſeram ſcilicet. Heſych. Διχὰ λαλῆσαι, ἀπαλλάλληλα λαλῆσαι. *Seorſim loqui.*

ΠΑΑΠΗΣ——Λεύκων Φράτερσιν·

> Ἀτὰρ ὁ Μεγακλέους ὑστάτου Παάπιδος
> Ὑπέρβολος τἀκπώματα κατεδήδοκε.]

Legendum,

Legendum, ΠΑΑΠΙΣ. Atque Leuconis verſiculi ſunt ita ſcribendi:

Ἀτὰρ ὁ Μεγακλέους ΥΣΤΑΤΟΝ Παάπιδος
Ὑπέρβολος τἀκπώματα κατεδήδοκε.

Poſtremum cum alia omnia comediſſet, Hyperbolus autem filius Megaclis ad poſtremum pocula etiam Paapidis conſumpſit. Vel potius legendum,

——ΟΣ ΤΑ ΤΟΥ Παάπιδος.

Vide nos ad Suidam P. II. v. Λεύκων.

ΕΥΛΑΣΤΟΙ. Εὐυφεῖς.] Scribo, Εὔλαστοι. Heſych. Λῶστοι, ἐῤῥαμμένοι.

ΚΗΔΕΥΕΙΝ——Ἐνταφιάζειν.] Vox reſtituenda Suidæ v. Ῥόδον. Sed vide nos Emendat. in Suidam P. III. v. Ῥόδον.

ΕΚΤΕΘΗΛΙΣΜΕΝΟΙ.] Scribo, Ἐκτεθηλυμένοι. Suidas v. Πρυσίας. Ἐκτεθηλυμένος καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τῷ σώματι.

ΕΥΡΙΠΙΟΣ. Ποσειδῶν.] Forſan, Εὐρίπιστος. Suidas v. Θεόφιλος—Ὁ εὐρίπιστος καὶ δείλαιος. Interpres, *Varius et ſceleratus.*

ΕΡΕΘΕΝΤΑ. Ἐν ὕδατι ἀποπνιγέντα—Ἐρεθέντι, ληφθέντι.] Scribo, Εἰρχθέντα—Αἱρεθέντι, ληφθέντι. Heſych. Αἱρεθέντας, κατὰ κράτος ληφθέντας.

ΑΙΡΕΤΙΩ.

PARS IV.

ΑΙΡΕΤΙΩ. Προσλαμβάνω.] Lego, Αἱρετίζω. Hinc corrigendus Suidas: Ἑταιριζομένη, ἐρεθιζομένη, προσκνωμένη. Legit Kuſterus, Αἱρετιζομένη, προσκτωμένη. Lego, Ἑταιριζομένη, αἱρετιζομένη——Ἐρεθιζομένη, προσκνωμένη. A κνάω, *rado, irrito*.

ΥΠΟΝΟΙΑ. Ὑπερηφανία.] Hinc corrigendus Suidas v. Ἀποσεμνυνεῖται δὲ, ἀπονοεῖται σιωπῶν, ὑπερηφανεῖ. Pro ἀπονοεῖται Kuſter. legit ἐπινοεῖται. Bos in Animadverſ. p. 144. vulgatam defendit. Sed legendum, ὑπονοεῖται, ex Heſychio.

ΛΙΠΑΡΩΣ. Ἐπιμελῶς.] Lege, Πιμελῶς. Heſych. Πιμελὴς, εὐτραφὴς, λιπαρός. Hinc corrige Suidam v. Φρουρεῖν. Καὶ τὸ ταλαιπώρως ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ζῆν. Kuſter. ἀταλαιπώρως: Sed legendum, τὸ λιπαρῶς. Iſtud τὰ eſt repetitio precedentis τό. Sed Suidas, Λιπαρεῖτε μένοντες—ἐπιμελεῖσθε μένοντες. Reſtituenda vox Suidæ v. Λιπαρῶς. Πάλιν αὐτῶν ΛΙΠΑΡΩΣ ἐγκειμένων φιλανθρώπως ὑπήκουσε. Vide nos ad Suidam v. Λιπαρεῖν, et v. Λιπαρῶς.

ΠΙΤΙΜΙΑ. Τὰς ἀξίας τιμωρίας πιτίμια φασίν.] Lege, φησίν. Nempe Sophocles, quem reſpexit in Electra v. 1396.

Καὶ δεῖξον ἀνθρώποισι τὰ 'πιτίμια.

ΓΕΝΤΑ. Κρέα, σπλάγχνα.] Callimachus apud Suidam v. Μέλδοντες.

Γέντα βοῶν μέλδοντες——

Suidas

Suidas ad v. Γέλλα legit βοός. Vide Cl. Ruhnken. Crit. Epiſt. II. p. 40. et nos ſupra P. III. v. Γίττα.

PARS IV.

ΜΝΟΙΟΝ. Μαλακόν.] An ſcribendum, Μνιαρόν? Vide Suidam v. Μνιαρὸν, et Kuſter. ibid.

ΔΕΙΝΟΣ——Εἶδος ἐκπώματος,] Hinc corrige Suidam v. Ψῆκτρα. Ὁ ψηκτὴρ καὶ δεινὸς λέγεται. Lego, ψυκτὴρ καὶ δεῖνος λέγεται. Heſych. Ψυκτὴρ, εἶδος ποτηρίου. Vide Suidam. v. Ψυκτὴρ. Sed Suidas ſupra: Δεῖνος. Ὁ ψηκτὴρ, ὁ παρ' ἡμῖν ψυκτριὸν λέγεται. An ſcribendum ψυκτήρ? Vide nos ad Suidam P. III. v. Ψηκτήρ.

ΚΑΘΕΙΣΤΟΝ. Εἶδος φιλήματος.] An Κάθετον, εἶδος θύματος? Vide Suidam v. Κάθετος, et Kuſter. ibid.

ΑΧΩΡΟΥΣ. Κακοχώρους.] Infra, Ἄχωρος &c. Vide Suidam v. Κατηύχοντο, ubi extat locus Æliani, quem reſpexit Heſychius.

ΑΝΑΛΚΑΤΑΛΛΑ. Ἄνωθεν κάτω.] Legendum, Ἄναλλα κάταλλα. Quæ ſuo loco reponenda.

ΑΧΩΡΑ. Τὰ πίτυρα, ἔνιοι δὲ κρανίον.] Infra: Ἀχώρατον, ἀχῶρα. Lego, Ἀχῶρα, κρᾶτα. Vox occurrit apud Ariſtophanem, monente Suida ad v. Ἀδάξησαι.

ΑΡΓΙΦΟΝ-

PARS IV.

ΑΡΓΙΦΟΝΤΟΥ. Καθαροφόνȣ] Lego, Ἀργιφόν ἀργοφόνȣ. Supra: Ἀργειφόντης, ὁ Ἑρμῆς ἀργοφόν Suidas: Ἀργȣ̃ πηγή, ἐπὶ τῶν λιπαρῶν (λιπαρῶς) κ ἐπιμόνως ὡτινιȣ̃ν ἔργῳ προσκαθημένων. Scribendum Ἄργȣ πυγή. Ovid. Metamorph. i. 667.

——*Inde* ſedens *partes ſpeculatur in omnes.*

ΓΕΥ. Γυνόν τι ἄρα.] Legendum, Γεῦν, γȣ̃ν, τι ἄρα. Γεῦν ſcribitur Dorice pro γȣ̃ν.

ΕΥΡΥΝΕΙΝ. Αὔξειν, ἰχνεύειν.] Illud ἰχνεύειν pertinet ad Εὐρινᾶν.

ΑΓΑΛΛΙΑΜΑ. Δόξασμα.] Utitur Poeta vel Scriptor neſcio quis apud Heſych. v. Εὐρίζων ἀγαλλιάματι. Iſte Scriptor eſt David. Vide Pſalm xliii. 2. Vide et Suidam v. Εὐρίζω.

ΕΥΡΙΖΩΝ ΑΓΑΛΛΙΑΜΑΤΙ. Καλὰς ῥίζας ἔχοντι καὶ χαροποιȣ̃ς.] Lege ἔχων. Quomodo habet Suidas.

ΟΣΙΑ —— Καρδία.] Forſan, Κυρία. Poſſis etiam legere Κηδεία. Suidas: Ὅσιαν, κηδείαν. Sed vide Suidam v. Ἀφοσιȣ́μεθα. —Ὅσια δὲ λέγεται ἄλφιτα, δεδευμένα ἐλαίῳ καὶ οἴνῳ· καὶ ΚΥΡΙΑ, καὶ δίκαια. „ Pro κύρια reſcribo καθαρά. Qua emenda- „ tione etiam indiget Heſychius, apud quem v. „ Ὅσια corrupte legitur καρδία." *Kuſter.* Forſan nihil mutandum. Suidas: Κυρία—Ἡ ὡρισμένη καὶ ἐμπη-

ἐμπροθεσμος ἡμέρα. Idem: Ὅσια, ἡ ἐπὶ θανάτῳ τιμὴ, ἡ ἡμέρα. Quare ſcribendum, ϗ κυρία.

ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΝ. Φωκάδιον, ἡ κάννιον.] Legendum, Ἀλάβαςον. Pauſanias a Kuſtero laudatus ad Suidam v. Ὦ Λακιάδαι. Ἀλάβαςος, ὧ ἐχρῶντο ἐπὶ τιμωρίᾳ τῶν μοιχῶν ἀντὶ τῦ ῥαφάνυ. Pro φωκάδιον autem legendum forſan φοινικάδιον. Heſych. Φοινικάδες, αἱ ῥάφανοι ὑπὸ Εὐβοέων. Gujet. *Carrots.* Vocabantur etiam Στελέαι. Vide Heſych. v. Στελέαν.

ΓΕΝΤΙΑΝΗ. Ῥίζα τὶς ὗτω καλυμένη χωρῦσα εἰς τὰς ἀντιδόσεις.] Quid eſt χωρῦσα &c? Lego, ποιῦσα εἰς τὰς ἀντιδόσεις. *Quæ facit ad morbum occurrendum.* Ita loquuntur Medici. Legere etiam poteris, ᾗ χρῶνται εἰς &c.

ΑΒΡΑ ΒΑΙΝΩΝ.] Hac occaſione emendandus eſt Suidas v. Ἀβρὰ βαίνων. Θρυπτόμενος, κολακευόμενος. Ἐκεῖνος ὄντως ἀβρὰ βαίνων ἐδόκει, ἔχων τὰς ὀφρῦς ὑπερηρμένας ἄνω. Pro κολακευόμενος legendum ſine dubio cum MSS. Pariſ. βλακευόμενος. Quæ ſequuntur apud Suidam ſunt, opinor, Menandri, atque ita legenda:

> Ἐκεῖνος ὄντως ἀβρὰ βαίνων, εὐδόκει
> Ἔχων τε τὰς ὀφρῦς ὑπερηρμένας ἄνω.

Hæc eſt vera lectio. Ita Ariſtoph. Acharn. 18.

PARS IV.

Οὕτως ἐδήχθην ὑπὸ κονίας γε τὰς ὀφρῦς.
Vide et Suidam v. Σκυθρωπάζω.

ΣΥΒΑΡΙΝ. Τὴν πολυτελῆ τροφήν.] Vide Suidam v. Ἁβρὸς λειμών, et Kuſter. ibid.

ΛΕΙΜΑΔΕΣ. Νοτεροὶ καὶ πιώδεις, (ποώδεις) τόποι.] Hinc corrige Suidam in v. Ἁβρὸς λειμών. Καινότερος καὶ εὐθαλής. Scribe, Καὶ νοτερὸς καὶ εὐθαλής. Sed vide nos ad Suidam P. I. v. Ἁβρὸς λειμών.

ΛΕΙΜΩΝΙΑΣ ΑΡΚΤΟΣ. Νύμφη. Ἐπειδὴ &c.] Ita legendum. Vide Suidam v. Ἄρκτος. Heſych. Ἄρκος——καὶ ἱερεῖα τῆς Ἀρτέμιδος. Scribe ἱέρεια. *Sacerdos.* Sed hæc pertinent ad Ἄρκτος. Vide nos ſupra P. II. v. Ἄρκος.

ΠΕΠΛΑΤΑΙ. Ἥπλωται.] Scribo, Πέταται. Heſych. Πετάσας, ἁπλώσας.

ΦΑΡΜΑΣΣΩΝ. Βάπτων, στομῶν.] Reſpexit Homerum,

Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν ἠὲ σκέπαρνον
Εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτει μεγάλα ἰάχοντα
Φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου τε κράτος ἐστίν.

Vide Suidam v. Ἄβαπτος, et Kuſter. ad locum.

ΕΚΔΙΑΙΤΗΘΗΝΑΙ. Διατραφῆναι ἢ διαπραχθῆναι.] Suidas: Ἐκδιαιτηθῆναι, διαπραθῆναι. Scribendum apud utrumque, διατρυφῆναι. *Luxu corrumpi.*

corrumpi. Suidas infra: Ἐκδιαίτησις, τρυφή. Vide Kuſter. ad locum. Vide et Suidam v. Οὐράνιος, et v. Τομίας. Ubi male vertunt. PARS IV.

ΔΟΥΛΙΟΝ ΗΜΑΡ. Τὴν τῆς αἰχμαλωσίας ἡμέραν.] Reſpicit Homeri Odyſſ. P. 323.

Ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται εὐρύοπα Ζεὺς
Ἀνέρος, εὖτ' ἄν μιν κατὰ δέλιον ἦμαρ ἕλῃσιν.

Vide et Longinum p. 244. Edit. Pearce. Corrigendus Suidas, qui male habet Δύλειον ἦμαρ. Recte tamen δέλειον. Reſpexit Euripidis Andromach. v. 99.

Δέλειον ἦμαρ εἰσπεσῦσ' ἀναξίως.

ΠΑΤΑΙΚΟΙ. Θεοὶ Φοίνικες, ὓς ἱςᾶσι κα]ὰ τὰς πρύμνας τῶν νεῶν.] Vide Suidam v. Ἀπέφθυ χρυσίυ.

ΤΑΓΥΡΙΑ. Τὰ ἐλάχιςα.] Vide Suidam. v. Τάγυρι.

ΟΚΧΝΗ. Στήριγμα——Ὀκωχεύειν, ἔχειν, συνέχειν.] Lego, Ὀχνεύειν, συνέχειν. Nam συνέχειν eſt vera emendatio τῦ ἔχειν.

ΓΛΑΜΥΡΟΝ. Ἀνεμῶδες, ἔνυδρον, ὑπόδακρυ.] Corrige, Λημῶδες, ἀνυγρὸν. Vel, Γλαμῶδης. Etymol. Magn. Γλαμυρὸν ϗ γλαμῶδες ὑγρὸν ϗ καιόμενον δακρύοις ὄμμα. Legit Hemſterhuſ. ad Lucian. p. 30. ῥεόμενον. An χεόμενον? Sed legendum, τηκόμενον. Quod ejus rei proprium eſt.

PARS IV.

ΠΕΡΙΓΙΝΕΤΑΙ. Περιοίχει.] Forſan, Ὑπερέχει. *Superat*. Vide nos ad Suidam P. I. v. Διατατικώτερον, ubi Polybium emendamus.

ΚΝΗΣΤΟΣ. Ἄρτος, Ἀρτεμιδῶρος.] Lego, Ἀρτέμιδι δῶρον. Vide Heſych. v. Λοχιᾶ, et Theophraſti Charact. p. 100. Edit. Pauw. Sed nihil muta. Eſt Artemidorus, qui de Re Culinaria ſcripſit. Vide Suidam v. Ἀρτεμίδωρος et Τιμαχίδας.

ΛΟΧΙΑ. Κρύφαια, γεννᾷ, αὔξει, καὶ ἄρτος τῇ Ἀρτεμίδι γενόμενος, καὶ ἁδροὺς ἀςάχυας ἔχουσι.] Lego, ἔχουσα. Heſych. infra: Λοχίαν — Ἁδροὺς ςάχυας ἢ καρποὺς φέρουσα. Lege φέρουσαν.

ΑΝΙΑΚΕΙΝ. Ὄζειν.] An Ἀνακοαῖς, ὠσίν. Phurnutus de Natura Deorum p. 227. Edit. Gale. Πρὸς τὰς ἀνακοάς. *Ad aures*.

ΔΙΑΤΤΟΥΣΙ. Διατρέχουσι.] Suidas: Διάττειν. Ὁρμᾶν, τρέχειν, ἢ δάκνειν. Lege διήκειν. Heſych. Διήκει, διέρχεται.

ΔΙΑΠΡΥΣΙΟΝ — Δεξιὸν, (Kuſter. ad Suidam διεξιὸν pro δεξιὸν) ἐξάκουςον, μέγαν, διάτονον.] Pro διάτονον lege διάτορον. Heſych. Διάτορον, ἐξάκουςον.

ΑΝΕΜΙΟΝ. Ὑπηνέμιον, ὃ καλοῦσιν ὠόν.] Lego, Ἀνεμιαῖον. Vide Kuſter. ad Suidam. v. Ἀνεμιος.

ΠΕΔΟΙΚΟΥ.

ΠΕΔΟΙΚΟΥ. Χελιδόνιος, συνοίκȣ. Αἰσχύλος Τροφοῖς.] Legendum, Πεδοίκȣ χελιδόνος, συνοίκȣ. PARS IV.

ΟΛΥΡΑ. Εἶδος σπέρματος.] Heſych. Τίφαι, ὄλυραι. Vide et Suidam v. Νεώρια.

ΩΜΑΔΙΟΝ. Ὠμαδὸν, καὶ ἐπ' ὤμοις.] Hinc corrigendus Suidas v. Ὠμόλιον, τὸ ἐπὶ τῶν ὤμων. Lege Ὠμάδιον. Error ortus ex affinitate literarum Δ et Λ. Vide Suidam v. Ὦμος, et Kuſter. ibid.

ΑΠΟΙΝΑ——Ἀντὶ τινὸς κτίσματα.] Pro κτίσματα, lege τιμήματα.

ΚΑΘΥΦΑΙΝΕΙΝ. Ἐνδȣ̃ναι.] Scribendum, Καθυφιέναι, ἐνδȣ̃ναι. Occurrit vox καθυφείμεθα apud Demoſthenem Olynth. ii. p. 84. Ubi Schol. ἐνδοίημεν.

ΟΡΓΑΣ.] Schol. ad Demoſthenis Olynth. ii. p. 94. Ὀργὰς δὲ ἐκαλεῖτο ἡ χώρα, ἢ διὰ τὰ ὄργια τῶν θεῶν, ἢ διὰ τὸ ἀργὴν εἶναι καὶ ὀργᾷν ἐν αὐτῇ.

ΘΑΡΝΕΥΙ. Ὀχλεύει, ὀχεύει.] Illud Ὀχλεύει eſt corrupta lectio, cujus vera emendatio eſt ὀχεύει. Lego autem θορεύει, ὀχεύει. Vide Heſych. v. Θόρνυσθαι.

ΔΟΡΥΜΝΙΟΝ. Εἶδος βοτάνης.] Recte corrigunt, Δορύκνιον. Vide Suidam v. Δορύχνιον.

PARS IV.

ΣΚΝΙΠΤΕΙΝ. Νύσσειν, καινοτομεῖν.] Lego κυμινοτομεῖν. Vide nos ſupra P. II. Σκνίπτειν. Apud Jamblichum de Vita Pythagoræ cap. xxviii. pro σχίζειν τὰς ὀδόντας legendum, puto, σκνίζειν vel κνίζειν. Quod idem. *Scalpere, fodere, fricare.* Κέδρῳ δὲ λέγει καὶ δάφνῃ καὶ κυπαρίττῳ καὶ δρυῒ καὶ μυρίνῃ τὰς θεὰς τιμᾶν· καὶ μηδὲν τούτοις ἀποκαθαίρεσθαι τοῦ σώματος, μηδὲ ΣΚΝΙΖΕΙΝ (vel κνίζειν) τὰς ὀδόντας. Ita legendus iſte locus. Κνίζειν autem idem ac κνήθειν. Suidas v. Κνίζων — Κνήθω καὶ κνίζω, τὸ ἐξ ἐπιπολῆς καὶ ἰσχνῶς ξύω.

ΚΥΤΤΟΙ. Τὸ δικτυκὸν χώρημα, καθὼς ποτήριον.] Forſan, Κύττος. Pro Κύτος. Ut Κύτταρος pro Κυταρός. Sed ἀντὶ τοῦ καθὼς, corrigunt κάθος, ποτήριον. Heſych. Κάθος, σπυρίς. Sed utrobique legendum, Κάθαλος. Quod ſcribebatur καθος. Heſych. Κάλαθος, ποτήριον — καὶ γυναικεῖον σκεῦος εἰς ἐρίων παράθεσιν. Hac occaſione corrigendum Epigramma apud Kuſterum ad Suidam v. Κνῆςις.

ΛΕΩΝΙΔΟΥ.

Λαβροσύνᾳ τάδε δῶρα, φιλευχείλῳ τε λαφυγμῷ
 Θήκατο Δεισόζου Δωρίεος κεφαλά.
Τὰς Λαριοσαίως κυάςορας ἐψητῆρας,
 Καὶ χύτρως, καὶ τὰν εὐρυχαδῆ κύλικα,
Καὶ τὰν εὐχάλκωτον ἐΰγναμπτόν τε κρεάγραν,
 Καὶ κνῆςιν, καὶ τὰν ἐτνοδόκον τορύναν.
Λαβροσύνα, σὺ δὲ ταῦτα κακοῦ κακὰ δωρητῆρος
 Δεξαμένα, νύσαις μὴ πόκα σωφροσύνην.

Secundus

Secundus Hexameter corruptus eſt, quem ſanare non potuit Cl. Editor. Sed ſcribendum ſine dubio,

Τὼς Λαριοσαίως ΚΥΤΟΓΑΣΤΟΡΑΣ ——

ΡΩΠΙΚΑ. Τὰ παρεμπορεύματα.] Vide Heſych. v. Παρευθῆκαι. Qui optime explicat.

ΠΟΠΟΙ——Ὦ δαίμονες.] Plutarch. *Quomodo Juveni audienda ſint Poemata*, p. 28. Δρύοπες δὲ (καλῦσι) πόπυς τὺς δαίμονας.

ΑΛΥΔΜΑΙΝΕΙΝ. Ἀλύειν, ἀπορεῖν.] Lego, verbis tranſpoſitis, Ἀλύειν, ἀδημονεῖν, ἀπορεῖν. Vide Suidam. Plutarch. *Quomodo Juveni audienda ſint Poemata*, p. 28. Καὶ τῷ ἀλύειν πολλὲ μὲν ἀντὶ τῦ δάκνεσθαι ϰ ἀπορεῖσθαι κέχρηται·

Ὣς ἔφαθ'· ἡ δ' ἀλύυσ' ἀπεβήσετο, τεῖρετο δ' αἰνῶς.

Ποτὲ δὲ ἀντὶ τῦ γαυριᾷν ϰ χαίρειν·

Ἦ ἀλυεὶς, ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτην;

ΑΠ' ΑΙΓΕΙΡΩΝ ——Οἱ ἔσχατοι.] Vide omnino doctiſſimum Meurſium Attic. Lect. lib. iv. 33.

ΑΓΟΡΑΤΑΙ. Λέγει.] Recte. Idem: Ἀγοράαϛ, διαλέγεϛ. Quare male Taylor. ad Lyſiam p. 10. qui legit, Ἀγορᾶσαι ΛΕΓΕ vel λέγυσι.

PARS IV.

ΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ. Ἐπιφωνȣ̃μαι.] Lyſias p. 57. Ἦγον αὐτὸν βίᾳ βοῶντα καὶ κεκραγότα καὶ μαρτυρόμενον.

ΘΗΡΙ. Λέοντι.] Epigramma apud Kuſter. ad Suidam v. Θαλάμη·

Τῷδε λέων ὤρȣσε ——

Ultimum verſum hujus Epigrammatis ita legit Kuſterus ex Anthologia inedita:

Τȣ̃το τὸ θηροφυγῆς αἴτιον ἀντίθεμαι.

Suidas habet,

Τȣ̃το τὸ θηρίον φυγῆς ——

Unde lego,

Τȣ̃το τὸ θηρὶ φυγῆς αἴτιον ἀντίθεμαι.

Neque enim compoſitum illud θηροφυγῆς placet. Huc reſpexerit Heſychius.

ΑΜΕΘΥΣΟΣ. Βοτάνη, καὶ λίθος.] Corrigunt Ἀμέθυςος. Sed ſcribitur ἀμέθυσος apud Pſellum de Lapidibus p. 347. Edit. Mauſſaci. Quod et ibi emendandum. Ita vero legendus iſte locus: ΑΜΕΘΥΣΤΟΣ ὑακινθώδης μέν ἐςι τὴν χροιὰν, ἰᾶται δὲ καὶ κεφαλαλγίας, καὶ τȣ̀ς πίνοντας οἶνον φυλάττει νήφοντας. Ὅθεν αὐτῷ καὶ τȣ̈νομα. Atque hinc intelligendus Plutarchus in Libello, *Quomodo Juveni audienda ſint Poemata*, p. 4. Edit. Grotii: Καὶ λαβὼν ταῦτα δίελθε· κἂν δοκῇ σοι μηδὲν εἶναι φαυλότερα τῶν ΑΜΕΘΥΣΤΩΝ καλȣμένων,

νων, ἃ τινες ἐν τοῖς πότοις περιάπτονται καὶ προλαμβάνουσι, μεταδιδοὺς τῷ Κλεάνδρῳ. PARS IV

ΥΛΟΜΑΝΗΣ. Ὁ ταῖς ὕλαις χαίρων.] Plutarch. *Quomodo Juveni audienda ſint Poemata*, p. 7. Τῷ ἡδονῆς ἀκράτου πρὸς δόξαν αὐθάδως θρασυνόμενον ἐξυβρίζει καὶ ὑλομανεῖ.

ΑΧΗΝΙΑ. Ἄπορα.] Recte corrigunt, Ἀπορία. Ita Suidas, quem vide. Utitur Æſchylus Choeph. v. 299. Vide Suidam v. Ψύχεται. ubi male Bentleius, ἠχανίη. Quod vereor ut ſit Græcum. Antepenultimam enim producit Ἀχηνία ſive Ἀχανία. Confer nos ad Suidam P. III. v. Ψύχεται.

ΤΕΤΡΑΔΙ μὲν τ' οἴχου.] Forſan, μὲν τ' ἐτέχθη. Vel ſaltem, τ' ἐγένου. Auctor Græcæ Vitæ Ariſtoph, p. 13. Edit. Kuſter. Τετράδι λέγοντες αὐτὸν γεγονέναι, κατὰ τὴν παροιμίαν, ὡς ἄλλοις πονοῦντα. Vide et Suidam v. Τετράδι γέγονας. Cæterum apud Heſych. legendum, ἔνδοξον ὄντα ἄλλοις ταλαιπωρεῖν. *Famous for labouring for others*, Quæ tamen durior locutio. Sic Græci, δεινὸς φαγεῖν, δεινὸς λεγεῖν &c. Galenus Method. Therap, lib. i. cap. iii. Ζωΐλος ἔνδοξος τὴν Ὁμήρου μαστίζειν εἰκόνα. Quod Olearius ad Philoſtrat. p. 648. male corrigit, μαστίζων. Philoſtrat. Heroic. iii. p. 665. Ξυγχωρεῖ ὁ ἥρως, χρηστὸς ὢν ξενίζειν τουτονὶ τοῖς θάκοις. Hic quoque male Cl. Editor,

PARS IV. Editor, ξενίζων. Ita Joſephus Antiq. Jud. lib. vi. 12. 6. p. 345. Ἀλλὰ δεινὸς μὲν ὁ φόβος μηδ᾽ ἀλήθει πιςεύειν ἀπολογίᾳ. Idem infra lib. xvi. 8. 1. p. 807. Πολλοὶ μὲν γὰρ τῶν ἡγεμόνων, πολλοὶ δὲ τῶν φίλων συνεςᾶσιν, ἐχ οἱ πονηροὶ, πᾶν ὅτι ἐν ᾖ δρᾷν ᾖ πάσχειν. Vide et Callimachi Fragment. a Bentleio collecta, N°. cxxviii. Ita etiam Latini. Horatius Od. lib. i. 12. 26.

Dicam et Alciden; pueroſque Ledæ,
Hunc equis, illum ſuperare *pugnis*
Nobilem ——

Idem ſupra ex Bentleii emendatione:

Sunt quos curriculo pulverem Olympicum
Collegiſſe juvat, metaque fervidis
Evitata rotis, palmaque nobilis
Terrarum dominos EVEHERE *ad Deos;*
Hunc ——

Confer nos in Curis Noviſſimis in Suidam, v. Ψιθυριςῦ.

PAION. Συγκριτικὸν, ἢ ἕτερον.] An ἄρειον? *Melius*. An ἕτειρον?

ΤΡΟΝΑ Η ΘΡΟΝΑ. Ἀγάλματα ἢ ῥάμματα ἄνθινα.] Lego, ἢ τὰ ἱμάτια ἄνθινα. Sic Schol. ad Theocriti Idyll. ii. 59. Θρόνα Θεσσαλοὶ μὲν, τὰ πεποικιλμένα ζῶα. Κύπριοι δὲ, τὰ ἀνθινὰ ἱμάτια. Vide et Taylor. Lect. Lyſiac. p. 701.

BEIKHΛΑ.

PARS IV.

ΒΕΙΚΗΛΑ. Νωχελῆ, ἀχρεῖα.] Pro νωχελῆ Taylor. legit ἀνωφελῆ. Male. Heſych. Νωχελὴς — ἄχρηςος.

ΕΙΚΗΛΑΣ. Ἐὰν τολμήσῃς.] Scribendum, puto, Εἰ κη λᾷς. Dorice pro λῇς. Id eſt, θελῇς.

ΓΙΣΑΣ. Φθείρας.] Lego, Ϝίσας φρένας. Heſych. Εἴσας φρένας, εὐκράτως. Expoſitio autem deeſt, ut ſolet.

ΚΟΝΙΣΑΛΟΙ. Ἀφροδίσια.] Lego, Ἀφροδίσια δαιμόνα. Ut *Satyri*, *Panes*, &c.

ΔΙΡΚΗΣ. Πηγῆς.] Apollodorus lib. iii. 5. p. 166. Edit. Gale: Ἀντιόπην δὲ ᾐκίζετο Λύκος καθείρξας, καὶ ἡ τούτου γυνὴ Δίρκη. Λαθοῦσα δέ ποτε τῶν δεσμῶν αὐτομάτων λυθέντων, ἧκεν ἐπὶ τὴν τῶν παίδων ἔπαυλιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτῶν θέλουσα. Οἱ δὲ, ἀναγνωρισάμενοι τὴν μητέρα, τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι· τὴν δὲ Δίρκην θριξὶ δήσαντες ἐκ ταύρου θανοῦσαν ῥίπτουσιν ΕΙΣ ΚΡΗΝΗΝ, ΤΗΝ ΑΠ' ΕΚΕΙΝΗΣ ΚΑΛΟΥΜΕΝΗΝ ΔΙΡΚΗΝ. Vide et Longinum, Sect. xl.

ΟΡΓΙΩΝΤΕΣ. Μύσαι.] Vide Mauſſacum ad Harpocrat. v. Ὀργεῶνας, et Kuſter. ad Suidam v. Ὀργεῶνες. Forſan legendum apud Heſych. Ὀργιῶνες. Ut et apud Antimachum in Suida, verſus gratia. Sed de hoc nos ad ſequentem Articulum.

ΚΑΒΑΡ-

PARS IV.

ΚΑΒΑΡΝΟΙ. Οἱ τῆς Δήμητρος ἱερεῖς, ὡς Πάριοι.] Antimachus, qui ex *Paro*, apud Suidam v. Ὀργεῶνες·

Καβάρνους θῆκεν μὲν ἀγάκλεας Ὀργειῶνες.

Ita legendus iſte verſiculus.

ΕΞΕΛΘΕΙΝ. Ἐξωθεῖν.] Lego, Ἐξελᾶν. Supra Heſych. Ἐξελᾶν, ἐκβαλεῖν.

ΑΠΛΑΙ. Ὑποδήματος εἶδος.] Vide Harpocrat. in v. Ἀπλαῖ. Reddenda vox Lyſiæ in Fragment. p. 645. Edit. Taylor. Οὐ πρὸς ἑταίρας ΑΠΛΑΣ ἀνήκειν δοκοῦντα παραλελέιψεται. Ubi male, opinor, legitur πρὸς ἑταίρας ἀπίας.

ΚΕΚΟΚΕΝ. Ἔγνωκεν ὅτι κεκακούργηκεν, ἢ πεφόνευκεν.] Lego, Κεκόηκεν. Heſych. Κοεῖ, αἰσθάνεται. Idem: Κοθεῖ, αἰσθάνεται, νοεῖ. Scribe Κοεῖ. ΚΟΕΙ. ΚΟΘΕΙ. Vides errorem ex geminatione literæ Ο. Locum ita ſcribo: Κεκόηκεν, ἔγνωκεν, ὅτε κεκακούργηκεν ἢ πεφόνευκεν.

ΚΕΡΑΜΟΣ —— Δεσμωτήριον.] *Cypriorum* ſcilicet. Theon apud Taylor. ad Lyſiam p. 177. Καὶ εἴ τις λέγοι τὸν κέραμον ἀντὶ δεσμωτηρίου, καθάπερ Κύπριοι. Διὸ καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ τινὲς οὕτως ἐξηγοῦνται·

Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας.

ΑΓΑΠΤΕΡΕΩΣ. Ἀσμένως, προθύμως, ταχέως.] Forte, Ἀγαπήτως. Lyſias p. 307. Δεινὸν γὰρ ἂν

τοῦ

τὸς ΑΓΑΠΗΤΩΣ ΟΛΙΓΩι ΠΡΟΤΕΡΟΝ ΣΕΣΩΣΜΕΝΟΥΣ, ἐφ' ἕτερον κίνδυνον ἰέναι. *Paulo ante ægre ereptos, ſervatos. Glad that they got off ſafe.* Sic Diphilus apud Grotium, Excerpt. Stobæi p. 218.

> Ἐν ὀνάριον ἐξ ἀγρὸ μοι καταβαίνων ἐμὸ
> Καθ' ἕκαςον τῶν ἐνιαύτων ΑΓΑΠΗΤΩΣ ἄγει,
> Ὥσπερ ἱκανὸν μοι πάντ' ἐπισκευασμένον,
> Σπονδὴν, ὀλὰς, ἔλαιον, ἰσχάδας, μέλι.

ΛΟΓΟΠΟΙΗΣΑΝΤΕΣ. Πλασάμενοι λόγος ψευδεῖς.] Lyſias p. 391. Οὕτω δ' ἄσμενοι τὰς συμφορὰς τὰς ὑμετέρας ὁρῶσιν, ὥςε τὰς μὲν πρότεροι τῶν ἄλλων πυνθάνονται, τὰς δ' ἔτοι ΛΟΓΟΠΟΙΟΥΣΙΝ.

ΗΓΥΑΤΟ. Ὁ λαμβάνων ἤγετο.] Corrige, Ἠγγυᾶτο, ὁ λαμβάνων ἠγγυᾶτο. Aliter legit Taylor ad Lyſian p. 704. "Legimus in Heſychio, "Ἠγυᾶτο, ὁ λαμβάνων ἤγετο.—Ἠγγυᾶτο, (ſic enim "legas) ὁ λαμβάνων. Hoc eſt, *qui mutuo ſu-* "*mebat*, (λαμβάνειν enim, ut docuimus p. 338. "Edit. noſtræ, eſt quodammodo vox uſuraria) "*fidem dedit, ſponſionem præſtitit.* Eo ritu ſæ-"piſſime in Lexicis voces exponi ſolent, id "quod duplicem operam præſtat: oſtendit "enim quid ſit Ἐγγυᾶν et quid Ἐγγυᾶσθαι." Errat tamen vir doctiſſimus. Aliud eſt Ἐγγυᾶν, aliud Ἐγγυᾶσθαι. Ἐγγυᾶσθαι eſt, *Mutuo ſumere, Fidem dare, Sponſionem præſtare.* Quare ὁ λαμβάνων, *ille*

PARS IV. *ille qui mutuo ſumebat*, *fidem* ſive *ſponſionem dabat*. Contra, Ἐγγυᾷν eſt, *Mutuo dare*, *In fœnus locare*. Heſych. Ἐγγύω, ἐκδίδωμι.

ΘΕΣΠΑΛΑΙ. Αἱ κῶαι παρὰ Φιλήτα, καὶ αἱ φαρμακίδες.] Legendum ſine dubio Θεσσαλαί. Nam Theſſalæ *venenatrices*. Pro αἱ κῶαι autem legendum αἱ χοαί. Heſych. Χοαὶ, θυσίαι. Sic infra: Θεσσαλῶπις, ἐναγισμός τις παρὰ Λάκωσι. Vel forſan legendum, Θεσσαλός. Κῷος. Ita Suidas: Θεσσαλός. Κῷος, ἰατρὸς, υἱὸς Ἱπποκράτους τοῦ διασήμου.

ΞΥΛΟΔΩΝΙΗ. Τεκτοσύνη.] An legendum ex ordine literarum, Ξυλωδίη? A ξυλώδης.

ΚΟΜΑΙ. Αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς, καὶ ΧΩΡΙΟΝ.] *Cumas* intelligit. Quare ſcribendum, Κῦμαι.

ΚΟΜΗΣ. Ἄρχων.] *Claſſis nauticæ præfectus.* Baſilius Naumach. apud Fabric. Bib. Græc. vol. viii. p. 141. Ὁ πάντων ἄρχων ἤγουν στρατιωτῶν καὶ τῶν αὐτῶν ἡγεμόνων Κόμης.

ΣΙΦΩΝ——Καὶ οἷς οἱ κάπηλοι τὸν οἶνον ΧΡΩΝΤΑΙ.] Legit Palmerius, εἰς τὸν οἶνον. Sed legendum, ΑΡΥΟΝΤΑΙ. *Hauriunt*. Sic Philoſtratus p. 118. Τοὺς δὲ οἰνοχόους τοὺς χαλκοῦς ΑΡΥΕΣΘΑΙ μέν φησι ξυμμέτρους τοῦ δὲ ΟΙΝΟΥ. Supra apud Noſtrum, καὶ ὄργανον σκόλοπι ὅμοιον ἐν ᾧ τοὺς μαρσίππους

μαρσίππȣς ἐπισκοποῦσι. Lego, ἐπισκέπȣσι. *Defendunt.* Siphon eſt *inſtrumentum nauticum*, de quo vide Baſilium loco laudato, p. 141, et 142. Sed quid velit per μαρσίππȣς, neſcio; niſi *ſaccos* lateri navis *appenſos*. Heſych. Μαρσίπποι, σάκκοι.

ΟΥΤΙΣ —— Καὶ ȣ̓ρανός.] Lego, Καὶ οὐτιδανός. Scribebatur forſan compendioſe οὐδανός.

ΕΥΔΙΑΙΟΝ. Τὸ γυναικεῖον μόριον, ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς ἔπλοις (lege πλοίοις) γινομένων τρημάτων διὰ τȣ̃ς ὄμβρους. Οἱ δὲ τὸν βρόκτον (lege πρωκτὸν) ἢ τὸν χείμαῤῥον ἐπιφημίζομενοι.] Lego, Εὐδίας, τὸ γυναικεῖον &c. Ita ſane vocat Baſilius apud Fabricium Bibl. Græc. vol. viii. p. 140. Θυρὶς ἐςὶν εἰς ἐκροὴν τȣ̃ ὕδατος, ἥτις ΕΥΔΙΑΣ καλεῖται.

ΣΤΑΜΙΝΕΣ. Παραςάται, ϗ τὰ ἐπὶ τῆς σχεδίας ὀρθὰ ξύλα &c.] Legendum, ΣΤΑΜΙΔΕΣ. Baſilius in loco laudato: Σταμίδες ἤγȣν ςημανάρια—οἷς ἐπερείδεται τὸ κατάςρωμα.

ΑΣΚΩΜΜΑ. Δερμάτιον &c.] Scribe Ἄσκωμα. Baſilius loco laudato: Τὸ δὲ πρὸς αὐτῷ τῷ σκαλμῷ δέρμα, ΑΣΚΩΜΑ, τὸ παρ' ἡμῖν μανικέλλιον.

ΣΠΕΙΟΝ. Σπήλαιον, σπύλωνες.] Lege et diſpone: Σπεῖον, σπήλαιον.—Σπεῖρα σπίλωνες, (Heſych. σπίλων, lege σπίλονες, τραχεῖς τόποι) οἱ πρὸς

τῇ

PARS IV.

τῇ βάσει λίθοι. Baſilius Naumach. apud Fabricium Bib. Græc. vol. viii. p. 139. Σπεῖρα οἱ παρὰ μὲν ἀρχιτέκτοσι, τῶν τοίχων οἱ πρὸς τῇ βάσει λίθοι. Vide locum, ex quo lucem accipiet totus hic locus Heſychii. Forſan tamen legendum pro σπύλωνες, ςύλωνες.

ΠΡΟΕΜΒΟΛΟΣ. Μέρος τὶ τῆς νεός.] Lege νηὸς. Baſilius Naumach. apud Fabric. p. 140. Τρόπις δὲ τὸ κατώτατον μέρος τῆς νηὸς, καὶ οἷον θεμέλιος· ταύτης δὲ τὸ μὲν ἓν μέρος ἐξ οὗ ἡ πρῶρα διανίςαται, προεμβολὶς καλεῖται. Atque ita ſcribendum, cenſeo, apud Heſychium.

ΤΡΟΧΑΝΤΗΡΕΙ.] Baſilius loco laudato, Τροχαντῆρες καὶ ἄφλαςα, οἱ λεγόμενοι βάρδωνες.

ΕΠΗΓΚΕΝΙΔΕΣ.] Baſilius loco laudato, Ἄνωθεν δὲ πάντων ἡ ἐπηγκενὶς, τὸ ἄρτι λεγόμενον καλαπατητὸν,—ἔνθα τὰς ἀσπίδας οἱ ςρατιῶται κρεμῶσι.

ΑΝΑΤΟΣ. Ἀβλαβής.] Recte. Vide Suidam v. Ἀνατεί.

ΑΒΛΑΔΕΩΣ. Ἡδέως.] Scribe Ἀβλαβέως. Ab Ἀβλαβής. Utitur Maximus Philoſophus Περὶ καταρχῶν, v. 10. apud Fabricium, Biblioth. Græc. vol. viii. p. 416.

Ἀβλαβέως δ' οἶκον τε φίλους τ' εἰσόψεαι αὖτις.

Vide nos ſupra ad Heſych. P. I. v. Ἀβλαδέως.

ΑΒΑΣΤΟΝ.

ΑΒΑΣΤΟΝ. Ἀκίνητον, ἀπρόσιτον.] Legendum, Ἀνίκητον. *Impervium, Invium, Invictum.* PARS IV.

ΑΒΡΑΧΕΝ. Ἤχησεν.] Litera initialis A adhæſit ſequenti voci, ad præcedentem pertinebat tamen. Scribendum enim: Βράχεν, ἤχησεν. Heſych. Βράχεν, ἐψόφησε. Erat forſan in Poeta,

—— μέγα βράχεν. *

ἈΡΙΧΕΤΑΙ. Γλίχεται, ἐπιθυμεῖ.] Scribendum Ἴσχεται, γλίχεται. Vel demum, Ἄρ' ἴσχεται. Nam iſtud ἄρ' male adhæſit. Infra Ἀρόχεται, γλίχεται. Male.

ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΙΑ. Ὑπὸ ἀρίστων διοικουμένη — Ἀρίστων, γενναίων, ἢ ἄλλως πῶς ἀγαθῶν.] Ita ſcribendum.

ΕΞ ΕΜΕΤΡΕΙ. Ἐπὶ ἅλωνος ἐμέτρει.] Scribe una voce, Ἐξεμέτρει. Ἐπὶ ἅλωνος ἐμέτρει.

ΕΞΕΝΤΙΣΜΕΝΑΙ. Κεκοσμημέναι.] Gronovius legit, Ἐξηνθισμέναι. Male. Supra Heſych. Ἐλεσμένας, κεκοσμημένας. Lege, Ἐνηλισμένας. Ab Ἔντεα, ἐντίζω.

ΕΝΤΕΤΑΤΑΙ. Τὸ παῖσαι ἐνθεῖναι φασί.] Iſtud παῖσαι a παίω, opinor. *Percutio.* Sic πληγὰς

* Ita in margine Heſych. — Scribendum, Βράχεν, ἤχησεν. Dederat Poeta, μέγα βράχεν. Unde α ſequenti voci adhæſit. Heſych: Βράχεν, ἐψόφησεν.

PARS IV. ἐντεῖναι, Græci. Vel forſan ſenſus obſcenior in παῖξαι. Ut Latini, *Ludere*. Vide Suidam v. Ἐντεῖναι.

ΗΜΑΤΑ ΠΑΝΤΑ. Πάντα χρόνον.] Maximus Philoſophus Περὶ καταρχῶν apud Fabricium Bib. Græc. vol. viii. p. 420. v. 117.

——— κεκορήσεται πήματα πάντα.

Ubi Interpres, *In omnibus damna erunt*. Scribe,

——— κεκορήσεται ἤματα πάντα.

Quod et metrum poſtulat.

ΚΑΝΑΣΤΡΟΝ. Ὄστρακον, τρύβλιον.] Hæc vox reſtituenda Homero in Κάμινῳ. Ita Herodotus de Vita Homeri p. 29. Edit. Reynolds:

Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν, ἀείσω, ὦ κεραμῆες·
Δεῦρ' ἄγ', Ἀθηναίη καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνε,
Εὖ δὲ μελανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα μαλ' ἱρά.

Hoc Poema Heſiodo tribuunt nonnulli. Vide Pollucem lib. x. 23. p. 1255. qui verſum tertium ita laudat:

Εὖ δὲ περανθεῖεν κότυλοι, καὶ πάντα ΚΑΝΑΣΤΡΑ.

Optime. Niſi pro περανθεῖεν legendum πεπανθεῖεν. Heſych. Πεπαίνεται, μελανοῦται, ὀπτᾶται. Quare illud μελανθεῖεν eſt non niſi gloſſema. Recte autem Κάναστρα. *Fictilia*. Sed vide omnino Cl. Hemſterhuſium ad Pollucis locum.

ΠΕΠΑΙΝΕ-

ΠΕΠΑΙΝΕΤΑΙ. Μελανῦται, ὀπ]ᾶται.] Vide nos ad Vitam Homeri ſupra laudatam, ubi verbum hoc reſtituimus. PARS IV.

ΑΠΕΝΙΑΥΤΙΣΜΟΣ.] Philoſtratus de Vita Apollonii p. 16. Ἀλλ᾽ ὅμως συκοφαντῦσί τινες αὐτὸν —— ϰ̧ διὰ τῦτο ἀπενιαυτίσαντα ἐς τὸ Σκυθῶν ἔθνος.

ΕΚΚΑΠΗΛΕΥΕΙΝ. Δολῦν.] Hac voce utitur Philoſtratus p. 18. Τὸν γὰρ σῖτον οἱ δυνατοὶ ξυγκλείσαντες εἶχον, ἵν᾽ ἐκκαπηλευθείη τῆς χώρας.

ΣΠΟΔΕΙΝ. Σπαίειν.] Corrigunt, Παίειν. Non male. An Περαίνειν? Heſych. Σποδεῖσθαι, περαίνεσθαι. Vide Jungerman. ad Pollucem p. 529. ubi recte legitur, ςενάσαι ſive ςενάξαι. Vide Heſych. v. Στενάξαι. Vide et v. Ἐλαύνει, ubi παίει legendum.

ΣΤΕΝΑΞΑΙ. Τινὲς πλῆξαι ἢ παῖσαι.] Recte. Pollux p. 529. Στενάσαι, σπλεκῦν. Quam vocem male ſollicitant.

ΑΓΑΛΜΑ. Πᾶν ἐφ᾽ ᾧ τις ἀγάλλεται.] Suetonius de Illuſt. Grammat. cap. iii. *Pretia Grammaticorum tanta, mercedeſque tam magnæ, ut conſtet Lutatium Daphnidem (quem Lenæus Meliſſus per cavillationem nominis* ΠΑΝΟΣ ΑΓΗΜΑ *dicit) ducentis millibus nummûm Q. Catulo*

 emptum,

PARS IV. *emptum, ac brevi manumiſſum, L. Apuleium ab Eſicio Calvino Equite Romano prædivite quadringenis annuis conductum, multos edocuiſſe.* Legit Hemſterhuſius in Præfatione ad Pollucem, Πανὸς μέλημα. Eleganter. Sed verius, puto, ἄγαλμα. Recte tamen ἄγημα. Ab Ἄγαμαι. *Admiror.* Sed vide omnino nos in Curis Noviſſimis in Suidam v. Ὀρτυγοκόπος.

ΒΑΘΥΓΛΩΣΣΟΙ. Ἐλλόγιμοι, καὶ ἀνδρίας.] Forte, καὶ οὐκ ἀΐδριες. *Non indocti.*

ΚΑΧΛΗΚΟΣ. Τοῦ κόχλου.] Joſephus Antiq. Jud. lib. v. cap. i. 3. p. 264. Ὡς δὲ τοῖς ἱερεῦσι πρώτοις ἐμβᾶσιν πορευτὸς ἔδοξεν ὁ ποταμὸς, τοῦ μὲν βάθους ἐπεσχημένου, τοῦ δὲ κάχληκος, τῷ μὴ πολὺν εἶναι μηδ' ὀξὺν τὸν ῥοῦν ὥσθ' ὑποφέρειν αὐτὸν τῇ βίᾳ, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κειμένου, πάντες ἤδη θαρσαλέως ἐπεραιοῦντο τὸν ποταμόν.

ΛΑΙΔΡΟΣ——Ἀναιδὴς, δεινὸς.] Utitur Maximus apud Fabricium Bibl. Græc. vol. viii. v. 377.

Λαιδρὸς ἀνὴρ τότ' ἄνακτος ἑοῦ πάτρην ἀπολείπων,
Ἐν πόλει ὀθνείῃ βίον ἄρνυται ——

ΑΝΕΡΙΨΑΝΤΟ. Ἀφήρπασαν.] Lego; Ἀνερέψαντο. Vox reſtituenda Maximo apud Fabricium vol. viii. v. 419. ubi male ἀνεράψατο.

Ἱσταμένην Βορέης ἀνερέψατο τῆλε δὲ γαίης.

ΛΑΙΦΑΙ.

ΠΕΠΑΙΝΕΤΑΙ. Μελανῦται, ὀπ]ᾶται.] Vide nos ad Vitam Homeri ſupra laudatam, ubi verbum hoc reſtituimus. PARS IV.

ΑΠΕΝΙΑΥΤΙΣΜΟΣ.] Philoſtratus de Vita Apollonii p. 16. Ἀλλ᾽ ὅμως συκοφαντῦσί τινες αὐτὸν —— ϰ διὰ τῦτο ἀπενιαυτίσαντα ἐς τὸ Σκυθῶν ἔθνος.

ΕΚΚΑΠΗΛΕΥΕΙΝ. Δολῦν.] Hac voce utitur Philoſtratus p. 18. Τὸν γὰρ σῖτον οἱ δυνατοὶ ξυγκλείσαντες εἶχον, ἵν᾽ ἐκκαπηλευθείη τῆς χώρας.

ΣΠΟΔΕΙΝ. Σπαίειν.] Corrigunt, Παίειν. Non male. An Περαίνειν? Heſych. Σποδεῖ, περαίνει. Vide Jungerman. ad Pollucem p. 529. ubi recte legitur, στενάσαι ſive στενάξαι. Vide Heſych. v. Στενάξαι. Vide et v. Ἐλαύνει, ubi παίει legendum.

ΣΤΕΝΑΞΑΙ. Τινὲς πλῆξαι ἢ παῖσαι.] Recte. Pollux p. 529. Στενάσαι, σπλεκῦν. Quam vocem male ſollicitant.

ΑΓΑΛΜΑ. Πᾶν ἐφ᾽ ᾧ τις ἀγάλλεται.] Suetonius de Illuſt. Grammat. cap. iii. *Pretia Grammaticorum tanta, mercedeſque tam magnæ, ut conſtet Lutatium Daphnidem (quem Lenæus Meliſſus per cavillationem nominis* ΠΑΝΟΣ ΑΓΗΜΑ *dicit) ducentis millibus nummûm Q. Catulo*

 emptum,

PARS IV.

ΑΥΤΟ ΔΕΙΞΕΙ.] Philoſtratus p. 213. Αὐτὰ δηλώσει. Quod idem. Vide Kuſter. ad Suidam v. Αὐτὸ δείξει.

ΑΓΡΟΠΗΓΗ. Παροιμία ἐπὶ τῶν λιπαρῶς προσκειμένων —— τὰ πρότερα (lege ὑστερα) τῦ ἀγρῦ.] Vide nos ſupra P. IV. v. Ἀργιφόντυ. Vide et Suidam v. Ἀγρῦ πηγὴ. Ubi legendum, Ἀργυ πυγή. Sed pro varia lectione variæ interpretationes.

ΑΔΡΑΚΤΟΝ. Ἴδιον.] Pro ἴδιον ſcribe ἰὸν. Heſych. Ἄτρακτος, βέλος, μεταφορικῶς, καὶ ὁ ἄδρακτος. Philoſtrat. p. 60. Ἄτρακτον βέλυς. Quare *pars fuerit teli* ſive *ſagittæ*. Vide Pollucem lib. i. §. 137. *

ΑΤΡΕΠΤΟΝ. Ἀκίνητον.] Fortaſſe, Ἀνίκητον. Philoſtratus p. 100. Καὶ τὴν αἰχμὴν ἄτριπτοι. Interpres, *Dente invincibili*. Inepte. Legendum, ἀκμὴν ἄτρεπτοι. *Robore invincibili*. Potes etiam legere ἀκμὴν ἄτριπτοι, niſi mox: Ὑφ' ὗ νικᾶται τὺς ὀφθαλμὺς ὁ δράκων, ΑΤΡΕΠΤΟΥΣ ὄντας. Sed ad idem fere redit. Atqui nil forſan mutandum. Philoſtratus infra p. 886.

* Ita in margine Heſych.—Scribe, Ἀδράκτοις, ἰοῖς. Heſych. Ἄτρακτος, βέλος, μεταφορικῶς, καὶ ὁ ἄδρακτος. Philoſtratus p. 60. Ἄτρακτον βέλυς. Vide Polluc. i. 137. Sed forſan nihil mutandum. Julian. apud Cyril. ix. p. 305. Θύυσι μὲν ἐν ΑΔΡΑΚΤΟΙΣ Ἰυδαῖοι. Ubi Interpres, *In ſuis domibus*.

Ὁρᾶς

Ὁρᾷς γὰρ ὡς ὕφαιμον μὲν αὐτῷ τὸ ὄμμα, λοφιά τε φρίττουσα, καὶ πολὺς ὁ κατὰ τῶν ὀδόντων ἀφρὸς, ἐς πολὺ ἀπεστηκότων, ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΙΧΜΗΝ ΑΤΡΙΠΤΩΝ. PARS IV.

ΑΚΜΗ. Ἡλικία, νεότης.] Imo et *vis* ſive *robur* ætati iſti conveniens.

ΕΥΗΚΩΝ. Πλουτῶν, εὖ πράττων.] Lege, Εὖ ἥκων. Philoſtratus de Vita Apollon. p. 194. Ὁ δὲ Αἴσωπος ἔχοι μὲν οὕτως. Recte. Niſi legendum præſtat, ἥκοι.

ΣΥΜΜΙΓΕΙΣ. Συνεγχύς. Καὶ σύγκλυδες, ὅμοια.] Scribo, Σύγκλυδας, συμμιγεῖς. Utitur Philoſtratus p. 123. Ἐκείνους δὲ οὐδὲν ὑγιὲς εἶναι φάσκοντες, ἀλλ' ὑβριστάς τε καὶ ξυγκλύδας.

ΣΙΤΑΡΧΙΑ.] Polybius Hiſt. lib. v. 50. p. 549. Ἐπηγγείλατο διαλύσειν πᾶσι τὰς σιταρχίας, ἐὰν αὐτῷ συγχωρήσῃ μὴ στρατεύειν μετ' αὐτῶν τὸν Ἐπιγένην.

ΕΚΚΡΟΥΕΙ. Ἐκβάλλει.] Philoſtratus de Vita Apollonii p. 23. Κέρατα ἐκκρούει.

ΕΠΙΤΗΔΕΙΟΣ. Φίλος.] Ita utitur Philoſtratus de Vita Apollon. p. 28. Δοκεῖ γὰρ τῇ φύσει τὸ τικτόμενον καὶ τὸ τίκτον ΕΠΙΤΗΔΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΗΛΟΙΣ, ὑπὲρ σωτηρίας τοῦ γένους. *Invicem amica eſſe*, Male reddit Interpres.

ΔΙΕΙΛΗΦΟΤΕΣ. Ἀντὶ τοῦ, νομίσαντες.] Philoſtratus

loſtratus de Vita Apollon. p. 35. Παρὰ βαρβάρων δὲ ἥκοντι, ἢ ἐφιστοροῦν τὴν χώραν, εἰ μὴ τὴν εἰκόνα προθεραπεύσειεν, ΑΤΙΜΟΝ ΔΙΕΙΛΗΦΘΑΙ. Interpres, *Infamia notabatur, ſi deprehenſus eſſet.* Inepte. Verte, *Infamia notatu dignum exiſtimari.*

ΠΡΟΠΟΔΕΣ ΟΡΟΥΣ.] Philoſtratus p. 51. Δεθῆναι δ᾽ αὐτὸν, (Προμηθέα) οἱ μὲν, ἐν ἄντρῳ, φασὶν, ὁ δὴ ἐν προπόδι τοῦ ὄρους δείκνυται.

ΟΤΤΕΥΕΣΘΑΙ.] Dionyſius Halicarnaſſ. lib. ii. 19. p. 89. Καὶ πάντα ὀτλεύεται τύφου, ᾧ μὴ πρόσεστι τὸ εὐπρεπές.

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ. Κυβερνᾶται εὐθέως, καλῶς.] Forſan, καὶ καλῶς. Suidas: Διηύθυνεν, ἐκώλυσε. Lego, ἐκόλασεν, vel ἐκόλουεν. Philoſtratus p. 59. Τῷ χαλινῷ στρέφειν καὶ κολάζειν ἀτακτοῦντα.

ΑΝΑΔΥΕΙ. Μεταβουλεύει.] Reddenda iſta vox Philoſtrato p. 217. Ἀναλύοντες βασιλέα περὶ πραγμάτων ἤδη βεβουλευμένων. Scribo, Ἀναδύοντες. *Diſſuadentes regem ab iis quæ jam ſtatuerat.* Sed forſan vera prior lectio. Ita enim utitur ἀναλυτικὸν Jamblichus de Vita Pythagoræ c. xiii. p. 46. Εἰ δὲ καὶ πιστευτέον τοσούτοις ἱστορήσασι περὶ αὐτοῦ, παλαιοῖς τε ἅμα οὖσι, καὶ ἀξιολόγοις, μέχρι τῶν ἀλόγων ζώων ΑΝΑΛΥΤΙΚΟΝ ΤΙ καὶ νουθετικὸν ἐκέκτητο Πυθαγόρας ἐν τῷ λόγῳ.

ΑΓΥΡΤΗΣ.

PARS IV.

ΑΓΥΡΤΗΣ. Ὀχλαγωγὸς, προσαίτης.] Philoſtratus de Vita Apollon. p. 225. Καὶ ΗΓΕΙΡΕ μὲν πολλαχȣ͂ τῶν πόλεων. *Mendicabat*. Sic infra p. 226. Οὐκ ἀξιῶ αγείρειν, καθάπερ τȣ̀ς πλανȣ͂ς τῶν ἀνθρώπων. Nempe ἀγείρειν eſt *Plebeculam congregare pecuniolæ cauſa*. Interpres non intellexit. Hinc Ἀγύρτης.

ΕΙΛΗΘΕΡΕΙΝ. Ἐν ἡλίῳ θερμαίνεσθαι.] Philoſtratus de Vita Apollonii p. 235. Γυμνȣ̀ς δὲ ἐςάλθαι κατὰ ταῦτα τοῖς εἰληθερȣ͂σιν Ἀθήνησι.

ΠΕΠΑΥΤΑΙ. Πεπραῦται.] Lego, Πεπάνται, Heſych. ſupra: Πεπάναι, πραΰναι. Utitur Philoſtratus p. 246. πέπανται, ſed alio ſenſu, quem non cepit Interpres, Οὐδὲ ἑαυτȣ̀ς ἀπαξιȣ͂σιν, ὧν ἐκεῖνοι ΠΕΠΑΝΤΑΙ. *Primitias* ſcilicet *frugum Diis offerebant*. Sic infra p. 307. Οἰκίας τε ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν ΠΕΠΑΝΤΑΙ. Ita legendum.

ΠΑΤΡΩΖΟΥΣΑΙ Τὰ τȣ͂ πατρὸς φρονȣ͂σαι.] Philoſtratus p. 254. Πατρῴζȣσι δὲ ȣ̈τοι (οἱ Ἰνδοὶ) τὴν σοφίαν, καὶ πρὸς τὰ οἴκοι βλέπȣσι.

ΚΝΗΣΤΩΣ. Ἄρτος Ἀρτεμιδῶρος.] Corrigunt, Ἄρτος Ἀρτέμιδος. Sed vide nos ſupra v. Κνηςός. Hinc forſan illuſtrandus eſt locus in Theophraſti Charact. cap. x. Ὁ δὲ μικρολόγος, τοιȣ͂τός τις, οἷος ἐν τῷ μηνὶ ἡμιωβόλον ἀπαιτεῖν ἐπὶ τὴν οἰκίαν· καὶ συσσιτῶν ἀριθμεῖν πόσας κύλικας ἕκαστος πέπωκε· καὶ ἀπάρχεσθαι ἐλάχιστον τῇ

Ἀρτέμιδι

PARS IV. Ἀρτέμιδι τῶν συνδειπνούντων. *Calices* numerabat, et de *pane* ſollicitus fuit. Ἐξ ἄρτου enim, opinor, τῇ Ἀρτέμιδι offerebant. Hunc locum nemo Interpretum intellexit. In Epigrammate apud Kuſter. ad Suidam v. Ἀνεμώσω, Leonidas ψαιστὰ offert *Dianæ Laphriæ:* de quo Epigrammate vide nos Emend. in Suidam P. III. v. Ὑποθυμίδιον.

ΑΠΗΓΚΩΝΙΣΜΕΝΟΣ.] Philoſtratus p. 561. Ἀπηγκωνισμένη τῇ γλώττῃ καὶ γυμνῇ διετείνετο.

ΚΟΛΥΤΤΟΣ. Ὄνομα δήμου.] Philoſtratus p. 574. Ἐκ Κολύτου παιδία ψελλιζόμενα. Ubi Olearius neſcio quem ſervum intelligebat. Scribe, Κολυττοῦ. Erant nempe pueri iſti *Colyttenſes*. Nam Colyttus nomen δήμου in Attica. Populus tribûs Ægeidis. Suidas cum uno τ ſcribit, Lucian. autem cum duplice: apud quem ita Mercurius p. 71. Edit. Grævii: Τί φῄς, ὦ πάτερ; ἀγνοεῖς Τίμωνα τὸν Ἐχεκρατίδου, τὸν Κολυττέα; Vide Harpocrat. v. Κολυττὸς, et Taylor. ad Demoſthenem vol. iii. p. 458.

ΔΕΔΑΣΘΑΙ. Διῃρῆσθαι, μεμερίσθαι.] Homer. Iliad. O. 189.

Τριχθὰ δὲ πάντα ΔΕΔΑΣΤΑΙ ——

Hac occaſione explicandus eſt Philoſtrati locus, qui viros eruditiſſimos eluſit. Extat in Vit.

Sophiſt.

Sophiſt. de Philagro p. 580. Ἐμοὶ μὲν γὰρ δοκεῖ καὶ ΠΟΙΗΤΙΚΩΣ ἑκάστῳ διανέμειν· σοὶ μὲν ἄρκτον δίδωμι, λέγοντα, σοὶ δὲ μεσημβρίαν, σοὶ δὲ ἑσπέραν. Iſtud ποιητικῶς reddit Interpres, *Efficaciter*. Salmaſius legit, ἐπιεικῶς. Male. Reſpexit enim Homerum, ubi de diviſione Univerſi inter tres fratres, Jovem, Neptunum, et Plutonem agit: PARS IV.

Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασαι, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
Ἤτοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα ναιέμεν αἰεὶ
Παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχεν ζόφον ἠερόεντα·
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι.

Confer etiam nos in Epiſt. Crit. v. Ἐπιδαύσιος οἶκος.

ΘΑΛΛΟΝ. Ὃ ἐσθίουσιν οἱ βόες.] Hinc illud Philoſtrati in Adriano, p. 587. Τούτῳ ἀμφορέα μέν τις οἴνου προσάγων, ἢ ὄψα, ἢ ἐσθῆτα, ἢ ἀργύριον, εὐμεταχειρίστῳ ἐχρήσατο, καθάπερ οἱ τὰ πεινῶντα τῶν θρεμμάτων ΤΩι ΘΑΛΛΩι ΑΓΟΝΤΕΣ. Interpres, PEDO *educunt*. Peſſime. Redde, *Ramo* ſive *fronde virenti*. Vide Athenæum p. 25. et Dion. Chryſoſt. p. 604. Confer et Reineſ. Var. Lect. p. 422.*

---

* Ita in margine Heſych.— Plutarch. de Aud. Poet. Ἡ μὲν μέλιττα λύει τὸ ἄνθος, ἡ δὲ αἲξ τὸν θαλλόν. Philoſtrat. in Adriano p. 587. Καθάπερ οἱ τὰ πεινῶντα τῶν θρεμμάτων τῷ θαλλῷ ἄγοντες. Ubi peſſime Interpres, PEDO *educunt*. Imo, *ramo* ſive *fronde virenti*. Vide omnino Heſych. v. Προσειούς, et Athenæum p. 25. Ubi recte Caſaub. et quos jam video de hac voce copioſiſſime egiſſe Cl. Ruhnken. et Hemſterhuſ. ad Timæi Lexicon v. Θαλλός.

ΥΠΟΠΤΕ-

PARS IV.

ΥΠΟΠΤΕΡΟΣ.] Utitur Philoſtratus p. 288, Αἱ γὰρ τυραννίδες ὑπόπτεροι πρὸς τοὺς ἐν ἀξίᾳ πάντας. Euripides apud Stobæum Florileg, Tit. CV. apud Grotium p. 430,

Ὑπόπτερος δ' ὁ πλοῦτος ——

ΕΠΙΡΡΗΤΟΣ.] Vox reſtituenda Philoſtrato p. 339. Εἰ μὴ γοὴς τε ἦν ἀπόρρητος, Lege ἐπίῤῥητος.

ΕΠΙΡΡΗΤΑΙ. Ἐπικάτακτα.] Lego, Ἐπίῤῥητα, ἐπίκακα.

ΠΑΛΙΚΟΙ. Ἀδράνῳ.] Lego, Ἀδελφῷ.

ΑΥΤΟΛΗΚΥΘΟΙ.] Philoſtratus p. 490. Ὅθεν καὶ τελευτῶν, κληρονόμον Ἡρώδην ἀπέφηνε τῶν τε βιβλίων, καὶ τῆς ἐπὶ Ῥώμῃ οἰκίας, καὶ τοῦ ΑΥΤΟΛΗΚΥΘΟΥ. *Pueri in deliciis*. Interpres non intellexit. Confer Antiphanem apud Polluc. p. 1221. et Menandrum apud Harpocrat. v. Αὐτολήκυθοι. Vide et Suidam ad eandem vocem.

ΑΝΘΗ. Χρωμάτα.] Philoſtratus p. 556. Μελαίνων τὰ ΟΙΚΩΝ ΑΝΘΗ παραπετάσμασι. *Picturas*.

ΑΝΑΘΟΡΕΙ. Ἀνατεράσσει.] Lege Ἀναθολοῖ. Suidas: Ἀναθολώσει, ἀναταράξει. Hac voce utitur Philoſtratus p. 559. Τῶν δὲ Κυντιλίων παθόντων τι πρὸς τὸν δῆμον, καὶ ξὺν ὁρμῇ ἀναπεμψάντων ἃ ἠκέ-

ἃ ἤκυσαν, ἐπιβυλεύεσθαι παρ' αὐτῶν ὁ Ἡρώδης ἔφασκεν, ὡς ΑΝΑΘΟΛΟΥΝΤΩΝ ἐπ' αὐτὸν τὺς Ἀθηναίυς. CIENTIBUS *adverſus eum Athenienſes.*

PARS IV.

ΣΥΝΕΙΛΕΧΩΣ. Συναγαγών.] Philoſtratus p. 263. Ἐπειδὴ μὴ πλυτῶν (Ἀριςείδης) ἀφῖκται, μηδὲ βίον ἑαυτῷ ξυνειληχὼς μηδένα, ἀλλὰ πενέςατος μὲν Ἀθηναίων, πενέςερος δὲ ἑαυτῦ. Scribe, ξυνειλεχὼς. *Quippe qui nullas opes ſibi conquiſiverit.* Scribitur et συνειλοχὼς. Vide Suidam. Sed ita quoque Philoſtratus infra p. 307 et 314.

ΕΦ' ΕΑΥΤΟΥ. Καθ' ἑαυτόν.] Recte. Philoſtratus p. 264. Ἐφ' ἑαυτὸν δὲ θαμὰ ἐγέλα. Ubi ſcribendum, ἐφ' ἑαυτῦ. *Penes ſeipſum ridebat.* Philoſtratus ipſe ſupra ἐφ' αὐτῶν διαλεχθῆναι. *Seorſim colloqui.* Idem infra p. 294. Ἐγὼ ἡγῦμαι τὸν σοφὸν μηδὲν ἰδίᾳ, μήδ' ἐφ' ἑαυτῦ πράττειν.

ΕΛΑΥΝΕΙ. Ποιεῖ.] Forſan, Παίει. Ariſtophanes ita utitur, ſenſu laſciviore, Eccleſ. 39.

Τὴν νύχθ' ὅλην ἤλαυνέ μ' ἐν τοῖς ςρώμασιν.

Vide Heſych. v. Σποδεῖν.

ΕΛΑΥΝΩΣΙΝ. Θερίζωσιν ὄγμον.] Reſpexit Homeri Iliad. Λ. 68.

Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὄγμον ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρυραν
Πυρῶν, ἢ κριθῶν· τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει.

Vide Schol. ad Theocriti Idyll. x. 2.

PARS IV.

ΒΛΙΤΤΕΙ.] Utitur Philoſtratus p. 273. Τὰς δὲ τοιάτυς ὑποϐλίτ]υσιν οἱ συκοφάνται.

ΔΩΡΑ. Ξενία—Δωρεὰς, χάριτας.] Quid interſit inter δῶρα et δωρεὰς, vide nos ad Suidam P. I. v.. Δῶρα καὶ δωρεὰ διαφέρει.

ΕΩΛΟΝ——'Ανατολικόν.] Vide Olearium ad Philoſtratum p. 591.

ΑΡΑΔΟΣ——Πόλις.] Vide omnino nos ad Suidam P. III. v. Πολυδεύκης, ubi legimus, ἐξ Ἀράδυ εἶναι σοφιςὴν.

ΑΝΑΠΤΕΡΩΣΩ. Μετέωρον ποιήσω.] Utitur Philoſtratus p. 617. Ὁ δὲ, ὐδὲν εἰπὼν φλαῦρον, ἔπαινον εὐφημίας διεξῆλθεν, ἀρξάμενος ἀπὸ τῦ ταῶ τῦ ὄρνιθος, ὡς ἀναπτερῦντος αὐτὸν τῦ ἐπαίνυ.

ΠΑΠΠΟΣ——Ὑπὸ τῷ γενείῳ τρίχωσιν.] Vide Suidam v. Γενειάς.

ΑΜΦΙΔΡΥΦΟΙ. Πένθος ἔχυσαι.] Sic Philoſtratus p. 676. Ὡς ἀμφίδρυφον μὲν αὐτῷ τὴν γυναῖκα εἶπεν. Ubi minus opportune Olearius ἀμφιδρυφῆ. Legendum autem, Οἷς pro Ὡς.

ΚΛΙΣΙΣ. 'Ονομασία.] An ὀνοςασία? An legendum etiam, Κλῆσις?

ΕΓΧΡΙΕΙ. Τύπ]ει, 'Εγκεντρίζει.] Philoſtratus Icon.

Icon. p. 884. Τὸ κένlρον ἀφυλάκτως ἐγχρίμψασα. Ita edidit Olearius. Sed Edd. ἐγχρίσασα. Quod verum. Philoſtratus p. 889. Ἐγχρίψαντος τὸν ἰόν.

PARS IV.

ΠΙΜΠΡΑιΝ——Καίειν.] Philoſtratus de Philoctete p. 889. ξυμπεπρακότι διὰ τὴν νόσον τῷ προσώπῳ. Lego, συντετηκότι vel ξυμπεπιμπρακότι. *Ardente ob morbum vultu.*

ΟΥΔ' ΟΤΙΟΥΝ. Οὐδὲ τὸ σύνολον.] Emendandus Calliſtratus p. 906. Edit. Olearii: Ἡ μὲν γὰρ χεὶρ ὄντως ἦν ἀκίνητος, ἐδόκει δὲ ὡς τὶ ἦν τὸ στάσιμον, ἀλλὰ δόξῃ κινήσεως. Lego, ἐδόκει δὲ οὐδ' ὁτιοῦν τὸ στάσιμον. *Manus quidem erat immota, ſed minime apparebat immotam eſſe.* Τὸ στάσιμον ſive *immotum minime videbatur.* Eſt elegantiſſima emendatio. Ariſtophanes Lyſiſt. 777.

—— οὐκέτι δόξει
Ὄρνεον οὐδ' ὁτιοῦν καταπυγωνέστερον εἶναι.

Xenarchus apud Athenæum lib. xiii. 1. p. 559.

Εἶτ' εἰσὶν οἱ τέττιγες οὐκ εὐδαίμονες,
Ὧν ταῖς γυναιξὶν οὐδ' ὁτιοῦν φωνῆς ἔνι;

ΧΙΟΝ. Ἐκ Λακαίνης.] Puto Χῖον eſſe *Montem* Lacedæmonis, unde Χῖος οἶνος et Χῖος λίθος. Plutarch. Sympoſ. lib. i. 2. vol. ii. p. 618. Οὐδὲ γὰρ ὁ οἰκοδόμος τὸν Ἀτlικὸν λίθον ἢ τὸν Λακώνινον πρὸ τοῦ βαρβαρικοῦ τὴν εὐγένειαν τίθησιν. Euſtathius de Amoribus

PARS IV. Amoribus lib. i. p. 13. Τὰ κύκλωθεν ἐκόσμει τῦ φρέατος, λίθος Χῖος, ὁ ἐκ Λακαίνης, καὶ Θετ-ταλὸς ἑτέρωθεν. Achilles Tatius de Amor. lib. ii. p. 67. Οἶνον ἐκ εἶναί πω παρὰ ἀνθρώποις, ἔπω παρ' αὐτοῖς τὸν μέλανα, ἐ τὸν Ἀνθοσμίαν, ἐ τὸν τῆς Βιβλίας ἀμπέλε, ἐ τὸν Μάρωνος τὸν Θράκιον, οὐ Χῖον τὸν ἐκ Λακαίνης; ἐ τὸν Ἰκάρε τὸν νησιώτην, ἀλλὰ τέ-τες μὲν ἅπαντας ἀποίκες εἶναι Τυρίων ἀνθρώπων. Aliter tamen viri docti. Vide Jungerman. ad Polluc. lib. vi. 2. p. 572. Notes autem utro-que loco diſtingui Χῖον ἐκ Λακαίνης — et Χῖον νη-σιώτην. Vide et Meurſium in Miſcel. Lacon. p. 69. Erravit Heſychius, deceptus ab loco Ariſtophanis apud Athenæum lib. xi. p. 484.

ΑΥΤΕΡΕΤΑΙ. Αὐτοὶ ἐρέσσοντες.] Utitur Phi-loſtrat. p. 781. Reſtituenda vox Longo lib. iii. 262. Ὁ δὲ εὐθὺς τῆς ἐπιέσης ἀναγόμενος ΑΥΤΕ-ΡΕΤΑΙΣ ςρατιώταις, ἐπέπλει τοῖς παραθαλαττίοις τῶν Μητυληναίων ἀγροῖς. *Militibus qui ipſi pro remigibus erant.* Vulgo male ἀντιρέταις.

ΜΗΛΟΛΟΝΘΗ.] Vide Suidam ad eandem vocem.

ΜΕΜΥΚΟΤΑ. Βοῶντα, φωνῶντα.] Lege φω-νῶντα. Hinc explicandus Philoſtratus Icon. lib. ii. 1. p. 810. Ἡ δὲ ὕλη, συνθήκη ΜΕΜΥ-ΚΟΤΟΣ ΕΛΕΦΑΝΤΟΣ. *Speaking Ivory.* De

Statua

Statua eburnea ſcilicet. Ita expreſſa Imago ex ebore, ut loqui videretur. Interpres non intellexit. Supra pro αἰδῶς γυμνὴ lego, Καὶ τὸ μὲν σχῆμα τῆς Ἀφροδίτης, ΕΙΔΟΣ γυμνὴ, καὶ εὐσχήμων. Sic mox infra de Virginibus, τὰ δὲ ΕΙΔΗ τῶν παρθένων. Poſtquam εἶδος Veneris deſcripſerat, ad εἴδη Virginum devenit. Sic infra Calliſtratus p. 906. Εἰκὼν ἦν ἐπὶ ταῖς Σκυθικαῖς ἠιόσιν, οὐκ εἰς ἐπίδειξιν, ἀλλὰ καὶ ἀγωνίαν τῶν γραφῆς καλῶν ὡς ἐξησκημένη· ἐκτετύπωται δὲ κατ' αὐτὴν Ἀθάμας, μανίας οἰστρούμενος· ΗΝ ΔΕ ΙΔΕΙΝ ΓΥΜΝΟΣ, αἵματι φοινίσσων τὴν κόμην, ἠνεμωμένος τὴν τρίχα, παράφορος τὸ ὄμμα, ἐκπλήξιας γέμων.

ΑΝΕΜΟΤΡΕΦΗΣ.] Philoſtratus p. 814. Καὶ οἶμαί σε ἄχθεσθαι τῷ Πηλίῳ, καὶ τῇ ἐν αὐτῷ διαίτῃ, καὶ τῷ τῆς μελίας φυτῷ, ΑΝΕΜΟΤΡΟΦΕΙ ὄντι, καὶ παρεχομένῳ τὸ ἰθὺ ὁμοῦ, καὶ τὸ μὴ κλᾶσθαι ἐν τῇ αἰχμῇ. Scribendum, ἀνεμοτρεφεῖ vel ἀνεμοτρόφῳ. Quomodo legendum apud Anacreon. Od. xli.

Τὸ μὲν οὖν πῶμα κερασθὲν
Ἁπαλοὶ φέρουσι παῖδες,
Τὸ δ' ἄχος πέφευγε μιχθὲν
ΑΝΕΜΟΤΡΟΦΩι ΘΥΕΛΛΗι.

A ventis nutritæ procellæ. Vulgo Ἀνεμοτρόπῳ. Faber correxit ἀνεμοστρόφῳ.

ΕΜΠΕΦΥΥΙΑ. Περιπλεκομένη.] Legendum, Ἐμπεφυκυῖα. Philoſtratus Icon. lib. ii. 11. p. 829. Αἱ δ' ἀνθοῦσαι, τὰς χαίτας ἐμπεφύκασι, ὑακινθίνοις

PARS IV. ὁμοίας ἄνθεσι. Ita lego cum Edd. Vel ſaltem, αἱ δ' ἀνθοῦσαι τὰς χαίτας, ἐμπεφυκόσι &c. Nam illud ἐμπεφυκόσι vel ex auctoritate Heſychii ad *criſpitudinem* capillorum pertinet. Homer. Odyſſ. Ζ. 230.

Οὔλας ἧκε κόμας ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.

Ariſtænetus Epiſt. i. Ἡ δὲ κόμη ΦΥΣΙΚΩΣ ΕΝΟΥΛΙΣΜΕΝΗ ὑακίνθῳ ἄνθει καθ' Ὅμηρον ἐμφερής. Illud τὰς χαίτας ἐμπεφύκασι, eſt, *Comas criſpas et implicatas habent, more hyacinthi.* Schol. ad Theocriti Idyll. xv. 68. ἐμπεφυκότως. Sed verior, puto, altera lectio. Αἱ δ' ἀνθοῦσαι τὰς χαίτας, ἐμπεφυκόσι ὑακινθίνοις ὁμοίας ἄνθεσι. *Comas nitent, ſimiles Hyacinthis, cum inter ſe plicatæ et innexæ ſint.* Ita Philoſtratus ſupra p. 694. Καὶ θεαὶ ἕτεραι ἐρᾶν αὐτοῦ, καί τοι προήκοντος ἤδη ἐς ὠμὸν γῆρας, ὅτε καὶ τὰς ὑακίνθινας κόμας, αἳ ἐπὶ τὴν Ναυσικάαν αὐτῷ ἤνθησαν, φαίνεται ἔχων. Idem infra p. 830. Ἐφ' οἷς ὁ Ποσειδῶν αὐτὸς ἐπὶ τὰς Γυρὰς στέλλεται, φοβερὸς, καὶ χειμῶνος πλέως, καὶ τὰς χαίτας ἐξηρμένος.

ΠΕΡΚΑΖΕΙ.] Philoſtratus p. 837. Βότρυς δὲ οἱ μὲν ὀργῶσιν, οἱ δὲ περκάζουσιν.

ΑΓΧΕΜΑΧΟΙ.] Ita Philoſtratus p. 838. Καὶ μαχαίρας δὲ, καὶ κορύνας φέρουσιν οἱ ἀγχέμαχοι σφῶν, καὶ θρασεῖς. Confer Suidam v. Ἀγχίμαχος.

ΠΕΡΙΕΠ-

ΠΕΡΙΕΠΤΙΣΜΕΝΗ.] Utitur Philoſtratus p. 698. Τὸν δὲ Ἀντίλοχον τὰ μὲν ἄλλα ὅμοιόν φησι γενέσθαι τῷ Νέστορι, δρομικώτερον δὲ, καὶ περιεπτισμένον τὸ εἶδος, καὶ μὴ φρονοῦντα ἐπὶ τῇ κόμῃ.

ΔΙΕΚΠΕΣΑΝΤΕΣ. Διεκτρώσαντες.] Legendum, Διεκπαίσαντες. Philoſtratus p. 732. Πάντας διεκπαίειν. *Omnia penetrare.* Corrige etiam Suidam ad hanc vocem, ubi ſimilis error. Alioqui ſcripſiſſent διεκπέσοντες. Philoſtratus p. 881. Ἡδὶ ἐκπταίουσα τῷ ποταμῷ ναῦς ὑπὸ πολλῷ τῷ ῥοθίῳ τῆς εἰρεσίας. Scribendum, Ἡ διεκπαίουσα τοῦ ποταμοῦ. Vel forſan, Ἡδὶ διεκπαίουσα. *Per fluvium decurrens.* Sic ſupra p. 830. Βέβληται μὲν τὴν ἑαυτοῦ ναῦν, ἐμπύρου δὲ αὐτῆς ἀποπηδήσας, ὁμόσε κεχώρηκε τοῖς κύμασι, ΤΩΝ ΜΕΝ ΔΙΕΚΠΑΙΩΝ, τὰ δὲ ἐπισπώμενος, τὰ δὲ ὑπαντλῶν τῷ στέρνῳ. Sic tamen idem infra p. 914. Καὶ Πηνειὸς Ὀλύμπου διεκπεσών. Quod, opinor, verum.

ΣΧΟΙΝΟΤΕΝΕΣ. Ὀρθὸν, μακρόν.] Ita Suidas ex Herodoto. Utitur et Philoſtratus p. 747. Καὶ ἄλλως σοφὸν ἐν τοῖς λυρικοῖς ᾄσμασι, τὸ μὴ ἀποτείνειν αὐτὰ, μηδὲ σχοινοτενῆ ἐργάζεσθαι.

ΚΟΡΥΦΕΙ. Καταῤῥεῖ.] Vide Olearium ad Philoſtratum p. 752.

ΠΡΟΣΟΧΗ —— Νῆψις.] Male Sopingius per νῆψιν *frugalitatem* intelligit. Imo, *Attentionem,*

 tionem, Curam, Vigilantiam. Heſych. Πρoσεχὲς, νῆφον, νουνεχές·

ΠΑΛΕΥΣΑΣ.] Philoſtratus p. 859. Καὶ χορὸς ἐκ Θηβῶν ουτοσὶ περιεστᾶσι τὴν δρῦν, οἰκειούμενοι τὴν σοφίαν τοῦ δένδρου, οἶμαι, τῷ τὴν χρυσῆν ὄρνιν ἐκεῖ παλευθῆναι.

ΣΤΙΦΡΟΣ. Πυκνὸς, εὐθαλής.] Corrigunt, εὐσταλής. Philoſtratus p. 863. Ἡ κομῶσα τῇ χαίτῃ ἡρωΐνη, ὁρᾷς γάρ που τὴν ὑπὸ τῷ ὄρει, στιφρὰν τὸ εἶδος, καὶ ἐσταλμένην κυανῷ. Idem p. 866. Ὅγε τῶν θηρευτῶν ὅμιλος, ἡδεῖς μὲν, καὶ στιφροὶ, καὶ πνέοντες ἔτι τὸν ἐν τῇ θήρᾳ θυμόν. Corrigendus igitur p. 887. ΣΤΙΦΡΟΣ μὲν ὁ νεανίας, καὶ πάντη σφριγῶν. Vulgo, Στυφρός. Vox occurrit apud Polluc. lib. v. §. 70.

ΑΠΩΜΟΤΟΝ. Φευκτέον.] Suidas: Ἀπώμοτον — Φυκτόν. Voce ἀπώμοτον utitur Philoſtratus p. 864. Ἀπώμοτον ἐποιήσαντο τὴν τοῦ Πύῤῥου ἔξοδον.

ΕΚΠΤΥΣΤΩΝ. Φανερῶν.] Recte Salmaſius, Ἐκπύστων. Philoſtratus Icon. p. 865. de Achille: Κἀντεῦθεν γνωρίσας ὃς εἴη, ΕΚΠΥΣΤΟΣ ΓΙΝΕΤΑΙ τῷ τε Λυκομήδει, καὶ τῇ Δηϊδαμείᾳ. *Notus, manifeſtus fit*. Primo corrigendus eſt paulo ſupra Philoſtratus, et deinde in hoc loco explicandus. Γυμνοῦται τὸ ἐντεῦθεν ἀνδρίζεσθαι. Ita edidit ex conjectura Olearius. Cl. Fl. Chriſtianus ſupplet

plet φαίνεσθαι. Nempe Edd. tantum habent, Γυμνῦται τὸ ἐντεῦθεν σθαι. Ego lego, Γυμνῦται τὸ ἐντεῦθεν τὴν ἐσθῆτα. *Veſte*, *muliebri* ſcilicet, *nudatur*. Nihil verius hac emendatione. Apollodorus lib. iii. 12. p. 220. Θέτις —— κρύψασα ἐσθῆτι γυναικείᾳ, ὡς παρθένον παρέθετο. Iſtud autem τὸ ἐντεῦθεν recte cepit Interpres. *Hoc ipſo*. Scilicet, *Armorum amore*, *quæ offerebantur*. Ita mox: ΚἈΝΤΕΥΘΕΝ γνωρίσας ὅς εἴη, ἔκπυστος γίνεται. Nempe veſtem mutavit Achilles ad arma induenda. Poſſis etiam reddere, *Exinde*. *Dehinc*. Quod perinde eſt. Nam *armis conſpectis*, *tum* demum *exuitur Achilles*. Sic infra p. 869. Ὁ δὲ τῇ λαιᾷ τοῦ δεξιοῦ λαβόμενος, κέρας θάτερον τῷ ῥοπάλῳ τῶν κροτάφων ἐκπρυμνίζει· ΚἈΝΤΕΥΘΕΝ ὁ μὲν αἵμαλος ἤδη μᾶλλον ἢ νάμαλος ἀφίησι κρουνοὺς, ἀπαγορεύων.

ΠΥΚΝΑ. Πτερὰ.] An ſcribendum Πυκνόπτεροι, πυκνοὶ τὰ πτερά? Sophocles Oedip. Colon. 17.

—— πυκνόπτεροι δ'
Εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες.

Ita ſcribo. Vulgo, δ' εἴσω.

ΚΕΡΑ ΑΓΛΑΕ.] Reſpexit Homeri Iliad. Λ. 385.

Τοξότα λωβητὴρ, κέρα ἀγλαὲ, παρθενοπῖπα.

Vide Suidam in v. Κέρα ἀγλαέ.

PARS IV.

PARS IV.

ΘΑΛΛΙΚΑ. Σάκυς εἶδος.] Lego, Θάλλινα, σκεύυς εἶδος. *Vaſis genus viminei*. Schol. ad Ariſtoph. Av. 799. Οὗτος ΘΑΛΛΙΝΑ ποιῶν ἀγγεῖα ἐπλέτησε. *Vaſa ex viminibus contexta*. Vide et Suidam v. Πιτύνη. Anacreon apud Polluc. p. 811. χηλινὸν ἄγγος. Quod idem. Heſych. Χηλινόν, πλεκτόν. Quin et Scutum vimineum.

ΑΙΠΟΛΙΟΥ. Αἰγιδίυ.] Emendat Jungerman. ad Polluc. p. 823. Αἰγιλίυ. Pollux: Αἰπέλια, αἰγήλια. Quare forſan Heſych. Αἰπολίυ, ΑΙΓΗΛΙΟΥ.

ΣΥΡΑΚΟΣΙΑ ΤΡΑΠΕΖΑ. Πολυτελής.] Maximus Tyrius Diſſert. iii. p. 21. Ἡ Σαρδαναπάλυ τρυφὴ, καὶ ἡ Μηδικὴ χλιδὴ, καὶ ἡ Ἰωνικὴ ἁβρότης, καὶ ΤΡΑΠΕΖΑΙ ΣΙΚΕΛΙΚΑΙ, καὶ ὀρχήσεις Συβαριτικαὶ,—ὐχ ἡδονῆς ἔργα, ἀλλὰ τέχνης καὶ λόγυ.

ΑΙΓΙΝΑΙΑ. Τὰ ῥωπικὰ φορτία, καὶ οἱ πιπράσκοντες αὐτὰ Αἰγινοπῶλαι (forſan Αἰγιναιοπῶλαι) ἐλέγοντο.] Pollux p. 835. Τὴν δὲ Αἴγιναν χυτρόπωλιν ἐκάλυν. An γρυτόπωλιν legendum? Nam γρύτη ſunt ῥωπικά. An Αἰγινόπωλιν, χυτρόπωλιν? Sed forte nihil mutandum.

ΠΡΟΥΝΙΚΟΙ.] Erat vox Byzantina, ut diſcimus ex Polluce p. 782. Οἱ δὲ καὶ πρυνίκυς τὺς μισθωτὺς οἱ νέοι κωμῳδοδιδάσκαλοι ἐκάλυν· τὸ δὲ ὄνομα Βυζαντίων ἦν, ὅθεν καὶ Βυζαντίυς αὐτὺς ἀπεκάλυν. Ubi

Ubi delenda iſta Οἱ δὲ, quippe quæ non agnoſcit MS. PARS IV.

ΚΡΑΣΤΙΝ. Ἀττικοὶ διὰ τοῦ γ', οἱ νῦν γράστιν φασίν.] Diſtinguo, Κράστιν, Ἀττικοί. Διὰ δὲ τοῦ γ' οἱ νῦν γράστιν φασίν. Vide viros doctos ad Polluc. p. 790. Hinc Κραστήριον, niſi mavis, Κρατήριον. *The Rack.* Latini, *Crates.*

ΑΕΙΔΗΣ. Ὁ μηδέπω εἰδής.] Lego, Ὃν μηδέπω εἴδῃς, ſive εἴδῃ τις. Bion Idyll. vii. 9.

> Χ' ὤπως ἐν κώραις Λυκομηδίσι θάλπ' ἀλέγοισα
> ΑΕΙΔΗ ΚΑΙ ἄπυστον Ἀχιλλέα Δηϊδάμεια.

Nec viſum nec auditum antea. Ita omnino legendum. Vide Æſchinis Dialogum p. 86. qui habet ἀειδὴς καὶ ἄπυστος. Quod confirmat noſtram emendationem. Confer nos ſupra v. Ἐκπλύστων.

ΞΙΦΟΜΑΧΑΙΡΑ. Ἡ μεγάλη μάχαιρα.] Ita Theopompus apud Pollucem p. 800. ubi iiſdem verbis exponitur.

ΜΑΣΧΑΛΗΝ ΑΙΡΕΙΝ.] Pollux p. 579. Ἐπὶ δὲ τῶν μεθυόντων ἔλεγον τὸ μασχάλην αἴρειν. Anglice, *To heave the elbow.*

ΑΛΕΤΩΝΑΙ. Οἱ τοῖς μύροις (μύλοις). ἐπιθέμενοι.] Scribo, Ἀλετῶνες. Vide omnino Pollucem p. 698. et Interpretes.

ΨΙΧΑΙ.

PARS IV.

ΨΙΧΑΙ. Αἱ ἀποπίπ̀ϊουσαι τῶν ἄρτων τεμνομένων ψιχίαι.] Lego, τεμνομένων, ψιχίδια. Vide Pollucem p. 702.

ΒΛΑΥΤΗ. Τόπος Ἀθήνησι.] Vide omnino Pollucem p. 749.

ΜΑΣΘΛΗ τὰς τομουτὰς ἡνιας· καὶ γὰρ ἡ μάσθλη ἡνία.] Lego, Μάσθλῆης τὰς τομώῖας ἡνιας, καὶ γὰρ ἡνία, ἡ μάσθλη. Hinc corrigendus Pollux lib. vii. 22. p. 753. Τὰς μέν τοι Τυῤῥηνικὰς, ὁ Σαπφοῦς μάσθλης, ποικίλος εἴη· μάσθλης Λύδιον καλὸν ἔργον. Lego cum Cod. MS. Τὰ μέν τοι Τυῤῥηνικὰ ὁ Σαπφοῦς μάσθλης ἂν εἴη. Ποικίλος μάσθλης, Λύδιον καλὸν ἔργον. Ita ſcribendus et diſtinguendus iſte locus. Paulo ſupra apud Pollucem corrupta ſunt alia, quæ hic emendabimus. Ὥσπερ καὶ τὰ ἔμβαθρα, ῥικνοεργῆ. Lego, Ὥσπερ καὶ τὰ ἐμβάδια ἀτῖικοεργῆ. Vide Jungerman. infra ad p. 1343. Vel forſan ἐμβάδια ῥηνιουργῆ. Voce ἐμβάδια ſæpius utitur Ariſtophanes.

ΤΥΠΙΑΣ. Οὕτω καλεῖται τῶν τοῦ χαλκοῦ τὶς τροχῶν.] Lego, τῶν χαλκῶν vel τοῦ χαλκοῦ ὁ τροχίας. Pollux p. 762. Καὶ τροχίαν μὲν χαλκὸν, τὸν χυῖὸν χρὴ καλεῖν· τυπίαν δὲ ἂν οἱ νῦν ἐποιεν ἐλαῖείν.

ΑΙΓΥΠΤΙΗ ΕΜΠΟΛΗ. Ὁ ῥῶπος, καὶ τὰ ἐκεῖθεν φορτία.] Vopiſcus p. 534. *Vectigal ex Ægypto urbi Romæ Aurelianus, vitri, chartæ, lini, ſtupæ,* &c. Ubi vide Salmaſium.

ΟΡΝΕΑ,

ΟΡΝΕΑ. Ὀρνεοπωλεῖα.] Ita legendum. Ariſtoph. Av. 13. PARS IV.

Ἡ δεινὰ νὼ δέδραμεν οὐκ τῶν ὀρνέων.

Schol. Οὐκ τῶν ὀρνέων. Ὀρνεοπωλείων. Vide Taylor. Lect. Lyſ. p. 720. Sed vide omnino Polluc. lib. ix. §. 47. p. 1010.

ΠΡΟΑΓΩΓΟΣ. Διδάσκαλος κακὸς, καὶ μαστροπὸς, μόνος μαυλιστής.] An legendum, μαυλὶς, μαυλιστής? Heſych. Μαυρὶς, (ſcribe Μαυλὶς) μάχαιρα, ΚΑΙ Η ΜΙΣΘΩι ΤΙ ΠΟΙΟΥΣΑ. *Quæ corpore quæſtum facit.* Μαυλιστὴς autem idem quod μαστροπὸς. Heſych. v. Ματρύλλιον, (ματρυλλεῖον) — ΜΑΣΤΡΟΠΟΙ ἤτοι ΜΑΥΛΙΣΤΑΙ.

ΚΟΥΡΙΟΝ.] Lego,

Ἡμῖν τοιοῦτον κούριον ——

Sed vide nos ſupra p. 171. P. IV. v. Κούριον. Vide et Hemſterhuſ. ad Polluc. p. 928.

ΚΥΩΝ — Σπινθήρ.] Eubulus apud Athenæum lib. vi. 3. p. 228.

Ῥιπὶς δ' ἐγείροι φύλακας Ἡφαίστου κύνας
Θερμῇ παροξύνουσα τήγανον πνοῇ.

Vide Cl. Hemſterhuſ. ad Polluc. p. 1267.

ΞΕΣΤΗΝ —— ἐυξέστῃσιν ἐλάτῃσιν.] Ita legendum. Hæc deſumpſit ex Homeri Iliad. Η. 5.

— ἐπὴν

—— ἐπὴν κεκάμωσιν ἐϋξέστῃσ' ἐλάτῃσι
Πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται.

ΣΙΠΥΗ. Σιτηρὸν ἀγγεῖον —— φησὶ δὲ πεύδρια.] Forſan, πευσίδα. Vide Cl. Hemſterhuſ. ad Polluc. p. 1312. Solon in Iambis apud Polluc. lib. x. §. 103. p. 1279.

—— Πευσίδ' οἱ μὲν ἴγδιν, οἱ δὲ σίλφιον,
Οἱ δ' ὄξος ——

Ita legendum. Dubitare videtur vir doctiſſimus ſcribendum ἴγδην an ἴγδιν. Quod miror. Metrum poſtulat ἴγδιν. Hinc etiam corrigendus Antiphanes apud Polluc. p. 1279.

Γύναι, πρὸς αὐλὸν ἦδες, ὀρχήσῃ πάλιν
Τὴν ἴγδιν ——

Ἦιδες non ἦλθες legendum. Πρὸς αὐλὸν ᾄδειν eſt, *Canere ad tibiam.* Fortaſſe tamen ἐλθεῖν πρὸς αὐλὸν recta ſint. Ut Lucian. Περὶ ὀρχήσεως. Διδάσκουσα πολλὰ τῶν παλαιῶν ὑπ' αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις. Ita Heſiod. Scut. Herculis v. 280.

Ἔνθεν δ' αὖθ' ἑτέρωθε νέοι κώμαζον ὑπ' αὐλοῦ,
Τοίγε μὲν αὖ παίζοντες ὑπ' ὀρχηθμῷ καὶ ἀοιδῇ,
Τοίγε μὲν αὖ γελόωντες· ὑπ' αὐλητῆρι ἕκαστος
Πρόσθ' ΕΚΙΟΝ ——

Sub tibicine procedebant. Vide Grævii Lect. Heſiod. p. 95. Quare ἦλθες non movendum. Sed et verſus ſecundus ita, puto, ſupplendus:

Γύναι,

Γύναι, πρὸς αὐλὸν ἦλθες, ὀρχήσῃ πάλιν
Τὴν ἴγδιν· ΟΥ ΓΑΡ ΤΗΝ ΘΥΕΙΑΝ ΑΓ-
ΝΟΕΙΣ.

Vertendum autem :

Mulier, ad tibiam ſaltaſti, ſaltabis denuo
Igdim; iſtiuſmodi enim ſaltationis haud imperita es.

ΛΑΧΑΝΑ. Τὸ ἐπὶ τῆς ἀπήνης πεπλεγμένον ἐν ᾧ καθέζονται.] Poſidippus ἐν Ἐπιςάθμῳ apud Polluc. lib. x. p. 1321.

—— Σκήνας, ὄχους,
Ῥίσκους, ἀορτὰς, λάχανα, λαμπῆνας, ὄνους.

Ita ſcribendum. Jungermannus non recte diſpoſuit.

ΑΓΧΥΛΟΧΕΙΛΑΙ. Ἐπικαμπῆ τὰ ῥάμφη ἔχοντες· ἤγουν τὰς τομάς.] Fortaſſe τομέας, ut intelligat *Forcipes ſutorios aduncos.* Confer Suidam v. Ἀγκυλοχείλης. Pollux lib. x. §. 141. p. 1323. Καὶ ΠΕΡΙΤΟΜΕΥΣ δ' ἂν ῥηθείη, καὶ χηλεύματα, καὶ ὄπεας. Καὶ ὀπήτιον εἴρηται — τοῖς τρυπάνοις ἀντίπαλον, ὥσπερ Ἀρχιλόχειον. Eruditiſſimos viros fruſtra exercuit hic locus, quem varie tentarunt. Nonnulla Archilochi hic laudari putant. Sed ſcribendum, ὥσπερ (ſive potius cum MS. ὅπερ) ΑΓΚΥΛΟΧΕΙΛΟΝ. *Subula, quæ terebræ uſum præſtat, roſtro adunco.*

ΧΑΛΧΙΟΝ.

PARS IV. ΧΑΛΧΙΟΝ. *Μακρὸν τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν.*] Forſan, *Πινάκιον*. Vide Hemſterhuſ. ad Polluc. p. 1223. Infra Heſych. *Χαλκῶν, πινάκιον.* Vel forſan reſpexit *χαλκέον ὕπνον.* Id eſt, *μακρόν.* Vide Noſtrum v. *Χάλκεον.* Hallucinationes ejuſmodi in Heſychio non infrequentes. Sed ſcribe ſine dubio: *Χαλκίον μακρὸν, τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν.* Reſpexit Eupolida apud Polluc. p. 1265. *Καὶ τὴν ἐλαιηρὰν ἐπίχυσιν, ἣν Εὔπολις μακρὸν χαλκίον ὠνόμασεν.* Ad quem locum vide omnino Jungermannum.

ΤΙΓΓΑ. *Διοκλῆς ἐν Μελίσσαις.*] Legendum *Τίγγα βάρ'.* Vide Hemſterhuſ. ad Polluc. p. 1245. ubi citatur Diocles *ἐν Βάκχαις*, et lege

—— *ποδανίπτηρ, Ἢ λέβης.*

ΛΕΒΗΣ. *Χαλκεῖος ποδονιπτήρ.*] Reſpexit locum Dioclis apud Polluc. p. 1245. Sed male accepit.

Ὑδρία τις, ἢ χαλκοῦς ποδανιπτὴρ, ἢ λέβης.

Ita vel ob verſum legendum. Forma etiam, opinor, diſcrepabant *ποδανιπτὴρ* et *λέβης.*

ΟΙΚΗΤΟΡΙΑ. *Σκεύη τὰ κατ' οἶκον.*] Recte viri docti *οἰκητήρια.* Quod vel Alcæi verſus evicerit, apud Polluc. p. 1152.

Καὶ ναὶ μὰ Δί' ἄλλα σκευάρι' οἰκητήρια.

Eſt

Eſt verſus Iambicus, atque ita legendus. Male Kuhnius. PARS IV.

ΔΕΙΛΑΚΡΑ. Δειλαία.] Athenæus apud Bentleium de Phalaridis Epiſt. p. 357.

Μὴ προδῷς ἄμ' ἱκετεύω· πρὶν καὶ μολεῖν κεῖνον, ἀνίσω·
Μὴ κακὸν μέγα ποίησῃς καί με τὴν ΔΕΙΛΑΚΡΑΝ.
Ἁμέρα καὶ ἤδη τὸ φῶς, διὰ τᾶς θυρίδος οὐκ ἐσορῇς;

Secundum verſiculum ita lego:

Μὴ κακὸν μέγα ποίησῃς ΣΕ καί με τὴν δειλάκραν.

ΜΑΜΑΤΑ. Ποιήματα, βρώματα.] An legendum, Μαλάγματα, ἰάματα, βρώματα? Heſych. Μαλάγμα, ἴαμα. Pro Μάματα forſan Μάγματα. Sed vide Hemſterhuſ. ad Polluc. p. 1164. Schol. ad Ariſtoph. Equit. v. 902. Πάσματα. *Plaiſters.* Theocritus Idyll. xi. 2.

Οὐδὲν ποτὶ τὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο,
Νικία, οὔτ' ἔγχριστον, ἐμὶν δοκεῖ, οὔτ' ΕΠΙΠΑΣΤΟΝ,
Ἢ ταὶ Πιερίδες ——

ΜΕΤΕΙΣ. Καλεῖς.] Scribo ex literarum ordine, Μωᾶ, ζητεῖς, καλεῖς. Heſych. Μῶται, ζητεῖ. A μωάομαι ſive μῶμαι. Vide nos ad Suidam, P. II. v. Ὦχρος, et in Præfatione ad Curas Noviſſimas.

ΠΑΣΜΑ.] Utitur alio longe ſenſu Schol. ad Ariſtoph. Equit. v. 902. Sed ibi forſan legen-

dum

PARS IV. dum, πλάσματα. Sed recte πάσμα. Vide Theocr. Idyll. xi. 2. ut ſupra citatum.

ΣΑΥΤΟΡΙΑ. Σωτηρία, ἀμερία.] Lego, ἀμεριμνία.

ΣΑΥΛΑΤΗΡ. Δορατοθήκη.] Recte emendat Hemſterhuſius ad Polluc. p. 1325. σαυλώτηρ. Nempe pro Σαυρώτηρ.

ΣΑΥΡΩΤΗΡ. Τὸ ἔσχατον σιδήριον τῦ δόρατος. Δηλοῖ δὲ καὶ σάθμην κεςόν.] Lego σάθμην ξυςῶν, ſive potius σαθμὸν. *Locus ubi* δόρατα ἵςανται. Δορατοθήκη. Ut Heſychius ſupra. Niſi mavis, σαθμὸν, κίςην.

ΣΤΑΘΜΟΝ. Ἔχατον.] An Ἐσχατιάν? Vide Heſych. v. Ἐσχατιά.

ΣΑΥΝΙΟΝ. Ἀκόντιον βαρβαρικὸν, καὶ ἀνδρεῖον αἰδοῖον παρὰ Κρατίνῳ.—Σαυνὸν, σαθρὸν, χαῦνον, ἀσθενές.] Ita lego. Pollux lib. x. §. 143. p. 1326. Καὶ σαυνία. Τὸ μὲν ὄνομα ἐπ' ἀνδρείε αἰδοίε ἐςὶ παρὰ Κρατίνῳ. Vide Hemſterhuſ. ad locum p. 1325. v. Ξεςά. Qui in emendando Heſychio a ſcopo aberravit.

ΕΠΙΧΑΛΚΟΣ. Ἄσπις.] Vide ad Polluc. p. 1327. Dicunt ἐπίχαλκον eſſe ἀσπίδα. Haud, opinor. Nam Ariſtophanes in Veſpis dicit ἐπίχαλκον ἀσπίδα, non per ſe ἐπίχαλκον. Ita v. 17.

Ἀναρπά-

Ἀναρπάσαντα τοῖς ὄνυξιν ΑΣΠΙΔΑ
Φέρειν ΕΠΙΧΑΛΚΟΝ ἀνεκὰς εἰς τὸν ἐρανόν.

Amipſias apud Polluc. p. 1327. ita, opinor, emendandus,

—— Τὸ μὲν δόρυ
Μετὰ τῆς ἐπιχάλκε πρὸς Πλαταιεῖς ἀσπίδος
Ἀπέβαλε ——

Quare, opinor, diſtinguendum apud Heſych. Ἐπίχαλκος ἄσπις, ἔχει γὰρ χαλκῆν τὴν ἐπιβολήν. Ergo fallitur Jungermannus, cum dicit, *Ex Amipſiæ vero loco et Heſychio vides et* ἐπίχαλκον *ſine additione* ἀσπίδος *ita olim uſos.**

ΚΕΣΤΡΙΑΙ. Σιδηραῖ.] Scribendum, Κέστρα σιδηρᾶ. Reſpexit Sophoclem, ut recte Hemſterhuſius ad Polluc. lib. x. §. 160. p. 1345. Ubi legitur: Ὡς ἐν Αἰγεῖ Σοφοκλῆς·

Κέςρα σιδηρᾶ πλευρὰ, καὶ κατὰ ῥάχιν
Ἀλόησαι πλεῖον ——

Athenæus lib. vii. 4. habet Ἤλαυνε παίων. Unde legerim,

Κέςρα σιδηρᾶ πλευρὰ, καὶ κατὰ ῥάχιν
ΑΛΟΗΣΕ ΠΑΙΩΝ ——

---

* Ita in margine Heſych. — Male, opinor, diſtinctionem retinet Cl. Editor auctoritate Amipſiæ apud Polluc. x. §. 144. p. 1327. qui ita ſupplendus et legendus:

—— Τὸ μὲν δόρυ
Μετὰ τῆς ἐπιχάλκε πρὸς Πλαταιεῖς ἀσπίδος
Ἀπέβαλε ——

Quod

Quod elegantius quam Ἤλαυνε. Sed Atticus dixiſſet Ἤλασε. Porro legit Jungermannus, κατὰ THN ῥάχιν. Sed nihil neceſſe. Pronuntiabatur καταῤῥάχιν. Quod et alibi obſervavi. Sed miſeret me profecto Hemſterhuſii, qui miras ſane turbas cum ſuis verſibus hic dedit.

ΑΣΚΑΛΑ. Ἀκάθαρτα.] Reſpexit Theocritum Idyll. x. 14.

Τοιγάρτοι πρὸ θυρᾶν μευ ἀπὸ ΣΠΟΔΩ ἄσκαλα πάντα.

Ita legendum. Sic infra Idyll. xxiv. 86.

Ἀλλὰ, γύναι, πῦρ μέν τοι ὑπὸ σποδῷ εὔτυκον ἔστω.

Ita et Crinagoras in Epigr. apud Bentleium ad Callimachum vol. i. p. 470.

Κεῖται δὲ τῇδε τὠλιγηπελὲς ῥάκος
Εὐνικίδαο, σήπεται δ' ὑπὸ σποδῷ.

Vide nos ad Theocritum vol. ii. p. 110. Edit. Warton. Idem ἄσκαλτος infra, et ἄσκαφος Polluci p. 145. Quod fruſtra ſollicitant.

ΜΟΝΙΟΣ. Ὗς ἄγριος.] Euripides in Inc apud Polluc. p. 816.

Κοίλοις ἐν ἄντροις ἄλυχνος, ὥσπερ θὴρ μόνος.

Ubi θὴρ μόνος eſt *fera ſolitaria, aper*, μόνιος. Sequuntur apud Noſtrum, ἢ ὁ περὶ τράχηλον ὅρμος. Reſpexit μάννος ſive μόννος. *Monile*. Pollux p. 533. μάννος ἢ μόννος. Ubi tamen nonnulli Codi-

Codices μόνος. Legendum apud Theocritum Idyll. xi. 41. PARS IV.

Πάσας μαννοφόρως, καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.

Et non ἀμνοφόρως. Nam Pollux *Dorum* eſſe ait τὸ, μάννος. Μάννος, ἢ μόννος, μάλιστα παρὰ τοῖς Δωριεῦσι.

ΟΥΡΙΑΧΟΝ. Τὸν σαυρωτῆρα.] Sic infra: Στύραξ, σαυρωτὴρ τοῦ δόρατος. Pollux p. 61. *partem mediam remi* vocat οὐρακόν. Forte οὐρίαχον.

ΛΑΟΡΓΟΣ. Ἀνόσιος, σικελός.] Corrigunt, σικελοί. Forſan, σικλός. Heſych. Σικλὸς, βάρβαρος, σικός. Pro σικός forte σικάριος. *Sicarius.*

ΣΙΚΧΟΣ. Ὁ μικρὸς σῖτος, ἢ ὁ ἀηδής.] Recte Salmaſius, Ὁ μικρόσιτος. Anglice, *Sick*.

ΚΕΡΑΣΒΟΛΑ. Ἄκαρπα τὰ ἑψητὰ ὄσπρια.] Lego, Ἄκαρπα, δυσέψητα ὄσπρια. Vide viros doctos ad Polluc. lib. i. §. 223. p. 134. Vide et Cl. Ruhnkenium ad Timæi Lexic. v. Κερασβόλον.

ΡΟΧΑΝΟΝ. Σκυταλίδα, παρεκτήριος, ἢ ἀποριχοῦσι τὸ μέτρον.] Lego, παρεκκρουστήριον, ἢ ΑΠΟΨΗΧΟΥΣΙ τὸ μέτρον. Heſych. Ἀπόψηστον, τὸ ἀπόμακτρον τοῦ μετρουμένου σίτου.

ΤΟΝΟΥΣ.

PARS IV.

ΤΟΝΟΥΣ. Τὰς κειρίας.] Pollux lib. x. §. 166. p. 1353. Κρατήριον δὲ τέτ]αρα ξυλὰ εἰς ἄλληλα ἐνηρμοσμένα τόνῳ ἐνδεδεμένα, ἃ κατῆρτο πρὸ τῆς φάτνης τῶν ὑποζυγίων φέρειν αὐτοῖς τὸν χιλὸν.

ΑΛΥΣΙΟΝ. Τὸ περὶ τὸν τράχηλον πλόκιον.] Philippides apud Polluc. lib. x. §. 167. p. 1354.

Ἁλύσιον δὲ εἶχε τετ]αράκοντα δραχμὰς ἄγον.

Salmaſius legit, ut ſtet verſus,

Ἁλύσιον εἶχε τέτ]αρας δραχμὰς ἄγον.

Sed fruſtra. Se recte habet verſus, modo deleas δὲ, quod nullum locum hic habet. Quare ita legendum:

Ἀλύσιον εἶχε τετ]αράκοντα δραχμὰς ἄγον.

ΑΡΓΑΔΕΣ. Εἶδος φυτοῦ, καὶ ἀργαὶ γυναῖκες.] An legendum, καὶ ἀργαὶ γαστέρες? ut reſpexerit illud Epimenidis apud Paulum, γαστέρες ἀργαί.

ΕΛΕΙΑ——Εἶδός τι μέλους.] Heliodorus Æthiop. lib. v. p. 206. Ἤιθετο γυναικὸς λαθραῖον τι καὶ γοερὸν, οἷον ἠρινῆς ἀηδόνος, ΕΛΕΙΟΝ ᾠδὴν ἐν νυκτὶ μυρομένης. Hic fortaſſe ἐλεεινόν. Sed vide Commelin. ad locum. Confer et Jungerman. ad Polluc. lib. I. §. 60. p. 39. v. Ἐαρινὴ ὥρα.

ΞΕΝΩΝ. Κατάλυμα, ἢ μεγά*ν λέγων.] Lego, ἢ μέγαρον, ἀνώγαιον. Heſych. Μέγαρον, πολυτελὴς οἶκος, ἢ ὑπερῷον. Idem: Ὑπερῷον, ἀνώγαιον. *Room*

for

for entertaining of Company. Vide Kuhnium ad Polluc. lib. i. §. 73. p. 47. v. Κατάλυμα. Sed forſan legendum, ὃ καὶ ἀνδρῶνα ἔλεγον. PARS IV.

ΝΕΙΠΤΑ. Ἔσχατα.] Scribendum, Νειρά. Sic mox, Νειρά ——Ἔσχατα. Idem: Νηρὸν, τὸ ταπεινόν. Ubi nihil muta. Eſt pro Νεαρόν. Cl. Hemſterhuſ. ad Polluc. lib. x. §. 50. p. 1204. "*Aquam* appellant νερὸν, de qua voce vide, ſis, "Heſychium." Vult, opinor, νηρόν. Hac occaſione emendabimus Hipponactis verſus, quos ad eundem Pollucis locum citat vir doctiſſimus:

Οὔτ' ἀσκέρῃσι ταῖς δασείῃσιν πόδας
Ἔχρυψας ——

Hæc citat Tzetzes ad Lycophron. v. 855. atque iterum Cl. Hemſterhuſ. ad Polluc. p. 1303. quæ omnia ita digerenda ſunt:

—— οὐδὲ χλαῖναν ἐπεδώκας γ' ἐμοὶ
Δασεῖαν, ἐν χειμῶνι φάρμακον ῥίγεως,
Οὔτ' ἀσκέρῃσι ταῖς δασείῃσιν πόδας
Ἔκρυψας ——

ΜΑΔΑΡΕΙΣ. Τὰ πλατύτερα λόγχα τῶν κρεάτων. Κελτοί.] Fortaſſe, Τὰ πλατύλογχα τῶν δοράτων. Κέλται. Apud Polluc. lib. x. §. 144. p. 1326. ita Alexis ἐν Λευκαδίᾳ·

Φέρε τὴν σιβύνην καὶ πλατύλογχα.

Repone,

Φέρε τὴν σιβύνην τε καὶ πλατύλογχ' ἀκόντια.

PARS IV. Ex Ariſtophane qui præcepit,

Καὶ τῶν πλατυλόγχων, ὡς ὁρᾷς, ἀκοντίων.

Supra, p. 799. legitur, πλατυλόγχων διβολίων ſive διβολίαν. Scilicet pro διβόλων. Quæ non niſi gloſſema τοῦ πλατυλόγχων. Quare vera lectio eſt, ὡς ὁρᾷς, ἀκοντίων. Sæpius apud Comicos ὡς ὁρᾷς. Hinc corrigendus Amphis apud Polluc. lib. i. p. 139.

Ὁ συκάμινος συκάμιν', ὁρᾷς, φορεῖ.

Ita acute Jungermannus ex Athenæo lib. ii. Sed et ſcribendum, puto,

Ὁ συκάμινος συκάμιν', ὡς ὁρᾷς, φορεῖ.

ΜΑΔΟΝ —— Λεῖον.] Pollux lib. ii. §. 88. p. 197. Μαδηγένειος. Scribendum, Μαδογένειος. Poſſis et Μαδαρογένειος. Sed illud proprius.

ΑΨΥΧΟΣ. Δειλός.] Pollux lib. iii. §. 136. p. 337. Ἄψυχος, καταπλήξ. Ὁ γὰρ ἄψυχος ἰδιωτῶν. Delet priorem ἄψυχος Salmaſius. Ego non item. Legerem, Ὁ γὰρ ἀπόψυχος ἰδιωτῶν. Voce ἀπόψυχα utitur Longinus §. xlii. Sed non placet præ ἄψυχος. Ariſtoph. Ran. 1370.

Ψυχὰν ἄψυχον ἔχοντα.

Polybius apud Suidam v. Ἄψυχος. Ὢν οὐκ ἄψυχος. Quin et noſter Pollux p. 262. inter Derivativa a ψυχὴ recenſet ἄψυχος, non item ἀπόψυχος, ſed ἀποψύχων. Marcellinus de Vita Thucydidis p. 6. ἀψύχους τὰς συγγραφάς.

ΑΜΗΤΟΝ.

ΑΜΗΤΟΝ. Ἀποίητον.] Forſan, Ἄκμητον. PARS IV.

ΟΙΗ ΔΕ —— Ὁποια δὲ.] Reſpexit Homeri Iliad. Z. 146.

Οἵη δὲ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.

Ubi legitur,

Οἵη ΠΕΡ——

ΑΝΑΔΕΙΓΜΑΤΑ. Ἡνίας περὶ τραχήλοις.] Vide Jungerman. ad Polluc. p. 402.

ΔΩΙΑ. Ὁμοία.] Lego, Δ' ὠΐα, ὁποία. Heſych. Οἷον, ὁποῖον. Ὠΐα pro οἷα.

ΠΕΡΣΙΝΟΝ. Ἔφηβον.] Pollux lib. ii. 2. p. 156. Περυσινὸν, ἔφηβον ἄρτι.

ΣΚΛΗΦΡΟΙ. Οἱ ἰσχνοὶ, καὶ λεπτοὶ τοῖς σώμασι.] Pollux p. 157. Σκληφρὸς δὲ,—— ὃν καὶ νεοειδῆ ἂν εἴποις.

ΟΙΝΑΧΘΗΣ. Μέθυσος.] Pollux p. 161. Μεθύση, οἰνοκάχλη. Lego, οἰναχθής. Mox pro κεχώνη lego cum Kuhnio, καὶ χώνη. *Infundibulum.*

ΣΧΙΝΟΚΕΦΑΛΟΣ. Εἶδος φυλȣ̃.] Illa, εἶδος φυλȣ̃, ad σχῖνον pertinent. Legendum, Σχινοκέφαλος, ὁ Περικλῆς.—— Σχῖνος ——εἶδος φυτȣ̃. Pollux lib. ii. §. 43. p. 174. Σχινοκέφαλον δὲ Κρατῖνος τὸν Περικλέα εἶπε. Vide omnino Seberum ad locum.

PARS IV.

ΑΕΙΣΙΤΟΣ.] Pollux lib. ix. §. 40. p. 1003. Ἐκτιμῆς ἀείσιτος.

ΟΠΑΙΑ. Κεραμὶς, ἡ τὴν κάπνην ἔχουσα.] Lego, κάπνον. Pollux lib. ii. §. 54. p. 179. Ὀπαῖαν δὲ οἱ Ἀττικοὶ τὴν κεραμίδα ἐκάλουν, ἡ ΤΗΝ ΟΠΗΝ εἶχεν. An ita legendum apud Heſychium? An intelligendum, κεραμὶς καπνοδόχη?

ΑΔΕΣΜΩι ΦΥΛΑΚΗι.] Reſpexit Thucydidem. Pollux lib. viii. §. 72. p. 898. Καὶ τὸ παρὰ Θουκυδίδῃ, Ἀδέσμῳ φρουρᾷ. Ad quem locum vide viros eruditos.

ΡΟΓΟΙ. Ὅροι σιτικοί.] Lego, Σῶροι σιτικοί. Latini, *Rogus*. Eſt vox *Sicula*. Pollux lib. ix. §. 45. p. 1007. Καὶ σιτοβόλια. Ταῦτα δὲ ῥογοὺς Σικελιῶται ὠνόμαζον.

ΟΣΤΡΑΚΟΝ.] Vide Heſych. v. Πηγαῖον, et Polluc. p. 894. ubi et ἀρδάνιον dici ait. Τὸ δὲ ὄστρακον ἐκαλεῖτο ἀρδάνιον.

ΟΣΤΡΑΚΩΝ. Ἄπτηνα, τυτθὸν, ἄρτι γυμνὸν ὀστράκων.] Ita ſcribendum.

ΓΕΡΓΥΡΑ. Αὐλή.] Imo, Αὐλών. *Cloaca*. Vide Heſych. v. Γόργυρα. Vide et viros doctos ad Polluc. p. 1008.

ΣΙΑΦΙΟΥ ΛΕΙΜΩΝ. Σοφοκλῆς περὶ (ἐπὶ) γῆς

ἐν

ἐν Λιβύῃ τὸ σίλφιον φερούσης· οἱ δὲ εἶδός τι τῆς Λιβύης τὸ σίλφιον.] Fortaſſe, εἶδός τι τῆς βοτάνης τὸ σίλφιον.

ΑΖΑΥΤΟΣ. Παλαιστὴς καὶ κόνις.] Legendum, Παλαιότης. Heſych. Ἄζα, κόνις, παλαιότης, κόπρος ἐν ἀγγείῳ ἀπομείνασα. Latini, *Situs*.

ΛΑΥΡΟΣΤΑΤΑΙ. Οἱ ἐν τοῖς μέσοις ζυγοὶ ὄντες.] An legendum, ψιλοί? Heſych. Ψιλὸν, γυμνόν· ut opponatur τῷ, ἐπιτεταγμένοι, quod ſequitur. Vide Jungerman. ad Polluc. lib. iv. 15. p. 412.

ΠΟΙΚΙΛΟΝ. Ἱμάτιον ζωγραφητόν.] Ita diſtinguendum. Pollux. lib. iv. 115. p. 417. Καὶ ἐσθῆτες μὲν τραγικαὶ, ποικίλον. Οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ χιτών. *Veſtis Tragica interior picta.*

ΡΑΖΕΙΝ. Τρώγειν. Κυρίως ἐπὶ τῶν κυνῶν μιμητικῶς ἐπὶ τοῦ ἤχου.] Pro τρώγειν, an τρύζειν legendum? Hinc corrigendus Pollux lib. v. 13. p. 523. Εἴποις ἂν, καὶ ἀράζειν, καὶ ἀράζοντας. Lege, καὶ ῥάζειν καὶ ῥάζοντας.

ΩΝΙΟΥΣ. Ἀγοραστούς.] Demoſthenes contra Androtion. p. 216. Edit. Taylor. Ἴστε ὀρόβους ὄντας ὠνίους.

ΑΝΑΚΟΓΧΥΛΙΣΑΙ. Ἀναγαργαρίσαι.] Plato Sympoſ. p. 16. Edit. Oxon. Ὕδατι ἀνακογχυλίασον. Quare λίζω et λιάζω ſive λιάω. Ariſtides

PARS IV. ides vol. i. p. 349. Edit. Jebb: Οἱ δὲ ἰατροὶ, τὰ πρὸ τοῦδε ἀνακογχυλιάζειν τε ἐκέλευον, καὶ σκέπην ἀκριβεστάτην καὶ τὰ τοιαῦτα εἰσηγοῦντο.

ΛΙΣΠΑΙ.] Plato Sympoſ. p. 24. Φόβος οὖν ἔνεστιν, ἐὰν μὴ κόσμιοι ὦμεν πρὸς τοὺς θεοὺς, ὅπως μὴ καὶ αὖθις διασχισθησόμεθα, καὶ περίιμεν ἔχοντες, ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς στήλαις, καταγραφὴν ἐκτετυπωμένοι, διαπεπρισμένοι κατὰ τὰς ῥῖνας γεγονότες, ὥσπερ ΛΙΣΠΑΙ.

ΣΠΟΥΔΑΡΧΙΑΙ. Κατὰ σπουδὴν ἄρχοντες.] Lege, Σπουδάρχαι. Xenophon Sympoſ. p. 61. Οἶμαι πολὺ ἂν τὴν κατασκευήν μοι λαμπροτέραν φανῆναι, εἰ ἀνδράσιν ἐκκεκαθαρμένοις τὰς ψυχάς, ὥσπερ ὑμῖν, ὁ ἀνδρῶν κεκοσμημένος εἴη μᾶλλον ἢ εἰ στρατηγοῖς, καὶ ἱππάρχαις, καὶ ΣΠΟΥΔΑΡΧΑΙΣ.

ΕΜΒΑΤΕΥΣΑΣ. Ζητήσας, ἐπιβατνώσας.] Pro ἐπιβατνώσας Heinſius legit ἐπιβαθμώσας. Legendum, ἐπιβατεύσας. Heſych. Ἐπιβατεύουσιν, ζητοῦσι. Utitur Xenophon Sympoſ. p. 75. Ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ ἀμφότεροι ἐμβατεύετέ τι.

ΒΡΕΝΘΙΟΝ.] Schol. ad Lucian. de Merc. Cond. vol. i. p. 25. Edit. Grævii: Βρενθυόμενοι. Ἀλαζονευόμενοι, ἢ λυπούμενοι, καὶ δυσχεραίνοντες. Βρένθυον δὲ μύρον τῶν παχέων, οἱ δὲ ἄνθινον μύρον. Καλεῖται καὶ ὄρνεόν τι βρένθος, ὃ ἔνιοι κόσσιφον καλοῦσι.

ΙΣΑ. Ἅλες, θάλασσα.] An legendum, Ἰσαλῆς, θαλάσσα? Vox nova et elegantiſſima.

ΜΑΨΑΥ-

ΜΑΨΑΥΡΑΙ. Αἱ ματαίαι αὖμμοι.] Pro αὔμμοι lege ἄνεμοι.

ΖΩΤΙΚΟΣ. Οἰοςεῖν.] An οἷός τε ζῆν?

ΟΜΟΧΕΤΑΙ. Οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν σπονδῶν.] Legendum, Ὁμοχύται. Sic Οὐλοχύται. *A libatione*. Sed ita Thucydides lib. iv. 97. p. 296. Ὥςε ὑπέρ τε τῦ θεῦ καὶ ἑαυτῶν Βοιωτὺς ἐπικαλυμένυς τὺς ΟΜΩΧΕΤΑΣ δαίμονας καὶ τὸν Ἀπόλλω, προαγορεύειν, αὐτοὺς ἐκ τῦ ἱερῦ ἀπιόντας ἀποφέρεσθαι τὰ σφέτερα αὐτῶν. Ubi Schol. Ὁμωχέται, οἱ συμμετέχοντες τῶν αὐτῶν ναῶν, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν.

ΟΜΩΣ. Πλὴν, ὅμως, ὁμοίως.] Diſtingue Ὅμως, πλήν. — Ὅμως, ὁμοίως.

ΔΩΛΕΝΝΕΤΟΣ. Ὑπόϐλητος.] Forſan, Δωλογέννητος. Pro Δυλογέννητος.

ΑΛΙΑΙΑΝ. Ἐκκλησίαν.] Scribendum, Ἀλίαν, ut Sopingius. Vide Cl. D'Orville ad Chariton. Aphrodiſ. lib. i. 6. p. 71.

ΤΙΤΥΠΑΙ. Αἱ ἐμπύλαι, αἱ πλάναι.] Heſych. ſupra: Ἐμπύλαι, αἱ νύμφαι. Salmaſ. *Infulæ*. Quare ſcribendum forſan, Ἐμπύλαι, αἱ νυμφῶν, ut deſideretur nomen *infularum*. Heſych. Πλανὶς, τὸ τῆς νύμφης χρυσῦν διάδημα. Quare forſan pro πλάναι, πλανίδες ſcribendum. Suidas:

Ἐκ

PARS IV. Ἐκ τιτυνῶν ἐκ μικρᾶς ἡλικίας. An ſcribendum, Ἐκ τιτύπων? An, Ἐκ τιτθῶν?

ΓΛΟΥΡΕΑ. Χρύσεα. Φρύγες. Γλυρὸς, χρυσός.] Reſtituenda vox Doſiadæ Ar. p. 134. Edit. Salmaſ.

Εἰς γάρ βωμὸν ὁρῇς με μήτε ΓΛΟΥΡΟΥ
Πλίνθοις, μήτ' Ἀλύϐης παγέντα βώλοις.

Ita legendum. Vulgo ταγχύρυ. Salmaſius corrigit γ' αὔρυ. Sed noſtra lectio eſt unice vera.

ΠΟΛΥΩΡΕΙ.] Joſephus Antiq. Jud. lib. v. 9. 2. p. 305. Ἐτετήρηκει δὲ αὐτὴ καὶ ἡ Νααμὶς ἀπομοίραν βρωμάτων τινῶν οἷς αὐτὴν ἐπολυώρουν οἱ γειτονεύοντες.

ΑΛΙΜΟΙΣ.] Plutarch. Sympoſ. p. 21. Τὰ δὲ Ἄλιμα ταῦτα καὶ Ἄδιψα φάρμακα μᾶλλον ἢ Σιτία πυνθάνομαι.

ΑΠΟΣΚΟΡΑΚΙΖΕΙΝ. Ἀποδοκιμάζειν.] Tatian. Orat. ad Græcos §. xx. p. 48. Τὸ δὲ καθ' ἕκαςα δυνατὸν κατανοῆσαι, τῷ μὴ κενοδόξως ἀποσκορακίζοντι τὰς θειοτάτας ἑρμηνείας.

ΣΤΗΤΑ. Γυνή.] Vox occurrit apud Doſiaden in Ara Secunda:

Ἡμάρσενός με ΣΤΗΤΑΣ
Πόσις Μέροψ δίσαβος.

Item in Theocriti Fiſtula:

Ψυχὰν

Ψυχὰν ἀεὶ βροτοβᾶμον
ΣΤΗΤΑΣ οἶςρε Σαίτ]ας
Κλωποπάτωρ, ἀπάτωρ,
Λαρνακόγυιε χαροις,
Ἀδὺ μελίσδοις,
Ἔλλοπι κώρα,
Καλλιόπα
Νηλεύςω,

ΕΠΙΠΡΗΤΗΝ. Αἰγὸς ἡλικία.] Nihil mutandum, niſi ἀρνὸς pro αἰγὸς. Heſych. infra: Πρητῆνας, τὰς ἐπαυσίας ἄρνας.

ΗΤΡΙΟΝ. Ὑψηλὸς ἔλαφος.] Corrigit Gronovius, ὑψηλὸς ΤΑΦΟΣ. Fortaſſe, ΕΔΑΦΟΣ. Heſych. Ἔδαφος, ἡ γῆ. Adeo ut Ἤτριον ſit *Terra in altum congeſta, Tumulus.*

ΑΘΡΑΩΣ. Ἁπλῶς.] Forſan, Ἀθρόως.

ΧΑΛΗΚΕΣ.] Recte corrigunt, Χάλικες. Utitur Thucydides lib. i. 93. p. 61. Ἐντὸς δὲ ὔτε χάλιξ, ὔτε πηλὸς ἦν.

ΕΚΒΟΛΗ ΛΟΓΟΥ. Παράβασις.] Reſpexit Thucydidem lib. i. 97. p. 64. Ἔγραψα δὲ αὐτὰ, καὶ τὴν ἐκβολὴν τοῦ λόγου ἐποιησάμην. Ubi Schol. ἐκτροπήν. Philoſtrat. p. 200. ἐκβολὴ τοῦ λόγου. Quin et MSS. Schol. ad Thucydidem παράβασιν ἢ μετάβασιν exponunt cum Heſychio.

ΑΓΧΩ-

PARS IV.

ΑΓΧΩΜΑΛΟΙ. Παρὰ μικρὸν ἴσαι.] Reſpexit Thucydidem lib. iii. 49. p. 198. Οἱ Ἀθηναῖοι ἦλθον μὲν ἐς ἀγῶνα ὅμως τῆς δόξης, καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι. Ubi Schol. Ἀγχώμαλοι. Ἐγγὺς ἴσαι, παραπλήσιοι, ἰσοσθενεῖς. Sed vulgo male interpungunt, Ἐγγὺς, ἴσαι.

ΒΥΖΗΝ.] Thucydides lib. iv. 8. p. 242. Τὰς μὲν οὖν ἔσπλους ταῖς ναυσὶν ἀντιπρώρους βύζην κλῄσειν ἔμελλον. Ad quem locum vide Cl. Dukerum.

ΖΑΙΚΛΟΝ. Δρέπανον.] Recte emendant, Ζάγκλον. Thucydides lib. vi. 4. p. 380. Ζάγκλη ἦν ὑπὸ τῶν Σικελῶν κληθεῖσα, ὅτι δρεπανοειδὲς τὸ χωρίον τὴν ἰδέαν ἐστὶ, τὸ δὲ δρέπανον οἱ Σικελοὶ ΖΑΓΚΛΟΝ καλοῦσιν. Vide Etymol. Magn. v. Ζάγκλον. Quod fugit Cl. Bentleium ad Callimachi Fragment. N°. XXII.

ΕΠΗΛΥΓΙΖΟΝΤΑΙ.] Vide omnino viros doctos ad Thucydidem lib. vi. 36. p. 402. Edit. Dukeri.

ΑΝΑΚΩΣ.] Vide Cl. Waſſ. ad Thucydidem lib. viii. 102. p. 570.

ΠΡΟΣΕΣΘΑΙ. Ἐκδοῦναι.] Imo, Προέσθαι, opinor. Heſych. Προέσθαι, προδοῦναι. De Προέσθαι vide Suidam ad vocem. Utitur Joſephus lib. ii. v. p. 75. Τοῦτον οὖν φῆς ἐκ τριῶν ἀποθλιβέντα βοτρύων χερσὶ ταῖς σαῖς προέσθαι τὸν βασιλέα.

ΔΙΑΚΟ-

ΔΙΑΚΟΝΙΣ. Ἐπὶ ὑφῆς ἱματίȣ.] Joſephus lib. iii. 7. p. 140. Ὃν ἐπιζώννυνται κατὰ ϛῆθος, ὀλίγον τῆς μασχάλης ὑπεράνω τὴν ζώνην περιάγοντες, πλατεῖαν μὲν ὡς εἰς τέσσαρας δακτύλȣς, διακένως δ' ὑφασμένην ὥςε λεβηρίδα δοκεῖν ὄφεως. Sed et ſupra p. 137. voce διάκενος utitur de *auro conflato*. Ἵσταται λυχνία ἐκ χρυσȣ̃ κεχωνευμένη διάκενος, ϛαθμὸν ἔχȣσα μνᾶς ἑκατόν. Hic forſan legendum, ΔΙΑΚΕΝΩΣ.

ΠΡΟΣΟΔΟΣ——Κέρδȣς προσθήκη.] Æſchines contra Cteſiphont. p. 447. Ὁ γὰρ ἄνθρωπος ȣ̓ κεφαλὴν, ἀλλὰ πρόσοδον κέκτηται. Sed ſcribe, ἀλλὰ κεφάλαιον κέκτηται. Nam illud πρόσοδον ex glosſa natum eſt. Vide omnino nos ad hunc locum in Notis Taylor. vol. ii. p. 648. Hinc προσοδεύεσθαι Joſepho lib. iv. 8. pag. 244. Οὐ γὰρ δίκαιον ΠΡΟΣΟΔΕΥΕΣΘΑΙ τȣ̃ ὁμοφύλȣ τὰς τύχας.

ΚΑΙΡΙΑ —— Ἐπικίνδυνα.] Reſtituenda vox Joſepho lib. iv. 8. p. 249. Edit. Havercamp. Ὡς ἂν προειδότες ἃ χρὴ ποιεῖν, ἐν τῇ χρείᾳ τῶν σωτηρίων εὐπορῆτε, καὶ μὴ τότε ἃ δεῖ ποιεῖν ἐπιζητȣ̃ντες, ἀπαρασκεύασοι τοῖς ΚΑΙΡΙΟΙΣ παραπέσητε. Vulgo τοῖς καιροῖς. Forſan τοῖς κακοῖς habet Cl. Editor. Male. Τοῖς καιρίοις opponuntur τοῖς σωτηρίοις. Nicephorus in Syneſium p. 353. Οἱ μὲν ακαπήλευτον ἔρχονται φέροντες κρίσιν, οἱ δὲ πάνυ τοι μοχθηρὰν

PARS IV. lib. viii. 81. p. 554. Πιςεῦσαι δ' ἂν μόνως Ἀθηναίοις εἰ αὐτὸς κατελθὼν αὐτῷ ἀναδέξαιτο. Ubi Schol. Εἰ αὐτὸς κατελθών. Ἤγουν, ἀνασωθεὶς Ἀλκιβιάδης ὀπίσω, ἀνάδοχος γένοιτο.

ΣΥΡΡΑΣΣΕΙ. Συμπίπτει.] Thucydides lib. viii. 96. p. 566. Καὶ ἄδηλον ὂν ὁπότε σφίσιν αὐτοῖς ξυῤῥάξουσι. Niſi ibi ξυνάρξουσι legendum. Vide Heſych. v. Συνάρξει. Schol. ad Thucydidem infra lib. viii. 104. p. 571. Ξυμμίξαι, συμπεσεῖν, συῤῥάξαι.

ΣΕΙΡΟΜΑΣΤΗΣ. Εἶδος ἀκοντίου.] Meminit ejus Joſephus lib. vii. 2. p. 369. Φοροῦντες ὅπλα θυρεὸν καὶ ΣΕΙΡΟΜΑΣΤΗΝ. Anglice, *A Tuck*. Vide Suidam v. Σιρομάστης.

ΕΞΑΥΤΗΣ. Παραυτίκα.] Scribo, Ἐξ αὐτῆς. Et ſic Joſephus lib. vii. 6. p. 378. ΕΞ ΑΥΤΗΣ ἔπεμψεν ἐπ' αὐτούς. *Statim miſit*. Idem lib. xv. 6. p. 757. Ἦν δὲ κἀκείνοις ἐντολὴ, μαθόντας τὶ περὶ αὐτοῦ δυσχερὲς ΕΞ ΑΥΤΗΣ ἀμφοτέρας διαχειρίσασθαι. Subſtantivum aliquod ſubintelligitur. Conjunctim autem occurrunt apud S. Paulum ad Philippenſ. ii. 23. Τοῦτον μὲν ἐν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἂν ἀπίδω τὰ περὶ ἐμὲ, ἐξαυτῆς. Subaudi ἡμέρας. Joſephus lib. viii. 2. p. 418. Καὶ ἐξ ἐκείνης λοιπὸν τῆς ἡμέρας, ὡς θείαν ἔχοντι διάνοιαν, αὐτῷ προσεῖχον.

ΚΟΠΙΣ —— Σῦκον.] Pollux lib. i. §. 242. p. 142. Οἱ δὲ Κωμῳδοὶ καὶ ἰσχάδα ΚΟΠΤΗΝ λέγουσιν. PARS IV.

ΨΗΝΑΣ. Τὰ σπέρματα τῶν ἀῤῥένων φοινίκων.] Pollux p. 143. Ὁ δὲ καρπὸς τοῦ ἄῤῥενος φοίνικος, ψήν.

ΨΑΦΑΡΑ. Ψαθυρά.] Male corrigunt, Ψαφερά. Joſephus lib. iii. 1. p. 117. Ψαφαρὰ γάρ ἐστί. Scilicet, χώρα.

ΑΡΥΕΤΑι. Ἀντλεῖ.] Forſan, Ἀρύεται. Joſephus lib. vii. 7. p. 383. Ἐξ ὀλίγου γὰρ φρέατος ἤρτυντο. Legunt ἤρτηντο. Sed vera lectio eſt ἠρύοντο. *Hauriebant*.

ΕΚΛΥΤΟΣ. Ἔνδοξος, τίμιος.] Legendum, Κλυτός. Vide Heſych. v. Κλυταί. Nam ἔκλυτος aliud eſt. Joſephus lib. vii. 12. p. 400. Καὶ γενόμενος ΕΚΛΥΤΟΣ ὤφθη ὑπό τινος τῶν πολεμίων. Recte Interpres, *Defatigatus*. Male ex Heſychio Spanhemius, quem feſellit corrupta lectio.

ΧΡΕΟΛΥΤΗΣΩΝ.] Utitur Joſephus lib. vii. 15. p. 411. Οὐ προκατάρχομεν γὰρ εὐνοίας, ἀλλ' ἀμοιβὴν ὧν ὁ πατὴρ αὐτῶν παρὰ τὴν φυγὴν ὑπῆρξέ μοι χρεολυτοῦμεν.

ΑΠΟΦΟΡΑ. Ὀσμή.] Joſephus lib. xvii. 6. p. 845. Πνεύματός τε ὀρθία ἔντασις, καὶ αὕτη λίαν

ἀηδὴς ἀχθηδόνι τε τῆς ΑΠΟΦΟΡΑΣ, ϗ τῷ πυκνῷ τῦ ἄσθματος. Interpres, *Anhelitus fœtorem.*

ΡΟΔΑΝΟΝ. Τρυφερόν.] Joſephus lib. xvii. 12. p. 864. Καὶ παρὰ τὸ ἐκείνῳ ῥοδανὸν τῦ σώματος ὑπὸ τρυφῆς ϗ γενναιότητος συνερχομένον.

ΕΙΣΕΦΡΙΚΕΝ. Εἰσεπήδησεν.] Forſan, Εἰσέφρηκεν.

ΙΑΣΙΝ. Οἴχονται.] Joſephus lib. xviii. 4. p. 879. Παρὰ Οὐϊτέλλιον ἴασιν. *Ad Vitellium proficiſcuntur.* Sic et pag. 907. Ὁμόσε ἂν ἴασι τοῖς πολεμίοις. Ubi male Cocceius, qui corrigit ἴωσι.

ΣΦΑΓΗ. Ὁ κατὰ τὴν κλεῖδα τόπος.] Joſephus lib. xviii. 8. p. 901. Ἐπί τε τὰ πρόσωπα κείμενοι, ϗ τὰς σφαγὰς προδεικνύντες, ἕτοιμοι ϗ κτηνύεσθαι ἔλεγον εἶναι.

ΕΥΔΟΝ. Ἔλεγον, ἐκοιμῶντο, ἐκάθευδον.] Iſtud Ἔλεγον ad Ηὗδον pertinet. Heſych. Ηὗδον, ἔλεγον.

ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ.] Joſephus lib. xv. 5. p. 750. Ἡρώδης — εἶχε μὲν ὡς ἐπελευσόμενος, προθεσμίᾳ δὲ ἐχρήσατο Ῥωμαϊκῷ πολέμῳ. Ad quem locum vide Interpretes.

ΩΔΕ — Εἰς τῦτον τὸν τρόπον.] Leon. Twells contra Sykes de Dæmoniacis, legit εἰς τοῦτον τὸν τόπον.

τόπον. Recte, opinor. Neque enim Græce dici ait ἐς ſed κατὰ τὸν τρόπον. Sed vide Heſych. infra v. Ὧδέ πως. PARS IV.

ΕΜΠΥΡΕΥΜΑ. Λείψανον.] Scilicet, *Ignis reliquiæ*. Hinc verbum Ἐμπυρεύομαι. *Accendo*. Joſephus lib. xvi. 4. p. 793. Πρόφασιν μὲν, ὡς ὑπεραγωνιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἀληθὲς, ἀφ' ἧς εἶχεν ἐν φύσει κακοηθείας, τὴν ἐλπίδα μεγάλην καθ' ἑαυτὴν οὖσαν ΕΜΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΣ, ἕως εἰς τοῦτο προήγαγεν τὸν Ἡρώδην ὀργῆς καὶ δυσφημίας, ὡς ἤδη μὲν ἔχειν δυσμενῶς τοῖς μειρακίοις. Interpres, *Quæſtum faciens*, Inepte. Locus eſt corruptus. Legendum, ΕΜΠΥΡΕΥΟΜΕΝΟΣ. *Accendens*, *Suſcitans*. Redde, *Spem regni, quæ per ſe (vel antea) magna erat*, ACCENDENS. Mox pro καὶ δυσφημίας legerem καὶ δυσμενείας, niſi ſequens δυσμενῶς obſtaret. Sed legendum, puto, δυσμηνίας. Quanquam illam vocem non legiſſe memini. Eleganter dicit, ὀργῆς καὶ δυσμηνίας. Atque ita legiſſe videtur Epiphanius, qui *furoris* vertit.

ΑΝΕΜΥΜΑΧΘΗ. Ὑπείδετο.] Legendum, Ἀνεμαιμάχθη. Heſych. Ἀναμαιμάει, ἀναφαίνεται.

ΡΥΣΙΑ.] Utitur Joſephus lib. xvi. 9. p. 812. Ῥύσια τῶν χρημάτων, καὶ τῶν παρ' ἐκείνοις λῃστῶν Ἡρώδης ἐποιεῖτο.

ΕΠΕΣΣΗΘΟΝ. Ἐπελέκων, ἐπελέπτυνον.] Scribendum,

PARS IV. Ἐκ τιτυκῶν ἐκ μικρᾶς ἡλικίας. An ſcribendum, Ἐκ τιτύπων? An, Ἐκ τιτθῶν?

ΓΛΟΥΡΕΑ. Χρύσεα. Φρύγες. Γλȣρὸς, χρυσός.] Reſtituenda vox Doſiadæ Ar. p. 134. Edit. Salmaſ.

Εἰς γὰρ βωμὸν ὁρῇς με μήτε ΓΛΟΥΡΟΥ
Πλίνθοις, μητ' Ἀλύβης παγέντα βάλοις.

Ita legendum. Vulgo ταγχȣ́ρȣ. Salmaſius corrigit γ' αὐρȣ̃. Sed noſtra lectio eſt unice vera.

ΠΟΛΥΩΡΕΙ.] Joſephus Antiq. Jud. lib. v. 9. 2. p. 305. Ἐπεὶ ἥρηκει δὲ αὐτὴ καὶ ἡ Ναάμις ἀπομοίραν βρωμάτων τινῶν οἷς αὐτὴν ἐπολυώρȣν οἱ γειτονεύοντες.

ΑΛΙΜΟΙΣ.] Plutarch. Sympoſ. p. 21. Τὰ δὲ Ἄλιμα ταῦτα καὶ Ἄδιψα φάρμακα μᾶλλον ἢ Σιτία πυνθάνομαι.

ΑΠΟΣΚΟΡΑΚΙΖΕΙΝ. Ἀποδοκιμάζειν.] Tatian. Orat. ad Græcos §. xx. p. 48. Τὸ δὲ καθ' ἕκαστα δυνατὸν κατανοῆσαι, τῷ μὴ κενοδόξως ἀποσκορακίζοντι τὰς θειοτάτας ἑρμηνείας.

ΣΤΗΤΑ. Γυνή.] Vox occurrit apud Doſiaden in Ara Secunda:

Ἡμάρσενός με ΣΤΗΤΑΣ
Πόσις Μέροψ δίσαβος.

Item in Theocriti Fiſtula:

Ψυχὰν

bendum, Ἠγ(υ)ᾶτο. Quin et pater ἐγ(υ)ᾶ. *Deſpondet.* Vide nos ſupra P. IV. v. Ἠγυᾶτο. Joſephus de Bello Jud. lib. i. 25. p. 119. Ἦν κακείνῳ, σὲ καὶ τὸ σὸν ἀξίωμα βλέπων, ΕΝΗΓΓΥΗΣΑ. PARS IV.

ΔΙΩΡΙΕΙ. Νεῖκος πολέμου.] Forſan, Διωρία, ἀνοχὴ πολέμου. Vide Suidam v. Διωρία, ubi locum laudat ex Joſepho de Bello Jud. lib. v. 9. p. 345. quod nemo vidit. Utitur et Joſephus ſupra p. 137.

ΝΟΣΦΙΖΕΤΑΙ.] Hinc Joſephus de Bello Jud. lib. v. 10. p. 353. Καὶ ὁ μὴ μεταλαβὼν, ὡς ἀγαθοῦ τινὸς ἤλγει τὸν νοσφισμὸν τῆς ὠμότητος.

ΜΙΣΗΤΗΝ —— τῇ τροφῇ.] Lege, τρυφῇ.

ΑΠΟΦΟΡΤΙΣΑΣΘΑΙ. Τὸ βάρος ῥίψαι.] Joſephus de Bello Judaico lib. i. 13. p. 85. Τοὺς πολλοὺς τῶν ἑπομένων ἀποφορτίσασθαι. *Multitudinem diminuere.* Vide et Suidam ad vocem.

ΔΥΣΩΠΕΙΣΘΑΙ.] Utitur Joſephus de Bello Judaico lib. i. 14. p. 87. Καὶ μηδὲν εἰς τὰς ἐκείνου δωρεὰς ἀντιπαρασχεῖν χρῄζουσι τοῖς τέκνοις δυσωπεῖσθαι. Ubi reddendum, *Pudore cogi*,

ΕΠΙΚΑΡΠΙΠΟΝ. Καρπόν.] Legendum, Ἐπικαρπίαν. Joſephus de Bello Jud. lib. i. 16. p. 92. Διὸ δὴ πρῶτον τοῖς στρατιώταις τὰς ἐκ τῶν πεπονημένων

PARS IV. νων ἐπικαρπίας ἀπεδίδε. *Fructum ex laboribus ſuis reddebat.* Reſpexit Suidas v. Ἐπικαρπίας, κέρδη.

ΝΕΜΕΣΗΣΑΙ. Βοσκῆσαι.] Imo, Βασκῆναι.

ΑΠΟΡΡΗΣΙΣ. Ἀπορία.] Vide nos ad Suidam v. Ἀποῤῥησία. Ubi pro εὐπορίᾳ lege, ἀπορία.

ΕΞΑΚΡΙΒΑΖΕΙ. Ἐξιχνιάζει.] Utitur Joſephus Antiq. Jud. lib. xix. 7. p. 949. Καὶ δή τις ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἀνὴρ ἐπιχώριος ἐξακριβάζειν δοκῶν τὰ νόμιμα.

ΑΠΡΟΣΤΑΤΕΥΤΟΣ.] Joſephus Antiq. Jud. lib. xx. 8. p. 973. Ὡς ἐν ἀπροστατεύτῳ πόλει ταῦτα ἐπράσσετο μετ' ἐξεσίας.

ΕΓΧΥΤΡΙΕΙΣ.] Hinc Ἐγχυτρισμὸς Mœridi.

ΔΙΑΙΤΑ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ. Τὸ φαγεῖν τὸ πιεῖν.] Legendum, Οὔτε φαγεῖν, ὔτε πιεῖν. Reſpexit Homeri Iliad. E. 341.

Οὐ γὰρ σῖτον ἔδεσ', ὐ πίνεσ' αἴθοπα οἶνον·
Τὔνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται.

ΠΑΡΑΓΩΓΑΙ. Ἀπάται.] Joſephus de Vita ſua p. 4. Τῇ γνώμῃ δ' ὐ συνηρέσκετο Πιςὸς, παραγενόμενος ὑπὸ Ἰέςυ τῦ παιδὸς· ᾗ γὰρ ἦν φύσει πως ἐπιφανής. Cod. Voſſ. ἐπιμανὴς pro ἐπιφανής. Recte. Quare legendum, ΠΑΡΑΓΟΜΕΝΟΣ ὑπὸ Ἰέςυ παιδὸς

παιδὸς — ΕΠΙΜΑΝΗΣ. *Seductus a filio Juſto, qui natura erat furori proximus.* Thucydides lib. i. 91. p. 60. Γνὺς δὲ ἐκείνυς ἐκελεύει αὐτὺς μὴ λόγοις παράγεσθαι. Ubi Schol. Παράγεσθαι, ἀπατᾶσθαι. Vide et Suidam v. Παράγεσθαι.

ΚΑΘΥΦΗΚΑΜΗΝ. Ἀφῆκα, εἰάσα.] Reſpexit Joſephum de Bello Jud. lib. ii. 16. p. 191. Μαρτύρομαι δὲ ἐγὼ μὲν ὑμῶν τὰ ἅγια, καὶ τὺς ἱερὺς ἀγγέλυς τῦ Θεῦ, καὶ πατρίδα τὴν κοινὴν, ὡς ἐδὲν τῶν σωτηρίων ὑμῖν καθυφηκάμην.

ΑΛΙΑΔΕΣ. Μικρὰ σκαφίδια.] Joſephus de Bello Jud. lib. ii. 21. p. 214. Τὰς ἁλιάδας μετεώρυς σαλεύειν ἐκέλευσεν. Quare lego, Ἁλιάδας, μικρὰ σκαφίδια· ut Joſephum reſpexerit. Et ſic quoque Suidas.

ΕΥΗΚΟΟΣ. Εὐδαίμων.] Vox reddenda Joſepho de Bello Jud. lib. iii. 8. p. 247. Καθαραὶ δὲ καὶ ΕΥΗΚΟΟΙ μένυσιν αἱ ψυχαὶ, χῶρον ὑρανῦ λαχῦσαι τὸν ἁγιώτατον. Vulgo male ἐπήκοοι.

ΠΟΛΥΧΟΥΝ. Πολυειδές.] Joſephus de Bello Jud. lib. iv. 8. p. 299. Τὸ καταβληθὲν πολυχῦν ἀναδίδωσι. *Many-fold.* Vide et Suidam v. Πολύχυν.

ΑΝΕΥΡΥΝΕΙ. Ἐξαπλοῖ.] Joſephus de Bello Jud. lib. iv. 9. p. 302. Ἀνευρύνας σπήλαια.

ΠΑΣΤΟΦΟ-

PARS IV.

ΠΑΣΤΟΦΟΡΙΟΝ. Τὸ ΕΙΣ τὸ παςὸν φέρω.] Ita lego Joſephus de Bello Jud. lib.iv. 9. p. 307. Ὁ δὲ λοιπὸς ὑπὲρ τὴν κορυφὴν κατεσκεύαςο τῶν Παςτοφορίων. Vide et Suidam v. Παςοφόριον.

ΠΟΛΥΠΛΟΚΟΣ. Πολύτροπος.] Vox reſtituenda Joſepho de Maccabæis §. 14. p. 515. Θεωρεῖτε δὲ πῶς ΠΟΛΥΠΛΟΚΟΣ ἐςὶν ἡ τῆς φιλοτεκνίας ςοργὴ, ἕλκουσα πάντα πρὸς τὴν τῶν τέκνων συμπάθειαν. Ita recte Cod. Lipſ. Vulgo male πολύτεκνος.

ΟΡΟΦΟΙΤΩΝΤΑ. Εἰς ὄρη περιερχόμενον.] Joſephus de Maccabæis §. 14. p. 515. Καὶ γὰρ τῶν πετεινῶν τὰ μὲν ἥμερα, κατὰ τὰς οἰκίας ΟΡΟΦΟΙΤΩΝΤΑ, προασπίζει τῶν νεοττῶν. Sed illud ὀροφοιτῶντα nullum locum hic habet. Codd. omnes, ὀροφοιτοῦντα. Lego ὀροφοῦντα. Ab ὀροφόω. Vel, ὀροφιῶντα. Quam tamen vocem non memini legiſſe. Heſych. Ὀροφίας, ὄφις τῶν κατ' οἶκιαν. Hinc forſan ὀροφιᾷν. *Nidum in domo facere. Nidulari in tecto domus*. Anglice, *To rooſt*. Ariſtoph. Veſp. 206.

Μῦς ἐ μὰ Δί', ἀλλ' ὑποδυόμενός τις ούτοσὶ
Ὑπὸ τῶν κεραμίδων Ἡλιαςὴς ὀροφίας.

Quare ὀροφιῶντα probo. In loco Heſychii ſupra citato pro ὄφις legebam ὄρνις. Sed nil mutandum. Oppianus in Halieut. E. 580.

Ὡς δ' ὁπότ' ὀρταλίχοισι χελιδόσι νηπιάχοισι
Νέρθεν ὑπ' ἐξ ὀρόφοιο τυχὼν ΟΦΙΣ ἄγχι πελάσσῃ,
Καὶ τοὺς μὲν κατέπεφνε καὶ ἔσπασεν ἔνδον ὀδόντων.

Teren-

Terentius in Phormion. Act. iv. 4. 27.

Anguis *per impluvium decidit de tegulis.*

ΗΘΟΛΟΓΟΣ. Θεατριστής.] Hinc ἠθολογεῖν Joſepho de Maccab. § 15. p. 515. Ὦ τίνα τρόπον ΗΘΟΛΟΓΗΣΑΙΜΙ φιλότεκνα γονέων πάθη.

ΕΝΑΘΛΟΕΙ. Ἀθλωεῖ.] Lego, Ἐναθλεῖ, ἀθλεῖ. Joſephus de Maccab. §. 17. p. 519. Ἡ δὲ μήτηρ τῶν ἑπτὰ παίδων ἐνήθλει. Vide Suidam v. Ἄτρεστος.

ΟΛΙΓΟΣΤΟΥ.] Joſephus contra Apion. lib. i. 19. p. 450. Αὐτὸς ὁρμήσας ΟΛΙΓΟΣΤΟΣ παρεγένετο διὰ τῆς ἐρήμου εἰς Βαβυλῶνα. Interpres, *Cum paucis.* Imo, *Brevi, paucis diebus.* Sed infra, §. 20. p. 452. Ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ καὶ φυγὼν ΟΛΙΓΟΣΤΟΣ. Ubi reddendum, *Cum paucis.*

ΜΩΥ. Τὸ ὕδωρ.] Joſephus contra Apion. lib. i. 31. p. 465. Το δ' ἀληθὲς ὄνομα δηλοῖ τὸν ἐκ τοῦ ὕδατος σωθέντα Μωϋσῆν· τὸ γὰρ ὕδωρ οἱ Αἰγύπτιοι Μῶϋ καλοῦσιν.

ΕΠΙΒΩΜΙΖΟΝΤΙ. Θύοντι.] Joſephus contra Apion. lib. i. 34. p. 466. Τοὺς τε ἱερεῖς καὶ ἐπιβωμίτας προσκαλεσάμενον. *Sacrificos.* Ubi vide Spanhemium.

ΥΠΟΤΙΜΗΣΕΩΣ. Προφάσεως.] Joſephus contra Apion. lib. ii. 17. p. 483. Οὐδὲ γὰρ τὴν

ἀπ'

PARS IV. ἀπ' ἀγυιάας ΥΠΟΤΙΜΗΣΙΝ ἐνέσχετο καταλιπεῖν. Quod mox §. 25. pag. 487. σκῆψιν ἀγυιάας vocat.

ΚΕΡΑΜΟΣ——Δεσμωτήριον.] Homer. Iliad. E. 387.

Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο——

Quo reſpiciens Joſephus contra Apion. lib. ii. 34. p. 491. Ἄλλοι δὲ τρόπον κακούργων ἐν χαλκῷ δεδεμένοι δεσμωτηρίῳ.

ΜΗΔ' ΕΤΕΡΟΣ. Μὴ δ' εἷς.] Joſephus de Bello Jud. lib. v. ii. p. 356. Μιγείσης δὲ τῆς παρατάξεως, ὁ μὲν κονιορτὸς τῶν ὀμμάτων, ἡ κραυγὴ δὲ τῶν ἀκοῶν ἐπεκράτει, καὶ ΟΥΔ' ΕΤΕΡΩι ΠΑΡΗΝ ΕΤΙ ΤΕΚΜΗιΡΑΣΘΑΙ ΤΟ ΕΧΘΡΟΝ, Η ΤΟ ΦΙΛΟΝ. An intelligendum, τῶν δύο? *Neuter amicum aut inimicum cognoſcere poterat.* Vel, ut recte Rufinus, *Neque amicum quiſquam internoſcere poterat aut inimicum.* Heſych. Οὐδέτερον, οὐδὲ ἓν τῶν δύο. Sed vide Suidam v. Ἑτέρως.

ΕΤΕΡΟΝ——Ἢ ἓν τῶν δυοῖν ἢ ἀριστερῶν, καὶ δεύτερον.] Lego, ἀριστερόν.

ΣΤΡΕΜΜΑΤΑ. Περὶ νεῦρα.] Forſan, Στρέμμα, τὸ περὶ νεῦρα. Scilicet, πάθος. Demoſthenes p. 64. Edit Mounteney: Κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα. Vide nos ſupra P. IV. v. Στρέμμα.

ΤΟΝΟΤΣ.

ΤΟΝΟΥΣ. Τὰς χειρίας.] *Funiculos.* Joſephus de Bello Jud. lib. vii. 7. p. 422. Τῷ ξίφει θᾶττον ἐκεῖνος τὸν τόνον κόψας, ἔφθη διαφυγεῖν.

ΕΥΧΕΡΕΙΑ. Κυφότης.] Sic Joſephus contra Apion. lib. i. 11. pag. 443. Περὶ μὲν ἂν τούτων ἀναγκαίαν ἐποιησάμην τὴν παρέκβασιν, ἐπισημῆναι δὲ βουλόμενος τῶν ἐπαγγελλομένων τὰς ἱστορίας συγγράφειν τὴν εὐχέρειαν. Ubi Interpres *Facultatem* reddit, niſi error ſit Preli pro *Facilitatem.*

ΠΗΔΑΛΙΟΧΟΥΜΕΝΟΙ. Κυβερνώμενοι.] Lego, Πηδαλιουχούμενοι. Suidas: Πηδαλιουχεῖν, κυβερνᾶν. Joſephus de Maccab. §. 7. p. 506. Πηδαλιουχῶν τὴν τῆς εὐσεβείας ναῦν ἐν τῷ τῶν παθῶν πελάγει,— κατ' οὐδένα τρόπον ἔτρεψε τοὺς τῆς εὐσεβείας οἴακας.

ΑΡΘΡΕΜΒΟΛΑ.] Joſephus de Maccab. §. 10. p. 511. Οἱ δὲ πικρῶς ἐνέγκαντες τὴν παῤῥησίαν τοῦ ἀνδρὸς, ΑΡΘΡΕΜΒΟΛΟΙΣ ὀργάνοις τὰς χεῖρας αὐτοῦ καὶ τοὺς πόδας ἐξήρθρουν. Vox etiam occurrit ſupra §. 8. p. 508.

ΠΛΗΣΙΕΤΕΡΟΝ. Πλησίον.] Sopingius legit, Πλησιαίτερον. Legendum, Πλησιέστερον. Joſephus de Maccab. §. 12. p. 512. Πλησιέστερον αὐτοῦ μεταπεμψάμενοι.

ΑΠΕΡΙΣΤΑΤΟΝ. Μωρόν.] Suidas, Εὐπερίστατον, μωρόν.

ΙΣΟΠΑ-

PARS IV.

ΙΣΟΠΑΛΕΙΣ. Ἐς ἴσον ἐμμένοντας ἴσυς.] Lego, Ἐς ἴσον ἀμύνοντας, ἴσυς. Vide et nos ſupra P. I. v. Ἰσοπαλεῖς.

ΕΜΒΙΑΝΟΣ. Ἄρης.] Lego, Ἐμβία, (vel Ἔμβιος) ἐμφερής. Hierocles Fragment. p. 290. Ἐκ τῦ πῶς χρηςέον γονεῦσι. Θεῶν τε γὰρ εἰκόνες ΕΜΒΙΩΤΑΤΑΙ, (οἱ γονεῖς) καὶ ὑπὲρ τὰς τῶν τεχνῶν δυνάμεις καθηγμέναι τῆς ΕΜΦΕΡΕΙΑΣ. Syneſius de Regno p. 32. Δέδωκά σοι ὅπερ ἀρχόμενος ᾔτησα, λόγῳ μὲν αὐτὸς ὑποσχόμενος ΑΝΔΡΙΑΝΤΑ βασιλέως σοὶ δεῖξαι· καὶ γάρ ἐςι λόγος ὄντως ἔργυ σκιή· παρὰ σῦ δὲ αὐτῶ αὐτήτυν ΕΜΒΙΟΝ ἀπολαβεῖν καὶ κινύμενον. Vide omnino nos Emendat. in Suidam P. I. v. Βιῶται.

ΠΛΕΥΜΟΝΙΑ. Νόσος ἡ ἐρωτική.] An, Πνευμανία, νόσος ἡ ναρκωτική? De Piſce *Pulmone*. Syneſius p. 14. Βίος θαλαττίυ πνεύμονος. De quo Proverbio vide Petavium ad locum. Sed de hoc loco Heſychii vide omnino Cl. Trillerum in Obſervat. Crit. p. 39. qui aliter legit.

ΜΑΓΑΣ. Σανὶς τετράγωνος ὑπόκυφος, δεχομένη τῆς κιθάρας τὰς νευρὰς, καὶ ἀποτελῦσα τὸν φθόγγον, ἢ τόνον προσφέρυσα μνᾶν μίαν.] Legendum, ἢ τόνον προσφέρυσα τῇ ἁρμονίᾳ. Nihil verius. ΜΝΑΝ ΜΙΑΝ — ΤΗΙΑΡΜΟΝΙΑΙ. De MAGADE ita Philoſtratus Vit. Sophiſt. p. 487. Βλέπων δὲ

πρὸς

πρὸς τὴν Δημοσθένους ἠχὼ, καὶ Πλάτωνος, καθάπερ αἱ μαγάδες τοῖς ὀργάνοις, προσηχεῖ ὁ Δίων τὸ ἑαυτοῦ ἴδιον. ξὺν ἀφελείᾳ ἐπεστραμμένη. Ita et Photius in Bibliotheca p. 1052. Τὸ δὲ ἐναρμόνιον οὐκ εὗρε, (ὁ Ἀσκληπιόδοτος) καίτοι μαγάδας, ὡς ἔλεγεν, ἀπαλλάξας καὶ μεταθεὶς, οὐκ ἐλάττους εἴκοσι καὶ διακοσίων. PARS IV.

ΑΓΧΙΠΟΡΟΣ.] Syneſius Dion. p. 51. Παρέδοσαν γὰρ αὐτὰς ἄνδρες ἀγχίποροι τοῦ θεοῦ. Ubi legendum, ἀγχίσποροι. Vide Suidam v. Ἀγχίσπορος.

ΠΝΕΥΜΑ —— Λέγονται πνεύμονες καὶ θαλάττια εἴδη ζῶντα ἀναίσθητα.] Vide Syneſium apud nos ſupra v. Πνευμονία, et Petavium ad locum. Confer et Suidam v. Πνεύμων.

ΑΥΘΩΡΙΤΟΥΣ. Συντόμους.] Recte Kuſter. Αὐθωρεὶ, τὸ συντόμως. Syneſius de Regno p. 18. Κελεύει αὐθωρεὶ ἀπηλλάχθαι.

ΧΗΤΕΙ ΕΝΕΥΝΩΝ.] Scribe ἐνευναίων ex Homeri Odyſſ. Π. 35.

—— Ὀδυσσῆος δέ που εὐνὴ
Χήτει ἐνευναίων κάκ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.

ΣΚΥΘΩΝ ΕΡΗΜΙΑ.] Syneſius de Regno p. 25. Οὗτοι γάρ εἰσιν ἀφ' ὧν οἱ πανταχοῦ δοῦλοι, οἱ μηδέποτε γῆς ἐγκρατεῖς, δι' οὓς ἡ Σκυθῶν ἐρημία πεπαροιμίασται, φεύγοντες ἀεὶ τὴν οἰκείαν.

ΚΗΡΕΣΣΙ-

PARS IV. ΚΗΡΕΣΣΙΦΟΡΗΤΟΥΣ.] Homer. Iliad. Θ. 527.

Εὔχομαι ἐλπόμενος Διΐ τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν,
Ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους,
Οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.

Quem locum citat Syneſius de Regno p. 26.

ΕΥΗΚΩΝ.] Scribe, Εὖ ἥκων. Syneſius de Regno p. 30. Περιβλεπόμενος ὑπὸ πολλοῦ τε λεὼ καὶ τῶν ΕΥ ΗΚΟΝΤΩΝ δικαίων τε καὶ ΑΔΙΚΩΝ. Ita legendus iſte locus. Vulgo, δικαίων τε καὶ πενήτων.

ΛΑΥΣΑΙ. Παριππεῦσαι.] An Ἐλάσαι? amiſſa litera initiali, ut ſolet.

ΚΑΤΟΙΟΜΕΝΟΣ —— Ὁ ὑπερηφανευόμενος.] Ariſteas p. 115. Edit. Haverc. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ ΚΑΤΟΙΕΣΘΑΙ καὶ νομίζειν ὑπερφρονεῖν ἑτέρους, ὑπερβεβηκότες. Ita legendum ex Cod. Voſ. Vulgo, κατοιεῖσθαι. Vide et Suidam v. Κατοίμενος.

ΑΠΟΓΥΙΩΣΕΙΣ. Ἀσθενῆ ἢ χωλὸν ποιήσεις.] Ariſteas p. 131. Τὰς ὄψεις ἀπεγυιώθη. Ita legendum ex Cod. Voſſii. Vulgo ἀπεγλωκλώθη.

ΑΠΝΙΓΜΟΥ. Οὐ πεπνιγμένου.] Lego, Ἀπνίκτου. Et ſic Alberti.

ΑΝΤΙΠΕΡΙΛΑΧΕΙΝ. Ἀντιστρέφειν.] Legendum, Ἀντιπεριάγειν. Sic et Kuſterus.

ΑΤΕΥΚΤΟΥ.

PARS IV.

ΑΤΕΥΚΤΟΥ. Ἀνεπάφου, ἀτερποῦς.] Lego, Ἀνεντεύκτου. *Qui affabilis non ſit, atque adeo* ἀτερπής.

ΦΟΙΝΙΚΙΑ —— Γράμματα.] Corrigendus Schol. ad Euripidis Oreſtem v. 432. Ὁ δὲ Παλαμήδης ἀπελθὼν εἰς Τροίαν τὰ μέγιστα ὤνησε τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν· λιμωττόντων γὰρ ἐν Αὐλίδι, καὶ περὶ τὴν διανομὴν τοῦ σίτου δυσχεραινόντων τε καὶ στασιαζόντων, πρῶτον μὲν τὰ Φοινίκια διδάξας ΗΓΕΝ ΑΥΤΟΙΣ, ἴσην τε καὶ ἀνεπίληπτον τὴν διανομὴν ἐν τούτοις ἐπραγματεύσατο. Iſta ἦγεν αὐτοῖς corrupta ſunt. Lego eleganter, ΗΓΟΥΝ ΑΡΙΘΜΟΥΣ. Ubi explicat τὰ Φοινίκια. Scilicet, *Literas numerales, quibus uſus eſt ad æqualem cibi diſtributionem.* Philoſtratus Heroic. cap. x. p. 708. Οὐδὲ νομίσματα ἦν, (πρὸ Παλαμήδους) οὐδὲ σταθμὰ, καὶ μέτρα, οὐδὲ ΑΡΙΘΜΟΙ. Gorgias Apolog. pro Palamede: Τίς γὰρ ἐποίησε τὸν ἀνθρώπινον βίον πόριμον ἐξ ἀπόρου, καὶ κεκοσμημένον ἐξ ἀκόσμου, τάξεις τε πολεμικὰς εὑρὼν, μέγιστον εἰς πλεονεκτήματα, νόμους τε γραπτοὺς, φύλακάς τε τοῦ δικαίου, γράμματά τε, μνήμης ὄργανον, μέτρα τε καὶ σταθμὰ, συναλλαγῶν εὐπόρους διαλλαγὰς, ΑΡΙΘΜΟΝ τε χρημάτων φύλακα; Ariſtides vol. ii. p. 260. Edit. Jebb: Ὅς γε (Παλαμήδης) καὶ σπουδαίων καὶ τῶν εἰς ψυχαγωγίαν ἡγεμὼν αὐτοῖς ἐγεγόνει σχεδὸν ἁπάντων. Ubi Schol. Τὸ σπουδαῖον λέγει, διὰ τὸ εὑρεῖν αὐτὸν γράμματα ἐξ, καὶ τὰ τακτικὰ, καὶ ΨΗΦΟΥΣ· τῶν εἰς ψυχαγωγίαν δὲ, διὰ τοὺς κύβους, καὶ τὰ ἄλλα παίγνια, ἃ λιμώττουσι τοῖς Ἀχαιοῖς οὗτος ἐξεῦρεν,

ἐξεῦρεν, ἵνα τὸν νοῦν πρὸς ἐκείνοις ἔχοντες, ἧττον αἰσθάνοιντο τοῦ λιμοῦ. Per ψήφους intelligit ΑΡΙΘΜΟΥΣ. Vide et Cyrillum contra Julianum lib. i. p. 30. ubi hæc Hermeti tribuit: Ὁ συντεθεικὼς Ἀθήνησι τὰ ἐπίκλην Ἑρμαϊκὰ πεντεκαίδεκα βιβλία. —Ἆρ' οὐχὶ καὶ τὸν ἡμέτερον Ἑρμῆν ἀκούεις —— καὶ πρός γε ΑΡΙΘΜΟΥΣ καὶ λογισμοὺς, καὶ τὴν μουσικὴν καὶ τὴν γραμματικὴν ἅπασαν εὑρόντα παραδοῦναι. Vide Perizonium Miſcell. Obſervat. v. 8. et præcipue doctiſſimum Voſſium ad Melam lib. i. 12. Quare nulla dubitatio, quin locum Scholiaſtæ ad Euripidem recte emendaverim.

ΑΝΑΚΟΓΧΥΛΙΣΑΙ. Ἀναγαργαρίσαι.] Syneſius p. 55. Ὁ δὲ ἀποῤῥοφεῖ τε καὶ ἀνακογχυλίζει, τοῦ νεαρῶς ἐπιτίθεσθαι τοῖς μέλεσι. Et ſic legendum apud Suidam. Vulgo, Ἀνακογχυλιάσαι.

ΕΡΙΝΝΥΣ——Ἡ ἈΦΡΟΔΙΤΗΣ εἴδωλον.] An, *Atri Ditis?* Virgil. Æneid. vi. 127.

Noctes atque dies patet atri *janua* Ditis.

Heſych. Εὐμενὴς, Ἀφροδίτη. Vel forſan, Ἡ ΦΕΡΕΦΑΤΤΗΣ εἴδωλον.

ΜΕΣΗΜΒΡΙΗ. Μεταφορικῶς ἐν τῇ ἀκμῇ καὶ μεσότητι τῆς ἡμέρας.] Lego, τῆς ΗΛΙΚΙΑΣ. Trillerus in Obſervat. Crit. p. 496. legit, ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς μοίρας, aut potius τῆς εὐημερίας. Quem vide.

ΚΩΜΟΣ.

ΚΩΜΟΣ —— Ποιμένος τινὸς ἢ μένη τινός.] Scribe ἢ ποιμενικῆς τινός. Quæ ſunt emendatio τȣ̃, ποιμένος τινός. PARS IV.

ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΝ. Φωκάδιον, ἢ καμίνιον.] Ita Triller. in Obſervat. Crit. p. 473. An, Ἀλάβα, εὔστρον? Vide Heſych. et Suidam v. Εὔστρον.

ΑΛΑΛΗΜΕΝΟΣ. Πλανώμενος, ἢ ἀναγεγραμμένος.] An ad Ἀληλιμμένος pertinet illud ἀναγεγραμμένος?

ΚΛΕΟΣ —— Ὄνειδος ὅ ἐστιν ἔπαινος.] Forſan legendum, Ὅ ἐστιν εἶδος ἐπαίνȣ.

ΠΙΤΥΛΟΙΣ —— Ὑδάτων τειχέων.] Lego, ἢ τειχέων. Supra: Πιτυλίαις ταῖς καταφοραῖς τῶν τειχέων.

ΠΙΤΥΛΟΥΣ. Οἱ ἀλεῖπται.] Lego, Οἱ ἀθληταί. Syneſius Calvit. Encom. p. 77. Καὶ πρὸς πίτταν ἀναζέουσαν παραβάλλεται, καὶ διακυρίττεται δεδιδαγμένῳ κριῷ, πόῤῥωθεν εὖ μάλα τὸν πίτυλον κατασείοντι.

ΛΟΓΙΟΝ —— Τῆς σκηνῆς τόπος.] Syneſius de Calvit. Encom. p. 78. Οἷς ἅπασιν ἔξεστι θαυματοποιοῖς εἶναι, καὶ μικρὸν ἀπερυθριάσασιν ἐν τῷ Λογίῳ ἀποδῦναι καὶ σχεδιάσαι τέχνην θέας ἀξίαν. Sed, opinor, verior lectio eſt Λογεῖον — et apud Syneſium Λογείῳ. Quomodo et Suidas.

PARS IV.

ΠΕΡΙΚΑΡΠΙΟΣ. Τὸ λέπυρον.] Lego, Περικάρπιον, τὸ λέπυρον. Syneſius p. 84. Πεφήνασιν ἀθέρες τινὲς ἔσαι τῶ ζώε, κ ΠΕΡΙΚΑΡΠΙΑ παίγνια φύσεως, ὕλης ἀτελῦς ἐξανθήματα.

ΕΦΗΒΙΑΝ. Νεωτέραν.] Lege, Ἐφηβαίαν. Ἐφήβεια habet Syneſius p. 300. *Juventus.*

ΥΠΟΓΕΝΕΙΑΖΩΝ —— Ἀπὸ τῦ γενείε ἀπλόμενος.] Dele ἀπὸ, cum Suida, vel lege ὑπὸ τὸ γένειον. Utitur Syneſius p. 108. Καὶ ἅμα ἐδάκρυσεν ἂν ὑπογενειάζεσα τὰ παιδάρια, εὔνοιαν οἴκτῳ προσποιεμένη.

ΦΑΛΛΟΣ. Λευκὸς, ἢ βόλος, κ τὸν φάλλοντα ἐμμανῆον.] Lego, κ τὸν φάλητα δερμάτινον. Supra: Φαληρὶς, ὄρνις λιμναῖος ἐντετάμενον. — Φάλης, τὸ δερμάτινον αἰδοῖον. Ita legendus iſte locus. Cæterum tres voces hic confundit Heſychius. Φαλὸς, λευκός. Πάλος, βόλος. Φαλλὸς, φάλης δερμάτινος. Suidas: Πάλος, κλῆρος. Forſan pro ἐμμάνηον legendum ἐντετάμενον. Vide Suidam v. Ἰθύφαλλοι. Syneſius Dion. pag. 59. Χρυσίον δε οὔτε ἐν ΦΑΛΑΡΟΙΣ ἔχω γυναικῶν, ἔτε ἐν νομίσμασιν.

ΒΟΥΛΑΚΑ. Βόλε ὄνομα.] Scribe, Βώλε.

ΠΑΛΜΟΣ. Τρόμος.] Corrigendus Suidas: Φρίκη, τρόπος, ἁλμός. Pro ἁλμὸς lege, παλμός. Suidas: Παλμὸς, τρόμος.

ΘΡΑΣΟΣ.

ΘΡΑΣΟΣ. Δαίμων.] Scilicet pro *Dæmone* ſive *Perſona*. Utitur Homerus Iliad. Ξ. 416. PARS IV.

——τὸν δ' ὔπερ ἔχει θράσος, ὅσκεν ἴδηται
Ἐγγὺς ἐὼν, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός.

ΠΕΡΙΚΛΥΖΟΜΕΝΟΣ. Δοραζόμενος λίαν.] Lego, Περικλυζόμενος, περιῤῥαινόμενος λίαν. Laertius in Diog. Cyn. p. 391. Ὦ κακόδαιμον, ὐκ ἐπίςασαι ὅτι ὥσπερ τῶν ἐν γραμματικῇ ἁμαρτημάτων ΠΕΡΙΡΡΑΙΝΟΜΕΝΟΣ ὐκ ἂν ἀπαλλαγείης, ὕτως ὐδὲ τῶν ἐν τῷ βίῳ;

ΟΙΔΑΙΝΟΥΣΙ. Φλεγμαίνυσι, οἱ δὲ ἀπόντα τὸ μέλαν.] An, οἱ δὲ ἅπαν τὸ μέλαν? Sed vide Triller. Obſervat. Crit. p. 4. Vide Heſych. v. Ἀπεσφακέλισεν.

ΣΤΕΝΑΖΕΙΝ——Οἱ δὲ καταμανθάνειν τὰ ςήθη.] Lego, Οἱ δὲ καταπαίειν. Ad quem locum vide Cl. Triller. Obſervat. Crit. p. 89.

ΕΣΠΥΡΚΟΡΙΖΟΜΕΝ. Εἰς πῦρ ἐξηραίνομεν.] Scribe, Εἰς πῦρ κομίζομεν, εἰς πῦρ ξηραίνομεν. Phile de Animal. Proprietate p. 214.

Εἰς πῦρ κομισθὲν ϗ ποθὲν——

Quod vane ſollicitant. Vide Triller. Obſervat. Crit. p. 142.

ΙΝΗΘΕΙΣΑ. Καθαρθεῖσα, κενωθεῖσα.] Hinc Ἰνηθμός. Hippocrates apud Triller. Obſervat.

 Crit.

PARS IV. Crit. p. 262. Ἐπὴν παραλάβῃς οἰνώμενον τε καὶ ἐμεῦντα, μὴ παύειν τὸν ἔμετον· ὁ γὰρ ἔμετος τὸν ἰσθμὸν ΠΟΙΕΙ. Ita legendum. Vulgo, παύει,

ΒΟΡΡΑΣ ——Ἐπιδέξιος.] Reſpexit Solomon. Proverb. xxvii. 16. Βορέας σκληρὸς ἄνεμος, ὀνόματι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται.

ΚΕΡΚΩΠΩΝ.] Solomon Proverb. xxvi. 22. Λόγοι κερκώπων μαλακοί.

ΕΥΨΥΧΟΣ. Ἱλαρός.] Proverb. xxiv. 31. Καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις εὔψυχος.

ΥΣΤΕΡΟΒΟΥΛΙΑ. Μ[ε]τάνοια.] Proverb. xxxi. 3. Μὴ δῷς γυναιξὶ σὸν πλοῦτον, καὶ τὸν σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὑστεροβουλίαν.

ΧΟΡΤΟΣ ——Καὶ τὸν ὅρον ἐκ* γαίων.] Lego, ἐκ γειτόνων. Et forſan, τὸν οἶκον ἐκ γειτόνων, vel ἐν γειτόνων.

ΑΠΕΛΥΚΗΣΕΝ. Ἀπέτεμεν.] Lego, Ἀπελήκησεν. Heſych. Ληκῆσαι, πατάξαι.

ΠΑΡΑΘΑΛΠΟΜΕΝΟΣ. Παραθερμαινόμενος, παρακμάζων, παραμυθούμενος.] Ita uno ductu legendum. Vide Alberti Obſerv. Philol. p. 385.

ΚΕΦΑΛΑ. Κεφάλαιον, ἢ κόσμος τῶν νεῶν.] Scribe νεῶν. *Navium* ſcilicet. Sic mox: Κέφαλει,

φαλον, μέρος ἐν τῷ πλοίῳ, ἢ κόσμος, ἢ τὰ ἐράσματα. Fortaſſe, ἢ τὰ ἐπίσημα. Vide Alberti Philol. Obſer. p. 290. Heſych. Εὔπρωρον, εὐπρόσωπον, ΕΥΚΕΦΑΛΟΝ. PARS IV.

ΛΥΕΙ. Λυσιτελεῖ, ἢ ἀδημονεῖ.] Lego, Λύει τέλη, λυσιτελεῖ. Reſpexit Sophoclis Oedip. Tyr. 324.

Φεῦ, φεῦ, φρονεῖν ὡς δεινὸν, ἔνθα μὴ τέλη
Λύει φρονοῦντι ——

Ubi Schol. Ἀντὶ τοῦ, λυσιτελεῖ. Illud autem ἀδημονεῖ ad Ἀλύει pertinet. Heſych. Ἀλύουσα, ἀδημονοῦσα.

ΚΛΥΤΑΙ —— Πολλοὶ ἢ πανταχοῦ κηρυττόμενοι.] Lego, Πολύ. Multum, *et ubique celebrati.*

ΡΥΣΑΙ. Φυλάξαι.] Reſpexit Homeri Iliad. P. v. 645.

Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν·
Ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν οὕτως.

Sed vide Alberti Obſerv. Philol. p. 54.

ΓΕΝΕΣΙΑ ——Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρα.] Ita lego.

ΑΠΕΣΚΥΨΙΣΤΑΙ.] Recte corrigunt, Ἀπεσκύθισαι, κέκαρται. Heſych. Γυμνὸν — Ἀπεσκυθισμένον.

ΜΑΧΑΙΡΑ. Ξίφος, καὶ παραζώνη.] Forſan, παραζωστρίς. Heſych. Παραζωστρὶς, μικρὰ μάχαιρα.

PARS IV.

ΔΙΟΜΗΔΕΙΟΣ ΑΝΑΓΚΗ —— Ὁ δὲ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα φησί.] Pro φησί legendum, συνθείς. Vel ſaltem, συνθείς φησί.

ΑΝΕΤΑΙ. Ἀνύεται, ἀναλῦται.] Reſpexit Homeri Iliad. Κ. 251.

Ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς.

ΕΝΙΗΛΑΙ. Ἐμποδίζειν, ἐγκόπτειν ἐπὶ τῶν καταπαστομένων, μεταφορικῶς.] Lego, καταρεσσομένων. Theophraſtus Charact. xxv. Ὁ δὲ δειλὸς, τοιοῦτός τις, οἷος πλέων,— ἐρωτᾷν εἴ τις μὴ μεμύηται τῶν πλεόντων, καὶ τοῦ κυβερνήτου ἀνακόπτοντος. Sic Latini, *inbibere navem.* Scilicet, *Remis*,

ΚΟΝΔΥ.] Voce utitur Propheta Eſaias li. 22. Ἰδοὺ εἴληφα ἐκ τῆς χειρός σου τὸ ποτήριον τῆς πτώσεως, τὸ κόνδυ τοῦ θυμοῦ μου, καὶ οὐ προσθήσῃ ἔτι πιεῖν αὐτό.

ΙΚΝΕΙΤΑΙ —— Δεῖται, ἱκετεύει.] Tzetzes Schol. ad Heſiodi Ἔργ. v. 512. Φρίσσουσι, πυκνοῦνται. Lego, ἱκνοῦνται. Sed vide Alberti Philolog. Obſervat. ad Nov. Teſt. p. 447,

ΑΠΤΟΝ. Ἰσχυρὸν, ἀοίκητον.] Lege, Ἄαπτον, ἰσχυρὸν, ἀνίκητον.

ΕΝΑΡΚΕΙ——Φονεύει, κρίνει.] Pro κρίνει lege κτείνει. Illa φονεύει et κτείνει pertinent ad Ἐναίρει. Vide Heſych. v. Ἐναίρει.

ΠΙΜΠΡΑΣ-

bendum, Ἠγſυᾶτο. Quin et pater ἐγſυᾷ. *Deſpondet*. Vide nos ſupra P. IV. v. Ἠγυᾶτο. Joſephus de Bello Jud. lib. i. 25. p. 119. Ἦν κακείνῳ, σὲ καὶ τὸ σὸν ἀξίωμα βλέπων, ΕΝΗΓΓΥΗΣΑ. PARS IV.

ΔΙΩΡΙΕΙ. Νεῖκος πολέμου.] Forſan, Διωρία, ἀνοχὴ πολέμου. Vide Suidam v. Διωρία, ubi locum laudat ex Joſepho de Bello Jud. lib. v. 9. p. 345. quod nemo vidit. Utitur et Joſephus ſupra p. 137.

ΝΟΣΦΙΖΕΤΑΙ.] Hinc Joſephus de Bello Jud. lib. v. 10. p. 353. Καὶ ὁ μὴ μεταλαβὼν, ὡς ἀγαθοῦ τινὸς ἤλγει τὸν νοσφισμὸν τῆς ὠμότητος.

ΜΙΣΗΤΗΝ —— τῇ τροφῇ.] Lege, τρυφῇ.

ΑΠΟΦΟΡΤΙΣΑΣΘΑΙ. Τὸ βάρος ῥίψαι.] Joſephus de Bello Judaico lib. i. 13. p. 85. Τοὺς πολλοὺς τῶν ἑπομένων ἀποφορτίσασθαι. *Multitudinem diminuere*. Vide et Suidam ad vocem.

ΔΥΣΩΠΕΙΣΘΑΙ.] Utitur Joſephus de Bello Judaico lib. i. 14. p. 87. Καὶ μηδὲν εἰς τὰς ἐκείνου δωρεὰς ἀντιπαραχεῖν χρήζουσι τοῖς τέκνοις δυσωπεῖσθαι. Ubi reddendum, *Pudore cogi*.

ΕΠΙΚΑΡΙΠΙΟΝ. Καρπόν.] Legendum, Ἐπικαρπίαν. Joſephus de Bello Jud. lib. i. 16. p. 92. Διὸ δὴ πρῶτον τοῖς στρατιώταις τὰς ἐκ τῶν πεπονημέ-

PARS IV.

ΕΗΟΣ ——— Νεανίκ προσηνὲς.] Fortaſſe, Εὐηνίκ, προσηνῆς. Heſych. Εὐήνιον, πρᾶον. Idem: Προσηνὲς — πρᾶον. Sed reſpexit Iliad. A. 393.

Ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαί γε, περίσχεο παιδὸς ἑῆος.

Ut bene Alberti.

ΑΙΡΕΙΝ ΝΟΕΙΣ. Δοξάζειν ἠγῆ, &c.] Scribo Αἱρεῖν.

ΑΚΙΚΥΣ ——— Ἴσχυσα.] Lego, Ἰσχὺς ἔσα.

ΑΡΝΟΡΙΗ. Ὁ μετὰ τῆ ἀρνὸς ΑΙΡΟΜΕΝΟΥ &c.] Lego, ἀναιρυμένε.

ΒΑΘΥΓΛΩΣΣΟΙ. Ἐλλόγιμοι ᾗ ἀνδρίας.] Lego, Ἐλλόγιμοι. Ἀμερίας. Vide Heſych. v. Βάδας.

ΒΕΡΩΝΕΤΩΝ. *Ἀλλὰ ἀνετῶν.] Forſan, Βενετῶν, ἄλλοι, Ἐνετῶν. *Veneti* five *Venetii* ſcilicet. An *Veronenſes* intelligit?

ΒΡΥΑΛΙΚΤΑΙ. Πολεμικοί, Ὀρχησαὶ μὲν* αἰδοίτε.] Lego, Βρυαλίχαι, ποιμενικοὶ ὀρχησαὶ μετὰ γελοίε. Ἴβυκος καὶ Στησίχορος. Vide v. Βρυδαλίχα, et v. Κῶμος, ubi lege ποιμενικῆς.†

ΕΝΟΔΙΟΣ. Ἑρμῆς πάρῳ.] Scribe Ἑρμῆς παρ' ὁδῷ. *Mercurius juxta viam.*

---

† Ita in margine Heſych. — Lego, ὀρχησαὶ, μελωποιοὶ, ὡς Ἴβυκος. Vel potius, μετ' αἰδοίω.

ΕΠΥΘΕΤΟ.

ΕΠΥΘΕΤΟ. Ἤκκειν —— τὸ αὐτὸ ϗ τὸ ἐπιθμός.] Legendum, Τὸ αὐτὸ ϗ τὸ ἐπυνθάνετο, Heſych. Πυνθανόμην, ἤκουν.

ΗΘΕΑ. Τὰς συνήθεις τόπους.] Alberti in Peric. Crit. legit τρόπους. Male.

ΘΟΥΡΗΝ. Βάτην.] Supra: Θόρος, βάτης, Idem: Βάτας, κατωφερής.

ΤΡΙΧΩΣΑΙ. Θάψαι.] Neſcio unde fluxerit illud τριχῶσαι. Nam χῶσαι eſt θάψαι. Hinc χυτὴ et χωστὴ, ἡ ἐπὶ τοῦ τύμβου χωννυμένη γῆ apud Heſychium.

ΑΝΤΗΡΗ. Τὸ (lege τὸν) ἐξεναντίας ἀντιπαρατατλόμενον.] Reſpexit Euripidis Phœniſſ. v. 762,

Καί μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν,
Καὶ ξυσταθέντα διὰ μάχης, ἑλεῖν δορί,
Κτανεῖν θ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν.

Ad quem locum egregie nugatur Cl. Abreſch in Animadverſ. ad Æſchylum p. 16.

ΚΑΤΟΡΓΩΝ. Πεπαλαιωμένος.] Legendum fortaſſe, Πεπαινόμενος. Heſych. Πεπαίνεται, μαλάσσεται. Idem: Ὀργάσας, μαλάξας.

ΒΡΕΝΘΙΝΑ. Ῥιζάρια τινά.] *Radices* ſcilicet. Sic Noſter infra: Ῥίζαι, αἱ θέσεις τοῦ ὀφθαλμοῦ ϗ πάντων φυτῶν. Scilicet, pro Ῥίζαι.

ΡΗΤΩΡ.

PARS IV.

ΡΗΤΩΡ. Ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην, ἢ κρίσις, ῥήτωρ λέλεκται· ἐκ οἱ συνηγόροι μόνοι.] Ita legendus iſte locus.

ΙΣΧΝΟΦΩΝΟΣ. Λεπτόφωνος, ἀπεχόμενος τὴν φωνήν.] Lego, ἐπεχόμενος τὴν φωνήν. *Qui vocem habet impeditam.*

ΠΡΟΣΩΠΟΥΤΤΑ——Ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἔπεμπον.] Forſan, Προσωπεῦπτα,—ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἔπεπτον.

ΚΑΛΛΑΙΟΙ —— Καὶ παρ' Αἰγυπτίοις χρῶμα καλλαϊνόν.] Lego, παρ' Αἰσχύλῳ. Vide Miſcell. Obſervat. vol. iii. p. 91. et Suidam v. Κάλαϊς.

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ. Καλασκευῆς.] Utitur Jamblichus Protrept. p. 147. Edit. Commel. Ἡ γὰρ τῶν γαμψωνύχων φυσικὴ διοργάνωσις λαβεῖν μὲν τάχιστα καὶ ῥαδίως δεδημιούργηται.

ΕΝΣΤΑΣΙΣ. Ἀνταγώνισμα.] Jamblichus Protrept. loco laudato, Ἀφῆναι δὲ ἡ μεταδῦναι οὐκέτι, διὰ τὴν ἔνστασιν ἀγκύλων ὄντων τῶν ὀνύχων.

ΕΠΙΣΕΙΟΝ. Ἐφήβαιον.] Rectius cum Suida et Etymol. Magn. Ἐπίσιον. Mœris: Ἐπήσιον, ἐφήβαιον. Emendabat Hudſon. Ἐτήσιον. Sed legendum, Ἐπίσιον. Lycophron v. 1385. Ἐπείσιον.

ΚΩΛΥΜΗ. Μεμφώδη.] Lego, Κωλύμη, ἐμπόδιον. Suidas: Κωλύμη, κώλυμα, κώλυσις, ΕΜΠΟΔΙΟΝ.

ΙΑΛΛΑΣΙ.

PARS IV.

ΙΑΛΛΑΣΙ. Δεσμοῖς.] Lego, Ἴλλασι. Et ſic Kuſter. ad Suidam v. Ἰλλάδες. Utitur Homerus Iliad. N. 572.

——— ὁ δ' ἑσπόμενος, περὶ δουρὶ
Ἤσπαιρ', ὡς ὅτε βοῦς, τόν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
ΙΛΛΑΣΙΝ οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν.

ΑΙΟΟΥΛΓΟΣ. Δεινὸς, ψευδής.] Legendum ſine dubio, Αἰόλουρος. Niſi præſtat, Αἰολουργός. Ut ἀγαθουργὸς, μεγαλουργὸς. Et hoc unice verum eſt: quod et interpretamenta confirmant. Vide Cl. Dawes de hac voce agentem in Miſcell. Crit. p. 261, et nos ſupra P. II. v. Αἰουλγός.

ΒΟΡΒΟΡΩΠΟΝ. Αἰσχρὸν, βορβόρῳ ἐμφερές.] Suidas habet βορβόροπιν. Scribendum utrobique βορβορῶπιν. Ut θεμερῶπις. Ubi Heſych. tamen male Θεμερόπις.

ΧΟΕΣ. Χῶναι.] Sopingius ex Platone, οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χοές. Quæ verba ex Platonis Theæteto mutuatus eſt Jamblichus Protrept. cap. xiv. p. 84. Ad quem locum vide Arcerium.

ΧΑΡΑΔΡΙΟΣ. Εἶδος ὀρνέου.] Jamblichus Protrept. p. 103. Χαραδριοῦ τινα βίον διαζῆν. Ubi inepte Interpres, *vitam* voraginis *ducere*, Imo, *avis aquatilis*. Cujuſmodi eſt Charadrius. Vide nos ſupra P. III. v. Χαραδριός. Ariſtoph. Av. 1141.

Ὕδωρ

PARS IV.

Ὕδωρ δ' ἐφόρυν κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα
Οἱ χαραδριοί, καὶ τἄλλα ποτάμι' ὄρνεα.

ATTEI. Πηδᾷ.] Suidas: Εἰσάττειν, εἰσπηδῆσαι. Verbum hoc reſtituendum Ariſtophani Nub. 992.

Μήδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν ——

Ita legendum cum Suida. Vulgo εἰσιέναι. Vide Kuſter. ad locum. Vide et Cl. Dawes Miſcell. Crit. p. 230. qui male hic agit.

ΜΕΤΑΒΟΛΟΙ. Πραγματευταί.] Heraclides Polit. de Locris p. 507. Καπηλεῖον οὐκ ἐστὶ μεταβολικὸν ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' ὁ γεωργὸς πωλεῖ τὰ ἴδια.

ΑΠΟΣΤΗΣΑΣ. Πωλήσας σταθμῷ.] Vide nos ad Suidam P. II. v. Κριός. Ariſtides vol. i. p. 99. Ἀλλὰ καὶ τῇ ἀποστάσει, καθάπερ ἐν στάθμῃ, ὥσπερ ὅταν τι βουληθῶμεν ἰδεῖν ἀκριβῶς.

ΠΡΟΘΥΜΙΑ. Χαρά.] Vox reddenda Jamblicho Protrept. p. 1. Τὰς ἐν αὐτῷ ΠΡΟΘΥΜΙΑΣ προτρέπει εἰς πάντα μαθήματα, πάσας δὲ τὰς ἐπιστήμας, — καὶ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, πάντα ὅσα μετέχει τοῦ καλοῦ. Vulgo προμυθίας.

ΑΕΡΟΣ. Εἶδος, ἴος, καὶ ὄροβοι.] Forſan, Ἀεροειδής, ἰοεὶς καὶ ἔρεβος· ut vocaverit Poeta neſcio quis ἔρεβον ἀεροειδῆ. Heſiod. Theogn. v. 252.

Κυμοδόκη

Κυμοδόκη θ', ἡ κύματ' ἐν ΗΕΡΟΕΙΔΕΙ πόντῳ, PARS IV.
Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
'Ρεῖα πρηΰνει ——

Heſych. Ἰοειδὴς, μέλας. Suidas: Ἰόεντα σίδηρον, τὸν μέλανα. Vel ἀντὶ τῦ, ἢ ἔρεβοι, legere poſſis, ἢ ἐρέβυ. Et pro Εἶδος, ἴος, fortaſſe, Εἶδος φύσιος. *Species* ſive *pars naturæ.* Heſych. Ἔρεβος, σκότος. Homer. Iliad. P. 645.

— ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ΗΕΡΟΣ ὗιας Ἀχαιῶν.

Sed ad hanc vocem vide nos infra p. 286.

ΡΥΠΟΚΑΥΔΑΛΟΥΣ.] Recte corrigunt, Ῥυποκονδύλυς. Mœris in v. Ἰξοὶ, ex Ariſtophane laudat, Ἰξοὶ ῥυποκόνδυλοι.

ΚΑΚΑ. Κακία, ἡ ὄρνεον.] Scribe, Κάκη, κακία. Niſi præſtat Κάκα pro Κάκη. Quod placet. Sed ita Suidas: Κάκη, κακία. Ita et Mœris: Κάκη, ὁ Πλάτων, Ἀττικῶς. Κακία, Ἑλληνικῶς. Reſpexerunt et Mœris et Suidas ad Orat. Epitaph. p. 40. Edit. Bentham. Vide nos ſupra P. II. v. Κάκη.

ΚΑΚΗ. Πελιά.] Totum hunc locum confuſum puto, quem ſic ſcribo: Κάκη, κακία. Ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κακῆς. — Κακηπελίας, κακυχίας. Vide nos ſupra P. II. v. Κάκη, ubi de iſta voce egimus. Ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης, eſt ex Scriptore aliquo. Eſt pars Senarii,

—— ἀλλὰ

PARS IV.

—— ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κακῆς.

Eſt ex Euripidis Medea 105. notante Boſ. Obſervat. Critic. p. 166. et ante eum Barneſio ad locum:

—— ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης,
Τὸ καὶ προσέθηκ μαλθακοὺς λόγους φρενί.

ΚΟΜΜΩΤΡΙΑ. Ἡ πλέκτρα.] Lego, ἐμπλέκτρια. Sic Mœris: Κομμώτριαν, Ἀττικῶς. ΕΜΠΛΕΚΤΡΙΑΝ, Ἑλληνικῶς.

ΛΑΣΑΝΑ —— Ἀφοδευτηρίους δίφρους.] Reſtituendus Eupolis apud Mœrin v. Λάσανα. — Ὡς Εὔπολις Πολέσιν· Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστιν οὐδὲ λάσανα ὅπου χέζω. Dele οὐκ, vel ſcribe ob metrum

Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστ' οὐδὲ λάσανον ——

ΦΕΡΜΙΑ ——Ἰχθυηρὰ ἀγγεῖα.] Scribe Φερμία. Vide Ammonium v. Φερνή.

ΑΕΡΟΣ. Εἶδος, ἴος καὶ ὄροβοι.] Forſan legendum, Ἀεροειδὲς, δίος καὶ ἐρέβου. Schol. MS. ad Homeri Iliad. Π. 233. ΖΕΥΣ γάρ ἐστιν ἡ τοῦ κόσμου ψυχὴ, ΑΕΡΟΕΙΔΗΣ οὖσα. Urſinus in Annotat. ad Bacchylidis Fragment. p. 343. "Auctor Proverbiorum ἐν τῷ ἀπ' ἀκροφυσίων λόγ" "ἐνδεικνῦναι, ait, ἔστι δὲ εἴδωλον σκιῶδες ὁμοίωμα," "φαντασία σώματος, ΑΕΡΟΕΙΔΗΣ τε σκία, ὡς" "Βακχυλίδης·

" Μελαμ

πρὸς τὴν Δημοσθένους ἠχὼ, καὶ Πλάτωνος, καθάπερ αἱ μαγάδες τοῖς ὀργάνοις, προσηχεῖ ὁ Δίων τὸ ἑαυτοῦ ἴδιον. ξὺν ἀφελείᾳ ἐπεστραμμένη. Ita et Photius in Bibliotheca p. 1052. Τὸ δὲ ἐναρμόνιον οὐχ εὗρε, (ὁ Ἀσκληπιόδοτος) καίτοι μαγάδας, ὡς ἔλεγεν, ἀπαλλάξας καὶ μεταθεὶς, οὐκ ἐλάττους εἴκοσι καὶ διακοσίων. PARS IV.

ΑΓΧΙΠΟΡΟΣ.] Syneſius Dion. p. 51. Παρέδοσαν γὰρ αὐτὰς ἄνδρες ἀγχίποροι τοῦ θεοῦ. Ubi legendum, ἀγχίσποροι. Vide Suidam v. Ἀγχίσπορος.

ΠΝΕΥΜΑ —— Λέγονται πνεύμονες καὶ θαλάττια εἴδη ζῶντα ἀναίσθητα.] Vide Syneſium apud nos ſupra v. Πνευμονία, et Petavium ad locum. Confer et Suidam v. Πνεύμων.

ΑΥΘΩΡΙΤΟΥΣ. Συντόμως.] Recte Kuſter. Αὐθωρεὶ, τὸ συντόμως. Syneſius de Regno p. 18. Κελεύει αὐθωρεὶ ἀπηλλάχθαι.

ΧΗΤΕΙ ΕΝΕΥΝΩΝ.] Scribe ἐνευναίων ex Homeri Odyſſ. Π. 35.

—— Ὀδυσσῆος δέ που εὐνὴ
Χήτει ἐνευναίων κάκ' ἀράχνια κεῖται ἔχουσα.

ΣΚΥΘΩΝ ΕΡΗΜΙΑ.] Syneſius de Regno p. 25. Οὗτοι γάρ εἰσιν ἀφ' ὧν οἱ πανταχοῦ δοῦλοι, οἱ μηδέποτε γῆς ἐγκρατεῖς, δι' οὓς ἡ Σκυθῶν ἐρημία πεπαροιμίασται, φεύγοντες ἀεὶ τὴν οἰκείαν.

ΚΗΡΕΣΣΙ-

PARS IV.

ΧΑΜΑΙΤΥΠΗ. Πόρνη ἄδοξος.] Scribe ex Mœride, Πόρνη, ἢ ἄδοξος.

ΔΙΕΞΟΔΙΚΩΣ. Πλατέως.] Recte. Ammonius v. Διαλέγεται —— Λέγει δὲ καὶ ὁ κατὰ ΔΙΕΞΟΔΟΝ ἐπεξιὼν πρᾶγμα. Idem infra v. Ἐρωτᾶν —— Πυνθάνεσθαι μὲν γάρ ἐςι, τὸ κατ' ἀκοὴν ΔΙΕΞΟΔΙΚΩΣ ἀκύειν τὰ ὑπό τινος λεγόμενα, αὐτὸν ἐδ' ἐρωτῶντα.

ΟΥ ΛΑΙΝΕΙ. Οὐ σχολάζει.] Lego, Οὐ λαγγάζει, ἐ σχολάζει. Vide Heſych. v. Λαγγάζει.

ΠΡΟΣΦΥΓΑ. Καταφυγόντα.] Ammonius v. Πελαςής. Ὁ προσφυξ.

ΣΧΙΤΟΣ. Χιτών τις ποιὸς γυναικεῖος.] Lego, Σχιςὸς, χιτώνισκος γυναικεῖος. Ita Ammonius: Σχιςὸς δὲ ἀρσενικῶς, χιτὼν γυναικεῖος. Ἀπολλόδωρος·

Σχιςὸν χιτωνίσκον τιν' ἐνδέδυκας.

ΑΡΓΕΙΑΙ. Ὑποδήματα πολυτελῆ γυναικεῖα.] Ammonius: Σχιςαὶ, τὰ ὑποδήματα. Εὔπολις Φίλοις·

Οὐ δεινὰ ταῦτα; τὸ Ἀργείας φέρειν
Σχιςὰς ἐν ἔργῳ ——

Nonne indignum eſt, iſtum calceos elegantiores Argivos geſtare? idque cum operi ſit intentus.

Erat autem Σχιςὴ *calceamenti lautioris genus,*

teſtibus

teſtibus Polluce et Heſychio. Vocabatur etiam Ἀρϐύλη et Ἀρϐυλίς. Sic apud Lexicon Περὶ Πνευμάτων p. 212. Ἀρϐύλη καὶ Ἀρϐυλὶς, εἶδος ὑποδήματος ἀργία. Imo, ἀργεία. PARS IV.

ΑΧΡΙΣΑΤΕΕΣ. Ἀληθές.] Fortaſſe, Ἄχριστον, ἐτεὸν, ἀληθές. Heſych. Ἐτεὸν, ἀληθές. Voce ἄχριστος utitur Mœris, ex emendatione noſtra: Λευκὴ σταθμὴ, Ἡ μὴ κεχρισμένη μίλτῳ, ἀλλὰ ΑΧΡΙΣΤΟΣ. Vulgo, Οὐ μὴ κεχρισμένη μίλτῳ, ἀλλὰ χριστός.

ΜΥΣΚΕΛΕΝΔΡΑ. Ἃ ἡμεῖς μυόχοδα.] Ita fere Mœris. Μυσκέλενδρον, Ἀττικῶς. Μυόχοδον, Ἑλληνικῶς. Quare nihil mutandum.

ΠΛΩΤΗ —— Ὅμηρος δὲ ἐπὶ τῆς Αἰόλου νήσου τίθησι.] An legendum, Δήλου? Quam πλαγκτὴν vocat Callimachus Hymn. in Del. 273. Καὶ ἔσσομαι οὐκ ἔτι πλαγκτή. Sed nihil mutandum. Reſpexit Odyſſ. K. 3.

Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθαδ' ἔναιεν
Αἴολος Ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,
Πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ ——

ΣΚΥΤΑΛΗ ΛΑΚΩΝΙΚΗ —— Ἔθος γὰρ ἦν ἀρχαῖον τὸ χρήσασθαι ταῖς σκυτάλαις, ΑΝΤΙ τῶν παρ' Ἕλλησι γραμματείων καὶ βιϐλίων.] Ita lego.

ΣΤΙΦΡΟΣ —— Εὐθαλής.] Nihil muto.

PARS IV. Heſych. infra: Στριφνὸς, σφιγκτός. Forſan, σφριγητός. A σφριγᾷν.

ΣΤΡΙΓΧΟΣ. Τειχίον.] Voce utitur Mœris v. Σηκός. Ἐπαυλὶς ΣΤΡΙΓΧΩι περιεχομένη. Niſi mavis θριγχῷ, ſive θριγγῷ.

ΣΥΓΓΕΝΗΣΕΙΣ. Συνουσιάς.] Vide Mœrin v. Συγγενήσεσιν.

ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ. Ὁ προεστατῶν χωρίων.] Scilicet, ἄγρων. Anglice, *A Hind.* Hinc corrigendus Mœris v. Ταμίαν, τὸν ΚΑΤ' ΑΓΡΟΥΣ οἰκονόμον καὶ ἐπίτροπον, Ἀττικῶς. Οἰκονόμον, Ἕλληνες. Editor κατ' εἶδος legit, ſed MS. κατ' ἄγους. Unde veram lectionem reſtituimus.

ΜΕΣΣΟΠΛΟΥΤΟΝ. Προσόψημα τὸ σκώληκα ποιῆσαν.] An, τὸ κόλακα? *Paraſitum.* Vide Alciphronis Epiſt. xxxiv. p. 348. ubi ἀντὶ τοῦ, μεσοπλούτων, legebam μεσοπλούτων. Vide Miſcell. Obſervat. vol. v. p. 290. Forſan tamen, νεόπλουτων. Et ſic Pierſon. emendavit Alciphronis locum Veriſimiſ. p. 97.

ΠΙΝΑΚΑΣ. Τὰς σανίδας καὶ τὰ θραύσματα τῶν ὀρνέων.] Scribendum, τῶν νεῶν. Reſpexit Homeri Odyſſ. M. 67.

——Πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
Κῦμά θ' ἁλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.

ΟΛΟΣΦΥ-

ΟΛΟΣΦΥΡΟΙ. Ὁλοσφύρατοι.] An Ὁλοσφυρήλατοι? ut σφυρήλατος. Sed vide Sopingium. Corrigendus Ammonius v. Δίσκος, ubi legitur ὁλοσφύριον. Σόλος δὲ, τὸ χαλκοῦν ὁλοσφύριον.

ΜΕΤΟΙΚΟΙ ——Τελοῦντες ἀνὰ δραχμὰς ΔΕΚΑ τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸ δημόσιον.] Ita ſcribendum. Vulgo δώδεκα. Ita et Ammonius v. Ἰσοτελὴς —Ἐτέλει δὲ ὁ Μέτοικος κατ' ἐνιαυτὸν Μετοικίου δραχμὰς δέκα. Sed pro Μετοικίου lege Μετοίκιον.

ΒΑΝΑΥΣΙΑΣ —— Ἀλογίας.] Hinc corrige Ammonium v. Τεχνίτης. Βάναυσος δὲ, ὁ ΑΛΟΓΟΥ τινὸς ἐπιτηδεύματος. Scilicet, ἔμπειρος. Ita legendum. Vulgo male, ὁ δι' ἀλόγου.

ΠΡΟΣΑΙΘΕΡΙΖΟΥΣΑ.] Lego ob verſum:

—— Προσαιθρίζουσα πόμπιμον φλόγα.

ΥΠΕΜΒΡΥΟΝ ——Ἵνα εὕρῃ ἀμέλξαι.] Lego, Ἵνα ἔχῃ ἀμέλξαι. Vide Miſcell. Obſervat. vol. viii. p. 175.

ΟΡΜΑΘΟΥ ΕΚ ΠΕΤΡΗΣ —— Τοῦ τῶν νυκτερίδων ἀθροίσματος.] Confer Noſtrum v. Πινακοπώλης. Ariſtides Orat. in Rom. vol. i. p. 215. Edit. Jebb. Οἷον αἱ νυκτερίδες ἐν τοῖς ἄντροις ἀλλήλων τε καὶ λίθων ἔχονται προσπεφυκυῖαι, οὕτως ὑμῶν ἅπαντες ἐξήρτηνται σὺν πολλῷ φόβῳ καὶ προνοίᾳ, μήτις ἀποπέσῃ τούτου τοῦ ὁρμαθοῦ. Apud Ariſtidem paulo

PARS IV. ſupra extat valde corruptus locus, quem hac occaſione emendabimus. Καὶ τὸ πρόσθεν δοκοῦν οὐ δυνατὸν εἶναι συμβῆναι, συνῆλθεν ἐφ' ὑμῶν, κράτος ἀρχῆς ἅμα καὶ φιλανθρωπίας, καὶ μεγάλου τε καὶ οὐ κενοῦ ἄρχειν ἐγκρατής. Hæc varie tentarunt viri eruditi. Sed fruſtra. Legendum omnino, ΚΑΙ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕ ΚΑΙ ΟΥΚ ΑΚΟΝΤΩΝ ΑΡΧΕΙΝ ΕΓΚΡΑΤΗΣ. *Summa potentia cum ſumma humanitate, quæ et volentes regit, conjuncta.* Nihil verius aut elegantius.

ΣΚΟΤΟΜΑΙΝΑ.] Ariſtides Eleuſin. Orat. vol. i. p. 259. Ὦ νεφέλη καὶ σκοτόμαινα, ἣ νῦν ἐπέχεις τὴν Ἑλλάδα.

ΕΦΗΜΕΡΟΝ. Τὸ κώνειον.] Ariſtides vol. i. p. 285. Παρατίθεσθαι δέ μοι σῦκα· ἔπειτα παρόντα Κόρον τὸν μάντιν, δεῖξαι ὅτι ἐνείη φάρμακον τῶν ἐφημέρων.

ΕΜΠΥΟΣ. Ὁ ἐμπυϊκὸς, παρὰ Μενάνδρῳ.] Fortaſſe, Ὁ ὑπόπυος παρὰ Μενάνδρῳ. Ariſtides vol. i. p. 287. Ἐνταῦθα οἱ μὲν ἰατροὶ πάσας φωνὰς ἠφίεσαν· οἱ μὲν τέμνειν, οἱ δὲ ἐπικάειν φαρμάκοις, ἢ πάντως δεῖν ΥΠΟΠΥΟΝ γενόμενον διαφθαρῆναι.

ΕΞ ΕΠΙΔΡΟΜΗΣ. Ἐξαίφνης.] Ariſtides vol. i. p. 304. Πειράσομαι δέ πως ΕΞ ΕΠΙΔΡΟΜΗΣ εἰπεῖν. *Obiter.*

ΕΛΑΤΗ-

ΕΛΑΤΗΡΙΟΝ.] Ariſtides vol. i. p. 305. Καὶ πιὼν ἐλατήριον, εἰς δύο ἡμέρας ἐκαθαιρόμην, ἕως εἰς αἷμα ἀπέστη. PARS IV.

ΑΠΑΥΣΤΙΑΣ. Ἀσπαρσχύτας.] Scribo, Ἀπαυστὶ, ἀκατασχέτως. Ariſtides vol. i. p. 305. Ταραχὴ τῆς θαλάττης ΑΚΑΤΑΣΧΕΤΟΣ.

ΗΜΙΚΟΛΛΙΟΝ. Μέτρον οἴνου.] Scribendum Ἡμικοτύλιον. Ariſtides vol. i. p. 316. ΟΙΝΟΥ δὲ ἔταξε ΜΕΤΡΟΝ, καὶ ἦν τὸ ῥῆμα ἡμίνα βασιλική· γνώριμον δήπου, ὅτι ἔφραζεν ΗΜΙΚΟΤΥΛΙΟΝ. Heſych. Ἡμίνα, κοτύλη.

ΕΠΙΠΝΕΥΩΝ —— Ἀλκαῖος.] Lege,

Συνήγαγ' ἄνδρων δυσμενῆ στρατὸν νομεύς
Μένος μὲν ἐπιπνέοντα † ——

† Ita in margine Heſychii: Lego,

Συνήγαγ' ἀνδρῶν δυσμενῆ στρατὸν, μένος
Ἐπιπνέοισα ——

Sic Homer. Iliad. Β. 536.

—— μένεα πνείοντες Ἄβαντες.

Item Iliad. Λ. 508.

Τῷ ῥα περίδδεισαν μένεα πνείοντες Ἀχαιοί.

Æſchylus Eumen. 844.

Πνέω τοι μένος, ἅπαντά τε κότον.

Sed et στρατὸν ἐπιπνεύσας dixit Euripides Phœniſ. v. 796.

—— στρατὸν Ἀργείων ἐπιπνεύσας.

Viri docti in hiſce Alcæi emendandis nullam metri rationem habuerunt.

PARS IV.

ΝΕΝΑΣΜΕΝΩΣ. Ἐπιεικῶς.] Forſan, Ἐπιπεισμένως.

ΕΙΣ ΚΑΛΛΟΣ * τὸ καλλιγραφεῖν.] Scribo, Εἰς κάλλος γράφειν, τὸ καλλιγραφεῖν. Ariſtides vol. ii. p. 132. Λέγων εἰς κάλλος.

ΣΤΑΔΙΝΟΝ. Παρὰ Δίωνι πολίτην.] Fortaſſe, Παρ' Ἴωνι, ὁπλίτην. Vide ſupra v. Σταδίη, et nos infra p. 297.

ΨΙΛΙΟΝ. Πτερὸν, μακρὸν, οἱ δὲ ψέλλιον.] Pro μακρὸν lege, ἀκρόν. Ammonius v. Ψάλλιον— Οἱ Δωριεῖς ψέλλιον (lege ψίλιον) καλοῦσι τὸ ἀκρόν.

ΦΥΛΙΣΤΙΕΙΜ. Πίπτον ποτίματι.] Fortaſſe, Πεπτὸν πότημά τι.

ΕΜΜΑ. Ἱμάτιον ἢ καθαπτόμενον καὶ ἀπομασσόμενον.] Lego, Ἔμμα, ἱμάτιον. —Ἔμμαγμα, τι καταθρυπτόμενον καὶ ἀπομάσσομενον.

ΡΑΡΙΟΝ. Παίδιον.] Corrigunt, Πέδιον. Sed opinor; recte Heſychius, Παίδιον. Suidas, Ῥάρος ἡ γαστὴρ, ἐξ οὗ Ῥάριον, τὸ βρέφος. Hermeſianax apud Athenæum lib. xiii. 8. p. 597.

ΡΑΡΙΟΝ ὀργίων ἄνεμοι διαποιπνύουσα.

Corrigendum igitur Lexicon Περὶ Πνευμάτων p. 242. Ῥάριον, ΠΑΙΔΙΟΝ. Καὶ Ῥάρος, τὸ ἀμβλωθρίδιον βρέφος. Vulgo, Πέδιον.

ΑΒΣΙΠΙΝ

ΔΕΣΠΙΝ —— Ἄλλοι δεσπίδα βαθεῖαν.] Corrige, Ἄλλοι δὲ σπιλάδα βαθεῖαν. Vide Heſych. v. Σπιλάδες.

ΦΕΛΛΕΥΣ. Τὸ δυσεργὲς χωρίον.] Alciphron p. 446. Φελλέα ἐκκαθαίρειν.

ΟΡΜΕΝΟΣ —— Τῆς κράμβης τὸ ἔντος κύημα.] Julian. Orat. v. p. 174. Τὰ μὲν ὅρμενά φησιν ἐσθίεσθαι τῶν λαχάνων.

ΑΠΕΣΣΕΙΣΑΤΟ. Ἀπεβάλλετο.] Muſæus de Herone et Leandro v. 108.

—— Ὁ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἰάνθη,
Ὅττι πόθον ξυνέηκε, καὶ οὐκ ἀπεσείσατο κούρη.

ΑΠΟΣΙΤΟΣ.] Julian. Orat. vi. p. 190. Διεσράφησαν τὸν σόμαχον, καὶ ἀπόσιτοι γεγόνασιν.

ΠΛΑΤΕΑ. Τὰ ἐν πλάτει νεμόμενα μεγάλα.] Reſpexit illud Poetæ,

—— καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν.

Cujus meminit Julian. Orat. vii. p. 227.

ΑΠΤΕΙΛΟΥΣ. Λείας.] Scribe, Ἀπτίλους. Julian. in Epiſt. xvi. p. 383. Ὁ μὲν μῦθος ποιεῖ τὸν ἀετὸν, ἐπειδὰν τὰ γνήσια τῶν κυημάτων βασανίζῃ, φέρειν ΑΠΤΙΛΑ πρὸς τὸν αἰθέρα, καὶ ταῖς ἡλίου προσάγειν ἀκτῖσιν, ὥσπερ ὑπὸ μάρτυρι τῷ Θεῷ, πατέρα

τοῦ

PARS IV.

τε ἀληθῶς νεοττῦ γινόμενον, καὶ νόθου γονῆς ἀλλοτριούμενον. *

ΠΑΡΙΠΠΕΥΕΙ —— Παρακολουθεῖ.] Recte. Et hinc explicandus Julian. Epiſt. xx. p. 388. Ἤκει τοίνυν μεθέξων τῆς ὑπατείας αὐτός· ἄξει δέ σε ὁ δημόσιος δρόμος, ὀχήματι χρώμενον ἑνὶ καὶ παρίππῳ.

ΝΕΜΕΘΟΝΤΟ. Ἐνέμοντο, ἀπὸ τῆς νεμήσεως.] *A diſtributione.* Reſpexit Iliad. Λ. 634. ubi male Interpres, *Paſcebantur*.

ΘΑΛΛΟΝ. Ὃ ἐσθίουσιν οἱ βόες.] Plutarch. de Audiend. Poet. Ἡ μὲν μέλιττα διώκει τὸ ἄνθος, ἡ δὲ αἲξ τὸν θαλλόν. Virgil. Ecl. ii. 64.

Torva leæna lupum ſequitur, lupus ipſe capellam;
Florentem cytiſum ſequitur laſciva capella.

Vide nos ſupra v. Θαλλόν.

ΙΠΠΟΤΑΚΤΙΚΑ. Ἵππων· τάξεις μισθοφόρων.] Chron. Alex. apud Reineſ. Var. Lect. p. 459. Πέπρακεν αὐτοὺς (Judæos) εἰς ΙΠΠΟΥ ΤΑΓΗΝ ἕκαστον. Ubi Reineſius, *equi commeatum, pabulum.* Vide Heſych. v. Ταγή. Forſan, εἰς ΙΠΠΟΤΑΓΗΝ.

* Ita in margine Heſych.—Recte forſan corrigunt Ἀπλιλεῖς. Niſi præſtat Ἄπτιλος, λείας. Julian. Epiſt. xvi. Ὁ μὲν πόθος τοῦ τὸν αἰετὸν, ἐπειδὰν τὰ γνήσια τῶν νεοττῶν βασανίζῃ, φέρειν ἄπτιλα πρὸς τὸν αἰθέρα.

ΑΛΟΣΤΔ-

ΑΛΟΣΥΔΝΗΣ. *Θαλασσίης — Ἁλὸς ὕδωρ, τὸ τῆς θαλάσσης ὕδωρ.*] Ita ſcribendum. PARS IV.

ΒΙΒΑΣΣΩΝ. *Βίᾳ βαίνων,*] Legendum, *Διαβαίνων.* Ut ſupra v. *Βιβὰς, διαβαίνων.* *

ΣΤΑΔΙΗ —— *ϗ ἐκ διαδρομῆς,*] Lego, *ϗ ἐκ ἐκ διαδρομῆς.*

ΣΤΑΔΙΝΟΝ. *Παρὰ Δίωνι, πολίτην.*] Correxi ſupra p. 294. Sed et legendum forſan, *Σταδινὸν, ςάδιον, παρὰ δ' Ἴωνι, ὁπλίτην.* Vel pro *ςάδιον, ςαδιαῖον.* Vide Fabric. Bib. Græc. vol. i, p. 675, *Δίων.* Ubi ſimilis emendatio,

ΠΟΡΙΜΟΝ. *Εὐπόριςον.*] Ariſtides vol. ii, p. 381. *Οὐ δοκεῖ σοι σαφῶς ὁ ποιητὴς ἑαυτὸν ἐπαινῶν λέγειν, ὡς γόνιμον ϗ πόριμον εἰς τὰ μελή;*

ΣΥΜΠΤΩΜΑ. *Συνάντημα, συμβεβηκὸς, ἐξεπιναῖον.*] Ita legendum uno ductu.

ΣΥΝΑΙΜΟΣ. *Ἀδελφός.*] Ariſtides vol. ii, p. 484. *Ὦ Ζεῦ γίνοιτο καταβαλεῖν τὸν σύναιμον,* Quæ male ſollicitat Editor.

ΑΜΑΘΑΙΝΕΙ. *Ἀμαθεῖ. Ἐςι δ' ἅμα θεῖν, ἐρίζειν.*] Ita legendum.

---

* Ita in margine Heſych. — Corrigunt, *Βιβάσθων,* ex Homeri Iliad. O. 676, et N. 809. ubi Codd. nonulli, *βιβάζων,* Quæ melior lectio. Sed et legendum, *Διαβαίνων,* non *Βίᾳ βαίνων.* Sic ſupra, *Βιβὰς, διαβαίνων,*

ΑΓΑΘΟΝ

PARS IV.

ΑΓΑΘΟΝ ΟΝ. Τὴν λίνον.] Scribo, Ἀγαθόον, ταχινόν. Heſych. Θοὸν,—ταχινόν.*

ΠΑΙΔΕΡΩΣ.] Alciphron Epiſt. lib. iii. xi. p. 304. Φύκει γὰρ, καὶ ψιμμυθίῳ, καὶ παιδέρωτι δυσοποιῦσι τὰς παρειὰς ὑπὲρ τὺς δεινὺς τῶν ζωγράφων.

ΚΟΛΑΖΕΙΝ. Περαίνειν.] Corrigunt, Παραινεῖν. Neſcio an recte. Alciphron Epiſt. lib. i. xxxviii. p. 178. Ἡ δὲ ὐκ ἔτι με Φαιδροῖς τοῖς ὄμμασιν ὁψεται μειδιῶσα· ὐδὲ ἵλεως καὶ εὐμενὴς διανυκτερεύσει τοῖς ἡδίςοις ἐκείνοις ΚΟΛΑΣΜΑΣΙΝ. Ad quem locum vide Cl. Bergler.

ΚΑΚΑΒΑ —— Ἡ χύτραν.] Alciphron Epiſt. lib. iii. v. p. 288. Πλήρη τὴν ΚΑΚΑΒΗΝ ἀνασπάσασα τῶν χυτροπόδων, ἐδέησέ μυ κατὰ τῦ βρέγματος καταχέαι ζέοντος ὕδατος, εἰ μὴ φθάσας ἀπεπήδησα, παρὰ βραχὺ φυγὼν τὸν κίνδυνον.

ΕΤΕΡΟΝ ΠΟΔΑ —— Τὸν εὐώνυμον.] Hinc Alciphron. lib. iii. xxvii. p. 334. Οὐκ ἐγώ σε εἰς τὐργαςήριον καθημένην παρὰ τὸν Ἀκέςην τὸν ΕΤΕΡΟΠΟΔΟΝ ἀνειλόμην; *Claudum.*

ΣΙΔΙΑ. Τὰ τῶν ῥοιῶν λεπ]ά.] Pro λεπτὰ lege λέπυρα.

---

* Ita in margine Heſych. — Scribe, Ἀγαθοὸν, ταχινόν. Heſych. Θοὸν — ταχεινόν. Ubi melius ταχινόν. Dicitur autem ἀγαθοὸς ab ἄγαν et θοὸς, ut ἀγακλυτος et ſimilia.

λέπυρα. Alciphron lib. iii. lx. p. 426. Τῶν ῥοιῶν τὰ ΠΕΡΙΚΑΡΠΙΑ, ἃ ΣΙΔΙΑ ἡμῖν τοῖς Ἀττικοῖς προσαγορεύειν ἔθος. PARS IV.

ΧΑΛΑΣΤΡΑΙΩΝ —— Χαλαςραῖον νίτρον.] Alciphron p. 426. Ἡράκλεις, ὅσα ὑπέςην πράγματα, ῥύμματι καὶ νίτρῳ Χαλαςραίῳ, χθιζινοῦ ζωμοῦ τοῦ μοὶ περιχυθέντος τὴν γλισχρότητα ἀποκαθαίρων.

ΤΕΝΕΔΙΟΝ ΒΕΛΟΣ.] Alciphron lib. iii. lxix. p. 444. Ἐγὼ δὲ τὴν φλυαρὸν γλῶτταν ἀποτέμνειν ὀςράκῳ Τενεδίῳ τοῖς βουλομένοις ἕτοιμός εἰμι παρέχειν. Ita recte Bergler.

ΣΧΟΙΝΙΣΜΑ — Μέρος.] Deuteron. xxxii. 9. Καὶ ἐγενήθη μερὶς Κυρίου λαὸς αὐτοῦ Ἰακὼβ· σχοίνισμα κληρονομίας αὐτοῦ Ἰσραήλ. Hunc locum citat Julianus apud Cyrillum lib. vii. p. 238. Vide nos ad Suidam P. III. v. Σχοῖνος.

ΣΤΑΤΗΠΑΡΝΗ.] Lego, Στατὴ, πόρνη.

ΚΑΡΤΑΛΟΝ. Τὸ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐν τοῖς ψαρτυτικοῖς κλοβός.] Forſan pro κλοβὸς legendum κόφινος. Suidas: Κόφινος, πλεκτὸν ἀγγεῖον. Deuteron. xxvi. 2. Καὶ λήψῃ ἀπὸ τῆς ἀπαρχῆς τῶν καρπῶν τῆς γῆς σου, ἧς Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσί σοι, καὶ ἐμβαλεῖς εἰς κάρταλλον. Quem locum citat Cyrill. contra Julian. p. 349.

PARS IV.

ΤΡΗΤΟΙ ΛΟΒΟΙ.] Recte Palmerius. Reſpexit Homeri Hymn. in Venerem v. 8.

——ΕΝ ΔΕ ΤΡΗΤΟΙΣΙ ΛΟΒΟΙΣΙ
Ἄνθεμ'——

Ubi peſſime Interpres, *In perforatis auriculis.*

ΛΑΘΡΕΩΣ. Ἀγνώςως.] Recte corrigunt, Λαθραίως. Vox reſtituenda Manethoni v. 20.

Ἢν Κρόνος ἠέλιος τ' ἄμφω κατίδωσι Κυθήρην,
Δυσγαμίην παρέχουσι καὶ ἀςασίην ἐπὶ λέκτροις,
Καὶ δούλαις μίσγουσιν ἑταιρίσιν, ἠδὲ ΛΑΘΡΑΙΩΣ
ΑΙΣΧΙΣΤΑΙΣ διδόασι κακῆς ἕνεκεν Κυθερείης.

Clam. Vulgo male, λαφύραις αἰσχίςως. Sed pro Αἰσχίςαις legendum fortaſſe, Ἀγχίςαις.

ΙΔΙΟΣΥΣΤΑΤΩΣ. Καθ' ὑπόςασιν ἰδίαν.] Cyrillus contra Julian. lib. i. p. 20. Ἄθρει δὴ οὖν, ἄθρει τοὺς ὀφθέντας αὐτῷ τρεῖς μὲν ὄντας καὶ ἰδιοσυςάτως ἕκαςον ὑφεςηκότας,

ΣΑΡΟΝ. Ἴων· Ἀχρέους ὡς παλαιὸν ἄγει σάρον.] *Inutiles nos ducit tanquam veterem ſcopam.* Heſych. ſupra: Ἀγέςραῖον, κάλλυντρον, Fortaſſe, Ἄγει σάρον,

ΥΛΟΜΑΝΗΣ.] Cyrillus contra Julian. lib. iii. p. 103. Κατακλυσμὸν ἠφίει τοῖς ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν οἷά τινα κῆπον ὑλομανήσαντα καὶ κεχερσωμένον ἀνακτώμενος.

ΚΑΤΑΣΠΙ-

ΚΑΤΑΣΠΙΛΑΖΩΝ. Μολύνων.] Cyrillus contra Julian. p. 185. ſed alio ſenſu: Οὐ γὰρ ὅτω πνεύματος λαύρω καταςπιλάζοντος ἀγριαίνεται θάλασσα,——ὡς ἀνδρὸς ψυχὴ παθῦσα τὸ δύσοργον ϗ τὸ ἀχάλινον εἰς θυμὲς.

ΠΑΛΙΝΑΙΡΕΤΟΝ——Παλινσύγραπτον.] Legendum, Παλινσύγναπτον. Suidas: Παλιναίρετα, οἷον ἐπίγναφα. Forſan, ἐπίγναπτα. *New-dreſſ'd.*

ΠΡΟΚΟΜΙΩΝ. Προλειμμάτων.] Forſan legendum, προλημμάτων. Qua voce utitur Tatianus ad Græcos lib. vi. p. 18. Ἐχρῆν δὲ μήτε βασιλέας προλήμματι θεραπεύειν, ἢ κολακεύειν τὲς ἡγεμένες. Vide et Suidam v. Προνομίων.

ΠΡΟΑΓΩΓΟΣ.] Vox Προκομιςὴς occurrit apud Cyrillum contra Julian. lib. vi. p. 205. Καὶ μὴν ϗ αὐτὸς Ἀλέξανδρος ἕνα τινα τῶν ἐπιτηδείων, ϗ γυναικῶν αἰσχρῶν ΠΡΟΚΟΜΙΣΤΗΝ αὐτῷ γεγονότα, Ἡφαιςίων ὅτος ἦν, ἀνεῖπε Θεὸν, βωμῷ ϗ θυσίαις τιμᾶσθαι προςέταχεν. *A Procurer.* Hinc corrigendus Plutarch. Sympoſ. lib. ii. p. 632. Ὧι ϗ Σωκράτης ἐχρήσατο, τὸ Ἀντισθένυς τὸ φιλοποιὸν ϗ συναγωγὸν ἀνθρώπων εἰς εὔνοιαν, μαςροπείαν, ϗ συναγωγίαν, ϗ ΠΡΟΑΓΩΓΙΑΝ ὀνομάσας. Vulgo male ἀγωγίαν.

ΠΟΡΕΥΣΑΙ. Πέμψαι.] Julian. Epiſt. xxxix. p. 416. Πορεύοιεν δέ σε σὺν Ἀσκληπιῷ πάντες οἱ θεοὶ, ϗ πάλιν ἡμῖν συντυχεῖν δοῖεν.

ΚΑΤΕΥ-

PARS IV.

ΚΑΤΕΥΜΕΓΕΘΕΙΕΝ. Καταδυναςεύσειεν.] Lego, Κατευμεγεθεῖν, καταδυναςεύειν. Et ſic Suidas. Cyrill. contra Julian. p. 4. Ἀνατέθεικα δὲ τὺς ὑπὲρ τύτυ λόγυς τῇ Φιλοχρίςῳ ϗ εὐσεβεςάτῃ ὑμῶν κορυφῇ, ἣν ἀεὶ φυλάττοι Θεὸς ἐν ἀκλονήτοις εὐθυμίαις ΚΑΤΕΥΜΕΓΕΘΟΥΣΑΝ ἐχθρῶν. Idem infra p. 197. Καὶ τὸ δύνασθαι ΚΑΤΕΥΜΕΓΕΘΕΙΝ θανάτυ ϗ φθορᾶς.

ΠΕΡΙΑΠΤΩΝ. Περιαμμάτων.] Utitur Abydenus apud Cyrill. contra Julian. p. 9. Τὸ δὲ πλοῖον ἐν Ἀρμενίῃ περίαπτα ξύλων ἀλεξιφάρμακα φάρμακα τοῖσιν ἐπιχωρίοισι παρέιχετο.

ΣΑΡΑΠΙΣ. Περσικὸς χιτὼν — Καὶ διαῤῥηξαμένη τὸν σάραπιν, ϗ τὰς τρίχας καθειμένη ἐτέλετό τι καὶ βοὴν ἐποίει. Καλεῖται δὲ καὶ ὁ Πλάτων ὕτως.] Pro ἐτέλετο lege ἐτίλλετο. Et ἀντὶ τῦ, Πλάτων, recte Gujet. Πλύτων. Cyrillus contra Julian. p. 13. Τὸν Σάραπιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ φασὶν ἐλθεῖν ἐκ Σινώπης· τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι τῷ Πλύτωνι, ὅθεν ϗ ἱερὸν ἐκτίζετο τῷ ἀγάλματι, ὃ ϗ τῇ ἐγχωρίῳ φωνῇ καλῦσιν Αἰγύπτιοι Ῥάκωτιν· ὐδὲν ἕτερον ἢ τὸν Πλύτωνα διὰ τύτυ σημαίνυσι.

ΣΠΑΡΤΙΟΥ. Ῥάμματος.] Recte. Heſych. ſupra: Ῥάμματα, βοςρύχια. Cyrill. p. 18. Ἀπὸ σπαρτίυ ἕως σφαιρωτῆρος ὑποδήματος. *A Capite ad calcem.*

PARS IV.

ΠΙΜΠΡΑΣΘΑΙ. Πίμπραται. Πεμφθοὶ ὀφθοὶ, ὀφθαλμῶν τὰ μέλανα. Ἠλεῖοι.] Heſych. ſupra: Πεσσὸς — Τὸ περὶ τὴν κόρην μέλαν ὀφθαλμοῦ. Cæterum pro πίμπραται legendum πιμπράναι.

ΘΑΥΜΑΝΕΟΝΤΕΣ —— Καὶ θηητὸς ῥῆιστος ὁ θαυμαστός.] Salmaſius, θηητὸς ὄϊστος. Putat ἰστός. Heſiod. Theog. 30.

—— δάφνης ἐριθηλέος ΟΖΟΝ
Δρεψάσθαι ΘΗΗΤΟΝ ——

ΝΕΙΟΣ —— Λέγεται δὲ καὶ πᾶσα πληθύη χώρα, ἡ θάλασσα.] Lego, πλειστὴ χώρα. Heſych. Πλειστὴ, ἡ θάλασσα.

ΓΔΟΥΠΗΣΕΝ. Ἐψόφησεν.] Capite truncata eſt iſta vox. Scribendum erat: Ἐριγδούπησεν. Nam illud Γ ante vocales tantum ponebatur. Sic mox: Γέδουπον, ψόφον. Scribebatur, Γδοῦπον, errore ſcilicet, pro Ἐρίγδουπον.

ΔΑΛΑΓΧΑΝ. Θάλασσαν.] An legendum, Δ' ἄλα διὰν, θάλασσαν? Heſych. Ἅλα διὰν, θάλασσαν. ΔΑΛΑΔΙΑΝ — ΔΑΛΑΓΧΑΝ.

ΔΕΞΙΑΙ —— Καὶ ἐμμένοντα τὰ συντιθέμενα, vel, καὶ ἀμετάθετα τὰ συντιθέμενα.] Ita legendum.

ΥΛΑΣ. Κρήνας, καὶ ἄνθρωποι.] Lege καὶ ἄνθρωπος. Cui non dictus *Hylas*? Vide et v. Χῶρος, ubi lege ἄνεμος.

PARS IV.

ΕΗΘΣ ——Νεανίκ προσηνῦς.] Fortaſſe, Εὐηνίκ, προσηνῦς. Heſych. Εὐήνιον, πρᾶον. Idem: Προσηνὲς — πρᾶον. Sed reſpexit Iliad. A. 393.

Ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαί γε, περίσχεο παιδὸς ἑῆος.

Ut bene Alberti.

*ΑΙΡΕΙΝ ΝΟΕΙΣ. Δοξάζειν ἡγῆ, &c.] Scribo Αἱρεῖν.

ΑΚΙΚΥΣ ——Ἴσχυσα.] Lego, Ἰσχὺς ὅσα.

ΑΡΝΟΡΙΗ. Ὁ μετὰ τῆ ἀρνὸς ΑΙΡΟΜΕΝΟΥ &c.] Lego, ἀναιρυμένυ.

ΒΑΘΥΓΛΩΣΣΟΙ. Ἐλλόγιμοι κ̀ ἀνδρίας.] Lego, Ἐλλόγιμοι. Ἀμερίας. Vide Heſych. v. Βάδας.

ΒΕΡΩΝΕΤΩΝ. *Ἀλλὰ ἀνετῶν.] Forſan, Βενετῶν, ἄλλοι, Ἐνετῶν. *Veneti* ſive *Venetii* ſcilicet. An *Veronenſes* intelligit?

ΒΡΥΑΛΙΚΤΑΙ. Πολεμικοί. Ὀρχησαὶ μὲν* αἰδοίπυ.] Lego, Βρυαλίχαι, ποιμενικοὶ ὀρχησαὶ μετὰ γελοίυ. Ἴβυκος καὶ Στησίχορος. Vide v. Βρυδαλίχα, et v. Κῶμος, ubi lege ποιμενικῆς.†

ΕΝΟΔΙΟΣ. Ἑρμῆς πάρῳ.] Scribe Ἑρμῆς παρ' ὁδῷ. *Mercurius juxta viam.*

---

† Ita in margine Heſych. — Lego, ὀρχησαὶ, μελοποιοὶ, ὡς Ἴβυκος. Vel potius, μετ' αἰδοίυ.

ΕΠΥΘΕΤΟ.

ΠΡΟΣΑΓΩΓΙΟΝ. Διαβήτης, ἢ τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον.] Delendum ἢ. Vide Suidam v. Περίγρα, et Προσαγώγιον. PARS IV.

ΣΦΙΚΤΑΙ. Οἱ κίναιδοι.] Lego, Σφίγκται. Quod et Kuſterus monuit ad Suidam v. Μεγαρικαὶ Σφίγγες. Quem vide.

ΠΡΟΚΡΙΤΟΝ.] Vide omnino nos ad Suidam P. II. v. Ὀπός.

ΣΤΕΙΛΕΑΝ. Τὴν μακρὰν ῥάφανον.] Pro μακρὰν forſan legendum μικράν. Vide Suidam v. Ὦ Λακιάδαι, et nos ſupra v. Ἀλάβαστρον.

ΤΟΞΟΤΑΙ. Οἱ δημόσιοι ὑπηρέται.] Qui et ἐπόπται dicebantur. Vide Suidam vol. ii. p. 771. ad v. Ὥστ' ἐγὼ μὲν ἠλέησα.

ΚΕΙΝΟΝ. Κενόν.] Hinc emendandum eſt Epigramma Erycii εἰς Παρθένιον Φωκαέα εἰς Ὅμηρον παροινήσαντα, quod citat Kuſterus in Notis ad Suidam v. Παρθένιος.

Εἰ καὶ ὑπὸ χθονὶ κεῖται, ὅμως ἔτι καὶ κατὰ πίσσαν
Τοῦ μιαρογλώσσου χεύατε Παρθενίου,
Οὕνεκα Πιερίδεσσιν ἐνήμεσε μυρία ΚΕΙΝΑ
Φλεγμάτα, καὶ μυσαρῶν ἀπλυσίην ἐλέγων.
Ἤλασε καὶ μανίης ἐπὶ δὴ τόσον, ὥστ' ἀγορεῦσαι
Πηλὸν Ὀδυσσείην, καὶ πάτον Ἰλιάδα.

Τοιγὰρ

PARS IV.

ΡΗΤΩΡ. Ὁ τὴν ἰδίαν ἀποφαίνων γνώμην, ἡ κριὶῆς, ῥήτωρ λέλεκἶαι· ὐκ οἱ συνηγόροι μόνοι.] Ita legendus iſte locus.

ΙΣΧΝΟΦΩΝΟΣ. Λεπἶόφωνος, ἀπεχόμενος τὴν φωνήν.] Lego, ἐπεχόμενος τὴν φωνήν. *Qui vocem habet impeditam.*

ΠΡΟΣΩΠΟΥΤΤΑ——Ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἔπεμπον.] Forſan, Προσωπὔπἶα,—ἐν ᾧ τὰ ἱερὰ ἔπεπἶον.

ΚΑΛΛΑΙΟΙ——Καὶ παρ' Αἰγυπἶίοις χρῶμα καλαϊνόν.] Lego, παρ' Αἰσχύλῳ. Vide Miſcell. Obſervat. vol. iii. p. 91. et Suidam v. Κάλαϊς.

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ. Καἶασκευῆς.] Utitur Jamblichus Protrept. p. 147. Edit. Commel. Ἡ γὰρ τῶν γαμψωνύχων φυσικὴ διοργάνωσις λαβεῖν μὲν τάχιςα ϗ ῥαδίως δεδημιὔργηται.

ΕΝΣΤΑΣΙΣ. Ἀνταγώνισμα.] Jamblichus Protrept. loco laudato, Ἀφῆναι δὲ ἡ μεταδὖναι οὐκέτι, διὰ τὴν ἔνςασιν ἀγκύλων ὄντων τῶν ὀνύχων.

ΕΠΙΣΕΙΟΝ. Ἐφήβαιον.] Rectius cum Suida et Etymol. Magn. Ἐπίσιον. Mœris: Ἐπήσιον, ἐφήβαιον. Emendabat Hudſon. Ἐτήσιον. Sed legendum, Ἐπίσιον. Lycophron v. 1385. Ἐπείσιον.

ΚΩΛΥΜΗ. Μεμφώδη.] Lego, Κωλύμη, ἐμπόδιον. Suidas: Κωλύμη, κώλυμα, κώλυσις, ΕΜΠΟΔΙΟΝ.

ΙΑΛΛΑΣΙ.

PARS IV.

ΙΑΛΑΣΙ. Δεσμοῖς.] Lego, Ἴλλασι. Et ſic Kuſter. ad Suidam v. Ἰλλάδες. Utitur Homerus Iliad. N. 572.

——ὁ δ' ἑσπόμενος, περὶ δουρὶ
Ἤσπαιρ', ὡς ὅτε βοῦς, τὸν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
ΙΛΛΑΣΙΝ οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν.

ΑΙΟΟΥΛΓΟΣ. Δειρὸς, ψευδής.] Legendum ſine dubio, Αἰόλουρος. Niſi præſtat, Αἰολουργός. Ut ἀγαθουργὸς, μεγαλουργὸς. Et hoc unice verum eſt: quod et interpretamenta confirmant. Vide Cl. Dawes de hac voce agentem in Miſcell. Crit. p. 261, et nos ſupra P. II. v. Αἰουλγός.

ΒΟΡΒΟΡΩΠΟΝ. Αἰσχρὸν, βορβόρῳ ἐμφερές.] Suidas habet βορβόροπιν. Scribendum utrobique βορβορῶπιν. Ut θεμερῶπις. Ubi Heſych. tamen male Θεμερόπις.

ΧΟΕΣ. Χῶναι.] Sopingius ex Platone, οἱ τῆς θαλάττης λεγόμενοι χοές. Quæ verba ex Platonis Theæteto mutuatus eſt Jamblichus Protrept. cap. xiv, p. 84. Ad quem locum vide Arcerium.

ΧΑΡΑΔΡΙΟΣ. Εἶδος ὀρνέου.] Jamblichus Protrept. p. 103. Χαραδριοῦ τινα βίον διαζῆν. Ubi inepte Interpres, *vitam* voraginis *ducere*, Imo, *avis aquatilis*. Cujuſmodi eſt Charadrius. Vide nos ſupra P. III. v. Χαραδριός. Ariſtoph. Av. 1141.

PARS IV.

"Ὕδωρ δ' ἐφόρει κάτωθεν ἐς τὸν ἀέρα
Οἱ χαραδριοί, καὶ τἆλλα ποτάμι' ὄρνεα.

ΑΤΤΕΙ. Πηδᾷ.] Suidas: Εἰσάττειν, εἰσπηδῆσαι. Verbum hoc reſtituendum Ariſtophani Nub. 992.

Μήδ' εἰς ὀρχηστρίδος εἰσάττειν ——

Ita legendum cum Suida. Vulgo εἰσιέναι. Vide Kuſter. ad locum. Vide et Cl. Dawes Miſcell. Crit. p. 230. qui male hic agit.

ΜΕΤΑΒΟΛΟΙ. Πραγματευταί.] Heraclides Polit. de Locris p. 507. Καπηλεῖον οὐκ ἐστὶ μεταβολικὸν ἐν αὐτοῖς, ἀλλ' ὁ γεωργὸς πωλεῖ τὰ ἴδια.

ΑΠΟΣΤΗΣΑΣ. Πωλήσας σταθμῷ.] Vide nos ad Suidam P. II. v. Κριός. Ariſtides vol. i. p. 99. Ἀλλὰ καὶ τῇ ἀποστάσει, καθάπερ ἐν στάθμῃ ὥσπερ ὅταν τι βουληθῶμεν ἰδεῖν ἀκριβῶς.

ΠΡΟΘΥΜΙΑ. Χαρά.] Vox reddenda Jamblicho Protrept. p. 1. Τὰς ἐν αὐτῷ ΠΡΟΘΥΜΙΑΣ προτρέπει εἰς πάντα μαθήματα, πάσας δὲ τὰς ἐπιστήμας, — καὶ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, πάντα ὅσα μετέχει τοῦ καλοῦ. Vulgo προμυθίας.

ΑΕΡΟΣ. Εἶδος, ἴος, καὶ ὄροβοι.] Forſan, Ἀεροειδής, ἰοειδὴς καὶ ἔρεβος· ut vocaverit Poeta neſcio quis ἔρεβον ἀεροειδῆ. Heſiod. Theogn. v. 252.

Κυμοδόκη

Κυμοδόκη θ', ἣ κύματ' ἐν ΗΕΡΟΕΙΔΕΙ πόντῳ, PARS IV.
Πνοιάς τε ζαθέων ἀνέμων, σὺν Κυματολήγῃ,
'Ρεῖα πρηΰνει ——

Heſych. Ἰοειδὴς, μέλας. Suidas: Ἰόεντα σίδηρον, τὸν μέλανα. Vel ἀντὶ τῦ, ϰ̀ ἔρεβοι, legere poſſis, ϰ̀ ἐρέβυ. Et pro Εἶδος, ἴος, fortaſſe, Εἶδος φύσιος. *Species ſive pars naturæ.* Heſych. Ἔρεβος, σκότος. Homer. Iliad. P. 645.

— ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ΗΕΡΟΣ υἷας Ἀχαιῶν.

Sed ad hanc vocem vide nos infra p. 286.

ΡΥΠΟΚΑΤΔΑΛΟΥΣ.] Recte corrigunt, Ῥυποκονδύλυς. Mœris in v. Ἰζοὶ, ex Ariſtophane laudat, Ἰζοὶ ῥυποκόνδυλοι.

ΚΑΚΑ. Κακία, ἢ ὄρνεον.] Scribe, Κάκη, κακία. Niſi præſtat Κάκα pro Κάκη. Quod placet. Sed ita Suidas: Κάκη, κακία. Ita et Mœris: Κάκη, ὁ Πλάτων, Ἀττικῶς. Κακία, Ἑλληνικῶς. Reſpexerunt et Mœris et Suidas ad Orat. Epitaph. p. 40. Edit. Bentham. Vide nos ſupra P. II. v. Κάκη.

ΚΑΚΗ. Πελιά.] Totum hunc locum confuſum puto, quem ſic ſcribo: Κάκη, κακία. Ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κακῆς. — Κακηπελίας, κακυχίας. Vide nos ſupra P. II. v. Κάκη, ubi de iſta voce egimus. Ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης, eſt ex Scriptore aliquo. Eſt pars Senarii,

—— ἀλλὰ

—— ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κακῆς.

Eſt ex Euripidis Medea 105. notante Boſ. Obſervat. Critic. p. 166. et ante eum Barneſio ad locum:

—— ἀλλὰ τῆς ἐμῆς κάκης,
Τὸ καὶ προέδρει μαλθακὰς λόγους φρενί.

ΚΟΜΜΩΤΡΙΑ. Ἡ πλέκτρα.] Lego, ἐμπλέκτρια. Sic Mœris: Κομμώτριαν, Ἀττικῶς. ΕΜΠΛΕΚΤΡΙΑΝ, Ἑλληνικῶς.

ΛΑΣΑΝΑ —— Ἀφοδευτηρίους δίφρους.] Reſtituendus Eupolis apud Mœrin v. Λάσανα. — Ὡς Εὔπολις Πολέσιν· Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστιν οὐδὲ λάσανον ὅπου χέζω. Dele οὐκ, vel ſcribe ob metrum,

Ἐμοὶ γὰρ οὐκ ἔστ' οὐδὲ λάσανον ——

ΦΕΡΜΙΑ ——Ἰχθυηρὰ ἀγγεῖα.] Scribe Φερνία. Vide Ammonium v. Φερνή.

ΑΕΡΟΣ. Εἶδος, ἰὸς καὶ ὄροβοι.] Forſan legendum, Ἀεροειδὲς, διὸς καὶ ἐρέβου. Schol. MS. ad Homeri Iliad. Π. 233. ΖΕΥΣ γάρ ἐστιν ἡ τοῦ κόσμου ψυχὴ, ΑΕΡΟΕΙΔΗΣ οὖσα. Urſinus in Annotat. ad Bacchylidis Fragment. p. 343. "Auc-
"tor Proverbiorum ἐν τῷ ἀπ' ἀκροφυσίων λόγους
"ἐνδεικνῦναι, ait, ἔστι δὲ εἴδωλον σκιῶδες ὁμοίωμα, ἢ
"φαντασία σώματος, ΑΕΡΟΕΙΔΗΣ τε σκία, ὡς δὲ
"Βακχυλίδης·

"Μελεμ-

" Μελεμβαφὲς εἴδωλον ἀνδρὸς Ἰθακησίου."
Vel forſan, ἠῶς pro ἴος. Sed ad hanc vocem vide nos ſupra p. 284.*

ΚΑΤΗΜΑΞΕΥΜΕΝΑ.] Ita apud Lexic. Περὶ πνευμάτων p. 211. Edit. Valcken. Τὸ Ἄμαξα δασύνεται, ὡς εἴπομεν, ἐκ τοῦ ἅμα ἄγεσθαι ὑπὸ δύο βοῶν· τινὲς δὲ ψιλοῦσιν αὐτὸ, ἐτυμολογοῦντες ἐκ τοῦ τὸν ἄμητον ἄγειν· ὅθεν καὶ Κατημαξευμένας ὁδοὺς καὶ λέξεις λέγομεν, τὰς συνήθεις καὶ κατατετριμμένας.

ΑΝΑΠΑΝΤΟΥΣΙΝ. Ἀνακύπτουσιν.] Lege Ἀναπαύουσιν, ἀνακύπτουσιν. Ariſtides de Minerva p. 10. Ἡ Ἀθηνῆ ἀναπνεῖ τ' εἰς αὐτὸν, καὶ συνέστι μόνη μόνῳ τῆς γενέσεως μεμνημένη, καὶ τῶν ὠδίνων ἀποδιδοῦσα πρέποντα τὸν μισθόν. Pro ἀναπνεῖ forſan ἀναβλέπει. Sed verior Cl. Editor, ἀναπαύει. Quod idem ac ἀνακλίνει.

ΕΠΙΡΩΨΙΑ. Ἐπιτελῆ.] Lego, Εὐτελῆ.

ΠΕΠΡΩΤΑΙ. Τετύπωται, ὥρισται.] Duas voces confundit. Lego, Πέπρωται, ὥρισται. — Πεπώρωται, τετύφλωται. Suidas ſic habet. Vide Miſcell. Obſerv. vol. vii. p. 408.

ΤΕΤΡΕΜΕΝΕΙ. Τρέμει.] Recte corrigunt, Τετρεμαίνει. Sic Mœris et Suidas.

---

* Ita in margine Heſych. — Lego unica voce Ἀεροειδέος, διὸς καὶ ἱερέως. Schol. MS. ad Homeri Iliad. Π. 233. Ζεὺς γάρ ἐστιν ἡ τοῦ κόσμου ψυχὴ, ἀεροειδὴς οὖσα. Vide Etymol. Magn. v. Εἴδωλον.

XAMAI-

PARS IV.

ΕΗΟΣ ——— Νεανίκ προσηνȣ̃ς.] Fortaſſe, Εὐηνίκ, προσηνȣ̃ς. Heſych. Εὐήνιον, πρᾶον. Idem: Προσηνὲς — πρᾶον. Sed reſpexit Iliad. A. 393.

Ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαί γε, περίσχεο παιδὸς ἑῆος.

Ut bene Alberti.

ΑΙΡΕΙΝ ΝΟΕΙΣ. Δοξάζειν ἡγῆ, &c.] Scribo Αἱρεῖν.

ΑΚΙΚΥΣ ——— Ἰσχȣ̃σα.] Lego, Ἰσχὺς ȣ̃σα.

ΑΡΝΟΡΙΗ. Ὁ μετὰ τȣ̃ ἀρνὸς ΑΙΡΟΜΕΝΟΥ &c.] Lego, ἀναιρȣμένȣ.

ΒΑΘΥΓΛΩΣΣΟΙ. Ἐλλόγιμοι καὶ ἀνδρίας.] Lego, Ἐλλόγιμοι. Ἀμερίας. Vide Heſych. v. Βάδας.

ΒΕΡΩΝΕΤΩΝ. *Ἀλλὰ ἀνετῶν.] Forſan, Βενετῶν, ἄλλοι, Ἑνετῶν. *Veneti* ſive *Venetii* ſcilicet. An *Veronenſes* intelligit?

ΒΡΥΑΛΙΚΤΑΙ. Πολεμικοί. Ὀρχησαὶ μὲν* αἰδοίπȣ.] Lego, Βρυαλίχαι, ποιμενικοὶ ὀρχησαὶ μετὰ γελοίȣ. Ἴβυκος καὶ Στησίχορος. Vide v. Βρυδαλίχα, et v. Κῶμος, ubi lege ποιμενικῆς.†

ΕΝΟΔΙΟΣ. Ἑρμῆς πάρῳ.] Scribe Ἑρμῆς παρ' ὁδῷ. *Mercurius juxta viam.*

---

† Ita in margine Heſych. — Lego, ὀρχησαὶ, μιλοποιοὶ, ὡς Ἴβυκος. Vel potius, μετ' αἰδοίω.

ΕΠΥΘΕΤΟ.

ΕΠΥΘΕΤΟ. Ἤκουεν —— τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἐπιθυμός.] Legendum, Τὸ αὐτὸ καὶ τὸ ἐπυνθάνετο, Heſych. Πυνθανόμην, ἤκουον. PARS IV.

ΗΘΕΑ. Τοὺς συνήθεις τόπους.] Alberti in Peric. Crit. legit τρόπους. Male.

ΘΟΥΡΗΝ. Βάτην,] Supra: Θόρος, βάτης, Idem: Βάτας, κατωφερής.

ΤΡΙΧΩΣΑΙ. Θάψαι.] Neſcio unde fluxerit illud τριχῶσαι. Nam χῶσαι eſt θάψαι. Hinc χυτὴ et χωστὴ, ἡ ἐπὶ τοῦ τύμβου χωννυμένη γῆ apud Heſychium.

ΑΝΤΗΡΗ. Τὸ (lege τὸν) ἐξεναντίας ἀντιπαρατατλόμενον.] Reſpexit Euripidis Phœniſſ. v. 762,

Καί μοι γένοιτ' ἀδελφὸν ἀντήρη λαβεῖν,
Καὶ ξυςαθέντα διὰ μάχης, ἑλεῖν δόρι,
Κτανεῖν θ', ὃς ἦλθε πατρίδα πορθήσων ἐμήν.

Ad quem locum egregie nugatur Cl. Abreſch in Animadverſ. ad Æſchylum p. 16.

ΚΑΤΟΡΓΩΝ. Πεπαλαιωμένος.] Legendum fortaſſe, Πεπαινόμενος. Heſych. Πεπαίνεται, μαλάσσεται. Idem: Ὀργάσας, μαλάξας.

ΒΡΕΝΘΙΝΑ. Ῥιζάρια τινά.] *Radices* ſcilicet. Sic Noſter infra: Ῥίζαι, αἱ θέσεις τοῦ ὀφθαλμοῦ καὶ πάντων φυτῶν. Scilicet, pro Ῥίζαι.

ΡΗΤΩΡ.

PARS IV. Ἡμίκραιρα. Amipſias apud Athenæum lib. ix. 1. p. 368.

—— δίδοται μάλισθ' ἱερωσύνα
Κωλῆ, τὸ πλευρὸν, ΗΜΙΚΡΑΙΡ' ἀρίστερα.

ΣΑΡΓΑΝΑΙ.] Vox occurrit apud Athenæum lib. ix. 18. p. 407.

ΒΗΜΑΤΙΖΕΙ. Τὸ τοῖς ποσὶ μετρεῖν.] Voce utitur Dionyſius apud Athenæum lib. xv. 2. p. 668.

Ὄμματι βηματίσασθε τὸν αἰθέρα ——

Hinc βηματιστὴς, *dimenſor*, Athenæo ſupra lib. x. 12. p. 442.

ΣΑΝΙΣ —— Τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ταύρου.] Forſan, ἐπὶ τοῦ πεταύρου. Heſych. Πετεῦρον, σανίς. Πετεῦρον et πέταυρον idem. Scaliger, σταύρου. Sed nos, opinor, rectius.

ΘΑΥΜΑΤΑ. Ἃ οἱ θαυματοποιοὶ ἐπιδείκνυνται.] Athenæus lib. x. 20. p. 452. Τούτου δὲ καὶ Ἰσχόμαχος ὁ κῆρυξ ἐγένετο ζηλωτὴς, ὃς ἐν τοῖς κύκλοις ἐποιεῖτο τὰς μιμήσεις· ὡς δ' εὐδοκίμει, μεταβὰς ΕΝ ΤΟΙΣ ΘΑΥΜΑΣΙΝ ὑπεκρίνετο μίμους. *In Spectaculis publicis*,

ΩΧΡΙΑΣ ——Ὄσπριον λαθύρῳ ἐοικός.] Recte legunt, Ὦχρος. Reſpexit Alexin apud Athenæum lib. ii. 14. p. 55. Ὦχρος, λάθυρος.

ΔΑΡΟΝ

ΔΑΡΟΝ —— Καὶ ἄρτον.] Athenæus ex Nicandro lib. iii. 27. p. 110. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς γλώσσαις τὸν ἄζυμον ἄρτον καλεῖ ΔΑΡΑΤΟΝ.

ΚΝΗΣΤΟΣ. Ἄρτος. Ἀρτεμίδωρος.] Male corrigit Sopingius, Ἀρτέμιδος. Athenæus p. 111. Κνηστὸς ἄρτος ποιὸς παρὰ Ἴωσιν, Ἀρτεμίδωρος ὁ Ἐφέσιός φησι ἐν Ἰωνικοῖς ὑπομνήμασι. Confer et nos ſupra v. Κνηστός.

ΚΝΙΣΟΛΟΙΧΟΣ. Λίχνος.] Male Sopingius, qui legit Κνισολείχος. Vide omnino nos Emend. in Suidam P. II. v. Μίδας.

ΥΠΟΠΛΑΚΩ.] Athenæus lib. xiv. 13. p. 644. Τῶν ὑποπλακίων Θηβῶν φάσκων Πλακοῦντα ἀπέχειν σαδίους ἕξ. Vide Lennep ad Coluthum p. 142.

ΡΑΝΤΟΝ. Ποικίλον.] Sopingius ῥαπτόν. Sed nihil mutandum. Juſtin. Martyr. contra Tryphon. p. 386. Ῥαντῶν καὶ πολυμόρφων θρεμμάτων. *Maculoſis pecoribus*,

ΑΔΙΙΚΕΛΟΝ. Ἐμπρεπές.] Legendum, Διῒ ἴκελον. Illud A male natum eſt ex ſequenti litera. Vel Διῒ εἴκελον. Nam ἴκελος primam corripit.

corripit. Eſt ex Homero, opinor. Sic Iliad. Λ. 60.

Ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν.*

ΤΗΝΙΚΑΔΕ. Τότε δέ.] Photius Epiſt. cxxxv. p. 181. Ἀλλ' ἐν τηνίκα δὲ πᾶσι. Scribe τηνικάδε.

ΚΥΚΛΕΥΟΝ. Εἶδος πόματος ἐξ εἰδῶν συγκείμενον.] Lego, Κυκέων — ἐξ διαφόρων. Sic Suidas v. Κυκέων. Vel, ἐκ πολυειδῶν. Vide Hemſterhuſ. ad Ariſtoph. Plutum p. 320.

ΑΓΚΥΡΑ —— Καὶ τὴν ἀσφάλειαν.] Reſpexit, opinor, Apoſtolum. Sed vide ſequentem Articulum.

ΑΓΚΥΛΑΣ —— Ἢ χαλεπάς.] Fortaſſe, Ἢ καὶ δέπας. Heſych. Ἀγκύλη — Ποτηρίου γένος.

ΣΠΑΘΗΝΗΣ. Τῶν ἐλάφων τὶς οὕτω καλεῖται.] Apollon. Rhod. lib. iv. 175.

Ὅσση δὲ ῥινὸς βοὸς ἥνιος ἢ ἐλάφοιο
Γίγνεται, ἥντ' ἀγρῶσται ἀχαιϊνέην καλέουσιν.

Ubi Schol. Ἀχαΐα ἐστὶ τῆς Κρήτης πόλις, ἐν ᾗ γίνονται ἀχαιϊνέαι λεγόμεναι ἔλαφοι· αἳ καὶ ΣΠΑΘΙΝΑΙΑΙ καλοῦνται. Quare legendum forſan apud

---

* Ita in margine Heſych. — Legendum Αἰ' ἴκελον, ἱμπρεπής. Illud A male natum eſt ex ſequenti litera. Vel Αἰ' εἴκελον. Quod perinde eſt. Ruhnkenius ad Timæi Lexicon p. 26. legit, Ἀεὶ δρείκελον. Sed noſtra emendatio vera eſt.

Heſych.

Heſychium, Σπαθιναὴ, τῶν ἐλάφων τὶς οὕτω καλεῖται. PARS IV.

ΠΕΡΙΣΧΟΜΕΘΑ. Περισσῶς ἐρχόμεθα.] Lego, Πέριξ ἐρχόμεθα.

ΤΜΗΔΗΝ —— Ἀποκεχρισμένως.] Emendat Boſ. Ἀποκεχωρισμένως. Sed lego, Ἀπεσχισμένως.

ΔΕΞΑΜΕΝΑΙ —— Καὶ ἐπισκίαι.] Lego, καὶ πάντα σκεύη. *Vaſa omnigena.**

ΚΙΞΑΛΗΣ. Φὼρ, κλέπτης.] Democritus apud Stobæum Serm. cxlv. p. 457. Κιξάλλην καὶ ληστὴν πάντα κτείνων τὶς, ἀθῷος ἂν εἴη, καὶ αὐτοχειρίῃ, καὶ ἐκλεύων, καὶ ψ. φῳ.

ΛΙΤΟΥΡΙΟΝ. Κακοῦργον.] Recte corrigunt, λιτουργόν. Simonides apud Stobæum Serm. cxcii. p. 654.

Τὴν δ' ἐκ κυνὸς ΛΙΤΟΥΡΓΟΝ, αὐτομήτορα.

Quo reſpexerit Heſychius. Ubi male legunt, λιτοργόν. Grotius, λειτουργόν. Rectius.

ΦΟΡΤΙΚΑ —— Τὰ ὑπεροψίας σκώμματα.] Diodorus Siculus lib. xix. 86, p. 385. Edit. Weſſeling. Ἐλοιδόρησε φορτικῶς τὸν Πτολεμαῖον.

---

* Ita in margine Heſych. — Lego, καὶ πάντα σκεύη. *Vaſa omnigena.* Vel καὶ ἐπίσκια. Scilicet χωρία. *Loca umbroſa.* Vide Plutarch. vol. ii. p. 934.

ΠΑΡΑΒΟΛΩ.

PARS IV.

ΠΑΡΑΒΑΛΩ —— Παρὰ θεῷ.] Lego, Παραθῷ.

ΚΑΘΥΛΟΜΑΝΟΥΝΤΩΝ.] Hippocrates apud Stobæum Serm. cxciii. p. 661. Ἀλλ᾽ ὅμως χρήζει γυνὴ σωφρονίζοντος· ἔχει γὰρ φύσει καὶ τὸ ἀκόλαστον ἐν ἑαυτῇ, ὅπερ εἰ μὴ καθ᾽ ἡμέρην ἐπικόπτοιτο, ὡς τὰ δένδρα καθυλομανεῖ.

ΕΥΡΩΠΟΝ. Σκοτεινὸν, πλατύ.] Reſpexit Euripidis Iphigen. in Taur. v. 625.

Τάφος δὲ ποῖος δέξεταί μ᾽, ὅταν θάνω;
Πῦρ ἱερὸν ἔνδον, χάσμα τ᾽ εὐρωπὸν πέτρας.

Hunc locum citat Diodorus Siculus lib. xx. 14. p. 416. quem vide.

ΤΙΘΑΙ. Τιθασσαί.] Aratus Διοσημ. p. 122. Edit. Oxon.

Καὶ τιθαὶ ὄρνιθες, ταὶ ἀλέκτορος ἐξεγένοντο,
Εὖ ἐφθειρίσαντο καὶ ἔκρωξαν μάλα φωνῇ,
Οἷόν τε σταλάον ψοφέει ἐπὶ ὕδατι ὕδωρ.

Ubi Schol. Τιθαὶ λέγονται, αἱ ἥμεροι καὶ πραεῖαι· ἁπαλὸν δὲ τὸ σῶμα ἔχουσιν αἱ κατοικίδιοι ὄρνιθες.

ΠΟΛΥΑΡΡΗΤΟΣ. Πολύευκτος.] Infra rectius, Πολυήρατος, πολύευκτος. Photius Biblioth .p. 1032. Οὐδὲ μελετῶν ἀντὶ τῆς ἀληθινῆς φιλίας τὴν ΠΟΛΥΑΡΑΤΟΝ ΚΟΛΑΚΕΙΑΝ. *Execrandam adulationem*, Quod aliud eſt. Item infra p. 1048.

Καὶ

Καὶ Οὐράνιόν τινα — ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν γνωρίζειν τὸν ὅμοιον τρόπον τὰς ΠΟΛΥΑΡΑΤΟΥΣ ΓΟΗΤΑΣ φησί. PARS IV.

ΣΥΜΒΑΤΗΡΙΟΙ.] Photius Biblioth. p.728. Ταύτης γὰρ δι' ἀπάτης καὶ ὅρκων συμβατηρίων τὸν ἀδελφιδοῦν Ἀράθην συλλαβὼν ὁ Μιθριδάτης αὐτοχειρίᾳ ἀποσφάξας ἐκράτησε.

ΘΑΨΙΝΟΝ ——Ὃ βάπτει, ᾧ ξανθίζουσι.] Delenda illa, ὃ βάπτει. Scripſerat aliquis, ᾧ βάπτουσι pro ᾧ ξανθίζουσι.

ΚΑΣΑΣ. Ἀμφίταπης καὶ πιλωτά.] Agatharchides apud Photium Biblioth. p. 1333. Στολὰς γὰρ αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἵπποις ἀνέδωκε πιλητὰς, ἃς οἱ κατὰ χώραν ἐκείνην προσαγορεύουσι ΚΑΣΑΣ, ὥστε πᾶν κρύπτειν τὸ σῶμα, πλὴν τῶν ὀφθαλμῶν.

ΜΕΡΜΙΘΑ.] Agatharchides apud Photium Bibl. p. 1349. Ταύτας κατ' ἐκεῖνο καιροῦ οἱ ἐπιχώριοι τέχνῃ καὶ σπουδῇ καὶ μερμίθαις εἰς τὴν χέρσον ἐκβαλόντες,

ΜΑΓΙΔΕΣ.] Agatharchides apud Photium Biblioth. p. 1352. Ποίησας δὲ λεῖον καὶ κολλῶδες, ἀνέπλασεν ἐκ μαγίδος, εἰ καὶ οὐ χειροπλήθεις, ὄγκους.

ΟΥΤ' ΑΡ'. Οὐ δή. Οὔτ' ἄρ' φρένας, οὔτε κατὰ φύησιν.] Homer. Iliad. A. 115.

—— ἐπεὶ

PARS IV.

——ἐπεὶ ἐ ἔθεν ἐςὶ χερείων,
Οὐ δέμας, ἐδὲ φυὴν, ἔτ' ἄρ' φρένας, ἔτε τι ἔργα.

Hinc corrigendus forſan Theocritus in Idyll. xiv. 48.

Ἄμμες δ' ἔτε λόγω τινὸς ἄξιοι, ἔτ' ἀριθμητοί.

Lego, ἔτ' ἄρ' ἀριθμῶ. Quod elegantius longe. Sic notum Oraculum apud Suidam v. Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς·

——ἔτ' ἐν λόγῳ, ἔτ' ἐν ἀριθμῷ.

Item Callimachus apud Suidam loco laudato,

—— ἐ λόγος, ἐδ' ἀριθμός.

ΤΕΝΘΡΗΝΙΩΔΕΣ. Πολὺ καὶ κενὸν κηρίον, καὶ ἀραιόν.] Legendum, Πολύκενον. *Fiſtuloſum.* Et ſic Triller. in Obſervat. Crit. p. 421. De hac voce vide Triller. ad Ælian. de Animal. lib. xii. 20. p. 1085. Quod idem ac σηραγγῶδες, ut Ælianus inquit. Plutarch. Sympoſ. vol. ii. p. 721. Φαίνεται μᾶλλον ὁ σίδηρος ἔχων τι σαθρὸν, καὶ πολύκενον, καὶ τενθρηνῶδες. Scribitur et ἀνθρηνιῶδες. Vide omnino nos Emendat. in Suidam P. I. v. Ἀθρήνη.

ΑΡΟΣ ——Ἐν αἷς ὕδωρ ἀθροίζεται ὁμόριον.] Scribendum, ὀρόφιον. *Aqua pluvia, quæ detulit a tegulis.*

ΦΟΡΟΤΟΝ. Ἐγκώμενον, βαρύ.] Lego, Φορτὸν, τὸν ἐγκείμενον βαρύ.

ΕΥΦΟ-

ΕΥΦΟΡΩΝ. Καλῶς φέρων.] Lucianus de Merc. Cond. p. 456. Ἐλαφρόν τε καὶ εὔφορον. Hinc corrigendus Arrianus de Expedit. Alexandri p. 2. Καὶ ἐνταῦθα ἀπήντων αὐτῷ κατὰ τὰ στενὰ τῆς ἀνόδου τῆς ἐπὶ τὸ ὄρος, τῶν τε ΕΥΦΟΡΩΝ πολλοὶ ὡπλισμένοι, καὶ οἱ Θρᾶκες οἱ αὐτόνομοι. *Levis armaturæ.* Vulgo male, ἐμπόρων.

ΣΜΙΚΡΟΝ —— Τοῦ ὀβολοῦ τίμιον.] Vide nos Cur. Noviſſ. in Suidam v. Μικροῦ τοῦ ὀβολοῦ τίμιον.

ΑΘΡΑΥΣΤΑ. Ἀπρόσκοπα.] Forſan, Ἄφραστα, ἀπρόσκεπτα, vel ἀπρονόητα. Heſych. Ἄφραστον, ἀπρονόητον. Vide Valckenaer Epiſt. ad Roverum p. 42.

ΝΕΟΑΡΔΕΑ. Νεοπότιστα.] Homer. Iliad. Φ. 346.

Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ·
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλωὴν
Αἶψ' ἂν ξηραίνῃ ——

ΑΝΗΘΕΙΗ. Ὁμιλία.] Fortaſſe, Ἀν' ἤθεα, ὁμιλίας.

ΣΤΗΘΟΣ.] Polybius lib. iv. 41. p. 430. Ἐφ' ἣν ἔτι πελάγιοι τρέχοντες οἱ πλέοντες τὸν Πόντον, λανθάνουσι ἐπικέλλοντες νυκτὸς ἐπὶ τοὺς τόπους· καλοῦσι δ' αὐτοὺς οἱ ναυτικοὶ Στήθη.

ΥΠΟΣΤΡΟ-

PARS IV.

ΥΠΟΣΤΡΟΦΟΝ. Ἀφιγμένον, ὑποςρέφοντα.] Euripides Iphigen. in Aul. v. 1204.

Ἡ δ' ἐξαμαρτȣ̃ς', ὑπόςροφον νεανίδα
Σπάρτῃ κομίζȣσ', εὐτυχὴς γενήσεται.

Huc reſpexit Heſychius.

ΠΑΡΕΡΕΩΣΑΝ —— Μετὰ τῶν ῥεῶν.] Lego, Παρερέτωσαν — μετὰ τῶν ἐρέτων.

ΚΩΛΑΚΡΕΤΑΙ. Ἀργυρικοὶ ταμιαὶ, ȣ̃ς τινες οἴονται μόνȣ τȣ̃ δικαςικȣ̃ προΐςαϑαι.] Lego, μόνȣ τȣ̃ δικαςικȣ̃ μιϑȣ̃ προΐςαϑαι. Sic Suidas, Timæus, et Schol. ad Ariſtoph. Aves v. 1540.

ΑΡΤΙΜΑΖΕΣ. Νέον.] Forſan, Ἀρτιπαγὲς, νέον. Themiſtius Orat. iv. p. 60. Οἱ ἱκανοί εἰσι τὸν νȣ̃ν μετοικίζειν ἐκ παλαιȣ̃ σκήνȣς ἐκτετηκότος εἰς ΑΡΤΙΠΑΓΕΣ ΤΕ, ΚΑΙ ΝΕΟΥΡΓΟΝ.

ΑΡΤΙΜΗΤΑΣ. Νέȣς.] Lege, Ἀρτεμέας. Ab ἀρτεμής. *Integer*.

ΣΚΥΛΑΞ. Σχῆμα ἀφροδισιακὸν, ὡς τὸ τῶν φοινικιζόντων.] Longus Paſtor. lib. iii. 8. p. 100. Edit. Jungerman. Πρός τε τὰ φιλήματα ὥργα, καὶ πρὸς τὰς περιβολὰς ἐσκυλάκιζε. Lege tamen ἐσκιτάλιζε. Vide nos Emend. in Suidam P. III. v. Σκίταλοι. Phœnices, opinor, maſcula venere famoſi.

ΚΟΚΚΟΣ —— Γυναικεῖον μόριον.] Epigramma apud Pierſon. Veriſim. p. 170. PARS IV.

Κοκκώτην φῦσαν ——

De quo Epigrammate vide nos Emend. in Suidam P. III. v. Πρόσθεμα.

ΔΙΝΔΥΜΗΝ. Μήτηρ Θεῶν.] Legendum, Δινδυμίη. Manetho vi. 538.

—— Δινδυμίη γὰρ ἀγείρονται κατὰ δήμους,
Καὶ πόλιας πλάζονται ὁμοῦ ῥόπτροις τε καὶ αὐλοῖς.

ΑΡΑΙΗΤΟΝ. Στρεπτόν.] Lego, Ἀπαραίτητον, ἄστρεπτον. Maximus Tyrius Diſſert. xi. p. 117. Ἄστρεπτον τὸ θεῖον καὶ ἀπαραίτητον. Vel forſan, Παραιτητὸν, στρεπτόν. Et hoc verum.*

ΘΡΥΠΤΕΤΑΙ —— Στρηνιᾷ, κλᾶται. —— Θρημνεύεται, ὑπερηφανεύεται.] Ruhnkenius ad Timæum p. 47. legit, Βρενθύεται, ὑπερηφανεύεται. Recte forſan. Sed legendum uno ductu, Θρύπτεται —— βρενθύεται, vel potius στρηνεύεται, ὑπερηφανεύεται. Quod verius. Error ortus ex Θ et C.

ΕΠΙΤΑΥΡΟΝ. Ἰσχυρόν.] Lego, Ἱππόταυρον,

---

* Ita in margine Heſych.—Ruhnkenius ad Timæi Lexicon p. 37. legit Ἀῤῥατὸν, ἄστρεπτον. Sed legendum ſine dubio, Ἀπαραίτητον, ἄστρεπτον. Maximus Tyrius Diſſert. xi. p. 117. Ἄστρεπτον τὸ Θεῖον καὶ ἀτενὲς καὶ ἀπαραίτητον. Vel forſan, Παραιτητὸν, στρεπτόν.

ἰσχίον,

ἰσχίον, ὄῤῥον. Erotianus Lexic. Hippocrat. Τράμιν, τὸν ὄῤῥον, ὅνπερ καὶ ἱππόταυρον καλοῦμεν. Niſi cum Valcken. ad Ammon. p. 40. ὑπόταυρον mavis. Recte autem ἰσχίον, ὄῤῥον. Heſych. Ὄῤῥος — τὸ ἰσχίον. Vel fortaſſe, Ἐπίταυρον, ἰσχίον, ut notet τὸ ἰσχίον. *Coxendicem.* Sed legendum nunc video, ΕΠΙΤΑΡΡΟΘΟΝ, ἰσχυρόν. Sic ſupra: Ἐπιτάῤῥοθος, ἰσχυρός.

ΗΘΛΙΩΜΑΙ. Ἀκολάστως διαγήοχα.] Corrigit Ruhnkenius ad Timæum p. 196. Κεχλίωμαι. Sed legendum, opinor, Ἠθλίωμαι, ἀκομίστως διαγήοχα. *Squalide, ſine cura et cultu, prout ἄθλιοι ſolent.* Heſych. Ἀκομιαστεῖ, ἀμελεῖ. Lego, Ἀκομιστία, ἀμέλεια.

ΣΘΕΝΙ'Α.] Corrige Σθένια. Sed ita Plutarch. de Muſica p. 1140. Edit. Pariſ. Ἀργεῖοι δὲ πρὸς τὴν τῶν ΣΘΕΝΕΙΩΝ τῶν καλουμένων παρ' αὐτοῖς πάλην ἐχρῶντο τῷ αὐλῷ.

ΟΡΝΕΑ. Ὀρνεοπώλια, καὶ πετεινὰ, καὶ τόπος.] Videtur Heſychii Lexicon ex pluribus eſſe conflatum: quod vel hoc exemplo patet. Ὄρνεα, ὀρνεοπώλια. Ὄρνεα, καὶ πετεινὰ καὶ τόπος. Pollux vii. 198. Οὗ δὲ πιπράσκονται οἱ ὄρνεις, ὄρνεα. Ita legendum. Vide Taylor. Lect. Lyſiac. p. 721. et nos ſupra v. Ὄρνεα.

ΦΑΚΟΣ —— Μέλασμά τι ἐν τῇ ὄψει.] Plutarch.

tarch. de Adulat. p. 53. Καὶ ὁ κόλαξ ἐν τοῖς ἀξίοις, σπουδῆς ὅμοιον ἑαυτὸν ἐξαδυνάτων παρέχειν, οὐδὲν ἀπολείπει τῶν αἰσχρῶν ἀμίμητον· ἀλλ' ὥσπερ οἱ φαῦλοι ζωγράφοι τῶν καλῶν ἐφικνεῖσθαι μὴ δυνάμενοι δι' ἀσθένειαν, ἐν ῥυτίσι, καὶ φακοῖς, καὶ οὐλαῖς τὰς ὁμοιότητας ἀναφέρουσιν, οὕτως ἀκρασίας γὰρ μιμητὴς, δεισιδαιμονίας, ἀκροχολίας, πικρίας πρὸς οἰκέτας, ἀπιστίας πρὸς οἰκείους καὶ συγγενεῖς.

PARS IV.

ΠΑΡ' ΟΥΔΕΝ. Εὐκολόν.] Plutarch. de Adulat. p. 56. Παρ' οὐδὲν ἦλθεν ἀνατρέψαι. *Pæne evertit.*

ΛΥΔΙΖΩΝ. Χωρεύων διὰ τοὺς Λυδούς. Οἱ σώζονται μὲν, διεσκευασμένοι δὲ εἰσίν.] Vide Suidam v. Λυδοὶ Μάγνητος. Sed lego, Χορεύων διὰ τοὺς Λυδούς.

ΣΩΡΕΥΕΙ. Βουνίζει.] Recte. Hinc Βούνισμα. Vide Heſych. v. Μάλα.

ΦΑΡΗ —— Νεφέλαι.] Scripſerat aliquis, — αἰθέρος φάρη. Id eſt, νεφέλαι. Vide nos ad v. Αἴθης πέπλους.

ΓΗΡΙΑ—] Schol. ad Aratum p. 118. vocat γηράματα. Ὁ δὲ λόγος, καὶ οἱ πάπποι οἱ τινές εἰσι ΓΗΡΑΜΑΤΑ ἀκάνθης, σημεῖον ἐγένοντο ἀνέμου, κωφῆς καὶ ἀναισθήτου οὔσης τῆς θάλασσης.

ΚΟΨΕΝΑ.] Lego, Κοψεία. Heſych. infra: Κοψία, χύτρα.

ΜΑΛΙΣ. Ἀθῆνὰ, λάπαρα.] Lego, Ῥεθόμαλις ἀθηνὰ, λαμπρά. Schol. ad Homeri Iliad. X. v. 68. Ῥέθη δὲ τὰ ζῶντα μέλη, δι' ὧν ῥέζομέν τι. Αἰολεῖς δὲ ῥέθος, τὸ πρόσωπον, καὶ ΡΕΘΟΜΑΛΙΔΑΣ, ΤΑΣ ΕΥΠΡΟΣΩΠΟΥΣ.

ΛΑΝΟΝ ΚΗΡ. Σοφωτάτη ψυχή.] Scribendum, ΑΥΟΝ ΚΗΡ. Reſpexit illud, Αὔη ψυχὴ σοφωτάτη. Vel, ΔΑΝΟΝ κῆρ. Quod verum. Heſych. Δανὸν, ξηρόν. Hinc corrigendus Plutarch. Lib. de Oracul. Defect. p. 432. ΑΥΗ γὰρ ξηρὰ ψυχὴ καθ' Ἡράκλειτον. Vulgo, Αὕτη.

ΛΥΣΙΑΝ. Ὁρμὴν ἐν συνουσίᾳ.] Scribe Λύσσαν. Infra: Λύσσαν, ὁρμήν.

ΕΜΠΑΙΣ. Ἐγκύμων.] Vide Heſych. v. Ἠνδρωμένη.

ΑΜΕΛΕΙΑ. Καταφρόνησις — Ἀμελία, τὸ ἴσον.] Ita lego. Vide notam Alberti ad v. Ἀμέλεια.

ΟΡΕΣΚΩΟΙΣΙ.] Homer. Iliad. A. 268.

Κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο
Φηρσὶν ὀρεσκώοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.

ΟΣΣΗΤΗΡΑ. Βοηθόν.] Scribo, Ἀοσσητῆρα. Vide Heſych. v. Ἀοσσητήρ.

ΚΕΙΑΝΤΟ. Ἔκειντο.] Vide Heſych. v. Ὀρεσκώοις.

ΠΥΡΣΑΙΣ

ΠΥΡΣΑΙΣ ΓΕΝΥΣΙ.] Reſpexit Euripidis Phœniſſ. v. 32. ubi γένυσιν. PARS IV.

Ἤδη δὲ πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρέμενος
Παῖς οὑμὸς —

ΥΠΕΜΝΗΜΥΚΕ.] Scribendum apud Homerum Iliad. X. 491, quo reſpexit Heſychius, ὑπημέημυκε vel ὑπεμμήμυκε. Fluit ab ἠμύω, ut recte Etymol. Magn. v. Ὑπεμνήμυκε. Ἠμύω, ἤμυκα. Attice, ἠμήμυκα. Quare legendum, ὑπεμήμυκε. Nam litera brevis ſæpius producitur apud Homerum ante liquidam: nam efferebatur quaſi ὑπερμήμυκε.

Ἦμαρ δ᾽ ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησι,
Ἄνλα δ᾽ ΥΠΕΜΗΜΥΚΕ, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.

Vide omnino nos in Epiſt. Crit. v. Ἀσυχύς.

ΣΧΟΙΝΟΝ. Τῶν αὐλητικῶν νόμων τις.] Legendum, Σχοινίων. Plutarch. de Muſica p. 1132. Οἱ δὲ νόμοι οἱ κατὰ τούτους αὐλῳδικοὶ ἦσαν, ἀπόθετος, ἔλεγοι, κωμάρχιος, ΣΧΟΙΝΙΩΝ, κηπίων τε καὶ δεῖος, καὶ τριμελής. Idem infra p. 1133. Λέγεται γὰρ τὸν Ὄλυμπον αὐλητὴν ὄντα τῶν ἐκ Φρυγίας, ποιῆσαι ΝΟΜΟΝ ΑΥΛΗΤΙΚΟΝ εἰς Ἀπόλλωνα τὸν καλούμενον Πολυκέφαλον.

ΠΟΛΥΚΕΦΑΛΟΣ.] Vide Plutarchum de Muſica p. 1133. loco ſupra laudato.

ΚΡΑΔΙΗΣ —— Κράδαις καὶ θρίοις ἐπιῤῥαβδιζομένοις.] *Verberatis.* Vide ſupra v. Κραδησίτης. Quare male Sopingius *virgatis* interpretatur.

ΤΛΑΣ. Ὑπομένας, ἢ ποιήσας.] Reſpexit Sophoclem apud Plutarchum Lib. de Adulat. et Amici Diſcr. p. 72.

Ὁ δ' Οἰδίπους πῦ, 'καὶ τὰ κλεῖν' αἰνίγματα;
Ὁ πολλὰ δὴ τλὰς Ἡρακλῆς λέγει τάδε;

ΨΥΧΟΡΡΑΓΕΙ. Ἀποθνήσκει.] Plutarch. Orat. ii. de Virt. Alexand. p. 337. Τέλος δὲ, ἀπομαραινομένη καὶ φθίνουσα, περὶ αὐτὴν οἷον εὐλάς τινας ἀνέζεσεν ἀγεννῶν βασιλέων καὶ ἡγεμόνων ψυχοῤῥαγούντων.

ΠΟΛΥΛΙΣΤΟΝ. Πολυλιτάνευτον.] Simonides apud Plutarch. de Pyth. Oracul. p. 402. Χερνίβων πολύλιστον. Hinc forſan corrigendum pulcherrimum Epigramma apud Plutarch. p. 14.

Εὐρυδίκη Ἱεραπολιῆτις τόνδ' ἀνέθηκε
Μούσαις, εὔιστον ψυχῇ ἑλοῦσα πόθον.
Γράμματα γὰρ, μνημεῖα λόγων, μήτηρ γεγαυῖα
Παίδων ἡβώντων, ἐξεπόνησε μαθεῖν.

In primo Pentametro ἀντὶ τοῦ, εὔιστον, vir doctus εὐοιστὸν legit; ſed legendum puto,

—— ΕΥΛΙΣΤΟΝ ψυχῇ ἑλοῦσα ΠΟΝΟΝ.

Quæ laborem bene amatum animo ſuſcepi. Vide nos Emend. in Suidam vol. ii. p. 440. Confer et

Crinagoræ

ΠΡΟΣΑΓΩΓΙΟΝ. Διαβήτης, ἢ τὸ τῶν τεκτόνων ὄργανον.] Delendum ἤ. Vide Suidam v. Περίγρα, et Προσαγώγιον. PARS IV.

ΣΦΙΚΤΑΙ. Οἱ κίναιδοι.] Lego, Σφίγγαι. Quod et Kuſterus monuit ad Suidam v. Μεγαρικαὶ Σφίγγες. Quem vide.

ΠΡΟΚΡΙΤΟΝ.] Vide omnino nos ad Suidam P. II. v. Ὀπός.

ΣΤΕΙΛΕΑΝ. Τὴν μακρὰν ῥάφανον.] Pro μακρὰν forſan legendum μικράν. Vide Suidam v. Ὦ Λακιάδαι, et nos ſupra v. Ἀλάβαστρον.

ΤΟΞΟΤΑΙ. Οἱ δημόσιοι ὑπηρέται.] Qui et ἐπόπται dicebantur. Vide Suidam vol. ii. p. 771. ad v. Ὥς ἐγὼ μὲν ἠλέησα.

ΚΕΙΝΟΝ. Κενόν.] Hinc emendandum eſt Epigramma Erycii εἰς Παρθένιον Φωκαέα εἰς Ὅμηρον παροινήσαντα, quod citat Kuſterus in Notis ad Suidam v. Παρθένιος.

Εἰ καὶ ὑπὸ χθονὶ κεῖται, ὅμως ἔτι καὶ κατὰ πίσσαν
  Τοῦ μιαρογλώσσου χεύατε Παρθενίου,
Οὕνεκα Πιερίδεσσιν ἐνήμεσε μυρία ΚΕΙΝΑ
  Φλεγμάτα, καὶ μυσαρῶν ἀπλυσίην ἐλέγων.
Ἤλασε καὶ μανίης ἐπὶ δὴ τόσον, ὥστ' ἀγορεῦσαι
  Πηλὸν Ὀδυσσείην, καὶ πάτον Ἰλιάδα.

Τοιγὰρ

PARS IV.

Τοιγὰρ ὑποζοφίαισιν Ἐριννύσιν ἀμμέσον ἧπλαι
Κωκυτȣ̃, κλοιῷ λαιμὸν ἀπαγχόμεν☉.

Pro iſto κεινὰ vulgo κεῖνα, et Kuſter. κεῖνος. Sed noſtra lectio eſt vera. Quod vel ex Heſychio conſtat.

ΜΑΡΓΙΤΗΣ —— Κἂν γυνὴ προςρέπηται αὐτόν.] *Licet mulier eum inſtiget.*

ΔΙΑΓΜΑΤΑ. Διασκευάσματα.] Lege Διαγλύμματα, σμιλεύματα. Vide Heſych. v. Σμιλεύματα.*

ΣΙΖΕΙ —— Σίζειν ὀφθ.] Vide Suidam v. Σιζȣσα.

ΣΧΑΛΙΣΑΙ. Θηλάσαι.] Recte. Corrigendus Suidas v. Ἀνίσχαδον. Lege Ἀνίσχαλον ex Suida v. Σχαλίσαι.

ΛΟΦΟΠΩΛΕΙΣ.] Ariſtoph. Acharnenſ. v. 1110.

—— τριχοβρῶτες τȣ̀ς λόφȣς μȣ̃ κατέφαγον.

Vide Suidam v. Λοφοπωλεῖν, et Τριχοβρῶτες.

ΚΑΣΤΑΝΑ.] Vide Suidam v. Τρωκτὰ, ubi pro κατακτὰ lege κάςανα.

* Ita in margine Heſych.—Legendum, Διαγλύμματα, διασμιλεύματα. Heſych. Σμιλεύματα, διαγλύμματα. Et ſic Suidas. Quare forſan rectius legendum, Διαγλύμματα, σμιλεύματα.

ΦΡΥΝΟΣ.

ΦΡΥΝΟΣ. Βάτραχος ἢ παχος.] Forſan, ἡμίσυς, vel ἡμιτελής. Vide Suidam v. Ἀδιάπλαςος. PARS IV.

ΠΡΟΜΟΛΗ. Ὁδός.] An ὀδός? Vide Coluthum v. 303.

ΝΕΦΕΑ —— Λίνα θηρατικά.] Recte. Sic Athenæus lib. i. 19. p. 25. Οὐδὲ τὸν ἀέρα δ' ἥρωες τοῖς ὄρνισιν εἴων ἐλεύθερον ΠΑΓΙΔΑΣ καὶ ΝΕΦΕΛΑΣ ἐπὶ ταῖς κίχλαις καὶ πελειάσιν ἱςάντες.

ΠΛΑΚΟΥΣ —— Τῆς ἡμερὰς μαλάχης.] Vide Caſaubon. ad Athenæum lib. ii. 18. p. 120.

ΒΟΡΕΑΣΜΟΙ —— Ἵνα ἄνοτοι πνέωσιν.] Forſan legendum, ἵνα εὔνοοι πνέωσιν.

ΡΟΧΑΝΟΝ —— ἢ ἀπορίχεσι τὸ μέτρον.] Forſan, ἀποκρύσσι. Sed vide nos ſupra ad hanc vocem, p. 241.

ΠΙΤΙΜΙΑ.] Pro Τἀπιτίμια. Ut infra Πίχειρον pro Τἐπίχειρον.

ΚΑΥΝΟΣ —— Κλῆρος.] Vide Suidam v. Διακαυνίσασθαι.

ΚΕΝΤΡΙΝΑΙ. Φωνήν.] Scribo, Κεντρίδα, ὄφιν. Vide Suidam v. Διψάς.

ΚΝΑΦΟΙ.] Vide Suidam v. Ἐπὶ κνάφε.

ΜΗΤΕΡΑ.] Legendum, Μήτρα. Vide Kuſter. ad Suidam v. Ἐντερόνεια, et nos ſupra.

ΣΜΩΧΕΙ͂Ν.] Scribo, Σμώχειν. Vide Suidam v. Ἐπισμῆ.

ΠΑΛΕΤΣΑΣ.] Vide Suidam v. Ἡμέη.

ΣΠΕΛΛΗΞΙ.] Vide Suidam v. Ἡμιδιπλοΐδιον.

ΚΟΡΣΩΤΗΡΙΟΝ. Κυρεῖον.] Athenæus lib. xii. 3. p. 520. Οὗτος δὲ παῖς ὢν ἐν τῇ Καρδίᾳ ἐπράθη, καί τινι Καρδιηνῷ δελεύσας, κορσωτεὺς ἐγένετο.

ΠΕΖΑΣ. Μόσχυς. Οὕτως ἐκάλυν τὰς μισθαρνούσας ἑταίρας χωρὶς ὀργάνυ.] Athenæus lib. xii. 9. p. 532. Ὅς γε περιήγετο ςρατευόμενος αὐλητρίδας, καὶ ψαλτρίας, καὶ πεζὰς ἑταίρας. Ubi opponit πεζὰς ἑταίρας aliis muſicis. Ita et Heſychius, qui Theopompi hunc locum apud Athenæum reſpexit.

ΜΕΣΟΚΟΠΟΙ.] Xenarchus apud Athenæum lib. xiii. 3. p. 569. de *media ætate*:

Νέα, παλαιᾷ, μεσοκόπῳ, πεπαιτέρᾳ.

ΤΡΙΠΟΝΗΤΑΙ. Ἑορτή τις.] Legendum forſan, Τριπορνεία, πόρνη τις. Athenæus lib. xiii. 6. p. 587. Ἦν δὲ Κορώνη τῆς Ναννίυ θυγάτηρ τὸ τῆς Τήθης ἀναφέρυσα ἐκ τριπορνείας ὄνομα. Vide Dalechampium ad locum.

ΣΤΕΙ-

ΣΤΕΙΛΑΜΕΝΟΣ. Ὁμοίως.] Id eſt, πλεύσας. Ita Hermeſianax apud Athenæum lib. xiii. 8. p. 597. Quem vide. PARS IV.

ΕΠΙΚΩΜΟΣ.] Athenæus lib. xiv. 4. p. 621. Καὶ πάντα ποιεῖ τὰ ἔξω κόσμου, ὑποκρινόμενος ποτὲ μὲν γυναῖκα, καὶ μοιχοὺς, καὶ μαστροποὺς, ποτὲ δὲ ἄνδρα μεθύοντα, καὶ ἐπικώμον παραγενόμενον πρὸς τὴν ἐρωμένην. Vulgo diviſim legitur ἐπὶ κώμον. Male.

ΑΠΟΜΑΓΔΑΛΙΑ.] Athenæus lib. iv. 13. p. 149. Μετὰ δὲ τὸ δεῖπνον σπονδὰς ἐποιοῦντο οὐκ ἀπονιψάμενοι τὰς χεῖρας, ἀλλ' ἀποματτόμενοι τοῖς ψωμοῖς, καὶ τὴν ἀπομαγδαλίαν ἕκαστος ἀπέφερε. Ad quem locum vide Cl. Caſaubonum.

ΟΛΙΓΟΔΕΗΣ. Ὀλίγα χρήζων.] Athenæus p. 275. Πρότερον δὲ οὕτως ὀλιγοδεεῖς ἦσαν οἱ τὴν Ἰταλίαν κατοικοῦντες, ὥς τε καὶ καθ' ἡμᾶς ἔτι, φησὶν ὁ Ποσειδώνιος, οἱ σφόδρα εὐκαιρούμενοι τοῖς βίοις, ἦγον τοὺς υἱοὺς ὕδωρ μὲν ὡς ἐπιτοπολὺ πίνοντας, ἐσθίοντας δ' ὅ, τι ἂν τύχῃ.

ΕΠΙΓΑΜΟΣ. Πατρῶος.] *Nubilis* apud Athenæum lib. viii. 8. p. 348. Δεξαμένου δὲ τοῦ Τελεσαγόρου φιλοφρόνως αὐτοὺς, οἱ νεανίσκοι αὐτόν τε ὕβρισαν, καὶ δύο θυγατέρας αὐτοῦ ἐπιγάμους.

ΗΜΙΚΡΑΝΑ —— Σιάγονος τὸ ἥμισυ.] Forſan,

 Ἡμίκ-

PARS IV. Ἡμίκραιρα. Amipſias apud Athenæum lib. ix. 1. p. 368.

——δίδοται μάλιϑ' ἱερωσύνη
Κωλῆ, τὸ πλευρὸν, ΗΜΙΚΡΑΙΡ' ἀρίστερα.

ΣΑΡΓΑΝΑΙ.] Vox occurrit apud Athenæum lib. ix. 18. p. 407.

ΒΗΜΑΤΙΖΕΙ. Τὸ τοῖς ποσὶ μετρεῖν.] Voce utitur Dionyſius apud Athenæum lib. xv. 2. p. 668.

Ὄμματι βηματίσασϑε τὸν αἰϑέρα ——

Hinc βηματιστὴς, *dimenſor*, Athenæo ſupra lib. x. 12. p. 442.

ΣΑΝΙΣ —— Τίϑεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ταύρου.] Forſan, ἐπὶ τοῦ πεταύρου. Heſych. Πετεῦρον, σανίς. Πετεῦρον et πέταυρον idem. Scaliger, σταύρου. Sed nos, opinor, rectius.

ΘΑΥΜΑΤΑ. Ἃ οἱ ϑαυματοποιοὶ ἐπιδείκνυνται.] Athenæus lib. x. 20. p. 452. Τούτου δὲ καὶ Ἰσχόμαχος ὁ κῆρυξ ἐγένετο ζηλωτὴς, ὃς ἐν τοῖς κύκλοις ἐποιεῖτο τὰς μιμήσεις· ὡς δ' εὐδοκίμει, μεταβὰς ΕΝ ΤΟΙΣ ΘΑΥΜΑΣΙΝ ὑπεκρίνετο μίμους. *In Spectaculis publicis*,

ΩΧΡΙΑΣ ——Ὄσπριον λαϑύρῳ ἐοικός.] Recte legunt, Ὦχρος. Reſpexit Alexin apud Athenæum lib. ii. 14. p. 55. Ὦχρος, λάϑυρος.

ΔΑΡΟΝ

ΔΑΡΟΝ —— Καὶ ἄρτον.] Athenæus ex Nicandro lib. iii. 27. p. 110. Νίκανδρος δ' ὁ Κολοφώνιος ἐν ταῖς γλώσσαις τὸν ἄζυμον ἄρτον καλεῖ ΔΑΡΑΤΟΝ.

ΚΝΗΣΤΟΣ. Ἄρτος. Ἀρτεμίδωρος.] Male corrigit Sopingius, Ἀρτέμιδος. Athenæus p. 111. Κνηστὸς ἄρτος ποιὸς παρὰ Ἴωσιν, Ἀρτεμίδωρος ὁ Ἐφέσιός φησι ἐν Ἰωνικοῖς ὑπομνήμασι. Confer et nos ſupra v. Κνηστός.

ΚΝΙΣΟΛΟΙΧΟΣ. Λίχνος.] Male Sopingius, qui legit Κνισολείχος. Vide omnino nos Emend. in Suidam P. II. v. Μίδας.

ΥΠΟΠΛΑΚΩ.] Athenæus lib. xiv. 13. p. 644. Τῶν ὑποπλακίων Θηβῶν φάσκων Πλακοῦντα ἀπέχειν σταδίους ἕξ. Vide Lennep ad Coluthum p. 142.

ΡΑΝΤΟΝ. Ποικίλον.] Sopingius ῥαπτόν. Sed nihil mutandum. Juſtin. Martyr. contra Tryphon. p. 386. Ῥαντῶν καὶ πολυμόρφων θρεμμάτων. *Maculoſis pecoribus*,

ΑΔΙΙΚΕΛΟΝ. Ἐμπρεπές.] Legendum, Διῒ ἴκελον. Illud A male natum eſt ex ſequenti litera. Vel Διῒ εἴκελον. Nam ἴκελος primam corripit,

PARS IV.

OXH. Τρώγλη.] Recte. Aratus apud Plutarchum de Solert. Animal. p. 967.

Ἢ κοίλης μύρμηκες ὀχῆς ———

ΜΕΣΟΛΑΝΙΟΝ. Μεσοδόμιον.] Forſan, Μεσοκράνιον. Plutarch. in Lycurgo, p. 843. Ἔκρινε δὲ καὶ Δίφιλον ἐκ τῶν ἀργυρίων μετάλλων τὰς ΜΕΣΟΚΡΑΝΕΙΣ. *Metallorum columnas.*

ΚΕΜΑΝΤΑ. Καθαρὰ, εὐώδη.] Empedocles apud Plutarchum Quæſt. Natural. p. 917.

ΚΕΜΜΑΤΑ θηρείων μελέων μυκτῆρσιν ἐρευνῶν.

Ubi Interpres, *Veſtigia.*

ΦΩΤΙΓΞ ——— Φλόγιος αὐλός.] Forſan, Λώτινος αὐλός. Plutarch. de Solert. Animal. p. 961. Κηλοῦνται μὲν ἔλαφοι καὶ ἵπποι σύριγξι καὶ αὐλοῖς, καὶ τοὺς παγούρους ἐκ τῶν χηραμῶν ἀνακαλοῦνται βιαζόμενοι ταῖς φώτιγξι.

• ΛΑΜΠΗ.] Plutarch. contra Stoicos p. 1073. Χαίρουσι λάμπῃ καὶ ὄξει, τὸν δὲ πότιμον καὶ χρηστὸν οἶνον ἀποπετόμενοι φεύγουσιν.

ΥΛΗΤΗΣ. Οἴνου εἶδος.] Hinc γλεῦκος ὑλητήριον apud Plutarch. contra Colot. p. 1109. Ἆρα δεῖ σκοπεῖν τινὲς μᾶλλον ἄνθρωποι τὸ μὴ μᾶλλον ἐπάγουσι τοῖς πράγμασιν, ἢ οἱ πᾶν μὲν αἰσθητὸν, κρᾶμα παντοδαπῶν ποιοτήτων ἀποφαίνουσι σύμμικτον, ὥστε γλεῦκος ΥΛΗΤΗΡΙΟΝ; Ita legendum. Vulgo, αὐλητήριον.

ΚΝΗΚΙΣ.

Heſychium, Σπαθιναίη, τῶν ἐλάφων τὶς ὕτω καλεῖται. PARS IV.

ΠΕΡΙΣΧΟΜΕΘΑ. Περιοστοῖς ἐρχόμεθα.] Lego, Πέριξ ἐρχόμεθα.

ΤΜΗΔΗΝ —— Ἀποκεχρισμένως.] Emendat Boſ. Ἀποκεχωρισμένως. Sed lego, Ἀπεσχισμένως.

ΔΕΞΑΜΕΝΑΙ —— Καὶ ἐπισκίαι.] Lego, καὶ πάντα σκεύη. *Vaſa omnigena.**

ΚΙΞΑΛΗΣ. Φὼρ, κλέπτης.] Democritus apud Stobæum Serm. cxlv. p. 457. Κιξάλλην καὶ λῃστὴν πάντα κτείνων τὶς, ἀθῷος ἂν εἴη, καὶ αὐτοχειρίῃ, καὶ ἐκλεύων, καὶ ψ. φῳ.

ΛΙΤΟΥΡΙΟΝ. Κακοῦργον.] Recte corrigunt, λιτουργόν. Simonides apud Stobæum Serm. cxcii. p. 654.

Τὴν δ' ἐκ κυνὸς ΛΙΤΟΥΡΓΟΝ, αὐτομήτορα.

Quo reſpexerit Heſychius. Ubi male legunt, λιτοργόν. Grotius, λειτουργόν. Rectius.

ΦΟΡΤΙΚΑ —— Τὰ ὑπερο ψίας σκώμματα.] Diodorus Siculus lib. xix. 86. p. 385. Edit. Weſſeling. Ἐλοιδόρησε φορτικῶς τὸν Πτολεμαῖον.

---

* Ita in margine Heſych. — Lego, καὶ πάντα σκεύη. *Vaſa omnigena.* Vel καὶ ἐπίσκια. Scilicet χωρία. *Loca umbroſa.* Vide Plutarch. vol. ii. p. 934.

ΠΑΡΑΒΟΛΩ.

PARS IV.

ΠΑΡΑΒΑΛΛΩ —— Παρὰ θεῷ.] Lego, Παραθῶ.

ΚΑΘΥΛΟΜΑΝΟΥΝΤΩΝ.] Hippocrates apud Stobæum Serm. cxciii. p. 661. Ἀλλ' ὅμως χρήζει γυνὴ σωφρονίζοντος· ἔχει γὰρ φύσει καὶ τὸ ἀκόλαστον ἐν ἑαυτῇ, ὅπερ εἰ μὴ καθ' ἡμέραν ἐπικόπτοιτο, ὡς τὰ δένδρα καθυλομανεῖ.

ΕΥΡΩΠΟΝ. Σκολιεινὸν, πλατύ.] Reſpexit Euripidis Iphigen. in Taur. v. 625.

Τάφος δὲ ποῖος δέξεταί μ', ὅταν θάνω;
Πῦρ ἱερὸν ἔνδον, χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας.

Hunc locum citat Diodorus Siculus lib. xx. 14. p. 416. quem vide.

ΤΙΘΑΙ. Τιθασαί.] Aratus Διοσημ. p. 122. Edit. Oxon.

Καὶ τιθαὶ ὄρνιθες, ταὶ ἀλέκτορος ἐξεγένοντο,
Εὖ ἐφθειρίσαντο καὶ ἔκρωξαν μάλα φωνῇ,
Οἷόν τε ςαλάον ψοφέει ἐπὶ ὕδατι ὕδωρ.

Ubi Schol. Τιθαὶ λέγονται, αἱ ἥμεροι καὶ πρᾶαι· ἁπαλὸν δὲ τὸ σῶμα ἔχουσιν αἱ κατοικίδιοι ὄρνιθες.

ΠΟΛΥΑΡΡΗΤΟΣ. Πολύευκτος.] Infra rectius, Πολυήρατος, πολύευκτος. Photius Biblioth. p. 1032. Οὐδὲ μελετῶν ἀντὶ τῆς ἀληθινῆς φιλίας τὴν ΠΟΛΥΑΡΑΤΟΝ ΚΟΛΑΚΕΙΑΝ. *Execrandam adulationem*, Quod aliud eſt. Item infra p. 1048.

Καὶ

Καὶ Οὐράνιόν τινα — ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν γνωρίζειν τὸν ὅμοιον τρόπον τὰς ΠΟΛΥΑΡΑΤΟΥΣ ΓΟΗΤΑΣ φησί. PARS IV.

ΣΥΜΒΑΤΗΡΙΟΙ.] Photius Biblioth. p.728. Ταύτης γὰρ δι' ἀπάτης καὶ ὅρκων συμβατηρίων τὸν ἀδελφιδοῦν Ἀράθην συλλαβὼν ὁ Μιθριδάτης αὐτοχειρίᾳ ἀποσφάξας ἐκράτησε.

ΘΑΨΙΝΟΝ ——Ὁ βάπτει, ᾧ ξανθίζουσι.] Delenda illa, ὃ βάπτει. Scripſerat aliquis, ᾧ βάπτουσι pro ᾧ ξανθίζουσι.

ΚΑΣΑΣ. Ἀμφίταπης καὶ πιλωτά.] Agatharchides apud Photium Biblioth. p. 1333. Στολὰς γὰρ αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἵπποις ἀνέδωκε πιλητὰς, ἃς οἱ κατὰ χώραν ἐκείνην προσαγορεύουσι ΚΑΣΑΣ, ὥστε πᾶν κρύπτειν τὸ σῶμα, πλὴν τῶν ὀφθαλμῶν.

ΜΕΡΜΙΘΑ.] Agatharchides apud Photium Bibl. p. 1349. Ταύτας κατ' ἐκεῖνο καιροῦ οἱ ἐπιχώριοι τέχνῃ καὶ σπουδῇ καὶ μερμίθαις εἰς τὴν χέρσον ἐκβαλόντες,

ΜΑΓΙΔΕΣ.] Agatharchides apud Photium Biblioth. p. 1352. Ποίησας δὲ λεῖον καὶ κολλῶδες, ἀνέπλασεν ἐκ μαγίδος, εἰ καὶ οὐ χειροπλήθεις, ὄγκους.

ΟΥΤ' ΑΡ'. Οὐ δή. Οὔτ' ἄρ φρένας, οὔτε κατὰ φύησιν.] Homer. Iliad. A. 115.

—— ἐπεὶ

PARS IV.

——ἐπεὶ ἐ ἔθεν ἐςὶ χερείων,

Οὐ δέμας, ἐδὲ φυὴν, ἔτ᾽ ἄρ᾽ φρένας, ἔτε τι ἔργα.

Hinc corrigendus forſan Theocritus in Idyll. xiv. 48.

Ἄμμες δ᾽ ἔτε λόγω τινὸς ἄξιοι, ἔτ᾽ ἀριθμητοί.

Lego, ἔτ᾽ ἄρ᾽ ἀριθμῶ. Quod elegantius longe. Sic notum Oraculum apud Suidam v. Ὑμεῖς, ὦ Μεγαρεῖς·

——ἔτ᾽ ἐν λόγῳ, ἔτ᾽ ἐν ἀριθμῷ.

Item Callimachus apud Suidam loco laudato,

—— ἐ λόγος, ἐδ᾽ ἀριθμός.

ΤΕΝΘΡΗΝΙΩΔΕΣ. Πολὺ καὶ κενὸν κηρίον, καὶ ἀραιόν.] Legendum, Πολύκενον. *Fiſtuloſum.* Et ſic Triller. in Obſervat. Crit. p. 421. De hac voce vide Triller. ad Ælian. de Animal. lib. xii. 20. p. 1085. Quod idem ac σηραγγώδης, ut Ælianus inquit. Plutarch. Sympoſ. vol. ii. p. 721. Φαίνεται μᾶλλον ὁ σίδηρος ἔχων τι σαθρὸν, καὶ πολύκενον, καὶ τενθρηνῶδες. Scribitur et ἀνθρηνιῶδες. Vide omnino nos Emendat. in Suidam P. I. v. Ἀθρήνη.

ΑΡΟΣ ——Ἐν αἷς ὕδωρ ἀθροίζεται ὀμόριον.] Scribendum, ὀρόφιον. *Aqua pluvia, quæ detulit a tegulis.*

ΦΟΡΟΤΟΝ. Ἐγκώμενον, βαρύ.] Lego, Φορτίον, τὸν ἐγκείμενον βαρύ.

ΕΥΦΟ-

PARS IV.

ΕΥΦΟΡΩΝ. Καλῶς φέρων.] Lucianus de Merc. Cond. p. 456. Ἐλαφρόν τε καὶ εὔφορον. Hinc corrigendus Arrianus de Expedit. Alexandri p. 2. Καὶ ἐνταῦθα ἀπήντων αὐτῷ κατὰ τὰ ϛενὰ τῆς ἀνόδυ τῆς ἐπὶ τὸ ὄρος, τῶν τε ΕΥΦΟΡΩΝ πολλοὶ ὡπλισμένοι, καὶ οἱ Θρᾶκες οἱ αὐτόνομοι. *Levis armaturæ*. Vulgo male, ἐμπόρων.

ΣΜΙΚΡΟΝ —— Τῦ ὀϐολῦ τίμιον.] Vide nos Cur. Noviſſ. in Suidam v. Μικρῦ τῦ ὀϐολῦ τίμιον.

ΑΘΡΑΥΣΤΑ. Ἀπρόσκοπα.] Forſan, Ἄφραϛα, ἀπρόσκεπτα, vel ἀπρονόητα. Heſych. Ἄφραϛον, ἀπρονόητον. Vide Valckenaer Epiſt. ad Roverum p. 42.

ΝΕΟΑΡΔΕΑ. Νεοπότιϛα.] Homer. Iliad. Φ. 346.

> Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ·
> Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλωὴν
> Αἶψ' ἂν ξηραίνῃ ——

ΑΝΗΘΕΙΗ. Ὁμιλία.] Fortaſſe, Ἀν' ἤθεα, ὁμιλίας.

ΣΤΗΘΟΣ.] Polybius lib. iv. 41. p. 430. Ἐφ' ἣν ἔτι πελάγιοι τρέχοντες οἱ πλέοντες τὸν Πόντον, λανθάνυσι ἐποκέλλοντες νυκτὸς ἐπὶ τὺς τόπυς· καλῦσι δ' αὐτὺς οἱ ναυτικοὶ Στήθη.

ΥΠΟΣΤΡΟ-

PARS IV.

ΥΠΟΣΤΡΟΦΟΝ. Ἀφιγμένον, ὑποςρέφοντά.] Euripides Iphigen. in Aul. v. 1204.

Ἡ δ' ἐξαμαρτȣ̃σ', ὑπόςροφον νεανίδα
Σπάρτῃ κομίζȣσ', εὐτυχὴς γενήσεται.

Huc reſpexit Heſychius.

ΠΑΡΕΡΕΩΣΑΝ —— Μετὰ τῶν ῥεῶν.] Lego, Παρερέτωσαν — μετὰ τῶν ἐρέτων.

ΚΩΛΑΚΡΕΤΑΙ. Ἀργυρικοὶ ταμιαὶ, ȣ̔ς τινες οἴονται μόνȣ τȣ̃ δικαςικȣ̃ προΐςασθαι.] Lego, μόνȣ τȣ̃ δικαςικȣ̃ μισθȣ̃ προΐςασθαι. Sic Suidas, Timæus, et Schol. ad Ariſtoph. Aves v. 1540.

ΑΡΤΙΜΑΖΕΣ. Νέον.] Forſan, Ἀρτιπαγὲς, νέον. Themiſtius Orat. iv. p. 60. Οἱ ἱκανοί εἰσι τὸν νȣ̃ν μετοικίζειν ἐκ παλαιȣ̃ σκήνȣς ἐκτετηκότος εἰς ΑΡΤΙΠΑΓΕΣ ΤΕ, ΚΑΙ ΝΕΟΥΡΓΟΝ.

ΑΡΤΙΜΗΤΑΣ. Νέȣς.] Lege, Ἀρτεμέας. Ab ἀρτεμής. *Integer*.

ΣΚΥΛΑΞ. Σχῆμα ἀφροδισιακὸν, ὡς τὸ τῶν φοινικιζόντων.] Longus Paſtor. lib. iii. 8. p. 100. Edit. Jungerman. Πρός τε τὰ φιλήματα ὀργᾶ, καὶ πρὸς τὰς περιβολὰς ἐσκυλάκιζε. Lege tamen ἐσκιτάλιζε. Vide nos Emend. in Suidam P. III. v. Σκίταλοι. Phœnices, opinor, maſcula venere famoſi.

ΚΟΚΚΟΣ

PARS IV.

ΚΟΚΚΟΣ —— Γυναικεῖον μόριον.] Epigramma apud Pierſon. Veriſim. p. 170.

Κοκκώτην φῦσαν ——

De quo Epigrammate vide nos Emend. in Suidam P. III. v. Πρόσθεμα.

ΔΙΝΔΥΜΗΝ. Μήτηρ Θεῶν.] Legendum, Δινδυμίη. Manetho vi. 538.

—— Δινδυμίη γὰρ ἀγείρονται κατὰ δήμους,
Καὶ πόλιας πλάζονται ὁμοῦ ῥόπτροις τε καὶ αὐλοῖς.

ΑΡΑΙΗΤΟΝ. Στρεπτόν.] Lego, Ἀπαραίτητον, ἄστρεπτον. Maximus Tyrius Diſſert. xi. p. 117. Ἄστρεπτον τὸ Θεῖον καὶ ἀπαραίτητον. Vel forſan, Παραιτητὸν, στρεπτόν. Et hoc verum.*

ΘΡΥΠΤΕΤΑΙ —— Στρηνιᾷ, κλᾶται. —— Θρημνεύεται, ὑπερηφανεύεται.] Ruhnkenius ad Timæum p. 47. legit, Βρενθύεται, ὑπερηφανεύεται. Recte forſan. Sed legendum uno ductu, Θρύπτεται —— βρενθύεται, vel potius στρηνεύεται, ὑπερηφανεύεται. Quod verius. Error ortus ex Θ et C.

ΕΠΙΤΑΥΡΟΝ. Ἰσχυρόν.] Lego, Ἱππόταυρον,

* Ita in margine Heſych.—Ruhnkenius ad Timæi Lexicon p. 37. legit Ἀῤῥατὸν, ἄστρεπτον. Sed legendum ſine dubio, Ἀπαραίτητον, ἄστρεπτον. Maximus Tyrius Diſſert. xi. p. 117. Ἄστρεπτον τὸ Θεῖον καὶ ἀτενὲς καὶ ἀπαραίτητον. Vel forſan, Παραιτητὸν, στρεπτόν.

ἰσχυρόν,

PARS IV.

ἰσχίον, ὄῤῥον. Erotianus Lexic. Hippocrat. Τράμι, τὸν ὄῤῥον, ὅνπερ καὶ ἱππόταυρον καλοῦμεν. Niſi cum Valcken. ad Ammon. p. 40. ὑπόταυρον mavis. Recte autem ἰσχίον, ὄῤῥον. Heſych. Ὄῤῥος—τὸ ἰσχίον. Vel fortaſſe, Ἐπίταυρον, ἰσχίον, ut notet τὸ ἰσχίον. *Coxendicem.* Sed legendum nunc video, ΕΠΙΤΑΡΡΟΘΟΝ, ἰσχυρόν. Sic ſupra: Ἐπιτάῤῥοθος, ἰσχυρός.

ΗΘΛΙΩΜΑΙ. Ἀκολάςως διαγήοχα.] Corrigit Ruhnkenius ad Timæum p. 196. Κεχλίωμαι. Sed legendum, opinor, Ἠθλίωμαι, ἀκομίςως διαγήοχα. *Squalide, ſine cura et cultu, prout athletæ ſolent.* Heſych. Ἀκομιαςεῖ, ἀμελᾷ. Lego, Ἀκομιςία, ἀμέλεια.

ΣΘΕΝΊΑ.] Corrige Σθένια. Sed ita Plutarch. de Muſica p. 1140. Edit. Pariſ. Ἀργεῖοι δὲ πρὸς τὴν τῶν ΣΘΕΝΕΙΩΝ τῶν καλουμένων παρ' αὐτοῖς πάλην ἐχρῶντο τῷ αὐλῷ.

ΟΡΝΕΑ. Ὀρνεοπώλια, καὶ πετεινὰ, καὶ τόπος.] Videtur Heſychii Lexicon ex pluribus eſſe conflatum: quod vel hoc exemplo patet. Ὄρνεα, ὀρνεοπώλια. Ὄρνεα, καὶ πετεινὰ καὶ τόπος. Pollux vii. 198. Οὗ δὲ πιπράσκονται οἱ ὄρνεις, ὄρνεα. Ita legendum. Vide Taylor. Lect. Lyſiac. p. 721. et nos ſupra v. Ὄρνεα.

ΦΑΚΟΣ —— Μέλασμά τι ἐν τῇ ὄψει.] Plutarch.

tarch. de Adulat. p. 53. Καὶ ὁ κόλαξ ἐν τοῖς ἀξίοις, σπουδῆς ὅμοιον ἑαυτὸν ἐξαδυνάτων παρέχειν, οὐδὲν ἀπολείπει τῶν αἰσχρῶν ἀμίμητον· ἀλλ᾽ ὥσπερ οἱ φαῦλοι ζωγράφοι τῶν καλῶν ἐφικνεῖσθαι μὴ δυνάμενοι δι᾽ ἀσθένειαν, ἐν ῥυτίσι, καὶ φακοῖς, καὶ οὐλαῖς τὰς ὁμοιότητας ἀναφέρουσιν, οὕτως ἀκρασίας γὰρ μιμητὴς, δεισιδαιμονίας, ἀκροχολίας, πικρίας πρὸς οἰκέτας, ἀπιστίας πρὸς οἰκείους καὶ συγγενεῖς. PARS IV.

ΠΑΡ᾽ ΟΥΔΕΝ. Εὐκολόν.] Plutarch. de Adulat. p. 56. Παρ᾽ οὐδὲν ἦλθεν ἀνατρέψαι. *Pæne evertit.*

ΛΥΔΙΖΩΝ. Χορεύων διὰ τοὺς Λυδοὺς. Οἱ σώζονται μὲν, διεσκευασμένοι δὲ εἰσίν.] Vide Suidam v. Λυδοὶ Μάγνητος. Sed lego, Χορεύων διὰ τοὺς Λυδοὺς.

ΣΩΡΕΥΕΙ. Βουνίζει.] Recte. Hinc Βούνισμα. Vide Heſych. v. Μάλα.

ΦΑΡΗ —— Νεφέλαι.] Scripſerat aliquis, — αἰθέρος φάρη. Id eſt, νεφέλαι. Vide nos ad v. Αἴθης πέπλους.

ΓΗΡΙΑ —] Schol. ad Aratum p. 118. vocat γηράματα. Ὁ δὲ λόγος, καὶ οἱ πάπποι οἱ τινές εἰσι ΓΗΡΑΜΑΤΑ ἀκάνθης, σημεῖον ἐγένοντο ἀνέμου, κωφῆς καὶ ἀναισθήτου οὔσης τῆς θάλασσης.

ΚΟΨΕΝΑ.] Lego, Κοψεῖα. Heſych. infra: Κοψία, χύτρα.

PARS IV.

ΜΑΛΙΣ. Ἀθηνᾶ, λάπαρα.] Lego, Ῥεθόμαλις ἀθηνᾶ, λαμπρά. Schol. ad Homeri Iliad. X. v. 68. Ῥέθη δὲ τὰ ζῶντα μέλη, δι' ὧν ῥέζομέν τι. Αἰολεῖς δὲ ῥέθος, τὸ πρόσωπον, ϗ ΡΕΘΟΜΑΛΙΔΑΣ, ΤΑΣ ΕΥΠΡΟΣΩΠΟΥΣ.

ΛΑΝΟΝ ΚΗΡ. Σοφωτάτη ψυχή.] Scribendum, ΑΥΟΝ ΚΗΡ. Reſpexit illud, Αὔη ψυχὴ σοφωτάτη. Vel, ΔΑΝΟΝ κῆρ. Quod verum. Heſych. Δανὸν, ξηρόν. Hinc corrigendus Plutarch. Lib. de Oracul. Defect. p. 432. ΑΥΗ γὰρ ξηρὰ ψυχὴ καθ' Ἡράκλειτον. Vulgo, Αὕτη.

ΛΥΣΙΑΝ. Ὁρμὴν ἐν συνȣσίᾳ.] Scribe Λύσσαν. Infra: Λύσσαν, ὁρμήν.

ΕΜΠΑΙΣ. Ἐγκύμων.] Vide Heſych. v. Ἠτρ-δρωμένη.

ΑΜΕΛΕΙΑ. Καταφρόνησις — Ἀμελία, τὸ ἴσον.] Ita lego. Vide notam Alberti ad v. Ἀμέλεια.

ΟΡΕΣΚΩΟΙΣΙ.] Homer. Iliad. Α. 268.

Κάρτιστοι μὲν ἔσαν, ϗ καρτίστοις ἐμάχοντο
Φηρσὶν ὀρεσκώοισι, ϗ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.

ΟΣΣΗΤΗΡΑ. Βοηθόν.] Scribo, Ἀοσσητῆρα. Vide Heſych. v. Ἀοσσητήρ.

ΚΕΙΑΝΤΟ. Ἔκειντο.] Vide Heſych. v. Ὀρεσκώοις.

ΠΥΡΣΑΙΣ

ΠΥΡΣΑΙΣ ΓΕΝΥΣΙ.] Reſpexit Euripidis Phœniſſ. v. 32. ubi γένυσιν. PARS IV.

Ἤδη δὲ πυρσαῖς γένυσιν ἐξανδρέμενος
Παῖς οὐμὸς ——

ΥΠΕΜΝΗΜΥΚΕ.] Scribendum apud Homerum Iliad. X. 491, quo reſpexit Heſychius, ὑπημήμυκε vel ὑπεμμήμυκε. Fluit ab ἡμύω, ut recte Etymol. Magn. v. Ὑπεμνήμυκε. Ἡμύω, ἥμυκα. Attice, ἠμήμυκα. Quare legendum, ὑπεμήμυκε. Nam litera brevis ſæpius producitur apud Homerum ante liquidam: nam efferebatur quaſi ὑπεμμήμυκε.

Ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν παναφήλικα παῖδα τίθησι,
Πάντα δ' ΥΠΕΜΗΜΥΚΕ, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.

Vide omnino nos in Epiſt. Crit. v. Ἀευχύς.

ΣΧΟΙΝΟΝ. Τῶν αὐλητικῶν νόμων τις.] Legendum, Σχοινίων. Plutarch. de Muſica p. 1132. Οἱ δὲ νόμοι οἱ κατὰ τούτους αὐλωδικοὶ ἦσαν, ἀπόθετος, ἔλεγοι, κωμάρχιος, ΣΧΟΙΝΙΩΝ, κηπίων τε καὶ δεῖος, καὶ τριμελής. Idem infra p. 1133. Λέγεται γὰρ τὸν Ὄλυμπον αὐλητὴν ὄντα τῶν ἐκ Φρυγίας, ποιῆσαι ΝΟΜΟΝ ΑΥΛΗΤΙΚΟΝ εἰς Ἀπόλλωνα τὸν καλούμενον Πολυκέφαλον.

ΠΟΛΥΚΕΦΑΛΟΣ.] Vide Plutarchum de Muſica p. 1133. loco ſupra laudato.

PARS IV.

ΚΡΑΔΙΗΣ ——— Κράδαις καὶ θρίοις ἐπιῤῥαβδιζομένοις.] *Verberatis*. Vide ſupra v. Κραδησίτης. Quare male Sopingius *virgatis* interpretatur.

ΤΛΑΣ. Ὑπομένας, ἢ ποιήσας.] Reſpexit Sophoclem apud Plutarchum Lib. de Adulat. et Amici Diſcr. p. 72.

Ὁ δ' Οἰδίπους ποῦ, καὶ τὰ κλεῖν' αἰνίγματα;
Ὁ πολλὰ δὴ τλὰς Ἡρακλῆς λέγει τάδε;

ΨΥΧΟΡΡΑΓΕΙ. Ἀποθνήσκει.] Plutarch. Orat. ii. de Virt. Alexand. p. 337. Τέλος δὲ, ἀπομαραινομένη καὶ φθίνουσα, περὶ αὐτὴν οἷον εἰλάς τινας ἀνέζεσεν ἀγεννῶν βασιλέων καὶ ἡγεμόνων ψυχοῤῥαγούντων.

ΠΟΛΥΛΙΣΤΟΝ. Πολυλιτάνευτον.] Simonides apud Plutarch. de Pyth. Oracul. p. 402. Χερνίβων πολύλιστον. Hinc forſan corrigendum pulcherrimum Epigramma apud Plutarch. p. 14.

Εὐρυδίκη Ἱεραπολιῆτις τόνδ' ἀνέθηκε
Μούσαις, εὔιστον ψυχῇ ἑλοῦσα πόθον.
Γράμματα γὰρ, μνημεῖα λόγων, μήτηρ γεγαυῖα
Παίδων ἡβώντων, ἐξεπόνησε μαθεῖν.

In primo Pentametro ἀντὶ τοῦ, εὔιστον, vir doctus εὐόιστον legit; ſed legendum puto,

——— ΕΥΛΙΣΤΟΝ ψυχῇ ἑλοῦσα ΠΟΝΟΝ.

Quæ laborem bene amatum animo ſuſcepi. Vide nos Emend. in Suidam vol. ii. p. 440. Confer et

Crinagoræ

Crinagoræ Epigram. apud D'Orville Charit. p. 130. Sic Callimachus Hymn. in Cererem v. 139. PARS IV.

Ἴλαθί μοι, ΤΡΙΛΛΙΣΤΕ ——

ΠΕΛΛΑ. Λίθος.] Gujetus, Πίθος. Recte. Poeta neſcio quis apud Plutarch. de Oracul. Defect. p. 409. Πέλλαι δὲ ξύλινοι πίθοι πλᾶσθεν ἅπαντες. Iſta verba ξύλινοι πίθοι ſunt gloſſa ex margine. Legendum, opinor, Πέλλαι δὲ πλᾶσθεν ἅπαντες. Sunt autem iſti verſus Simonidis, opinor.

ΚΕΛΑΡΥΞΙΝ. Ἰδίωμα ψόφου.] Legendum, puto, Κελάρυζεν. Ut reſpexerit ad locum Poetæ, Simonidis, opinor, apud Plutarchum p. 409. Προβάτων γὰρ ἐκ πάντων κελάρυζεν ὡς ἀπὸ κρηνάων &c. Sic ſupra, Κελαρύζει — Ἰδίωμα ἤχου.

ΙΠΠΟΘΟΡΟΝΗΜΗΝ. Τὴν μεγάλην εὐωχίαν.] Vox iſta εὐωχίαν, quæ corrupta eſt, fraudi fuit Sopingio, qui Ἱπποθοίνην corrigebat. Sed legendum, Ἱππόθορον ὁρμὴν, τὴν μέγαλην ὀχείαν. Vel fortaſſe, Ἱπποθόρον νόμον, τὸν μεγάλην ὀχείαν διδόντα. Erat etiam νόμος αὐλητικὸς Ἱππόθορος dictus, teſte Plutarcho in Conjug. Præcept. p. 138. Adſcribam ejus verba, quia huic noſtræ emendationi lucem aliquam atque opem adminiſtrabunt: Ἐν μὲν γὰρ τοῖς μουσικοῖς ἕνα τῶν αὐλητικῶν ΝΟΜΩΝ Ἱππόθορον ἐκάλουν,

PARS IV. λεν, μέλος τι τοῖς ἵπποις ΟΡΜΗΣ ἐπεγερτικὸν (ὡς ἔοικεν) ἐνδιδόντα περὶ τὰς ΟΧΕΙΑΣ. Idem infra Sympoſ. Quæſt. v. p. 704. Ὁρῶ μὲν γὰρ ὅτι καὶ μουσικῇ πολλὰ κηλεῖται τῶν ἀλόγων, ὥσπερ ἔλαφοι σύριγξιν, ἵπποις δὲ μιγνυμέναις ἐπαυλεῖται νόμος, ὃν Ἱππόθορον ὀνομάζουσιν.

ΤΥΝΗ —— Δωρικῶς δέ, Συ.] Plutarch. Apophtheg. p. 190. Πρὸς δὲ ἄνθρωπον πονηρὸν ἐρωτῶντα πολλάκις τίς ἄριστος εἴη Σπαρτιατῶν, εἶπεν, (Ἄγις) Ὁ ΤΥΝΗι ἀνομοιότατος. *Tibi diſſimilis.*

ΜΗΔΟΜΕΝΟΣ. Ποιῶν, βουλευόμενος.] Simonides apud Plutarch. Περὶ Προκοπῆς p. 79. Ὁ Σιμωνίδης φησὶ μέλιτταν ξανθὸν μέλι μηδομέναν, οἱ δ' ἄλλοι χρόαν ἄνθων καὶ ὀσμήν, ἕτερον δὲ οὐθὲν ἀγαπῶσιν, οὐδὲ λαμβάνουσιν.

ΤΡΑΓΟΥΣ. Σατύρους.] Plutarch. de Capiend. ex Hoſtib. Utilit. p. 86. Τοῦ δὲ Σατύρου —Τράγος γένειον.

ΣΙΚΧΟΣ. Ὁ μικρόσιτος, ἢ ὁ ἀηδής.] Plutarch. de Capiend. ex Hoſtib. Utilit. p. 87. Οἱ δὲ σικχοὶ καὶ νοσώδεις ἄρτον καὶ οἶνον προσφερόμενοι ναυτιῶσι. Vide nos ſupra P. IV. p. 241. et præcipue Emend. in Suidam P. III. v. Σικχός.

ΑΦΥΛΛΩΤΟΝ ΠΕΤΡΑΝ. Ἄπορον.] Lego, Ἄφορον,

ΔΙΕΧΗΣ,

ΔΙΕΧΗΣ. Διμερής.] Plutarch. de Conſolat. p. 115. Στρογγύλα γὰρ εἶναί φασι τὰ κακὰ καὶ συνεχῆ· — τὰ δ' ἀγαθὰ, ΔΙΕΧΗ τε καὶ δυσκόλως συνερχόμενα πρὸς αὐτοῖς τοῦ βίου τοῖς τέρμασιν. PARS IV.

ΣΑΤΥΡΙΟΝ.] Plutarch. de Sanitate Tuend. p. 126. Τί γὰρ ὡς ἀληθῶς διαφέρει σατύρια προσάγοντα κινεῖν καὶ παροξύνειν τὸ ἀκόλαστον ἐπὶ τὰς ἡδονὰς, ἢ τὴν γεῦσιν ὀσμαῖς καὶ καρυκείαις ἐρεθίζειν, ὥσπερ τὰ ψωριῶντα, κνησμῶν ἀεὶ δεῖσθαι καὶ γαργαλισμῶν;

ΑΣΦΑΚΕΛΙΣΤΟΝ. Ἀπερίσταλον.] Legendum, Ἀπερίσπαστον. Voce ἀπερισπάστως utitur Plutarchus Quæſt. Roman. p. 281.

ΑΝΤΙΠΑΙΣ. Νέος παῖς.] Plutarch. de Virt. Mulier. p. 261. Ἐπεκλήθη δ' Ἀριστόδημος ὑπὸ τῶν βαρβάρων μαλακὸς, ὅπερ ἐστὶν ἀντίπαις.

ΑΝΕΓΓΥΟΣ. Ἄπιστος.] Plutarch. p. 262. ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΚΑΙ ΑΝΕΓΓΥΟΣ. Idem infra Quæſt. Rom. p. 288. Τοὺς γὰρ Σαβίνους φασὶ τὸ τῆς γυναικὸς αἰδοῖον ὀνομάζειν σπόριον· εἶτα οἷον ἐφυβρίζοντας οὕτω προσαγορεύειν τὸν ἐκ γυναικὸς ΑΓΑΜΟΥ καὶ ΑΝΕΓΓΥΟΥ γεγεννημένον.

ΚΟΝΙΠΟΔΕΣ. Ὑποδήματα μοίχικα.] Pro μοίχικα fortaſſe ἄγροικα. Plutarch. Quæſt. Græc. p. 291. Τίνες ἐν Ἐπιδαύρῳ κονίποδες καὶ ἀρτῦνοι; οἱ μὲν τὸ πολίτευμα ὀγδοήκοντα καὶ ἑκατὸν ἄνδρες ἦσαν.

Ἐκ

PARS IV. Ἐκ δὲ τούτων ἤρχοντο βουλευτὰς, οὓς ἀρτύνους ἐκάλουν. Τοῦ δὲ δήμου τὸ πλεῖστον ἐν ἀγρῷ διετρίβεν. Ἐκαλοῦντο δὲ κονίποδες, ὡς σύμβαλεῖν ἐστὶν, ἀπὸ τῶν ποδῶν γνωριζόμενοι κεκονιμένων, ὁπότε κατέλθοιεν εἰς τὴν πόλιν.

ΟΝΟΒΟΣΤΙΔΕΣ. Ὀνομάτιδες.] Iſtud Ὀνομάτιδες, ſive Ὀνοβάτιδες, eſt correctio τοῦ, Ὀνοβόστιδες. Quare hoc poſtremum delendum eſt. Legendum, Ὀνοβατίδες αἱ ἐπὶ μοιχείᾳ ἁλοῦσαι γυναῖκες, καὶ ἐξενεχθεῖσαι ἐπὶ ὄνων. Plutarchus Quæſt. Græc. p. 291. Τίς ἡ παρὰ Κυμαίοις ΟΝΟΒΑΤΙΣ; Τῶν γυναικῶν τὴν ἐπὶ μοιχείᾳ ληφθεῖσαν ἀγαγόντες εἰς ἀγορὰν, ἐπὶ λίθου τινὸς ἐμφανῆ πᾶσι καθίσασαν· εἶτα οὕτως ἀνεβίβαζον ἐπ' ὄνον, καὶ τὴν πόλιν κύκλῳ περιαχθεῖσαν, ἔδει πάλιν ἐπὶ τὸν αὐτὸν λίθον καταστῆναι, καὶ τολοιπὸν ἄτιμον διατελεῖν, ΟΝΟΒΑΤΙΝ προσαγορευομένην.

ΑΦΕΣΤΗΣ. Ἀγαθός.] Puto, Ἀφεστήρ, ἄγος.*

ΟΣΙΟΥΡΓΗΣΑΙ ——Ὅταν ἀπάρχωνται τῶν θεῶν αὐτῶν.] Lego, τῷ θεῷ αὐτῶν. Scilicet, αὐτῶν θυσίων.

ΑΓΩΓΙΑ. Ἀηδία.] Lego, Ἀναγωγία, ἀναίδεια.

ΚΕΡΑΣ. Θρίξ.

* Ita in margine Heſych.—Lego, Ἀφετὴς, ἄγος. Nam ἄγος idem ac ἄρχων. *Magiſtratus.* Vide Plutarchi Quæſt. Græc. p. 292.

ΚΕΡΟΠ-

ΚΕΡΟΠΛΑΣΤΗΣ —— Τριχοκοσμητής.] Plutarch. de Solert. Animal. p. 976. Καὶ τὸν παρ' Ἀρχιλόχῳ κεροπλάστην, Φιλόκοσμον εἶναι περὶ κόμην καὶ καλλωπιστήν. PARS IV.

ΦΑΙ. Δῆμος.] Fortaſſe, Φαίαξ, δημαγωγός. De iſto Phæace vide Taylor. Lect. Lyſiac. cap. vi. et nos ad Suidam P. III. v. Φαίαξ.

ΤΕΛΕΙΟΤΑΤΟΝ. Ἐντελέστερον. Τελειότατον πετεηνῶν, ἐπιτελεστικώτατον.] Ita legendus iſte locus. Illa τελειότατον πετεηνῶν ſunt poſterior pars Hexametri.

ΟΠΑΙΑ. Θύρις.] Plutarch. in Pericle, p. 159. Τὸ δ' ὀπαῖον ἐπὶ τοῦ ἀνακτόρου Ξενοκλῆς ὁ Χολαργεὺς ἐκορύφωσε.

ΩΜΟΛΙΑ. Τὰ ἄγρια ὀθόνια.] Recte corrigunt, Ὠμόλινα. Plutarch. de Garrulitate p. 509. Χαριέντως ὁ βασιλεὺς Ἀρχέλαος, ἀδολέσχου κουρέως περιβαλόντος αὐτῷ τὸ ΩΜΟΛΙΝΟΝ, καὶ πυθομένου, Πῶς σε κείρω, βασιλεῦ; Σιωπῶν, ἔφη.

ΚΝΗΚΙΣ —— Ἐπὶ τῶν νεφῶν.] Plutarch. de Socrat. Genio. p. 581. Καὶ κυβερνήτῃ πελάγους φθόγγος, ἢ ὄρνιθος, ἢ διαδρομὴ κνηκίδος ἀραιᾶς, πνεῦμα σημαίνει καὶ κίνησιν τραχυτέραν θαλάσσης.

ΔΙΑΞΙΦΙΣΑΣΘΑΙ.] Hinc Διαξιφισμός Plutarcho de Socrat. Genio p. 597.

ΕΥΝΟΥ-

PARS IV.

ΟΧΗ. Τρώγλη.] Recte. Aratus apud Plutarchum de Solert. Animal. p. 967.

Ἦ κοίλης μύρμηκες ὀχῆς ———

ΜΕΣΟΛΑΝΙΟΝ. Μεσόδόμιον.] Forſan, Μισοκράνιον. Plutarch. in Lycurgo, p. 843. Ἔκρινε δὲ καὶ Δίφιλον ἐκ τῶν ἀργυρίων μετάλλων τοὺς ΜΕΣΟΚΡΑΝΕΙΣ. *Metallorum columnas.*

ΚΕΜΑΝΤΑ. Καθαρὰ, εὐώδη.] Empedocles apud Plutarchum Quæſt. Natural. p. 917.

ΚΕΜΜΑΤΑ θηρείων μελέων μυκτῆρσιν ἐρευνῶν.

Ubi Interpres, *Veſtigia.*

ΦΩΤΙΓΞ —— Φλόγιος αὐλός.] Forſan, Λώτινος αὐλός. Plutarch. de Solert. Animal. p. 961. Κηλοῦνται μὲν ἔλαφοι καὶ ἵπποι σύριγξι καὶ αὐλοῖς, καὶ τοὺς παγούρους ἐκ τῶν χηραμῶν ἀνακαλοῦνται βιαζόμενοι ταῖς φώτιγξι.

ΛΑΜΠΗ.] Plutarch. contra Stoicos p. 1073. Χαίρουσι λάμπῃ καὶ ὄζει, τὸν δὲ πότιμον καὶ χρηστὸν οἶνον ἀποπετόμενοι φεύγουσιν.

ΥΛΗΤΗΣ. Οἴνου εἶδος.] Hinc γλεῦκος ὑλητήριον apud Plutarch. contra Colot. p. 1109. Ἆρα δεῖ σκοπεῖν τινὲς μᾶλλον ἄνθρωποι τὸ μὴ μᾶλλον ἐπάγουσι τοῖς πράγμασιν, ἢ οἱ πᾶν μὲν αἰσθητὸν, κρᾶμα παντοδαπῶν ποιοτήτων ἀποφαίνουσι σύμμικτον, ὥστε γλεῦκος ΥΛΗΤΗΡΙΟΝ; Ita legendum. Vulgo, αὐλητήριον.

ΚΝΗΚΙΣ.

μὸς, ἀποθωρακισμός. Theognetus apud Athenæum lib. xiv. 1. p. 616.

Ἀπίκραιπάλα τὰ πλεῖςα τῶ γελάσαι χάριν.

Hinc Ἀποκραιπαλισμός.

ΑΠΟΠΑΤΤΑΝΕΥΟΥΣΙ. Περιβλέπουσιν.] Bentleius in Epiſtola ad Joan. Daviſium legit, Ἀποπαπτανέουσι, περιβλέψουσιν. Vide et Clarke ad Homeri Iliad. Ξ. 101.

ΑΠΟΣΤΑΣ. Φυγών. Αἰσχύλος — καὶ Ἀλκμήνῃ.] Forſan ſcribendum, καὶ Ἀμυμώνῃ. Cujus Fabulæ meminit Athenæus lib. xv. 12. p. 690. et Ammonius v. Γῆμαι. Vide Heſych. v. Θρώσκων.

ΑΠΟΧΡΑΙΝΕΙΝ. Τὸ ἀποληφθὲν τῶν χρωμάτων παρὰ τοῖς ζωγράφοις.] Lego, Ἀποχρανθέν. Τὸ ἀπαλειφθὲν τῶν χρωμάτων παρὰ τοῖς ζωγράφοις.

ΑΡΓΕΣΤΑΙ. Οἱ ἐτήσιοι.] Diodorus Siculus p. 47. Edit. Weſſeling. Ἀργέςαι κοινωνοῦσι τῆς τῶν ἐτησίων προσηγορίας.

ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ —— καὶ Λαχάρας.] Lego, καὶ Γλυκέρας. Quod non uno nomine ſe commendat. Vide et v. Δορυαλλός.

ΑΡΣΠΑΚΕΣ. Δρύες ἐπικεκομμέναι.] Lego, Ἄσπαγες, δρύες ἐπικεκαμμέναι. Vide Heſych. v. Κίρκοι.

ΑΡΡΑΓΕΣ

PARS IV. ΛΕΟΝΤΗΔΟΝ δὲ ἐντινάξαντες εἰς τὺς πολεμίυς, κατέςρωσαν αὐτῶν χιλίυς πρὸς τοῖς μυρίοις, ἱππεῖς δὲ ἑξακοσίυς πρὸς τοῖς χιλίοις· τὺς δὲ πάντας ἠνάγκασαν φυγεῖν.

ΚΑΙΡΩι. Ῥοπάλῳ.] Lego, Καιρῷ, ῥοπῇ. Sic utitur Xenophon in Anabaſ. p. 190. Μέγιςον ἔχετε καιρόν. *Maximum momentum habetis.* Quod non vidit Interpres.

ΡΟΠΗ —— Ῥάϐδος.] Delendum ῥάϐδος, ut male repetitum ex Articulo præcedenti.

ΠΕΡΙΠΤΕΡΟΝ.] Amos iii. 15. Συγχεῶ καὶ πατάξω τὸν οἶκον τὸν περίπτερον ἐπὶ τὸν οἶκον τὸν θερινὸν, καὶ ἀπολῦνται οἶκοι ἐλεφάντινοι, καὶ προςτεθήσονται ἕτεροι οἶκοι πολλοὶ, λέγει Κύριος. Huc reſpexit Heſychius.

ΣΗΤΕΙΟΥΣ. Νέυς.] Scribe, Ἐτέυς. Supra: Ἔτεια, ἐπέτεια, νέα.

ΔΙΕΘΡΥΒΗ. Ἐκλάσθη, διετρίϐη.] Habacuc iii. 6. Διεθρύϐη τὰ ὄρη βίᾳ. Quo reſpexit Heſychius.

ΦΑΥΛΙΣΤΡΙΑ. Ἡ καταγελῶσα.] Reſpexit Zephaniam ii. 15. Πόλις ἡ φαυλίςρια.

ΟΠΩΡΟΦΥΛΑΚΙΟΝ. Σκηνή.] Eſaias i. 8. Ἐγκατα-

Ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιὼν, ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι, καὶ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν σικυηράτῳ. PARS IV.

ΠΑΓΟΣ —— Ψύχος.] Plutarch. in Lucullo p. 513. Ἐν δὲ τοῖς ἀθρίοις πάχνην ἐπιφέροντες καὶ πάγον, ὑφ᾽ οὗ χαλεποὶ μὲν ἦσαν οἱ ποταμοὶ τοῖς ἵπποις πίνεσθαι διὰ ψυχρότητος ὑπερβολήν.

ΓΗΘΟΥΣ. Χαρᾶς.] Plutarch. in Agesilao p. 612. Οἱ τῶν μὲν τεθνεώτων πατέρες, καὶ κηδεσταὶ, καὶ οἰκεῖοι καταβαίνοντες εἰς ἀγορὰν, ἀλλήλους ἐδεξιοῦντο λιπαροὶ τὰ πρόσωπα, φρονήματος μεστοὶ καὶ γήθους.

ΑΘΗΡ. Ἐπιδοραλίς.] Plutarch. Caton. Minor. p. 793. Ὡς δὲ εἶδεν ἔσωτα τὸν ἀθέρα καὶ τὴν ἀκμὴν διαμένουσαν, εἰπὼν, Νῦν ἐμός εἰμι.

ΦΑΙΚΑΣΙΟΝ.] Plutarch. in Antonio p. 931. Καὶ τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα καταλιπὼν οἴκοι, μετὰ τῶν γυμνασιαρχῶν ῥάβδων ἐν ἱματίῳ καὶ φαικασίοις προῄει.

ΛΥΚΟΘΡΑΣΗΣ. Θρασύς.] Lege Λυκοθαρσής. Epigramma in Anthol. p. 410.

ΜΥΡΙΝΟΥ.

Θύρσις ὁ κωμήτης, ὁ τὰ νυμφικὰ μῆλα νομεύων,
Θύρσις ὁ συρίζων Πανὸς ἴσον δόναξι,
Ἔνδιος, οἰνοπότης, σκιερὰν ὑπὸ τὴν πίτυν εὕδει·
Φρουρεῖ δ᾽ αὐτὸς ἑλὼν ποίμνια βάκτρον Ἔρως.
Ἆ νύμφαι, νύμφαι, διεγείρατε τὸν ΛΥΚΟΘΑΡΣΗ
ΒΟΣΚΟΝ, μὴ θηρῶν κύρμα γένηθ᾽ ὁ ἔρως.

ΚΛΑΙΝ

PARS IV.

ΚΛΑιΝ——ἀμπέλυς.] Themiſtius Orat. xv p. 184. Δεῖ ΚΛΑιΝ ΤΑΣ ΑΜΠΕΛΟΥΣ, καὶ ἠλίκη τὸν ἄξονα τέμνειν, καὶ ἠλίκην σφῦραν. Ubi male Harduinus, Κλαδεύειν.

ΠΡΕΠΟΝ. Τέρας.] Vide Suidam v. Ὑπατ

ΑΛΕΙΤΑΙ. Πηδήσει.] Eſaias xxxv. 6. Τότε ἀλεῖται, ὡς ἔλαφος, ὁ χωλός.

ΝΥΝ. Ἀντὶ τῦ, Καὶ δή.] Legendum, Νυνδὴ ἀντὶ τῦ, καὶ δὴ—Νύγει &c. Porphyr. apud Theodoret. de Græc. Affect. p. 179. Νυνὶ δὲ θαυμάζυσι. Legendum, Νῦνδη. *Nunc ſcilicet.* Vide Suidam v. Νῦνδη.

ΚΕΚΟΠΑΚΕΝ. Ἐπαύσατο.] Geneſis viii. 8 Καὶ ἀπέςειλε τὴν περιςερὰν ὀπίσω αὐτῦ ἰδεῖν, εἰ κεκόπακε τὸ ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς.

ΗΤΑΣΕΝ. Ἐβασάνισεν.] Reſpexit Geneſ xii. 17. Καὶ ἤτασεν ὁ Θεὸς τὸν Φαραὼ ἐτασμοῖς μεγάλοις καὶ πονηροῖς.

ΣΠΑΡΤΙΟΥ.] Geneſis xiv. 23. Ἀπὸ σπαρτίου ἕως σφυρωτῆρος ὑποδήματος λήψομαι ἀπὸ πάντων τῶν σῶν, ἵνα μὴ εἴπης, ὅτι ἐγὼ ἐπλύτισα τὸν Ἀβραμ.

ΝΗ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑΝ.] Reſpexit Geneſ. xlii 15. Νὴ τὴν ὑγίειαν Φαραὼ, ἐ μὴ ἐξέλθητε ἐντεῦθεν ἐὰν μὴ ὁ ἀδελφὸς ὑμῶν ὁ νεώτερος ἔλθῃ ὧδε.

PARS IV.

ΤΟ ΤΑΧΟΣ. Συντόμως.] Deuteron. vii. 22. Οὐ δυνήσῃ ἐξαναλῶσαι αὐτοὺς ΤΟ ΤΑΧΟΣ, ἵνα μὴ γένηται ἡ γῆ ἔρημος, καὶ πληθυνθῇ ἐπί σε τὰ θηρία τὰ ἄγρια.

ΕΓΝΩΔΩΣ. Σὺν Θεῷ.] Forſan, Ἐνὼχ ὥδευσε σὺν Θεῷ. Vel, Ἔγνω δόσιν Θεοῦ. Vide S. Joan. iv. 10. Vel, Ἔγνω γνῶσιν Θεοῦ. Numeri xxiv. 16. Ἐπιστάμενος ἐπιστήμην παρὰ ὑψίστου, καὶ ὅρασιν Θεοῦ ἰδὼν ἐν ὕπνῳ.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΟΥ.] Reſpexit Pſalm. x. 2. Μεταναστεύου ἐπὶ τὰ ὄρη, ὡς στρουθίον.

ΠΤΕΡΝΙΣΜΟΝ. Ἐπίβουλον.] Male Salmaſius; nam legendum, Ἐπιβουλὴν, ex Suida v. Πτέρνα. Reſpexit Pſalm. xl. 10. Ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

ΑΜΕΜΦΩΣ. Ἀμέμπτως, ἀφειδῶς.] Xenophon Hiſt. Græc. p. 482. Δῶρα ἀμέμπτως ἐδίδου.

ΠΟΛΥΒΕΛΕΜΝΟΙ. Οἱ ὑπομνηματισάμενοι τὰς πολυστίκτους, ὅτι τὸν Ὀρφέα ἀπέκτειναν πολλοῖς βέλεσιν.] Phanocles apud Stobæum Florileg. p. 265. Edit. Grotii:

Ποινὰς δ' Ὀρφῆι κταμένω στίζουσι γυναῖκας
Εἰς ἔτι νῦν, κείνης εἵνεκεν ἀμπλακίης.

Quin et legendum, ΟΤΙ τὸν Ὀρφέα ἀπέκτειναν.

PARS IV.

ΔΙΑΤΡΙΜΑΤΑΙ.] Lego, Διατίθεται, διατριβεται. Priſcus in Excerpt. p. 45. Ἐπὶ πλεῖστας διατίθεσθαι.

ΔΟΛΠΑΙ. Πλακοῦντια μικρά.] Scribe, Δ' ὄλπαι. Heſych. Ὄλπα, ἔδεσμά τι.

ΕΝΔΑΡΘΤΙΑ. Οὕτως Ἀθηνᾶ τιμᾶται παρὰ Μεγαρεῦσιν, &c.] Lego, Ἐν δ' Αἴθυια. *In iis etiam Minerva.*

ΕΝ ΤΩ. Ἐν τῷ.] Scribendum, Ἐνὶ τῷ ἕν τινι. Vel fortaſſe, Ἐνί γε τῷ, ut reſpexerit Ariſtoph. Plut. v. 402.

——ἐνί γε τῷ τρόπῳ.

ΕΠΑΓΩΝΗ ΑΙΦΝΙΔΙΟΣ. Κασάνδρα.] Lego, Ἐπαγωγὴ αἰφνίδιος, Κακάνδρεια. Vide Heſych. v. Ἐπαγωγή.

ΕΠ' ΑΝΤΟΛΑΙΣ. Ἐπ' ἀνατολαῖς.] Reſpexit, opinor, Euripidem in Æolo, cujus fragmentum laudat Cyrillus contra Julian. p. 134.

Ἡ πρῶτα μὲν τὰ θεῖα προὐμαντεύσατο
Χρησμοῖσι σαφέσιν ἀστέρων ἐπ' ἀντολαῖς.

ΕΠΙΦΑΤΟΣ. Ὁ πρὸς εὐμορφίαν φαινόμενος, ἐπιθέτης.] Scribendum, Ἐπίφαντος. Quod vel explicatio Heſychii evicerit. E contra ἀνεπίφαντος apud Suidam v. Ἀδιάσκευον. Καθοπλισμὸν

Αὗται δ' ἔχουσαι μοῖραν ἐκ ΕΥΠΕΜΠΕΛΟΝ, PARS IV.
Καὶ μὴ τυχοῦσαι πράγματος νικηφόρου,
Χαίρειν αὖθις ——

ΑΔΟΥΣΙΗ —— Ἡμέρα.] Ab ἥμερος ſcilicet. Sic Heſych. Ὡραία, ἡμέρα. Legendum, ἥμερα. Virgil. Ecl. i. 81.

—— *Sunt nobis* mitia *poma,*
Caſtaneæ molles, et preſſi copia lactis.

ΛΙΣΣΟΝ. Ἀναντὲς, ἀπότομον, ὑψηλόν.] Leonidas in Epigrammate apud Salmaſium Plin. Exercitat. p. 765.

Εὔαγρει λαγόθηρα, καὶ εἰ πετεηνὰ διώκων
Ἰξευτὴς ἥκεις τοῦθ' ὑπὸ ΔΙΣΣΟΝ ΟΡΟΣ,
Κἀμὲ τὸν ὑληωρὸν ἀπὸ κρημνοῖο βόασον
Πᾶνα· συναγρεύσω, καὶ κυσὶ, καὶ καλάμοις.

Salmaſius, *Gemino ſub monte.* Legendum, ὑπὸ λισσὸν ὄρος. Sed vide omnino Cl. Brunck in Analect, vol. i. p. 224.

ΟΥΛΑΔΕΣ. Πῆραι, θύλακοι.] Scribo, Θυλλάδες. Supra: Θυλλίδες, αἱ θύλακοι. Scribo, Θυλλάδες, οἱ θύλακοι. Mox: Θύλλης, θύλακος. Lego, θύλλας, vel Θυλλίς. Nam utrumque forſan rectum. Heſych. Θαλλίς, μάρσιππος, μακρός. Lego cum aliis Θυλλίς.

ΚΑΤΑΔΙΕΛΕΣΘΑΙ. Καταμερίσασθαι.] Scribe

PARS IV. apud Afros dicit. Vide Heſych. infra v. Θεοδέσιος, ubi legendum omnino, Θεοδαίσιος.

ΘΕΟΠΤΙΑΝ. Θεοφανίαν.] Euſebius Demonſt. Evang. p. 309. Ἔνδοξον θεοπτείαν. *Dei adventum.*

ΘΕΡΜΑ —— Ἄδεια.] Forſan, Ἀλέα. Heſych. ſupra: Ἀλέα, θέρμη.

ΘΗΤΟΝ. Βωμόν.] Lego, Θητικὸν, Βωμολόχον.

ΘΡΑΝΟΓΡΑΦΟΥΣ. Τὰς εὐπρεπεῖς τοιχογράφους.] Pro εὐπρεπεῖς lego εὐτελεῖς.

ΘΡΙΛΗΔΕΙΝ. Θρυλλεῖν.] Legendum, Θρυλληδεῖν. Ut φιλεῖν et φιληδεῖν, ſic θρυλλεῖν et θρυλληδεῖν.

ΝΕΟΘΡΟΤΟΙΣ. Νεοαυξέσιν, νεωςὶ ὁρμῶσιν.] Pro νεωςὶ ὁρμῶσιν lego, Νεόρτοις. Niſi præſtet, Νεοθρέπτοις. Sophocles Trachin. 905.

Ἁ νόρτος ἅδε νύμφα.

Ubi Schol. Ἡ νεωςὶ ὁρμήσασα.

ΑΙΘΕΡΟΣ ΤΥΜΒΟΣ. Οὐρανός.] Legerim, Αἰθέρος δόμος. Epigram. apud D'Orville ad Charit. p. 260.

Εἶχεν γὰρ, χάριν εἶχεν ἐπ' ἠυχρόοισι προσώποις,
Αἰθέρος ὥςε μενεῖν ἀθανάτοισι δόμοις.

Ita ſcribendum. Male vulgo diſtinguunt poſt Αἰθέρος. Vide Cl. Editorem.

ΠΕΑΡ. Γλαυκέας, λιπάρον.] Lego, Πέαρ γλυκὺ, ἔαρ λιπαρόν. Ut iſtud Π male adhæſerit ex præcedenti fortaſſe verbo. Vel forſan legendum, Πῖον ἔαρ, γλυκὺ ἔαρ, λιπαρόν. Callimachus Fragment. Bentl. N°. ccii.

Πολλάκι δ' ἐκ λύχνε πῖον ἔλειξεν ἔαρ.

Quo reſpexerit Heſychius. Tanaquil. Faber in Epiſt. xxxix. P. II. ita corrigit: "Πέαρ γάλακ-"τος λιπαρόν. *Lactis cremor.* Dicitur et Πῖαρ."

ΣΑΤΙΝΑΙ. Ἁμάξαι.] Euripides Helen. v. 1327.

Ζεύξασα θεὰ σατίναν.

ΙΠΠΟΚΑΜΠΑΣ. Ὕλην λίαν μεγάλην· ἱπποκελεκεμμαίνην.

PARS IV.

λεκεμμάθην. Οἱ δὲ, ζῶον.] Lego, ὥσθ' λίαν μεγάλην ἱπποκαμπὴν καλεῖ. Οἱ δὲ, ζῶον. Eſt ex Authore aliquo, qui Carmina quædam flexuoſa ἱπποκαμπὰς vocaverat. Ex ἱπποκελεκεμμάθην, quod monſtri ſimile eſt, fecimus ἱπποκαμπὴν καλεῖ, idque opinor veriſſime. Vide Suidam v. Κάμπτω, et Heſych. v. Κάμπτειν.

ΕΠΑΡΟΥΡΟΣ. Ἐπίγειος.] Recte. Cætera nauci non ſunt. Ἐπάρουρος eſt *vivus*, qui edit καρπὸν ἀρούρης. Lucian. Dialog. Mort. p. 296. Ἠρόμην γὰρ ὁπότε ἔφης βούλεσθαι ΕΠΑΡΟΥΡΟΣ ὢν θητεύειν παρά τινι τῶν ἀκλήρων, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη, μᾶλλον ἢ πάντων ἀνάσσειν τῶν νεκρῶν.

ΟΠΙΣΘΙΑ. Ἀλλὰ τὰ τῶν ζώων ὡραῖα.] Lego, Ὀπισθίαια, τὰ τῶν ζώων ὡραῖα. Agathias lib. ii. 4. p. 40. Τὰ δὲ ὀπισθίδια τῷ ἀλλήλοις ἀπιτιτάχθαι διαφυλάττοιντο. Ubi lego, Ὀπισθίαια. Sic ἀνεμίδιον pro ἀνεμιαῖον apud Suidam v. Ἄνεμος. Sed Agathias in Epigram. p. 170.

Τρίη ποικιλότευκτος ἔλεν θέσις, εὖτ' ἀπὸ λαιοῦ
Τοῦ καὶ ΟΠΙΣΘΙΔΙΗΝ εἰς ὁδὸν ἐρχομένη.

ΕΡΓΑΝΗ —— Ἐργατική.] Euripides Andromach. v. 1013.

Ὦ Φοῖβε, ὁ πυργώσας τὸν ἐν Ἰλίῳ
Εὐτειχῆ πάγον, καὶ Πόντιε,
Κυανέαις ἵπποις διφρεύων

Ἁλιαν

Ἄλιον πέλαγος,
Τίνος ἕνεκ' ἄτιμον ΕΡΓΑ-
ΝΑΝ χέρα τεκτοσύνας
Ἐνυαλίῳ δορυμήστορι προθέντες,
Τάλαιναν μεθῆτε τάλαιναν Τροίαν;

Ita legendus iſte verſiculus.

ΕΠΗΛΥΓΑΙΟΝ. Ἐπιφάνες, σκοτεινὸν.] Lego, Ἐπήλυγα, ἐκ ἐπιφανῆ, σκοτεινὸν, ut reſpexerit Eurip. Cycl. 676.

Οὗτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ΕΠΗΛΥΓΑ
Λαβόντες, ἑςήκασι ——

ΑΡΗΡΕΝ. Ἰσχυρῶς ἥρμοςαι.] Reſpexit Euripidis Hippolyt. v. 1090.

Ἄρηρεν, ὡς ἔοικεν ——

ΠΟΡΙΠΑ. Πόρτις, περιςής.] Legendum, Πόρις, πόρτις — Περιςής. Euripides Bacch. 736.

Καὶ τὴν μὲν ἂν προσεῖδες εὔθηλον ΠΟΡΙΝ
Μυκωμένην ἔχουσαν ἐν χεροῖν δίχα.

Ad quem locum vide Barneſium.

ΑΝΕΙΛΑΤΟ. Ἀνέλαβεν, ἐπανεκαλέσατο.] Forſan legendum ἐπηγκαλίσατο, ut reſpexerit Act. Apoſt. vii. 21. Ἀνείλετο αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραὼ, καὶ ἀνεθρέψατο αὐτὸν ἑαυτῇ εἰς υἱόν. Euripides Heraclid. v. 42.

Ἡ δ' αὖ τὸ θῆλυ παιδὸς Ἀλκμήνη γένος,

Ἔσωθε

PARS IV.

Ἔστωθι καὶ τῶδ' ΑΠΗΓΚΑΛΙΣΜΕΝΗ,
Σώζει ——

ΟΧΕΙΑ ΠΟΝΤΙΑ. Ἡ ἄγκυρα, παρὰ τὸ ὀχεῖν &c.] Euripides Helen. v. 284.

Ἄγκυρα δ' ἥ μου τὰς τύχας ὤχει μόνη.

ΚΡΥΠΤΕΥΟΜΑΙ. Ἐνεδρεύομαι.] Euripides Helen. v. 548.

—— ὅτι πως κρυπτεύομαι
Πρωτέως ἀσέπτου παιδὸς ἐκ βουλευμάτων;

Quo reſpexit Heſychius.

ΚΕΚΡΑΝΤΑΙ. Τετέλεσται.] Euripides Ion. v. 1010.

Πῶς οὖν κέκρανται δίπτυχον δῶρον θεᾶς;

ΟΜΟΠΤΕΡΟΙ. Ὁμότριχοι.] Euripides Electra v. 530.

Πολλοῖς δ' ἂν εὕροις βοστρύχους ὁμοπτέρους.

ΠΑΡΗΓΟΡΕΙ. Παρακαλεῖ.] Reſpexerit Sophoclem apud Schol. ad Euripid. Phœniſ. v. 308. ubi legendum,

ΤΙΣ με παρηγορεῖ ——

ΟΡΕΓΜΑ. Βῆμα.] An legendum, Ῥέγμα, βάμμα? Heſych. Ῥέγματα, βάμματα. Euripides Phœniſſ. 314.

Παρηΐδων τ' ὄρεγμα.

Ubi

Ubi Schol. Ἐκταμα. Fortaſſe,

Παρήιδων τε ῥέγμα,

Ruborem genarum,

ΥΠ' ΑΥΝΗΝ. Παρ' Ἑκαταίῳ Φιλητᾶς.] Forſan, Παρ' Ἑκαταίῳ Μιλησίῳ. Legendum quoque, Αὐλήν.

ΕΚΒΟΛΗ ΛΟΓΟΥ. Παράβασις.] Arrian. Exped. Alex, lib. vi. p. 401. Ταῦτα μὲν δὴ ἐν ἐκβολῇ τοῦ λόγου ἀναγεγράφθω μοι. Vox reſtituenda Appiano de Bellis Mithridat. p. 323. Ταῦτα μὲν ὧν ἡγήσαιτο ἄν τις ἐς Ἀριςίωνα τὸν φιλόσοφον εἰρημένα, αὐτὸν αἴτιον τῆς ΕΚΒΟΛΗΣ τῶν λόγων γενόμενον. Vulgo male ἐσβολῆς.

ΦΙΛΗΜΗΣ. Φιλίας.] Legendum ſine dubio Φίλης, ἐμῆς, Φιλίας. Homer. Odyſſ. A. v. 203.

Οὔτι ἔτι δηρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
Ἔσσεται ——

Vide D. Heinſium ad Theocritum.

ΛΑΥΡΑ —— Ἡ φλόξ.] Appian. de Bellis Pun. p. 26. Καὶ περιπέμψας εἰς ἅπαν τὸ ςρατόπεδον, εἴπου τὶ ΛΑΥΡΟΝ εὕρισκε ΠΥΡ, κατέπαυε.

ΛΥΤΤΟΙ. Οἱ ὑψηλοὶ τόποι.] Homer. Iliad. P. 611.

—— ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐϋκτιμένης ἕπετ' αὐτῷ.

Ubi

PARS IV. Ubi Schol. Λύκτῳ. Πόλεως τῆς Κρήτης —— Ἔνιοι Λύττον φάσιν αὐτὴν διὰ τὸ κεῖσθαι ἐν μετεώρῳ τόπῳ· τὸ γὰρ ἄνω, καὶ ὑψηλὸν, λύττον φασί· τὸ ἐθνικὸν, Λύκτιος· καὶ θηλυκὸν, Λυκτῆις.

ΚΑΘΩΣΙΩΣΕ. Κατέλυσε, κατέθυσε.] Bentleius illud κατέλυσε delet. Lego, κατέκαυσε. Euripides Oreſt. v. 40.

—— πυρὶ καθήγνισαι δέμας.

Ubi Schol. Καθήγνισαι, ΚΑΘΩΣΙΩΤΑΙ, ΚΕΚΑΥΤΑΙ.

ΠΡΟΗΚΩΝ. Προβεβηκώς.] Reſtituenda iſta vox Xenophonti Lacedæm. Republ. p. 684. Καὶ τὰς μὲν προσηκούσας κόρας οἴκοι θρεπτέον. Legendum, προηκούσας. *Ætate provectas. Jam olim nubiles, ſed quas nemo duxerit ob patris infamiam.* Suidas: Προβεβηκόσι, παλαιοτέροις.

EX MARGINE HESYCHII.

ΑΓΗΝΟΡΙΑ. Ἀνδρεία —— Καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων τάσσεται. ἡ ἰσχύς. Ὡς τό·

—— Ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα.

ἐν τέγεϊ.] Illa ἡ ἰσχὺς locum non ſuum obtinent: nam Hemiſtichium allatum pertinet ad ἀλόγων ζώων.

ζώων. Quare vel delenda vel alibi ſubjmovenda. PARS IV.
Fortaſſe ſcribendum,

—— Ἀγηνορίῃ δέ μιν ἔκτα.

Ἠ ἰσχὺς, εὐγένεια. Neque enim placet Pergeri emendatio, ἐν Τείχει. Vel forſan ſcribendum ex Poeta aliquo,

—— Ἀγηνορίῃ δέ μιν ἔκτα
Ἐν Τεγέῃ ——

In Tegea ſcilicet: niſi mavis ἐν τέγει. *In domo.* Sed legendum denique, Ἔκλεινε. Interpretatio eſt τȣ̃, ἔκτα. Sic Noſter infra: Ἔκταν, ἔκτεινα. Vide nos in Epiſt. Crit. v. Ἀτ]έλεβος.

ΑΓΚΑΛΙΔΑΝ ΕΛΚΕΙΝ. Αἴρειν ξύλα εἰς ἔργατα.] Scribe Ἀγκαλίδας ἔχειν. Nicoſtratus apud Athenæum lib. xiv. 1. p. 615.

Κηφισόδωρον ȣ̓ κακῶς μὰ τὸν Δία τὸν Πλάνον
Φασὶ ςενωπῷ εἰς ςενὸν ςῆσαι τινὰς
Ἀγκαλίδας ΕΧΟΝΤΑΣ ——

Deinde lege cum Heinſio, ΩΣ ΕΡΓΑΤΑΙ. Plutarch. Romulo p. 22. Χόρτȣ καὶ ὕλης ἀγκαλίδα κοντῷ περικειμένην ἀνέχων. Idem Catone p. 782. ξύλων ἀγκαλίδας. Quare legendum, opinor, ΑΓΚΑΛΙΔΑ ΑΝΕΧΕΙΝ.

ΑΓΝΥΣΤΑΣ. Λείας. Οἱ δὲ, τὰς ὤας τῶν ἱςῶν.] Lege et diſtingue, Ἀγνύθας. Λείας, οἱ δὲ, τὰς ὤας τῶν ἱςῶν. Alii λείας τῶν ἱςῶν, alii ὤας τῶν ἱστῶν. Hæc mens Heſychii.

ΑΔΙΑΚΕ-

PARS IV.

ΑΔΙΑΚΕΛΕΥΘΩι. Ἀνδεία.] Illud Ἀνδεία eſt non niſi pars veræ lectionis. Lego, Ἀδιακελεύθῳ, ἀδιαβάτῳ.

ΑΔΡΑΣΤΟΣ. Πρῶτος ἱερέων Νέμεσιν ἱδρύσατο.] Lego, ἱερὸν Νεμέσεων. Confer nos ſupra P. II. v. Ἀδραςία.

ΑΕΛΛΟΘΡΙΞ. Ποικιλόθριξ, ἢ πυρεωρὺς ἢ συνεχεῖς ἔχουσα τὰς τριχάς.] Cum ποικιλόθριξ explicat, reſpicit ad Αἰολόθριξ. Cæterum pro πυρεωρὺς legendum omnino παρηόρους. Schol. ad Theocriti Idyll. xv. 8. Πάραρος, (quod idem ac παρήορος) ὁ ἀνάρμοςος.

ΑΕΡΓΟΣ. Ἀργὸς, ἢ ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ.] Recte Heſychius, Vox hæc reſtituenda Theocrito in Syracuſ. v. 50, ubi vulgo male legitur ἐμοί.

Οἷα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροταμένοι ἄνδρες ἔπαισδον,
Ἀλλάλοις ὁμαλοὶ, κακὰ παίγνια, πάντες ΑΕΡΓΟΙ.

ΑΕΣΣΙΦΡΩΝ. Ματαιόφρων.] Scribe Αἰσίφρων, ex Homeri Iliad. Υ. 183.

—— ὁ δ' ἔμπεδος, οὐδ' ΑΕΣΙΦΡΩΝ.

ΑΘΑΜΒΕΣ. Φρύνιχος Ἀλκήςιδι·

Σῶμα δ' ἀθαμβὲς γυιοδόνιςον τήρει.]

Lego ΓΥΙΟΔΟΝΗΤΟΝ, ut πτεροδόνητος apud Comicum in Avib. v. 1402.

Οὐ γὰρ σὺ χαίρεις ΠΤΕΡΟΔΟΝΗΤΟΣ γενόμενος;

ΑΘΑΡΙΟΙ

ΑΘΑΡΙΟΙ —— Τινὲς δὲ, μὴ ἀδόμενοι ἄρθρῳ.] Recte. Reſpexit illud Luciani in Eunucho, Ἄρθρα ἐν ἄρθροις. Nam ἄρθρον utriuſque ſexus eſt. Latini, *Rem in re*. PARS IV.

ΑΙΓΑΙΟΙΣ. Θαλασσῶν. περιαγνίζουσιν.] Lego, Αἰγαῖον, θάλασσαν περιαγίζουσαν. Vel potius, Αἰγαίοις, θαλασσῶν περιαγίζουσιν. Vox dicitur de iis maribus, quæ valde tempeſtuoſa ſunt.

ΑΙΘΕΡΙΟΝ. Καὶ οὐράνιον.] Legendum, Αἰθέριον, ΑΕΡΙΟΝ καὶ οὐράνιον.

ΑΙΜΑΛΙΑ. Ἀλλαιλία.] Scribendum, Αἱμαλία. Suidas: Ζωμὸς μέλας, ἡ λεγομένη αἱμαλία. Quod Kuſterum fugiſſe miror. Hinc Sophilus apud Athenæum lib. iii. 36. p. 125.

Ὁ πορνοβοσκὸς γάρ μ' ὑπὸ κνισολοιχίας
Χορδήν τιν' ΑΙΜΑΤΙΑΤΙΝ αὐτῷ σκευάσαι
Ἐκέλευσε ταυτὴν ἐμὲ ——

Hinc et Heſychius infra: Προγόνιαν, ΥΦΑΙΜΑΤΙΟΝ.

ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΝ. Μυροθήκη, λίθος ψήφινος.] Lego, ΛΗΚΥΘΟΣ ψήφινος. Scribebatur ληθος. Hinc error.

ΑΛΑΩΝ. Τυφλῶν.] Reſpexit Sophoclis Oedip. Col. v. 145.

—— ἀλαῶν

terum hic *Thucydidem* pro *Platone* poſuit Pollux, memoriæ vitio: quod et ſæpius accidit.

ΞΕΝΟΦΩΝ —— οὕτως εἰπών· Ὅσα δ' οὐδ' ἐν δικαχλίνῳ μεγάλῳ στέγῃ. Lib. i. 80.] Iſtud μεγάλῳ non habet Xenophon. Nimirum eſt Gloſſa ad vocem δικαχλίνῳ oppoſita. Niſi pro μεγάλῳ legendum συμμέτρῳ cum Xenophonte. Vide Xenoph. Oeconom. p. 69.

ΠΕΤΤΑΝΙΑ, πίστα, συπεῖον, &c. Lib. i. 84.] Lego, Παττάνια ſive Παττάλια.

ΑΝΤΛΟΝ. Ὅθεν καὶ ΥΠΕΡΑΝΤΛΟΝ ΣΚΑΦΟΣ. Lib. i. 92.] *Sentina gravis*. Ita reddendum. Dion Caſſius lib. lii. Ὁρᾷς γὰρ ὡς ὑπέραντλός ἐστι. Mox apud Polluc. §. 113. ΚΑΤΑΝΤΛΟΝ ἦν τὸ σκάφος.

ΩΣ εἰς ἀπογεωργὴν καιρὸν εἶται. Lib. i. 112.] Pro εἶται lego νοεῖται. *Intelligit*.

ΕΠΛΗΡΩΣΕ τὰς ἀκοάς. Lib. i. 118.] Malim, Ἐπήρωσε τὰς ἀκοάς. *Aures ſauciavit*. Sic mox, Ἐξεπάταξε τὰς γνώμας. Latini, *Mente deminutus aures ſauciavit*. Marcellinus xxii. 15. *Æthiopiæ partes prætermeans Nilus*, —— *æſtuans inundatione ditiſſima ad cataractas*, i. e. *præruptos ſcopulos venit, e quibus præcipitans ruit potius quam fluit; unde Atos olim accolas*

μὸς, ἀποθωρακισμός. Theognetus apud Athenæum lib. xiv. 1. p. 616.

Ἀπικραιπάλα τὰ πλεῖςα τῦ γελάσαι χάριν.

Hinc Ἀποκραιπαλισμός.

ΑΠΟΠΑΤΤΑΝΕΥΟΥΣΙ. Περιβλέπεσιν.] Bentleius in Epiſtola ad Joan. Daviſium legit, Ἀποπαπτανέεσι, περιβλέψεσιν. Vide et Clarke ad Homeri Iliad. Ξ. 101.

ΑΠΟΣΤΑΣ. Φυγών. Αἰσχύλος — καὶ Ἀλκμήνη.] Forſan ſcribendum, καὶ Ἀμυμώνη. Cujus Fabulæ meminit Athenæus lib. xv. 12. p. 690. et Ammonius v. Γῆμαι. Vide Heſych. v. Θρώσκων.

ΑΠΟΧΡΑΙΝΕΙΝ. Τὸ ἀποληφθὲν τῶν χρωμάτων παρὰ τοῖς ζωγράφοις.] Lego, Ἀποχρανθέν. Τὸ ἀπαλειφθὲν τῶν χρωμάτων παρὰ τοῖς ζωγράφοις.

ΑΡΓΕΣΤΑΙ. Οἱ ἐτήσιοι.] Diodorus Siculus p. 47. Edit. Weſſeling. Ἀργέςαι κοινωνῦσι τῆς τῶν ἐτησίων προσηγορίας.

ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ —— καὶ Λαχάρας.] Lego, καὶ Γλυκέρας. Quod non uno nomine ſe commendat. Vide et v. Δορυαλλός.

ΑΡΣΠΑΚΕΣ. Δρύες ἐπικεκομμέναι.] Lego, Ἄοπαγες, δρύες ἐπικεκαμμέναι. Vide Heſych. v. Κίρκοι.

ΑΡΡΑΓΕΣ

PARS IV.

ΑΡΡΑΓΕΣ ΟΜΜΑ. Οὐ δακρύον.] Scribendum, Οὐ δακρυόεν.

ΑΣΤΕΚΤΟΣ. Ἀφόρητος, ἀβάστακτος.] Photius Epiſt. 244. Ἄστεκτον δίψαν. Ita legendum, non ἄστηκτον. *Sitim intolerabilem.*

ΑΣΩΔΗΣ. Ἀμμώδης.] Plutarch. de Solert. Animal. p. 974. Ἀσώδης γενομένη πρὸς τὰς μυρμηκιὰς τρέπεται. Interpres, *cum nauſea tentatur.* Atque in hoc ſenſu cepit Salmaſius.

ΑΤΑΛΜΑΤΑ.] Lego, Ἀγάλματα.

ΑΤΕΓΚΤΟΣ. Ὁ μήτε δακρύων, μήτε ἱδρῶν, ἀνένδοτος, καὶ γὰρ ὁ ἐλεῶν δακρύει.] Hinc corrigendus Suidas: Ἀτέγκτοις, τοῖς μήτε δακρύουσι, μήτε ἱδρῶσι, ἀβρόχοις. Vulgo legitur δάκρυσι. Vide nos in Epiſt. Crit. v. Ἀτέγκτοις. Cæterum hic legendum puto: Ἀνένδοτος πρὸς ἔλεον· καὶ γὰρ ὁ ἐλεῶν δακρύει. Sic recte procedet ſententia. Suidas: Ἀστόργους — Ἀνελεήμονας δὲ, τοὺς ἀκαμπεῖς καὶ ἀνενδότους.

ΑΤΛΑΣ —— Καὶ ἡ διιοῦσα εὐθεῖα ἕως τῶν πυλῶν.] Pro πυλῶν lego πυγῶν.

ΑΥΡΙΒΑΤΑΣ. Αἰσχύλος τὸ Αὔριον, ἐπὶ τοῦ ταχέως τίθησι.] Lego, Αἰσχύλος τὸ, αὐρὶ, ἐπὶ τοῦ, ταχέως τίθησι. Idem αὐριβάτας et ταχυβάτας, ſive ταχυβήμων. Hæc mens Heſychii.

ΑΚΜΟΝΙΔΗΣ.

ἈΚΜΟΝΙΔΗΣ: Ὁ Χάρων. Καὶ ὁ Οὐρανός. Ἄκμονος γὰρ παῖς.] Antimachus apud Plutarch. Quæſt. Rom. p. 275. PARS IV.

Λέχρις δὲ δρεπάνῳ τέμνων ἀπὸ μήδεα πατρὸς
Οὐρανοῦ Ἀκμονίδεω λάσιος Κρόνος ἀντιτέτυκτο.

Ubi ἀντὶ τοῦ, Λέχρις, legendum Λέχρις vel Λέχρια.

ΑΚΡΟΤΟΝ. Ἀδιαῤῥίπιστον, ἀπαίδευτον.] Fortaſſe, Ἀκρότονοι. *Validis artubus.* Vide Athenæum lib. xii. 13. p. 552.

ΑΚΡΟΧΟΡΔΟΝΕΣ. Ὄνομα πάθους.] Julian. Miſop. p. 339. Εἴ τις ἦν μοι καὶ ἀκροχορδὼν, ὥσπερ τῷ Κίμωνι. Plutarch. de Ser. Num. vol. ii. p. 563. Ἀκροχορδόνες, καὶ μελάσματα, καὶ φακοί.

ΑΓΡΕΤΑΝ. Ἡγεμόνα, θεόν.] Vox reſtituenda Æſchylo in Perſ. v. 1007.

Βεβᾶσι γὰρ οἵπερ ΑΓΡΕΤΑΙ ϛρατοῦ,
Βεβᾶσιν, οἷ, οἷ, νώνυμοι.

Ita legendum. Vulgo, ἀγρόται.

ΒΑΙΣ. Ῥάβδος φοίνικος.] Recte vidit Sopingius nihil mutandum. Ita I Maccab. xiii. 37. Τὸν ϛέφανον τὸν χρυσοῦν, καὶ τὴν βαΐνην ἣν ἀπεϛείλατε, κεκομίσμεθα. Pro βαΐνην Alex. βαΐν. *Ramum palmæ.* Sic II Maccab. xiv. 4. Ἧκε πρὸς τὸν βασιλέα Δημήτριον προσάγων αὐτῷ ϛέφανον χρυσοῦν καὶ φοίνικα.

PARS IV.

ΒΑΚΧΙΑΔΑΙ. Οὐ μόνον οἱ Μιλήσιοι, ἀλλὰ καὶ Κορίνθιοι.] Ita Crinagoras in Epigrammate apud Weſſeling. ad Diodorum Siculum vol. ii. p. 591. de Urbe Corintho:

Οἵης ἀνθ' οἵων οἰκήτορας, ὦ ἐλεεινὴ,
Εὕραο, φεῦ μεγάλης Ἑλλάδος ἀμμορίης.
Αὐτίκα καὶ γᾶς ἧς χθαμαλωτέρη, εἴθε Κόρινθε
Κεῖσαι, καὶ Λιβυκῆς ψάμμου ἐρημοτέρη.
Ἢ τοίοις διὰ πᾶσα παλιμπρήτοισι ἀθεῖσα
Θλίβειν ἀρχαίων ὀστέα ΒΑΚΧΙΑΔΩΝ.

ΒΛΗΣΤΡΙΜΟΣ.] Recte corrigunt, Βληστρισμός. A βληστρίζω. Quo verbo utitur Laertius in Xenophane p. 639. Βληστρίζοντες ἐμὴν φροντίδα. Heſych. ſupra: Βλασαρίζουσα, ἐπικροτοῦσα. Lego, Βλαστρίζουσα.

ΒΟΥΒΡΩΣΤΙΣ.] Plutarch. Sympoſ. lib. vi. 8. p. 694. Σμυρναῖοι τὸ παλαιὸν Αἰολεῖς ὄντες θύουσι Βουβρώστει ταῦρον μέλανα, καὶ κατακόψαντες αὐτόδορον ὁλοκαυτοῦσιν.

ΒΡΑΧΥΤΕΛΕΣ. Μικρόν. — Βραχυλέν, Βραχυτελῆ, μικρόν.] Lego uno ductu, Βραχυτελὲς, μικρὸν, ΒΡΑΧΥΛΟΓΟΝ. Βραχυτελῆ, μικρόν.

ΓΑΛΑΤΜΟΝ. Λάχανον ἄγριον.] Fortaſſe Γαλατικὸν, χαλεπὸν, ἄγριον. Plutarch. de Stoic. Repug. p. 1049. Ἄγρια ἔργα, καὶ βάρβαρα, καὶ Γαλατικά. Idem in Pompeio p. 633. Ἐκδύεται τὸ ἄγριον καὶ χαλεπόν.

χαλεπὸν. Themiſtius p. 349. Ed. Hard. Χαλεπώτατα ᾗ ἀγριώτατα τῶν ἐθνῶν. Vel ἀντὶ τῦ, χαλεπὸν, legendum μαχίμον. Plutarchus in Camillo p. 135. Οἱ δὲ Γαλάται — νέων ἀνδρῶν καὶ μαχίμων. PARS IV.

ΔΕΝΔΡΙΤΗΣ. Κροκόδειλος.] Plutarch. Sympoſ. lib. v. 3. p. 675. Διονύσῳ δὲ δενδρίτῃ πάντες, ὡς ἔπος εἰπεῖν, Ἕλληνες θύουσι.

ΔΕΟΜΕΝΟΣ. Νόμος, δεσμός.] Lego, Δεόμενος, νόμιος, δέσμιος. Et ſic corrigendus Suidas v. Δέμος.

ΔΙΑΛΕΓΕΙΝ. Ἀνακαθαίρειν. Οἱ δὲον ἀπιέναι, ἢ ἐκπλεῖν· ἀπὸ δὲ τῶν πλεοτῶν ἡ διαφορά.] Lego, Εἰ δέον ἀπιέναι. *Milites deligere ad foris militandum vel ad naves complendas.* Ἀπὸ δὲ τῶν πλεοτῶν ἡ ΜΕΤΑΦΟΡΑ. Vel forſan legendum, Οἷ δέον ἀπιέναι. *Quo, ubi abeundum.*

ΔΙΑΠΕΦΡΥΚΕΝΑΙ.] Lego, Διαπεφυκέναι. Dio Caſſius p. 783. Πάσης ἀστρολογίας ΔΙΑΠΕΦΥΚΕΝΑΙ.

ΔΙΑΤΕΡΣΑΙΝΟΝΤΕΣ. Διαξηραίνοντες.] Priſcus ex Edit. Hœſchelii p. 42. Ἅπαντα διατερσαίνοντες. Heſych. Τέρσει, τέργει, ξηραίνει. Ubi delendum τέργει, quod vel corruptio vel mala emendatio eſt τῦ, τέρσει.

καὶ τὰ ἐπ' αὐτῇ δῶρα. Lib. iii. 36.] Legendum, ἐκκαλύπτουσι. Vide Heſych. v. Ἀνακαλυπτήρια. Niſi ſubintelligatur ὁ νυμφίος, ut ſupra lib. ii. 59. Sic forſan legendum, τὴν νύμφην Ο ΝΥΜΦΙΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Γλαύκῳ· Καλύψας καλύμματος τριβωνίῳ διεπαρθένευσα. Lib. iii. 43.] Hæc ſunt ita legenda:

Καλυψάμενος καλύμματι τριβωνίῳ
Διεπαρθένευσα ——

Meipſum tegens veſte lacera et detrita.

ΠΑΜΠΟΝΗΡΟΙ. Lib. iii. 58.] Scribo, ΠΑΜΠΟΝΗΡΟΝ. Scilicet, *Malæ omnino notæ.* Ut ſupra §. 51. οὐ δόκιμον. Confer et Noſtrum infra, Lib. iii. §. 101. et §. 114.

Ο Δ' ΕΥΠΟΛΙΔΟΣ Πλοῦταξ πέπαικται. Lib. iii. 109.] Lego, ΤΟ Δ' Εὐπόλιδος &c. Interpres reddit πέπαικται, *ridetur.* Imo, *ludo jocoque fingitur.*

ΑΠΛΟΥΝ ΤΕ, καὶ πανοῦργον, —— καὶ εὔθημον. Lib. iii. 133.] Lego, εὔθυμον. Heſych. Εὔθυμον, ἁπλοῦν. Quin et legendum, Ἁπλοῦν τε καὶ ΑΠΑΝΟΥΡΓΟΝ. Quanquam non memini legiſſe. Sed vulgatum πανοῦργον ſtare nequit.

ΣΤΡΑΤΤΙΣ εἶπε· Τί ὅτι ὥσπερ οἱ ςαδιοδρόμοι

προανίςα-

μὲν ἀνεπίφρωτον, *Armaturam nullo ornatu inſignem*. PARS IV.

ΕΠΩΡΥΕΤΟ.] Jonas i. 11. Ἡ θάλασσα ἐπωρύετο.

ΕΡΙΘΗΑΙ. Ἐργασίαι, ἠρεθισμένοι.] Scribendum, Ἐριθεῖαι, ἐργασίαι. Suidas v. Δεκάζεσθαι. Ὅμοιον καὶ τὸ ἐριθεύεσθαι τῷ δεκάζεσθαί ἐστι· καὶ γὰρ ἡ ἐριθεία εἴρηται ἀπὸ τῆς τοῦ μισθοῦ δόσεως. Illud autem ἠρεθισμένοι alibi pertinet.

ΕΣΠΥΡΚΟΡΙΖΟΜΕΝ. Εἰς πῦρ ἐξηραίνομεν.] Vide Cl. Trilleri Obſervat. Crit. p. 142.

ΕΥΟΛΟΝ. Συνετόν.] Legebam, Εὔοδον. Sed legendum, Εὔολβον. Heſych. ſupra: Ἄνολβον, ἀνόητον. Vide Cl. Ruhnkenium in Append.

ΕΦΟΡΟΣ —— Θεὸς, ἐφόπτης.] Scribe, Θεῖος ἐπόπτης. Vide Euſebii Demonſt. Evang. p. 364.

ΕΨΙΑΤΙΜΟΝ.] Lego, Ἐψιάσιμον. Ut a γελᾶν γέλασιμος, ſic ab ἐψιᾶν ἐψιάσιμος. Nihil verius.

ΖΑΤΕΣ. Ζητεῖ.] Pro Ζατὲς lego Ζάτει. Theocritus Idyll. xxi. 66.

Ἐλπὶς τῶν ὕπνων ΖΑΤΕΙ τὸν σάρκινον ἰχθύν.

ΗΡΟΧΙΑ. Τὰ Θεοδαίσια. Οἱ δὲ, ἑορτήν.] Vide Suidam v. Ἀσυδρομία, ubi Θεοδαίσια *Feſtum* eſſe

apud

PARS IV. apud Afros dicit. Vide Heſych. infra v. Θεοδέσιος, ubi legendum omnino, Θεοδαίσιος.

ΘΕΟΠΤΙΑΝ. Θεοφανίαν.] Euſebius Demonſt. Evang. p. 309. Ἐνδόξον θεοπτείαν. *Dei adventum.*

ΘΕΡΜΑ —— Ἄδεια.] Forſan, Ἀλέα. Heſych. ſupra: Ἀλέα, θέρμη.

ΘΗΤΟΝ. Βωμόν.] Lego, Θητικὸν, Βωμολόχον.

ΘΡΑΝΟΓΡΑΦΟΥΣ. Τοὺς εὐπρεπεῖς τοιχογράφους.] Pro εὐπρεπεῖς lego εὐτελεῖς.

ΘΡΙΛΗΔΕΙΝ. Θρυλλεῖν.] Legendum, Θρυλληδεῖν. Ut φιλεῖν et φιληδεῖν, ſic θρυλλεῖν et θρυλληδεῖν.

EMENDATIONES

IN

JULIUM POLLUCEM,

&c.

ANEÍΠEN ὁ Θεὸς, ἀνεῖλεν ὁ Θεὸς, ἀπεφθέγξατο ἀμέτρως. Lib. i. §. 19.] Cod. Voſ. ἀπεφθέγξατο μέτρῳ. Lego, EMMETPΩΣ. Illud ἀμέτρως ineptum: neque enim proſa oratione dabantur Oracula.

ΑΡΩΜΑΤΑ λύειν ἐν πυρί. Τὰ δὲ ἀρώματα καὶ θυμιάματα καλεῖται. Θουκυδίδης δ' αὐτὰ εἴρηκεν ἁγνὰ θύματα, πρὸς τὰ αἱμάσσοντα καὶ σφαττόμενα ἀνατιθεὶς σμύρναν, λιβανωτόν. Lib. i. 26.] Primo legendum, ΘΥΕΙΝ ἀρώματα, non λύειν. Dixiſſet τήκειν. Hinc mox, θύματα ἁγνά. Deinde pro ἀνατιθεὶς lego cum doctiſſimo Camer. ἀντιθεὶς, vel potius, ἀντιτιθείς. *Opponens.* Sic infra §. 182. Ἔτι δὲ ἀδάμαστος πῶλος ἐρεῖς, ὁ τῷ ἱππαζομένῳ ἀντικείμενος, καὶ ἀπαίδευτος, καὶ ἄγριος· τούτῳ δὲ Ξενοφῶν ANTITIΘΗΣΙ τὸν ἤδη ἱππαζόμενον. Cæterum

terum hic *Thucydidem* pro *Platone* poſuit Pollux, memoriæ vitio: quod et ſæpius accidit.

ΞΕΝΟΦΩΝ —— *οὕτως εἰπών· Ὅσα δ' οὐδ' ἐν δικακλίνῳ μεγάλῳ στέγῃ.* Lib. i. 80.] Iſtud *μεγάλῳ* non habet Xenophon. Nimirum eſt Gloſſa ad vocem *δικακλίνῳ* oppoſita. Niſi pro *μεγάλῳ* legendum *συμμέτρῳ* cum Xenophonte. Vide Xenoph. Oeconom. p. 69.

ΠΕΤΤΑΝΙΑ, *πίσσα, συπεῖον,* &c. Lib. i. 84] Lego, Παῖλάνια ſive Παῖλάλια.

ΑΝΤΛΟΝ. Ὅθεν καὶ ΥΠΕΡΑΝΤΛΟΝ ΣΚΑΦΟΣ. Lib. i. 92.] *Sentina gravis.* Ita reddendum. Dion Caſſius lib. lii. Ὥσπερ γάρ ὡς ὑπέραντλός ἐστι. Mox apud Pollue. §. 113. ΚΑΤΑΝΤΛΟΝ ἦν τὸ σκάφος.

ΩΣ εἰς ἀπογεωργὴν καιρὸν εἶπαι. Lib. i. 112.] Pro *εἶπαι* lego *νοῆται.* *Intelligit.*

ΕΠΛΗΡΩΣΕ τὰς ἀκοάς. Lib. i. 118.] Malim, Ἐπήρωσε τὰς ἀκοάς. *Aures ſauciavit.* Sic mox, Ἐξεπάταξε τὰς γνώμας. Latini, *Mente deminutus aures ſauciavit.* Marcellinus xxii. 15. *Æthiopiæ partes prætermeans Nilus,* —— *æſtuans inundatione ditiſſima ad cataractas,* i. e. *præruptos ſcopulos venit, e quibus præcipitans ruit potius quam fluit; unde Atos olim*

accolas

accolas uſu aurium fragore adſiduo deminuto *neceſſitas vertere ſolum ad quietiora coegit*. Vide omnino viros doctos ad Polluc. infra, lib. ii. 60. et nos ad Heſych. P. III. v. Πηρόν. Vide et Suidam v. Ἀναπηρόν.

ΕΙΠΟΙ ἂν. αὐτὸν. Ὀρφανὸς αὔρας ἢ ΑΝΕΜΟΥ ΠΑΙΔΑ. Lib. i. 196.] Suidas: Ἀνέμου παίδων. Scribe cum Kuſtero, Ἀνέμου ΠΑΙΔΙΟΝ.

ΑΜΙΓΕΣΤΕΡΑ γὰρ αὐτῷ τὰ καινὰ χωρία· ἀπαγορεύει δὲ τοῖς συνήθεσι. Lib. i. 206.] Lego cum viris doctis, ΑΜΙΣΕΣΤΕΡΑ. Sed et ſcribendum ἀπαγορεύει, non ἀπαγορεύειν.

ΠΙΔΑΤΟΥΣΑ ΓΗ. Lib. i. 238.] Forſan, Πιδηέσσα. Heſych. Πιδηέσσης, καθύδρου. Eum vide. Sed et recte πιδύουσα. A Πιδύειν. Vide Suidam v. Πιδύειν. Confer Cl. Pierſoni Veriſimil. p. 112. et nos in Heſychium P. IV. v. Πηδυεῖ.

ΕΡΕΓΜΟΣ ὑῶν. Lib. i. 251.] Lego, cum H. Stephano, ΕΙΡΓΜΟΣ ὑῶν.

ΞΕΝΟΦΩΝ δὲ, τὴν ἀγήραντον δόξαν· Ὑπερίδης δὲ, τὸν ἀγήρατον χρόνον. Lib. ii. 14.] Hyperides apud Stobæum in Ἐπιταφίῳ

Τὴν εὐδοξίαν ἀγήρατον.

Reſpexit autem Sophoclis Antigon. v. 620.

——— ἀγήρως

——— ἀγήρως δὲ χρόνῳ δυνάςας
Κατέχεις Ὀλύμπυ
Μαρμαρόεσσαν αἴγλαν.

ΑΛΛΑΙ δὲ κυαμίζυσιν αὐτῶν· ἤγυν πρὸς ἄνδρας εἰσὶν ἐκπελήσιμοι σχεδόν. Lib. ii. 18.] Hunc locum Ariſtophanis, qui Criticos fruſtra exercuit, ita legerim:

Ἄλλαι δὲ κυαμίζυσιν αὐτῶν, ΤΟΙΓΑΡΟΥΝ
Πρὸς ἄνδρας εἰσὶν ἐκπετήσιμοι σχεδόν.

Aliæ autem ſunt jam grandiuſculæ, atque ideo
Fere maturæ viris.

ΕΚΤΟΡΕΙΟΣ ΚΟΜΗ. Περὶ ἧς φησὶν Ἀναξίλας Τὴν Ἑκτόρειον τὴν ἐφήμερον κόμην. Lib. ii. 29.] Lege ΕΦΙΜΕΡΟΝ. *Decoram, amabilem.* Theocritus Idyll. i. 61.

——— τῷ κέν τυ μάλα πρόφρων ἀρεσαίμαν,
Αἴκέν μοι τὺ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον ἀείσῃς.

Ad quem locum male Heinſius.

ΕΚΑΛΕΙΤΟ δέ τι ——— καὶ προκόμιον προσθετὸν, ὐ ΓΥΝΑΙΚΩΝ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἄνδρων, ΟΙ ἐνδεῶς τριχῶν ἔχοντες. Lib. ii. 30.] Ita legendus ſine dubio et diſtinguendus iſte locus. Οἱ ἐνδεῶς τριχῶν ἔχοντες. *Qui crines raros vel nullos habent.* Quanquam illud ὁ ferri poſſit, quod debetur Kuhnio.

KAI

ΚΑΙ ΚΟΜΜΩΤΡΙΑΙ αἱ γυναῖκες. Οἱ δὲ, καὶ κεροπλάςας αὐτὰς ἐκάλεσαν, ὅτι κέρας ἡ κόμη. Lib. ii. 31.] Inepte Pollux: ſcribendum enim κερατοπλάςας. Κεροπλάςας tamen agnoſcit Heſychius. Sed vera lectio eſt κηροπλάςας. Quippe κηρὸς eſt *Fucus muliebris*. Hinc κηρίναι *fæminæ, quæ faciem* κηρῷ *illinunt*. Vide omnino nos ad Suidam P. II. v. Κήρινον ἐκμαγεῖον. Quare κομμώτριαι et κηροπλάςαι eædem ſunt. Heſych. Κηρίσμα, ὁμίλημα. Legendum, Κηρίωμα, μίλτωμα. Nam μίλτος eſt *ceruſſa*, qua utuntur mulieres. Vel pro Κηρίωμα fortaſſe legendum, Ὁμοίωμα.

ΛΕΓΕΙ δέ πυ καὶ Ἄρατος ἐν τοῖς Ἰατρικοῖς·

Ἤδη γάρ τότ᾽ ὄπωπα καρήατα πολλὰ μὲν αὔτως
Μεσσατίης κορυφῆς μίαν συνέργμενα γραμμῇ,
Πολλαὶ δ᾽ ἀρραφέες κεφαλαὶ πάγεν ἀνθρώποισι.

Lib. ii. 38.] In primo verſu ἀντὶ τοῦ, τοτ᾽, fortaſſe legendum, πότ᾽. *Aliquando*. Et in ſecundo pro γραμμῇ placet ῥαμμῇ. *Sutura*.

ΠΑΡΑ δὲ Ἀριςοφάνει, σκάφιον·

Ἵνα μὴ καταγῆς σκάφιον πληγεὶς ξύλῳ.

Lib. ii. 39.] Recte Canterus, κατεαγῆς. Quin et ſcribendum, κατεαγῆς ΤΟ σκάφιον. Nam primam in σκάφιον ſemper corripit Ariſtophanes. Quanquam produci quoque poſſit ante φ.

KAI ἀδακρύτας, ὡς Ἰσοκράτης καὶ Ὅμηρος. Lib. ii. 64.] Vide Arnaud ad Oppian. p. 182.

KAI Σοφοκλεῖ δακρύων, κλαυθμυριζόμενος. Ibid.] Illud δακρύων litura ſanandum eſt: niſi legendum, quod puto, Σοφ. δὲ Ἀκρισίῳ, κλαυθμυριζόμενος. De Sophoclis *Acriſio* vide Meurſium de Tragœd. p. 38.

ΟΜΜΑΤΩΝ δὲ, τὸ μὲν ἐν μέσῳ μέλαν, κόρη· ἧς ἡ αὐγὴ, γλήνη. Lib. ii. 70.] Fortaſſe delendum τὸ, ἧς, et legendum, ἡ αἴγλη, γλήνη. Ariſtænetus Epiſt. p. 4. Καὶ τὸ κύκλον λευκὸν, αἴγλην λευκότατα.

EI ΔΕ ΔΕΙ τι καὶ παραμῖξαι τῷ γλυκεῖ τῆς ἱστορίας διὰ τὸ τῆς ἀκοῆς ἐπαγωγόν. Lib. ii. 94.] Imo legendum, ΤΟ ΓΛΥΚΥ τῆς ἱστορίας.

ΠΑΡΑ ΔΕ Εὐπόλιδι, προπέσεως σχῆμα· Ὅταν δὲ πίνωσι τὴν ἐπιδέξια. Lib. ii. 159.] Verſus erit perfectus, ſi ſcripſeris,

Ὅταν δὲ ΔΗ πίνωσι τὴν ἐπιδέξια.

Crebrius occurrit apud Veteres δὲ δὴ, et non raro alter alterum abſorbet. Subaudit. πόσιν. Sic mox δὲ pro δὴ apud Anaxandridem.

KAI ΠΕΡΙΖΩΣΤΡΑΝ Ἀναξανδρίδης εἴρηκεν· Ὡς δὲ παχεῖαν τὴν περιζώστραν, ἔχει. Lib. ii. 166.] Scriben-

Scribendum ob verſum, Ὡς δή. Niſi malis,

Ὡς δὲ ΤΡΑΧΕΙΑΝ ——

Ο ΔΕ ΚΩΜΙΚΟΣ Πλάτων, καὶ ποδάργα εἴρηκε. Lib. ii. 196.] Legendum, ποδαγρία. Latini, *Podagra*. Græci ἀγρεῖ pro αἱρεῖ, ut apud Sapphon. a Longino laudatam p. 28.

Καδδ' ἱδρὼς ψυχρὸς χέεται, τρόμος δὲ
Πᾶσαν ΑΓΡΕΙ ——

Hinc homo ποδαγρίᾳ laborans, quaſi *pedibus captus*.

ΛΕΓΕΤΑΙ δὲ καὶ σπληνίον. Lib. ii. 220.] Vocem σπληνίον uſurpat Philemon p. 368. Edit. Clerici,

Ὡς σπληνίον πρὸς ἕλκος οἰκείως τεθὲν
Τὴν φλεγμονὴν ἔπαυσεν, οὕτω καὶ λόγος.

Ο ΔΕ ΠΕΝΘΕΡΟΣ ἐγγυᾷ, ἁρμόζει, ὅθεν τινὲς τῶν πολλῶν ἁρμοστὴν τὸν μνηστῆρα ἐκάλεσαν. Lib. iii. 34.] Legendum, Ὁ δὲ πενθερὸς ἐγγυᾷ, μνηστὴρ δὲ ἁρμόζει, ὅθεν &c. Quod vel ſenſus loci efflagitat.

Ο ΜΕΝ ΤΗι ΚΟΡΗι, νυμφίος. Lib. iii. 35.] Ita legendum, deleto ἐπί. Quod eſt repetitio præcedentis. Sic mox, Ἡ δὲ ἐκείνῳ, νύμφη.

ΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ. Οὐ γὰρ μόνον ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἐκκαλύπτει τὴν νύμφην, οὕτω καλοῖτ' ἂν, ἀλλὰ

καὶ

καὶ τὰ ἐπ' αὐτῇ δῶρα. Lib. iii. 36.] Legendum, ἐκκαλύπλουσι. Vide Heſych. v. Ἀνακαλυπτήρια. Niſi ſubintelligatur ὁ νυμφίος, ut ſupra lib. ii. 59. Sic forſan legendum, τὴν νύμφην Ο ΝΥΜΦΙΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ Γλαύκῳ· Καλύψας καλύμματος τριβωνίῳ διεπαρθένευσα. Lib. iii. 43.] Hæc ſunt ita legenda:

Καλυψάμενος καλύμματι τριβωνίῳ
Διεπαρθένευσα ——

Meipſum tegens veſte lacera et detrita.

ΠΑΜΠΟΝΗΡΟΙ. Lib. iii. 58.] Scribo, ΠΑΜΠΟΝΗΡΟΝ. Scilicet, *Malæ omnino notæ*. Ut ſupra §. 51. οὐ δόκιμον. Confer et Noſtrum infra, Lib. iii. §. 101. et §. 114.

Ο Δ' ΕΥΠΟΛΙΔΟΣ Πλέταξ πέπαικται. Lib. iii. 109.] Lego, ΤΟ Δ' Εὐπόλιδος &c. Interpres reddit πέπαικται, *ridetur*. Imo, *ludo jocoque fingitur*.

ΑΠΛΟΥΝ ΤΕ, καὶ πανοῦργον, —— καὶ εὔθυμον. Lib. iii. 133.] Lego, εὔθυμον. Heſych. Εὔθυμον, ἁπλοῦν. Quin et legendum, Ἁπλοῦν τε καὶ ΑΠΑΝΟΥΡΓΟΝ. Quanquam non memini legiſſe. Sed vulgatum πανοῦργον ſtare nequit.

ΣΤΡΑΤΤΙΣ εἶπε· Τί ὅτι ὥσπερ οἱ ςαδιοδρόμοι πρωανίςα-

προαναςῆσαι; Lib. iii. 146.] Lego,

Τί Δ' ὥσπερ οἱ ςαδιοδρόμοι προανίςασαι;

Cur ante tempus exurgis, ad inſtar curſorum?

ΟΠΕΡ ΕΝ ΤΑΙΣ ΣΦΟΔΡΟΜΑΧΙΑΙΣ γίγνεται, προδοσία ἐλέγετο. Lib. iii. 148.] Hæc fruſtra ſollicitant viri eruditi. Nihil mutandum. Intelligendum de *prælio, cum hoſtes ob nimium ardorem procurrere ſive ulterius progredi ſinamus, ut deinceps eos circumveniamus.* Quod προδοσία eſt. Ἐν ταῖς σφοδρομαχίαις. *In pugnis acerrimis.*

ΚΑΙ ΑΡΙΘΜΕΙΝ, καὶ ςάναι, καὶ ἰᾶναι, καὶ ἰᾶσθαι. Lib. iv. 17.] Legendum, καὶ ἱςάναι, καὶ ἰᾶσθαι, deleto illo ἰᾶναι, quod eſt corruptio τῦ, ἱςάναι. Quomodo quis vocem præcedentem emendaverat.

ΘΩΠΕΥΕΙΝ. Ὑποθεῖν. Lib. iv. 49.] Aſſentior Jungermanno legenti, Θωπεύειν, ΥΠΟΘΩΠΕΥΕΙΝ. Quod unice verum.

ΚΑΙ ΕΡΕΤΙΚΑ δή τιν' αὐλήματα, καὶ ποιμενικά. Ἐπίχαρμος δὲ, καὶ ποιητικόν τι μέλος αὐλεῖσθαί φησι. Lib. iv. 56.] Illud ποιητικὸν nihili eſt, nec hoc loco ſtare poteſt. Quin et illud ποιμενικὰ ad Epicharmum pertinere puto, ut Carminis Bucolici Scriptorem. Lego igitur: Ἐρετικὰ δή

τινα

τινα αὐλήματα ϗ ΠΟΛΕΜΙΚΑ. Ἐπίχαρμος δὲ καὶ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΝ τι μέλος αὐλεῖσθαί φησι. Quod verum puto.

ΑΠΟ ΔΕ ΤΟΥ αὐτοῦ τε ϗ τοῦ ἐρωμένου, Τερπάνδρειος, ϗ Καπίων. Lib. iv. 65.] Nempe Κηπίων ſive Καπίων Terpandri ἐρώμενος diſcipulus. Sic Noſter infra §. 79. Ὀλύμπου δ' ἦν οἰκέτης, ϗ μαθητής, ϗ ἐρώμενος. *Puer in deliciis, qui et diſcipulus.*

ΩΣ ΕΥΦΟΡΙΩΝ. Ὀρχόμενον Χαρίτων φαίνοιτ' ἂν ὀρχηθέντα. Lib. iv. 95.] Ita legendus et diſtinguendus iſte locus. Vide Plutarchum in Sylla p. 465.

ΟΘΕΝ ϗ Φρύνιχος ὁ κωμικός. Ἔμοι καταμηλῶν, ΚΑΙ φλέγματος γὰρ εἰ πλέως. Lib. iv. 181.] Dele iſtud καὶ, et lege cum Salmaſio,

Ἔμει καταμηλῶν, φλέγματος γὰρ εἶ πλέως.

ΔΙ' ΟΥ ΤΗΝ κεφαλὴν διωθεῖ τὰ θηρία, ὡς διεκπεσόμενα. Lib. v. 28.] Lego, ΔΙΕΚΠΑΙΣΟΜΕΝΑ. Vide Suidam v. Διεκπέσαντες, ubi lege Διεκπαίσαντες. Vide nos ad Heſych. P. IV. v. Διεκπέσαντες. Lycophron v. 125.

Λῆτιν ἐμπλαίσασαν ἐξ αὐτοῦ πτερῷ.

ΚΑΙ ΠΑΡΑ τοῖς παλαιοῖς, ϗ παρὰ Ἀριστοφάνει. Lib. vi. 24.] Lego, ΩΣ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει. *Ut, exempli gratia.*

ΚΡΑΤΙΝΟΣ

ΚΡΑΤΙΝΟΣ —— Οὔπω πίει τουτȣ̃ τον, ȣ̓δὲ πίομαι μάρωνα. Lib. vi. 26.] Primam producit πίομαι, quod patet ex Ariſtoph. Equit. v. 1286. ubi legendum,

ΟΥ ποτ' ἐκ ταυτȣ̃ μεθ' ἡμῶν πίεται ποτηρίȣ.

ΩΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ φησίν·

—— ἡ δὲ παῖδα

Κατέκλωσεν, ἡ δ' ἔλȣσεν, ἡ δ' ἐψώμισεν..

Lib. vi. 33.] Pro παῖδα ſcribendum cum Edit. Vulgat. παιδίον. Quod verſus poſtulat. Imperite mutavit Kuhnius.

ΤΟ ΔΕ ΟΒΕΛΙΣΜΟΛΥΧΝΙΟΝ παρὰ Θεοπόμπῳ τῷ κωμικῷ. Lib. vi. 103.] Hoc citat Noſter infra, lib. x. 118. Vide nos ad locum.

ΤΟΝ ΤΟΙΟΥΤΟΝ ἡ πόλις ȣ̓ χωρεῖ. Lib. vi. 130.] Demoſthenes contra Midian. Ἡ πόλις αὐτὸν ȣ̓ χωρεῖ. Quo reſpexit Pollux.

ΣΑΡΔΩΝΙΟΣ γέλως, ἔκγελως. Παρὰ Πλάτωνι, γελαστικός. Lib. vi. 200.] Lego, ΟΙ ΠΕΡΙ ΠΛΑΤΩΝΑ. *Plato et ejus diſcipuli.* Nam ſequitur, Οὕτω γὰρ ΟΡΙΖΟΝΤΑΙ τὸν ἄνθρωπον, ὅτι μόνος ἐξ ἁπάντων ζώων γελᾷ.

Ο ΔΕ ΟΙ ΝΥΝ ΦΑΣΙ τȣ̀ς οἰκέτας πρᾶσιν αἰτεῖν, ἐστιν εὑρεῖν ἐν ταῖς Ἀριστοφάνȣς Ὥραις·

Εἴ μοι κράτιστόν ἐστιν εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν,
Ἐκεῖ δ', ἕως ἂν εὕρω πρᾶσιν, μένειν.

Lib. vii. 13.] Verſus ſunt corrupti et male digeſti. Illud autem εὕρω eſt a Kuhnio. Veteres Libri εὕρωμεν habent. Quod rectum. Tu ſic lege et diſpone,

——— Ἐμοὶ
Κράτιστόν ἐστιν εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν,
Ἐκεῖ δ', ἕως ἂν πρᾶσιν εὕρωμεν, μένειν.

Mihi optimum videtur in Theſeos templum confugere, atque ibi manere, donec venditionem inveniamus. Nihil verius aut facilius. Poſſis etiam legere,

Ἐμοὶ κράτιστον εἰς τὸ Θησεῖον δραμεῖν.

Quod autem ſequitur apud Pollucem, Ἄντικρυς δὲ ἐν ταῖς Εὐπόλιδος Πόλεσι· Κακὰ τοιάδε πάσχω μὲν, οὐδὲ πρᾶσιν αἰτῶ, ita intelligendum eſt. Redde ἄντικρυς, *in ipſis verbis*. Sic infra, §. 41. Οὐκ ἄντικρυς μὲν ἐπὶ τούτε εἰρημένον, ὑποδηλούμενον δέ. Vides vim τοῦ, ἄντικρυς. Eupolidis verſus ita ſcribe,

——— Κακὰ τοιάδ' οἰκέται
Πάσχουσιν, οὐδὲ πρᾶσιν αἰτοῦσι ———

Nam ſupra occurrit οἰκέτας πρᾶσιν αἰτεῖν. Unde ſupplendus Eupolis.

ΦΕΡΕΚΡΑΤΗΣ εἴρηκεν ἐν Πέρσαις·
——— Τὸ παιδίον
Τὸ πολλαγόρατον, κἀπὸ πολλῶν θ' ἡλίων.

Lib.

Lib. vii. 15.] Quid illud πολλαγέρασον? Legendum puto, πολλαγορᾶς ὄν. Pro πολλῆς ἀγορᾶς. Vel fortaſſe, πολλαγοραῖον. Quæ ſequuntur, κἀπὸ πολλῶν θ' ἡλίων, ſana ſunt, neque intellexerunt ea viri docti, qui miris modis ſollicitarunt. Vertendum, *Puer ſervus, qui ſæpius magiſtrum mutavit, atque ſub multis ſolibus vitam egerat.* A longinquo ſcilicet petitus. Horat. Lib. ii. Od. xiv.

> ——*Quid terras alio calentes*
> *Sole mutamus?*

Terent. Eunuch. Act. iii. Sc. ii.

> *Ex Æthiopia eſt uſque hæc*——

Confer et ad hunc Pherecratis locum Cl. Hemſterhuſium ad Polluc. lib. x. §. 18. v. Ἐν Γαλλασίμῳ.

Ὁ ΚΡΑΤΙΝΟΣ ἐν Διονυσαλεξάνδρῳ φησί·

> Νακότιλτος ΩΣΠΕΡ κῳδάριον ἐφαινόμην.

Lib. vii. 28.] Ita legendum. Vulgo ὥσπερεὶ, quod verſum trucidat.

ΑΝΤΙΚΡΥΣ δὲ δοκεῖ ἐν τῷ Νικοχάρους Ἡρακλεῖ χορηγῷ, Φέρε νῦν ταχέως χιτῶνα τ' ἐπενδύτην, τῇ νον χρείᾳ βοηθεῖν. Lib. vii. 45.] Hæc paulum corrupta ſunt, et a Kuhnio male diſpoſita. Cod. Falkenburg. τὸν δὲ ἐπενδύτην. Unde ſcribo,

> Φέρε νῦν ταχέως χιτῶνα τὸν τ' ἐπενδύτην.

Fer ocyus tunicam atque amiculum meum.

S. Joan. xxi. 7. ΤΟΝ ΕΠΕΝΔΥΤΗΝ διεζώσατο, ἦν γὰρ γυμνός. Illa, τῇ νῦν χρείᾳ βοηθεῖν δοκεῖ, ſunt ita vertenda, *Favere videtur ſignificationi vocis nunc uſu receptæ.* Ut modo ſupra, Ὁ ἐπενδύτης ἐςὶν ἐν τῇ τῶν πολλῶν χρήσει, ὅς τις βέλοιτο καὶ τέτῳ τῷ ὀνόματι βοηθεῖν φαύλῳ ὄντι.

ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ δ' αὐτὸ, ἐναντία παρεξηγεῖται, Ταῖς δ' ἐν αὐταῖς ςολαῖσι τετραγωδημέναις, σκελέαις, καὶ τιάραις. Ἐν δὲ τοῖς Σκύθαις Ἀντιφάνης ἔφη, Σαράβαρα, καὶ χιτῶνας πάντας ἐνδεδυκότας. Lib. vii. 59.] Leopardus Emend. ii. 2. pro ἐναντία recte legit, ἐν Ἀντείᾳ. Quo titulo et Philyllius Fabulam ſcripſerat, teſte Suida v. Φιλύλλιος: necnon Eunicus, teſte Polluce lib. x. 100. Εὔνικος ἐν Ἀντίδι. Corrige ἐν Ἀντείᾳ. Sic quoque Suidas: Αἴνικος —— Δράμα αὐτῦ Ἄντεια. Aſſentior Kuſtero hic legenti Εὔνικος ex Polluce. Sed Antiphanis verſiculos apud noſtrum Pollucem ita lego,

Ταῖς δ' ἐν ςολαῖσι ταῖσι τετραγωδημέναις,
Στελέαις τε, καὶ τιάραις ——

Quæ ſequuntur ex eodem in Scythis ita ſcribenda ſunt,

—— Σαράβαρα,
Καὶ τὲς χιτῶνας πάντες ἐνδεδυκότες.

ΤΗΝ ΔΕ ἐργαζομένην τὸ λῖνον, λινεργὸν ἂν εἴποις, Ἀλέξιδος

Ἀλέξιδος εἰπόντος ἐν Βωμῷ· Γυνὴ λινεργὸς περὶ τοίχους ἀφείλετο. Lib. vii. 72.] Iſtud τοίχους verſum ſtrangulat. Lego,

Γυνὴ λινεργὸς περὶ ΠΟΚΟΥΣ ἀφείλετο.

Supra §. 28. Ἐρίων πιναρῶν ΠΟΚΟΝ. Hic vero de *lini* πόκῳ agitur. Paulo infra, Ἦν δὲ ἐκ ξύλου πεποιημένον κιόνιον, χεῖρας Ἑρμοῦ τετραγώνου ἔχον. Atqui iſte Ἑρμῆς erat ἄχειρ. Phurnutus de Natur. Deor. p. 167. Edit. Gale: Πλάττεται δὲ καὶ ΑΧΕΙΡ καὶ ἄπους καὶ τετράγωνος τῷ σχήματι ὁ Ἑρμῆς. Quare pro χεῖρας forſan legendum, σχῆμα. Sed vide Cl. Hemſterhuſ. lib. x. 176. ubi laudat Euſtathium.

ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ ἐν Ὀδυσσεῦσιν, ἐπὶ διακόνου ἔφη,
——— λάσιον ἐπιβεβλημένος.

Lib. vii. 74.] Corrigunt, idque recte forſan, ἐν Ὀδυσσεῖ. Sic ſæpius laudatur. Erotianus v. Λάσιον laudat Theopompum ἐν Ὀδυσσεῖ ά. Et ſic legerim apud Pollucem: nam ad eandem Fabulam uterque reſpicit. Vide Fabric. Biblioth. Græc. vol. i. p. 792.

ΑΡΓΥΡΑΓΧΗ, ὡς Δημάδης σκώπτων Δημοσθένη, συνάγχη λέγοντα εἰλῆφθαι, ἀργυρίζεσθαι δέ. Lib. vii. 104.] Lego, ut σκώμματι ſuus reddatur aculeus, ἀργυράγχη δέ. Vel potius, ἀργυράγχεσθαι δέ. Atque hoc verum. Aliter paulo extulit Plutarchus in Demoſthene p. 850.

ΜΕΡΗ ΕΡΓΩΝ ἐν Αἰσχύλȣ Θαλαμοποιοῖς· Ἀλλ' ὁ μέν τις, Λέσβιον φάτνωμά τι κύμ' ἐν τριγώνοις ἐμπεραινέτω ῥυθμοῖς. Lib. vii. 122.] Lego, Ἀλλ' ὁ μέν τις Λέσβιον φάτνωμα, ϗ

Κῦμ' ἐν τριγώνοις ἐκπεραινέτω ῥυθμοῖς.

MS. Jungerman. ἐκπεραινέτω habet, non ἐμπεραινέτω. Anglice, *Finiſh*. Male Interpres accepit de *Carminis Rythmis*. Λέσβιον φάτνωμα eſt, *Laqueare Leſbium*. Vide Heſych. et Suidam v. Φάτνωμα.

ΚΑΙ ΤΟ ΕΝ ΤΟΙΣ Φίλοις Εὐπόλιδος· Τί μισθοῖ; ποῖ; πόση τις ἡ φορά; Lib. vii. 133.] Legendum,

Τιμῆς μὲν, εἴποι τις, πόσης ἥδ' ἡ φορά;

Quanti conſtat, dicat quis, iſta portatio?

ΕΝ ΓΟΥΝ τῷ Ἀτ]ικῷ νόμῳ τῷ περὶ τῶν κοινῶν γέγραπται· Μὴ ἀνθρακεύειν, μὴ δὲ μολεύειν, μὴ δὲ πρεμνίζειν. Lib. vii. 146.] Pro κοινῶν lego οἴνων. *De* VITIBUS. Et μὴ ἀνθρακεύειν reddas, *Vites neque comburere. In carbones redigere.* Inepte Interpres, *Carbonariam exercere.*

Ο ΔΕ ἐπὶ τῶν ὅπλων ςρατηγός. Lib. vii. 155.] Hoc fortaiſſe verum. Ita Philoſtratus p. 526. Στρατηγήσας τὴν ἐπὶ τῶν ὅπλων. Sed, cum apud Pollucem agatur de Compoſitis, legerem omnino,

nino, Ὁ δὲ ἐπὶ τῶν ὅπλων, ἱπλεσφαιγίς. Confer Athenæum lib. v. 14. p. 213.

ΚΑΙ ΑΥΤΟ δὲ τὸ τέγος, ὃ μόνον οἱ νῦν κέραμον ὀνομάζουσιν, ἀλλὰ κ̀ Ἀριστοφάνης ἂν ἐοίκε καλεῖν, εἰπὼν ἐν Κωκάλῳ, Κοφίνους δὲ λίθων ἐκέλευον ἡμᾶς ἐπὶ τὸν κέραμον. Lib. vii. 162.] MS. Κοφίνους δὲ κάλων ἐκέλευες ἡμᾶς ἐπὶ τῶν λίθων κε κέραμον. Quæ corruptiſſima ſunt. Lego,

—— Κοφίνους δὲ κ̀ λίθων

Ἐκέλευες ἡμᾶς ἀναγαγεῖν ἐπὶ κέραμον.

Verbum ἀναγαγεῖν ex ingenio ſupplevi. Plutarch. de Solert. Animal. Τὰ ἀνάγοντα ζεύγη τοὺς λίθους. Kuhnius contra metri legem, δὲ λίθων legit. Poſſis δή. Sed illud κ̀ λίθων verius. Unde fecerint κάλων. Mox ſequitur, Καὶ τὰ εἴδη κεράμεια. *Species fictiles.* Ita recte. Vide Suidam v. Στλεγγίδες.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ἐν Ἀμφιαράῳ φησὶν, Ἔπειτ' ἔρειξεν ὡς ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ πτείσας. Lib. vii. 181.] Recte viderunt viri docti legendum πίσους, *piſa*, ex lib. vi. §. 60. Quin et tu ita diſpone,

Ἔπειτ' ἔρειξεν ἐπιβαλοῦσ' ὁμοῦ πίσους.

Deinde confregit mola injiciens ſimul piſa.

ΕΙΡΗΚΟΤΟΣ Φρυνίχου ἐν Τραγῳδοῖς, Σὺ δὲ τιμιοπώλης ὡς Ἀχιλλεὺς, οὐδὲ ἕν. Lib. vii. 195.]

Varia

Varia hic commenti ſunt viri docti, quæ nihil ad rem. Scribendum ſine dubio,

Σὺ δὲ τιμιοπώλης, ὡς Ἀχιλλεὺς, ὀυδένος.

Tu rem nihili, ut Achilles, magni vendis.

Virgilius reſpexit,

Exanimumque auro corpus vendebat Achilles.

Vide Caſaubon. ad Athenæum lib. v. 3. p. 403.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ἐν Σκηνὰς καταλαμβανούσαις, Τὴν πορδάλιν καλοῦσι τὴν κασαλβάδα. Lib. vii, 209.] Legendum puto,

Τὴν ΠΟΡΤΑΛΙΝ καλοῦσι τὴν κασαλβάδα.

Diminutivum a πόρτις. *Vitula.* Sic quoque μόσχους eas vocabant. Heſych. Πέζας μόσχους, οὕτως ἐκάλουν τὰς μισθαρνούσας ἑταίρας χωρὶς ὀργάνου. Ita diſtinguendus iſte locus. Quin et πώλους, *pullos*, vocabant. Heſych. Πῶλος, ἑταῖρα· πώλους γὰρ αὐτὰς ἔλεγον. Atque πώλια. Schol. ad Lucianum vol. i. p. 21. Γλυκέριον —— πόλιον. Scribe πώλιον. Sed ἀντὶ τοῦ, πόρδαλιν, fortaſſe legendum, πάρδαλιν. Theophraſtus de Cauſ. Plant. p. 383. Ζώων δὲ οὐδὲν, (εὔοσμον) εἰ μὴ τὴν πάρδαλιν.

ΡΕΥΜΑΤΩΝ σαλτικὴ, στατική.] Legendum ex Platone, ΣΤΕΚΤΙΚΗ. Cætera ſunt non niſi emendatiunculæ.

ΚΟΣΜΗΤΙΚΗ,

ΚΟΣΜΗΤΙΚΗ, προαγωγική. Lib. vii. 209.] Nihil muto. Verto, *Ars lenocinii*. A προάγειν. Heſych. Προαγωγεύσας, προξενήσας, καὶ ἡ ἐπ' αἰσχροῖς ἐπὶ τὸ πορνεῦσαι ΠΡΟΑΓΟΥΣΑ τινάς. Hinc Προαγωγός. *Leno*. Vide nos omnino in Heſych. P. IV. v. Προαγωγός.

ΑΡΚΤΙΚΗ. Lib. vii. 210.] MS. ἀρυτική. Forſan legendum, Ἀρτυτική, *Ars conficiendi condimenta*.

ΑΥΤΟ ΔΗΛΟΙ. Lib. viii. 1.] Recte. Niſi mavis αὐτά. Philoſtratus p. 213. Αὐτά, εἶπεν, αὐτὰ δηλώσει. Vide nos ad Heſych. v. Αὐτὸ δείξει.

ΕΝΙΟΙ ΔΕ οἴονται καὶ ἀνάγκην σκεῦος εἶναι δικαστικὸν, εἰπόντος Ἀριστοφάνους, Οὐκ ἴῃ λαβὼν θύραζε τὰ ψηφίσματα καὶ τὴν ἀνάγκην ἐς κόρακας ἐντεῦθεν; Lib. viii. 17.] Mauſſacus ad Harpocrat. v. Διαμετρημένη ἡμέρα ita ſcribit:

Οὐκ ἴῃ λαβὼν θύραζε τὰ ψηφίσματα,
Καὶ τὴν ἀνάγκην ἐς κόρακας ἐντευθενί;

Ubi caput verſus male habitum eſt: nam οὐκ ἴῃ reſpuit metrum. Scribendum,

ΟΥΧΙ λαβὼν θύραζε ——

Vel ſaltem ita digerendum,

—— Οὐκ ἴῃ
Λαβὼν θύραζε ταῦτα τὰ ψηφίσματα
Καὶ τὴν ἀνάγκην ἐς κόρακας ἐντευθενί;

Sic

Sic Ariſtophanes ſæpius οὐκ ἐς κόρακας ſine verbo. Vide Nicophon. in Schol. ad Ariſtophanis Aves v. 1283.

ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ ἐπεγγελῶν. Lib. viii. 77.] Lego, Τῷ νόμῳ.

ΕΠΙΜΕΛΕΙΤΑΙ δὲ καὶ τῶν γυναικῶν, αἳ ἂν φῶσιν ἀπ' ἀνδρὸς τελευτῆς κύειν. Lib. viii. 89.] Recte MS. τελευτῇ. Legendum etiam, αἳ ἂν ΦΑΣΚΩΣΙ ἀπ' ἀνδρὸς τελευτῇ κύειν.

ΟΣ ΕΝΝΟΜΩι δικαστηρίῳ κρίνεται. Lib. viii. 92.] Legendum, Ὃς ΕΝ ἐννόμῳ δικαστηρίῳ κρίνεται.

ΟΥΤΟΙ δ' εἰσπράσσουσι καὶ τοὺς ἔχοντας. Lib. viii. 100.] "Phavorinus v. Εὐθύνη ſupplet τοὺς ἔχοντάς τι τῶν δημοσίων." *Kühnius.* Sed, opinor, Pollux ſcripſit τοὺς ΑΛΟΝΤΑΣ. *Convictos.* Suidas v. Εὐθύνη —— Καὶ τοῖς δικασταῖς ἐφεῖται τιμᾶσθαι τοῖς ἁλοῦσι.

ΟΙ ΤΟΝ ΣΙΤΟΝ ἀπομετρούμενοι. Lib. viii. 114.] *Meaſure out the corn,* Cod. Falkenburg. ἐπιμετρούμενοι. Male. Aliud ἀπομετρεῖν, aliud ἐπιμετρεῖν.

ΤΟ ΜΗΤΙΧΟΥ κάλλιον. Lib. viii. 121.] Valde torſit Interpretes hic locus. Scribendum ſine dubio, Τὸ Μητίχου ΚΑΛΟΥΜΕΝΟΝ. *Quod Me-*

tichi

tichi forum vocant. Mox legendum, Πάλαι Δ' ΕΚΕΙ συνήεσαν οἱ συνδικάζοντες τὰ δικαστήρια. Vulgo, Πάλαι δέ, MS. Πάλαι δὲ καί. Unde δ' ἐκεῖ fecimus.

ΣΥΝΔΕΔΕΣΘΑΙ, ἐξηρτῆσθαι ἀλλήλων, εἰλῆφθαι. Lib. viii, 151.] Pro εἰλῆφθαι lego ἐνῆφθαι. Niſi malis συνειλῆφθαι.

ΜΟΝΟΝ ΤΑΣ ΑΚΟΑΣ ἡμῶν ἐπιλαμβάνειν, Lib. viii, 155.] Scribendum, Μόνον ΟΥ. *Tantum non*. Ut modo ſupra, Μόνον ὀυκ ἀφαιρεῖσθαι τὴν φωνήν. Vide J. Jurinum ad Cæſar. Commentarium de Bello Civili i. 62, p. 287. Edit. Bentleii.

ΤΟΥΤΟΥ τῷ συγγράμματι πάλαι μὴ προομιλήσας. Lib. ix. 1.] Recte Vulg. προσομιλήσας. Alioqui non dixiſſet πάλαι. Quin τῷ συγγράμματι προομιλεῖν non probo. Imo omnino προσομιλεῖν.

ΚΑΙ ΕΛΘΕ πρὸς τὸν ἄγρον, Lib. ix, 12.] Pro ἐλθὲ MS. legit ἴσϊ. Recte. Sic Ælian. Nat. Animal. lib. xii. 34. Καὶ ἴσϊ ἐπὶ τὴν θάλατταν φεύγει. Lucian. Pſeudom. p. 729. Μέχρι πρὸς τὴν θάλασσαν. Act. Apoſt. xvii. 14. Εὐθέως δὲ τότε τὸν Παῦλον ἐξαπέστειλαν οἱ ἀδελφοὶ πορεύεσθαι ὡς ἐπὶ τὴν θάλασσαν. Ubi ὡς contracte pro ἕως.

ΩΣ

ΩΣ ἈΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ἐν Στρατιώτῃ ὑποδηλοῦν ἔοικεν· Ἐκ τῶν μαγειρείων βαδίζων, ἐμβάλων εἰς τοὖψει. Lib. ix. 48.] Legerem,

> Ἐκ τῶν μαγειρείων βαδίζων, ΕΜΒΑΛΟΝ
> Εἰς τοὖψον ——

Ex foro coquinario in piſcatorium incidi.

ΠΑΡΑ ΜΕΝ ΤΟΙ Θεοπόμπῳ ἐν Στρατιώτισι — Καί τοι τὶς οὐκ ἂν εἰκὸς εὖ πράττοι τετρωβολίζων, Εἰ νῦν γε διώβολον φέρει ἀνὴρ τρέφειν γυναῖκα. Lib. ix. 64.] Quæ facile ita erant diſponenda,

> Καί τοι τὶς οὐκ ἂν εἰκὸς εὖ πράττοι γ' ἀνὴρ
> Τετρωβολίζων, εἴ γε νῦν διώβολον
> Φέρει τρέφειν γυναῖκα ——

ΤΟ ΕΝ ΤΟΙΣ Ἀριστοφάνους Γεωργοῖς —— Ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν, ὡς πάλαι δι' ἡμᾶς ἐκεῖ τῷ χαλκῷ ἐλλουσάμενον, κολάζειν. Lib. ix. 69.] Quæ ita legenda,

> Ἐξ ἄστεως νῦν εἰς ἀγρὸν χωρῶμεν, ὡς
> Ἐκεῖ μὲν ἡμᾶς λουσαμένους χαλκῷ, πάλαι
> Ἔδει σχολάζειν ——

Vertenda, *Ex urbe nunc in agrum diſcedamus: ut dudum nos illic oportuit ære lavatos otiari.* Ita optime legimus et digeſſimus, quæ aliorum induſtriam fugerunt. Sunt verba γεωργῶν, qui ex urbe atque adeo ſtrepitu forenſi in agrum ſuum redire geſtiebant, et genio litare. Horat. Satir.

Satir. lib. ii. 3. 21.

——Olim nam quærere amabam

Quo vafer ille pedes laviſſet *Siſyphus* ære.

ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΙΣ Στράττιδος Μυρμιδόσιν εἴρηται, Ἐν τοῖς βαλανείοις, προκέλευθος ἡμέρα, ἅπασα ἅπαξ γῆ, στρατιαὶ, σιδαρέων. Lib. ix. 78.] Lego et diſtinguo,

Ἐν τοῖσι βαλανείοις προκέλευθος ἡμέρα
Ἁπαξάπασα, γῆ, στρατιαὶ, σιδαρέοι.

In balneis (Byzantii) *unaquæque dies eſt comitialis,*
Terra, exercitus, nummi.

Notat totam rem publicam a Byzantinis in balneis tranſigi.

Ὁ ΕΠΙΧΑΡΜΟΣ ἐν ταῖς Χύτραις φησὶν, Ἀλλ' ὅμως καλαὶ ϗ πῖοι ἄρνες, εὑρήσουσι δέ μοι ϗ νούμμους, πωλατιᾶς γὰρ ἐντὶ ματρός. Καὶ πάλιν, Κᾶρυξ ἰὼν εὐθὺς πρίω μοι δέκα νούμμων μόσχον καλήν. Lib. ix. 79.] Quæ recte in Trochaicos redegit magnus Scaliger:

Ἀλλ' ὅμως καλαὶ ϗ πῖοι ἄρνες εὑρήσουσι δὲ
Μοι ϗ νούμμους, ϗ γὰρ ἐντὶ πωλατιᾶς τᾶς ματέρος.

Ubi doctiſſimus Jungermannus, *De* πωλατιᾶς *taceo cum aliis.* Nec mirum. Eſt enim paulo corrupta vox, quæ ita dividenda et legenda,

—— εὑρήσουσί

——— εὑρήσουσί μοι

Δέκα νόμμως πῶ, λασίας γάρ ἐντὶ κ̓ τᾶς ματέρος.

Equidem pulchræ et pingues agnæ invenient mihi nummos alicubi, ſunt enim ex matre bene lanatæ, ſive *lana veſtitæ*. Heſych. Λάσιοι, πολύτριχοι, δασεῖς. Bacchylides apud Stobæum, μυρία τῶν εὐτρίχων τε μήλων. Ubi forſan legendum, μυρία τανυτρίχων τε μήλων. Heſiod. Ἔργ. v. 138. αἶγα τανύτριχα. Sed recte ſtabit vulgata lectio τῶν εὐτρίχων. De loco iſto Bacchylidis vide Leopardum Emend. iv. 21. Quæ ſequuntur Epicharmi ita diſponenda in Iambicos,

——— Κᾶρυξ ἰὼν

Εὐθυς πριῶ νόμμων δέκα μοι μόσχον καλόν.

Sed vide nos Emend. in Suidam P. II. v. Νεμιστευομένων. Confer et Cl. Bentleium ad Phalaridis Epiſt. p. 465.

ΚΑΙ Ο ΚΡΑΤΙΝΟΣ ἐν ταῖς Θρᾴτταις ———

Ὅτι τὰς κόρακας τᾶς Αἰγύπτω

Χρυσία κλέπτοντας ἔπαυσαν.

Lib. ix. 91.] Ita digerendi iſti verſus: ſunt enim Anapæſti.

ΕΝ ΤΑΞΙΑΡΧΟΙΣ Εὔπολις,

Οὐκοῦν περιγράψεις ὅσον ἀναριστᾶν κύκλον.

Lib. ix. 102.] Eſt verſus Iambicus, quem male capite truncaverant,

KAI

ΚΑΙ ΚΡΑΤΙΝΟΣ ἐν ταῖς Ὥραις, Ἐκεῖνος αὐτὸς οὕτως ἐκμεμαγμένος. Lib. ix. 131.] MS. non habet οὕτως. Recte. Quare ſcribe,

—— ἐκεῖνος αὐτὸς ἐκμεμαγμένος.

Ille ipſe expreſſus. Ipſius expreſſa imago. Ut Ariſtoph. Thermoph. v. 521.

—— αὔτ' ἔκμαγμα σόν.

Salmaſius legit ἔτος. Sed nihil opus. Miror Hemſterhuſium τὸ, οὕτως, probaſſe; quod metrum reſpuit. Poſſis tamen legere,

Οὕτως ἐκεῖνος αὐτὸς ἐκμεμαγμένος.

—— *Sic ille manus, ſic ora ferebat.*

ΚΑΙ ΣΙΛΛΟΥΝ, καὶ διασιλλοῦν. Lib. ix. 148.] In Notis ad hunc locum ita Cl. Hemſterhuſius: " Notandus autem, dum in his ſum, Marcelli " error, qui ſilones dictos putaverit ſuperciliis " prominentibus ex illo Varronis loco: *Non ne* " *non unum ſcribunt eſſe grandibus ſuperciliis,* " *ſilonem, quadratum.*" De *Sileno* intelligit vir doctiſſimus, ego de *Cyclope Polyphemo,* et lego: *Nonne* UNOCULUM *ſcribunt eſſe grandibus ſuperciliis, ſilonem,* QUADRATUM? Τετράγωνον. Theocritus Idyll. xi. 31.

Γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος οὕνεκα φεύγεις·
Οὕνεκά μοι λασία μὲν ὀφρῦς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
Ἐξ ὠτὸς τέταται ποτὶ θὤτερον ὦς, μία μακρά·
Εἷς δ' ὀφθαλμὸς ὕπεστι, πλατεῖα δὲ ῥὶς ἐπὶ χείλει.

Vide

Vide Cl. Hemſterhuſium ad Luciani Dialog. Mort. vol. i. p. 417. ubi iſta Varronis de *Socrate* intelligit.

ΠΛΑΤΩΝ ἐν Διῒ Κακουμένῳ —— Κεράτινον εἶχον σκευοφόριον, καὶ καμπύλον. Lib. x. 17.] Ut verſus conſtet, Jungermannus delet καί. Sed ſcribendum puto,

Σκευοφόριον εἶχον κεράτινον καὶ καμπύλον.

Niſi σκευοφόρον mavis, ut ἀνάφορον Ariſtophanis. Quo pacto recte legeris,

Κεράτινον εἶχον σκευοφόρον, καὶ καμπύλον.

Sed illud verius.

ΣΑΦΕΣΤΕΡΟΝ δὲ ἐν τῷ Μαινομένῳ Δίφιλος. Καὶ προσέτι τοίνυν ἐσχάραν, καὶ νῦν κάδον, στρώματα συνὸν, ἀσκόπηραν, θύλακον, ὡς που στρατιώτην ἄν τις, ἀλλὰ καὶ κύκλον ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν ὑπολάβοι· τοσοῦτος ἐσθ' ὁ ῥῶπος, ὅσον σὺ περιφερής. Lib. x. 18.] Quos verſus ita lego et diſtinguo,

Καὶ ΠΡΟΣ ΔΕ ΤΟΥΤΟΙΣ ἐσχάραν, ΚΕΝΟΝ κάδον,
Στρώματα, ΤΑΓΗΝΟΝ, ἀσκόπηραν, θύλακον.
Ὡς που στρατιώτην ἄν τις, ἀλλὰ καὶ κύκλον
Ἐκ τῆς ἀγορᾶς ὀρθὸν βαδίζειν ὑπολάβοι·
ΤΟΙΟΥΤΟΣ ἐσθ' ὁ ῥῶπος, ὃν σὺ περιφέρεις.

Phraſis, πρὸς δὲ τούτοις, ſæpius occurrit. Vide Noſtrum infra lib. x. 38. MS. καὶ νῦν κάδον.

Unde

Unde Hemſterhuſ. καινόν. Sed nos recte, κενόν. *An empty Caſk.* Vel forſan, καινῦν. Vide viros doctos ad Pollucem lib. x. 75. Cl. Hemſterhuſius, §. 70. metri ſcilicet ignarus, inepte diſputat, an κάδον, an κάδδον legendum. Sed in ſecundo verſiculo pro illo σιωὸν nihil melius ſuccurrit quam τάγηνον. Sed MS. ἀσκοπήρα. Quare ita legendum,

Στρώματά ΤΕ, ΚΑΙ ΣΥΝ ἀσκοπήρα——

Quod verum puto. Vel fortaſſe,

Στρώματά ΤΕ, ΓΥΛΙΟΝ, ἀσκόπηραν——

ΣΥΝΟΝ et ΓΥΛΙΟΝ non ita diſcrepant. Vide Polluc. lib. x. 146. et Notas Jungermanni ad locum, ubi στρώματα et γυλίοι junguntur. Confer Cl. Pierſonum ad Mœrida, et nos Emend. in Suidam P. II. v. Καπηλίς.

ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ ἐν Ὀβρίμῳ φησίν· Ἂν κελεύῃ με σαθμοῦχος· ἢ σαθμοῦχος δ' ἐστι τίς; ἀποπνίξεις δέ με καινὴν πρός με διάλεκτον λαλῶν, εἰ τέτακτό μοι σεγάρχων. Lib. x. 21.] Quæ ita legenda:

Ἂν κελεύῃ σαθμοῦχος μ'. Ὁ δὲ σαθμοῦχος ἐστι τις;
Ἀποπνίξεις γάρ με καινὴν πρός με διάλεκτον λαλῶν.
Εἰ τέτακτό μοι σεγάρχῳ——

Vel, quod potius,

Εἰ δ' ἐτέτακτο——

A. Si me jubeat σαθμοῦχος. B. Quis ille tandem

 eſt

eſt σαθμῦχος? *Enecabis enim me nova tua dialecto. A. Si jubeat me* σέγαρχ@.

ΤΟ —— ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ· Ὥσπερ ὁ Καλλιππίδης,

Ἐπὶ τῦ κορήματος καθέζομαι χαμαί.

Lib. x. 29.] Scribendum,

—— ὡσπερεὶ Καλλιππίδης

Ἐπὶ τῦ κορήματος καθέζομαι χαμαί.

Vel, ut Vulg. καθέξομαι. *Conſidebo.*

ΔΙΦΙΛΟΣ ΦΗΣΙΝ ἐν Κιθαρῳδῷ· Ἐξανίσαμαι τὸν ἀμφιτάπητα συσορέσας. Lib. x. 38.] Hæc ita ſunt digerenda,

—— Ἐξανίσαμαι

Τὸν ἀμφιτάπητα συσορέσας ——

ΥΠΕΡΙΔΗΣ ἐν τῷ ὑπὲρ νικᾶς ὀνομάζειν εἰπών. Lib. x. 39.] Scribe, ἐν τῷ ΠΕΡΙ αἰκίας. Orationis Hyperidis ἐν τῷ κατὰ Μαντιθέυ αἰκίας meminit Athenæus. Vide Kuhnium ad Pollucem lib. x. 23. Poſſis etiam ſcribere, περὶ οἰκίας. Quam laudat Harpocration v. Γρύλλος.

ΩΣ ΧΙΩΝΙΔΗΣ ἐν Ἥρωσι·

Πολλὺς ἐγὼ δ' ἀκύω κατά σε νεανίας

Φρυγοῦντας ἀτεχνῶς, κἂν σάμακι κοιμωμένυς.

Lib. x. 43.] Chionidis verſus ſunt ita ſcribendi:

Πολλὺς

Πολλὰς δ' ἀκέω 'γω κατά σε νεανίας
Φρουρῶντας ἀτεχνῶς, κἀν σάμακι κοιμωμένας.

Sic lege. Κἀν pro καὶ ἐν, non κἂν.

ΑΝΤΙΦΑΝΗΣ ἐν Τραυματίᾳ·

—— Κατεσκευασμένος
Λαμπρότατον ἰατρεῖον ἐν χαλκοῖς πάνυ
Λυτηρίοις, ἐξαλίπτροις, κυλικίσιν,
Σικύαισιν, ὑποθέτοισι ——

Lib. x. 46.] Qui verſus ſunt ita corrigendi,

—— Κατεσκευασμένος·
Λαμπρότατον ἰατρεῖον μὲν ἐν χαλκοις πάνυ
Λυτηρίοισιν, ἐξαλείπτροις, κυλίκισιν,
Σικύαισιν, ὑποθέτοισι ——

Ο ΣΤΡΑΤΤΙΣ ἐν Χρυσίππῳ λέγει· Πρόσαγε τὸν πῶλον ἀτρέμα, προσλαβὼν τὸν ἀγωγέα βραχύτερον, ὐχ ὁρᾷς ὅτι ἄβολός ἐστι. Lib. x. 55.] Quæ ita diſponenda,

—— Πρόσαγε τὸν πῶλον, ἀτρέμα προσλαβὼν
Τὸν ἀγωγέα βραχύτερον, ὐκ ὁρᾷς ὅτι
Ἐστ' ἄβολος ——

ΚΑΙ ΠΙΝΑΚΙΔΑΣ δ' ἂμ εὕροις ἐν ταῖς Φιλυλλίυ Πολέσι, λέγει γέ τοι ΔΩΡΙΖΩΝ ἐς τὰς πινακίδας διαμπερέως, ὅτι κἂν λέγοι τὰ γράμματα ἑρμηνεύς. Lib. x. 58.] Pro iſto δωρίζων lego ΔΙΟΡΙΖΩΝ. *Diſtinguens*. Et verſiculos ita diſpono,

—— ἐς τὰς πινακίδας

Διαμπερέως, ὅτ' ἂν λέγοι τὰ γράμματα,
'Ερμήνευε ——

'Ερμηνεύειν ἐς τὰς πινακίδας, eſt, *In tabulas referre interpretationem.*

ΛΗΚΥΘΟΝ, ξύστιν ἔχεις, ἐγὼ δὲ κ̀ ξύστραν. Lib. x. 62.] Pro ἐγὼ δὲ fortaſſe legendum, ἐγῷδα κ̀ ξύστραν.

ΣΑΦΕΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ἐν τῷ Γηρυτάδῃ ποιεῖ· Περιφέρει δὲ κύκλῳ λεπαστὴν ἡμῖν ταχὺ προσφέρων παῖς· ἐνέχει. Lib. x. 75.] Sic diſpone,

—— περίφερε δὴ
Κύκλῳ λεπαστὴν προσφέρων ἡμῖν ταχὺ,
'Εγχεῖ τε, παῖ ——

Sed Athenæus plenius exhibet Lib. xi. ubi pro κυανοκεύθῃ legendum κυαθοκεύθη. *Quod cyathum implet.* Locus, quem ſupra citavimus, ita forſan legendus ex Athenæo,

Τὸ δ' ἦν ἑορτὴ πρᾶγμα, περιεφέρε δὲ παῖς
Κύκλῳ λεπαστὴν προσφέρων ἡμῖν ταχὺ,
῎Εγχει τε —— κυαθοκεύθη σφόδρα.

ΤΑ ΔΕ ΚΑΝΑΣΤΡΑ &c. Lib. x. 85.] Ad hunc locum, de quo vide nos in Heſych. P. IV. v. Κάναστρον, ita diſputat Cl. Hemſterhuſius: "Alter eſt et egregius ſuper ea re locus apud "Athenæum lib. xv. 3. quem Librariorum "negligentia corrupit: 'Ανθῶν δὲ στεφανωτικῶν "μέμνηται

" μέμνηται καὶ ὁ τὰ Κύπρια ἔπη πεποιηκὼς Ἡγησίας ἢ
" Στασῖνος· Δημοδάμας γὰρ ὁ Ἁλικαναστεὺς ἢ Μι-
" λήσιος ἐν τῷ περὶ Ἁλικαρναστοῦ, Κύπρια· Ἁλικαρ-
" ναστέως δ' αὐτὰ εἶναι φησὶ ποιήματα. Quid ad
" iſta reſtituenda cogitaverit Iſ. Caſaubonus,
" equidem non ignoro, a quo ſane judicii ex-
" actiſſimi viro diſſentire religioni duco: cum
" bona tamen ejus venia, quæ mihi venerint
" in mentem proferre lubet. Poſt Στασῖνος ad-
" dendum judico ὁ Κύπριος. Cyprium fuiſſe
" Staſinum illum e Photio Caſaubonus oſten-
" dit. Tum in ſequentibus, περὶ Ἁλικαρναστοῦ,
" οὐ Κυπρίου, Ἁλικαρναστέως δὲ &c. Staſinum dix-
" erat Cyprium Athenæus, ſic ſcilicet opinatus,
" contra ac Demodamas tradiderat Staſini non
" Cyprii illa fuiſſe poemata, ſed Halicarnaſſen-
" ſis. Senſum, uti puto, opportunum minima
" mutatione dedi." Doctiſſimo viro legenti οὐ
Κυπρίου, Ἁλικαρναστέως δὲ, lubens aſſentior. Cæterum poſt Στασῖνος non addendum ὁ Κύπριος. Eſt enim Κύπριος nomen alterius viri e Cypro. Quod plane diſtinguit Athenæus apud Fabricium Biblioth. Græc. vol. i. p. 282. Εἴτε Κύπριός τίς ἐστι, ἢ Στασῖνος.

ΚΑΙ ΠΟΥ ΚΑΙ ΚΟΙΤΗΝ, ὡς ἔν τε τοῖς Βάπταις Εὐπόλιδος·

Ἀλλὰ τὰς κοίτας γ' ἔχουσι πλουσίως σεσαγμένας.

Lib. x. 91.] Eſt verſus Trochaicus, quem male

 diſponit

diſponit Jungermannus. Scilicet, Κοίτη eſt Κίςη ὀψοφόρος. Vide nos Emend. in Heſych. P. I. v. Κοίτη. Atque hinc paulo ſupra intelligendus Crates in Heroibus,

Τὰ κανίσκια δὲ κοίτης ὑπερέχειν μοι δοκεῖ.

Caniſtra videntur ex ciſta extare, prominere. Nam Κοίτη erat *Repoſitorium* κανισκίων ἀρτοφόρων ſive ὀψοφόρων. Male legitur τῆς κοίτης. Quod verſum enecat.

ΚΑΙ ΕΝ ΑΝΑΞΙΠΠΟΥ Κιθαρῳδῷ· Μυιοσόβην λαβὼν ςάθητι ἐνθάδε. Lib. x. 94.] Ita legunt ex Cod. Voſſii, neſcii interea verſum peſſundari. Recte Vulg.

Μυιοσόβην λαβὼν ΠΑΡΑΣΤΗΘ' ἐνθάδε.

Huc aſſiſte. Mox, §. 95. ΖΕΤΡΑΙΑΝ δὲ τὴν χύτραν οἱ Θρᾷκες καλᾶσι. Pro ζετραίαν MS. legit ταύναν. Fortaſſe, βαῦνον. Ita infra §. 100. Καὶ ΒΑΥΝΟΝ ἂν εἴποις, τὸν χυτρόποδα. Vel potius, βαύναν. Heſych. ΒΑΥΝΗ, κάμινος.

ΚΑΙ ΕΝ ΤΗΛΕΚΛΕΙΔΟΥ Ἀψευδέσι·

Τὰ δὲ τήγανα ζέοντά σοι μολύνεται,

Lib. x. 98.] Cod. Falkenburg. τηγανίζοντα. Unde Hemſterhuſ. τήγανα σίζοντα. Quam lectionem et erudite admodum defendit. Equidem miſeret me illius viri, qui videre non potuit, lectione iſta admiſſa, Senarium contrucidari

cidari. Quare contenti ſimus veteri ζέοντα. Quod idem valet. Schol. ad Ariſtoph. Acharnenſ. ab Hemſterhuſ. laudat. Σίζεσα, ἀντὶ τῦ ζέεσα. Occurrit Fragmentum Teleclidis apud Tho. Magiſtrum v. Περιςάσις.

ΤΟ ΡΗΜΑ τὸ τηγανίζεσθαι ἔςιν ἐν Ἀποκλειομένῃ Ποσειδίππε. Ibid.] Mallem, Ἀποκλειομένῳ. *Excluſo foras*. Terent. Eunuch. Act. i. Scen. ii. 18.

Credo, ut ſit, miſera præ amore excluſiſti
hunc foras.

Idem infra v. 79.

Ego excludor, ille recipitur ——

Quare Fabula Poſidippi *de Amatore excluſo*. Vide Cl. Hemſterhuſium, qui de *Virgine* nugatur.

Ο ΔΕ ΣΤΡΑΤΤΙΣ ἐν Ψύχαςαις φησί· Πῶς ἂν κομίσει ἐμοὶ τὶς θυμαλώπων ὧδε μεςὴν ἐσχάραν. Lib. x. 101.] Hunc locum ita lege et diſpone,

—— ΤΙΣ ΑΝ ΚΟΜΙΣΕΙΕ ΜΟΙ
ΤΗΝ θυμαλώπων ὧδε μεςὴν ἐσχάραν.

ΚΑΙ ΕΚΚΑΥΜΑΤΑ, εἴποντος Σοφοκλέυς ἐν Ἡρακλεῖ Σατυρικῷ· Συνέλεγον τὰ ξύλα ὡς ἐκκαύματα· μή μοι μεταξὺ προσδέεσειεν. Lib. x. 110.] Scribendum,

—— συνέλεγον τὰ ξύλ' ὡς ἐκκαύματα.

Sed vide Noſtrum ſupra lib. vij. §. 110. ubi MS.

MS. ἐκλυμάδων. Quare locum ita legerim,

——— συνέλεγον τὰ ξύλ', ὡς ἐκκαύματων
Μή μοι μεταξὺ προσδήσειεν ———

Ligna colligerunt, ne interim egerent quibus ignem facerent. Iſtud μοι eleganter et more Atticorum παρέλκει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ μὲν εἴρηκεν ἐν Αὐτολύκῳ Σατυρικῷ·
Τὰς ὄνους τὰς λαρκαγωγὰς οἴσειν ἐξ ὄρους ξύλα.

Lib. x. 3.] Eſt verſus Trochaicus.

ΕΝ ΓΟΥΝ τῷ δευτέρῳ τῶν Φιλίστου βιβλίων εἴρηται· Καὶ ΤΑΣ ΝΥΚΤΑΣ ἐπαίρεσθαι λαμπτῆρας ἀντιπεφραγμένους. Lib. x. 116.] Hæc multum ſollicitant viri docti, cum ſana ſint. Æneas p. 1681. Edit. Caſaub. Δεῖ ΤΑΣ ΝΥΚΤΑΣ λύχνα καίεσθαι λάμπτηρσιν. Ad quem locum vide Caſaubonum p. 1756. Locus ita reddendus: *Oportet noctu laternas attollere, ea parte qua hoſtes ſpectant obſeptas*. Vides vim τοῦ, ἀντιπεφραγμένους.

ΕΙΡΗΤΑΙ ὑπὸ Θεοπόμπου τοῦ Κωμικοῦ ἐν Εἰρήνῃ·
Ἡμᾶς δ' ἀπαλλαχθέντας ἐν ἀγαθαῖς τύχαις
Ὀβελισκολυχνίου, καὶ ξιφομαχαίρας πικρᾶς.

Lib. x. 118.] Quæ ita reddo: *Nos vero bona fortuna liberatos ab Obeliſcolychnio et gladio longo*. Id eſt, *A militia*. Hemſterhuſius non recte

recte accepit. Et ſic jam video Cl. Berglerum accepiſſe. Vide Hemſterhuſium in Addendis. Confer et Noſtrum ſupra lib. vi. 103.

ΣΑΦΕΣΤΕΡΟΝ ἐν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Δράμασιν, ἡ Νιόβη·

—— ἀλλ' ὥσπερ λύχνος
Ὁμοιότατ' ἐκάθευδ' ἐπὶ ΤΟΥ λυχνιδίου.

Lib. x. 119.] Ita ſcribendum. Iſtud τοῦ eſt plane neceſſarium ad verſum.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ δ' ἐν Ἀνδρομέδᾳ·

—— ΑΥΤΟΧΕΙΛΕΣΙ ληκύθοις,

Lib. x. 120.] Hemſterhuſ. αὐτολίθοισι. Male. Intelligit Lecythos habentes labra ex uno ſaxo confecta, quaſque adeo μονολίθους vocat.

ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ ἐν Εἰρήνῃ·

Χλαῖναν σοι λαβὼν παχεῖαν ἐπιβαλῶ Λακωνικήν.

Lib. x. 124.] Eſt verſus Trochaicus.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ ἐν Δαναΐσιν ἔφη. Κακῶν τοσούτων ξυνελέγη μοι σώρακος. Lib. x. 130.] Hemſterhuſius,

—— ΣΥΝΕΛΕΓΕ μοι σώρακον.

Dixiſſet, συνέλεγεν.

ΚΑΙ ΤΟΠΙΟΝ, τὸ ΠΕΡΙΔΟΝΟΥΜΕΝΟΝ αὐτῷ σχοινίον. Lib. x. 130.] Ita recte MS. pro περιδούμενον. Sic apud Harpocrat. v. Τοπεῖον.

EN

ΕΝ ΚΡΑΤΙΝΟΥ Διονυσαλεξάνδρῳ εἴρηται· Ἐνεῖεν δὲ ἐνταῦθοι μάχαιραι κουρίδες, Αἷς κείρομεν τὰ πρόβατα, ϗ τοὺς ποιμένας. Lib. x. 140.] Lege ob verſum,

ΕΝΕΙΕ Δ' ΕΝΤΑΥΤΟΙ μάχαιραι κουρίδες,
Αἷς κείρομεν τὰ πρόβατα, ϗ τοὺς ποιμένας.

Vel,

ΕΝΗΝ ΔΕ ΚΑΝΤΑΥΘΟΙ ——

ΛΟΦΟΣ, τριλοφία, χεῖρες, κνημῖδες. Lib. x. 142.] Pro iſta χεῖρες Cod. Voſſii legit χέρας. Unde facile erat corrigere χειρίδες. *Manuum integumenta.* Ut κνημῖδες. *Tibiarum integumenta.* Et infra §. 168. ποδίδες. Quod male ſollicitant. Sed vide Pollucem ſupra lib. i. §. 135. et 136.

ΟΤΙ ΔΕ ΚΑΙ ΤΗΝ σπάθην ἐπὶ τοῦ ξίφους εἰρήκασιν, εὕροις ἂν ἐν Εὐριπίδου Εὐρυσθεῖ Σατυρικῷ· Πᾶς δὲ φασγάνῳ ἐξηθέριζεν, ὥς τε πύρινον σπάθη κολούων φασγάνου μελανδέτου. Lib. x. 145.] Lego et ſuppleo,

—— Πᾶς δὲ φασγάνῳ
ΕΞΕΘΕΡΙΖΕΝ, ὥς τε πύρινον ΣΤΡΑΤΟΝ,
Σπάθῃ κολούων φασγάνου μελανδέτου.

Eleganter πύρινον στρατόν. Pro *ſegete.* Nempe, *exercitum velut ſegetem demetebant.* Secunda in ἐξεθέριζεν producitur ob θ ſequentem. Vel ita forſan legendum cum Cl. Pierſono,

A. ΠΩΣ δ' ἐξεθέριζεν; B. Ὥςε πύρινον ΣΤΑΧΥΝ,
Σπάθη κολέων φασγάνε μελανδέτε.

Quem vide omnino in Veriſimil. lib. ii. p. 256.

ΤΡΥΠΑΝΑ, τρυπάνια, τρυπανίας ἔχοντα, ἴσως τὴν ἀρίδα. Lib. x. 146.] Delenda iſta, ἴσως τὴν ἀρίδα, ut gloſſema. Τὰ τρυπανίας ἔχοντα, ſunt, *Atque alia inſtrumenta quæ ad terebrationem pertinent.* Adnotavit quis, τὴν ἀρίδα. Quanquam ἄρις ſive *ſcobina* ad *limaturam* pertinet.

ΟΡΩ ΟΓΕ Φερεκράτης ἐν τοῖς Ἀγρίοις ἔφη·

——Ἦμην σὺ σαυτὸν μακαριεῖς, ὅταν
Αὐτοί σε κατορύτλωσιν——

Lib. x. 150.] Hæc non recte diſponunt. Nam τὸ, ἤμην, ſecundus locus non admittit. Equidem iſtud ὁρῶ, quod tantas turbas hic fecit, ex loco ſuo fuerat exturbatum. Quare ita lego,

Ἦμην, ὁρῶ, σαυτόν γε μακαριεῖς ——

Vel, σαυτόν συ μακαριεῖς. Nam σὺ σαυτὸν μακαριεῖς non probo ob dactylum in quarto loco. Quod inſolentius. Niſi legas cum Jungermanno, σὺ σαυτομακαριεῖς.

ΤΟ ΜΕΝ ΤΟΙ γλωτλοκομεῖον εἴρηκε Λύσιππος ἐν Βάκχαις· Αὐτοῖσιν αὐλοῖς ὁρμαὶ καὶ γλωτλοκομείῳ. Lib. x. 154.] Hæc varie ſollicitant, cum vera

lectio

lectio in promptu ſit. Quod et Hemſterhuſio ſuboluit. Scribendum,

Αὐτοῖσιν αὐλοῖς ΦΟΡΒΙΑ καὶ γλωττοκομεῖον.

Ipſis cum tibiis φορβιὰ *et* γλωττοκομεῖον. Quæ utraque ad tibias pertinent. Scribitur nempe φορβιὰ et φορβειά. Facilis autem mutatio τοῦ φορβιὰ in ὁρμαί. Pollux ſupra lib. iv. 70. Καὶ φορβειὰ δὲ προσήκει τοῖς αὐλοῦσι. Ubi MS. Voſſii, Καὶ φόρμια. Nihil verius hac emendatione. Poſſis etiam ſcribere γλωττοκόμιον. Sed et alterum verſus non repudiat. Penultima τοῦ, γλωττοκομεῖον, corripitur etiam a Timocle in verſu ſequente,

Καὶ τοῦτο τὸ γλωττοκομεῖον βαλανεύεται.

Ita enim legendum proculdubio. *Atque hoc* γλωττοκομεῖον *balneo excipitur.* Id eſt, *lavatur*. Quod κωμικώτερον et titulo Fabulæ reſpondens.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ἐν Δαιταλεῦσιν εἰποντος· Εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος, ψηφισμάτων τε θωμός. Lib. x. 158.] Quæ ita digerenda ſunt,

—— Εἰ μὴ δικῶν τε γύργαθος,
Ψηφισμάτων τε θωμὸς ——

Η ΔΕ ΚΑΥΣΙΑ, πῖλος Μακεδονικὸς παρὰ Μενάνδρῳ, ὡς τιάρα Περσικός. Lib. x. 162.] Hic corruptum locum Plutarchi citat Cl. Hemſterhuſius.

uſius. Extat in Antonio: Ἅμα δὲ καὶ προήγαγε τῶν παίδων Ἀλέξανδρον μὲν ἐσθῆτι Μηδικῇ, τιάραν, καὶ κίταριν ὀρθὴν ἐχούσῃ, Πτολεμαῖον δὲ κρηπῖσι καὶ χλαμύδι καὶ καυσίᾳ διαδηματοφόρῳ κεκοσμημένον· αὕτη γὰρ ἦν σκευὴ τῶν ἐπ' Ἀλέξανδρον βασιλέων, ἐκείνη Μήδων τε καὶ Ἀρμενίων. "Quid ſane facias ἐσθῆτι Μηδικῇ τιάραν καὶ κίταριν ὀρθὴν ἐχούσῃ? anne veſtis Medica dici poteſt τιάραν καὶ κίταριν ὀρθὴν ἔχειν? Tum quoque cur τιάραν καὶ κίταριν ita conjungat, cum pro eadem re utraque vox poni ſoleat.—Scribendum judico, καὶ τιάρᾳ κίταριν ὀρθὴν ἐχούσῃ, ut κίταριν Plutarchus appellaverit eminulam tiaræ partem, quæ regibus in altum circumvoluta ſurgebat. Hoc ſi diſpliceat, forſitan illud magis arriſerit: καὶ τιάρᾳ ὀρθῇ, ἣν καὶ κίταριν λέγουσι. Cui neutrum placuerit, candidus impertiat meliora, qualia primus ego amplectar." Hactenus vir doctiſſimus. Lego, Ἀλέξανδρον μὲν ΕΝ ἐσθῆτι Μηδικῇ, τιάραν καὶ κίταριν ὀρθὴν ΕΧΟΝΤΑ. Sic deinde, Πτολεμαῖον δὲ —— κεκοσμημένον. Mutarunt Librarii, ut cum ἐσθῆτι Μηδικῇ conveniat. Τιάρα et κίταρις diverſa ſunt, ſed pro uno eodemque ſumuntur. Τιάρα eſt *Pileus*, Κίταρις *Diadema*. Confundunt tamen Heſychius et Suidas v. Κίταρις. Τιάρα ὀρθὴ cum κιτάρει, ſive *diademate*, et non niſi *Regis Magni*. Vide et Curtium lib. iii. 3. Hinc corrigendus Philoſtratus p. 927.

Βασιλεῖ

Βασιλεῖ μεγάλῳ πορθητῇ τιάρα. Vide P. Weſſelingii Obſervat. p. 176. qui recte emendat, niſi quod inſerenda litera Η. Lego, Ἡ ὀρθὴ τιάρα. Nam Articulus hic neceſſarius eſt. Ex ΗΟΡΘΗΤΙ fecerunt ΠΟΡΘΗΤΗ. Vides erroris fontem. Ἡ ὀρθὴ τιάρα. *Recta tiara. Tiara quæ recta eſt.*

ΚΑΙ ΚΥΡΒΑΣΙΑΝ δὲ Ἀριστοφάνης ἐν Τριφάλητι εἴρηκε· Καὶ τὴν κοινὴν ἔχειν μὲ κυρβασίαν ἐρεῖς. Lib. x. 162.] Emendant κοινὴν ob verſum. Ego lego,

—— Καὶ ΚΑΙΝΗΝ μ' ἔχειν
Κυρβασίαν ἐρεῖς ——

Theocritus, ex emendatione noſtra, Idyll. x. 35.

Πόσσι δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας.

Suidas v. Ἀμύκλαι —— Ἀμύκλας ἐν τοῖς ποσὶ χαλκᾶς. Quem locum male ſollicitat Meurſius Lacon. Lect. p. 84. Porro quid eſt καινὴ κυρβασία? Quippe κυρβασία Heſychio eſt ὀρθὴ τιάρα, quæ non niſi *regis*.

ΠΤΑΝΑΚΑ ἐστι ψίαθος ἡ ἐν τοῖς ἀκατίοις. Lib. x. 166.] Vocem πτάνακα varie ſollicitant viri docti. An legendum, Καπάνακα. Quæ *forte* fuerit. Vide Noſtrum ſupra lib. i. 142.

ΠΛΑΤΩΝ ἐν Ἑλλάδι· Λαβὼν ἐν τὸν σκύλακα τὸν τοῦ προξένου, κἄπειτα· δῆσον αὐτόν. Lib. x. 167.] Quæ ita lego et diſpono,

ΛΑΒ' ἂν ΣΥ ΤΟΥΤΟΝ σκύλακα τὸν τȣ̃ προξένȣ,
Κἄπειτα δῆσον αὐτὸν ——

ΡΙΠΙΔΙΚΑ, παγκτόν. Lib. x. 175.] Fortaſſe, Ῥιπίδα καπανικόν. Heſych. Καπανικώτερα, ἀπὸ τῆς ΦΑΤΝΗΣ, χορτωςικώτερα. Forſan, ἀπὸ τῆς ΚΑΠΗΣ. Heſych. Κάπη, φάτνη. Quare ῥιπίδα καπανικὸν fuerit πλέγμα *vimineum*, quod ad φάτνην pertinet. Vel forſan legendum, Ῥιπίδα ΠΛΕΚΤΟΝ. Quod probo. Pollux paulo ſupra, Ῥιπίδα δ' ἄν τις φαίη πλέγμά τι.

ΜΑΛΙΣΤΑ ΚΑΙ Εὐριπίδȣ ἐν Αὐτολύκῳ Σατυρικῷ εἰπόντος· Σχοινίνας γὰρ ἵπποισι, φλοΐνας ἡνίας πλέκει. Lib. x. 178.] Hæc non recte diſpoſuerunt viri docti, quæ facile erant digerenda:

Σχοινίνας γὰρ ἵπποισιν ΚΑΙ φλοΐνας ἡνίας πλέκει.

Eſt verſus Trochaicus. Poſſis etiam in Senarios reducere,

—— Σχοινίνας γὰρ
Ἵπποισι ΚΑΙ τὰς φλοΐνας ἡνίας πλέκει.

Sed illud forſan verius. Iſtud autem καὶ omnino neceſſarium.

ΘΕΟΠΟΜΠΟΥ εἰπόντος ἐν Παισί· Τήνδε περιζωσάμενος ὤαν λυτρίδα κατάδεσμον ἥβης περιπέτασον. Lib. x. 181.] Occurrit hic locus Theopompi ſupra lib. viii. 66. ubi Vulg. Τηνδὶ. Recte. Scribas,

Τηνδὶ

Τηνδὶ περιζωσάμενος ᾤαν λυτρίδα,
Κατάδεσμον ἥβης περιπέτασον ——

ΦΕΡΕΚΡΑΤΗΣ ἐν Ἴπνῳ —— Ἤδη μὲν ᾤαν λ
μενοι προζώννυνται. Ibid.] Legendum,

Ἤδη μὲν ᾤαν ΛΟΥΜΕΝΟΣ ΠΡΟΖΩΝΝΥΤ

Jam quidem pelle, dum lavatur, præcingit

ΩΣ ΕΝ τῇ Πιτύνῃ ὁ Κρατῖνος περὶ τῶν τριήρων λ
γει· Οὐ δύνανται πάντα ποιῆσαι νεὼς οἴκων λαχ
ὃ δὲ κάννης. Lib. x. 184.]

Οὐ δύνανται πάντα ποιῆσαι νεωσοίκου λαχεῖ,
Οὐδὲ κάννης ——

Ita ſcribendi iſti verſiculi. Sunt Trochaici.

ΩΣ ΕΝ τῷ Μενάνδρου Παιδίῳ —— Καλὸν ἦ α
οὕτως. Lib. x. 187.] Vulgo, Καλὸν γὰρ ἦ α
οὕτως. Sed illud γὰρ officit verſui. Lego,

Καλὸν ἂν οὕτως ἦν ——

In Notis Kuhnii ad locum Menandri verſus,
quem citat ex Athenæo, ita ſcribendus eſt,

ΜΑΡΑΓΔΙΝ' εἶναι ταῦτ' ἔδει καὶ σάρδια.

De voce σάρδια vide Polluc. lib. vii. 96. Vel
forſan, σάρδικα. Adjectivum ſcilicet.

ΚΑΙ ΣΟΦΟΚΛΗΣ ἐν Αἰχμαλώτοις· Ἀσπὶς μὲν
ἡ μίλιγδος ὡς, πυκνὸν πατεῖ. Lib. x. 190] Recte
emendat Cl. Editor,

Ἄσπις μὲν ΗΜΙΝ, ΛΙΓΔΟΣ ΩΣ, ——

sed iſtud πατεῖ corruptum nemo non videt. An ψοφεῖ ſive κτυπεῖ legendum? Sed tum legendum quoque, σαθρὸν ψοφεῖ. Ariſtoph. Acharnenſ. 931.

—— ἐπεί τοι κ̀ ψοφεῖ

Λάλον τι καὶ πυρορραγὲς ——

Sed ἐπέχω. Fortaſſe legendum,

Ἄσπις μὲν ἔχει, λίγδος ὡς, πυκνὰς ὀπάς.

Quod verum puto. Vel,

Ἄσπις μὲν ἔχει μοι, λίγδος ὡς ——

ΕΠΙΠΟΡΠΑΜΑ κιθαρῳδοῦ σκευὴ, ὡς Πλάτων ἐν ταῖς ἀφ' ἱερῶν Δότω τὴν κιθάραν τὶς ἔνδοθεν καὶ τοὐπιπόρπαμα. Lib. x. 190.] Verba Platonis male diſpoſuit Cl. Kuhnius. Ita ſcribenda,

—— Τὴν κιθάραν τὶς ἔνδοθεν δότω

Καὶ τοὐπιπόρπαμα ——

ΚΑΙ Ο ΑΝΑΞΙΛΑΣ Βοτρυδίωνι· Οὐκ ἂν γέ μοί πȣ τὶ γένηται κεράμινον. Lib. x. 190.] Ita Vulg. edunt. Sed iſtud πȣ τὶ verſum trucidat. Legendum igitur τȣτί. Pro γένηται Seberi MS. exhibet γένοιτο. Idque recte, opinor. Verſiculum ita lego,

Οὐκ ΑΝ γέ μοι ΤΟΥΤΙ ΓΕΝΟΙΤΟ.

Non mihi ſit hoc vas fictile.

Vel,

Οὐκ ΗΝ γέ μοι τȣτὶ ΓΕΝΗΤΑΙ.

ΑΒΑΡΙΣ —— εὔχας ποιήσασθαι.] Lego, ποιήσεσθαι. *Preces facturum.*

ΑΒΙΟΣ. Τὸν ἄβιον Ἀντιφῶν ἀντὶ τοῦ πολὺν βίον κεκτημένον ἔταξεν.] Scilicet in Ἀληθείᾳ, ut diſcimus ex Heſychio. Ἄβιος, πλούσιος, ὡς Ἀντιφῶν ἐν ἀληθείᾳ. ΠΕΡΙ ΑΛΗΘΕΙΑΣ laudat Harpocration v. Ἄγει. Mox v. Ἀγνεύετε laudatur Antipho ἐν τῷ δευτέρῳ. Scilicet, περὶ ἀληθείας. Quæ verba duo forſan exciderunt. Nam infra v. Ἀδέηπτος laudatur ἐν τῷ πρώτῳ τῆς ἀληθείας plene et recte. Et v. Ἀναποδιζόμενα. Ἀντιφῶν, ἀληθείας πρώτῳ.

ΑΔΔΗΦΑΓΟΥΣ ΤΡΙΗΡΕΙΣ. Λυσίας.] Euſtathius a Gronov. laud. et Heſychius, ναῦν ἀδδηφάγον ex Lyſia laudant.

ΑΕΙΕΣΤΩ —— ἐν ἀληθείας δευτέρῳ Ἀντιφῶντος.] Illud Ἀντιφῶντος eſt ex Mauſſaco. Quin et illa ἐν ἀληθείας δευτέρῳ ſunt ex manu Annotatoris cujuſdam, qui in margine ea adſcripſerat; et hic non ſuo loco ingeſta ſunt.

ΑΕΡΚΤΟΝ. Ἀντὶ τοῦ, ἄφρακτον.] Forſan, Ἄειρκτον.

AMAZO-

ΑΜΑΖΟΝΕΙΟΝ—Περὶ τῶν Ἀμαζόνων.] Lego, Περὶ δὲ τοῦ Ἀμαζονίου ἀφιερωσέως. *De Dedicatione* ſive *Conſecratione Amazonii. Templi Amazonum.* Sequentia firmant.

ΑΜΦΙΔΡΟΜΙΑ —— παρὰ τὴν ἑςίαν.] Lego ΠΕΡΙ cum Heſychio v. Δρομιάφιον.

ΑΝΑΘΕΣΘΑΙ. Ἀντιφῶν περὶ ὁμονοίας. Ἀνάθέσθαι δ' ὥσπερ πέτλον τὸν βίον οὐκ ἐςίν.] Miror neminem vidiſſe hæc Platonis Comici eſſe, cujus infra meminit Harpocratio, et Senarium eſſe rotundiſſimum.

Οὐκ ἐςὶ δ' ὥσπερ πέτλον ἀναθέσθαι βίον.

Ex Platonis ſcilicet Hipparcho ſive Φιλοκερδεῖ.

ΑΝΑΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ —— ἐπαύλαια.] Heſych. Ἐπαύλια. Atque ita ſcribendum.

ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ Ἑρμῆς.] Vide omnino Heſychium.

ΑΠΟΙΚΟΔΟΜΕΙΣ.] Uſitatius, Ἀνοικοδομεῖς. Vide Tayl. ad Lyſ. Lect. et Harpocrat. infra v. Κατῳκοδομεῖς.

ΑΠΟΚΗΡΥΤΤΟΝΤΕΣ.] Plato Πρέσβεσι·

Σκευάρια δὴ κλέψας ἀπεκήρυξεν ἐκφέρων.

Ita diſtinguendus eſt Senarius Platonis.

ΑΠΛΑ͂Σ.] Forſan, Ἀπλάς.

ΑΠΟΜΑΤΤΩΝ.] Iſta Sophoclis ita recte leguntur,

Δεινότατος ἀπομάκτης τε μεγάλων συμφορῶν.

Heſych. v. Ἀπομάκτης, περικαθαρτής, huc reſpexit. *Peritiſſimus luſtrator.*

ΑΠΟΣΤΟΛΕΙΣ —— Ἀπόστολοι.] Forſan, Ἀποστολαί. Vide Heſychium.

ΑΡΡΗΦΟΡΕΙΝ —— δύο δὲ ἐκρίνοντο, αἱ διὰ τῆς ὑφῆς τοῦ πέπλου ἤρχοντο.] Lego, αἱ ΚΑΙ τῆς ὑφῆς.

ΑΤΤΑ —— Φερεκράτης μὲν ἐν Χείρωνι, ἐπ' ἀριθμοῦ ἔταξεν·

Τοῖς δέκα (δὲ δέκα) ταλάντοις, ἄλλα προθῆς
ἄττα πεντήκοντα.]

Lege προσθῆς. Eſt Trochaicus acatalectus. Sed de hoc loco vide nos Emend. in Suidam P. III. v. Πηνίκα. Scripſit et Cratinus Fabulam Χείρων. Vide Heſychium v. Αὐτόφορτοι.

ΑΥΘΕΝΤΗΣ —— καίτοι.] Lego, εἰ καίτοι. *Licet.* Sequitur ὁ γὰρ αὐθέντης αἰεὶ τὸν αὐτόχειρα δηλοῖ. Lego, Ὁ γὰρ αὐθέντης ΚΑΙ τὸν &c.

ΑΦΟΡΜΗ.] Vide nos ad Heſychium P. II. v. Ἀφορμή.

ΒΑΤΑΛΟΣ —— μήποτε ἂν ἰῴθεν.] Scribo cum Gronovio ἐνθένδε.

ΓΕΡΡΑ —— ἀναπεταοθῆναι ΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ.] Ita lego.

ΓΛΥΚΕΡΑ. Ἑταίρα τις.] Vide Menandrum in Miſogyne, ubi legit Bentleius Γλυκέριον ob verſum. Et legendum, γ' ὡς παλαιῷ χρόνῳ. Vide Theocritum in Syracuſis.

ΔΕΙΓΜΑ — ἀφ' ἑκάστου τῶν πωλουμένων.] Lego, Ἐφ' ἑκάστου. *De ſingulis, quæ venduntur.*

ΔΕΙΝΩ̃ι.] Scribe cum Heſychio Δείνῳ.

ΕΘΝΟΣ —— ἀφῄρηνται.] Lege ἀφῄρηται.

ΕΥΑΝΔΡΙΑ ——Ἀνδοκίδης δ' ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβιάδου.] Puto plenum titulum fuiſſe, Ἀνδοκίδης ἐν τῇ περὶ τῶν μυστηρίων ἀπολογίᾳ κατ' Ἀλκιβιάδου. Ut partim laudatur v. Ἑταιρεία. Nepos: *Aſpergebatur* (Alcibiades) *etiam infamia, quod in domo ſua facere* myſteria *dicebatur.*

ΖΕΙΡΑ—— ὥσπερ ἐφαπτίδας.] Lego, ἐφαπτίδα.

ΚΑΤΑΒΟΛΗ —— προϊέναι χρόνῳ.] Lego, προσιέναι. *Advenire.*

ΛΑΓΙΣΚΑ —] Strattis,

Λαγίσκαν τὴν Ἰσοκράτȣς παλλακήν.

Gronovius verſui conſulens legit Λαγίσκαν ΑΥ-ΤΗΝ. Sed verſus mutilus. Scribo αὐτὴν τήν. Vel cum aliis, Καὶ τὴν Λ. τὴν Ἰσ.

ΛΕΣΧΑΙ —— πολλοί.] Scribe, οἱ πολλοί. *Vulgus hominum.*

ΜΗΤΡΩΙΟΝ —— Ὡς δηλοῖ.] Ita legendum.

ΜΟΘΩΝ —— ἄλλοι δὲ λέγȣσι δȣλοπρεπεῖς σπερμόλογȣς.] Forſan legendum ex Heſychio δȣλοπρεπεῖς ΚΑΙ σπερμόλογȣς.

ΠΑΛΙΝΣΚΙΟΝ —— Ἀρχίλοχος Τριμέτροις·

Πρὸς τοῖχον ἐκινήθησαν ἐν παλινσκίῳ.]

Lege ἐκλίνθησαν. Ad quam vocem vide Photium. Sed vide nos in Epiſt. Crit. v. Ἀραχνή.

ΠΑΡΟΥΣΙΑ — Κράτης Θηρίοις·

Ἐχόντες εὐπαθῆ βίον, παρȣσίαν τὲ χρημάτων.]

Ita digere. Eſt Iambicus Tetrameter Acatalectus.

ΠΕΔΙΑΚΑ —— Μοῖρα τῆς Ἀττικῆς ἐςὶν, Η ἀπὸ συμβεβηκότος ἐκαλεῖτο πεδίον.] Ita ſcribendum.

ΠΡΟΠΕΠΩΚΟΤΕΣ —— Λέγεται.] Quæ ſequuntur Polybii videntur eſſe.

ΦΑΡΜΑΚΟΣ

ΦΑΡΜΑΚΟΣ —— *Φαρμακὼν δ' ἐςὶν, ὁ ὑπὸ φαρμακέων βεϐλαμμένος.*] An *βεϐαμμένος*? Sed forſan nihil mutandum.

ΦΙΛΟΣΟΦΕΙΝ. —— *Μένανδρος Θρασυλέοντι·*

Φιλοσοφεῖ δὲ τοῦθ' ὅπως καλαπράζεται τὸν γάμον.]

Ita fortaſſe legendum.

ΦΙΜΟΙ —— *Φιμὸς δὲ ἐςὶν ὁ καλȣμένος κημὸς εἰς ὃν ἐνεϐάλλοντο.*] Adde *οἱ κύϐοι.*

ΧΙΛΙΩΘΕΝΤΑ —— *κεχιλιῶσαι.*] Scribo, *κεχιλιῶσθαι.* Heſychius *Κεχιλιῶσθαι, χίλια ἐζημιῶσθαι,* hunc locum Lycurgi reſpexit. Quid quod *χιλιῶσαι* ſcribendum foret. *Χιλιόω, ἐχιλίωσα, χιλιῶσαι.* Unde Gronovius non male *καὶ χιλιῶσαι.* Sed prius nobis placet: quod et Valeſio.

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ — *Εὔϐȣλος ἐν Γλαύκῳ·*

ΚΑΙ ΣΥ ΕΠΙ —— Vel, ΚΑΙ ΣΙΤΟΝ ΕΠΙ]

Forſan,

Καὶ ΣΕΥΣΘΑΙ *ἐπὶ* ——

Quod et verum puto.

IN

IN
MOERIDA ATTICISTAM.

ΑΓΑΠΗΝΟΡΟΣ — Ἔϛι δὲ κύριον ὄνομα.] Lego, Ἔϛι δὲ ΚΑΙ κύριον ὄνομα.

ΑΝΑΒΙΩΝΑΙ — Ὡς Πλάτων, σκευαῖς ἀναβιῶναι ἐκ τῆς νόσε.] Lego, Ὡς Πλάτων ΣΚΥΘΑΙΣ. Vide Schol. ad Ariſtoph. Av. 151. et Suidam v. Ἀναβιῶναι. Sed vide Schol. ad Ariſtoph. Av. 471.

ΒΑΛΒΙΔΕΣ — Βαλβίδ' ἀπεδὸς, θέτε πόδα παρὰ πόδα.] Lego, Βαλβίδα πόδα θέντες (vel θέτε) παρὰ πόδα.

ΒΩΜΟΛΟΧΟΣ — ἐπαιτῶν,] Fortaſſe, ἐπαιτῶν. Vide Heſych. v. Βωμολόχος.

ΓΗΤΗ.] Lego, Γήτεια. Vide Suidam et Heſych. ubi pro γήτια ſcribe γήτεια.

ΓΛΑΜΩΣΑ, Ἀττικῶς· λημῶσα Κοινὸν, ἀμφότερα.] Lege Λημῶσα, Ἑλληνικῶς· κοινὸν, ἀμφότερα.

ΕΝΤΡΙΒΕΣΘΑΙ — καὶ ψιμυθεῦσθαι.] Lege ψιμμυθιεῦσθαι.

ΕΦΕΣΤΡΙΣ — καὶ πυῤῥὴν καλεῦσι, καὶ ϛόλην, καὶ ἀϛράβην.

ἱςράβην καὶ καλύβιον.] Pro πυῤῥὸν lege θῆρον ſive θήριον. Vide Suidam v. Ἐφεςρὶς et Kuſterum ad locum. Et ἀντὶ τῦ, καλύβιον, ſcribendum κολόβιον. Vide Meurſii Gloſſar. v. Κολόβιον. Niſi καλύμμην præſtat. Heſych. Καλύμμη, μεμφώδη. Lego denique, ἐμπόδιον. Vide Suidam ad vocem.

ΗΚΙΣΤΑ —— ἀλλάγε ἄλλα.] Lego, μάλα γε. Iſtud ἀλλὰ eſt corruptio ſive prava emendatio τῦ, μάλα.

ΘΗΛΑΣΤΡΙΑΝ. Τὴν τῶν τροφῶν, τέκνων,] Lego, Τὴν τῶν τέκνων τροφόν.

ΙΤΡΙΑ. Πλάσματα,] Fortaſſe, Κλάσματα. Vide Heſychium.

ΟΠΤΕΥΕΣΘΑΙ ——] Lego, Ὀπτεύεσθαι.

ΠΕΠΟΙΘΕΝΑΙ ——] Fortaſſe, Πεποιθίαν. Vide Heſychium.

ΠΕΤΤΕΙΑ —— λέγειν.] Scribe λέγει. Vide infra ad v. Τεῦχος, et Suidam v. Ἀκόλαςον. Vide Timæi Lexic. v. Πεττεὶ, ubi male Ruhnkenius ſubintelligi putat *Plato*. Ælian. Var. Hiſt. lib. iii. 12. Ἐρᾷν δεῖν λέγυσα. Lego, δή. *Significans ſcilicet amare*. Vide Meurſ. Spicileg. ad Theocritum p. 59. et Schol. ad Ariſtoph. Av. 1714. ubi legendum, ΛΕΓΕΙ δὲ τὸ πνέυσι. Vulgo male, Λείπει.

ΠΛΕΙΝ

ΠΛΕΙΝ ἢ μύριοι.] Lege Πλεῖς ἢ μύριοι.

ΣΚΙΑΣ —— ἀναδενδράδας.] Scribe, Ἀναδενδράς. Vide Heſychium et Suidam.

ΣΚΥΤΑΛΗ —— Ἀκροπαγής.] Scribe cum MS. ἀκροπαχής.

ΤΕΥΧΟΣ —— λέγε.] Scribe cum MS. λέγει. *Significat.* Vide nos ſupra ad v. Πετλεία.

ΥΠΝΟΜΑΧΩΝ. Ξενοφῶν μόνος.] Vide Suidam v. Ὑπνομαχῶ.

ΦΘΙΗΝ ——] Fortaſſe, Φθόην. Vide Suidam et Heſych, v. Φθόη. Quanquam Heſych. φθίη, φθίσει.

IN

IN

TIMÆI LEXICON

VOCUM PLATONICARUM.

TIMAIOΣ Γεντιάνῳ εὖ πράττειν. p. 1. *Edit. Rubnkenii.*] Lego, Γεντιλιάνῳ. Qui Porphyrio et Timæo ἰσόχρονος. Vide Longinum in Fragment.

AIΞΩNETEΣΘAI. Ἀπὸ δήμου τινὸς ἡ κακηγορία τοῦ Αἰξωνέως.] M. S. κατηγορία. Recte. A pago Ἀιξωνὴ eſt nomen Ἀιξωνεύς.

AMOΘEN ΓE ΠΟΘEN. Ἀπό τινος μέρους ἰσημέρου.] Sic Suidas v. Ἀποθεν, qui Timæum exſcripſit. Legendum, μέρους ἑτέρου,

ANAKOΓXYΛIAΣAI.] Ariſtoph. Veſp. 587.

Τῆς δ' ἐπικλήρου τὴν διαθήκην ἀδικεῖς ἀνακογχυλιάζων.

Ubi Schol. Λέγει δὲ ἀντὶ τοῦ κωλύων. Pro κωλύων lege καταλύων,

ATENHΣ —] Hic ita in Notis Cl. Ruhnkenii Maximus Tyrius p. 39. Τοῦτο ἄρα δρῦς ἐλέγετο ἄγειν, εἰκαζόντων τὸ ATENNEΣ τοῦ τῶν κηλουμένων τρόπου ἀψύχοις σώμασιν. Recte. Vir doctiſſimus

tiſſimus male emendat ἀτενής. Et infra p. 40. in loco laudato ex Antiq. Aſiat. lego ΑΓΕΝΝΗ καὶ ποικίλαν, et non ἀτενῆ.

ΒΩΜΟΛΟΧΙΑ. Κακολογία, ἀπὸ τοῦ λοχαγεῖν.] Delenda iſta, ἀπὸ τοῦ λοχαγεῖν.

ΔΗΜΟΣ. Εἷς ἐκ τοῦ δήμου καὶ ἰδιώτης—] Legendum, Δημότης, εἷς &c. Heſych. Δημότης, ὁ ἐκ τοῦ δήμου, δηλοῖ δὲ καὶ ἰδιώτην. Quæ autem ſequuntur, καὶ ἡ πόλις σὺν τῇ βουλῇ, ad vocem Δῆμοι pertinent. Heſych. Δήμου, πόλεως. Vide Alberti ad Heſych. v. Δήμου ἀρίστῳ.

ΔΗΠΟΥΘΕΝ——ἴσον τὸ φανερόν.] Lego, ἴσον τῷ, φανερόν. *Idem ac φανερόν.* Heſych. Δηλονότι, φανερὸν ὅτι. Quare forſan legendum, ἴσον τῷ, φανερὸν ΟΤΙ. Quod verum.

ΔΙΠΛΟΟΝ. Ἐπὶ σιδήρου εἴρηται, ὅτ' ἂν ἀπό τινος ἑνώσεως ἀπόλυσίς τις ἢ εἰς παράθεσιν μᾶλλον ἢ ἕνωσιν.] Lego, ἀπόλυσίς τις ᾖ. *Quando diſſolutio aliqua ſit.* Sed vide Addenda Ruhnkenii.

ΕΝΤΕΛΕΙΣ. Οἱ ἄρχοντες.] Fortaſſe, Ἐν τέλει. Pro οἱ ἐν τέλει.

ΖΕΙΡΑΙ. Χιτῶνες ἀνακεκολλαμένοι.] Etymol. ἀνακεκολπωμένοι. Sed legendum, ἀνακεκαλασμένοι. *Subductæ. Caſtigatæ.* Quæ veſtis militantibus

tantibus convenit. Sueton. Auguſt. *Togam reſtrictam.* Vide Cl. Editorem ad hunc locum. Confer Cl. Hutchinſon. Xenoph. Anab. p. 531.

ΜΕΤΡΙΩΣ ὠργασμένος.] Ad hunc Articulum citat Cl. Editor Scholion ad Sophoclis Pandoram: Καὶ πρῶτον ἄρχον (l. ἀργὸν) πηλὸν ὀργάζειν χεροῖν. Sed legendum, ἔργον. *Difficile eſt manibus, vel primo opere macerandum eſt lutum.*

ΟΜΟΣΕ. Εἰς ταυτὸ ὑπὸ τῶν ἐναντιῶν εἰς μάχην φερόμενοι.] Lego, εἰς ταὐτὸ τῷ ἐναντίῳ. *In eundem locum cum hoſte.* Vide Harpocrationem et Suidam. Unde forſan legendum, εἰς ταὐτὸν τόπον τῷ ἐναντίῳ. Quod verum puto.

ΟΥΚ ἐν ὑπονοίᾳ.] Hic citat Cl. Editor Platonis Polit. ii. p. 430. Θεομαχίας ὅσας Ὅμηρος πεποίηκεν, ἐ παραδεκτέον εἰς τὴν πόλιν ΕΙΤ' ἐν ὑπονοίαις πεποιημένας, ΕΙΤ' ἄνευ ὑπονοιῶν. Ita legendus iſte locus.

ΠΑΛΙΝΑΙΡΕΤΑ—Τὸ ἐναντίον πρὸς αὐτῇ τῇ αἱρέσει πάθος ἐμποιοῦντα.] Deleo ἐναντίον et lego, τὸ προσαντὲς τῇ &c. Vel, quod veriſſimum puto, τὸ ἐναντίον πρώτῃ τῇ αἱρέσει. Quod non multum abeſt a πρ αὐτῇ. Nam πρ in MS. eſt πρός. Mox pro τὰ πάλιν αὐτὰ ἐν Τιμαίῳ, legendum, τὰ παλαιὰ ἐν Τιμαίῳ. Quod cum διεφθαρμένα pulchre convenit

convenit. Suidas, Παλιναίρετα ——Οὐ κακὰ δὲ ἰδὲ ὑγιῆ.

ΠΑΡΑΤΑΧΘΕΙΣ. Παρ' αὐτὸν ταχθεὶς.] Lego, Παρ' ΑΣΤΟΝ ταχθεὶς. *Juxta civem.* Vel, Παρ' ἕτερον. Sed legendum, Παρ' ἄλλον.

ΠΑΡΑΤΕΝΕΙΣ.] Hic citatur Eunapius Ædeſ. p. 41. Ὅτι δῆμος ὑπὸ λιμοῦ παραθέντες, συνήισαν εἰς τὸ θέατρον. Corrigit Ruhnkenius παραταθέντες. Forſan legendum, παρεθέντες. Sed Plato Sympoſ. a Ruhnkenio ad eundem locum laudat. λιμῷ παρατεινόμενα.

ΠΕΡΙΕΙΠΟΝ. Περί τινα ἦσαν.] Fortaſſe, ᾔεσαν. *Circumibant.*

ΡΗΤΡΑΙ. Συνθῆκαι λόγων.] Recte Ruhnkenius, Συνθῆκαι ΔΙΑ λόγων.

ΣΦΕΝΔΟΝΗ.] Ad hunc locum ita citatur Libanius Orat. de Angariis p. 391. Οἷς πάντα πολλὰ καὶ γέλως τὰ τοῦ Γύγου. Nihil mutandum. *Et divitiæ Gygis ſunt illis ludus jocuſque.* Id eſt, ſpernunt et irrident, præ ſuis.

ΥΠΟΚΟΡΙΖΕΣΘΑΙ. Πρὸς κόρην ἢ κόρον λέγειν ἀποσμικρῦντα.] Forſan, ἀποσμικρύνοντα.

NOTÆ BREVES

IN

TOUPII

EMENDATIONES

IN

SUIDAM.

AUTHORE

THOMA TYRWHITT.

N O T Æ

IN

PRIMAM PARTEM.

Vol. I. P. 38. Phrynichi autem *trimetros* ita facile ſuppleveris.] Crediderim potius hos verſus eſſe duo *tetrametros*, in primo pede mancos, in reliquis ſaniſſimos.

P. 96.

——ΣΤΕΡΝΑ Τ' ΗΜΦΙΕΣΜΕΝΑΣ.]

Malim ΣΤΕΡΝ' ΑΠΗΜΦΙΕΣΜΕΝΑΣ.

P. 166.

Ἐμιτροφόρουν τε καὶ ΔΙΕΚΛΩΝΤ' Ἰωνικῶς.]

Malim ἐμιτροφόρουν καὶ ΔΙΕΒΙΟΥΝ Ἰωνικῶς.

IN
PARTEM SECUNDAM.

P. 252.

ᾯΩ φίλ]α]αι γυναῖκες ΟΧΛΟΣ ΚΕΡΑΜΩΝ ὅσς.]

Malim Ο ΚΕΡΑΜΕΩΝ ΟΣΟΣ.

P. 259.

Ἀυτῶ, ϗ γενεῆ τε ΠΟΤ' εὔμαρες ——]

Malim Αὐτῷ ϗ γενεῇ· ΤΟΠΕΡ εὔμαρες ——

P. 289. Μέμψεαι ἡμε]έροις &c.] Melius longe MS. Muſg.

Σοὶ μοέμψαιτ' ὑπ' ἐμεῦς ——

P. 312. Λέων, κύων, πάρδαλις, ΚΑΙ ΕΙ ΤΙ ΑΛΛΟ· ϗ ἰχθύων γένος—] Malim ΕΤΙ ΔΕ ϗ ἰχθύων ΓΕΝΗ, ΟΣΑ ——

P. 386. MS. autem Lipſ. ΑΛΩΕΙΤΑΙ.] Fortaſſe ΑΛΩΕΙΝΑΣ. Vide Epigramma Secundi.

P. 426. Ὅμως γέ μαν δεῖ· &c.] Malim, interpunctione tantum mutata,

Ὅμως γέ μαν δεῖ τὰς γὰρ εἰράνας μαλ' αὖ.

P. 433. Τὸ μὲν διεσκήμιζε τὴν—] Lege MIN.

IN

IN
PARTEM TERTIAM.

Vol. II. p. 43.

Θάνατον ἀμῦναι γ' ἂν, EN ἔχων ἀλκὴν μόνον.]

Immo potius ſcribendum eredo.

—— MIAN ἔχων ἀλκὴν μόνον.

Ut dudum monui in Emendat. ad Euripid.

P. 77.

—— Ἀμφὶ δὲ οἱ κεφαλῇ ——]

Apud Soph. legitur, ΕΙΔΕΟΣ ἀμφὶ δὲ οἱ ——

Scribendum fortaſſe ΕΙΛΗΣ.

P. 88.

Ἄμφω δ' ὡς ΥΜΕΝΑΙΟΥ ΥΠΟ πλακὶ τυμβεύονται.]

In Antholog. H. Steph. p. 207. hic verſus ſic legitur,

Ἄμφω δ' ὡς ΥΜΕΝΑΙΟΝ ΕΠΙ πλακὶ τυμβεύονται,

Unde legendum ſuſpicor

Ἄμφω δ', ὡς ΑΜ' ΕΝΑΙΟΝ, ἘΝΙ πλακὶ τυμβεύονται.]

P. 107. Καὶ σὺ ΣΥΝΑΝΕΞΕΥΡ'—&c.] Satis erit, ſi ſcribamus,

Καὶ σὺ ΞΥΝΕΞΕΥΡ'——

P. 147.

ἮΙ ΚΥΒΕΛΗ ϗ ΚΩΜΟΣ &c.]

Καλύβη ϗ δῆμος. MSS. unde δῆπος Salmaſ.

P. 159.

Καὶ μύρτα καὶ ΜΗΚΩΝΑΣ ——]

Lege ΜΗΚΩΝΙΑ.

P. 188. ——οἷα γαλήνης——]

Fortaſſe Γαλήνη.

P. 227.

Καὶ τὰς ΑΥΛΗΤΙΚΑΣ, ϗ ἐριςικάς.

(Lege ϗ ΚΙΘΑΡΙΣΤΙΚΑΣ.)] Malim in antecedentibus legere ΑΘΛΗΤΙΚΑΣ.

P. 230. Mira autem locutio καταπεπλησμένη δὲ θρυμματίς.] Quis autem ſic unquam locutus eſt? non vidit Toupius hæc cum ſuperioribus connectenda eſſe et ſic ſcribenda.

—— Α. οἷα δ' ἐςιν, οἶσθα σύ,
Γύναι; Β. Σκόροδα, τυρὸς, πλακοῦντες, πράγματα
ΕΛΕΥΘΕΡΙ', ΟΥ ΤΑΡΙΧΟΣ, οὐδ' ἡδύσματα
'Αρνεῖα ΚΑΤΑΠΕΠΛΗΣΜΕΝ', ΟΥΔΕ θρύμματα
Τεταραγμένη, ϗ λοπάδες, ἀνθρώπων φθοραί.

P. 252. Καὶ Βάβρι⟨ος⟩
ΕΠΗ χελιδόν⟨ος⟩.]

ΕΠΙ χελιδόν⟨ος⟩.

P. 258.

P. 258.

——Καὶ τόδ' ὄκετ' ἐςὶ σοι.]

Corrigebam olim in emendat. ad Euripid.

——καὶ τόδ' ὄκετ' ἐς' ἴσον.

Neque adhuc pœnitet.

P. 260. Vox enim τέκνων male geminatur. Reponendum omnino ——] Mallem

Εἰδ' εἰς τόδ' ἦλθον, κἀξεπειράθην ΤΕΚΩΝ —

In V. 3. κακȣ̃ an κακὸν legamus tantidem eſt.

P. 261. Audacter repono: Μέθεις παρ' &c.] Infeliciter, ſi quid video; nihil enim juris habebat Theſeus in terram Iſthmiam quo in ea τεμένη concederet, legendum credo

Τεμένη θ'——

Μέθες παρ' αὐτὴν τρίοδον ΙΣΘΜΙΑΝ ΘΕΩι.

Τρίοδος ἰσθμία eſt *via ad Iſthmum ducens* — Θεῷ, Apollini ſcilicet, cujus meminit V. 1203.

P. 294. ——ΔΥΣΑΥΛΗΤΟΙΣ.]

Fortaſſe ΔΥΣΑΝΤΗΤΟΙΣ.

P. 298. Prior pars fragmenti hujus *conclamata* eſt.] Immo vero ſalva res eſt, ſi legas

Οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς· δεῖ γὰρ ΗΜΙΝ εὐνοεῖν,

Ἀλλ' ὑπάρχειν τȣ̃το.

P. 304.

P. 304. ΟΙ ΔΥΣΑΛΚΙΔΕΣ.] Malim ΔΥΣΕΛΠΙΔΕΣ.

P. 331.

—— Καὶ φιλοδέπυ
Φάρσος ἅμα ςελεῦ.]

Malim —— φιλοδέπυ
Φάρσος ΑΜΑΣ, ςελεῦ——

P. 347. ΟΥ ΣΗΜΑΙΝΟΝΤΑΣ.] Mallem ſic ΟΥΣ ΗιΣΜΕΝ ὄντας αἰδοφοῖτας ——

Quos noveramus.

IN

EPISTOLAM CRITICAM.

P. 441.

Συνοπάζεται δὲ πλῆθος οὐχ ὅσον δοκεῖ
Σοὶ ——]

Malim —— πλῆθος, ὐχ ὅσον ΔΟΚΕΙΣ,
ΟΙ ΤΗΣ Δ' ἐρῶσι τῆς ἀποικίας Φρυγῶν.

P. 447. —— ΑΡΞΑΜΕΝΟΣ
ΓΙΝΩΣΚΕΙΝ.]

Fortaſſe ΕΥΞΑΜΕΝΟΣ, ΓΙΝΩΣΚΕΙΣ.

P. 451.

P. 451.

Πῦρ· ταῦτ' ἔτη κἂν ἑκατὸν βιώσεται.]

Mallem

Πῦρ· ταῦτα κἂν ἑκατὸν ΕΣΗι ΒΙΟΥΣ ΕΤΗ.

P. 486.

Ἔγχεα καὶ ΚΟΡΥΝΑΣ ——]

Fortaſſe ΚΟΡΥΘΑΣ.

P. 511.

ΑΛΛΟΣ ἀπὸ Κρήτας ——]

ΑΛΛΟΣ videtur eſſe nomen proprium. Quid ſi ΓΑΛΛΟΣ?

ΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣ ΔΗΕΙΣ ——]

Omnino ſcribendum eſt

ΓΡΑΨΑΜΕΝΟΣ. ΔΗΙΟΙΣ τοῦτο δ' ἔοικε λέγειν.

P. 513.

Λειπόμενος Σπάρτᾳ ΦΩΣ ΑΝΕΛΑΜΨΕ νόθον.]

Lege ΚΥΔΟΣ ΕΛΑΜΨΕ. MS.

P. 516. ——ΠΡΟΚΕΛΕΥΘΟΝ.]

ΠΡΟΣ ΑΝΑΚΛΙΝ. MSS. unde ſuum ΠΡΟΣΑΝΑΚΛΙΜ' Salmaſius.

Πάντη, πότνια, χαῖρε· θεοῖς ἴσα σὰς γὰρ ἀοιδὰς
'Αθανάτας τ' ἔχομεν νῦν ἔτι θυγατέρας.]

Melius

Melius erit, opinor, ſine ulla, vel literulæ, inſertione, diſtinctione tantum mutata, ſic legere

Πάντη, πότνια, χαῖρε, θεοῖς ἶσα· σὰς γὰρ ἀοιδὰς
Ἀθανάτας ἔχομεν νῦν ἔτι θυγατέρας.

P. 519.

——ΤΩι Δ' ΑΠΟ ΤΩΝ ὄπιθεν.]

Fortaſſe τῶδ' ὑπὸ, τῶδ' ὄπιθεν.

P. 528. ΣΥΓΚΟΙΝΟΝ Διονύσῳ.] Fortaſſe ΣΥΓΚΩΜΟΝ.

P. 542.

Ὅτι εὑρὼν ὁ μάντις Παλαμήδης ——]

Neque Bentleii neque Toupii emendationem probare poſſum. Mallem legere

Ὅτι ΕΥΡΟΥΝ ὁ μάντις ——

Conſtructio erit,

Ἐμαντεύσατο πλοῦν ἔσεσθαι ΕΥΡΟΥΝ.

Navigationem fore ſecundam.

P. 549. ΦΟΙΝΙΚΟΓΕΝΟΥΣ.] Fortaſſe ΦΟΙΝΙΚΟΓΕΝΕΣ.

P. 552.

Ὁ Νυ, τό τ' Υ πάρεστι.]

Mallem ſic

Ὁ Νυ ΤΕ, Κ' Υ πάρεστι.

Sequentia

Sequentia autem ſic potius vertenda exiſtimo: *Et ex eadem parte Σ. et O. proclamant non abſentiam,* i. e. præſentiam ſuam. Ἀπȣ́σια eſt vox forenſis.

P. 555.

Σοέφȣσι χρήνης ΦΥΛΛΑ ΚΑΙ ——]

Fortaſſe ΦΥΛΑΚΑ.

P. 569.

Καὶ ΟΥΚ ΟΥΣΑ τιτρώσκεις.]

Mallem ΛΑΛΟΥΣΑ.

P. 617.

Ὅμοιος ὥσπερ ΕΙ φίλοι ——]

Mallem ὥσπερ ΟΙ φίλοι ——

P. 618.

Μάλιςα μὲν ΔΗ ΚΟΛΑΣΟΝ αὐτός·]

Minus recedet a vulgata lectione

Μάλιςα μὲν ΣΥ ΚΟΛΑΣΟΝ αὐτός·

IN

IN
CURAS NOVISSIMAS.

Vol. III. p. 12.

Οὐχ ἃς ΣΠΟΔΑΣ Γ'——]

Legendum credo ΠΟΔΑΣ.—ΠΟΥΣ ſcilicet inſtrumentum nauticum.

P. 50. ΑΛΛΟΣ ἀπὸ Κρήτας——]
Fortaſſe ΓΑΛΛΟΣ, ut ſupra.

P. 76. Reſcribendum omnino Οἷον τῷ φαντὶ—] Nihil mutandum. Reſpexit Sophron ad rumorem de morte Ajacis, quem memorat auctor argumenti ad Aj. Sophoclis. Πάλῳ ponitur pro πήλῳ.

P. 78.

Ἔθυσαν ἕτερον. Τῷ δὲ δευτέρῳ ΠΑΝΤ —]

Fortaſſe ΠΑΛΙΝ.

P. 79. Ἀκτῆς τροφῆς ΔΕΙ;——
——ΤΗΣ ΜΑΖΗΣ. ΕΑΝ —]

Apud Athenæum legitur

Ἀκτῆς τροφῆς δὲ ——
—— τὴν μάζαν, ἵνα ——

Unde

Unde mallem ſcribere

ΑΥΤΗΣ τροφῆς δὲ τῆς καθ' ἡμέραν πάλιν,
Γλιχόμεθα ΜΕΝ τὴν μάζαν, ἵνα λευκὴ παρῇ.

P. 83.

Εἴσατο δ' ὥςε ΡΙΟΝ ——]

Immo legendum, Εἴσατο δ' ὡς ὅτε ΡΙΝΟΝ —
Ex Od. E. 281.

P. 123. *Quod hic apponam, ut emendatius legatur.*] Vide ipſum marmor in Muſeo Britannico.

Ἀΐδεω ΜΥΧίοιο μέλας ——
- - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - -
- - - - - - - - - - - - -
Ξεῖνε, σὺ δ', ΕΙΑσας Δημοκλέος ἱέα χαίρειν,
ΔΗΜΟΚΛΕΟΣ - - - - -

ΝΥΧιοιο. Μ. ΑΕΙΣΑΣ. Μ. ΔΗΜΟΚΛΕΑ. Μ.

P. 150. Sed noſtra lectio veriſſima et elegantiſſima eſt.] Malim Λόγιον, *eloquentem.* Sicut Græcis Apollo et Mercurius appellabantur οἱ λόγιοι θέοι, ita Celtis Hercules.

P. 170.

Γεύσω δ', ἐὰν ΒΟΥΛΗΣΘΕ τῶν ——]

Fortaſſe ΒΟΥΛΗι, ΣΕ ——

P. 180. Vulgo inepte legitur Νέςωρ.] Immo vero, ſi quid video, rectiſſime.

NOTÆ BREVES

AD

TOUPII

EMENDATIONES

IN

SUIDAM.

A. R. P. C. S. S. T. C. S.

LECTORI

S.

CUM nuper audiviſſem, Toupii *Emendationes in Suidam e prælo Oxonienſi mox prodituras, Viros doctiſſimos, qui laborem edendi ſuſcepiſſent, certiores feci, me non indiligenter opus illud aureum perlegiſſe, et notarum mearum, quas hic illic adſcripſiſſem, modo dignæ viderentur, quæ* Toupii *ſcriptis pro appendice adjungerentur, copiam iis facturum. Habes igitur breves haſce notas; quas tu, qualeſcunque tandem ſunt, ut ſpero equidem, opto certe, non omnino ſine fructu leges. Sed duo ſunt, quæ abs te mihi ignoſci pervelim; unum, quod plerumque cenſoris perſonam gero, ſæpiuſque* Toupium *reprehendo, quam laudo; alterum, quod libros alios haud raro indicavi, in quibus idem jam ante* Toupium *obſervatum ſit. De priori, ita res erat, faciundum fuit. Neque enim hoc juvenili jactantia feci, nec quo viris me longe majoribus vellicandis laudem mihi comparare vellem, ſed ſemper ab eorum conſuetudine valde abhorrui, qui nihil aliud, quam* pulchre, bene, recte, *tertio quoque verbo inge-*

runt. Ego ſane, niſi Toupii *ingenium et doctrinam maximi facerem, nunquam in eum, ne hæc quidem, quantulacunque ſunt, ſcriberem. Sed editoris aut commentatoris officium eſſe duco, auctoris ſui errores corrigere, defectus ſupplere. Vix unquam igitur* Toupii *ſententiam calculo meo comprobavi, niſi ubi novis argumentis confirmari poſſe, aut ab aliis criticis nullo jure impugnata eſſe videretur. Quod ad alterum attinet, neminem opinor adeo iniquum fore, ut credat me* Toupio, *quoties ejus cum aliis conſenſum memoro, plagii vel minimam ſuſpicionem inuſtam velle. Sed cum duo ſcriptores idem tradunt, mihi non alteruter ab altero ideo ſumpſiſſe, ſed uterque rem recte reputantes, veritatis vi coacti, in eandem ſententiam deveniſſe videntur.* Omnes enim, *inquit* Bentleius,* in multa incidimus, neſcientes illa jam ab aliis eſſe occupata. *Quæ obſervatio ut et mihi proſit rogo, ſi quid in his notulis, quod dictum ſit prius, ipſe dixiſſe inveniar.*

* Emendat. in Ciceronis Tuſc. Quæſt. IV. 21.

Dabam *Londini*
1 *Julii* 1787.

NOTÆ

IN

TOUPII

EMENDATIONUM

PARTEM PRIMAM.

Vol.I. Pag. 12. Ita recte Edit. Mediolan.] Εὐθαλὴς etiam Ed. Ald.

P. 14. l. 9. Illud ὁπόσα pro ὅσα probare non poſſum. Ὁπόσας ſimiliter pro ὅσας Menandro obtrudit Epiſt. Crit. p. 456. Sed hic legendum arbitror ὅσ᾽ ἂν κελεύῃς (ut apud Ariſtoph. Nub. 806. Πάντα δρᾷν ΟΣ᾽ ΑΝ ΚΕΛΕΥΗΙΣ) illic, Δίκαιος ᾀν ἀπέδωχ᾽ ὅσας ἂν καταβάλῃ.

Ibid. l. 24. Σκοροδομίμητου Anonymus apud Caſaubonum ad locum.

P. 17. l. 4. Vitium eſt multorum Criticorum, ut ſi quod Comici aut Tragici fragmentum

mentum ex deperdita fabula offendant, id ſtatim ad vulgare et tritum metri genus redigant. Ne longus ſim, unius H. Stephani exemplo utar, qui Schediaſm. V. 12. ex bonis trochæis et anapæſtis peſſimos fecit ſenarios. Simile quid hic paſſus eſt Toupius noſter. Iſtud enim MEN prorſus inutile et ſupervacaneum eſt. Neque ulla opus eſt mutatione, modo verſus, quomodo digerendi ſunt, digeras;

Καὶ διαστίλβονθ' ὁρῶμεν,
Ὥσπερ ἐν καινῷ λυχνούχῳ,
Πάντα τῆς ἐξωμίδος.

Idem metrum habes apud Ariſtophanem cum alibi ſæpenumero, tum Ran. 537. 598. De MEN autem vide infra ad p. 156. Part. II. p. 376. III. p. 150. Epiſt. Crit. p. 450.

P. 20. l. 16. Ariſtophanem dum emendare vult Vir doctiſſimus, corrumpit. In hujuſmodi anapæſtos nunquam admittitur proceleuſmaticus. Sicubi προσέχετε occurrit, extrita literula mutandum in πρόσχετε. Confer Bentleium ad Nub. 575. Editiones ante Kuſterum πετόμεσθα. Unde recte Brunckius,

Πολλοῖς δῆλον· ΠΕΤΟΜΕΣΘΑ ΤΕ γὰρ ——

Poteris etiam, ſi tantum Suidæ auctoritati tribuere vis, reſcribere deleta particula.

Πολλοῖς δῆλον. ΠΕΤΟΜΕΣΘ' ΑΕΙ ——

P. 22.

P. 22. *Ex Iambographo.*] Ex ipſo Sophocle, ut videtur.

P. 25. l. 21. Κύλικα ed. Ald. Cæterum diſtichon hoc non meminerat Toupius exſtare inter Callimachi epigrammata n. 38. Πυκνὴ et συχνὴ permutantur in Theopompo Athenæi XI. p. 485. C. F.

P. 28. In his epigrammatis corrigendis Toupium ſequitur Valckenærius ad Euripidis Hippol. 1114. Heſychium eodem modo emendarat Abreſchius, ab Alberto laudatus.

P. 30. l. 17. Πομπῇ ἀμείπτονι recte interpretatur Gavellus apud Abreſchium Addend. in Animadverſ. Æſchyl. p. 653.

P. 32. In Xenophontis fragmento ἰσχυρῶς habet MS. Suidæ in bibliotheca Collegii Corporis Chriſti apud Oxonienſes, quem ipſe obiter inſpexi. Errorem Suidæ ſive librariorum caſtigat Abreſchius Dilucid. Thucydid. p. 594.

P. 35. Toupianam Propertii emendationem probat Schraderus Emendat. p. 122.

P. 38. l. 11. Hic verum eſt, quod paulo ante obſervavi ad p. 28. Aut legendum cum Pierſono ad Mœrin p. 111.

Καὶ τούς γε γομφίους ——

Aut quod malim adſumpto NTNI ex Caſauboni conjectura,

Τοὺς γομφίους δ' ἅπαντας ἐξέκοψεν, ὥστε νυνὶ
Οὐκ ἂν δυναίμην Ναξίαν ἀμυγδάλην καλάξαι.

Verſus ſunt iambici tetrametri catalectici.

P. 39. l. 10. Suidæ errorem in ἀμύειν jam notarat Pierſonus ad Mœrin p. 179.

P. 45. l. 14. Pejores edd. ſecutus τὸν ὖν pro τὸν οἶν citat in Ariſtoph. Pac. 1018.

P. 50. Τιμοκλῆς Νεαίρᾳ dudum legerat P. Leopardus Emendat. XIX. 7. laudatus a Valckenærio ad Theocrit. Adoniazuſ. p. 415. Mox in Suida inſerta quæ exciderat voce, lege, ἀναρίστους ΤΟΥΣ μήπω ἠριστηκότας.

P. 50. l. 21. Saniſſima eſt Aldinæ Athenæi editionis ſcriptura, ὦ 'ναιδὲς. Recte vertit Dalechampius, *os impudens*. Sed verum hercle hoc verbum erit, ipſius Toupii judicio, *ſæpe uſu evenire iis, qui artem criticam exercent, ut dum aſtra ſpeculantur, ea quæ ante pedes ſunt, non videant.*

P. 55. Commentum hoc de menſis σεληναίαις acriter explodit Vir humaniſſimus C. G. Heynius

Heynius Excurſ. II. ad Virgil. Æn. VII. p. 105. paulum mollitus in editione repetita p. 117.

P. 57. l. 23. Recte legit Noſter Ἀπλίνων, quod habet editio Med. Recte etiam delet ἀπδίδουν, de qua ſententia male deceſſit P. III. p. 202. Potuerant autem Taylorus et Toupius Apollonii emendandi opera ſuperſedere, jam inſumpta a Pierſono ad Mœrin p. 161.

P. 65. Ἡ σιωπηλὸς σοφός.] ΣΟΦΟΣ MS. C. C.C. Oxon. ut diſcimus ex Burgeſſii Appendice ad Dawes. Miſc. Crit. p. 389.

P. 67—68. Locum Ariſtophanis, unde hauſit Suidas, indicaverat, Kuſterique errorem redarguerat Pierſonus ad Mœrin p. 94. De ΣΩΘΕΙΜΕΝ Daweſii p. 246. non nominati obſervatione utitur Toupius. Judicium meum non interpono; illud tantum contentus monere, nullam rationem habendam eſſe Vauvillerii, qui in Ariſtoph. Ran. 1496. ex Suida adſciſcit ΣΩΘΕΙΗΜΕΝ et delet ΙΣΩΣ, mera, ut videtur, viros doctos carpendi libidine. Fluctuat Heathius propter loca Euripidis Cycl. 132. Hel. 1019. Ion. 961. Quibus adde Damoxenum Athenæi III. p. 103. B.

P. 71, l. 5. MS. Florent. ΑΥΠΝΟΣ ΟΙΔΑ τλὰς πορπάσμασιν (l. πορπάμασιν) teſtante et probante

[illegible] Valckenario ad Euripid. Phœniſſ. 257. Diatrib. p. 105. ubi miratum ſe ait de hoc verſu doctorum judicia.

P. 73. l. 20. Idem fragmentum addit editio Ald.

P. 83. l. 12. Cum ἀρέσκειν etiam apud Atticos frequentius dativum quam accuſativum regat, fruſtra ſunt Toupius, et qui Toupium ſequitur, Koenius ad Gregor. p. 27. quos caſtigat Brunckius in præclara ſua Tragici editione. Edidit ille quidem, Σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, et deceptos eos putat, quod σοὶ ab ἀρέσκει regi in animum induxiſſent.

P. 87. l. 11. Poſterior hujus fragmenti pars occurrit infra in v. Φαῦλον, ubi male ἴδῃς pro ἴδοις vulgatur.

P. 89—92. Laterem lavat Noſter, dum corruptum illud ἀφανίσαι tueri ſatagit. Calidius quoque quam par eſt, libros veteres univerſos ἀφανίσαι agnoſcere pronunciat. Turnebus enim pro varia lectione notavit ἐφεγγίσαι, quod ex aliis MSS. edidit Brunckius. Iſtud autem FE quid ad ſenſum aut elegantiam faciat, plane me neſcire fateor. Idem de loco Anaxandridæ, quem tractat Toupius ſupra p. 10—11. dictum puta.

P. 99.

P. 99. Emendationem ſuam vix, credo, repudiaſſet Vir doctus, ſi omnes MSS. cum Aldo in ΒΑΣΙΛΙΔΑ conſpirare compertum habuiſſet.

P. 108. Locum Polybii protulit Raphelius Not. in N.F.I. p. 532. Scribere non potuit Comicus, τὴν γαμόμενην ἐμήν. Conſiderandum quoque illud, an recte dicatur οὐκ ἐάσαι μίαν pro οὐδεμίαν ἐάσω.

P. 113. l. 12. Notandus hic idem error, de quo ſupra monui. Verba enim Euripidis metri iambici nullam ſpeciem habent. Et ex melicis petita eſſe crediderim propter ea quod Doriſmi haud obſcura in μᾶτερ et δεκάτᾳ veſtigia appareant.

P. 114. l. 21. Vereor ut doctis arrideat judicium hoc de πεπυσμένη ſecundam, ἐσμὲν priorem corripientibus. Quod ex Anthologia præf. ad Part. II. p. 228. adducit ἡδύοσμον, aut triſyllabon eſt, ut δυοῖν monoſyllabon apud Sophocl. Oed. Tyr. 640. aut ſeculo inſipienti et inficeto, quo vixit Ammianus, condonandum. In Electra certe nihil mutandum, donec hæc doctrina melioris fidei exemplis ſtabiliatur.

P. 117. De emendatione in Bacchas propoſita, quiſque ut vult ſtatuat. Sed Brunckium

kium audiamus; *Qui* ἐγυμνοῦντο *reſcribi voluit Heathius et Toupius, cur* ATTICI SERMONIS GENIUM FRUSTRA RECLAMARE *paſſi ſunt?* Quibus Toupii verbis repetendis dum facetus eſſe voluit, errore lapſus eſt. Ut enim Brunckii ſententiam veram eſſe demus, non SERMONIS, ſed METRI ATTICI *genius reclamabit*. Fatebitur, opinor, Vir doctus, ut colligo ex nota ejus ad Sophocl. Aj. 1077. (ubi ſummo jure conjecturam ſuam, ſane quam abſurdam, candide ipſe damnavit) fatebitur, inquam, idem eſſe, quod ad ſyllabæ quantitatem attinet, ſive conſonantes MN, quæ vocalem brevem excipiant, in medio; ſive in initio vocis ſint. Hoc poſito, videat Vir in Tragicis diu multumque volutatus ad quale metri genus referendi ſint verſiculi Euripidis Iph. Aul. 68. 852. Senarii enim non ſunt, ipſo teſte, ſed aut melici aut anapæſtici.

P. 122. Recte præbet Suidas in Syneſio, τοὐναντίον MEN OYN.

P. 126—127. Emendationes has in Polybium et Dinarchum probat Abreſchius Dilucid. Thucyd. Auctar. p. 343.

P. 132. l. 9. Ἐκόλασε emendaverat Ruhnkenius ad Timæum p. 92.

P. 134.

P. 134. l. 5. Eundem articulum addit Aldina, quem ſic conceperim: — ϰ̀ ΔΟΤΙΚΗΙ, Στρατηγῷ δικάζομεν, forſan ex Demoſthene Falſ. Leg. p. 233. ed. Taylor. 449. ed. Reiſk.

P. 136. Fragmentum Euripidis a Plutarcho bis laudatum ex Troaſin petitum eſſe monuit Valckenærius ad Euripid. Phœniſſ. p. 9.

P. 147. l. 14. Αὐτὰ recte omittunt edd. Med. Ald. ſed interpolavit Portus, ut ſenarium ſcilicet expleret.

P. 149. l. 10. Ἐνθαδὶ MS. C. C. C. Oxon.

P. 151. *Verſiculum iſtum Paulino uſu celeberrimum* Euripidis vocat Joan. Miltonus præf. ad Samſonem Agoniſten, Euripidi a Socrate III. 16. tributum notant Gatakerus Adverſar. p. 174. Potterus ad Clement. Alexandr. Pæd. II. p. 198.

P. 155. l. 16. Verbum nihili φιτεύσας Sophocli reſtituere vult Noſter, cum veram lectionem a Turnebo in var. lect. Scholiaſte et Thoma Magiſtro memoratam dudum commendaſſet H. Stephanus. Eandem ex MSS. nuper edidit Brunckius. Pari errore Scaliger et Stanleius φιτεύει in Æſchyl. Suppl. 318. corrigunt, cum deberent φιτύει. Eos tamen ſequitur

quitur Abreſchius ad Æſchyl. III. p. 159. Minus quoque accurate hoc verbum tractavit Waſſius in Miſc. Obſ. Vol. II. p. 196—198.

P. 156. l. ult. Quid in Epicharmi verſu agat iſtud MEN, non video. Εὖγ' ὅτι occurrit quidem apud Ariſtoph. Nub. 864. Sed ἄγε μὲν ὅτι nuſquam inventum iri ſuſpicor. Deinde ι in ὅτι contra Comicorum conſuetudinem eliditur. Neque placet ἔπωμις articulo deſtitutum. Sin autem, quæ mea tandem de hoc loco ſententia ſit, roges, vetus illud occinam, ME QUOD FUGIAM HABERE, QUOD SEQUAR NON HABERE; OMNIBUSQUE FERE IN REBUS, ET MAXIME IN CRITICIS, CITIUS QUID NON SIT, QUAM QUID SIT, DICTURUM.

P. 161—162. Parum feliciter in ſecundo Achæi verſu verſatus eſt Toupius. Pro χερὶ dant χεῖρα Edd. Med. Ald. Unde facillima naſcitur emendatio, a Grotio Excerpt. p. 443. præcepta;

ΠΡΟΣΒΑΛΛΕΤΩ τις ΧΕΙΡΑ φασγάνου ΛΑΒΗΙ.

P. 168. Non adduci poſſum ut credam Æſculapii filios a Sophocle Æſculapios vocari. Neque tamen ſanam puto aut vulgatam lectionem, aut a Brunckio poſt alios adoptatam, Ἀσκληπιδῶν. Altera enim metro, altera analogiæ

giæ repugnat. In Euripidis loco, quem pro ſe advocat Toupius præf. ad Part. III. p. 10. nihil præſidii eſſe docuit Valckenærius Diatrib. p. 152—153. Sed aliud hic reſtat expendendum, neque enim ἐντυγχάνειν aut συντυγχάνειν genitivo præponuntur, quicquid contradicat Brunckius. Exempla quæ in hanc regulam peccant duo emendavit Toupius, alterum Suidæ, Turnebi et MS. apud Brunckium auctoritate; alterum ex conjectura quidem, ſed leniſſima et veriſimillima. In loco quem nunc tractamus, nullo negotio emendari poſſet, ſi de cæterorum ſanitate conſtaret; Καὶ ΤΟΙΝ παρ' ἡμῖν — Sed ἐπέχω.

P. 174. v. Ἐνέκαψα. Sedem fragmenti indicarat Abreſchius ad Cattier. Method. Admirab. p. 77. Sed nulla erat cauſa quare aut negligentiæ aut imperitiæ Suidas argueretur. Quis enim, modo non iniquiſſimus judex, non potius ſtatuat Suidam hodie eſſe mutilum, ſed plures olim verſus ex Ariſtophane laudaſſe. Quod clariſſime patet ex MS. C. C. C. Oxon. qui ſic exhibet: Ἐνέκαψα. Κᾆτα βδελυχθεὶς ἀναφρόμενος ἐξέπλυσα. Hermippus apud Schol. ad Ariſtoph. Av. 1550. Ἐγὼ δ' ἕνεκα ψαλάθων τὴν ἀφροφόρον. Lege,

Ἐγὼ δ' ΕΝΕΚΑΨΑ λανθάνων τὴν ἀφροφόρον.

Illud ἐνέκαψα feliciter detexit Valckenærius ad Herodot.

Herodot. II. 93. totum verſum miſere corrupit Brunckius ad Ecclef. 732.

P. 178. Vir maximo harum literarum diſpendio nuper ereptus Tyrwhittus, Diſſert. de Babrio p. 44. legit,

Κἀκεῖνος ἰδὼν, ἐν τῷ μέρει γὰρ ἡλάκει.

Neſcio an nimis curioſe. Rotundius eſſet, Κεῖνος δ' ἰδὼν —— Sed mihi non diſplicet Toupii conjectura.

P. 178. Recte ἐξ ejicit Vir doctiſſimus, quod Kuſterus occuparat facere. In ſequentibus minus feliciter rem geſſit. Vix enim puto Comicos ἔτι οὐκ pro οὐκέτι dixiſſe. Et longe alio ducunt MSS. Unus apud Brunckium, Κἀγὼ δ' οὐκέτ' ἐξηνειχόμην—Alter, Κἀγὼ δ' οὐκέτ' ἠνειχόμην—Tertius, Κἀγὼ οὐκετ' ἐξηνεσχόμην—Quartus, Κἀγὼ δ' οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην—Cum tertio conſentiunt duo MSS. Harleiani, cum quarto Baroccianus unus, quos ipſe inſpexi. Legendum igitur,

Κἀγὼ οὐκέτ' ἐξηνεσχόμην ——

Ἐξήραξα in Equitibus et ἐξαράξω in Theſmophoriazuſis legendum viderat Reiſkius.

P. 181. v. Ἐξελοφίζετο.] Ἐκ τῶν ἀρχαίων ἐδαφῶν Toupius Cur. Noviſſ. p. 65. Malim, quanquam ſubdubitans, Δικαίαρχος. Ἡ δὲ γῆ ἐκ τῶν ἐδαφῶν ——

P. 182. Conjecturam in Marco ſane audacem rejicit et vulgatam lectionem defendit Valckenærius Adnotat. in N. F. p. 352.

P. 186. v. Ἐπάναβαλέσθε.] Lege περιστολίζεσθε ex MS. C. C. C. Oxon.

P. 198. Lege cum apud Laertium, tum apud Suidam,

Ἀρκεσίλαε, τί μοι τοσοῦτον ἄχρηστον ἀφειδῶς.

P. 200. l. 11. Adde Hemſterhuſium ad Thomam Magiſtrum p. 443. unde diſces fruſtra hanc phraſin inter Zoſimi ſingularia recenſuiſſe Heynium p. 624.

P. 204. Ex duabus ad Sophoclem conjecturis pejorem prætulit Vir ſummus. Quæ tamen eo uſque parenti ſuo arriſit, ut cum confirmatam a Suida v. ποῖ, ut putabat, repperiſſet Part. III. p. 121. prope juveniliter exultaret, dignamque cenſeret, quam tertio inculcaret Cur. Noviſſ. pag. 76. At ſi editionem Med. vel Ald. vel etiam Porti inſpexiſſet, alteram conjecturam, Ο ΣΟΣ, conſtanter ibi repræſentatam vidiſſet. Prava diſtinctio, quam corrigit Toupius, eſt typographicum editionis Johnſonianæ mendum, in erratis ſublatum. In ſecundo Anaxandridæ verſu dubito an dixerint veteres τὴν ἡμέτερον.
Sed

Sed hoc forſan calami lapſus pro ἡμετέρω. Ο ΣΟΣ edidit Brunckius.

P. 205. l. penult. Recte ἀναγκαίως dedit editio Med. ſed mutavit Aldina.

P. 207. v. Εὐσεβεῖν. Quod pro negante particula Suidæ auctoritatem advocant Toupius et ante eum Weſſelingius Obſerv. p. 95. id ſine cauſa faciunt, cum iſta in Suidam ex interpolatione Kuſteri fluxerit. Recte tamen eam Gatakerus A. M. P. p. 513. E. et Weſſelingius inſeruerunt; Daweſio οὐ γὰρ ἠσέβουν legenti aſſentitur Valckenarius ad Eurip. Phœniſſ. 407. Dolet igitur Tyrwhittum, acerrimum, ſi quis alius, harum rerum judicem, adeo ſui diſſimilem fuiſſe, ut vulgatæ patrocinium in Burgeſſii appendice ſuſciperet, p. 464. Sed mihi perſuaſum eſt eum de hac ſententia ſponte deceſſurum fuiſſe, ſi verba Euripidis paulo pleniora protuliſſet Toupius.

Ἀρετὴ δὲ, κἂν θάνῃ τις, οὐκ ἀπόλλυται,
Ζῇ δ' οὐκέτ' ὄντος σώματος· κακοῖσι δὲ
Ἅπαντα φροῦδα ΣΥΝΘΑΝΟΝΘ' ὑπὸ χθονός.

Eleganter Diodorus Siculus l. 2. p. 5. Τοῖς μὲν ἐν τῷ ζῆν μηδὲν ἀξιόλογον πράξασιν, ἅμα ταῖς τῶν σωμάτων τελευταῖς ΣΥΝΑΠΟΘΝΗΣΚΕΙ καὶ τὰ ἄλλα πάντα τὰ κατὰ τὸν βίον· τοῖς δὲ δι' ἀρετὴν περιποιησαμένοις δόξαν, αἱ πράξεις ἅπαντα τὸν αἰῶνα μνημονεύονται, διαβοώμεναι τῷ θειοτάτῳ τῆς ἱστορίας στόματι.

NOTÆ

N O T Æ

IN

PARTEM SECUNDAM.

P. 232. l. 7. Menandri veterem ſcripturam retinet Muſgravius in margine exemplaris a me inſpecti, et interpretatur, *Non valde dives erat, qui quidem æditaus eſſet.*

P. 234. l. 10. Vitio laborat hæc conjectura, quæ neſcio quomodo tamen placere potuit Valckenærio Diatrib. p. 55. Joan. Hen. van der Palm. Annot. in Eccleſiaſt. XII. 7. p. 193. Recte quidem dicitur, εἰς τέλος τοῦ ζῆν ἀφικνεῖσθαι. Sed non ex eo ſequitur, recte etiam dici, εἰς τὸ ζῆν ἀφικνεῖσθαι. Deinde bona cum venia Vauvillerii, ſive Pariſinus Profeſſor libentius audit, τὸ ζῆν pro iambo ſtare non poteſt. Humani aliquid paſſus eſt præſtantiſſimus Marklandus, in erroremque fortaſſe Toupium induxit. Legerat enim is, Explicat. Vet. p. 250. εἰς τὰ ζῶντα, quod in eodem luto hæſitat. Notandum obiter pejores Sophoclis edi-

tiones ſecutum Toupium metrum violaſſe; Aldus enim recte ediderat ἀφικνῇ.

P. 240. l. 19. Εὐαγρεσίαν in textum nuper admiſit Valckenærius.

P. 243. l. 19. Debebat σφαλερά, non σφαλερή.

P. 248. In Hippolyto ἕως edidit Valckenærius, Toupio obſecutus; αἰδὼς retinet et defendit Brunckius. Neutrum equidem intelligo, neque intellexiſſe videtur Muſgravius, qui conjicit Ναΐς.

P. 250. v. Ἤισαν.] Etymologum ex MS. Leidenſi emendaverat Pierſonus Veriſimil. p. 82. Euripidem ex Etymologo et Suida ad Mœrin. p. 174. poſt quem nihil melius quærere debebat Toupius, licet ejus emendationem probare videatur Valckenærius Diatrib. p. 94. Eam refutat regula quam diligentiſſimè a Scenicis Poetis ſervatam præſtare auſim; *nunquam elidi vocalem in dativo plurali.* Legendum igitur eſſet, τοῖς κτανοῦσιν ὂν οὐδ'——unde anapæſticus, quales Brunckio in deliciis ſunt, ſenarius evaderet. Ne tamen canonis hujus adverſarii Euripidis verſu Helen. 922. abutantur, particulam ἂν in finem verſus tranſponendam moneo. Τὰ ζῶντα τοῖς θανοῦσιν ἀποδοίη πότ' ΑΝ.

P. 265.

P. 265. l. 11. Alterutra lectio in Euripidis Troaſin proba eſt, falſa Viri doctiſſimi emendatio. Craſis enim iſta Atticis omnino ignota eſt.

Ibid. v. Ἰωάννης.] Recte Procopii lectionem tuetur Toupius ; ineptum tamen iſtud ἐς τὴν δίκην habet Suidas ſupra v. Ἀπαξάπαντα.

P. 268. l. 1. Optime ἴπνια defendit Toupius, cujus in ſententiam nuper conceſſit Ruhnkenius Epiſt. Crit. p. 177. Eundem verſum laudat Scholiaſtes Ariſtophanis ad Acharn. 927. ubi ἴπνια et in fine ἀείρας.

P. 282. l. 12. Laus, qua Toupium ob hanc emendationem proſequitur Valckenærius ad Hippolyt. 106. ea in Grotium tranſmoveri debet, qui fragmentum eodem modo conſtituerat Excerpt. p. 755. unde repetiit Clericus p. 262.

P. 287. l. 9. Illud ἐτωθάζετο ſenſu activo ſumptum non minus barbarum quam Datidis χαίρομαι recte judicat Valckenærius ad Theocriti Adoniazuſ. p. 260. et deletis, quæ ex ſequenti voce adhæſerant, literis ἐτώθαζε legit.

P. 290. l. 9. Conjecturam ſuam defendit Ruhnkenius Epiſt. Crit. p. 70, 71. ed. nov.

P. 294. v. Θρήνους.] Paulo minori mutatione legerim: Θρήνους· τοὺς παρ' ἡμῖν λεγομένους θρηνῳδοὺς διαλύσας Ὅμηρος τὴν συνήθειαν ΘΡΗΝΩΝ ΑΟΙΔΟΥΣ καλεῖ. Sic ἀοιδῶν, quod recte editur in Euripidis Herc. fur. 1349. apud Plutarchum T. II. p. 1052. E. in αὐτῶν degeneravit.

P. 300. l. 6. Nunquam in Suida infelicius rem geſſit Vir optimus. Primum nihil intereſſe ait, κάββαλε an καββαλῶν legas, ſpreto Daweſii, cui plerumque iniquior eſt, canone, quod in Philetæri apoſpaſmatio ſupra Part. I. p. 33. fecerat, et infra p. 359. iterum facit. Deinde σὺ ante μὲν produci poſſe contendit. Babrii et Theopompi auctoritate nixus. Babrii locus, ſive ſanus ſit, ſive corruptus, nihil ad Comici metrum conſtituendum pertinet. In Theopompi verſu recte producitur ſyllaba propter literam ρ ſequentem. Res jam notiſſima eſt. Porro oblitus eſt Vir ſummus hoc ipſum fragmentum auctius exſtare apud Suidam ſupra v. Ἀναψυχῆναι, ubi κἄβαλε eſt pro κάββαλε. Ingenii ſui vires ibi experiri voluit Vauvillerius ad Sophoclem, quem miror a Bibliothecæ Criticæ P. VI. p. 43. editoribus ſine reprehenſione dimiſſum. Facit enim Καὶ ὀψὲ ex Καὶ σὺ, hiatu in ſcena non ferendo, et verſum inchoat a Τί που non interrogante.

P. 305. l. 17. Babrii emendationem rejicit deſideratiſſimus Tyrwhittus Diſſ. p. 9.

P. 312. Tota via a vero aberravit hæc conjectura. Legendum enim,—πάρδαλις, ΕΤΙ ΔΕ καὶ ἰχθύων ΓΕΝΗ, ΟΣΑ σαρκοφάγα εἰσί. Quomodo Toupianarum Emendationum exemplari ſuo adſcripſerat Muſgravius. Mox p. 313. l. 12. ἐμπίδες in Artemidoro legerat L. Boſius Obſervat. p. 65.

P. 319. l. 3. Neſcio an operæ pretium ſit monere, Archilochi verſum Etymologi fide ſanaſſe Pierſonum ad Mœrin p. 275. Valckenærium ad Herodot. III. 36.

P. 323. l. 15. Miror equidem Toupium facillimam Daweſii correctionem Θέμιν rejeciſſe, ut inauditam locutionem in Græcam linguam inveheret. Magis miror, Brunckio eum ſententiam ſuam probaſſe.

P. 325. v. Κατεσπόδησε.] Vix credo Suidam ἑταίρα pro γυνὴ dediſſe, aut Clytæmneſtram ἑταίρας nomine inſigniviſſe, ſed ſcripſiſſe eum ἑτέρα. Contra in Ariſtophanis loco quem laudat Toupius III. p. 343. pro ἑτέρων metrum poſtulat ἑταίρων, quod ex MSS. edidit Brunckius.

Ibid. v. Κατέχει. Paulo propius ad veterem ſcripturam accedet, πολὺ κατέχεον ΑΥΤΟΥ γάλακτος,

P. 326. l. 17. Senſum fragmenti perſpexit, quamvis locum, unde ſumptum eſſet, ignoraret L. Boſius, et ἐμῆς πόλεως emendavit Animadverſ. p. 163.

P. 329. *Quod interpretes fugit.*] Non fugit Abreſchium Dilucid. Thuc. p. 95.

P. 330. Marci loco vexatiſſimo longam octo paginarum diſſertationem impendit Hoogevenius Exam. Animadv. Schutz. p. 58—66. quæ an aliis ſatisfecerit, neſcio; mihi certe non ſatisfacit. Sed digniſſima ſunt, quæ et hic legantur, verba quibus Toupium notat, propter ſingularem modeſtiam atque humanitatem. *Mittamus ergo Toupium, totum illud,* Οὐ γὰρ *&c. delentem et, tanquam* gloſſema putidiſſimum——*neſcio magiſne audacter an impudenter rejicientem, contra conſtantem omnium codicum conſenſum, et ſuum hoc effatum, ut* unice verum, *nobis obtrudere conantem.* Eant nunc exteri et de Toupii maledicentia in viros doctos querantur!

P. 332. Cratetis verba ita diſponenda ſunt,

Ἔχοντες εὐπαθῆ βίον,
Παρρησίαν τε χρημάτων.

Quod enim ait Noſter, Iambicos octonarios metrum Comœdiæ proprium eſſe, ſi de Græcis loquitur,

loquitur, fugit eum ratio. In eundem ſcopulum impegit ad Longinum §. XXXVIII. ubi Comici verba ita diſponenda erant:

—— ἄγρον
Ἔχ' ἐλάττω γῆν ἔχοντ' ἐπιστολῆς Λακωνικῆς.

Cæterum in Suida lege, prout ordo literarum poſtulat, Κεκαινοπεποιημένοι. Ejuſdem generis eſt μεμελοπεποιημένοι, quod inter alia duplicis augmenti exempla notavit Euſtathius ad Il. Ψ. p. 1325, 33. Locus, quem Idem paulo ante profert, eſt Machonis apud Athenæum VIII. p. 341. C.

P. 333. l. 8—9. Hemſterhuſii ſententiam tuetur Kœnius ad Gregor. p. 170. agnoſcens tamen elegantiſſimam eſſe Toupii conjecturam.

P. 345. l. 4. Ποτανεστάτων mavult Kœnius ad Gregorium p. 85.

P. 346. Multa in Cratini loco, ſed fruſtra, molitur Toupius. Lege cum Pierſono ad Mœrin p. 391. Ληρεῖς ἔχων· γελοῖος ἔσαι Κλεισθένης κυβεύων. Cætera ſunt Grammatici Cratinum hæc in Epiſodio dixiſſe indicantis.

P. 350. l. 11. Non *notandum* modo, ſed emendandum *verbum illud*, ἐναισχύνειν. Manifeſto enim reponendum ΑΝΑΙΣΧΥΝΤΕΙΝ, quod in

in margine libri ſui correxerat Muſgravius ὁ μακαρίτης. In Ariſtophanis verſu apud Suidam ἠλόησε recte præbent MS. Leid. apud Valckenær. Animadv. ad Ammon p. 21. et MS. C. C. C. Oxon. Mox neſcio quid Virum μετρικώτατον impulerit, ut ex Sophronis verbis, in quibus metri nec vola nec veſtigium, ſcazontem extundére conaretur.

P. 355. Κώνους in Polybio legendum viderat Jac. Gronovius Diſſertat. Epiſtolic. ad Livium p. 11.

359. Ariſtophanis Acharn. 458. male ſollicitavit Toupius. Jamdiu eſt, quod Caſaubonus ad Theophraſt. Char. XI. p. 104. ed. Needham. veram lectionem Κοτυλίσκιον ex Athenæo et Euſtathio protulit, quam ſequitur etiam Hemſterhuſius ad Heſych. Auctar. Emend. ſub fin. Magis mira hæc Toupii παραδιόρθωσις accidit, quod ipſe paulo ante Pherecrati κοτυλίσκην pro κυλίσκην reddiderit. Quanquam ab inſtituti ratione alienum eſt, non poſſum facere quin obiter moneam, meliora dare potuiſſe Brunckium in Lexico Sophocleo p. 62. b. ſi Hemſterhuſii notam modo memoratam legiſſet. Neque enim Harpocrationem falſo citaſſe ſuſpicatus eſſet, nec Theognidem Pentametro auxiſſet, ſed ex Heſychio optimum et vere Sophocleum ſenarium reduxiſſet, Ὡς

μήτε

μήτε χρύσης, μήθ' ΥΠΕΡ ΧΕΙΛΟΣ βάλης. Quicum fere conſentit Harpocratio MS. in bibliotheca Coll. Trin. Cant. ὑπὲρ χειρὸς——Idem hoc pro varia lectione adſcriptum repperi Aldinæ margini, quam penes amicum inſpexi.

P. 365. v. Κρόταλος in fin.] Eadem addit Aldina Suidæ editio.

P. 367, 8. In Leonidæ epigrammate Toupii conjecturas edidit Brunckius Analect. I. p. 221, lectores ſuos de antiqua lectione vel verbulo commonefácere dedignatus. Suſpicor vero eum hodie, ſi res integra eſſet, vix editurum in ſexto verſu, κτησία, quippe quod, ipſo judice ad Sophocl. Aj. 1077. metrum jugularet. Probandum etiam erat, Venerem hoc titulo uſquam ornari, quod vix oſtendi poſſe arbitror. Diſſentit quoque a Toupio vir elegantiſſimus Larcherus Mem. ſur Venus, p. 141.

P. 369. *Fruſtra et invitis Muſis.*] Sed contra Bentleium poſtea inſurrexit Clericus in Præf. ad Philargyrii Cantabrigienſis Emendat. p. 35—36. et Grotii ſcilicet vicem dolens, Πάτροκλον πρόφασιν, talia effutiit, οἷα καὶ ϛυγοῦντ' ἐποικτίσαι.

P. 372. l. 15. In duobus, quæ vidi Ed. Med. exemplaribus, planiſſime exſtat διακλύϛηρον,

κλόςηρον; ut Toupium falli neceſſe ſit, niſi in diverſis exemplaribus, quod non puto, varietur. In διακλύςηρον conſentit Aldina.

P. 377. l. 7. Simplicius erit ἐλάνθανον pro ἐλανθάνομεν Lyſiæ reſtituere, omiſſa particula μὲν, quæ quid iſtic agat, non video.

P. 381. l. 11. Optime ἥκων Sophocli ex Suida redonavit Brunckius, quod ſatis confirmat ipſe Tragicus Aj. 637.

Ὃς ἐκ πατρῴας
ΗΚΩΝ γενεᾶς ἄριςος ——

P. 383. l. 2. Adde Photium Lex. MS. Τίϐιοι. Ἔθνος. Λεύκων ἐν Φράτερσιν. Τάχα δὲ οἱ αὐτοὶ τοῖς Τιϐαρηνοῖς. Sic enim legendum quivis viderit. In MS. eſt ἔθνος λευκόν ἐν φράτερσιν. Quo factum eſt, ut Joannes Albertus in Auctorum a Photio laudatorum Indice p. 352. hoc nomen omiſerit.

P. 385. Neſcio an Platonis locus in operibus ejus hodie exſtet. Illud ſcio τὸ τῆς λήξς γῆρας recte a Toupio defendi, quomodo ex Platone nominatim laudat Galenus de Different. Pulſ. III. Tom. III. pag. 34, 54. Ed. Baſil.

P. 387. v. Λιπάρα.] Πλυσία ἐςὶ quoque Aldina. Immerito vapulat Suidas. Haud enim credo

redo adeo ineptum eum fuiſſe, ut exemplis tam manifeſtis ob oculos poſitis primam in λιπαρὸς produci crediderit. Perſuaſum igitur habeo clauſulam hanc tranſponendam eſſe, et articulo poſt paullo ſequenti ita inſerendam. Λιπαρές· τὸ προσεχές· ἐκ τοῦ λίαν παρεῖναι· τὸ λιπαρόν. Prima ſyllaba in λιπαρὸς ſemper corripitur, in λιπαρὴς nunquam, quod monuerunt Clarkius ad Homer. Il. A. 265. Marklandus ad Euripid. Iph. Aul. 304. uterque diu ante Vauvillerium ad Sophocl. Electr. 453.

P. 390. l. 11. Eodem quidem ſenſu Contus Antholog. Lat. Tom. II. p. 488. Sed Pierſonus in Philoſtrato τὸ ὅπλον. Veriſimil. p. 233. quod verius videtur.

P. 394. Αὐτὰ pro αὐτᾶ probat Ruhnkenius Epiſt. Crit. Ed. nov. p. 181.

P. 402. l. 12. ΠΕΡΙ ἑτέρας etiam Aldina.

P. 404. l. 16. MS. Leid. apud Hemſterhuſium ad Ariſtoph. Plut. p. 435. et MS. C.C.C. Oxon. habent, κολάσομαί γ' ἔσω, quod leviter mutatum in ΚΟΛΑΣΟΜΑΙ Σ' ΕΓΩ, genuinam dabit lectionem.

P. 406. In Heſychio ex ſerie literarum εὐκυβεῖν correxerat vir ſummus Jo. Frid. Gronovius.

vius, In ſequentibus malim, deleta diſtinctione poſt εὐϐολεῖν, legere, ΑΜΦΙΣΕΙΠΕΓΥΝΑΙΚΟΜΑΝΙΑΙ.

P. 411. l. 10. Melius et facilius erit ΒΡΕΧΘΕΝΤΕΣ. Error ortus ex ſimilitudine literarum Ο et Θ, quæ plurima Veterum loca corrupit. Ἧς pro οἷς in Epigrammate apud Suidam reſtituerunt Ruhnkenius in Epiſt. Crit. I. p. 42. Ed. pr. 73, Ed. nov. Et Pierſonus ad Mœrin p. 413.

Ibid. v. Μυριέλικτος.] Πολυέλικτος ex Eunapio pro gloſſemate ejiciendum monuerat P. Weſſelingius ad Herodot. VI. 77.

P. 413. l. 4. Antiquum obtinet Noſter, ut ex vitioſis aut ſuſpectis locis metricos canones conſtituat. Ex ipſis Suidæ verbis apparet Eupolin peculiarem quandam verbi formam adhibuiſſe. Et ſi vel maxime certum eſſet tertiam in νεανισκεύειν corripi poſſe, an et quarta corripi poteſt? Eadem tamen chorda oberrat infra Part. III. Vol. II. p. 348. Sed ex Photii Lexico MS. ocyus repone,

Αὕτη ΝΕΑΝΙΚΟΥΝΤΟΣ ἐπεθύμησέ μου.

Deinde ſuaviſſimum pro Euripideo verſum nobis dederunt Grotius et Toupius, quorum aures certe alibi tum occupatæ erant. Lege, minima mutatione,

Ὅστις δ' ΑΜΙΚΤΟΝ πατέρ' ἔχει νεανίας.

P. 422.

P. 422. l. 9. Κάλλιςον vel *κράτιςον εὐφραίνειν* Muſgravius in margine.

P. 430. l. 13. ΟΙΔΕ propoſuerat et Reiſkius.

P. 441. l. 7. Nihil tam magnum fecit Toupius in Silentiarii Epigrammate cum τεὴ planiſſime exhibeat Editio Med.

P. 453. l. 4. *Eximie* Toupius *Em. in* Suid. II. p. 453. Καίπερ ἐγνωκότι ὅτι &c. *Si tamen ſcribatur,* Καίπερ εἰδότι ὅτι ὠνητὴν — ἔχει, *cauſa magis liquet, cur* εἰδότι *exciderit.* KOEN. ad *Gregor.* p. 92.

P. 457. l. 6. Si in palmaria Tyrwhitti acutiſſimi emendatione acquieſcere nolebat Toupius, daret ſaltem quod Euripides ſcribere poterat, caveretque ne Cothurnum Atticum in Soccum Romanum mutaret. ΣΤ illud valde ridiculum eſt.

Ibid. l. 15. Mihi neque λώντων, neque δόντων, neque ζώντων, neque ξὺν τῷ, neque χρώντων placet. Quod ait Noſter, de Phœbo ſolo ſermonem eſſe, id quidem nullius momenti eſt. Recte dicuntur Dei in genere id præcipere aut vetare quod Phœbus ex tripode præcipit aut vetat. Cæteris igitur conjecturis accedat mea,

Ξένοισιν ὧδ᾽ ἔδωκας, ὡς ΕΩΝΤΩΝ θεῶν.

Notus

Notus verſiculus apud Plutarch. Cic. p. 874. D. Apophthegm. p. 205. C.

ΦΟΙΒΟΥ ποτ' οὐκ ΕΩΝΤΟΣ ἔσπειρε τέκνα.

P. 461. l. 3. De ſanitate vocis iſtius σκεὺη valde dubito. Diæreſeos etiam ſimilis exemplum deſidero. Sed nihil, quod reponam, habeo.

P. 463. l. 3. Legendum, ut habent Editiones quædam, δεικνύναι.

Ibid. In Philiſci *epigrammate, cujus tenebras,* aït Ruhnkenius Hiſt. Crit. Græc. Orat. p. 83. *diſpellere conati ſunt viri præſtantiſſimi Marklandus et Toupius*, cætera non tango; illud moneo recte edidiſſe δείξει in verſu penultimo Brunckium Anal. I. p. 184.

P. 466. l. 1. Fruſtra Ariſtophanem emendare Toupius, explicare Reiſkius ſatagunt. Vocula ἂν præſenti indicativo nunquam jungitur. Exemplorum quæ citat Toupius, alterum profert ex emendatione ſcilicet ſua; quod eſt litem lite reſolvere; in altero non ſolum ἂν vitioſum eſt, ſed ὅϛε pro ὅϛις ne ſemel quidem apud Tragicos occurrit. Quidam legunt, ἐϛὶ ἐϛὶ δή. In Canteri Stobæo p. 16. editur ὦ τάλ ἐϛὶ δὴ, quod retinet Muſgravius. Sed nihil hinc certe ad novos canones ſtabiliendos proficitur.

NOTÆ

NOTÆ

IN

PARTEM TERTIAM.

Vol. II. p. 10. In Theognidis verſu mendum reliquit Vir clariſſimus. Aldus ediderat, τοῦτο ΕΔΩΚΕ. Legendum erat, ſicut ex MSS. edidit Brunckius, auctoritate Plutarchi Platonic. Quæſt. p. 1000. C. Dionis Chryſoſtomi Orat. I. p. 2. Athenæi VI. p. 256. C.

Εἰ δ' Ἀσκληπιάδαις ΤΟΥΤΟ Γ' ΕΔΩΚΕ θεός.

Neque enim aliter conſtat ſyntaxis, ut Theognidem conſulenti patebit. Athenæi locus effugit diligentiam Wyttenbachii in ſpecimine Editionis operum Plutarch. p. 28.

P. 15. *Suidæ lectio ſuavior—quam et recte repræſentant libri veteres.*] Quod quidem ad παθὰς attinet verum eſt, cætera non item. Genuinum autem credo φράζειν, quod præter Suidam habet etiam Codex Jenenſis apud Villoiſonum ad Longum I. p. 5.

P. 19.

P. 19. l. 8. Valde mihi ſuſpecta ſunt iſta emblemata, γύναι, Σωσία, Σμικρίνης &c. Vide Noſtrum Part. I. p. 38. et Bentleium in Menandr. p. 110. ſive 129. Lenior erit, opinor, medicina, ſi unam duntaxat literam mutabimus, et fragmentum hoc modo diſponemus,

——Σιωπῆ, ΦΑΣΙ, τούτῳ τῷ θεῷ
Οὐ δεῖ προσιέναι——

Ibid. l. penult. Hanc conjecturam minus neceſſariam eſſe docuit optimus Tyrwhittus Diſſert. in Babrium p. 8. n. 10.

P. 22. l. 11. Fragmentum hoc Ariſtophanei Anapæſtici pars prior non eſt, cum cæſura poſt quartum pedem careat.

P. 28. l. 4. Idem Comici locus a Suida laudatur ſupra v. Ἐρύθημα, ſed ubi προσαναιδύεται corrupte pro πρὸς πᾶν ἀναιδεύεται.

P. 31. l. 10. prope fin. In Porphyrio τινα omittunt Edd. et MSS. Forte, ΟΥΔΕΝΑ ΟΥΤΕ ἀπέκτεινα——

P. 32. l. 16. In verſu Sophoclis explicando mire hallucinatur Toupius. Ἀμφὶ θυμῷ eſt *præ ira*; quam locutionis hujus vim docte demonſtravit Brunckius ad Apollon. Rhod. II. 96.

P. 36.

P. 36. l. 13. Recte videtur Brunckius ΠΑΙΔΟΥΣΣΑ et ΤΕΚΝΟΥΣΣΑ Callimacho et Sophocli nuper reddidiſſe. ΤΕΚΝΟΥΣΑ habet Sophoclis Editio Aldina, ſed deinceps mutarunt. In Pauſaniæ loco Toupii emendationem judicibus peritis haud equidem probandam ſuſceperim. Quid enim ad ſenſum ἀνόρουσα conferat, neſcire me fateor. Malim ſane non majori mutatione, ἀντυροῦσα, quod et ſenſui et linguæ ſatisfacit. Et adeo ſimiles ſunt literarum δ et ἀ ductus, ut facile altera in alterius locum irrepere potuerit.

P. 39. l. 20. Optime Sophoclis verſum emendavit et diſtinxit Toupius. Edidit quidem Brunckius ex Daweſii conjectura, Μέγαν αἰγυπιὸν Δ' ὑποδείσαντες. Sed illud ΔΕ ſedem occupat minus commodam, et conſtructionem reddit impeditiorem. Utramcunque vero harum conjecturam amplectaris, rectius ſane feceris, quam fecit Pariſinus editor, qui poſt longam et futilem de lana caprina diſputationem eo tandem delabitur, ut credat ſcripſiſſe Tragicum, Μέγαν αἰγυπιὸν Γ' ὑποδείσαντες, et ob inventum palmarium ſerio triumphat. Sed hoc quicquid eſt Heathio debetur, qui particulam iſtam γε adeo deperibat, ut ſemper ſibi adſtantem haberet, ad rimam, ſi quando verſus hiaret, explendam. Id nunc deeſt unum, ut exoriatur aliquis, qui vulgatam lectionem defendat; *aſperi enim ſpiritus vim, quam ridet*

Daweſius, *fulcrum metri ſatis firmum eſſe; et abeſſe poſſe* ΣΕ, *nulla, ut videtur, ſententiæ injuria aut obſcuritate!*

Ω ΦΙΛΟΤΗΣ, ΠΟΙΟΝ ΣΕ ΕΠΟΣ ΦΥΓΕΝ ΕΡΚΟΣ ΟΔΟΝΤΩΝ;

P. 43. l. 4. Euripidis editiones ἂν omittunt. Unde certiſſime Muſgravius,

Θάνατον ἀμῦναί γ' ΑΝΤΕΧΩΝ ἀλκῇ μόνῃ.

P. 46. Priorem Euripidis verſum, collato Valckenærio ad Phœn. 431. ſic lego,

Σὺ δ', ὦ γεραιὲ, ΤΗΝΔΕ ΠΑΙΔΑ δοὺς ἐμοὶ—

In altero νομίζῃ recte habet Photius MS.

P. 58. l. 19. Recte χεῖαν Toupius, probante Valckenærio ad Theocrit. Adoniazuſ. p. 254.

Ibid. l. 4. Heſychii gloſſam poſtea tractavit etiam Lennepius ad Phalar. p. 73. quem ſequitur Brunckius ad Sophocl. fragm. p. 24. Neuter, mea ſententia, rem acu tetigit. Toupio in ultimis accedo; in priori parte lego,
Οἱ Σκύθαι τῶν λαμβανομένων ΠΟΛΕΜΙΩΝ τὰς κεφαλὰς ——

P. 59. l. ult. Sine exemplo χαλεπὸς in fœminino genere Ariſtophani obtrudit Noſter. Recte Daweſius et Brunckius, χαλεπὴ ΤΩΝ γυναικῶν

ναικῶν ΗΞΟΔΟΣ. ΤΩΝ γυναικῶν Grotius Excerpt. p. 545.

P. 66. In Danaes Sophocleæ verſu ſecundo, Σοῦ παιδὸς legit Koppierſius Obſ. Philolog. p. 85. et ne Græcum quidem eſſe quod vulgatur affirmat. Sed fruſtra. Piſce ſanior eſt altera lectio a Toupio recte explicata.

P. 68. l. 2. Eupolidis fragmentum ita ſcribendum eſt, deleto σῆς, quod ex articulo τῆς in vicinia natum eſt,

Κἀνταῦθα ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΑΣ κάκιστος ἦν ἀνήρ.

Quo pacto verſus integram ſententiam abſolvit, et numeri ſuaviores fiunt. Mox Pierſoni emendationem fruſtra improbat, et vocem Græciæ ignotam defendit, merito propterea a Brunckio his verbis caſtigatus; *Mira eo magis mihi accidit illa viri eruditione et ingenii acumine excellentis interpretatio quod ipſe Part.* II. *p.*348. *de adverbio* κύβδα *hæc tradat:* "*Eſt autem* κύβδα, "*ut dixi,* σχῆμα ἀφροδίσιον, *idque cinædis proprium,* "*de quo non ſemel Ariſtophanes in Theſmophoriazuſis. Eſt et meretricibus commune.*" Imo *ne ſemel quidem,* credo, in Theſm. niſi ex hoc loco emendato.

P. 71. l. ult. Non eſt meum, error ſit in Græcis, necne, decernere. Illud ſaltem de-

cernere poſſum, Toupii emendationes infirmo talo ſtare. Neque enim craſis eà, quam commendat, unquam permittitur, ſed πηνίκ' εἶτα ſcribendum erat; neque εἶτα poſt interrogationem eo modo collocatur. In Avibus Brunckius πηνίκ' ἄρα ex MSS. edidit.

P. 83. l. 9. Ἀποπλεῖν, ἀπιλθεῖν in Heſychio conjecerat Merrickius ad Tryphiodorum 605. collatis Heſychio ipſo in v. Πλεῖς et Nicandri Scholiaſte. Reſpexit autem Lexicographus, ut puto, ad Ariſtoph. Ran. 1480. cui genuinam lectionem ἀποπλεῖν nuper ex MSS. reddidit Brunckius.

P. 86. v. Ποδήνεμος. Epigramma, unde Hexameter iſte decerptus eſt, indicavit Dorvillius Crit. Vann. p. 213.

Ibid. v. Ποινή. Sedem hujus verſus monſtravit Ruhnkenius Ep. Crit. p. 43. Ed. pr. 74. Ed. nov.

P. 97. l. 11. Εὐπιλαγοῦς ex MSS. probat Ruhnkenius Epiſt. Crit. Ed. nov. p. 236.

P. 103. l. 19. Fragmentum hoc ad Sophoclis Ajacem rettulerat Anonymus neſcio quis apud Jac. Gronovium Infam. Emendat. Menandr. p. 162.

P. 107. l. 21. Legendum leviſſima mutatione,

tatione, ut Brunckius dedit, Καὶ σὺ ΞΥΝΕΞΕΥΡ' αὐτὸν — Recte obſervat Koppierſius, ubi ſupra, compoſitum συνανεξευρίσκειν nuſquam occurrere; pari autem felicitate ipſe σύγε pro σὺ reponit. Sed ΣΥ ΞΥΝΕΞΕΥΡΕ totidem literis exhibet Suidæ MS. C.C.C. Oxon.

P. 116. v. Πρόφερε. Locum Æliani non intelligo. Sed pæne ridiculus eſt Vir doctus, ex loco Grammatici corrupto exquiſitam ſcilicet et rariſſimam phraſin eliciens. Scripſit enim Lexici Auctor non καλλείψας, ſed ΚΑΤ' ΕΛΛΕΙΨΙΝ, quod monuit Koppierſius p. 86. Vitioſum tamen illud καλλείψας jam adhibuerat ſine ſuſpicione Part. II. p. 454. quod neque Brunckium offendit in Lexico Sophocleo p. 66.

P. 117. l. 8. Auctor Anonymus, ſive eſt Damaſcius, locutiones ſuas hauſit ex Platonis Phædro.

P. 119. Ad Callimachi fragmentum hæc habet inter alia Ruhnkenius Epiſt. Crit. p. 188. Ed. nov. *Hoc eſt conjecturæ certæ incertam opponere. Nam* θυλὰς, *quod ego reſtitui, Grammaticorum veterum auctoritate nititur:* θύλα, *quod ille præfert, inauditum. Iraſcerer interdum viro clariſſimo, amicos durius, quam belli homines ſolent, tractanti, niſi plane ſcirem,*

 mitius

mitius eum ſentire quam loqui. Photius quoque MS. Οὐλάδες: σπήραι. Ceterum lege χειῇ, ut finis ſit pentametri.

P. 124. l. 3. Falſum eſt quod Grotio imputat Noſter. Grotius enim vulgatum defendit, quod fecerunt alii et contra Toupium fecit Koppierſius p. 82—3.

P. 125. v. Πυθίας. Legendum ΤΡΑΧΥΣ pro ΘΡΑΣΥΣ ex emendatione Ruhnkenii ad Rutil. Lup. p. 38: ubi ἐνεκρίθη tacite aſſumpſit, qua tamen conjectura nihil opus eſſe ipſe oſtendit Hiſt. Crit. Græc. Orat. p. xcvii.

P. 131. l. 3. Quod Epigramma emendatum ſe ſubjecturum promittit Toupius, emendatum jam ſubjecerat Heringa Obſ. p. 143.

P. 133. l. 18. Συνειλοχὼς et συνειλοχότες Demoſtheni et Philoſtrato reddenda arbitratur Valckenærius ad Joan. Chryſoſtom. Orat. in laud. Pauli p. 35.

P. 141. v. Ῥύγχος. Lexicon Coiſlinianum eodem modo emendarat Heringa Obſ. p. 296. addens: Verſus autem hic citatus legebatur in Adonide, una comœdiarum ipſius, quod me docuit Athen. L. III. p. 95. Deinde ita diſponendi ſunt verſus ex Πανὸς γοναῖς·

Ὁ Δ᾽ ἁρπάσας μόναυλον εὐθὺς, πῶς δοκεῖς;
Κούφως ἀνήλλετ᾽——

cum Valckenærio ad Eurip. Hippol. 446.

P. 144. l. 25. 146. l. 7. Epigrammata, unde hos duo verſiculos citavit Suidas, indicavit Oudendorpius ad Thomam Magiſtrum p. 422.

P. 149. l. 10. Leviculum in ſecundo Menandri verſu mendum reliquit Toupius. Corrige,

Ὅταν ΦΑΓΩΣ᾽ ΙΧΘΥΝ ἐκεῖνοι διά τινας——

Fallitur enim Brunckius, qui in *Diario Eruditorum* (Journal des Scavans, Avril 1781. p. 288.) hinc probare vult ſecundam in ἰχθὺς ſive ἰχθῦν interdum corripi. Semper apud Comicos producitur,

P. 150. l. penult. Senſum optime perſpexit Vir ſummus, ſed μὲν invenuſte admodum immittit. Pro λέγομεν reponendum λέγει Ὅμηρος. Cum verbum poſterius ſemper fere in MSS. per compendium ὁμ exaretur, facillime depravari potuit.

P. 164. l. 8. Senſus, quem Sophocli affingit Toupius, plane nullus eſt. Eximie Brunckius;

ΘΥΜΟΝ γένοιτο ΧΕΙΡΙ πληρῶσαί ποτε.

P. 171. l. 3. Errorem ſuum poſtea agnovit Toupius Cur. Noviſſ. p. 166. ſed a Koppierſio monitus Obſ. Philolog. p. 87.

P. 172. l. 6. Quam pro ſua venditat Toupius, Tan. Fabrum auctorem habet conjectura.

P. 175. l. 10. Melius ΥΠΟ *ἀλογίας*, ut in Porphyrio.

P. 176. l. 9. ΕΝ ΤΗι ̓ΥΟΡΑι Scaliger in Excerptis minori Ed. Lugd. Bat. 1670. ſubjunctis.

P. 180. *Ἀνεζώδιαζεν*, quod commode defendi poſſe cenſet Toupius p. 180. nunquam ſollicitaſſet, ſi eorum, quæ Hemſterhuſius de verbo *ἐξοδιάζειν* ad Ariſtoph. Plut. p. 110. ſcripſit, meminiſſet.

P. 181. l. 18, 19. Sed in v. *Ἀποῤῥεργας* MS. C.C.C. Oxon. legit *φυγούσῃ*. Quare in utroque loco forſan cum Kuſtero reſcribendum, ΦΕΡΟΥΣΗι.

P. 190. In Act. Apoſt. XVII. 18. *Δυνάμεθα* eodem ſenſu quo *βουλόμεθα* poſitum, et vulgatam lectionem ſervandam putat Valckenærius Adnotat. in N. F. p. 396.

P. 192. l. 18. *Ἔλλετε* pro *ἔῤῥετε* in bonam partem

ɔartem ſumi poſſe non oſtendit Hemſterhuius ad Callimachi fr. CXXI. In Scholiaſte :ditur, Ἐλλᾶτε. Unde eliciendum, ni fallor, ΛΑΤΕ. Quod, dum chartas haſce corrigo, G. Wakefield Silv. Crit. p. 11. vidiſſe video.

P. 199. l. 21. In Herodoto ϛραγγεύονται conecerat Eldikius Suſpic. Specim. c. 2. p. 16.

P. 202. l. 12. Qui in Antigone ex Noſtri ententia τριβάζετε olim ediderat Brunckius, in lia omnia nuper diſceſſit, veteris lectionis paronum ſe profeſſus.

P. 204. l. ult. ΣΤΡΟΦΙΩι tacite correxit N. Heinſius Adverſar. p. 172.

P. 209. v. Συκοφάσους. Recte Vir doctus. Tertium autem hujus Epigrammatis verſum audat Suidas v. Ἀκοντί.

P. 215. l. 2. DEFICERE in Furio Bibaculo probat Ruhnkenius ad Rutil. Lup.). 132.

P. 221. l. antepenult. In v. Ἄλη Suidæ MS. C.C.C. Oxon. præbet, καταφρυάττεσθαι τοῦ οἴκου.

P. 229. In utroque Epigrammate (apud Brunckium Analect. I. p. 224. II. p. 258.) vidit Brunckius ſcribendum ἐντοδόνον. Quod verum eſſe liquet ex Ariſtophanis ad Eq. 980, utcunque

utcunque corrupto Scholiaſte. Ibi enim, antequam a Kuſtero depravaretur, exſtabat ἐπιοδόνεν.

Ibid. l. 20. Claudicat ſenarius. Nullis enim machinis unquam efficies, ut κρέας ſecundam producat. Sed ubicunque proverbium hoc occurrit, genuina lectio hoc modo reſtituenda,

Ἂν μὴ παρῇ ΚΡΕΑΣ, ΤΑΡΙΧΕΙ ϛερκτέον.

Sive ΤΑΡΙΧΩι, quod ſupra habet Suidas vv. Ἀνάγκη et Ἂν μὴ παρῇ. ΚΡΕΑΣ et ΤΑΡΙΧΩι dant etiam Henobius I. 84. Diogenianus I. 5. Gregorius Cyprius p. 274. Quod autem κρέας reſcripſi, haud inconſulto, opinor, feci. Leviculum in eadem voce mendum hæret apud Athenæum XIV. p. 660. (apud Grotium Excerpt. p. 893.)

Ἔθυσ' ἱερεῖον πρῶτος, ὤπτησεν ΚΡΕΑΣ·
ὩΣ δ' ἦν τὸ κρέας ἥδιον ἀνθρώπου κρεῶν —

Vulgo ὤπτησε κρέα. Ἴσως δ'—quod partim correxit Caſaubonus.

P. 231. v. Ταριχεύειν.] Platonis fragmentum ſine nomine laudat Photius Lex. MS. unde exſcripſit Suidas; ſed apud eum eſt ταριχεύσειν pro ταριχεύειν, quod paullo melius eſt et Platoni uſitatius. Toupii emendationem probare videntur Bibliothecæ Criticæ ſcriptores Part. I. p. 49.

P. 235.

P. 235. l. 9. In Platonis Comici ſenario Suidæ lectionem, ejecto articulo, adoptavit Grotius Excerpt. p 487.

Νοεῖ μὲν ἕτερ', ἕτερα δὲ γλώττῃ φθέγγεται.

Quod fraudi fuit Brunckio ad Ariſtophanis Lyſiſtr. 384. hunc verſum bona fide ex Grotio deſumptum proferenti, ut Daweſii regulam labefactaret. Sed ea, *niſi machinis impulſa validioribus, æternum perſiſtet inconcuſſa.*

P. 243. l. 17. Παραθέσθαι tantum ſignificat *loca vel teſtimonia in medium proferre*, ut monet Valckenærius Adnot. in N. F. p. 394—5.

P. 249. l. 2. Certiſſima eſt emendatio ΑΛΒΑΝΩι, præcepta a viro ſagaciſſimo Alberto Rubenio apud Jo. Frid. Gronovium ad Senecam de Ira III. 23.

P. 250. l. 10. Λιτῆς διαίτης ingenioſe excogitavit Toupius, dubito an vere. Defenditur vetus lectio ex Porphyrio de Abſt. IV. 13. p. 341. ed. Traject. (Alter locus eſt c. 6. p. 312.) Τοσαύτη μέν ἐστιν ἡ ΛΙΤΟΤΗΣ ἡ περὶ τὴν ΔΙΑΙΤΑΝ καὶ ἡ ΟΛΙΓΟΤΗΣ. Ita quoque legitur apud Euſebium Præp. Evang. IX. 3. p. 407. Et ne quis, Toupii conjecturam amplexus, iſtud καὶ ὀλιγότης, utpote ex altero natum, delendum contendat, vetabit idem Porphyrius ibid. I. 49. Ταῦτα δὲ καὶ διὰ τὴν ΛΙΤΟΤΗΤΑ καὶ διὰ τὴν ΟΛΙΓΟΤΗΤΑ ἐστιν εὐπόριστα.

P. 253.

P. 253. l. 3. In Babrii fragmento cæcutiit vir optimus. Legendum cum Tyrwhitto ex MS. C. C. C. Oxon. Καὶ Βάβριος ΕΠΙ χελιδόνος·

Ταύτης ἀκούσας μικρὰ τιτ|υβιζούσης.

P. 260. l. 2. Vir doctiſſimus, quem tangit Noſter, Zach. eſt Pearcius ad Ciceron. de Orat. II. 72. qui in Homero σάκος conjicit, ſed alterum recte defendit et explicat Toupius.

Ibid. l. 9. In Supplicibus mihi perinde ac Muſgravio melior videtur Canteri emendatio, τεκὼν ſcilicet pro τέκνων. Fruſtra Menandri advocatur auctoritas. Ibi enim κακὸν additur ex Bentleii conjectura. Deinde ſi *vox* τέκνων *male geminatur* vox κακὸν non bene geminatur. Sed recte emendatum puto ΚΑΚΟΥ in fine. Aptius exemplum ſuppeditat Danae,

ΟΥΚ ΑΝ ΠΟΤ' ΗΛΘΕΣ ΕΙΣ ΤΟΔ', εἰς ὃ νῦν, ΘΡΑΣΟΥΣ.

Ita enim ſupplendum arbitror pro, Οὐκ ἂν ποτ' ἦλθες εἰς τόδε θράσους.

P. 269. l. 14. Miror nemini arriſiſſe elegantem viri doctiſſimi Florentis Chriſtiani emendationem, ἀνθρακιᾶς ΑΠΟΛΑΥΕΙΝ; quæ mihi certe ſemper arriſit. Ἀπολαύειν hoc ſenſu ſatis tritum eſt. Amphis Athenæi II. p. 57. B. VII. p. 277. C.

Ὅσης

Ὅϛις ἀγοράζων ὄψον,——
Ἐξὸν ΑΠΟΛΑΥΕΙΝ ἰχθύων ἀληθινῶν,
Ῥαφανῖδας ἐπιθυμεῖ πρίαϛ͵, μαίνεται.

In priore loco inepte Ἀπολλον editur. Ariſtoph. Eq. 777.

——ὅτι ἥ σοῦ τῆς ΑΝΘΡΑΚΙΑΣ ΑΠΟΛΑΥΕΙ.

Mox non egebat *reſtitutione* Philemo. Ipſe enim habet quarto abhinc verſu,

Οὕτως ἁπαλὸν ἔδωκα ——

Nauſicrates Athenæi VII. p. 296. A.

—— δύο μὲν ἁπαλοὶ καὶ καλοὶ
[Ἐπώνυμοι] τοῦ ναυτίλοισι πολλάκις
Ἤδη φανέντος πελαγίοις ἐν ἀγκάλαις.

Id eſt, *duo glauci*.

P. 276. l. 5. Metrum violat iſtud τάχινον, notante Brunckio. Quare nihil mutandum. Quod de altero loco Eccleſ. 578. Idem merito ſtatuit.

P. 286. l. 15. Leviter corrigendum in ſecundo Æſchyli verſu,

Ἦ πολλά Μ' ἐν δόμοισιν εἴργασται κακά.

P. 288. l. 19. Male γενναίως ſollicitavit Toupius, a vulgatis Comici editionibus in fraudem inductus. Aldus enim et veteres cum Suida conſentiunt.

P. 293. Epigramma hoc ex MS. longe aliter edidit Brunckius Analect. T. I. p. 58.

P. 298. v. Ὑπάρχων.] Non animadvertit Toupius Menandri fragmentum Comici eſſe, non Hiſtorici, ita legendum et diſponendum, ut trochaicum integrum cum dimidio alterius efficiat:

> Οὐχὶ παρακληθέντας ὑμᾶς δεῖ γὰρ ΗΜΙΝ εὐνοεῖν,
> Ἀλλ' ὑπάρχειν τοῦτο ——

Sénſus eſt, *Vos oportet rogatos atque non rogatos nobis favere.* Caliginem viri cæteroqui perſpicaciſſimi oculis offudiſſe videtur inſolita particulæ γὰρ collocatio. Sed vide Antiphanem apud Eum. Part. II. p. 156. Locum hunc, quantum memini, omiſit Clericus.

P. 300. v. Ὑπαίμακε. Hoc Epigramma iterum tentavit Noſter Cur. Noviſſ. p. 183. et pro ὑπέκβαλε legit ὑπέρβαλε. Sed veram lectionem, mirifice tamen deceptus, conſervavit Suidas. Legendum enim cum Brunckio Analect. T. II. p. 242. Ruhnkenio Epiſt. Crit. p. 295.

> ——ΥΠΑΙ ΜΑΚΕΤΗι Δ' Ἀρεθύσῃ
> Κεῖσαι, ἑταιρείῃ τίμιος Ἀρχέλεω.

P. 302. l. 20. Quid Toupium impulerit, ut Ariſtophanem ſollicitaret, cum Brunckio juxta ignoro. Nihilo felicior fuit p. 303. l. 5. in Euripidis verſiculo, qui manifeſto ſpurius eſt, emendando; quod non animadvertentes Reiſkius, Valckenærius, Marklandus, omnes

certatim

:ertatim ad medicinam mortuo faciendam ncubuerunt. Scilicet cum *δεινὸς* ſemel adſcrip:um eſſet pro *λαμπρὸς* (ut liquet ex Scholiis in Homerum a Valckenærio ad Ammonium p. 241. editis) naſutus quidam alterius verſus initium eſſe ratus, ſenarium hunc qualem:unque edolavit. Eodem modo in Æſchyli Agamemn. 6. cum Scholiaſtes aliquis *λαμπροὺς δυνάστας ἐμπρέποντας αἰθέρι* per *ἀστέρας* explicuiſſet, alius verſum ridicule explevit, addendo, *ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν*, quod præclare vidit Valckenærius ad Euripid. Phœniſſ. 506. ſimul docens hoc emblema Achilli Tatio incognitum fuiſſe. Quæ cum ita ſint, miror Schutzium nuper abſurdam Valckenærio ſententiam affixiſſe, quaſi ille verſum 6, non vero 7, ſpurium judicaſſet. Sed Schutzius, non inſpecto Valckenærii ipſius libro, Heathium :æcum ducem cæcus ſequebatur.

P. 304. l. 11. Marklandi emendationem poſtea comprobavit ad Longinum §. X.

P. 306. l. 14. Ὅδὶ δὲ recte MS. C.C.C. Oxon.

P. 309. l. 17. Rurſus Daweſiani canonis neglecti pœnas dat Toupius. Reponendum :rat facillima correctione, etiamſi non ita exſtaret in Photio MS. in Suidæ editione Mediolanenſi

diolanenſi, et MS. C. C. C. Oxon.

Εἶτ' οὐχ ὑπέρου μοι περιτροπὴ ΓΕΝΗΣΕΤΑΙ;

P. 328. l. 7. Recte ἐπήσθιεν in editionem ſuam recepit Brunckius, ſed perperam Toupii conjecturam vocat, cum ſit diverſa lectio ab Athenæo oblata.

P. 334. l. 13. Legendum eſt cum in Suida tum in Ariſtophane, ex ipſo Suida v. Ἄφυε et MS. C. C. C. Oxon.

['Αλλ'] ΑΦΕΥΕ τῶν φασηλῶν, ὦ γύναι, τρεῖς χοίνικας.

Quam orthographiam MSS. auctoribus reduxit Brunckius Eccleſ. 13.

P. 336. *Duas proponit in Heſychio conjecturas Clar. Jo. Toupius, quarum alteram jam dederat Jo. Meurſius, altera vereor ut probari poſſit.* VALCKENÆR. Diatrib. p. 254.

P. 352. l. 11. Male Ariſtophanem interpretatur Vir doctiſſimus, eo nomine a Brunckio caſtigatus, qui ita vertit: *Age afferam ſtoream, ut cuſtodiens te recumbam.*

P. 360. l. 13. Retinet πλησιάζει et eodem quo Toupius ſenſu explicat L. Boſius Animadv. p. 198.

P. 368.

P. 368. l. 7. Exſtant in lapide, teſte Chandlero p. 3. veſtigia literæ M ſatis manifeſta. Legit igitur, ΜΕΛΕΔΑΙΝΕΝ ΜΕ Ω ΣΙΓΕΙΕΙΣ. *Si quid vero patiar, curate me, o Sigei.* Quare hoc teneamus; ΔΕΩ autem iſtud, utpote lubricæ et incertæ fidei, repudiemus.

P. 370. l. 9. ΧΑΣΜΑ ΘΗΡΟΣ ex MS. Florentino protulerat Valckenærius ad Euripid. Phœniſſ. 415.

Ibid. l. antepenult. Pherecratis fragmentum non prorſus complanavit Toupius. In margine exemplaris ſui notaverat Muſgravius, Ὁ Πεισίου Μέλης. Recte. Cætera ita reformanda ſunt,

> Ὁ Πεισίου Μέλης· μετὰ δὲ Μέλητα τίς;
> Ἔχ᾽ ἀτρέμ᾽· ἐγῷδα. Χαῖρις.

Ἔστι καὶ ἕτερος, αὐλητής. Quomodo diſtinguitur apud Scholiaſten.

P. 373. *MS. Lugd. Bat.* πολυχέσου νοσήματος.] Imo MS. Lugd. Bat. πολυχέσου πάθους, teſte Jac. Gronovio Emendat. in Suid. p. 59. Quicum conſentit MS. C.C.C. Oxon.

P. 374. l. 14. Dividendæ aliter voces cum Brunckio, ὅτε δὴ δ᾽ ἐκεῖνο—Ἡμιδιπλοΐδιον adſtruxerat Pierſonus ad Mœrin p. 276.

P. 375. l. penult. Utrumque, *καθίζειν εἰς χρείας* et *θακεύειν* conjunxit Artemidorus I. 2. p. 8. Sed prius forſan pro gloſſemate delendum.

P. 377. l. 5. Jure ac merito miratur Valckenærius Diatrib. p. 224. Toupio de hoc verſu in Nubibus inſerendo ſuſpicionem nullam incidiſſe. Certo autem certius eſt in codice Pollucis eum exſtitiſſe, quod viſurum fuiſſe Toupium crediderim, ſi paullo plura adſcripſiſſet. Sequitur enim: *καὶ* ΦΡΥΝΙΝ *δὲ τὸν Κάμωνος, μέλεσι πολυκαμπέσι, τοῖς ὑπὸ τῶν κωμῳδῶν* ΔΥΣΚΟΛΟΚΑΜΠΤΟΙΣ *κληθεῖσι κεχρῆσθαι λέγουσι.*

P. 385. l. 19. In Euripidis priore verſu T' omittunt Stobæi Tit. XXVII. editis prima et MS. Leid. unde fecit Valckenærius Diatrib. p. 206.

ΟΥΚ ΑΡ' *Ὀδυσσεύς ἐστιν αἱμύλος μόνος.*

Quod poſtea p. 220. a Plutarcho T. I. p. 444. E. confirmatam repperit.

P. 387. v. *Χρῆν*. Syneſii locum, unde hauſit Suidas, indicat Hemſterhuſius ad Ariſtoph. Plut. p. 469. Locutionem illuſtrat Weſſelingius ad Diodor. Sic. II. 54. Tom. I. p. 166. et Ælianum H. A. II. 7. nulla emendatione indigere docet ex ipſo Æliano H. A.

H. VII. 48. Sophocle Oed. T. 805. Libanio Tom. I. p. 347. Scholiaſte Æſchyli ad Suppl. 398.

P. 394. l. 16. Verſum hunc Ariſtophanis eſſe Theſm. 877. jam obſervarat Abreſchius Diluc. Thucyd. p. 463.

P. 403. l. 3. Fruſtra Sophoclem a Toupio ſollicitari oſtendit doctiſſimus Tragici editor. Deinde ΜΑΣΤΗΡ, Euſebius, a Victorio indicatus, Porphyrium exſcribens, ſuppeditavit.

NOTÆ

IN

EPISTOLAM CRITICAM.

Pag. 418. l. 11. Locus Galeni eſt in quarto de Hippocr. et Plat. dogm. p. 280, 21. Ed. Baſ. quem egregie emendat Caſaubonus, in eo leviter errans, quod pro τάχ' ἐχ non τάδ' ſed ταῦτ' reponit.

P. 428. *Nos nonnulla ad Suid. v.* Μίδας.] Mirum ſane ex ſecundo Nicarchi hexametro duxerat argumentum Noſter Part. II. p. 407. quo probaret ſcilicet primam in κνίσσα ſyllabam corripi. Sed Φιλόκνισσος nihil commune habet cum κνίσσα præter ſonum. Fluit enim illud a κνίζω, quod cum in Futuro primam corripiat, recte etiam corripiunt omnia inde derivata. Et tot in locis κνίσσα primam producit, ut Amphidis locus ſit ex iis corrigendus, non ea ex Amphide.

P. 441.

P. 441. l. 18. Locus Ariſtophanis, quem innuit, eſt Veſp. 1466. Sed actum egit Toupius ad Longinum, §. XXII. Lectionem enim, quam Comico vindicat, εἰσκικύκλησιν, eandem ex ſententia Bergleri edidit Burmannus.

P. 443. p. 15. Non belle procedit hæc emendatio; πλέα enim ſecundam producit. Poterat, alio ordine; Ὡς πλέα ἀθ' ἄπαντα τόλμης—Sed eam Ariſtophanis manum eſſe, haud auſim equidem præſtare. Ex MS. et Ed. Junt. edidit Brunckius,

Ὡς ἄπαν γάρ ἐςι τόλμης ἔργα——

Sed iſtud γὰρ frigidum et otioſum eſt. Et enallàgas perdite amet neceſſe eſt, cui hæc *phraſis bene procedat*.

P. 445. l. 18. Ultimi ſenarii majorem partem caſu an conſilio omiſit Toupius. Verſus ſic ex Plutarcho p. 525, A. explendus,

Ἑώρακας; ἄρ' ἐρῶντα δυσποτμώτερον.

Quod ſequitur fragmentum repetit Suidas infra v. Ἀποκτιννύναι, cui ex MS. C. C. C. Oxon. pro ἀπεκτάκασι quater reddendum ἀπεκτάγκασι.

P. 447. l. antepenult. Ἦν λάθῃ interpretari debebat, SI OBLIVISCARIS. Secunda eſt perſona. Malim etiam, ſi divinare liceat, —καὶ μισθὸν ἀπαιτῇς. Non agnoſcit δὴ MS.

P. 449. l. 3. Vix aliis, opinor, Vir doctus perſuaſerit, *iſtud γι miræ elegantiæ eſſe*. Si non verum, certe melius eſſet,

'Ὡς μηδὲν ΑΠΟΚΡΙΝΟΥΜΕΘ' ΑΝ οὕτω ΛΑ-
ΛΗΙΣ.

P. 450. l. 17. Recte emendatum eſt in Euripide, 'Εκεῖ νοσοῦμεν—Vix credo ἄλλος cum genitivo uſurpaſſe Tragicos. Et particula μὲν, de qua plus ſemel monui, inutilis, importuna et invenuſta eſt. Sed in Menandro egregia reſtitutio eſt, βιῷς ἔτη. Quanquam verſum paullo aliter conſtituerim:

——ταυτὰ ταῦτα, κἂν ἑκατὸν βιῷς ἔτη.

Cúm duo verba ſemel in unum confuſa eſſent, βιώσεται, proclive erat ſciolo, ἔτη, quod ad ſenſum deerat, de ſuo adjicere. Ταῦτὰ autem quam facile excidere potuerit, quid attinet oſtendere?

P. 453. l. 10. Leviter corrigendum,—δώδεκ', ἢ πλείους, τινές. Deinde l. 11, 12. optime, τύχῃ Καταςροφῆς, probante Valckenærio Not. ad Phalar. p. xx. Cæterum ex hoc loco Vir pari doctrina atque ingenio præditus Joannes Pinkerton Diſſertat. de Scythis Britannice ſcripta præf. p. xii, Menandrum Getica civitate donavit, quaſi hos verſus Menander ipſe ex perſona ſua recitaſſet. Quod ſi ab Oſſiani patie dictum repperiſſet Vir humaniſſimus,

inter

inter Celticæ ſtultitiæ ſpecimina (vide Diſſert. p. 92.) numeraſſet. Adeo verum erat quod ipſe dixit p. 81. *In ea ſtultitiæ et errorum farragine, quam literarum ſcientiam vocamus— non philoſophia, ſed communis ſenſus deſideratur.*

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΜΑΘΕΙΝ ΔΕΙ ΚΑΙ ΜΑΘΟΝΤΑ ΝΟΥΝ ΕΧΕΙΝ.

P. 454. l. 9. Weſſelingium jure reprehendit Toupius, ipſe reprehendendus. Nuſquam ſecunda in αὐλαία corripitur. Una vocula trajecta repone,

Στυππεῖον, ἐλέφαντ', οἶνον, αὐλαίαν, μύρον.

Qui integer ſenarius.

P. 458. l. 19. Callimachi ſcazon ſuavior aures accidet, ſi ſcribes,

Ἐγὼ δὲ πάντων εἰμὶ δενδρέων φαύλη.

P. 462. l. 6. Vitio memoriæ Καλοῦσι in Apollonio ſcripſit pro Κλέουσι.

P. 464. l. ult. Malim, Πλούτων ἠδ' ἐπείσοδος, ut ſint verba alicujus ſubitam opum vim mirantis.

P. 466. l. 2-8. Harpocrationis interpretem notaverat Pierſonus ad Mœrin. p. 6. Sed diſplicet anapæſtus in ſecundo pede, quod in Jambographo ferri poſſe, quanquam hanc legem

legem migrat Toupius infra p. 532. ne ipſe quidem Brunckius hodie credit, ut teſtatur ad Sophoclis Oed. Col. 371. Vix dubitari poteſt, quin legendum ſit, ἐκυνήθησαν. Idem mendum Ariſtophanem inſedit Ran. 550. Pac. 1138. ubi pro κινῶν reponendum κυνῶν; quod quidem quaſi per tranſennam vidit Brunckius ad locum poſteriorem, κυνῶν ex MS. proferens. Cur vero omiſit monere, quinque minimum ſibi præſto fuiſſe Editiones, in quibus perſpicue exſtet κυνῶν?

Ibid. l. penult. *Grammaticus ſcripſiſſe videtur* πυῤῥὸς [rectius πυῤῥὰς] *καὶ συνεχεῖς ἔχουσα τὰς τρίχας. Vocem rariorem* παρηόρους *nedum* παρεώρους *nuſquam lectam non adhibuiſſet, opinor, Grammaticus, nec certe junxiſſet cum voce* συνεχεῖς. VALCKENÆR. ad Theocrit. Adon. p. 243. Toupii tamen παρεώρους, ſed innominati in Lexico Tragico accepit Brunckius.

P. 479. l. 18. Μοῦσαν optime emendavit Noſter, in cæteris non æque felix. Lege,

——ἀλλὰ, τὰν μέσαν ΝΕΩΝ
Ἄρουραν, αἰόλιζε τῷ μέλει——

Νεῶν eſt participium verbi νεᾶν. Ariſtoph. Nub. 1115.

Πρῶτα μὲν γὰρ ἦν ΝΕΑΙΝ βέλησθ' ἐν ὥρᾳ τοὺς ἀγρούς.

Ita

Ita recte Brunckius ex MSS. duobus, quibus accedit Barocc. CXXVII.

P. 482. l. 3. Hermippi verſus iambicus eſt tetrameter, ita diſponendus,

Καιροσπάθητον ἀνθέων καινὸν φορῶν ὕφασμα.

Sive mavis,—φορῶν ὕφασμα καινόν. Aliter emendabat Pierſonus ad Mœrin et Herodian. p. 456. ſed Toupio adſtipulatur Valckenærius Not. ad Phalar. p. XI.

P. 485. l. 8. Ζωρὸν dederat Ruhnkenius Epiſt. Crit. I. p. 70. Ed. pr. 116. Ed. nov.

P. 500. l. 20. Mirum profecto in Callimachi fragmento nihil mali ſuſpicatos eſſe Viros clariſſimos. Primum Suidas habet ἀλάλκοι et ποθεῖ. Deinde copula locum non ſuum occupat. Porro ἄποθεν Veteres non dicunt, ſed ſemper ἄπωθεν; Pſeud Orphei enim quiſquilias et corruptum Æſchyli fragmentum non moror. Poſtremo nive frigidiora ſunt, Ἦν οὐδεὶς ποθέει. Recte et eleganter δύη ἀποθήτη dicitur, inepte et invenuſte δύη, ἣν οὐδεὶς ποθεῖ. MS. C. C. C. Oxon. ἀπόθεσθ' ἀλάλκοι. Lege ergo,

——Δύην ΑΠΟΘΗΤΟΝ ἀλάλκοι.

Si quis autem ex veſtigiis MS. ἀπόθεστον præferat, non refragabor, Alterutrum certiſſimum eſt. In Lycophrone ἀπόθεστα pro varia lectione notatur.

notatur. Ἦν οὐδεὶς ποθεῖ verba ſunt Grammatici pro interpretamento adjecta.

P. 522. l, 2. *Minus perſpectum habuerunt Interpretes.*] Imo perſpectum habuerunt Anna Fabri, Gatakerus, et Ruhnkenius in Editione Erneſti.

P. 528, Quæ de quantitate vocis διθύραμβος contra Kuſterum diſputat Noſter, nullius ſunt pretii. Utraque lectio, tum Suidæ, tum Scholiaſtæ, quod ad ſenſum attinet, proba eſt. Menandri fragmentum nihil ad rem facit. In Æſchyli loco διθύραμβον primam producit. Ejiciendum vero δὲ, quod Plutarchus omittit; atque ita legendum, (vide Ariſtoph. Acharn. 264. Anaxandrid. apud Athenæum XI. p. 482. D. Euripid. Bach. 1173).

—— μιξοβόαν πρέπει
Διθύραμβον ὁμαρτεῖν
ΣΥΓΚΩΜΟΝ Διονύσῳ,

Initium eſt pars Glyconici acatalectici, reliqui duo Glyconici Pherecratei.

P. 540. l. 10. Potius deleverim ἂν, et repoſuerim, Οὐκ ἄρα ΔΕΙ τὸ καλὸν τῷ μὴ καλῷ φαινομένῳ εἰκάζειν. Γελάσας ΔΕ ἐπὶ ——

P. 549. l. 14. Quantocyus *Græcam* iſtam *elegantiam* dele, et corrige,

Καὶ ΤΑΥΡΟΔΕΤΟΥΣ——

P. 563.

P. 563. l. 5. Teleclidæ prior verſiculus hoc modo emendandus;

Καὶ ξυγγενέσθαι διὰ χρόνον Μ' ΕΛΙΠΑΡΕΙ.

Quod reponi voluit Toupius, metrum violat. λιπαρὴς enim et λιπαρεῖν primam producunt, ut ſupra monuimus ad Part. II. p. 388.

P. 566. l. 14. Ἐλώλια in Ariſtophane apud Athenæum eſt ex conjectura Animadverſoris. Sophoclem apud Plutarchum jamdudum emendaverat et diſtinxerat Grotius Excerpt. p. 151. Ἐλωλεῖα Plutarchi Editio Aldina. Κλεινὸν βάθρον Euripidi reddendum viderunt Reiſkius in Animadv. et Valckenærius ad Euripid. Phœniſſ. 1746. Mox vitio memoriæ Toupius *Lycambæ* pro *Lycomedis* ſcripſit. Nimirum animo ejus obverſabatur, quod Lycambæ filiabus ad parietem nocte accidit, de quo ſupra p. 466.

P. 569. l. 6. Ἀκουσθεῖσα conjectura eſt Dorvilii Crit. Vann. p. 614, ab Abreſchio ad Ariſtænetum laudati.

P. 575. l. 12. Vocem οὐσία hoc ſenſu accipi Toupium probaſſe negat Erneſtus in Opuſc. Philol. Ed. nov. p 241.

P. 577. l. 16. Perperam ἐπιχειλῆ et contrario quam oportuit ſenſu interpretatur Vir doctiſſimus

doctiſſimus, a Brunckio hac nota perſtrictus: *Acumen autem, quod captat Toupius exponendo* ἐπιχειλῆ QUOD LABRA SUPERFLUIT, *neſcio an ſit* SALSISSIMUM; *eſt ſane* παρὰ προσδοκίαν. *Id enim a nemine, nedum a viro longe doctiſſimo exſpectaſſem.*

P. 579. l. 5. Quod in Alciphrone conjecerat Dorvillius ad Charitonem p. 444. τρικόρωνον in Codice Pariſino conſervari monet et impenſe probat Ruhnkenius Ep. Crit. p. 113. Ed. nov. Nihilominus Toupii ſententiam amplectitur Valckenærius Not. ad Phalar. p. XII. quod eſt ab ipſo patre expoſitum infantem tollere. Ille enim, mutata priore ſententia, τρικόρυζον maluit ad Theoc. Tom. II. p. 409. Cur. Noviſſ. p. 179.

P. 582. l. 15. Egregie verbum εὐθυῤῥημονέστατα Ciceroni reſtituit Noſter. Et totidem literis exhibet MS. Hittorpianus apud Grævium in Var. Lect. p. 318.

P. 589. l. 21. Ἀδριακοῦ ex Anthol. MS. legit Oudendorpius ad Magiſtrum, p. 818.

P. 594. l. 4. *Elegantiſſimam* hanc *emendationem* fecerat Pierſonus ad Mœrin p. 72. Πεῖθι pro πῖθι male vulgatur apud Athenæum IX. p. 400. C. ut cuivis patebit conferenti X. p. 446. D.

P. 600.

P. 600. l. 11. Recte vidit Toupius ad Herodotum hic reſpici. Ipſum Ionicum verbum conſervatur a Photio in Lex. MS. ΑΙΠΑΡΕΕΤΕ μένοντες,

P. 612. l. 1. Inſignis et extra omnem dubitationis aleam poſita eſt ſummi Bentleii emendatio, quam fecerat etiam Withoſius ad Catonis Diſt. IV. 5. Vehementer autem comprobavit Schraderus Emendat. p. 217. Sed exortus eſt Stœberus neſcio quis, qui Manilium a. 1767. edidit, Bentleiique cum pleraſque alias, tum hanc conjecturam nimium quantum exagitavit. Animus fuerat totam ejus ad hunc locum adnotationem tranſcribere, ſed cum hoc eſſet chartam perdere et lectoris patientia abuti, ſatis ſit verba Schraderi Præf. ad Emend. p. xlix. adponere. *More multorum certiſſimas* BENTLEII *correctiones perſæpe futilibus argumentis* (Stœberus) *impugnavit; genuinas lectiones—iis mutavit, quas ſenſus communis, Latinitas, et carminum leges ſimul interdum refutarent. Præterea viris ipſo longe majoribus, in primis* BENTLEIO, *petulanter inſultavit, &c.*

P. 613. l. 9. Reſcribe ex MS. cum N. Heinſio ad Virgil Æn. X. 587. Schradero Præf. ad Emend. p. lviii.

Et QUA *præcipiti fluctu* FURIT *Helleſpontus.*

P. 617. l. 9. Caſaubonum quidem metrum, Toupium vero Linguæ Græcæ indoles, niſi fallor, refutat. Malim,

Ἐνταῦθα γὰρ ΔΗΜΗΤΡΑ ΚΑΙ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ
Ἅμα ΠΑΡΗΓ' ὁ καιρός.

Simul adduxit.

P. 628. l. 6. Emendationem hanc, auctoritate Euſebii munitam, quæ quidem veriſimillima eſt, probat Valckenærius ad Chryſoſtom. Orat. in laudem Pauli p. 50. qui et inſuper ἐν αἰγέιοις δέρμασι tanquam præcedentis verbi interpretamentum ejicienda cenſet. Eadem fuerat Kuſteri ſententia, Præf. ad N.T. p. 5.

NOTÆ

NOTÆ

IN

CURAS NOVISSIMAS.

Dedicat. p. 5. MEMORIÆ VIRI DOCTISSIMI ET AMICISSIMI, &c.] Vix credo hujuſmodi elogio Aſkewii memoriam ornaturum fuiſſe Toupium, ſi vidiſſet quæ ille in Epiſtola ad Reiſkium, nunc demum inter Epiſtolas ad Reiſk. p. 209. edita, ſcripſerat. PS. *If you have a mind to publiſh any thing againſt Toup without a name, I will get it printed for you here.* Vide etiam p. 210.

Præf. p. 7. l. penult. Cum heroem ſuum Erneſtum ab Anglo nimia cum libertate notatum videri nollent Editores Lipſienſes, *ſenex feſtiviſſimus* deleverunt, et mox pro, *Miror hominis imperitiam. Sed hujuſmodi Doctores exſibilandi, non refellendi ſunt,* dederunt tantummodo, *Miror hæc. Sed non refellenda ſunt.*

P. 11.

P. 11. l. 14. *apud Stobæum.*] Imo apud Antonium et Maximum cum Stobæo ſimul editos Franckf. 1581.

P. 12. l. ult. Repone ex Scholiaſte ad Pac. 398. ex Suida v. Ἀγῆλαι, ex Euripidis Scholiaſte et MS. apud Brunckium, quicquid ille contradicat,

—— ἀγαλοῦμεν ΗΜΕΙΣ ἀεί.

Partem hujus fragmenti quaſi ex Nubibus citat Etymologus p. 9, 54. quod Sylburgium fruſtra exercuit.

P. 17. l. 6. Ἐνδυμίωνι junctim ſcribendum viderat Heringa Obſerv. p. 296.

Ibid. l. 20. Hiatus iſte γαλαθηνοῦ υἱὸς non ferendus, qui tamen tolli poterit, reponendo, γαλαθηνῆς υἱός. Sed de cæteris N.L. Mox p. 18. l. 5. Æſchinem Socraticum eodem modo emendaverat Hemſterhuſius ad Heſychium, Tom. I. p. 1376.

P. 20. l. 12. Idem viderat Abreſchius ad Æſchyl. I. 5. p. 30. idemque cum lectoribus ſuis communicaverat Toupius ad Theocrit. Tom. II. p. 409.

P. 25. l. 3. Fruſtra quis ex Suida aut Laertio ſolo fragmentum Euripidis reparare conetur

tur. Repone ex Herodiano apud Villoiſon. Anecdot. Græc. Tom. II. p. 94.

Ἄγου δέ μ', ὦ ξέν', εἴτε πρόσπολον θέλεις,
Εἴτ' ἄλοχον, εἴτε δμωΐδ'——

Niſi mavis, Ἄγ' οὖν ἔμ', ὦ ξέν'——

Ibid. l. 17. Recte ſtatuit Bentleius in Menandrum μέλε ſemper ſcribendum eſſe διςυλλαβῶς. Cui tamen hic verſus repugnare videtur. Sed refinge ex Suidæ Edd. Med. et Ald. v. Τετορήσω.

Ἀλλ', ὦ μέλ', ὑπὸ ΤΟΥ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι.

P. 29. l. 3. Recte Vir doctiſſimus. Supra pro Ἀνύτειν male vulgatur ἀνύτλειν, quod quamvis barbarum, Marklandum decepit ad Euripid. Iphig. Taur. 1460. Sed recte ibi ἀνύτειν MS. C.C.C. Oxon.

P. 33. l. 8. Hoc fragmentum ad ſedem ſuam rettulit Reimarus ad Dionem Caſſ. Tom. II. p. 1521.

P. 33. v. Ἀπέτισεν. Lacunam in epigrammate Suidæ ope explevit G. Canterus Nov. Lect. III. 23.

P. 34. l. 22. Ἄπας pro ἅπαξ protulit Pierſonus ex MS. Leid. ad Mœrin p. 3. ex Procopio deſumptum eſſe, ibique et in Ed. Med.

ἅπας exſtare docuit Abreſchius Diluc. Thucyd. p. 249. ad Cattier. Method. Admirab. p. 70. Unum hoc addo ſic etiam exhibere Ed. Ald. et MS. C. C. C. Oxon.

P. 36. *Locus Comici, ad quem reſpexit Suidas, hodie non exſtat.*] Imo, exſtat Acharn. 627. ubi recte legitur τοὺς ἀναπαίστους. Suidæ verba, quæ diverſe, ſed infeliciter uterque ſollicitarunt Kuſterus et Toupius, pleniora leguntur, ſed nonnihil luxata, apud Scholiaſten, hoc pacto forſan reformanda; Ἀποδύντες· ἵνα εὐτόνως χορεύωσι καὶ εὐστροφώτεροι ὦσιν· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀποδυομένων ἀθλητῶν, οἳ ἀποδύονται τὴν ἔξωθεν στολὴν πρὸς τὰ παλαίσματα. Illud χορεύωσιν (ſic enim MS. C. C. C.) omnino retinendum eſt et ad Chorum referendum. Plato Menexeno p. 365. Ed. Baſ. A. 1556. Εἴ με κελεύοις ἀποδύντα ὀρχήσασθαι, χαρισαίμην ἄν.

P. 42. l. 2. Idem monuit Ruhnkenius Epiſt. Crit. I. p. 43. Ed. pr. 74. Ed. nov.

P. 52. l. 13. Propius ad corruptæ lectionis veſtigia corriges, νούμμων.

P. 55. l. 11. Μόχθον in Orpheo Henrici Stephani ad locum emendatio eſt. Mox in Juliano forſan melior eſt Suidæ lectio βαθύτερον pro βαρύτερον.

P. 58.

P. 58. l. 7. Et hoc fragmentum unde deprompſerit Suidas, indicavit Ruhnkenius Ep. Crit. p. 43. ed. pr. 74. ed. nov.

P. 62. l. 16. Delendum videtur ἐπαρθεὶς, quo κεπφωθεὶς alibi ipſe Suidas interpretatur Tom. II. p. 297.

P. 64. l. 17. Quæ ad v. Ἐνῶσαι notat, jam dederat Epiſt. Crit. p. 596.

P. 78. l. 8. In octavo Euphronis verſu leve metri vitium prætervidit Toupius: μέλας enim ſecundam corripit. Lege ergo,

Ζωμὸς ΔΕ μέλας ἐγένετο πρώτῳ Λαμπρίᾳ.

In viceſimo primo Athenæus, Τότε λευκοκρέων— quod minus proſpero ſucceſſu tentavit Hemſterhuſius ad Ariſtoph. Plut. p. 435. Longe præſtat Noſtri emendatio, ſed malim, paullulum ob numeros mutato ordine, Λύκῳ κρεῶν τότ'———

P. 79. l. 10. In Anaxandridæ verſu nimis audaci conjectura μέλας ſupplet, erroremque eundem, quem ſupra aliquoties tetigi, committit. Senarios enim ex tetrametris fecit, quod fecerat etiam Taylorus ad Demoſthenem contra Mid. p. 185. Sed ut diſcant ii qui rem metricam negligunt quam periculoſum ſit in Critico flumine ſine hoc cortice natare,

conſulant in eodem errore verſantem Grotium Excerpt. p. 641. qui pro tetrametris undecim duodecim cum dimidio ſenarios, ſed miſerum in modum claudicantes, lectori appoſuit. Veterem enim lectionem ter et decies mutavit; metrum ſepties violavit; verſum a ΤΩΙ enclitico inchoavit; ſolœcum ἂν ὑφείλετο pro εἰ ὑφείλετο vel ἂν ὑφέληται admiſit! Lege,

Λιπαρὸς περιπαλεῖ Δημοκλῆς; ζωμὸς καλωνόμαστα.

Ibid. l. 20. Antiphanem aliter tentarunt Ruhnkenius et Wyttenbachius ad Plutarch. de S. N. V. p. 25. ſed vereor ne meliore conatu quam eventu. Toupii vero conjectura metrum peſſundat. Vide ad Part. II. p. 234.

P. 86. v. Ἡγέτης· ὦ δὶς σᾶς ἄγετ' ἀθηροσύνας MSS. apud Brunckium Not. ad Analect. p. 241. qui tamen bonis oblatis uti aut neſcivit aut noluit. Prætulit ille ἄνθετο pro ἄγετο, quod longius adhuc quam vulgata a vero recedit. Aut enim Suidæ lectio cum Toupio amplectenda, aut ex MSS. iiſdem literis eodem ordine manentibus, reponendum,

Τὸν τράγον, Ω ΔΙΣΣΑΣ ΑΓΕΤΑ ΘΗΡΟΣΥΝΑΣ.

P. 87. l. 12. Σοφῶς legendum conjecit Caſaubonus

ſaubonus ad Comicum, atque ita habet argumentum fabulæ præfixum.

P. 89. l. 1. Ὁ habent Edd. Med. et Ald.

P. 96. l. 6. Homo ἀμουσότατος, quem celato nomine exagitat Toupius, Koppierſius eſt Obſerv. Philol. p. 27. quem etiam mox p. 97. *puerulum ad crepundia ſua remittendum* vocat; quod is ſcilicet Antiphanis locum, minus dextre, ut Noſtro viſum eſt, adminiſtraſſet. Sed licentia, quam defendit Toupius, nunquam Tragicis nec Comicis, niſi per jocum, ut Eupolidi apud Hephæſt. p. 15, conceſſa eſt. Exempla duo, quæ ſola ad rem ſunt, mendo laborant. In Xenarcho reponendum,

Δεδιότα τ' ἐν τῇ χειρὶ τὴν ψυχὴν ἔχειν·
Οἱ πῶς ποτ', ὦ δέσποινα ——

Quod partim viderat Valckenærius ad Euripid. Hippol. 415. In Antiphanis fragmento præter alia minus commoda diſplicent iſta εὐθὺς — εὐθὺ, quorum alterutrum ex altero natum eſt, Scribendum videtur,

—— περιέστηκ'· ἐμβλέπων γὰρ αὐτόθι
Τοῖς ἰχθυοπώλαις, λίθινος εὐθὺ γίγνομαι.

P. 101. l. 5. Recte Kuſterum caſtigat Toupius, quod ἤδη in ᾔδει imperite mutarit. Sed in loco, quem Suidas reſpexit, deſignando, falli

eum puto. Judicet lector, annon potius Ariſtophan. Veſp. 1256. ob oculos habuerit;

Ἄγε νυν ἴωμεν· μηδὲν ἡμᾶς ἰσχέτω.

Ibid. l. 17. Si ex Dioclis apoſpaſmatio Iambici verſus initium efficere voluit, ut ſane voluiſſe videtur Vir doctiſſimus, ſpondeum in quarta ſede reliquit. Sed ex Photii Lex. MS. lege,

Πλυνεῖ τε τὰ κακὰ τῶν κακῶν ὑμᾶς——

In Ariſtophane τὸν τάριχον recte exponit Caſaubonus *hominem nequam*. Anglice, *a pickle*, ἵνα τι κ̓ παίσω. In Appuleio *abluit* jam conjecerat Caſaubonus, ad locum p. 171. ſed poſtea repudiavit.

P. 103. l. 9. Sophoclis Philoctetam mallem non tetigiſſet Vir doctiſſimus. Τινὸς τἀνδρὸς ſolœciſmus eſt. Miror etiam quid Brunckium impulerit ut ederet, Ἀνδρὸς τέχνημα. Quaſi ſcilicet τεχνήματα de uno poculo minus bene dici poſſet quam παιδεύματα de uno diſcipulo apud Euripidem Hippol. 11. In Alexide Athenæi II. p. 55. B. εὔρημα in εὑρήματα mutandum eſt, non in εὔρεμα, verbum Atticis incognitum, cum Grotio Excerpt. p. 599. unde futile contra Thomam Magiſtrum argumentum duxerunt Viri eruditi. Bis autem peccavit vir ſummus, primum quod εὔρεμα præter Atticiſmi normam admiſerit,

admiſerit, deinde quod ad incertas fabulas hocce fragmentum rettulerit, cum ad Olynthium ſive Olynthios referendum ex Athenæo III. p. 75. B. diſcere potuiſſet, Εὕρημα partim recte præbet Euſtathius ad Odyſſ. H. p. 1572, 62. Sed, ut tandem revertar, pari acumine Brunckius in Euripidis Oreſt. 1059. Καὶ μνῆμα δέξαιθ' ἐν κέδρου τεχνάσματα inſulſiſſimam lectionem τεχνάσμά τε INFERSIT.

P. 104. l. 4. Καθαψάμενοι quoque Ed. Ald. et infra p. 111. l. 13. Ἀλυχημάτων. P. 115. l. 6. Ἀφ' ἡμέρας.

P. 117. l. penult. Eodem modo perſonas diſtinxit Marklandus ad Euripid. Suppl. 454, ſed omnes a vero aberrarunt. Recte locum ex MSS. conſtituit Brunckius, quibuſcum concordat MS. Trin. Coll. Cantab.

P. 126. l. 16. Verum eſt κατὰ τὶ, quod occuparat T. Faber.

P. 143. l. 17. Euripidis poſterior verſiculus ita legendus ex Ariſtoph. Theſm. 185. unde ſumpſit Suidas, quem vide et in v. Σῦ;

Πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν (ſive συντεμεῖν) λόγους.

P. 146. l. 4. Emendatio, quam in Sophoclem proponit Noſter, linguæ genio repugnat. Saniſſima eſt vulgata.

P. 147.

P. 147. l. 14. Euripidi ex Plutarcho addendum articulum monuit Heathius, et ipſe addidit Grotius p. 101.

P. 148. l. 18. Legendum cum Brunckio, Ὀλολύζει ὁ γέρων. Quod παρεπιγραφὴ eſt.

P. 149. l. 22. *Virum egregium Timæi lectio non fefellit.* Ipſe enim in Addendis p. 203. ait; "*pro verbis* ὅσοις *vel* οἷς *lege*, οἷς οἱ συγκ." Non minus recte legeretur, οὓς οἱ σ. quomodo tacite correxit Brunckius Lexico Sophocleo v. Ὁμόγνιοι θεοί, quod ad Sophoclis Oedipum Coloneum per errorem refert. Haud abſimile eſt quod Euripidis Hec. 634—6, Androm. 617, Bacch. 1118. omnes ex fabulis, quas ipſe edidit, deſumptos Sophocleis fragmentis pp. 12, 64, 16. annumerat.

P. 151. l. penult. In Livii fragmento optime rem geſſit Toupius. *Enixo ſtudio* certiſſimum eſt. Ipſe Livius XLII. 3. *Q. Fulvius Flaccus cenſor ædem Fortunæ equeſtris faciebat* ENIXO STUDIO.

P. 153. l. 3. Ἐγγὺς pro gloſſa, auctoritate Scholiaſtæ ad Equites, delendum, et ἤδη ex MS. legendum monuit Hemſterhuſius ad Lucian. D.M. XXVII. 7. Tom. I. p. 443. Et ſic tacite correxerat Boſius ab Hemſterhuſio laudatus Obſerv. p. 15.

P. 163. l. 24. Errorem Clerici caſtigaverat Dorvillius Crit. Vann. p. 247.

P. 170. In Anthippi decimo verſu τοῖσι τούτοις ſolœcum eſt. Mox infra l. 17, 18. retinenda antiqua lectio, Καὐτὸς—Σπεύδων— quæ pendet ex intellectu eorum, quæ dicturus erat hiſtrio, niſi ab altero interpellatus eſſet. Sed poſt paullo leniter emendabis, ΔΙΑΦΕΡΟΝΤ' Ἀσπενδίου. Simile mendum hæret in Anaxippi Epidicazomeno apud Ælian. H. A. XIII. 4. ubi circumfertur, Ὄψει διαφέρων τοῦ ἐγξιφίου κυνός. Corrige,

Ὄψει ΔΙΑΦΕΡΟΝΤ' οὐδὲ ἐν ξιφίου κυνός.

Tradit enim Polybius apud Strabonem I. p. 43. canem piſcem eundem eſſe xiphiæ. Quod ex aliorum teſtimoniis refellere aggreditur Dorvillius Sicul. XVI. p. 273. Sed ſi noſtra Anaxippi emendatio vera eſt, omnino probabile fit. auctores ſuos habuiſſe Polybium.

P. 175. l. 7. Idem dixit L. Boſius Animadverſ. p. 189.

P. 178. l. ult. Repetit quæ jam dederat Part. III. p. 264. Mox etiam ſe ipſe exſcribit Noſter p. 181. l. 21. ſeq. Confer Part. III. p. 291. 17.

P. 185. l. 9. In Joſephi loco, vero proximum θραχίοις dant Edd. Med. Ald.

P. 189.

P. 189. l. 3. *Atqui non de ſuo adjecit.*] *At hoc eſt verba cavillari. Suum eſt, quod quis ſuum fecit, quo utitur pro ſuo.* RUHNKEN. Epiſt. Crit. p. 75. Ed. nov.

Ibid. l. 18. Λέγων κάπηλος et *caupo verborum* pro cauſidico recte dicitur. Sed dubito an ſimplex κάπηλος vel *caupo* ſenſum eundem admittat. Quare proclivior ſum in Viri docti apud Taylorum Jur. Civil. p. 220. Schraderi Emendat. p. 70. et Valartii conjecturam:

Perfidus hic CAUTOR ——

P. 193. l. 14. Strattidis verſui, ut a Toupio conſtitutus eſt, ſi ad digitos exigas, metrum conſtat, ſi ad aures, non item. Deeſt enim cæſura poſt quartum pedem. Legerim,

Ἀλλ' εἰ μέλλεις εὖ κανδρείως φοῖζειν ὡς μύςακα σαυτόν.

Vel, Ἀλλὰ τί μέλλεις εὖ κανδρείως ——

Εὖ κανδρικῶς occurrit apud Ariſtoph. Equit. 378. Veſp. 153. 448.

P. 195. l. 19. ſeq. Χαλυβώνιος Suidæ et Plutarcho reſtituendum jam monuerat Berglerus ad Alciphron. p. 76.

EMENDATIONUM

IN

HESYCHIUM

INDEX ALPHABETICUS.

EMENDATIONUM

IN

HESYCHIUM

INDEX ALPHABETICUS.

A. Τὸ ᾱ περισπασθὲν Vol. iv. Pag. 187.
Α δειλοὶ iv. 3.
Αἄταλε iv. 181.
Αβαρον iii. 475. iv. 209.
Αβιοι iii. 493.
Αβλαδέως iii. 355. iv. 208.
Αβληχρῆ iii. 312. iv. 80.
Αβολῆσαι iii. 228.
Αβολὸς iii. 537.
Αβρὰ βαίνων iv. 193.
Αβραι iii. 504.
Αβραχιν iv. 209.
Αβυρτακοποιοῦ iii. 490.
Αγάζει iii. 493.
Αγαθοῦ δαίμονος iii. 522.
Αγαθὸν ὂν iv. 298.
Αγαλλιάμα iv. 192.
Αγάλμα iv. 211.
Αγαν iii. 454, 510. iv. 172.
Αγαπλερίως iv. 204, 346.
Αγαῤῥεύνται iii. 455.
Αγελαίη iii. 274.
Αγενίως iii. 274, 434.
Αγήνων iii. 213.
Αγηνορία iv. 346.
Αγκὰς iii. 360.
Αγκάλιδαν ἕλκειν iv. 347.
Αγκλίνας iii. 422.
Αγκυλοχείλαι iii. 422. iv.
Αγκυλας iv. 312.
Αγκυλὴ iv. 6.
Αγκυρα iv. 312.
Αγκύρισμα iv. 110.
Αγλαισινὸν iii. 385. iv. 48.
Αγλαυρίδες iv. 161.
Αγλαυρος iii. 434. iv.
Αγλιδια iv. 83.
Αγνίσαι iii. 434.
Αγνυρας iv. 347.
Αγνωμόνως iv. 178.
Αγνωμονὲς iv. 132.
Αγοραῖται iv. 199.
Αγρέμιον iii. 535.
Αγρέταν iv. 353.
Αγρετήματα iii. 547.
Αγριαθεν iv. 121.
Αγριον iii. 434.
Αγρινοι iii. 546.
Αγροπηγὴ iv. 214.

Αγρεὺς

INDEX

Αγῆιὺς iii. 436.
Αγύρτης iv. 217.
Αγυρὶς iv. 186.
Αγχέμαχοι iv. 226.
Αγχιβαθὴς iv. 32.
Αγχίπορος iv. 269.
Αγχιςῖναι iii. 423.
Αγχίςροφος iii. 508.
Αγχυλόχειλαι iv. 235.
Αγχώμαλοι iv. 252.
Αγω iii. 433.
Αγωγία iv. 328.
Αγωγίμων iv. 142.
Αδαγμὸς iv. 172.
Αδαεὶς iii. 532.
Αδαίτρον iii. 334.
Αδαγμὸς iii. 236.
Αδίσμω iv. 246.
Αδευκὲς iii. 272.
Αδεύκεϊ ibid. iv. 72.
Αδεύκης iii. 272.
Αδήγης iii. 298.
Αδήφαγον iii. 399, 436.
Αδιακελευθοι iv. 348.
Αδιάντιον iv. 57.
Αδίκελον iv. 311.
Αδινὸν iii. 334. iv. 21.
Αδμὴς iii. 396.
Αδόροι iv. 141.
Αδυθεῖ iv. 339.
Αδυσίον iii. 218.
Αδρακτὸν iv. 214.
Αδρανὲς iii. 545.
Αδράςια iii. 436.
Αδραςὸς iv. 348.
Αδύνατο iii. 439.
Αδύνατον ibid.
Αείδεμα iv. 19.
Αειδὴς iv. 231.
Αεικίζει iii. 270.
Αείροις iv. 14.
Αείσιτος iv. 246.
Αελλάων iii. 550.
Αελλόθριξ iv. 348.
Αελπίωλες iii. 509.
Αέξων iv. 23.
Αεργηλὸν iv. 67.
Αεργὸς iv. 348.
Αερὸς iii. 558. iv. 184, 284, 286.
Αεσιφροσύνησιν iii. 417.
Αεσίφρων iv. 348.
Αετὸς iii. 439.
Αζαία iii. 509.
Αζαραπατεῦς iii. 510.
Αζαυτὸς iv. 237.
Αζη iv. 54.
Αζυμίτης ἀρτὸς iii. 523.
Αηδόνος iii. 350.
Αηθὴς iv. 46, 165.
Αημοσύνη iii.
Αήσυρον iii. 233.
Αθαμβὲις iv. 348.
Αθάριοι iv. 349.
Αθηριξ iv. 58.
Αθηρ iv. 335.
Αθμονάζειν iii. 439.
Αθράνευτον iv. 304.
Αθραῦς iv. 251.
Αθραυςα iv. 317.
Αθρῦροι iv. 168.
Αἰγαίοις iv. 349.
Αἴ γὰρ ὂν iii. 412.
Αἰγίναια iv. 230.
Αἰγλήτην iv. 167.
Αἰγλήτην iii. 209. iv. 167.
Αἴγυπλιη iv. 232.
Αἴδρυτον iii. 445.
Αἰθέριον iv. 349.
Αἰθέρος τύμβος iv. 341.
Αἰθὴς πέπλος iii. 390, 484.
Αἴθρυλα iii. 477.
Αἰθύσσειν iii. 306.
Αἶτα iii. 288.
Αἰκάζει iv. 168.
Αἰκάλλει iii. 388.
Αἷμα πᾶν πλύοντα iii. 517.
Αἱμαλέα iv. 349.
Αἱμοφόρυκτα iii. 499.
Αἰνῶ iii. 494.
Αἶοι iii. 383.
Αἰόλη νὺξ iii. 213.
Αἰολίζειν iii. 322.
Αἰόλλει iii. 382.

Αἰελγεῖ

ἰσυλγὸς iii. 516. iv. 283.
ἰωρᾶν iv. 11.
ἰπολίυ iv. 230.
ἰρᾶ iv. 154.
ἶρειν νοῦς iii. 300. iv. 89, 280.
ἰρετίω iii. 340. iv. 190.
ἰσιμον iv. 107.
ἴτης iv. 113.
ἰτναία στῦλος iii. 230.
ἴφυρος iii. 460.
ἶαψ iii. 332.
ἰὼν iii. 315.
κάμας iii. 250.
κανθυλλὶς iii. 339.
κάνθος iv. 50.
καταλλήλον iv. 163.
καρίαια iii. 306.
καχρίζω iii. 415.
κώσκα iv. 100.
κεῖνα iii. 325.
κέστωρ iii. 293.
κέων iii. 489.
κίκυς iii. 359. iv. 280.
κμὴ iv. 215.
κμήνος iv. 81.
κμονίδης iv. 353.
κομιαστεί iii. 424.
κοντίαι iv. 66.
κοστήσας iv. 58.
κρατὶς iii. 232.
κριον iv. 130.
κροβᾶσθαι iii. 438.
κροποσθία iv. 3.
κροπόρους iii. 397.
κρότον iv. 353.
κροχάλιξ iii. 224.
κροχορδόνες iv. 353.
κρωνία iv. 106.
κταίνειν iv. 106.
κυλον iii. 310.
κύμων iii. 382.
κυτος iii. 310.
λαὶ iii. 438.
λαβάστρον iv. 193, 273, 349.
λάλαγξ iv. 73.
λαλημενὸς iv. 273.
Αλαλίαν iv. 180.
Αλαλύκτημαι iii. 273.
Αλαστα iv. 180.
Αλατρίας iv. 92.
Αλεῶν iii. 315, 548. iv. 349.
Αλδίσκοντος iii. 353.
Αλεγύνεται iii. 407.
Αλεία iv. 19.
Αλεῖν iv. 9.
Αλεινὸν iii. 316.
Αλεὶς iii. 331.
Αλείσον iii. 257.
Αλεῖται iv. 336.
Αλετῶναι iv. 231.
Αλέντεις iii. 253.
Αλευι iv. 96.
Αλευρότησις iv. 140.
Αλεῦσαι iv. 111.
Αλημώτων iii. 233.
Αλθα iii. 271.
Αλθαία iv. 155.
Αλθαῖνει iv. 22.
Αλθεῖναι iv. 22.
Αλίαδες iv. 263.
Αλιαέες iii. 404.
Αλιαίαν iii. 546. iv. 249.
Αλιβατεῖ iii. 312.
Αλιμοῖς iv. 250.
Αλινδήθρας iii. 438.
Αλιπαρῆ iii. 242.
Αλίῤῥωθυς iii. 232.
Αλις δρυὸς iii. 280.
Αλιτρὸν iii. 241.
Αλιψ iii. 231. iv. 183.
Αλλ' ἄχρι ἔξεσιν iv. 13.
Αλλογνώσας iii. 400.
Αλλογνώτων iii. 401.
Αλλώς τι &c. iii. 232.
Αλοιτήεσσαν iii. 256.
Αλὸς ἄχνη iv. 83.
Αλοσύδνης iv. 297.
Αλοσύνα iv. 84.
Αλυσία iii. 360.
Αλυδμαίνειν iv. 199.
Αλυκὸν iii. 292.
Αλύσιον iv. 242.

Αλώπηξ

I N D E X

Αλώπηξ iii 302.
Αλωπὸς iii. 546.
Αλως iii. 546. iv. 158.
Αλωτὸν iv. 158.
Αμαθαίνει iv. 297.
Αμαιμάκητον iii. 217. iv. 96.
Αμαλλα iii. 339.
Αμαλλοτῆρες iii. 247, 339.
Αμαξὶς iii. 313.
Αμαρυγαὶ iii. 429.
Αμβλωθρίδιον iii. 438.
Αμεθύσος iv. 200.
Αμείλιχος iii. 432.
Αμείψιρωμεν iii. 480.
Αμέλδει iv. 119.
Αμέλεια iv. 322.
Αμεμφως iv. 337.
Αμεργομένη iii. 232.
Αμετῖναι iii. 432.
Αμήρυτος iii. 431.
Αμὴν iii. 493.
Αμητὸν iv. 245.
Αμία iv. 111.
Αμίλλεσθαι iv. 174.
Αμμοιρίαν iii. 419.
Αμμορος iii. 395.
Αμμων iv. 65.
Αμόθεν iii. 406.
Αμορβεύσασθαι iv. 43.
Αμορβεύων ibid.
Αμόωμφος iv. 105.
Αμπωτις iii. 374.
Αμύξαι iv. 22.
Αμύξεις iv. 138.
Αμυχρὸν iii. 427.
Αμύχη iii. 346.
Αμφαδᾶς iii. 271.
Αμφαὴς iii. 377.
Αμφήριςον iv. 14.
Αμφίβλημα iii. 377.
Αμφίβολοι iv. 180.
Αμφιβρότης iv. 64.
Αμφιγνοεῖν iii. 245.
Αμφιδέες iii. 500.
Αμφίδρυφοι iv. 222.
Αμφίδυμος iii. 559.
Αμφίκελλος iv. 140.
Αμφιμάσχαλος iv. 117.
Αμφίτυπα iii. 247.
Αν iii. 437.
Αναβήμεναι iii. 275.
Αναβρόζειν iii. 219.
Αναγκὴ iii. 437.
Αναδείγματα iv. 245.
Ανάδικοι iii. 437.
Ανάδοχος iv. 255.
Αναδύει iv. 216.
Αναδῦναι iii. 362.
Αναθέσθαι iii. 437. iv. 112.
Αναθορεῖ iv. 220.
Αναιδείας φάρος iii. 492.
Αναιθύσω iii. 368.
Ανακαλυπτήρια iii. 437, 525.
Ανακογχυλίσαι iv. 247, 272.
Ανακτόριον iii. 417, 439.
Ανακτόρον iv. 346.
Ανακτορίησι iii. 417.
Ανακῶς iv. 252.
Ανακωχεύειν iii. 242.
Ανακωχὴ iii. 330.
Αναλαμβάνειν iv. 157.
Αναλτον iv. 147.
Αναλκατέλλα iv. 8, 191.
Αναλωμα iv. 165.
Ανάματλοι iii. 504.
Αναμετρήσαιμι iii. 368.
Αναμυρησάμενος iii. 367.
Ανανευσις iii. 537.
Αναῆσαι iii. 522.
Αναπαντῦσιν iv. 287.
Αναπιτνᾶσθαι iii. 363.
Αναποδισμὸς iii. 440, 528.
Ανάπλυςα iii. 215.
Αναθαραγῆσαι iii. 211.
Αναρητῷ iii. 394.
Αναριχᾶσθαι iv. 179.
Ανάῤῥησιν iii. 522.
Αναῤῥιπλεῖν iii. 403.
Αναστέιοις iii. 440.
Ανασκαλεύοντες iv. 157.
Ανάσπασιον iii. 506.
Ανασῦραι iii. 298.

Αναστυτυτὶ

Αναστυτωτὰ iii. 292, 390.
Ανατήσειν ibid.
Ανασφοδῆξαι iii. 212.
Ανατείνασθαι iii. 275.
Ανατὶ iii. 374.
Ανατιμήσας iii. 510.
Ανατὸς iv. 208.
Αναυδία iii. 212.
Αναύροις iv. 75.
Αναχαιτίζει iii. 246.
Ανάψαι iii. 237.
Ανδήροι iv. 29.
Ανδίκι iii. 440.
Ανδοκάνας iii. 418.
Ανδρείκελον iv. 26.
Ανδροληψία iii. 442.
Ανεβάλλετο iii. 327.
Ανέγγυος iv. 327.
Ανέγκαψαι iii. 248.
Ανεθολώτο iv. 350.
Ανείλατο iii. 511. iv. 343.
Ανεινώς iv. 350.
Ανέμιον iv. 196.
Ανεμοτρεφὴς iv. 225.
Ανεμυμάχθη iv. 259.
Ανεπίςατητον iii. 275.
Ανεπιτήδευτον iii. 389.
Ανεπιτμήτοι iii. 390.
Ανεπτωμένη iv. 69.
Ανερείψατο iii. 524. iv. 212.
Ανεται iv. 278.
Ανέτειλεν iv. 255.
Ανευρύνει iv. 263.
Ανεχαιτισεν iii. 442.
Ανέχρασεν iii. 540.
Ανθεστηρίαν iii. 388. iv. 137.
Ανθείη iv. 317.
Ανὴν iii. 310. iv. 157.
Ανήρως iii. 276.
Ανήξεις iii. 231.
Ανηρήψαντο iii. 249.
Ανησιδώρα iv. 127.
Ανιάζειν iii. 269.
Ανιάκειν iv. 196.
Ανιέμενος iii. 441.
Ανοηταίνει iii. 251.
Ανολβος iii. 209.
Ανομένω iii. 282.
Ανομολογίαι ibid.
Ανοπαῖα iii. 407.
Ανοργάζειν iii. 442.
Ανόχην iii. 249.
Ανταῖα iii. 318.
Αντιμβριάζειν iii. 517.
Αντίχεται iii. 507.
Αντήρεται iii. 294. iv. 94.
Αντηρὴ iv. 281.
Αντιδὶ iii. 558.
Αντίζωοι iv. 143.
Αντίπαις iv. 327.
Αντιπεριλαχεῖν iv. 270.
Αντίπροικα iv. 156.
Αντισκηνῖται iv. 99.
Αντιςάτης iii. 230.
Αντιτα iii. 416.
Αντίτομον iii. 379.
Αντιψυχη iv. 149.
Αντλον iv. 70, 87.
Αντωπὸς iv. 31.
Ανυσις iii. 358.
Ανώϊςον iii. 332, 505.
Ανώπιςον iv. 350.
Αξυλον iii. 433.
Αοιμος iii. 442.
Αόξοι iv. 100.
Αὄπος iii. 441.
Απαιόλημα iii. 512.
Απαμφιάσαντες iv. 12.
Απανθρωπος iv. 350.
Απαπτιεύσω iv. 222.
Απαραίτητον iii. 492.
Απαρτιλογία iii. 508.
Απ' αἰγειρων iv. 199.
Απαςίας iii. 512.
Απαυλεῖσθαι iii. 441, 525.
Απαυςίας iv. 293.
Απαφίσκειν iii. 414.
Απελύκησεν iv. 276.
Απίθριξιν iii. 244.
Απιμάσσειτο iii. 278.
Απινάσσατο ibid.
Απιναυτίσμος iv. 211.

INDEX

Απεριίσατο iii. 298.
Απερίστατον iv. 267.
Απεισίσατο iv. 295.
Απίσκλη iii. 315.
Απεσκόλλυπτεν iii. 549.
Απεσκοράζειν iii. 361.
Απεσκύθισται iii. 489.
Απεσκίνψεται iv. 277.
Απεστήλειν iii. 239.
Απίφθιτον iii. 269.
Απηγκωνισμένος iv. 218.
Απηλλοιήσειν iii. 441.
Απήχεια ibid.
Απιος iii. 242.
Απλαῖ iv. 204.
Απλήτιος iii. 489.
Απνίγμυ iv. 270.
Απὸ τρόπυ iii. 218.
Απόβλεπον iii. 443.
Απογυνώσεις iv. 270.
Αποδαίσμιοι iii. 496.
Αποδῦσα iv. 14.
Αποθεν iii. 446.
Απόθεστος iii. 420.
Αποθύσει iii. 511.
Αποινα iii. 443. iv. 197.
Αποιον iv. 52.
Αποινον iv. 350.
Αποκοτταβίζειν iii. 548.
Αποκρεπαλισμὸς iv. 350.
Απόκυνον iii. 366.
Απολέγονθες iv. 169.
Απολειβράξαι iv. 127.
Απολογίζεσθαι iii. 236.
Απολοίμιον iii. 443.
Απολυμαντῆρα iv. 80.
Απομαγδαλίας iv. 309.
Απομάγματα iii. 497.
Αποματαίσαι ibid.
Απομάκτης iii. 443.
Απονησίσασθαι iv. 12.
Αποπατταλευύσι iv. 351.
Αποπεῖν iv. 39.
Αποπιζεύνται iii. 446.
Αποπεφασμένως iii. 443.
Απόρυσις iii. 263.
Απορρὰξ iii. 444.
Απόρρησις iv. 262.
Απόσιτος iv. 295.
Αποσκορακίζειν iv. 250.
Αποσυκάζειν iv. 76.
Αποσπαράσσουσι iv. 25.
Αποστὰς iv. 351.
Απόστημα iii. 444.
Αποστήσας iv. 284.
Αποσταλαὶ iii. 446.
Αποστολεὺς ibid.
Απότροπον iii. 214.
Αποτρυσᾶν iv. 181.
Αποτροπᾶσθαι iii. 331.
Αποφορὰ iv. 257.
Αποφορτίσασθαι iv. 264.
Αποχραίνειν iv. 351.
Απρὶξ iii. 224.
Απροίτως iv. 100.
Απρόσιτος iii. 384.
Απρόσοιτος iv. 97.
Απροσάτευτος iv. 262.
Απτειλῶς iv. 295.
Απτίστων iii. 269.
Απτον iv. 278.
Απύρος iii. 506.
Απωμοτὸν iv. 228.
Απῶσμαι iii. 505.
Αράδος iv. 55, 222.
Αραιντὸν iv. 319.
Αράρισκε iii. 358.
Αρβύλαι iii. 337.
Αργάδες iv. 242.
Αργεῖαι iv. .
Αργέσαι iv. 351.
Αργίλοφοι iv. 120.
Αργιφόντε iv. 192.
Αργος iv. 143.
Αργύρειον iii. 446.
Αργυρεῖς iii. 444.
Αρεσσάμεναι iii. 299.
Αρετῶσιν iii. 419.
Αρημένος iii. 397.
Αρήρειν iv. 343.
Αρθμὸν iii. 504.
Αρθρέμβολα iv. 267.

Αρ

Αρία iv. 68.
Αρίηκος iii. 210.
Αριστοκρατία iv. 209.
Αριστοδήμος iv. 351.
Αριστολοχία iv. 67.
Αρίχεται iv. 209.
Αρκος iii. 445.
Αρκτοῦρος iii. 450.
Αρμοι iv. 21.
Αρμοστῆς iii. 448.
Αρνικὸν iv. 58.
Αρνορίη iv. 166, 280.
Αρος iv. 316.
Αροτυς iii. 217.
Αρπαλίζομαι iv. 93.
Αρπίζας iv. 47.
Αρπίδες iv. 46.
Αῤῥαγὲς iv. 137, 352.
Αῤῥηνὲς iii. 358.
Αῤῥῆσαι ibid.
Αρσπακις iv. 351.
Αρταμεῖν iii. 369.
Αρταμοῦσι iv. 24.
Αρτάνη iii. 214.
Αρτιμαζὶς iv. 318.
Αρτιμήτας ibid.
Αρτίπευν iii. 235.
Αρτίσασθαι iii. 346.
Αρυετᾷ iv. 257.
Αρχιλᾶς iv. 97.
Αρχίλαιν iii. 448.
Ασαλλεῖν iii. 491.
Ασαττος iv. 100.
Ασαρδανὸν iv. 156, 175.
Ασιν iv. 31.
Ασβολθὶν iii. 263.
Ασκάλα iii. 341. iv. 240.
Ασκαρδαμυκτοῖς iv. 64.
Ασκίλεις iv. 67.
Ασκηθὴ iii. 431.
Ασκοπον iii. 237.
Ασκοφλαυρίζεις iii. 484.
Ασκωμμα iii. 529. iv. 207.
Ασπάλαθοι iii. 323.
Ασπαλιεὺς iii. 448.
Ασπερχὶς iii. 447.
Ασσον iii. 244.
Ασακτὸν iii. 238.
Αστεῖος iv. 169.
Αστεκτος iv. 352.
Αστικῶν iii. 252.
Αστομος iii. 240.
Αστροβοληθῆναι iv. 174.
Αστυ iv. 169.
Αστυλὸν iv. 150.
Αστυπολεῖ iv. 168.
Αστυρὴ iii. 492.
Ασφακέλιστον iv. 138, 327.
Αχαλιστὸν iv. .
Ασωδης iv. 352.
Αταιθα iv. 304.
Ατάλματα iv. 352.
Αταλόφρονα iii. 269.
Ατάρβητον iv. 87.
Αταρπιτος iv. 62.
Αταύρωτος iv. 102.
Ατι iv. 183.
Ατέγκτος iv. 352.
Ατέκμαρτον iv. 19.
Ατενὲς iii. 266.
Ατέοντα iii. 509.
Ατεράμνον iii. 340.
Ατερέμνα ibid.
Ατεύκτευ iv. 271.
Ατίζεις iii. 299.
Ατιμαγέλας iii. 355. iv. 162.
Ατλας iv. 352.
Ατμενία iv. 63, 254.
Ατμενον iv. 63.
Ατμησίφρων iii. 315.
Ατρεπτον iv. 214.
Ατρυτον iii. 348.
Αττει iv. 284.
Αττὶς iii. 319.
Αττοντες iii. 400.
Αττύζει iv. 62, 75.
Αὐγάσασθαι iii. 308.
Αὐθέντης iii. 447.
Αὖθη iv. 63.
Αυθωριτὴς iv. 269.
Αὐίαχοι iii. 274.
Αὐλὰξ iv. 57.

INDEX

Αὐλητῂ iii. 209.
Αὐλίδα iii. 342.
Αὖλον iii. 553.
Αὐλῶνες iv. 159.
Αὐξίδηνος iv. 83.
Αὖξις iv. 84.
Αὐριβάτας iv. 352.
Αὐτάγγελοι iii. 398.
Αὔτιρεται iv. 224.
Αὐτίκα iv. 45.
Αὐτοδὰξ iii. 488.
Αὐτὸ διίξει iv. 214.
Αὐτοδικεῖ iii. 450.
Αὐτοκάβδαλα iii. 276.
Αὐτολήκυθοι iv. 17, 220.
Αὐτοπρέμνος iv. 105.
Αὐτὸς iv. 50.
Αὖως iii. 307.
Αφ᾽ ἑςίας iii. 280.
Αφ᾽ ἡμέρας iii. 477.
Αφαντον iii. 325.
Αφάρωτος iii. 499.
Αφιλὴς iv. 116.
Αφεσις iii. 450.
Αφιςὴς iv. 328.
Αφιςὸς iii. 442.
Αφηλικέςεραν iii. 479.
Αφηνιάσαντες iii. 280.
Αφθα iv. 176.
Αφιδρυσμα iii. 285, 525.
Αφίκτορα iv. 112.
Αφορμὴ iii. 450.
Αφοσιώμενος iv. 141.
Αφοσιώσεται iii. 450.
Αφροδίσιον iii. 452.
Αφροδίσια ἄγρα iii. 344.
Αφύη iii. 452.
Αφύλλωτον iv. 326.
Αφυσγετον iv. 75.
Αχαὶ νεβρῶν iv. 32.
Αχειος νεφέλη iii. 229.
Αχιερδος iii. 229.
Αχρεῖον ἰδὼν iii. 357.
Αχρεῖον δ᾽ ἐγέλασσε iii. 358.
Αχερωὶς iii. 322, 463.
Αχηνία iv. 87, 201.
Αχθηδόνα iii. 483.
Αχιλλειον iv. 119.
Αχράδα iv. 65.
Αχρανὲς iv. 57.
Αχρισατεὺς iv. 289.
Αχυρμίαι iii. 281.
Αχυρος iv. 123.
Αχῦρα iv. 191.
Αχύρεως ibid.
Αψεα iii. 329.
Αψῖσι λίνα iii. 281.
Αψυχος iv. 244.

B.

Βάγιον iii. 474.
Βάθεινς iii. 503.
Βαθύγλωσσοι iv. 212. 280.
Βαίμεναι iii. 550.
Βαιὸν iv. 107.
Βαίτη iv. 124.
Βαιὼν iv. 4.
Βαὶς iv. 353.
Βάκχη iv. 65.
Βάκχιαδαι iv. 354.
Βάλε iv. 185.
Βαλῆρα iv. 101.
Βάλιος iii. 338.
Βαμβάλειν iii. 297.
Βαναυσίας iv. 291.
Βαρκαίοις ὄχοις iii. 241.
Βαρπύργος iv. 16.
Βασάνιςης iii. 381.
Βασιλειωται iv. 143.
Βάσκε iii. 452.
Βαταλὸς iii. 482.
Βατηρίαν iv. 44.
Βατραχὶς iv. 116.
Βάςας ὁ χεῖος iv. 188.
Βαΰζειν iii. 327.
Βδύλλειν iv. 110.
Βέδος iii. 305. iv. 167.
Βεβαιώσεως iii. 453.
Βέθηλον iv. 187.

Βιαλὰ

Βαικηλὰ iii. 284. iv. 203.
Βέλα iii. 400.
Βερωνετῶν iv. 280.
Βηματίζει iv. 310.
Βῆσσαι iv. 15.
Βησίον iii. 450.
Βίσχυν iii. 400.
Βίβασσων iv. 297.
Βιμβλινος iv. 156.
Βλακεύει iii. 477.
Βλάστην iv. 51.
Βλαύτη iv. 232.
Βλαχρόν iv. 47.
Βλεπετύζει iv. 114.
Βλησυριμος iv. 354.
Βλήχων iv. 36.
Βλιτ͂ει iv. 222.
Βλωθρὴ iii. 267. iv. 53.
Βόλος iii. 316.
Βόοσκον iii. 258.
Βοοσσόῳ ibid.
Βορβορωπόν iv. 283.
Βορεασμοὶ iv. 307.
Βορέην iv. 54.
Βοῤῥᾶς iv. 276.
Βοσκάς iv. 54.
Βύβρωστις iv. 21. 354.
Βύδιος iii. 487.
Βύκερας iv. 84.
Βυκολεῖσθαι iii. 257.
Βύλακα iv. 30. 274.
Βυπλῆξ iii. 246.
Βυπόρυς iii. 314.
Βυπρῆστις iv. 76.
Βῦς ἐπὶ γλώττῃ iv. 158.
Βύτυπος iv. 25.
Βοωνία iii. 448.
Βοώτης iii. 449.
Βραβία iv. 100.
Βραβευέτω iii. 511.
Βραβεύει iii. 245.
Βραχεῖα iii. 284.
Βράγχοντος iv. 176.
Βρακείας iii. 285.
Βράπτειν iv. 68.
Βραυκανᾶσθαι iv. 75.
Βραχυτελὴς iv. 354.
Βρενθινὰ iv. 136. 281.
Βρενθίον iv. 135. 248.
Βρεττιαλία iv. 171.
Βρόχθος iv. 44.
Βροχμώδης. ibid.
Βρυαλίκται iv. 280.
Βρύκειν iv. 51.
Βρύκων iv. 75.
Βρύλλων iii. 487.
Βρυτίνη iii. 486.
Βρωμᾶσθαι iv. 43.
Βρώμην iv. 35.
Βύζειν iv. 168.
Βόζην iv. 252.
Βυσσοδομεύει iii. 477.
Βυσσόφρων iv. 104.
Βύσταγα iii. 490.
Βωμίνας iii. 497.

Γ.

ϝ Æolicum iii. 473.
Γαγγάμη iv. 24.
Γαίντα iii. 473.
Γαισὸς iii. 491.
Γαλακτοκόμος iii. 551.
Γαλαλὰ iii. 510.
Γαλατμον iv. 354.
Γαληψός iii. 452.
Γαμήλια ibid.
Γάμες iii.
Γαπιλεῖν iii. 473.
Γάπος ibid.
Γάραβος ibid.
Γαργαίρειν ibid.
Γάστριον iii. 455.
Γαστρίζεσθαι iii. 252.
Γαῦλοι iii. 218.
Γαφάτα iv. 145.
Γδύπησιν iv. 279.
Γεγάκω iii. 364.
Γεῖσας iii. 452.
Γεισαποδίζειν ibid.

Γίλαν iii. 400, 473.
Γίλγη iv. 106.
Γελοῖος iii. 534. iv. 29.
Γίλω iii. 309.
Γεννῆταί iii. 451.
Γενέσια iii. 524. iv. 277.
Γενετειλλίς iii. 539.
Γέντα iv. 87. 190.
Γέντιανη iv. 193.
Γεραίρει iv. 77.
Γέργυρα iv. 246.
Γέτος iii. 473.
Γεῦ iv. 192.
Γεύλοφας iii. 317.
Γῆθυς iv. 335.
Γεωφάνιον iv. 63.
Γηγενέται iv. 45.
Γῆθυα iv. 83.
Γηλεῦθαι iii. 473.
Γήρεια iv. 321.
Γιγλισμος iii. 548. iv. 163.
Γίσας iv. 203.
Γλάζει iii. 318.
Γλαμυρὸν iv. 195.
Γλήνεα iii. 224.
Γλύρεα iv. 250.
Γνάθοι iv. 128.
Γνάφαλλον iii. 360.
Γναφαλὸς iv. 303.
Γνόφεον iv. 179.
Γογγυλεῖν iv. 123.
Γοῖτος iii. 473.
Γόμφυς iv. 20.
Γόργονα iii. 533.
Γοργύρα iii. 500.
Γυνοντων iii. 413.
Γυνῶθαι ibid.
Γράμματα iii. 451. iv. 333.
Γραπλὺς iii. 425.
Γρασως iii. 560.
Γραῦς iv. 61. 141.
Γρηικαμινοῖ iii. 420.
Γρυμπανεῖν iii. 453.
Γρώνυς iv. 55.
Γύαλα iii. 259.
Γύαλον κοῖλον ibid.
Γύλος iii. 236.
Γυνή iii. 514.
Γύπας iv. 166.
Γύργαθον iv. 52.
Γύρινον iv. 78.
Γυρίτας iii. 475.
Γυρτεύς iv. 303.
Γυρῶσαι iii. 496.
Γῷ ibid.
Γωλιοί iv. 34.
Γωνιασμὸς iii. 453.

Δ.

Δάειρα iii. 453.
Δᾶερ ibid.
Δαΐα iii. 527.
Δαΐαν ibid.
Δαϊκταμένων iii. 250.
Δακτυλόδικτον iii. 556. iv. 106.
Δαλάγχαν iv. 279.
Δαμασικόνδυλον iii. 484.
Δάμεια iii. 523.
Δανὰ iii. 416.
Δανεῖν iii. 314.
Δαρεῖος iii. 504.
Δαρὸν iv. 311.
Δαταίεσθαι iii. 455.
Δάτις iv. 122.
Δατὺς iii. 313.
Δαυχμὸν iv. 36.
Δίδασθαι iv. 218.
Δείλακρα iv. 237.
Δεινὸς iv. 191. 254.
Δεινῶς iii. 455.
Δειπνηστὺν iii. 417.
Δελήτιον iv. 165.
Δέμας iii. 321.
Δενδρίτης iv. 355.
Δεξαμεναὶ iv. 313.
Δεξιαὶ iv. 279.
Δεξιμήλοις iii. 371.
Δεόμενος iv. 355.
Δερμηστὴς iii. 456.
Δέρριν iii. 495.
Δεσμὰ iii. 426.
Δεσποίνας iii. 482. 520.

Δεθάκι

Δηθάκι iv. 31.
Δημιεργὸς iv. 118.
Δημός iv. 70.
Δημοτιλῆ ἱερὰ iii. 455.
Δηναιὰ iii. 309.
Διάβαθρα iii. 488.
Διαβάλλει iii. 504. iv. 110.
Διάγματα iv. 306.
Διαδύνειν iv. 179.
Δίαιθρον iii. 483.
Διαίτα iv. 262.
Διὰ κενῆς iii. 288.
Διακονὶς iv. 253.
Διακριδὸν iii. 477.
Διὰ κτῆσιν iii. 254.
Διαλέγειν iv. 355.
Διαλέξεις iii. 455.
Διάλημμα iii. 319.
Διαμώμενοι iii. 220.
Διαξιφίσασθαι iv. 329.
Διαπεφροκίναι iv. 355.
Διαπλήσσειν iii. 223.
Διαπλήσσοντες ibid.
Διαπρεύσιον iv. 196.
Διαπτύσαι iv. 4.
Διαῤῥαῖσει iii. 270.
Διασαλακώνισον iii. 435.
Διασκανδίκησις iv. 109.
Διασια iii. 217.
Διασκήνηψαι iv. 40.
Διασφάγες iii. 509.
Διατλερίσαι iii. 545.
Διατερσαίνοντες iv. 355.
Διάτλησι iv. 196.
Διάφορον iii. 277.
Διαψαίρουσι iv. 59. 129.
Διαψήφισις iii. 455.
Διεθρύβη iv. 334.
Διειληφότες iv. 215.
Διεκάνεσι iii. 321.
Διεκπίσαντες iv. 227.
Διένται iv. 78.
Διεξοδικως iv. 288.
Διεσμιλευμένων iii. 490.
Διεστοιχίζετο iv. 88.
Διευθύνεται iv. 216.
Διεφέροντο iii. 283.
Διέφθορε iii. 485.
Διεχὴς iv. 327.
Διήριμον iii. 455.
Διῆρες iii. 515.
Δίκειν iii. 447.
Δίκλιδος iii. 349.
Δίκολον iii. 492.
Δίκυρος iii. 370.
Δίκρα iii. 210. iv. 165.
Δικρόα iii. 556.
Δινδύμην iv. 319.
Διοίκησις iii. 532.
Διομεῖς iii. 525.
Διομήδειος iv. 278.
Διονυσοκερυροπυρώνην iii. 444.
Διοπετές iii. 388.
Διοπετὴς iii. 496.
Διοπεύειν iii. 454.
Διοργανώσεως iv. 282.
Διὸς Κόρινθος iv. 128.
Διοσκώλιον iii. 527.
Διπλῦς ἄνδρας iv. 6. 132.
Δίερκης iv. 203.
Διύπνοι iii. 437.
Διφασία iv. 186.
Δίφραξ iii. 349.
Διφρίας iii. 400.
Δίψαι iv. 44.
Διωλύγιον iv. 139.
Διωρήσαμεν iv. 95.
Διωριεῖ iv. 261.
Δοίδυξ iv. 37.
Δολιχήρετμοι iv. 25.
Δόλπαι iv. 356.
Δομέυς iii. 211.
Δόμη iv. 35.
Δοξάζει iii. 551.
Δόρπια iii. 499.
Δορύμνιον iv. 69. 197.
Δορυφόρος iii. 264.
Δούλιον ἦμαρ iv. 195.
Δόχμιαι iv. 38.
Δοχμολόφοι iv. 91.
Δραιὸν iv. 86.
Δρησμοσύνη iii. 416.
Δρία τόποι iii. 227.
Δρίτη iv. 83.

Δρόσευς

INDEX

Δρόσου iv. 100.
Δρύοχοι iii. 418.
Δρῦς iv. 49.
Δύη iv. 24.
Δύσαιος iii. 272.
Δυσαλγὴς iii. 271.
Δυσάλεος iii. 273.
Δυσαμόρος iii. 269.
Δυσγάργαλος iv. 161.
Δυσδηνίας iv. 53.
Δυσίξειςον iii. 290.
Δύσκημον iv. 105.
Δύσλοφον iv. 95.
Δυσπαίπαλοι iii. 428.
Δυσπαλὲς iii. 375.
Δυςίκμαρτον iii. 239.
Δυςόπασος iii. 381.
Δυσωπεῖσθαι iv. 261.
Δωΐα iv. 245.
Δωλέννετος iv. 249.
Δῶρα iv. 222.
Δῶρον iv. 45.
Δωρυαλλός iii. 529.

E.

Εαρ iv. 24.
Εασις iv. 31.
Εβιώσας iii. 412.
Εβλω iii. 305.
Εγγυον iv. 27.
Εγκάθιτος iii. 376.
Εγκαρτα iii. 562.
Εγκέφαλος iii. 553.
Εγκομβωθεις iv. 183.
Εγκυράδης iii. 544.
Εγμα iv. 338.
Εγνωδῶς iv. 337.
Εγχυσα iii. 342.
Εγχρίει iv. 222.
Εγχυτρειεῖς iv. 120.
Εδανὸν iv. 63.
Εδος iv. 34.
Εδρα iv. 31.
Εδράκις iv. 30.
Εδυσιξα iii. 534.
Εδύλια iii. 454.
Εικοσόροιο iv. 32.
Εῆος iv. 280.
Εθελοκάκων iii. 503.
Εθελοντῆρας iii. 402.
Ἐθελοντὴς ibid.
Εθέμασιν iv. 160.
Εθη iii. 393.
Εθρίγκωσιν iii. 389.
Εθρισεν iii. 545.
Ἐίδατι iii. 244.
Εικηλᾶς iv. 203.
Ἐιληθερεῖν iv. 217.
Ειρε iv. 148.
Ειρεον iii. 408.
Εις κάλλος iv. 21.
Ἐισδύσιν iii. 559.
Εἰσεκώμασεν iv. 156.
Εισέφρικεν iv. 258.
Εἰς κάλλος iv. 21. 294.
Εισφρῆναι iii. 480.
Εκαςέρω iii. 348.
Εκβολὴ iv. 213. 251. 345.
Εκδιαιτηθῆναι iv. 15. 194.
Εκδίκειν iii. 456.
Εκητι iv. 198.
Εκθειάσαι iii. 318.
Εκθεσις iii. 531.
Εκθύεσθαι iii. 504.
Εκκαπηλεύειν iv. 211.
Εκκαχρύσω iii. 289.
Εκκομιδεύειν iii. 387.
Εκκοχυζειν iii. 293.
Εκκονεῖ iii. 382.
Εκκρύει iv. 215.
Εκλελάθον iii. 320.
Ἐκλύτος iv. 257.
Εκλύτρωσον iii. 431.
Εκμαγειωθεὶς iv. 53.
Εκνεύσας iii. 364.
Εκόμησεν iii. 237.
Εκπαγλον iv. 101.
Εκπάλαιςος iv. 103.
Εκπαθος iii. 329.
Εκπεριεισίας iii. 456.
Εκπηνιεῖται iii. 527.
Εκπτύςων iv. 228.

Εκτεθηλυμένα

Εκτεθηλισμένοι iv. 189.
Εκτίνει iii. 54.
Εκτίσει iv. 8.
Ελαιόστῳ iv. 133.
Ελασίβροντα iv. 139.
Ελαίσκειν iv. 134.
Ελατὴρ iv. 119.
Ελατήριον iv. 293.
Ελαύνει iv. 221.
Ελαύνουσιν iv. 187. 221.
Ελαφρὰ iv. 181.
Ελεία iv. 242.
Ελεινύειν iii. 223.
Ελελίσφακος iv. 36.
Ελεινοι iii. 474.
Ελέφαντα iv. 184.
Ελικώνια iii. 458.
Ελιννύειν iii. 328.
Ελμακίνη iv. 47.
Ελξίνη iv. 70.
Ελπει iii. 405.
Ελυτρα iii. 502.
Ελώγειν iii. 458.
Εμβαθύνεις iii. 291.
Εμβατεύσας iv. 248.
Εμβαφίαι iii 506.
Εμβίαιος iv. 268.
Εμβολην iii. 371.
Εμβρίον iv. 147.
Εμβυλλάει ibid.
Εμειν iii. 370.
Εμμα iv. 294.
Εμματεῦται iv. 78.
Εμματίων iv. 59.
Εμμέμυκε iii. 425.
Εμμεται iv. 10.
Εμπαίον iv. 100.
Εμπαις iv. 322.
Εμπαλέξαι iii. 507.
Εμπέραμον iii. 298.
Εμπιφυυια iv. 225.
Εμπλήγδην iii. 421.
Εμπλην iv. 41.
Εμπορος iv. 138.
Εμπριον iv. 21.
Εμπυὸς iv. 292.
Εμπύρευμα iv. 259.
Εμφάσεως iii. 278.
Εμφιλοχωρεῖ iii. 293.
Εμφυλον iv. 17.
Εναθλόει iv. 164. 265.
Εναρκεῖ iv. 278.
Εναρος iv. 134.
Εναυλοι iii. 248.
Εναυλον iii. 251.
Εναυλος iii. 272.
Εναύσασθαι iv. 146.
Εν βυλη iii. 438.
Ενδατούμενος iv. 98.
Ενδαρθυια iv. 356.
Ενδελεχισμὸς iv. 260.
Ενδ᾽ επεισιν iii. 384.
Ενδιαιτᾷ iv. 133.
Ενδόσιμον iii. 290. 384.
Ενδρομίδες iii. 303.
Ενεβριμήσατο iii. 339.
Ενεδίδυ iii. 529.
Ενεκολαβησε iv. 115.
Ενέπεπτεν iii. 248.
Ενέπασσεν iii. 459.
Ενετύλιξεν iii. 357.
Ενήλατον iii. 414.
Ενθυμήσιον iii. 500.
Ενῆλαι iv. 278.
Ενόδιος iv. 16. 280.
Εν ὀπὶ iii. 215.
Ενστασις iv. 282.
Ενστάτης iii. 233.
Εντεθρίωκεν iv. 157.
Εντελομίστους iv. 142.
Εντεροπια iv. 122.
Εντεταται iv. 209.
Εντετὸν iv. 104.
Εντομα iii. 497.
Εντραγεῖν iv. 109.
Εντυπὰς iii. 263.
Εν τῷ iv. 356.
Ενωσις iv. 172.
Ενώπια iv. 33.
Εξ αελπτόης iii. 386.
Εξαμβλίσει iii. 382.
Εξαλλα iv. 84.
Εξαμελίσκοντα iii. 986.
Εξαράζαντες iii. 458.

Εξαρίσασθαι ibid.
Εξαρῆξαι ibid.
Εξαυτῆς iv. 256.
Εξεδρον iii. 276. iv. 125.
Εξελθεῖν iv. 204.
Εξ ἰμέτρει iv. 209.
Εξεντισμέναι ibid.
Εξ ἐπιδρομῆς iv. 292.
Εξεσίην iii. 423.
Εξημοιβὰ iii. 266.
Εξ ὀρέυ iv. 7. 145.
Εξύλης iii. 458.
Εξωπίον iii. 398.
Επαγώνη iv. 356.
Επαιειν iii. 284.
Επαινὴ iii. 495.
Επαίνυς ibid.
Επαίςος iii. 505.
Επαλαςήσασα iii. 407.
Επαλλάξαντες iv. 185.
Επαμησόμεθα iii. 511.
Επ᾽ ἀντολαῖς iv. 356.
Επάργυρος iv. 342.
Επαυτοφάδις iv. 9.
Επεί χ᾽ ἴωμεν πολέμοιο iv. 181.
Επειὸς iv. 126.
Επεληκιον iii. 320.
Επισειν iii. 458.
Επίσσηθον iv. 259.
Επίχραον iii. 405.
Επηβολὴ ibid.
Επηγκενίδες iv. 208.
Επηλπιζον iii. 368.
Επηλύγαιον iv. 343.
Επηλυγίζονται iv. 144. 252.
Επηλυσία iii. 429.
Επ᾽ ηματι iii. 402.
Επημύει iv. 19.
Επήρατι iii. 514.
Επήτριμα iii. 272.
Επήτριμοι iii. 271.
Επιανίω iv. 102.
Επιβάτης iii. 458.
Επιβλὴς iii. 457.
Επιβρύζει iii. 474.
Επιβωμίζοντι iv. 265.
Επίγαμος iv. 309.
Επιγλωσσῶ iv. 94.
Επιδαψιλευόμενος iv. 143.
Επιεικτὰ iii. 465.
Επικαγχάζον iii. 265.
Επικαίρος iv. 27.
Επικάριπον iv. 261.
Επικεφαλὴν iii. 311.
Επίκηρα iii. 427.
Επίκτιτον iii. 286.
Επίμωμος iv. 309.
Επιλησμονειη iii. 427.
Επιλλίγδην iii. 540.
Επιβολὶς iii. 212.
Επιμαίεσθαι iii. 260.
Επίμαχον iii. 506.
Επίμετα iii. 447.
Επινέωτα iii. 289.
Επινύσκειν iii. 302.
Επιξεινον iv. 104.
Επὶ ξυρȣ̃ iii. 350.
Επίπαςα iv. 109.
Επιπλα iii. 454. iv. 213.
Επιπνέυων iv. 293.
Επιπόλαιον iii. 493.
Επιπρήτην iv. 251.
Επιπροσθεῖ iii. 411.
Επίῤῥηται iv. 220.
Επίῤῥητος iv. 180. 220.
Επιῤῥόθητα iii. 216.
Επίῤῥοθος iii. 335.
Επιῤῥοίζειν iii. 268.
Επιρωψια iv. 287.
Επίσειον iii. 484. iv. 282.
Επισιτισμὸν iii. 313.
Επισκοπὴ iv. 148.
Επισκηνιον iii. 478.
Επιςομίζων iii. 362. iv. 113.
Επιςροφαὶ iv. 98.
Επιτάδιος iv. 169.
Επιτάῤῥοθος iii. 261.
Επίταυρον iv. 319.
Επιτίτατο iv. 169.
Επιτήδειος iv. 215.
Επίτονος iii. 417.
Επίτροπος iv. 290.

Επιφ

Επίφατος iv. 356.
Επίφορον iii. 321. iv. 103.
Επίχαλκος iv. 238.
Επίχαρμα iv. 149.
Επιχιλὲς iv. 119.
Επότιν iv. 255.
Επυρίσας iii. 388.
Επυσιν iv. 136.
Επτωκὼς iii. 244.
Επύθετο iv. 281.
Επωπᾶ iv. 107.
Επωπίδες iii. 388.
Επωρύετο iv. 357.
Εράδαται iii. 421.
Ερασιχρήματος iv. 10.
Εργαιη iv. 342.
Εργάταις iii. 481.
Ερεθιστα iv. 189.
Ερεται iv. 30.
Ερημαις iv. 135.
Ερήμη ibid.
Ερίδων ibid.
Ερίηρες iv. 136.
Εριθῆαι iv. 357.
Ερικύμενος iii. 223.
Εριπὺς iv. 272.
Εριος iv. 130.
Εριψ iv. 135.
Ερίψαι iv. 136.
Εριωπιζόμενον iii. 496.
Εριώπιδος ibid.
Ερμῆς iii. 414.
Εροτὴ iv. 186.
Ερπύζει iii. 263.
Ερρήγασι iii. 353.
Ερρήσει iii. 515.
Ερρωπίζομεν iii. 383. 448.
Ερυσίβη iv. 31.
Ερώδιος iv. 49.
Ερωησουσιν iii. 349.
Εσκληκότα iv. 55.
Εσμὸς iv. 156.
Εσπερος iii. 210.
Εσπυρκορίζομεν iv. 275. 357.
Εσσήτιοι iii. 536.
Εσχάρα iii. 457.
Εσχάραι iv. 117.
Ετίπαλτο iv. 122.
Ετιρακλία iii. 422.
Ετιρήμενοι iii. 415.
Ετερον iv. 266. 298.
Ετίταινεν iii. 256.
Ετνος iv. 108.
Εὔα iv. 126.
Εὐαγὲς iv. 99. 163.
Εὐάγγελον iii. 279. iv. 10.
Εὐαγωγον iii. 246.
Εὐαλδῆ iii. 276.
Ευαρίστον iv. 7.
Εὐάρητος ibid.
Ευαοθενεῖν iii. 551.
Ευ βεβηκότι iii. 509.
Ευβοιὺς iii. 431.
Ευδείελον iii. 404.
Ευδίαιον iv. 207.
Εὔδον iv. 258.
Ευδρως iii. 343.
Ευικτῶν iv. 7.
Ευκτιῶς iii. 523.
Ευ ετω iv. 91.
Ευήκοος iv. 263.
Ευηκῶν iv. 215. 270.
Ευήνιον iii. 459.
Ευθηνῶν iii. 464.
Ευθύμει iii. 56.
Ευθυντηρία iii. 387.
Ευθυρρημος iv. 188.
Ευίλατον iv. 12.
Ευκίατον iii. 549.
Ευκρας iii. 431.
Ευκτεως iii. 239. 523.
Ευκτον iii. 339.
Ευλάστοι iv. 189.
Εὔληρα iii. 268.
Ευμαρεια iii. 503.
Ευμνοτος iv. 175.
Ευμολα iii. 551.
Ευνεῖδαι iii. 459.
Ευνήτης iii. 370.
Εὔνυχος iv. 330.
Ευολον iv. 357.
Ευοχθεῖν iii. 496.
Ευπαλιν iii. 334.
Ευπάρεδρον iii. 378.

Ευριζων iv. 192.
Ευρισκομενος iii. 223.
Ευρίπιος iv. 189.
Ευριπος iii. 551.
Ευροος iii. 406.
Ευρυβάτε iii. 457.
Ευρυκλῆς iii. 519.
Ευρυκόας iii. 534.
Ευρύνειν iv. 4. 192.
Ευρωπον iv. 314.
Ευστὸν iii. 282.
Ευστρα iv. 80.
Ευτυκάζον iii. 357.
Ευφάρμακον iv. 171.
Ευφορῶν iv. 317.
Ευχέρεια iv. 267.
Ευψυχος iv. 276.
Ευωδώθη iii. 505.
Εφάμιλλον iii. 403.
Εφ' ἑαυτȣ iv. 221.
Εφιδρίσσων iii. 529.
Εφισει iii. 289.
Εφίσιον iii. 362.
Εφισίς iii. 219.
Εφηβίαν iv. 274.
Εφήλιδες iv. 42.
Εφήμερον iv. 76. 292.
Εφημίαι iv. 102.
Εφίλλειν iv. 123.
Εφιστορειν iv. 5.
Εφολκα iv. 15.
Εφολκεον iii. 418.
Εφολκίδα iii. 378.
Εφορος iv. 357.
Εφυρον iv. 160.
Εχαράξαν iv. 304.
Εχεις iii. 465.
Εχέτλη iv. 57.
Εχθοδοπὸς iv. 30.
Εχῖνοι iv. 81.
Εχλελαθον iii. 320.
Εψαλάσατο iv. 90.
Εψιάτιμον iv. 357.
Εωλον iii. 221. iv. 222.
Εωμȣ iv. 181.
Εωρίζεται iii. 531.

Z.

Ζαῆν iii. 252.
Ζαίκλον iv. 252.
Ζάκτι iii. 545.
Ζᾶν iii. 290.
Ζατῆς iv. 357.
Ζεῖρα iii. 507.
Ζειροφόρυς iv. 173.
Ζ* ευνται iii. 414.
Ζυγομαχεῖν iii. 550.
Ζυγόθρισον iii. 512.
Ζυμίτης iv. 182.
Ζωγρήσονται iii. 556.
Ζῶγρος iv. 58.
Ζωθαλμίον iii. 394.
Ζωμεύματα iii. 341. iv. 114.
Ζωμηρυσὶν iii. 337.
Ζωτικὸς iv. 174. 249.

H.

Ηβη iii. 325.
Ηβητήρια iii. 531.
Ηγει iii. 267.
Ηγηλάζει iii. 497.
Ηγυᾶτο iv. 205. 260.
Ηδυπαθεῖ iii. 471.
Ηθεα iv. 281.
Ηθλίωμαι iv. 320.
Ηθολόγος iv. 265.
Ηιξεν iii. 392.
Ηιον iii. 553.
Ηκάλεον iv. 171.
Ηλακεῖν iii. 336.
Ηλέκτρων iii. 430.
Ηλίβατον iii. 246.
Ηλιγγὺς iii. 220.
Ηλοι iv. 40.
Ηματα πάντα iv. 210.
Ημερα iii. 524.
Ημερῶν iv. 33.
Ημὶν iii. 236.
Ημιδία iii. 296.

Ημικόλλιον iv. 293.
Ημίκραιρα iv. 309.
Ημιτύβιον iii. 307.
Ημοσύνη iii. 560.
Ημωδίας iii. 511.
Ηνύστραι iv. 81.
Ηπανία iv. 184.
Ηπιάργυρον iv. 173.
Ηρα iii. 557.
Ηρξατο iv. 304.
Ηροχία iv. 357.
Ηρσαν iii. 501.
Ηρυγγιον iv. 56.
Ηρωαι iii. 475.
Ηρωησεύσιν iii. 349.
Ηρωων iv. 171.
Ητασιν iv. 336.
Η ταχα iii. 262. 488.
Ητριον iv. 74. 251.
Ηχεῖον iii. 321.

Θ.

Θαιρὸς iii. 250.
Θάλλικα iv. 230.
Θαλλὸν iv. 216. 296.
Θαλπίω iii. 420.
Θαλυσιαι iii. 345.
Θαμνὸς iii. 350. 554.
Θανατῶν iv. 142.
Θαρνύι iv. 197.
Θαρια iv. 111.
Θαρρεύεσθαι iii. 300.
Θαυμανέοντες iv. 279.
Θαύματα iv. 310.
Θάψινον iv. 315.
Θεῖον iv. 149.
Θεῖος iii. 343.
Θελεμὸν iv. 113.
Θεμείλα iii. 229.
Θεμιστὸν iii. 365.
Θέναρ iii. 379.
Θεοίνια iii. 460.
Θεοκόλος iii. 282.
Θεοκλύτουσαι iii. 281.
Θεοπτίαν iv. 358.
Θεοῤῥυτον iv. 88.
Θεοχύνη iii. 282.
Θευδεσι iii. 243.
Θέριστον iii. 266.
Θέρμα iv. 358.
Θερμαστῆθεν iii. 538.
Θερμεῖ iii. 518.
Θέσπαλαι iv. 206.
Θέτη iii. 460.
Θευμορία iii. 535.
Θῆκαι iii. 554. iv. 99.
Θηλαμῶν iv. 128.
Θηλεα iii. 552.
Θηλοπίδα iii. 401.
Θηλύφον iv. 18.
Θηλω iii. 552.
Θηρὶ iv. 200.
Θηρολέξης iii. 532.
Θηρολέτης ibid.
Θῆσει iii. 301.
Θητὸν iv. 358.
Θητιδια iii. 285.
Θολία iii. 348.
Θολκάζει iii. 396.
Θοὸν iii. 336.
Θορυκὸς iii. 238.
Θύρην iv. 281.
Θρανεύεται iv. 115.
Θράσος iv. 275.
Θρανογραφυς iv. 358.
Θρέπτα iii. 271.
Θρετον iv. 109.
Θριάζειν iv. 186.
Θριαλλὶς iii. 343.
Θρίαμβος iii. 560.
Θριγγὸς iii. 510. iv. 104.
Θρινσαι iii. 545.
Θριληδειν iv. 358.
Θριναξ iii. 339. iv. 37.
Θριπήδεστον iii. 462.
Θρίω iii. 534.
Θροεῖ iii. 291.
Θρόμβοι iii. 375.
Θρόνα iii. 536.
Θρύγανα iv. 128.
Θρυπτεται iv. 319.
Θύεται iii. 330.

Θυμέλη iii. 250.
Θυλὸν iii. 329.
Θυόσκειν iv. 103.
Θυοσκόος iv. 102.
Θυραιος iii. 512.
Θύψαι iv. 172.
Θωὴ iii. 403.
Θυωρω iv. 36.
Θωμὶς iv. 41.
Θῶνται iii. 296.
Θώραξ iv. 94.
Θωρήκος iii. 376.
Θωρίξις iv. 60.
Θώχθεις iii. 297.

I.

Ιάκχα iii. 521.
Ιαλασι iv. 283.
Ιαλεμοι iii. 292.
Ιάπετος iii. 489.
Ιασιν iv. 258.
Ιυδῆνας iv. 139.
Ιγδη iii. 518.
Ιγδην iv. 182.
Ιγρυᾶ iii. 555.
Ιγκυει ϗ υγκυην ibid.
Ιδας iv. 64.
Ιδεῖν iii. 555.
Ιδιοσυςάτως iv. 300.
Ιδιώτας iii. 529.
Ιερὰ iii. 259. 483.
Ιερὰς iv. 331.
Ιεϱολὰς iii. 461.
Ιερὸα iv. 483.
Ιθρὶς iv. 158. 304.
Ιθυφάλλοι iii. 463.
Ικνεῖται iv. 278.
Ικνεμενως iv. 170.
Ικταρ iv. 103.
Ιλιλον iii. 243.
Ιληοι iv. 188.
Ιλιας iv. 175.
Ιλλωπτεῖν iv. 114.
Ιλύει iii. 515. 516.
Ιλυσπᾶσθαι iii. 399.
Ινηθεῖσα iv. 275.
Ινις iii. 318.
Ιξις iii. 268.
Ιονιτα iv. 183.
Ιυλοι iv. 23.
Ιπνια iv. 124.
Ιπνος iv. 34.
Ιπυς iii. 365.
Ιππαδα iv. 170.
Ιππειος iii. 462.
Ιπποθορονήμην iv. 325.
Ιπποκαμπας iv. 341.
Ιπποτακτικὰ iv. 296.
Ιππῶμιν iii. 562.
Ιπτῆς iii. 503. iv. 111.
Ιρις. iv. 330.
Ιρις iv. 175.
Ιρμος iv. 331.
Ιρος iv. 74.
Ισα iv. 248.
Ισθμιον iii. 419.
Ισις iii. 293.
Ισμα iv. 129.
Ισοδέτης iii. 221.
Ισοπαλεῖς iii. 323. iv. 268.
Ισοπαλη iii. 323.
Ισοςάσιος iii. 387.
Ισοτελεία iii. 461.
Ισχαναα iii. 243. 517.
Ισχνοφώνος iv. 282.
Ιταῖαι iii. 353.
Ιτης iii. 290.
Ιτρια iii. 432.
Ιφια iii. 560.
Ιχνεμη iii. 430.

K.

Κάβαρνοι iv. 204.
Καβασι iii. 385.
Καδδραθέτης iii. 435.
Καθαγίζω iii. 214 234.
Καθάπαξ iv. 145.
Κάθαρμα iii. 460.
Καθειλας ibid.
Κάθειςον iv. 191.

Κάθιςος iv. 24.
Καθυλομανέντων iv. 314.
Καθυφαινειν iv. 197.
Καθυφηκάμην iv. 263.
Καθωσίωσε iii. 467. iv. 260. 346.
Καικασαι iv. 333.
Καινει iii. 498.
Καινοτόμειν iii. 498.
Καιρια iv. 253.
Καιροστίων iii. 401.
Καιροτεροι iv. 139.
Καιρῷ iv. 334.
Κακὰ iv. 285.
Κακάβα iv. 298.
Κάκη iii. 492. iv. 285.
Κακηθείας iv. 42.
Κακηπιλιας ibid.
Κακιθης iv. 338.
Κακον iv. 179.
Κακορας iii. 457.
Κακορῥοθεῖ iii. 369.
Κακτὸς iii. 342.
Κάλαβρος iii. 378.
Κάλαβρωψ iii. 325.
Καλαθηφόροι iii. 559.
Καλαμα iv. 28.
Καλιαι iv. 23.
Καλιος iv. 127.
Κάλλαι iii. 554.
Καλλαιοι iii. 558. iv. 116. 282.
Καλλιγενειαν iii. 538.
Καλλίπρωρον iv. 98.
Καλλονὴ iii. 379.
Κάλοι iv. 19.
Κάλχη iv. 51.
Κάλων iv. 18. 153.
Καμασινες iv. 330.
Καμβριζοντα iii. 408.
Κάμμορι iii. 406. iv. 60.
Καμνει iii. 226.
Καμπιος δρομος iv. 123
Κάναςρον iv. 210,
Καναχηδὰ iii. 385,
Καναχιζειν iii. 341.
Κανεῖν iv. 66.
Κανθάρις iv. 59.
Κάνθαροι iv. 20.
Κανθος iv. 79.
Κάπετος iii. 228.
Καπηιας iv. 120.
Κάπτει iii. 555.
Κάπτοντες ibid.
Καπυρὸς iii. 313.
Καρβανος iv. 102.
Καρβατινη iii. 441.
Καρδαμύσσει iv. 8.
Καρδιελκιαι iv. 73.
Καρδιωτίων iv. 131.
Καρδοπιον iv. 70. 123.
Καρκακα iv. 133.
Καρταλον iv. 160. 299.
Καρυκκειαις iv. 113.
Κασαλβας iii. 546. iv. 114.
Κάσας iv. 315.
Κάςανα iv. 76. 306.
Καςρονῦσα iii. 416.
Κασωρεις iii. 275.
Κατ' iv. 260.
Κατὰ βῦς iv. 173.
Καταβωσομένης iii. 504.
Καταγραπτος iii. 246.
Καταδιελεσθαι iv. 339.
Καταζίνασκε iii. 415. iv. 338.
Κατάκαρπος iv. 340.
Καταχρύσω iii. 287.
Καταχρησθαι iii. 311.
Καταχρημενη iii. 310.
Καταλευσαι iv. 8.
Καταλοφάδια iii. 413.
Καταλῦσαι iv. 8. 260.
Κατάνεται iii. 405.
Καταντήσειν iii. 421.
Καταξανει iii. 384.
Καταπεπολτωμένα iii. 541.
Καταπροΐξεις iii. 513. 502.
Κάταρδειν iv. 121.
Καταροίζομαι iv. 331.
Κατασπιλάζων iv. 301.
Καταςοχὴν iii. 286.
Καταςόμα iii. 247. 493.

Κατατυχεῖν

INDEX

Κατατυχεῖν iv. 186.
Καταφατυμένη iv. 105.
Καταχρίσω iii. 287.
Καταχώραν iii. 222.
Καταψήχων iv. 81.
Κατίδαρθεν iii. 332.
Κατεῖπων iii. 476.
Κατελασαι iii. 217.
Κατεξανει ibid.
Κατερίζε iii. 530.
Κατερικτα ibid.
Κατερρινωμένοις iii. 527. iv. 111.
Κατεσκηρωμενης iii. 482.
Κατευμέγεθεσι iv. 302.
Κατημαξευμένα iv. 166. 287.
Κατήρη iii. 382.
Κατηρτυκὼς iii. 539.
Κατηφονης iii. 249.
Κατιλλόπτω iii. 433.
Κατιλυσαντες iv. 29.
Κατίωται iv. 340.
Κατοιόμενος iv. 270.
Κατοργῶν iv. 281.
Κατ?υν iii. 543. iv. 114.
Κατωπίασαι iii. 254.
Καυκοι iii. 317.
Καυλιον iv. 26.
Καυλος iii. 544.
Καυνος iv. 307.
Καυςις iv. 125.
Καχνάζει iii. 266.
Καχλάζει iii. 327. iv. 89.
Καχληκὸς iv. 212.
Καχλικὸς iii. 327.
Καχρυδιων iii. 287. iv. 67.
Καψαμενος iii. 555.
Κεδραίνης iii. 366.
Κείατο iv. 322.
Κεινὸν iv. 305.
Κειρει iii. 399.
Κεκαφηοτα iv. 26.
Κεκηλίδωσαι iv. 333.
Κεκιλιωθαι iii. 471.
Κεκόνεν iv. 204.
Κεκόπακεν iv. 336.
Κεκραντα iv. 344.
Κεκροπιδας iii. 328. 467.
Κεκρυφαλος iv. 78.
Κελάρυξεν iv. 325.
Κελεβη iii. 559.
Κελεοντας iii. 461. iv. 167.
Κελημοσύναις iii. 497.
Κεμαντὰ iv. 332.
Κεντμαδεν iii. 281.
Κεντρίναι iv. 307.
Κέπφος iv. 126.
Κέρα αγλαὰ iv. 229.
Κεράμβυξ iv. 168.
Κέραμος iii. 211. iv. 204. 265.
Κέρας iv. 328.
Κερασβόλα iv. 241.
Κερασος iv. 84.
Κερδαλεοφρων iv. 172.
Κερδω iv. 7.
Κερκωπιζοντες iii. 466.
Κερκώπων iii. 467. iv. 276
Κερκωψ iii. 466.
Κερνοφόρος iv. 64.
Κεροπλάςης iv. 329.
Κερχνωμασι iii. 398.
Κεσκειτο iii. 423.
Κεςρεῖς iii. 467.
Κεςριαι iv. 239.
Κέφαλα iv. 276.
Κεχαραγμένος iii. 508.
Κεῶν iii. 402.
Κηδειων iv. 189.
Κηκάδει iv. 62.
Κηκις iv. 101.
Κημος iii. 472. iv. 117.
Κηνσος iii. 343.
Κηροσσιφορητες iv. 270.
Κηριεσθαι iii. 283.
Κήρυκες iii. 467.
Κήρυλος ibid.
Κητιον iv. 154.
Κιβώριον iv. 177.
Κιμβίξ iv. 147.
Κιμμεριοι iv. 172.
Κιναβευματα iv. 304.
Κιναβραν iii. 374.
Κιναιδοιον iii. 320.
Κίναιδος iii. 374.
Κινυσθαι iv. 88.

Κιξαλ…

ιξάλης iv. 313.
ιονίδε iv. 39.
ιρσος iv. 185.
ισσηρις iii. 490.
ίψει iv. 155.
χλησκισι iii. 265.
ιχωρια iv. 177.
λᾶν iv. 336.
λαςήριον iv. 110.
λιμάζειν iii. 462.
λίσις iii. 393.
λίος iv. 150. 273.
ληθρη iv. 131.
λητῆρα iv. 98.
λιναι iii. 557.
λινοπετεῖς iii. 481.
λισις iv. 222.
λυταὶ iv. 277.
Κλώθει iv. 79.
Κλωζειν iii. 456.
Κνακτὸς iii. 321.
Κνεσαι iii. 347.
Κνάφοι iv. 307.
Κνει iii. 451.
Κνηκις iv. 333.
Κνηςός iv. 196. 217. 311.
Κνηςις iii. 451.
Κνίδαι iii. 330.
Κνίσσαι iii. 372.
Κνισολοιχος iv. 311.
Κνώδαλα iii. 353. iv. 56.
Κοάλεμος iv. 110. 330.
Κοασαι iii. 525.
Κόβαλος iv. 115.
Κογχον iii. 387.
Κοδομεῖαι ibid.
Κοθαι iii. 519.
Κοιτη iii. 278. 479.
Κοίτις iv. 166.
Κόλακος iv. 319.
Κολαβρον iv. 150.
Κολάζειν iii. 211. iv. 298.
Κολυτῆς iv. 218.
Κόμαι iv. 171. 206.
Κόμβωμα iii. 545.
Κομβώσασθαι iii. 542.
Κόμης iv. 206.
Κομμώτρια iv. 286.
Κομπαλάκευσαι iii. 517.
Κόνδυ iv. 278.
Κονίσαλος iv. 141.
Κονίσαλοι iv. 203.
Κονίποδες iv. 327.
Κοννεῖν iv. 112.
Κοπανον iv. 105.
Κοπιαι iv. 125.
Κόπεις iv. 54.
Κοπιῆς iii. 314.
Κοπις iv. 257.
Κοπτει iii. 222.
Κορειν iv. 171.
Κορθίλαι iv. 157.
Κόρμος iv. 120.
Κορνος iv. 173.
Κορσωτήριον iv. 308.
Κορυδαλλος iii. 483. iv. 168.
Κορύνη iv. 69.
Κορυφεῖ iv. 227.
Κοσκυλματιοις iv 108.
Κοσμει iii. 534.
Κοτυληδὼν iii 395. iv. 22.
Κοτυλήρυτον iv. 71.
Κοτυττω iv. 140.
Κούριον iv. 171. 233.
Κουρὶξ iii. 269. iv. 132.
Κοχλιαι iii. 543.
Κόψινα iv. 321.
Κραδίης iv. 324.
Κραιρα iv. 25.
Κράναι iv. 260.
Κρανεα iii. 508.
Κρανια ibid.
Κρανιον iii. 296.
Κραντῆρες iv. 51.
Κράσιν iii. 468. iv. 231.
Κραταιλέον iv. 100.
Κραυγη iii. 338.
Κραῦροαι iv. 181.
Κρεκειν iii. 312.
Κρεμβαλιαζειν iii. 427.
Κρεξ iii. 501.
Κρήδεμνον iii. 378.
Κρῆθμοι iv. 81.

Κρυσφύγετοι iii. 246.
Κρυγη iv. 127.
Κρίον iv. 161.
Κρισεως iv. 188.
Κρισιν ibid.
Κροκαι iv. 18.
Κρόταφος iv. 30.
Κροτία iii. 348.
Κρυπτεύομαι iv. 344.
Κρυφάνδον iii. 258.
Κρύβυλος iii. 468. iv. 160.
Κρύβυλυ iv. 176.
Κτιατίσασθαι iii. 354.
Κτητορες iii. 532.
Κτιλεύσασθαι iii. 503. iv. 51.
Κτίλος ibid.
Κύαθος iv. 74.
Κυαμοτρωξ iv. 108.
Κυβεθρα iv. 60.
Κυβιερνᾷ iv. 142.
Κυβηλις iii. 449.
Κυβητιζω iv. 144.
Κυβος iv. 68.
Κυδάιμοι iii. 404.
Κύδιον iii. 368.
Κυδοιδοπᾷ iii. 512.
Κύδος iii. 212.
Κύθνον iii. 310.
Κύκλως iii. 464.
Κυκλεῦον iv. 312.
Κύλα iii. 317.
Κυναῖος iii. 333.
Κυνὴ Βοιωτία iv. 159.
Κυνοθαρσής iv. 184.
Κυππάζειν iii. 264.
Κυρβάσια iv. 115.
Κυρίβια iv. 109.
Κῦρον iii. 300.
Κύρτος iv. 86.
Κύτλαροι iv. 124.
Κύτλοι iv. 198.
Κύφελλα iii. 311. iv. 179.
Κύων iii. 526. iv. 233.
Κυφῶν iii. 477.
Κωδωνησαι iii. 254.
Κωδωνοφορῶν iv. 129.
Κωθῶν iii. 495.
Κωθωνησαι iii. 476.
Κωκυτος iii. 254.
Κωλα ποιεῖν iv. 150.
Κωλαβριοθεινησαι ibid.
Κωλακρέται iv. 318.
Κωλίαν iv. 46.
Κωλύμη iv. 282.
Κωμα iv. 85.
Κῶμος iv. 85. 273.
Κωνοι iii. 323.
Κωνοπλοθηραις iv. 139.
Κωφος iii. 558. iv. 5

Λ.

Λαβρογομια iii. 277.
Λαβροσιαων iii. 231.
Λαγγάζει iv. 3.
Λάγως iv. 145.
Λαθάργοι iv. 46.
Λαθρίως iv. 300.
Λαιδρὸς iv. 212.
Λαισποδίας iii. 520.
Λαῖτμα iv. 213.
Λαῖφαι ibid.
Λακαὶς iv. 98.
Λακπατῆσαι iii. 241.
Λακρὶς iv. 36.
Λαμπάδιον iv. 154.
Λάμπη iv. 332.
Λαμπτερις iii. 337.
Λαμπτὴρ iii. 521.
Λαμπυρις iii. 493.
Λαμπυρον iii. 479.
Λαιὸν iv. 322.
Λαοργὸς iv. 241.
Λάπαθοι iii, 322.
Λάπτης iii. 303. 494.
Λάρινος iv. 29.
Λασανα iv. 286.
Λαυροσῦται iv. 247.
Λαυσαι iv, 247.
Λαύρα iv. 270. 345.
Λάχανα iv. 235.
Λέβης iv. 236.
Λεγνωσαι iv. 52.

Λειαι

EMEND. HESYCH.

Λεῖαν iv. 219.
Λειμάδης iv. 194.
Λειμώνιας ibid.
Λειπογνωμων iv. 184.
Λειριοεντα iii. 459.
Λεκτὸν iv. 79.
Λεοντίδιον iv. 333.
Λέπαδνα iii. 257.
Λεπάργυβος iii. 322.
Λεπάργυε iv. 42.
Λέπας iv. 34. iii. 316.
Λέπρα iii. 317. iv. 35.
Λεπταλεον iv. 338.
Λεπτὴ iii. 397.
Λεπτηνεῦτον iv. 11.
Λεσβιάζειν iii. 517.
Λέσπιν iv. 295.
Λεχαι iii. 464.
Λεχη iv. 112.
Λεσχηνοι iii. 498.
Λευκάδος iii. 463.
Λευκόφρυς iv. 166.
Λευρᾶς iii. 386.
Λευσίμωδικτυ iii. 363.
Λευστῆρα iv. 93.
Λεύχαιον iv. 163.
Λευχειμῶν iii. 522.
Λεωπετρὰ iii. 558.
Ληθεδον iii. 314.
Ληΐδιον iv. 126. 213.
Ληκυθος iii. 450.
Ληλειπτὰιον iii. 304.
Ληναια iii. 225. 521.
Ληπτεος iv. 146.
Λίθακη iii. 402.
Λιθων iv. 183.
Λίκνον iv. 73.
Λικυμνιοις iii. 547.
Λιμβον iii. 513.
Λιξαντα iii. 329.
Λίπα iii. 256.
Λιπαρῶς iii. 502. iv. 190.
Λιπερνης iv. 182.
Λιρὰ iv. 165.
Λίσπαι iv. 248.
Λισσαι iii. 329.
Λισσὸν iv. 339.
Λιταργίζειν iii. 513.
Λιτύριον iv. 313.
Λιτρον iii. 315.
Λιψ iii. 326. 492.
Λοβοι iv. 71.
Λογάδην iii. 286.
Λογάδας iv. 38.
Λογγάσαι iii. 250.
Λόγιον iii. 486. iv. 273.
Λογοποιησαντες iv. 205.
Λόγχαι iii. 466.
Λόγῳ ibid.
Λοιμων iv. 149.
Λοιπη iv. 213.
Λορδον iv. 129.
Λοφιὴν iii. 418.
Λοφοπωλεῖς iv. 306.
Λόφος iii. 502.
Λόφωσος iv. 162.
Λόχαιος iii. 235.
Λοχία iii. 524. iv. 196.
Λυγίζεται iii. 529.
Λυγμος iv. 46.
Λυδίζων iv. 321.
Λύει iv. 277.
Λυκοθαρσης iv. 335.
Λυσίαν iv. 322.
Λυσιμελὴς iii. 307.
Λύτλοι iv. 345.
Λυτεῦσι iv. 122.

M.

Μαγάς iv. 268.
Μαγδάλλει iv. 116.
Μαγίδες iv. 315.
Μαγις iv. 66.
Μαδάρεις iv. 243.
Μαδίσας iii. 520.
Μαδον iv. 244.
Μαιμα iii. 463.
Μαιμάκτης iv. 331.
Μακαρία iv. 160.
Μάκιστος iii. 215.
Μακοᾶν iv. 108.

Μακῶν ibid.
Μαλθη iii. 338.
Μαλὶς iv. 322.
Μαλκιεῖν iv. 44.
Μάματα iv. 237.
Μανόν iv. 161.
Μαραίνα iii. 369. iv. 88.
Μαργίτης iii. 466. iv. 306.
Μαργος iii. 270.
Μάριλη iii. 408.
Μαρτυρίησι iv. 303.
Μαρτύρομαι iv. 200.
Μάσθλη iv. 232.
Μαςαριζειν iv. 122.
Μάςιν iii. 268.
Μαςος iv. 77.
Μάχαιρα iv. 277.
Μαχάλην iv. 231.
Μαχαλισματα iv. 131.
Ματαῖα iv. 90.
Ματκιοσει iii. 235.
Ματαιλοχος iv. 11.
Μαψαῦραι iv. 249.
Μεγαλομερῶς iv. 168.
Μέγαρα iii. 219. iv. 303.
Μεγαχήσεται iii. 282.
Μεδιμνον iii. 433.
Μεθοδίτας iii. 280.
Μεθύουσα iii. 255.
Μειάγωγος iii. 525.
Μειλιχόμητις iii. 426.
Μελαγχίτον iii. 234. iv. 97.
Μελαγχλαινος iii. 435.
Μελάμπελος iii. 387.
Μελαμπύγος iv. 144.
Μέλαν iii. 417.
Μελαινων iii. 387.
Μελεδώνεος iii. 356.
Μελεϊςὶ iii. 260.
Μελίζωρος iv. 79.
Μελιταῖον iii. 383.
Μεμορυχμένα iii. 262.
Μεμυκοτα iv. 224.
Μένοσαιος iv. 187.
Μέρδει iv. 113.
Μέρμιθα iii. 413. iv. 315.
Μερόπων iii. 530.
Μεσημβριη iv. 272.
Μεσοκόποι iv. 308.
Μεσολάνιον iv. 332.
Μεσομφάλια iv. 97.
Μέσον iii. 385.
Μεσσόρης iii. 362.
Μεσσοπλύτον iv. 290.
Μετὰ iii. 403.
Μετάβολοι iv. 284.
Μεταδόρπιος iii. 399.
Μεταναςεύω iv. 337.
Μεταψαίρων iii. 364.
Μεταψάφειν ibid.
Μετεῖς iv. 237.
Μέτοικοι iv. 291.
Μετὸν iv. 177.
Μηδ' ἕτερος iv. 266.
Μηδομένος iv. 326.
Μηθων iv. 160.
Μήκωνες iv. 58. 173.
Μηλολονθη iv. 224.
Μηλοφόρη iv. 11.
Μηλωσαι iv. 117.
Μηνιγξ iv. 68.
Μηνιμα iv. 131.
Μηόνεῖ iv. 87.
Μὴ 'πίσεις iii. 317.
Μήρισμα iii. 435.
Μητίρα iv. 117. 308.
Μετρὸς iv. 98. 101.
Μίαχον iii. 521.
Μικαι iv. 176.
Μικρῦ iv. 160.
Μιμακυλον iii. 561.
Μίνθα iv. 69.
Μινυανθὶς iv. 65.
Μιξοβαρβάρος iii. 350.
Μισητὴν iii. 353. iv. 261.
Μισχη iii. 257.
Μιττος iii. 434.
Μνοιον iv. 191.
Μοθωνας iii. 466.
Μολοβρὸς iii. 420.
Μολόθυρος iv. 53.
Μολυβδαίνη iii. 478.
Μόνιος iv. 240.
Μονοτρόπος iii. 496.

Μονοφόςες

Μονοφόρυς iii. 521.
Μόριαι iii. 370.
Μόρμοι iv. 128.
Μορμόρος iii. 526.
Μέσυχλον iv. 49.
Μόσχευματα iv. 72.
Μοσχευσας iii. 481.
Μόσχια iv. 72.
Μοσχοίσι iv. 71.
Μόσχος iii. 256.
Μòτα iii. 257.
Μύναις iii. 412.
Μυδαλίον iv. 162.
Μύδρος ibid.
Μύησις iv. 10.
Μυιῶνες iii. 210.
Μύκης iii. 500. iv. 62. 83.
Μύλη iii. 343. 510.
Μύλλει iii. 536.
Μυοχοδος iii. 459.
Μύρμηκας iv. 138. 139.
Μυρμηκιων iv. 40.
Μυῤῥινης iii. 367.
Μυρτος iii. 549. 562.
Μυσιαν iii. 534.
Μυστιλη iii. 535.
Μυχοι iii. 379.
Μυσκίλενδρα iv. 289.
Μυωπιαι iii. 494.
Μωμίθα iv. 103.
Μωσοι iii. 300.
Μῶυ iv. 265.

N.

Ναιεθαι iii. 233.
Ναξοι iv. 68.
Ναυκόρος iii. 404.
Ναρθακιῶντες iii. 336. iv. 89.
Νάρκωσαι iv. 27.
Ναστος iii. 523.
Ναυάτης iv. 99.
Ναῦν iv. 130.
Ναύσταθμα iii. 251.
Ναυσων iii. 449. iv. 149.
Ναυτιλος iii. 295.
Νάφθα iv. 76.
Νεάλης iii. 494.
Νεηκέσσι iii. 257.
Νειος iv. 43. 279.
Νείπτα iv. 243.
Νείρη iv. 107.
Νεμέθοντο iv. 296.
Νεμεσῆται iv. 262.
Νέμεσις iii. 530.
Νεναισμένως iv. 294.
Νενίηλος iii. 304.
Νεοαρδία iv. 317.
Νεοδμήτην iii. 253.
Νεοθρότοις iv. 341.
Νεοκόρος iii. 348.
Νεολαία iii. 352.
Νεοσπάδα iii. 468.
Νεοστισίη iii. 333.
Νεοτλιον iii. 433.
Νεύμαι iii. 352.
Νέφεα iii. 422. iv. 307.
Νεωπῦς iii. 533.
Νεωστοικοι iii. 403.
Νηᾶς iii. 239.
Νειθη iii. 225.
Νεῖστην iii. 225. 393.
Νηλιτεις iii. 415.
Νηπιάας iii. 407.
Νηπύτια iii. 331.
Νῆρεια iv. 69.
Νὴ τὴν ὑγείαν iv. 336.
Νῆτος iii. 401.
Νηφαλια iii. 231.
Νίγλαροι iv. 121.
Νιφι iii. 386.
Νομη iii. 547. iv. 180.
Νορύειν iv. 87.
Νοσηλευται iii. 361. 482.
Νόστιμος iv. 175.
Νοσφίζεται iv. 261.
Νύγμη iv. 39.
Νυμφαι iii. 516.
Νυμφαιον iii. 468.
Νυμφεύτρια iii. 523.
Νυμφοβας iii. 475.
Νῦν iv. 336.

Νυσσαι iii. 540.
Νυτ͂ομενος iv. 39.
Νωδος iv. 127.
Νωθητὸν iii. 398.
Νῶκαρ iv. 35.
Νωχελεια iv. 37.
Νωχελὴς iv. 38.

Ξ.

Ξανᾶν iv. 38.
Ξαινεὶ iii. 495.
Ξαῖνσαι iii. 493.
Ξενὼν iv. 242.
Ξερὴν iv. 233.
Ξιφομάχαιρα iv. 231.
Ξυλοδωνίη iv. 206.
Ξυνέχεται iv. 4.
Ξυναυλιαν iv. 109.
Ξυραδες iii. 516.
Ξυρίδες iii. 322.
Ξωστρα iii. 556.

O.

O iv. 164.
Οϐριμος iii. 251,
Ογκας iv. 91.
Ογκίον iii. 424.
Ογμευς iii. 342.
Οδύγμην iii. 417.
Ο δή iii. 226.
Οδαλκαι iv. 36.
Οδυσσειος iii. 350.
Οἰαντιάν iii. 335.
Οἰάτιδος iii. 242.
Οιδαίνουσι iv 56. 275.
Οἴη δὲ iv. 245.
Οικσεως iii. 551.
Οικῆμα iii. 283.
Οικητόρια iv. 236.
Οικιμϐάζειν iii. 412.
Οἰκοφθόρευς iv. 157.
Οἰκοφιλειν iii. 435.
Οιναιθη iii. 383.
Οἰναρα iv. 59.
Οἰναχθὴς iv. 245.
Οιόζωοι iii. 225.
Οἶσπαι iii. 501.
Οἰστρολατευμενοι iii. 531. iv. 93.
Οἰωνοι iv. 187.
Οκορευς iv. 105.
Οκριϐας iv. 15.
Οκρυόεντο iii. 421. iv. 95.
Οκχνή iv. 161. 195.
Ολει iv. 145.
Ολιγηπελέων iv. 32.
Ολιγοδὴης iv. 309.
Ολιγοδρανέων iii. 258.
Ολιγοστυ iv. 265.
Ολκάς iii. 317. 553. iv. 11.
Ολκη μιᾷ iii. 487. iv. 12.
Ολμος iv. 37.
Ολοκες iii. 554.
Ολοοιτρόχος iii. 511.
Ολοπτεῖν iii. 304.
Ολοσφύροι iv. 291. iii. 537.
Ολοσχοινος iii. 463.
Ολοφυκτις iii. 341.
Ολοφωια iv. 13.
Ολπαι iii. 322.
Ολυρα iv. 197.
Ομαίχμη iii. 507. iv. 148.
Ομευνήτε iv. 20.
Ομεστικος iii. 273.
Ομηρεῖ iii. 463.
Ομιλει iv. 46.
Ομματειος iv. 177.
Ομογαλακτες iii 451.
Ομόγνια iii. 227.
Ομοια iii. 392.
Ομόπτεροι iii. 391. iv. 101. 344.
Ομμορρόθειν iv. 125.
Ομοσε iii. 465.
Ομου ibid.
Ομοχέται iv. 249.
Ομπαι iv. 86.
Ομφαλόεσσα iv. 73. 77.
Ομως iv. 249.
Ονείτης iv. 59.

Ονήμωνος

Ονήμονος iii. 404.
Ονοβόστιδις iv. 328.
Ονος iv. 4.
Ονοσις iv. 80.
Ους iv. 142.
Οξίως iv. 179.
Οξίδαι iii. 518.
Οξυακανθον iv. 182.
Οξυθυμια iii. 465.
Οξυλάβησαι iii. 533.
Οπαία iv. 246. 329.
Οπισθια iv. 342.
Οπος iii. 318.
Οπυίειν iii. 283.
Οπωροφυλάκιον iv. 334.
Οργα iii. 394.
Οργαδες iii. 443.
Οργας iv. 197.
Οργιων iii. 430.
Οργῶντες iv. 203.
Οργυιαι iii. 221.
Ορεγμα iv. 344.
Ορεσκώοισι iv. 322.
Ορίσχα iii. 465.
Ορίνειν iv. 54.
Ορθοθύρα iii. 394.
Ορθαγόρισκος iii. 527.
Ορθοσταδον iv. 189.
Ορθοσταδη iii. 280.
Οριγνασθαι iii. 377.
Ορμαθος iii. 424.
Ορμαθῶ iv. 291.
Ορμινα iv. 57.
Ορμευτης iii. 465.
Ορνια iv. 233. 320.
Ορόβαγχη iv. 82.
Ορειτύπος iv. 10.
Ορος iv. 161.
Ορυα iii. 491.
Ορφοιτῶντα iv. 264.
Ορσολοπεῦται iii. 426.
Ορτάλιχοι iv. 303.
Ορυγμαδὸς iv. 156.
Ορχηθὸν iii. 509.
Ορχιπαιδίζειν iv. 124.
Οσια iv. 140. 192.
Οσιυργῆσαι iv. 328.
Οσπρίος iv. 108.
Οσσητῆρα iv. 322.
Οσταθεις iii. 365.
Οσταλαιξ iv. 84.
Οστράκων iv. 182. 246.
Οστράκον iv. 246.
Οτιμη iv. 182.
Οτοβεῖ iv. 96. 331.
Οτοτύζειν iii. 377.
Οτλεύεσθαι iv. 216.
Ουδ' ἐν σελίνοις iv. 173.
Οὐδενείας iv. 8.
Ουδος iii. 469.
Ουδ' ὀτιοῦν iv. 223.
Ουκ αερος iii. 414.
Ουκ ἰτὸς iv. 33
Ουλὰ iv. 74. 162.
Ουλάδες iv. 339.
Ου λειοι iii. 298. iv. 282.
Ουλὴ iv. 55.
Ου μα iii. 312.
Ου μάτην iv. 188. 486.
Ουράχον iv. 241.
Οὔριον iv. 74.
Οὔτ' ἄρ iv. 315.
Οὔτις iv. 207.
Ου φροντὶς iv. 139.
Ουχιαι iii. 296.
Ουχ ἥμιστα iii. 216.
Οφθαλμίασαι iii. 557.
Οφρύη iii. 502.
Οχασθαι iii. 562.
Οχεια iv. 344.
Οχὴ iv. 337.
Οχθᾶσθαι iii. 289.
Οχλίζειν iv. 167.
Οχμάζει iii. 369.
Οψώνα iv. 14.

Π.

Παάστης iv. 188.
Πάγος iv. 335.

Παγχαρὸς

Παγχαρὸς iii. 227.
Παιδέρως iii. 488. iv. 298.
Παῖδνες iii. 283.
Παῖδλος iii. 282.
Παῖον iii. 254. iv. 177.
Παῖονες iii. 283.
Παλαιδέτης iii. 432.
Παλεύσας iv. 228. 308.
Παλιγγλώσσῳ iii. 392.
Παλιγκότα iii. 383.
Παλίκοι iv. 220.
Παλιναίρετον iv. 301.
Παλίντυτα iii. 405.
Παλισκίος iii. 406.
Παλισσύτον iii. 436.
Παλμὸς iv. 274.
Παναγὶς iii. 399.
Πανακὶς iv. 78.
Πανδώρα iii. 533.
Πανίας iv. 165.
Πανίον iv. 164.
Παππὸς iii. 255. iv. 222.
Παρὰ iv. 363.
Παραβάλω iii. 371. iv. 314
Παραβλήδην iv. 129.
Παραγώγαι iv. 262.
Παραθάλπομενος iv. 276.
Παραθῆται iii. 361.
Παραθραξίας iii. 334.
Παρὰ πόδα iii. 215. 259.
Παρασπὰς iii. 275.
Παρασπίστης iii. 371.
Παρασύνεβληθη iv. 340.
Παραυλία iii. 392.
Παραυτὰ iv. 178.
Παρεδρόν iv. 163.
Παρεθεὶς iv. 10.
Παρ' ἐμοίγε iii. 487.
Παρερεώσαν iv. 318.
Παρετὸς iii. 536.
Παρηγορεῖ iv. 344.
Παριππεύει iv. 296.
Παρυτρίδης iv. 333.
Παρυσία iii. 469.
Παρ' ὑδὶν iv. 321.
Παρφάσις iii. 366.
Παρῳδοῦντες iii. 330.
Παρωθῶται iii. 361.
Παρνος iii. 218.
Πάσμα iv. 237.
Πασπαλη iv. 121.
Παστοφόριον iv. 264.
Πασχητία iii. 364.
Παταϊκοι iii. 500. iv. 195.
Πατερῆται iii. 498.
Πατήριαι iii. 472.
Πάτρης iii. 389.
Πατρῷζουσαι iv. 16. 217.
Πάτος iv. 67.
Παχεῖαι iv. 44.
Πάχετον iv. 45.
Πέαρ iv. 341.
Πεδαι iii. 389. iv. 140.
Πεδαίνω iv. 41.
Πεδαρσίον iii. 477. iv. 88.
Πεδέλθι iii. 307.
Πεδοίκοι iv. 197.
Πέδηρος iii. 389.
Πεζὰς iv. 308.
Πεζεταιροῖς iii. 469.
Πείσῃ iii. 418.
Πέλαινα iv. 86.
Πελανον iv. 130.
Πέλανος iv. 86.
Πελεθρόνιος iv. 47.
Πελιδνὸς iii. 552.
Πέλλα iv. 325.
Πεμφίδες iii. 432.
Πεμφιδες iv. 38.
Πεπαίνεται iv. 211.
Πεπαλαγμένον iii. 273.
Πεπᾶσθαι iii. 341.
Πέπασο iv. 185.
Πέπαυται iv. 217.
Πεπλάται iv. 194.
Πέποσθε iii. 424.
Πέπρωται iv. 287.
Περδικος iv. 255.
Περὶ iii. 367.
Περιάγαγειν iv. 120.
Περιάπτων iv. 302.
Περιγίνεται iv. 196.
Περιδύσο iii. 488.
Περιεσπισμένη iv. 227.

Περιεργεία iv. 154.
Περιλησις iii. 501.
Περικάρπιος iv. 274.
Περικήλα iii. 396.
Περικλυζόμενος iv. 275.
Περιλεσχηνεῦτος iii. 251.
Περίπτερον iv. 334.
Περιλυγίζεσθαι iii. 258.
Πέρινα iii. 371.
Περινεως iii. 370.
Περὶ πόδα iii. 311.
Περιπλαες iii. 333.
Περιπληξ iii. 235.
Περιπόλος iv. 255.
Περιπτερον iv. 334.
Περιῤῥυδης iii. 336.
Περισκέλες iii. 378.
Περισκεπῳ iii. 295.
Περισπερχὴς iv. 21.
Περισταράδον iii. 469.
Περιστελλεῖ iii. 347.
Περισχόμεθα iv. 313.
Περιφρυναι iii. 503.
Περιφρονεῖς iv. 6.
Περίψημα iv. 149.
Περιψυκτὴς iii. 478.
Περκάζει iv. 226.
Περνᾶται iv. 110.
Περπερὸς iii. 240.
Περῤῥεχεῖν iii. 487.
Περσινὸν iv. 245.
Περφερες iii. 474.
Πεσσηματα iii. 388.
Πεσσήματα iv. 112.
Πέταυρα iv. 40.
Πέταυρον iv. 340.
Πετευρον iii. 343.
Πευθηνες iii. 476.
Πεφαῦσθαι iii. 469.
Πεφασμενον iii. 372.
Πεφινακεν iv. 178.
Πεφησεται iii. 422.
Πεφιμωσο iii. 358.
Πεφυσιγγωμενοι iv. 121.
Πηγυλὶς iii. 335.
Πηδαλιοχύμενοι iii. 531. iv. 267.
Πήδασος iv. 73.
Πήδος iv. 72.
Πηδύει iv. 338.
Πηλαγονες iv. 13.
Πηλος iii. 486.
Πηνικη iii. 373.
Πηρὸν iv. 147.
Πικνάτω iv. 164.
Πιθακναι iii. 472.
Πιμπρᾶν iv. 223.
Πίμπρασθαι iv. 279.
Πινα iii. 545.
Πίνακας iii. 275. iv. 290.
Πινακίον iii. 545.
Πίνακος iii. 543.
Πίπαλων iv. 104.
Πιπίζειν iii. 538.
Πίπω iv. 170.
Πίστηριον iii. 371.
Πιτίμια iv. 190, 307.
Πιτύλοις iv. 273.
Πιτύλους iii. 352. 362. iv. 273.
Πιτύλος iii. 354.
Πιτυνη iv. 127.
Πίφαλλις iv. 168.
Πίχειρον iv. 90.
Πλαδὴ iii. 560.
Πλαδωσιν iv. 46.
Πλαθανὸν iii. 347.
Πλάκα iii. 280. 489.
Πλάκυς iv. 307.
Πλακτωρεῖν iv. 136.
Πλανὸς iii. 372.
Πλᾶξ iii. 543.
Πλαστρὰ iv. 29.
Πλάτεια iv. 295.
Πλατιγοναῖκων iv. 119.
Πλατὺ iii. 498.
Πλειστηριαζομενος iv. 85.
Πλευμονια iv. 268.
Πλησιέτερον iv. 267.
Πλιγμὰ iii. 321.
Πλινθὸς iv. 96. iii. 547.
Πλύνεται iii. 498. iv. 42.
Πλωτὴ iv. 289.
Πνεῦμα iv. 269.
Πνὺξ iv. 254.
Πνυτο iv. 74.

Ποδίαζειν iii. 440.
Ποδικὶ ibid.
Ποδικρα ibid.
Ποδοςραϐὰ iii. 470.
Ποδοςραϐὴ ibid.
Ποικίλον iv. 247.
Ποιμάνωρ iv. 98.
Ποιυ iii. 488.
Πολυάῤῥητος iv. 8. 314.
Πολυϐελέμνοι iv. 337.
Πολυγάςουα iii. 473.
Πολυκέφαλος iv. 323.
Πολύλιςον iv. 164. 324.
Πολυμνηςιον iv. 187.
Πολυπαίλος iii. 253.
Πολυπλοκος iv. 264.
Πολυοχιδῆ iii. 431.
Πολύχυν iv. 263.
Πολυωρεῖ iv. 250.
Πομπεια iii. 400.
Πόποι iv. 199.
Πορεῦσαι iv. 301.
Πόριμον iv. 297.
Πόριπα iv. 343.
Πορπάλλα iii. 369.
Πορῤω iii. 391.
Ποῤῥω τέχνης ibid.
Πορτιφόροι iii. 384.
Ποσαπλῶς iv. 340.
Πότην iii. 393.
Πότνια γη iv. 158.
Πρακτόρες iv. 180.
Πραμνίος iii. 484.
Πράσα iii. 561.
Πρέπον iv. 336.
Πρέπτα iv. 107.
Πρηγορέων iii. 519.
Πρηκτῆρα iii. 413.
Πρηον iv. 58.
Προαγωγὸς iv. 155. 233. 301
Προαλει iii. 333.
Προαπιδων iii. 222.
Προϐασὶς iii. 405.
Προϐλωσκειν iii. 554.
Προϐολὸς iii. 222. 507.
Προγενιος iii. 321.
Προέμϐολος iv. 208.
Πρόη iv. 340.
Πρόηκων iv. 346.
Προηροσία iii. 470.
Προθησμία iv. 258.
Προθεσπιζοντα iv. 185.
Προθυμία iv. 284.
Πρόκα iii. 506.
Πρόκας iii. 408.
Προκομίων iv. 301.
Προκριτὸν iv. 305.
Προμένεοι iv. 83.
Προμνηςιναι iii. 414.
Προμόλη iv. 307.
Προνοπως iii. 366.
Προπηνες iii. 423.
Πρόποδις ὄρυς iii. 305. iv. 216.
Προσαγώγιον iv. 305.
Προσαιθερίζουσα iv. 291.
Προσαίνων iv. 93.
Προσαινὼν iii. iv. 157.
Προσαπλῶς iv. 340.
Προσεϐησατο iii. 505.
Προσειίσας iv 303.
Προσειλεῖ iv. 92.
Προσέθαι iv. 252.
Προσηικται iii. 381.
Προσήλια iv. 97.
Προσιτὸν iii. 359.
Προσκλησις iii. 470.
Προσπαῖον iii. 406.
Πρόσοδος iv. 253.
Προσοικος iii. 481.
Πρόσομαι iv. 8.
Προσώπυτία iv. 282.
Προσοχὴ iv. 227.
Προσραινυσι iii. 479.
Προσιμον iii. 491.
Προςρέϐεται iv. 90.
Προσφεῖς iv. 155.
Προσφύγα iv. 288.
Προσχορος iii. 478.
Προσῴδιον iv. 125.
Προτελεῖα iii. 398.

Προτίνθαι iii. 512.
Προτινίσματα iv. 144.
Προτιραινισταμένος iii. 320.
Προτρόπα iii. 380. iv. 213.
Προτριτὰ iv. 12.
Πρυνίκοι iv. 230.
Προφερεῖσθαι iv. 124.
Προφράσσει iii. 396.
Πρόχνυ iii. 417.
Πρύμα iv. 96.
Πρύμναν iv. 30.
Πρωῖα iv. 26.
Πρωῒ ibid.
Πρωονις iv. 170.
Πρωρει iv. 27.
Πτερνίσμον iv. 337.
Πτίλα iii. 545.
Πτυρέται iii. 312.
Πτῶξ iii. 288.
Πυγαινίησι iv. 303.
Πύγμη iv. 156.
Πυγούσιον iii. 413.
Πυδάριζειν iv. 119.
Πυέλος iv. 118.
Πύθεται iv. 49.
Πύθμενα iii. 550.
Πυθοῦ iii. 447.
Πυκνὰ iv. 229.
Πυλαρτάο iii. 425.
Πύξ iii. 354.
Πυραγήρα iv. 94.
Πυραμοῦς iv. 114.
Πυργήρως iv. 94.
Πυρεῖον iii. 351.
Πυρετὸς iv. 136.
Πυριναὶ iii. 281.
Πυροὶ iv. 108.
Πυῤῥιχὰς iii. 425.
Πυῤῥιχίζειν iii. 426.
Πυρσαῖς iv. 323.
Πωγῶν iv. 137.
Πώλος iv. 60.
Πωρινὸν iv. 183.
Πωρωσὶς iii. 548.
Πὼυξ iv. 170.

P.

Ραβατλεῖν iii. 357.
Ραβδὸς iv. 184.
Ράδαμνὸς iv. 340.
Ράζειν iv. 247.
Ράθαγος iv. 17.
Ραιδηλὶς iii. 240.
Ραῖον iv. 53. 202.
Ρακίδης iv. 70.
Ρακκίζειν iii. 237.
Ρακκιζει iii. 238.
Ράμνον iv. 58.
Ράμφη iii. 491.
Ραντὸν iv. 311.
Ράριον iv. 294.
Ράσσει iii. 421.
Ραχίζων iii. 236.
Ραχιστὴρ ibid.
Ρέθος iii. 358.
Ρεκτῶν iv. 144.
Ρέος iv. 90.
Ρεῶνος iv. 181.
Ρήτωρ iv. 282.
Ρῆχος iv. 82.
Ρία iii. 369.
Ρίζειν iv. 82.
Ρικνοὶ iii. 430. iv. 32.
Ρικνέσθαι iii. 301.
Ρίξαι iv. 66.
Ρίπη iv. 158.
Ριπίζεται iii. 291. 477.
Ρίσκοι iv. 186.
Ρυψοκίνδυνος iv. 143.
Ρογάδης iv. 82.
Ρογοὶ iv. 246.
Ροδακόν iv. 258.
Ροδωνία iii. 344.
Ρομβωτὸν iii. 559.
Ροπὴ iv. 334.
Ρόπτρον iv. 122.
Ροχανὸν iv. 241. 307.
Ρύσαι iv. 277.
Ρυῆαν iii. 537.

Ρυηφενὴς

Ῥυηφινὴς iii. 301.
Ῥύπας iv. 40.
Ῥυποκαυδάλης iv. 285.
Ῥύσαι iv. 277.
Ῥύσια iv. 259.
Ῥύτα iv. 66. 331.
Ῥωγαδὰς iii. 423.
Ῥώγμος iii. 435.
Ῥωθύνες iii. 345.
Ῥωνίος iv. 52.
Ῥώπας iii. 413.
Ῥώπη iii. 290.
Ῥωπικὰ iv. 199.
Ῥωπικὸν iii. 285.
Ῥωπος iii. 290.

Σ.

Σαγηνεύσαντες iii. 500.
Σαίνει iii. 287.
Σάκαι iv. 162.
Σάκας iv. 112.
Σαλαβάκχω iii. 520.
Σανὶς iii. 548. iv. 310.
Σάξαι iii. 444.
Σαραπὶς iv. 302.
Σαργάναι iv. 310.
Σάρον iii. 303. iv. 300.
Σάτίναι iii. 407. iv. 341.
Σατον iii. 340.
Σατύριον iv. 327.
Σαυλατὴρ iv. 238.
Σαυλὸν iv. 162.
Σαυνίον iv. 238.
Σαυρωτὴρ ibid.
Σαυτορία ibid.
Σείρη iii. 508.
Σείρια iv. 23.
Σείριος iii. 470.
Σειρομαστης iv. 256.
Σείρον iii. 284. 472.
Σειροφόρος iii. 472.
Σελαχίον iv. 128.
Σέλινον iv. 137. 162.
Σεμίραμις iv. 67.
Σεμνολογημᾶ iii. 400.
Σέσηρε iii. 331.
Σεσωσμένος iii. 474.
Σευεθαι iii. 235.
Σηκίλλαι iii. 318.
Σηραλεῖψιν iii. 463.
Σησαμοειδὴς iv. 123.
Σηταιίοι iv. 331.
Σητείυς iv. 334.
Σθηνία iv. 320.
Σιγγύνοι iii. 501.
Σιγέρπης iv. 139.
Σίδη iv. 78.
Σιδηριος iii. 512.
Σίδια iv. 298.
Σίζι iv. 28.
Σίζει iii. 489. iv. 28. 306.
Σικχὸς iv. 241. 326.
Σιλλας iv. 60.
Σιλλήνει. iv. 163.
Σίλφιυ iv. 80. 246.
Σιμαίθα iii. 514.
Σίνος iii. 510.
Σιπύη iv. 234.
Σιροις iv. 303.
Σιρυς iv. 185.
Σιταρχία iv. 215.
Σιτηρεσιον iii. 480.
Σιτοδία iii. 289.
Σίφων iv. 206.
Σκαῖροσι iv. 52.
Σκαλαθύρει iii. 485.
Σκαριφὸς iii. 518.
Σκαφιδες iv. 77.
Σκεθρὸν iii. 491.
Σκελίσμα iii. 463.
Σκέπας iii. 286.
Σκιμαλίσαι iii. 481.
Σκιμψαθαι iii. 380.
Σκίνακες iv. 81.
Σκινδαρευσθαι iii. 485.
Σκίταλοι iv. 16. 116.
Σκληφροὶ iv. 245.
Σκνιπον iii. 539.
Σκνιπτειν iii. 540. iv. 198.
Σκοιδος iii. 524.
Σκόλοψ iv. 20.
Σκόλλυς iii. 536.

Σκορδινᾶσθαι

Σκορδινᾶσθαι iii. 528.
Σκοτομαινα iv. 292.
Σκυμβαλίζεται iv. 4. 143.
Σκυθῶν iv. 269.
Σκύλαξ iv. 318.
Σκύλλει iii. 360.
Σκύλσις iv. 155.
Σκυτάλαι iv. 135.
Σκυτάλη iii. 485. iv. 289.
Σκυφος iii. 430.
Σκωρία iv. 4. 59.
Σμήριγγες iv. 71.
Σμικρὸν iv. 317.
Σμιλευματα iii. 526.
Σμινύη iv. 45.
Σμωχεῖν iv. 308.
Σόκα iii. 540.
Σόμφον iii. 292.
Σοφιστὴν iii. 522.
Σπᾶ iv. 330.
Σπαθήτης iv. 312.
Σπαιρεῖ iii. 490.
Σπαλάθρον ibid.
Σπαρτίω iv. 302. 336.
Σπεῖον iii. 393. iv. 207.
Σπεῖραι iii. 543.
Σπιλλήξι iv. 308.
Σπερχνὸς iv. 94.
Σπλήδω iv. 55.
Σποδείω iv. 211.
Σπυδαρχία iv. 248.
Σταδὴ iv. 297.
Σταδινὸν iv. 294. 297.
Σταθερὴν iii. 481.
Σταθειν iii. 338. 497.
Σταθμον iv. 43. 238.
Στακτὸν iv. 61.
Σταμινὲς iv. 207.
Στατηπαρη iv. 299.
Σταφυλοβολίον iii. 478.
Στίγνοι iv. 55.
Στίζας iv. 85.
Στειλάμενος iv. 309.
Στειλεὰν iv. 305.
Στειλίον iii. 218. 396.
Στεναξαι iv. 211.
Στενάζειν iv. 275.
Στεριον iii. 270.
Στεροπηγέρετα iii. 258.
Στῆα iv. 85.
Στῆθος iii. 522. iv. 317.
Στῆτα iv. 250.
Στίβη iii. 415.
Στίλαι iv. 120.
Στιπτὸς iii. 214.
Στίχος iii. 378.
Στιφρὸς iv. 228. 289.
Στοαι iv. 129.
Σταβασυσι iii. 553.
Στόμα iii. 247. 423.
Στομωματων iii. 513.
Στόρθη iv. 128. 187.
Στρέβλαι iv. 111.
Στρέμματα iv. 177. 266.
Στρεῦγομαι iii. 324.
Στριγχὸς iv. 290.
Σροβιλὸν iii. 489.
Στρόβιλος iv. 159.
Στρυθιον iii. 478.
Στροφαλίγξ iii. 267.
Στροφῖγγη iv. 52.
Στροφίον iii. 523.
Στυξαῖ iv. 20.
Στυπη iii. 211.
Στυπογλυφος iii. 305.
Σύβαριν iv. 194.
Συγγινησεις iv. 290.
Συγκαχρησαι iii. 287.
Σύηλαι iv. 172.
Συκα iii. 517.
Συμπτωμα iv. 297.
Συμβατήριοι iv. 315.
Συμμιγεις iv. 215.
Συναινει iv. 10.
Σύναιμος iv. 297.
Συνεβημεν iv. 179.
Συνειλεχὼς iv. 221.
Συνεπέση iv 30.
Συνερισάντα iii. 552.
Συνέντας iii. 222.
Συνεφὲς iii. 491.
Συνοίκια iv. 118.
Σύνοφρυς iii. 337.
Συντυλίας iv. 93.

Συρακοσιὰ

Συρακοσιὰ iv. 230.
Συρμαΐα iii. 501. iv. 124. 176.
Συῤῥάσσει iv. 256.
Σύφαρ iii. 277.
Σύφεος iv. 167.
Σφάγη iv. 258.
Σφακιλίζει iii. 488.
Σφαραγγιυντο iv. 71.
Σφίλας iii. 293.
Σφενδονὴν iii. 556.
Σφέρτα iii. 513.
Σφηκεῖα iii. 487.
Σφίκται iv. 305.
Σφυζεῖ iv. 62.
Σφυρηλάτος iii. 352.
Σχαλίσαι iv. 138. 306.
Σχαστηρία iii. 359. iv. 163.
Σχιδάζει iii. 223.
Σχίδαξ ibid.
Σχινοκέφαλος iv. 245.
Σχιτὸς iv. 288.
Σχοινισμα iv. 299.
Σχοῖνον iv. 323.
Σχοινοτενὴς iv. 227.
Σωκοον iii. 523.
Σωλῆνες iii. 486.
Σωρακὸν iv. 14.
Σωρεύει iv. 321.
Σώτηρ iii. 457.
Σώχειν iii. 503. iv. 74.

T.

Τάγανα iii. 499.
Τάγηνον iv. 118.
Ταγύρια iv. 195.
Ταλαύριον iv. 121.
Ταμισὸς iii. 331.
Ταντιλάσσεται iv. 171.
Ταραντῖνον iii. 476.
Τάῤῥος iv. 34.
Τάρσοι iii. 511.
Ταρφεα iii. 255.
Ταρφηία iii. 324.
Ταρχηῖα ibid.
Ταυροφάγος iii. 220.
Τάφος iii. 361.
Τάχη iii. 473.
Τεθηκειν iv. 170.
Τεθωγμενοι iii. 297.
Τεῖν iv. 170.
Τελειοτατον iv. 329.
Τελεσαι iii. 286.
Τίλμα iii. 480.
Τίλματα iii. 374.
Τελχῖνες iv. 158.
Τεναγὴ iii. 325.
Τενδίον iv. 166. 299.
Τένθρηδων iii. 487.
Τενθρηνιώδης iv. 316.
Τερετίζοντα iii. 482.
Τερετίσματα iv. 181.
Τερμέρια iv. 9.
Τέρσει iv. 40.
Τέρφη iv. 41.
Τεσήλη iv. 135.
Τεταινὸς iii. 284.
Τετάρτη iii. 506.
Τεραδι iv. 201.
Τετραδίσται iii. 524.
Τετριμένει iv. 287.
Τετρημένος iii. 402.
Τετρωρὸν iii. 363.
Τεύθαι iv. 125.
Τῆ iii. 394.
Τῆ ἄλλως ibid.
Τηλύρον iv. 89.
Τηλύρος iii. 494.
Τήνεβλος iv. 115.
Τηνισμὸς iv. 77.
Τηνικάδε iv. 312.
Τῆξις iii. 558.
Τηυσίην iii. 397.
Τιγγα iv. 236.
Τίθαι iv. 314.
Τιθαιβώσσειν iii. 291. 552.
Τιθῆνος iii. 552.
Τίλλα iii. 319.
Τίλλει iii. 319. 504.
Τίμη iv. 161.
Τινολλίον iv. 86.
Τίτανος iv. 60.

Τίταξ

Τίταξ iv. 104.
Τίτθη iii. 319.
Τιτυβίζει iv. 126.
Τιτύπαι iv. 249.
Τιτύσκετο iv. 50.
Τὶ τῷ iv. 141.
Τλᾶς iv. 324.
Τλήθυμος iii. 381.
Τμήδην iv. 313.
Τονθορύζει iv. 33.
Τόνες iv. 242. 267.
Τοξόται iv. 305.
Τοπηῖα iii. 311.
Τορόω iii. 431.
Τορύνη iii. 486.
Τὸ τάχος iv. 337.
Τῦτο iii. 324.
Τράγυς iv. 326.
Τραφερὴν iii. 352.
Τρεφεῖν iii. 354.
Τρητοὶ iv. 300.
Τρητὸν iii. 383.
Τριβακὸν iii. 331.
Τριβέτος iii. 251.
Τρικύμια iii. 514.
Τριμισκὸν iii. 434.
Τριποιῆται iv. 308.
Τριςοῖχει iii. 370.
Τριτημόριον iv. 155.
Τρίτυς iii. 280.
Τρίτω iii. 533.
Τρίφασιοι iv. 36.
Τριχῶσαι iv. 281.
Τρόνα iv. 202.
Τρόποι iii. 400.
Τροφαλλὶς iii. 345.
Τρόφις iii. 501.
Τροχαντῆρει iv. 208.
Τροχηματεῖ iii. 365.
Τρόχις iv. 95.
Τρόχμαλον iv. 34.
Τρυχίνοις iii. 399.
Τύνη iv. 326.
Τυντλάζει iv. 123.
Τύπος iii. 356.
Τυπαῖς iii. 227.
Τυρίας iv. 232.
Τυπάδι iii. 227.
Τύρβη iii. 279.
Τυρεύεται iii. 372.
Τυφλῶνες iv. 68.
Τυχοδν iii. 475.
Τύχοι iii. 507.

Υ.

Ὑγιεῖα iii. 516.
Ὕδαρες iv. 84. 101.
Ὑδιῶσι iii. 555.
Ὑδρίσκη iii. 472.
Ὑλητης iv. 332.
Ὑλαις iv. 279.
Ὑλομανὴς iv. 201. 300.
Ὑννος iv. 126.
Ὑπαγωγεὺς iii. 518.
Ὑπάγων iii. 283.
Ὑπαργύρον iv. 11.
Ὑπαρξαὶς iii. 298.
Ὑπασσία iii. 335.
Ὑπ' αὐνὴν iv. 345.
Ὑπέμβρυον iv. 291.
Ὑπέμνήμυκε iv. 323.
Ὑπέρα iii. 450.
Ὑπερέπτε iii. 271.
Ὑπερθύριος iii. 497.
Ὑπερικνόντο iii. 424.
Ὑπερτερεῖη iii. 398.
Ὑπερφυᾶ iv. 113.
Ὑπερώα iv. 74.
Ὑπήνας iii. 483.
Ὑπ' ἴχνιον iii. 271.
Ὑποβάλλει iii. 465.
Ὑποβλεπομένος iv. 335.
Ὑπογενειάζων iv. 274.
Ὑπογραμμάτα iv. 154.
Ὑπογραμμὸς iv. 155. 180.
Ὑποδμῶς iii. 403.
Ὑποδρα iv. 49.
Ὑποθήσομαι iii. 244.
Ὑποθύμιος iii. 314.
Ὑποκύδες iii. 273.
Ὑπονοῖα iv. 190.
Ὑπονόμαι iii. 491.

Ὑποπ άκω

Ὑποπλάκιῳ iv. 311.
Ὑπόστερος iv. 220.
Ὑποτροπὸς iii. 241.
Ὑποσταχύοιτο iii. 421.
Ὑπόστροφον iv. 318.
Ὑπόστημα iii. 537.
Ὑποτιμήσιως iv. 254. 265.
Ὑποφαίσεις iv. 16.
Ὕραξ iv. 60.
Ὑσδεῖ iii. 306.
Ὑσπληγα iii. 337.
Ὑστεροβουλία iv. 276.
Ὑφεῖς iii. 515.

Φ.

Φαῖ iv. 329.
Φαικασὶον iv. 335.
Φαινολὶς iii. 306.
Φάκελον iv. 145.
Φάκος iv. 320.
Φάλαι iv. 56.
Φαλαρὸς iii. 338.
Φαλλὸς iv. 274.
Φανὸν iv. 119. 121.
Φάρη iii. 510. iv. 321.
Φαρικὸν iv. 76
Φαρμάσσων iii. 245. iv. 194.
Φάρος iii. 451.
Φαρῦν iii. 499.
Φάρυγξ iii. 270.
Φασσοφόνῳ iii. 288.
Φαυλίστρια iv. 334.
Φαύλον iii. 382.
Φαύλως iv. 119.
Φελλαντὰς iii. 471.
Φελλεὺς iv. 295.
Φερέα iii. 303.
Φερέγγυος iii. 508.
Φερμὶα iv. 286.
Φεψαλὺξ iv. 120.
Φήνη iii. 397.
Φῆρες iv. 48.
Φίαρον iv. 61.
Φιβαλὲα iv. 121.
Φιλημης iv. 345.
Φιλητὴς iii. 429. iv. 134.
Φιλόκαλια iv. 28.
Φιλοχρινεῖν iii. 428.
Φιλομηίδης ibid.
Φιλονείκος iii. 344.
Φιμοῖ iii. 362.
Φλέος iii. 333.
Φλέω iii. 533.
Φλιδῶσα iv. 43.
Φλίψεται iii. 347.
Φλύσασα iv. 64.
Φόβη iii. 398.
Φοινίκια iv. 271.
Φοινὶξ iii. 354.
Φοιτῶν iii. 261.
Φοιτῶντα iii. 228.
Φορβάδες iv. 66.
Φορβαίαν iii. 374.
Φόρμη iii. 469. 560.
Φορτὸν iv. 316.
Φορτικὰ iv. 313.
Φορύνετο iii. 247.
Φραδαιὸν iii. 381.
Φραδὴ iii. 356.
Φρενήρης iii. 476.
Φρενῶν iii. 213.
Φρίκα iii. 372.
Φρίκη ibid.
Φριμάσσεται iii. 297.
Φρόνιν iv. 32. 134.
Φρύαται iii. 297.
Φρυγίον iii. 472.
Φρυκτὸς iv. 141.
Φρυκτωρία iii. 359. 535.
Φρῦνος iv. 307.
Φυκὸς iv. 145.
Φυλακὴ iii. 278.
Φύλη iii. 471.
Φυλιστιεῖμ iv. 294.
Φυλλὶς iv. 63.
Φῦμα iii. 486.
Φύσει iv. 99.
Φυταλμίος iii. 396.
Φῦ χειρὶ iii. 346. 460.
Φωρίον iv. 12.
Φῶς iii. 480.
Φώτιγξ iv. 332.

EMEND. HESYCH.

Χ.

Χαῖα iv. 65.
Χαλάζα iii. 519.
Χαλαργὺς iii. 240.
Χαλαρὼν iii. 520. 538.
Χαλαστραίων iii. 538. iv. 299.
Χαλεσιν iv. 160.
Χάλις iv. 29. 73.
Χαλῆκες iii. 395. iv. 251.
Χαλκὴ iv. 39.
Χαλκὶς iv. 82.
Χαλχίον iv. 236.
Χαμύζει iv. 45.
Χαμαιτύπη iv. 288.
Χαραδριὸς iv. 72. 283.
Χασιὸς iv. 137. 160.
Χάσμα iii. 221. iv. 137.
Χαυλιοδόντα iii. 500.
Χειρωνάκτας iv. 90.
Χεισσται iv. 22.
Χελιδονίον iv. 56.
Χελύειν iv. 61.
Χεραδὸς iii. 305.
Χερνὴς iii. 416. iv. 92.
Χημὴ iii. 542.
Χηρωσαὶ iii. 268.
Χηρωσαὶς iii. 478.
Χητεῖ iv. 269.
Χίμαροι iv. 136.
Χίον iv. 223.
Χλευδὸν iii. 471.
Χλῆδος ibid.
Χλοία iii. 238.
Χλωρκὶς iii. 487.
Χλωρὸν iii. 302. 557.
Χλωρὸς iii. 302.
Χνάνει iii. 522.
Χνῦς iv. 181.
Χόες iv. 283.
Χοινικὴ iii. 439. 554.
Χοιράδες iv. 99.
Χοίριναι iv. 117.
Χολοβάφα iv. 47.
Χορδεύσαι iv. 9.
Χορτὸς iv. 15. 276.
Χρέμεδα iv. 157.
Χρεολυτήσων iv. 257.
Χρονίον iii. 428.
Χρὸς ἄσαι iii. 471.
Χύμος iv. 131.
Χύμων iii. 540. iv. 131.
Χυτραῖς iii. 264.
Χυτρίζειν iii. 515.
Χωρίαζεσθαι iv. 132.
Χῶρος iii. 535.

Ψ.

Ψαινύζειν iv. 38.
Ψάλις iii. 367.
Ψάλον iii. 395.
Ψάμμην iii. 454.
Ψαφαρὰ iv. 257.
Ψι iii. 320.
Ψίδη iii. 406.
Ψήνας iv. 257.
Ψῆφος iv. 188.
Ψήχει iii. 503.
Ψιθία iv. 63.
Ψίλιον iv. 294.
Ψιττία iii. 536.
Ψίχαι iii. 345. iv. 232.
Ψόα iii. 547.
Ψοφοειδῶς iii. 361.
Ψυχὴ iv. 54.
Ψυχοῤῥαγεῖ iii. 365. iv. 324.
Ψύχρος iii. 506.
Ψωμίει iii. 311.

Ω.

Ωγην iii. 395.
Ωγμος iv. 106.
Ωγύγιε iii. 505.
Ωδε iv. 258.
Ωκιστον iv. 304.
Ωμάδιον iv. 197.
Ωμόλια iv. 329.
Ωνθυλευμένον iii. 516.
Ωνίως iv. 247.

INDEX.

Ωνον iii. 464.
Ωπλαι iv. 95.
Ωραῖα iii. 526.
Ωραὶ ibid.
Ωράτα iii. 528. iv. 116.
Ωρία iii. 531.
Ωριμὸν iii. 526. iv. 110.
Ωρωνὰ iii. 530.
Ω· τυμπανὰ iii. 528.
Ωτος iv. 182.
Ωχλεῖ iii. 534.
Ωχρὰς iii. 267.
Ωχρίας iv. 310.

INDEX SCRIPTORUM

QUI

IN HIS EMENDATIONIBUS

EMENDANTUR VEL ILLUSTRANTUR.

ABreſchius not. Vol. iii. Pag. 69. iv. 281.
Achæus Eretrienſis em. i. 162. [iv. 444.]
—— in Alcmæon. Satyr. em. ii. 476.
—— in Irid. Satyr. em. ii. 444.
—— in Lino em. ii. 470.
—— ἐν Μοίραις em. ii. 525.
—— in Omphal. Satyr. em. ii. 552.
Achilles Tatius em. ii. 62 n. iii. 236.
———— expl. ii. 223.
Addæus em. ii. 241. iii. 31.
Ælianus em. i. 147. 286. 356. 396 n. ii. 91. 155. 244. 324. 571. iii. 91. 105.
—— expl. i. 30 n. ii. 32 n. 116. 382. 388.
—— vind. i. 275 n.
Æliano Frag. adjud. i. 321. 356. iii. 69. 92. 157.
Ælius Gallus em. ii. 519.
Æneas Tacticus em. i. 439.
Æſchines em. i. 340. 467 n. ii. 354. iii. 57 n. 95 n. 219. 274. iv. 253.
—— expl. iii. 35.
—— vind. i. 280 n. ii. 619 n.
Æſchines Socraticus em. i. 123. iii. 18.
Æſchylus in Agamemn. em. iii. 557. iv. 102.
—— in Choeph. em. iv. 104.
—— ἐν Δαναΐσιν em. ii. 295.
—— in Eumen. em. ii. 68 n.
—— ἐν Θαλαμοποιοῖς em. iv. 374.
—— ἐν Κήρυξι em. ii. 166.
—— in Leon. Satyr. em. ii. 555.
—— in Myrmidon. em. ii. 14.
—— in Niobe em. i. 443. ii. 478.
—— in Perſ. em. iv. 353.
—— in Prometh. em. i. 94. iii. 365. 562. iv. 88. 89. 92.
—— expl. iv. 88.

Æſchylus

INDEX

Æſchylus ἐν τῷ περὶ Παροιμιῶν em. ii. 14.
——— in Sep. ad Theb. em. iii. 12.
——— apud Antig. Caryſt. em. iii 135.
——— apud Athenæum em. ii. 571. iii. 75. [iv. 477.]
——— [apud Plutarch. em. iv. 490.]
——— apud Grotium em. iii. 493.
Æſchyli Schol. em. i. 406.
Agathias em. i. 80. 87. 461. ii. 174 n. 216. 257 446. iii. 38. 66. [iv. 500.]
Alcæus Comicus em. iii. 16. iv. 236.
Alcæus Lyricus em. iii. 177. iv. 293.
Alcinoi Interpres not. iii. 510.
Alciphron em. i. 299. ii. 316. 350. 579 n.
——— expl. ii. 550. 579. iii. 84.
Alcman em. iii. 385.
Alexis Comicus em. i. 26. 397. ii. 142. 160. 286. 346. 593. iii. 79. 490. iv. 243. 373. [503.]
Amipſias Comicus em. iv. 239.
——— vind. i. 300.
Ammonius em. i. 141. ii. 133. 449. iv. 291. 294.
Amphis Comicus em. i. 407. iv. 243. [477.]
Anacreon em. ii. 624. iii. 113. 408. 426. iv. 225.
Anaſtaſius em. iv. 135.
Anaxandrides Comicus em. i. 10. 205. iii. 79. iv. 364. [500.]
Anaxilas em. ii. 426. iv. 401.
[Anaxippus em. iv. 505.]
Andocides em. iv. 405.
Anthippus Comicus em. iii. 170. 171. [iv. 505.]
Anthologia Latina em. ii. 200.
Antigonus Caryſtius em. ii. 521 n. iii. 135.
Antimachus em. iv. 204.
Antipater Sidon. em. i. 242. ii. 48. 101. 120. 160. 491. iii. 139. 180.
Antiphanes Comicus em. i. 15. 173. ii. 230. 472. iii. 79. 121. 176. iv. 234. 372. 385. 387. [501.]
——— expl. iii. 16 n.
——— vind. iii. 97.
Antiphanes Tragicus em. ii. 436.
——— Epigram. em. ii. 278.
Antiphilus em. i. 298. ii. 595.
Antiq. Aſiat. vind. iv. 412.
Antiſthenes em. iii. 46 n.
Antoninus Liberalis em. iv. 170.
——— expl. iv. 169.
Antoninus (Marcus) em. i. 66. 134. iii. 91.
Apollodorus Caryſtius em. i. 156.
Apollonides em. ii. 88. 164.
Apollonius Rhodius em. iii. 324.
——— ἐν Κανόνι em. ii. 556.
——— expl. iii. 335. 336.
Apollon. Schol. em. i. 233.
Apollonius Hiſt. Mirab. em. ii. 326 n.
——— in Lex. Homer. em. iii. 24.
Apoſtolius em. ii. 138.
Appianus em. i. 74. 427 455. iii. 464. iv. 345.
Apuleius em. i. 274. ii. 559. iii. 102.
Araros Comicus em. i. 44. ii. 141.
Aratus em. iv. 363.
Arati Schol. em. iii. 501.
Archeſtratus em. ii. 520.
——— expl. ii. 553 n.

Archias

Archias em. ii. 100. 551.
Archilochus em. i. 319. 348. iii. 386. 509.
Archippus Comicus em. iii. 37. 51.
Argentarius em. iii. 125.
Ariſtænetus em. ii. 568. iii. 346.
Ariſteas em. iv. 270.
Ariſtias Satyrographus em. ii. 478.
Ariſtides em. i. 308. iv. 287. 292.
——— vind. iv. 297.
Ariſtocles em. ii. 310 n.
Ariſtodicus em. ii 267. iii. 49.
Ariſtomenes Θεροποιὸς em. iii. 95.
Ariſtophanes em. i. 116 n. ii. 377. iii. 450. iv. 39. 362. 363. 376. 386.
——— in Acharn. em. i. 359. ii. 176. iii. 201.
——— expl. i. 40. 42. ii. 344.
——— Æoloſicon. em. i. 14. 15. 17. ii. 566.
——— Avib. em. i. 21. 191 n. ii. 29. 71. 171. 418. iii. 166. iv. 125. [436.]
——— [vind. iv. 436.]
——— Babylon. expl. i. 86.
——— Centaur. em. iii. 161.
——— Cocalo em. ii. 93. 94. iv. 375.
——— in Dædalo em. ii. 313. iv. 142.
——— Δαιδαλεύσι em. i. 46 n. ii. 276. 369. iv. 396.
——— Δαναΐσιν em. iii. 177.
——— Δὶς ναυαγῷ em. iii. 9.
——— Δράμασιν em. iv 393.
——— Eccleſ. em. i. 187. 200. 423. ii. 76. 147 n. 276. 373.
——— expl. ii. 168.
——— Equit. em. i. 178. ii. 170. 193. 302. 311. 336. iii. 87. 142. iv. 115.
——— expl. ii. 577. iii. 85.
——— vind. i. 280.
——— Γῆρα em. ii. 83.
——— Γηρυτάδῃ em. ii. 346. iv. 388.
——— Γλαύκῳ em. iv. 366.
——— Lemniis em. iii. 200.
——— Lyſiſt. em. i. 24. 140. 252. 426. ii. 52 n. 59. iii. 12. 118. 147. 167.
——— Nub. em. i. 45. 179. 466. ii. 217. 366. iii. 82. 156. 513. iv. 284. [446.]
——— expl. iii. 324.
——— ἐν Ὀλκάσιν em. iii. 85.
——— Pac. em. ii. 266. iii. 152. [iv. 488. 496.]
——— expl. ii. 343.
——— Plut. em. i. 466. iii. 535.
——— expl. i. 98. 269. ii. 328.
——— vind. iii. 62.
——— Ranis em. i. 119. 350. iii. 518. [iv. 488.]
——— expl. iii. 517.
——— ἐν Σκηνὰς καταλαμβ. em. iv. 376.
——— ἐν Στρατιώτῃ em. iv. 380.
——— Tageniſt. em. iii. 162.
——— Theſmoph. em. i. 166. 180. 363. 437. ii. 69. 107. 152. 443. 611. iv. 50.
——— expl. ii. 352.
——— Theſmoph. Secund. em. ii. 55.
——— ἐν Τριφάλητι iv. 398.
——— in Veſp. em. i. 116 n. 172. 175. 401. ii. 179. iii. 165. iv. 123.
——— ἐν Ὥραις em. iv. 370.
——— [Frag. em. iv. 435.]
Ariſtophanes apud Athenæum expl. i. 38.

Ariſtophanes

Ariſtoph. apud Schol. Theocrit. em. iii. 174.
Ariſtoph. Schol. ad Acharn. vind. ii. 175.
——— em. iv. 121.
——— ad Av. em. i. 328. ii. 170. iii. 547. iv. 113. 126. 130.
——— ad Eccleſ. em. iv. 129.
——— vind. i. 459.
——— ad Equit. i. 37. 153. iii. 546. 549. iv. 108. 110. 114.
——— ad Lyſiſt. em. i. 338. 351. 447. iii. 328. iv. 129.
——— ad Nub. em. ii. 207. 279. iii. 45. 52. 163.
——— ad Pac. em. iv. 126.
——— ad Plut. em. i. 98. 333. 359.
——— expl. ii. 54.
——— vind. iv. 127.
——— ad Ran. em. iii. 517. 528. 529.
——— ad Veſp. em. iv. 123. 124. 411.
Ariſtophani Frag. adjud. ii. 22.
Ariſtoteles em. ii. 227. iii. 232.
Arnaud not. iii. 272. 316.
Arrianus em. i. 75. 353. iv. 317.
Artemidorus em. i. 313. ii. 375 n. 543 n. 585. iii. 73 n. [iv. 482.]
——— expl. i. 440.
Aſclepiades em. i. 289. 375. ii. 321.
Aſclepiodotus em. ii. 183.
Askew (Antonius) laud. ii. 486.
Athenagoras em. ii. 470.
Athenæus em. i. 14. 15. 26. 38. 43. 51. 54. 96. 105. 205. 212. 358. 359 n. ii. 94. 152. 227. 477. 480. 508 n. 535. 552. 623. iii. 84. 110. 193. iv. 237. 309. 389. [474. 490. 492. 494.]
Athenæus expl. i. 42 n. 375 n. 519 n. iii. 43. iv. 389.
——— vind. ii. 189 n. 602. [iv. 438.]
Auctor, neſcio quis, apud Suidam em. i. 314. 315. 327. 337.
——— ſuppl. i. 135.
Auctor de Mundo em. iv. 163.
Auctor Maccab. em. ii. 57.
Auctor Peripli Eux. em. iv. 5.
Aulus Gellius em. ii. 140.
Automedon em. iii. 201.
Avienus em. ii. 618.

B.

Babrius em. i. 102. 178. 185. 242. 305. 436. ii. 19. 65. 76. 128. 166. 191. 253.
Barneſius not. i. 172 n. ii. 384. 489.
Baſilius Patricius em. ii. 398.
Baſſus em. ii. 228.
Bato Comicus em. ii. 207.
Bentleius (Richardus) laud. i. 26. 460 n. ii. 510. 529. 611. 628.
——— not. i. 130. ii. 44. 92. 101. 289. 367. 369. 402. 447. 452. 475. 509. 520. 529. 535. 549. 573. 578. iii. 192. iv. 13.
Berglerus (Stephanus) not. ii. 578. iii. 69 n.
Bion em. ii. 569. iii. 297. iv. 231.
Bochartus (Samuel) not. ii. 609.
Boiſius (Lambertus) laud. i. 420. ii. 450.
Boiſius (Joannes) not. ii. 290.
Brodæus notat. ii. 20.
Brunckius laud. i. 70 n. 464 n. ii. 101 n. iii. 126 n.
——— not. i. 58 n. 386 n. 423 n. iii. 124 n. 148 n.
Bryan. laud. ii. 105 n.
——— not. ii. 355 n.

Burma-

Burmannus (Petrus Secundus) laud. ii. 599.

C.

Calaber (Quintus) em. iii. 243. 252. 267.
——— expl. iii. 258. 261.
Callias Comicus em. ii. 153.
Callimachus em. i. 359. 371. ii. 24. 75. 77. 124. 192. 197. 253. 254. 255. 256. 283. 291. 333. 447. 458. 459. 460. 522. iii. 92. 182. 301. 311. 470. 499. iv. 45. 141. 187. 304. [485. 489.]
——— expl. i. 268. 410. ii. 573. iv. 58. 66.
——— vind. iii. 40.
Callimachi Schol. em. iii. 310. iv. 21. 43.
Callimacho Frag. reſtit. iii. 116.
Calliſtratus em. iv. 223.
Candidus Hiſtor. em. ii. 221.
Canterus laud. iv. 363.
Caſaubonus (Iſaacus) laud. i. 307.
——— not. i. 15. 34 n. 51. 124. 321 n. 373 n. 400. 414 n. 551 n. ii. 26. 441. 470. 480. 512. 530. 535. 617. 622. iii. 75 n. 171. 201.
Chamæleon em. iii. 85.
Charito Aphrodiſ. em. i. 401 n.
Chionides em. iv. 386.
Chiſhullus (Edmundus) not. ii. 553.
Cicero em. ii. 582. iv. 5.
——— vind. ii. 604.
Cilliactor em. iii. 44.
Claudianus em. ii. 612.
Clearchus ΠΕΡΙ ΖΩΩΝ em. i. 416.
Clearchus Solenſis apud Athenæum em. iii. 131.
——— expl. ii. 502.
551 n.
Clemens Alexandrinus em. i. 370 n. ii. 544. 565. iii. 471.
——— vind. ii. 56. 508.
Clem. Alexand. Schol. em. i. 392.
Clericus (Joannes) not. ii. 115 n. 547.
Corinna em. et expl. ii. 35 n.
Cratinus em. i. 77. 212. 347. 438. ii. 129. 232. 262. iii. 29. 53. 57. 391. 445. 446. iv. 371. 382. 383. 394. 400.
——— expl. iii. 201.
Crates Comicus em. i. 332. iv. 390. 406.
Crinagoras em. i. 241. ii. 483. iii. 26.
——— expl. ii. 21.
Curtius (Quintus) em. ii. 392.

D.

Damaſcius em. i. 121. 141. 316. 376. 385. ii. 30. 109. 118. 182. 239. 324 n. iii. 194.
——— expl. ii. 324 n.
Daviſius (Joannes) not. ii. 605.
Daweſius not. i. 191 n. iii. 118. iv. 284.
Demagetus em. iii. 22.
Demetrius Phalereus em. i. 307. ii. 185. iii. 76. 155.
——— expl. i. 244 n.
Democritus Chius ii. 379.
Demoſthenes em. i. 63. ii. 133. 203. 334. 354. 360. iv. 178.
——— expl. iii. 152 n.
——— vind. ii. 361. 498.
Dinarchus em. i. 127.
Dio Caſſius em. i. 29. 35. 132. 211. 453. ii. 31.
——— not. i. 55.
Dio Chryſoſtom. em. i. 121 n. 132 n. 153 n. 258.

Dio

Dio Chryſ. expl. i. 42 n. 380 n.
——— vind. i. 332.
Diocles em. iii. 101. iv. 236. [502.]
Diodorus Siculus em. i. 76. 174. ii. 205. 310. 625 n.
Diogenes Laertius em. i. 198, 300. 334. 345. 370. ii. 123. 154. 326. 353. 355 n. 610. iii. 128. [iv. 447.]
——— expl. i. 131 n. ii. 325. 353.
——— vind. ii. 417.
Diogenianus em. ii. 74.
Dionyſius Alexand. laud. i. 134.
Dionyſius Halicarn. em. i. 48. 377. ii. 34. 37. 355 n. iii. 60. 152. 330.
——— expl. i. 195. iii. 159.
——— vind. i. 401.
Dionyſius Longinus em. i. 338. ii. 78.
Dionyſius in Epigram. em. iii. 183.
Dionyſius Tragicus em. i. 136.
Dioſcorides em. ii. 511. 513. 516. 517. iii. 50.
Diotimus em. i. 259. 374.
Dioxippus Comicus em. i. 360.
Diphilus Comicus em. i. 310. ii. 303. 327 n. 564. iv. 384. 386.
Dodwellus (Henricus) not. ii. 620.
D'Orvillius not. i. 232 n. 361 n. 401 n. 420. ii. 460. 550. iii. 107.
Doſſiades em. iv. 250.
Duportus (Jacobus) not. i. 124.
Du Soul (Moſes) not. i. 16 n. 97 n. 173. ii. 101 n. 411. 550. 617 n.

E.

Empedocles em. iv. 48.
Ennius em. ii. 195.
Epicharmus em. i. 156. 307. 418. ii. 312. iii. 193.
Epicrates Comicus em. i. 193. iii. 493.
Epigram. em. i. 19. 20. 25. 28. 70. 93. 94. 198. 213 n. iv. 5. 147. 162. 200.
Epigramma Pocockianum em. ii. 462. iii. 123.
Eratoſthenes expl. iii. 336.
Erinna em. ii. 293.
Erneſtus not. i. 58 n. 462. ii. 313. 575. iii. 40.
Erotianus em. iii. 128. iv. 338.
Erycius em. i. 442. iv. 306.
Eſaias vind. ii. 234.
Etymol. Mag. em. i. 82. 94 n. 319. 352. 358 n. 392. 394. ii. 339. iii. 57. 67. 193. 549. iv. 195.
Euagrius expl. ii. 397.
Evanthius em. ii. 136.
Eubulus Comicus em. ii. 538. iii. 73. 74 n. 197. iv. 40
——— expl. iii. 98.
——— in Cercop. em. iii. 72.
Eubulus Κύτλιος iii. 71.
Euhemeri Sacra Hiſt. ii. 459.
Eunapius em. ii. 58. 181. 455. iii. 478. 480. 520.
Eunapio Fragm. adjud. i. 411.
Euphantus em. ii. 31.
Euphorio em. ii. 84.
Euphorio Chalcidenſis. Pec-rorum amator. ii. 606.
——— in Epigr. em. ii. 606. 608.
Euphorioni verſus nonnulli re-ſtit. ii. 604.
Euphron em. iii. 77. [iv. 499.]
Eupolis Comicus em. i. 31. 165. 391 n. ii. 67. 399. iii. 137. 198. 238. iv. 123. 285. 288. 364. 370. 374. 382. 389. [460. 467.]
Euripides in Ægeo em. i. 115.

Euripides

Euripides in Æolo em.iii.143.
———Alcmæon. em.ii.11. 46.
———Andromach. em.iv. 343.
———Andromed. em. iii. 25.
———Autolyc. iv. 399.
———Bacchis em. i. 117.
———Belleroph. em.iii.165.
———Creſſis em. iii. 178.
———Cyclop. em. ii.269. [iv. 476.]
———ἐν Κρησὶ em. ii.549.
———Elect. em. ii. 384.
———Erecth. em. i. 53.
———Euryſth. Satyr. em. iv. 394.
———Hecub. em. i. 191.
———Helen. em. ii. 16. 450. [iv. 450.]
———Herc Fur. em.i.71. ii. 45.
———Hippolyt.em.i.249.
——————vind. iii. 86.
———Ino expl. iv. 240.
———Ion. em. ii. 300.
———Iphig. in Aul. em.i. 413. ii. 566.
———Iphig. in Taur. em. i. 430.
———Medea vind. i. 65.
———Melanip. em. ii. 37.
——————expl. i. 447 n.
——————vind. i. 413.
———Meleagro em. ii. 512 n.
———[Oreſt. def.iv.503.]
———Phœniſ. em. i. 414. iv. 345.
———Philoct. em. iii.315.
———Rheſo em.i.71.251.
——————expl. ii. 42. 370.
———Siſyph. em. i. 227. ii. 371. 372 n.
———Supplic. i.234.456. 457. ii. 37. 157. 258. 259. 260. 261. 303. [iv. 461.]
Euripid. in Troad. em.i.265.
———[Fragm. em.iv.460. 466. 490. 497. 503.]
———apud Stobæum em. iii. 143.
Eurip. Schol. em. ii. 256. iii. 13. iv. 271.
Eurydice in Epigr. em.iv.324.
Euſebius em. i. 194 n.
Euſtathius em. iii. 436.

F.

Faber (Tanaquillus) laud. i. 423.
——— not. i. 424.
Florens Chriſtianus laud. ii. 562.
Fronto em. iii. 192.
Furius Bibaculus em. ii. 214.

G.

Galenus vind. iv. 201.
Galeus (Thomas) laud.i.307.
Gatakerus (Thomas) laud. i. 156.
——— not. ii. 13.
Gloſſæ Nomicæ em. i. 296.
———Vet. em. i. 144.
Grævius not. iii. 476. 541.
Gronovius (Jacobus) vind. ii. 500.
——— not. i. 101. 139 n. 312.
——— laud. ii. 221 n.
Grotius (Hugo) not. i. 34. 173. 413. ii. 401. 549.
Guyetus not. iii. 211.

H.

Haræus (Franciſcus) laud. ii. 620.

Harduinus not. iv. 336.
Harmodius Lepreates em. ii. 363.
——— vind. ii. 364.
Harpocration em. ii. 72. iii. 172. 443. 454. 464. 518. iv. 402. et ſeq. [457.]
——— vind. ii. 466.
Havercamp. not. iv. 259. 260.
Heathius (Benj.) laud. i. 381. 390. ii. 394.
——— not. ii. 465.
Hedylus em. i. 384. ii. 434. iii. 113.
Hegeſippus em. i. 394.
Heinſius (Nicolaus) laud. i. 217.
——— not. iii. 211.
Hemſterhuſius (Tiberius) laud. i. 9. 81. 315.
——— not. ii. 507. iv. 238. 240. 350. 383. 385. 389. 392. 397.
Heniochus Comicus expl. ii. 35. iii. 495. iv. 33.
Hephæſtio em. i. 168. iii. 417.
Hephæſt. Schol. em. iii. 426.
Heraclides em. ii. 255. iii. 499.
——— expl. i. 364.
Hermippus Comicus em. i. 256. ii. 472 n. 482. [iv. 445. 489.]
Herodianus (Ælius) em. i. 450.
Herodotus em. i. 302 n. ii. 28. 112. 200. 216. 236. 390. 492. 495. 496. 497. iii. 237. 257. 498. 502. 504. 505. 507 bis.
——— vind. i. 101. ii. 33. 326.
Herodoti Interpres not. iii. 498. 502. 508.
Heropythus em. ii. 333.
Heſychius em. i. 24. 28. 49. 52. 146. 190. 304 n. 311 n. 319. 332. 347. 352. 355. 383. 405. 406. 410. 419. 461 n. 462. ii. 47. 53. 57. 69. 122. 137 bis. 164. 167. 172. 235. 247. 260. 280 n. 336. 341. 342. 355 n. 359. 369. 395. 421. 434 n. 465 n. 467. 469. 473. 474. 480. 481. 482. 524. 525. 526. 528 n. 532. 533. 534 n. 536. 544. 545. 554 n. 557. 567. 607. 614. 621. iii. 40. 67. 167. 187. 190. 193. 209 et ſeq. [iv. 455. 460. 466.]
Hierocles em. i. 101.
Hieronymus Rhodius expl. iii. 63.
Hippocrates em. iii. 464. iv. 276.
Hipponax em. ii. 521 n. 532. 554. iv. 49. 243.
Homerus em. i. 229. 241. 345. ii. 97. 489. iii. 29. 67. 184. 326. 355. 394. 401. 557. iv. 210. 323.
——— expl. i. 311. iii. 332.
——— vind. i. 217. ii. 257.
Homeri Schol. em. i. 319. ii. 625 n. iii. 82.
Homeri Vitæ Auctor em. i. 295. iii. 222.
Homeri Interpres not. iii. 418. 424.
Horatius em. ii. 539.
——— expl. i. 122. ii. 573. iii. 189. iv. 139.
Hudſonus (Joannes) not. iii. 25.
Huetius (Petrus Daniel) laud. ii. 490.
Hutchinſonus (Thomas) not. i. 310. 320. ii. 80.
Hyperides em. iii. 74. iv. 386.

I.

S. Jacobus expl. ii. 16.
Jamblichus in Babyl. em. i. 335. 336. ii. 7.

Jamblichus in Pythag. em. ii. 124 n. 437. 442. iv. 198.
——— vind. ii. 439. 440. 442.
——— in Protrept. em. iv. 284.
Ibycus em. ii. 515 n. iii. 560.
Ignatius em. iv. 28. 148. 155. 156.
——— expl. iv. 149.
S. Joannes em. i. 427.
——— expl. ii. 247.
Io Chius in Agamemn. expl. ii. 530.
——— Argivis em. ii. 532.
——— Elegis em. ii. 537.
——— Ἐπιδημίαις em. ii. 541.
——— Omphala expl. et vind. ii. 535.
——— Phœniſſ. em. ii. 536.
——— ἐν Χίῳ Κτίσει em. ii. 542.
——— apud Plutarch. em. i. 174.
Ioni Chio verſus nonnulli reſtituti em. ii. 547.
Jonſius (Joannes) laud. ii. 379.
Jortin (Joannes) not. iv. 50.
Joſephus em. i. 59. 188. ii. 143. iv. 253. 257. 259. 260. 262. 263. 264.
——— expl. iv. 255. 256.
——— vind. iv. 258.
Julianus em. i. 45. iii. 56. 58. 62. 198. [iv. 498.]
Juvenalis em. iii. 383.

K.

Kuhnius not. iv. 237. 369. 375.
Kuſterus laud. ii. 410.
——— not. ii. 437. 439. 440. 441. 528. iii. 20. 45. 71. 100. 110. 161. 164. iv. 168.

L.

Lactantius em. ii. 620.
Leonidas em. i. 368. ii. 163. 299. 317. 483. 484. 568. iv. 199. 339.
Leopardus laud. iv. 372.
Lexicon MS. Coiſlin. em. ii. 141.
Lexicon περὶ πνευμάτων em. iv. 289. 294.
——— Sangerman. em. iii. 18.
Libanius em. ii. 167. 257. 338. 568 n. iii. 37. 107. 130. 159. iv. 177. 179.
——— expl. i. 17 n.
——— vind. iv. 414.
Lipſius not. i. 426.
Livius em. iii. 151.
Longinus em. iv. 169. 172.
Longus em. i. 92. ii. 358. 502 n. iii. 294. iv. 182. 224.
S. Lucas em. i. 59. ii. 239 n.
——— expl. ii. 105. 431.
——— Act. Apoſtol. em. i. 161 n. ii. 189. 190. 273. 289.
Lucianus em. i. 320. ii. 81. 187 n. 392. 416 n. iii. 149. 244. 311. 313. 319. 342. 475. 476. 541. iv. 106. 132.
Luciani Schol. em. i. 233. iii. 218. 219. 246. 252 bis. 266. 477. 478. 486. iv. 60.
Lycippus em. iii. 487. iv. 395.
Lycophron em. ii. 277.
Lycurgus em. ii. 437.
Lyſias em. i. 45. 377. ii. 131. 359. iii. 234. iv. 204.

M.

Macedonius em. iii. 26.
——— expl. ii. 40. 345.
Macho Comicus apud Athenæum em. i. 106.
——— expl. i. 349.
Macrobius em. iii. 19.
Mæcius (Quintus) em. ii. 423. 425.

Malala

Malala em. iii. 531.
Manetho em. iv. 300.
Manilius em. ii. 611.
Mann (Nicolaus) not. ii. 235.
S. Marcus em. i. 182. 330.
Marinus in Vita Procli expl. i. 293.
Marklandus laudat. i. 12. 218.
——— vind. ii. 304 n.
Marmor Mileſium expl. ii. 553.
Marmor Sigeenſe expl. ii. 367.
Martianus Capella em. ii. 297.
Martyr. Polycarp. em. iv. 155.
S. Matthæus em. ii. 75.
——— expl. i. 189. 428. ii. 575. iii. 361.
——— vind. iv. 50.
Mauſſacus not. iv. 377.
Maximus apud Fabricium em. ii. 525 n. iv. 210. 212.
Maximus Tyrius em. i. 278. ii. 304. 305. iii. 274. 387. 389. 403. 404.
——— expl. iv. 133.
——— vind. iii. 393. iv. 411.
Meleager em. i. 339. 361. 362. ii. 188. iii. 110. 168.
——— expl. ii. 459 n. 521 n.
Menagius (Ægidius) laud. ii. 588.
——— not. ii. 355 n. 610. iii. 71. 477.
Menander Hiſtor. em. ii. 82. 386.
——— ſupplet. ii. 357.
Menander Comicus em. i. 35. 68. 206. 282. 304. ii. 385 n. iii. 112. 152. 428. 433. 469. 521. [iv. 435. 464. 471. 478. 486. 487.]
——— expl. iii. 192. 486.
——— vind. ii. 276.
Menander apud Porphyrium em. ii. 149.
——— apud Stobæum em. ii. 455.
Menander apud Strab. em. ii. 453.
——— ἐν Γεωργῷ em. ii. 454. 455.
——— ἐν Θρασυλέοντι em. iv. 407.
——— ἐν Καρχηδονίῳ em. ii. 384.
——— ἐν Μισογύνῃ em. ii. 523. iv. 405.
——— ἐν Μισουμένῳ em. ii. 445.
——— ἐν Παιδίῳ em. iv. 400.
——— ἐν Σικυωνίῳ em. ii. 35.
——— ἐν Ὑποβολιμαίῳ em. ii. 44. 449. 450. 451. 452.
Menandro verſiculi nonnulli reſtituti ii. 445.
——— expl. iv. 193.
Meurſius (Joannes) not. ii. 481. 602.
——— laud. i. 349.
Mœris em. iii. 216. 266. iv. 289. 290. 408 et ſeq.
——— vind. i. 74.
Morell. not. i. 42 n.
Moreti Auctor em. ii. 106.
Moſchus em. iii. 436.
Muretus laud. i. 218.
Muſæus em. iii. 55.
Muſgrave (Sam.) laud. i. 114.
Myrinus em. ii. 337.
Myro em. i. 236.

N.

Nauſicrates Comicus em. ii. 270. [iv. 477.]
Nemeſius em. i. 262 n.
Nicander em. ii. 364. iii. 277. 358. iv. 48. 51. 52. 55. 59. 62. 64. 67. 75. 77. 78. 81.
——— expl. ii. 277.
Nicandri Schol. em. iii. 330. iv. 36. 37. 38. 44. 46. 48. 50. 52. 53. 54. 56. 59. 62. 63. 69. 70. 77. 81. 82.

Nicarchus

Nicarchus em. i. 407. ii. 428.
Nicænetus em. ii. 424.
Nicochares ἐν Ἡρακλεῖ em. iv. 371.
Nicol. Damaſcenus em. ii. 205.
Noſſis em. ii. 137.
——— expl. iv. 146.

O.

Olearius not. i. 211. 343. 432. ii. 20. 465. iv. 201.
Ophelio Comicus em. i. 459.
Oppian. em. iii. 430. iv. 32.
——— vind. iii. 559. iv. 22.
Oppiani Schol. em. iv. 24. 26. 27. 30.
——— not. iv. 32.
Origen em. i. 294 iv. 183.
——— vind. iv. 181.
Origines em. ii. 271.
Orpheus em. i. 216. ii. 95. 96. 97. 215. 294. iii. 396.
——— in Argonaut. em. iii. 55 n.
——— de Lapid. iii. 55. 561.

P.

Palladas em. i. 366.
Palmerius (Jacobus) laud. ii. 467.
——— not. ii. 26. iii. 389.
Parthenius em. iv. 169.
D. Paulus ad Roman. expl. i. 333. iii. 128.
——— ad Corinth. em. i. 37. ii. 62. 626.
——— expl. ii. 510. iii. 202.
——— ad Coloſſ. em. i. 302.
——— ad Timoth. em. i. 378. 448. ii. 123.
——— ad Hebræos em. ii. 628.
——— vind. i. 386.
Paulus Silentiarius em. ii. 357 n. 402. iii. 188.
——— expl. ii. 18 n.
Pauſanias em. ii. 38. 183. 469. iii. 195. [iv. 455.]
——— vind. i. 196 n.
Pauw not. i. 21 n. 420. iii. 253. 272. iv. 5.
Pearſonus (Joannes) not. i. 159. ii. 135. 419.
Perſes em. ii. 144.
Phalæcus em. iii. 14. 112.
Phanias em. i. 271. ii. 210. 331. 427. 560. iii. 119.
——— expl. i. 271.
Pherecrates Comicus em. i. 64. 80. 358. ii. 72. 328. 371. 554. iv. 371. 395. 400. [481.]
——— expl. iv. 371.
Pherecrates Thalaſſa em. i. 51.
Philemo Comicus em. i. 264. ii. 194, 270.
Philetærus Comicus em. i. 33. ii. 61.
Philippides em. iv. 242.
Philippus em. i. 231. 303. 433. 434 n. ii. 488. 591.
Phile vind. iv. 275.
Philo em. i. 35.
Philodemus em. i. 238. 395. ii. 147. 188. 218. iii. 132.
Philoſtratus em. i. 13. 132. 164. 279. 343. 391. ii. 58. 79. 134. 159. 251. iii. 203. iv. 217. 218. 220. 221. 222. 225. 226. 227. 228. 229. 397. 398.
——— expl. i. 202. 306. iv. 217. 219. 220. 224. 229.
——— vind. ii. 572. iv. 201.
Philyllius em. iv. 388.
Phlegon em. iv. 187.
Phœnix Colophonius em. ii. 42.
Phoroneus em. ii. 475.
Photius em. i. 158. ii. 200. 230. 557. iii. 16. 187. 549. iv. 174. 312. 352. [458. 470.]

Phrynichus Comicus em. i. 38. 403. ii. 402 iv. 376. [438.]
—— vind. iv. 429.
Phurnutus em. iii. 521. 534.
Phylarchus em. ii. 66.
Pierſonus (Joannes) laud. i. 217. ii. 114 n. iv. 338.
—— not. i. 71 n. ii. 41. 70. 95. 413. 414.
Pindarus expl. ii. 70.
Pindari Schol. em. ii. 11. 295. 317.
Piſides em. i. 145. 354. ii. 237.
—— expl. i. 145.
—— vind. ii. 493.
Pittacus em. ii. 595.
Plato Philoſophus em. i. 381. ii. 63. 231. 234. 382. iv. 413.
Plato Comicus em. i. 54. ii. 235. 309. iii. 39. iv. 384. 385. 401.
—— expl. i. 349.
Platonis verſiculus not. iii. 54.
Platoni frag. adjud. iv. 403.
Plato in Epig. em. ii. 322.
Plautus em. ii. 362.
Plauti Carchedonius em. ii. 385.
Plutarchus em. i. 34 n. 137. 138. 267 n. 287 n. 317 n. 353 n. ii. 109 n. 349 n. 413. 445. 454. 455 n. 459. 533 n. 534. 566. 592. iii. 22. 129. 144. 195. 218. 219. iv. 148. 301. 322. 330. 332. 353.
—— expl. i. 42 n. 173. ii. 324 n. 376. iv. 200.
—— vind. ii. 310 n. 416 n. iii. 495.
Pocockius (Ricardus) laud. ii. 182.
Poeta, neſcio quis, em. i. 352.
Polemo em. i. 247.
Pollux em. i. 17. 54. 74. 185. 309. 358. iii. 15. 101. iv. 231. 232. 235. 241. 245. 247. 359. et ſeq.
—— expl. iv. 368.
—— vind. iv. 211. 240. 244. 367.
Polyænus em. i. 438.
Polybius em. i. 53. 95. 194 n. 244. 266. 277. 355. 379 n. ii. 45. 85. 132. 201. 282. 399. iii. 47. 151. 491.
—— expl. i. 87 n. ii. 429. 510.
Polybii Interpres not. iii. 492.
Polybio frag. adjud. i. 18. 323. 400. 419. ii. 104 n. 307. 349. iii. 65.
Polyſtratus em. iii. 308.
Polyzelus Comicus em. iii. 57.
Pomianus em. ii. 588.
Porphyrius em. ii. 149. 403. 575. iii. 129. 220. 280. 286. iv. 336. [464.]
Portus (Æmilius) not. i. 10.
Poſidippus em. ii. 584. 585. 586. iv. 235.
Potterus (Joannes) vind. ii. 508.
Pratinas Satyrographus em. ii. 479. [iv. 488.]
Proclus em. ii. 580.
Procopius em. i. 127 n. 301. 393. 444. ii. 116. 211. iii. 88.
Propertius em. i. 36. 218. ii. 266. 267 n.
Proverbium Græcum expl. i. 208. 406 n.
Pſalm. em. iii. 537.
Pſellus em. iv. 131. 133. 200.
Pythag. Fragment. em. iii. 552.

R.

Reineſius (Thomas) not. i. 44. ii. 57.
Reiskius (Joannes Jacobus) not. i. 37 n. 271. 368. 387. 394. ii. 18 n. 145. 160. 420. 487. 512. 516. 517. 560. iii. 31. 38.

Reiskius

Reiskius laud. i. 34 n.
Rhianus em. iii. 125.
Ruhnkenius laud. i. 28. 393. ii. 97. 234.
——— not. iii. 45. 149. iv. 312.
Rufinus em. ii. 504.

S.

Salmaſius (Claudius) laud. ii. 172. iv. 228. 368.
——— not. i. 124. ii. 200. 348. 574. iv. 219.
Sappho, ut videtur, apud Hephæſt. em. i. 168.
——— apud Etymol. Magn. em. iii. 301.
——— apud Athenæum em. ii. 444 n.
——— apud Schol. Pindar. em. i. 422.
——— in Epigram. em. i. 421. ii. 583.
Scaliger (Joſephus) not. ii. 570. 574.
——— laud. iv. 381.
Schmidt (Frid. Sam.) not. iii. 150.
Schurtzfleiſchius not. ii. 148.
Scriptor Ἀργοναυτικῶν em. i. 58.
Scylax vind. iii. 375.
Seldenus (Joannes) not. ii. 150.
Semus Delius em. ii. 156.
Simmias em. iii. 551.
Simonides em. i. 82. ii. 25. 421. iii. 89. iv. 164. 313. 325.
——— vind. ii. 509.
Solon em. ii. 159. iv. 234.
Sophocles em. iii. 24.
——— in Ajac. em. i. 155. 203. 454. ii. 15. 39. 121. iii. 76. 212. 234. 386. 509.
——— expl. i. 272.
——— vind. ii. 41. 87.
Sophocles in Ægeo em. ii. 555. iv. 239.
——— Αἰχμαλώτοις em. iv. 401.
——— Andromeda em. iv. 171.
——— Antigon. em. i. 83. 91. 99. ii. 101. iii. 145.
——— Ἀχαιῶν Συνδείπνῳ em. ii. 566.
——— Ἀχιλλέως Ἐρασταῖς em. ii. 567.
——— Electra em. i. 115. 329. ii. 566.
——— expl. i. 389.
——— Hercule ad Tænarum Fab. Satyr. ii. 557.
——— Hercule Satyr. ii. 557. iv. 391.
——— Inacho em. ii. 465. 471.
——— Ion. em. ii. 526.
——— Laocoon. vind. ii. 441.
——— Oedip. Col. em. i. 187 n. 191 n. 271. 323. 416. 431. ii. 546. iii. 55 n. 144. iv. 229.
——— Oedip. Tyr. em. i. 467 n. iii. 90. 144.
——— Peleo em. iii. 54.
——— Philoct. em. i. 116. 168. 172. 180. 207. 381. ii. 9. 266. 404 n. iii. 103. 130. 146.
——— expl. ii. 164.
——— [defenſ. iv. 502.]
——— Phineo em. i. 309.
——— Ποιμέσιν em. iii. 27.
——— Trachin. em. i. 114 n. ii. 36.
——— vind. i. 114.
Sophocles apud Erotian. em. ii. 565 n.
——— apud Porphyr. em. iii. 283.

INDEX

Sophoclis Schol. ad Ajac. em. i. 78 n.
———— ad Antig. not. ii. 32.
———— em. iii. 214. 241.
———— ad Oedip. Col. expl. iv. 159. 404.
———— em. iii. 90. 370.
———— ad Pandoram. em. iv. 413.
Sophron em. i. 351. ii. 359. iii. 77. 155.
———— expl. iii. 75 n.
———— vind. iv. 428.
Sopingius not. iv. 227.
Soranus expl. iv. 176.
Spanheim. not. iv. 257.
Squire not. ii. 310 n.
Stephanus Byzant. em. i. 28. ii. 165. 555.
———— vind. ii. 135. 456.
———— expl. ii. 60.
Stephanus (Henricus) not. i. 401. iv. 340.
Sthenis vind. ii. 158.
Stobæus em. ii. 450. 452.
Strabo em. i. 111 n. 261. 272. 382. ii. 127. 485. 625 n.
———— expl. i. 261. 364.
Strato em. ii. 110. iii. 114. 140.
Strattis em. iii. 193. iv. 367. 381. 387. 391. 406. [506.]
Suetonius em. ii. 381. iii. 154.
———— expl. ii. 429.
———— expl. iv. 212.
Suidas paſſim not. em. et ſupplet.
———— in Emend. Heſych. em. iii. 224. 527. iv. 12. 16. 65 n. 147. 154. 159. 161. 162. 173. 183. 190. 197. 274. 306.
———— vind. iii. 548. iv. 168. 192. [475.]
———— [in Append. em. iv. 438. 440. 443. 446. 451. 452. 453. 455. 460. 464. 470. 471. 474. 480. 485. 497. 498. 499.]
[Suidas MS. iv. 437. 439. 443. 445. 447. 456. 459. 469. 476. 479. 480. 481. 485. 489. 497. 498.]
Suſario Comicus em. i. 446.
Sylburgius (Frid.) laud. i. 82.
Syneſius em. iii. 90. iv. 144. 147. 269. 270. 273.
———— vind. ii. 415.
Syneſio Frag. adjud. iii. 174 n.

T.

Taylorus (Joannes) laud. i. 348. ii. 113. iii. 118.
———— not. iv. 205.
Teleclides Comicus em. ii. 563. [iv. 491.]
Telephus Grammaticus expl. ii. 243.
Teles apud Stobæum em. ii. 363 n.
Themiſtius em. i. 137. iii. 225. 488. 559. iv. 6. 7. 9. 10. 11. 12.
Theocritus em. i. 240. 305. ii. 130. 340. 435. iii. 14. 168. 347. 358. 359. iv. 240. 241. 316.
———— expl. ii. 329. iii. 337. 352. 354. 392. iv. 53.
———— vind. iii. 167.
Theocriti Schol. em. i. 216 n. 394. ii. 120 n. 521 n. 625 n. iii. 174. 224. 317. 319. 322. 328. 331.
Theodoris em. ii. 212. 225.
Theodorus, Scriptor Eccleſ. em. i. 365.
Theodorus Metochita em. iii. 87.
[Theognis em. iv. 463.]
Theophilus ad Autolyc. em. i. 136.

Theophyl.

Theophyl. Simocatta expl. i. 337 n.
——— Frag. reſt. i. 304 n.
Theophylactus em. ii. 387.
Theophraſtus em. ii. 129. 403. iii. 383.
——— expl. i. 124. iv. 218.
——— vind. iv. 164.
Theopompus Comicus em. i. 318. 404. ii. 50. iii. 40. iv. 380. 399.
——— expl. iv. 392.
——— vind. ii. 132.
Thucydides em. i. 257. iv. 254. 255.
Thucydidis Schol. em. i. 452. iv. 252.
Timæus in Lexic. Platon. em. ii. 113. iii. 149. iv. 411 et ſeq.
——— expl. ii. 510.
Timagenes Grammaticus em. ii. 248.
Timocles Comicus em. i. 271. iii. 197. iv. 396.
Timocli Senarius reſt. i. 49.
[Tragicus Rheſo em. iv. 439.]
Tryphiodorus em. iii. 215. 228.
Twells (Leon.) laud. iv. 258.
Tymnes em. i. 290.
Tzetzes (Joannes) not. ii. 579.

V.

Valckenarius laud. i. 201. 350.
——— not. i. 37 n. 444 n. 462 n. ii. 11 n. 84 n. 193 n. 514 n. 607 n.
Valeſius (Henricus) laud. i. 166. 308. ii. 431.
——— not. i. 43. 138. iii. 278.
Varro em. i. 156. iv. 383.
Villoiſonus (D'Anſſe) laud. iii. 24.
——— not. i. 33 n.
Virgilius em. ii. 138. 196. 613.
——— expl. i. 122.
Vitringa not. ii. 76 n.
Ulpianus ad Demoſth. em. ii. 204.
——— not. i. 76.
Uptonus (Joannes) not. ii. 412. 451.

W.

Weſſelingius (Petrus) laud. i. 432.
——— not. ii. 454. 509.
Wolfius laud. i. 59 n.
——— not. i. 17.

X.

Xenarchus Comicus em. i. 96. iii. 97. 197.
Xenophon em. i. 79. 310. 320. ii. 43. 316. 474. iii. 373. iv. 346.
——— expl. i. 153. iv. 334.
——— vind. i. 285. ii. 80.

Z.

Zoſimus em. ii. 204.

INDEX RERUM

ET

VERBORUM MEMORABILIUM.

ΑΒΕΛΤΕΡΙΑ et ἀβελτήριοι Vol. i. Pag. 9.

———— Vera iſtarum vocum ſcriptura adſeritur i. 10.

Αγαθοὺς iv. 298.

Αγαμαι καρδίας i. 13.

Αγαστὸς θάνατος ii. 419.

Αγείρειν iv. 217.

Αγημα. Ab ἄγαμαι. *Admiror.* iv. 212.

Αγκυλόχειλον iv. 235.

Αγνώμων. *Immitis.* iv. 132.

Αγος idem ac ἄρχων iv. 328.

Αγοστος Ακαδημίας ii. 421.

Αγριότης i. 18.

Αγρεῖ pro αἱρεῖ iv. 365.

Αγρόνδε. *In agrum.* ii. 460.

Αγυρτης iv. 217.

Αγωγίμος ἄνθρωπος iv. 142.

Æolicum Digamma iv. 213.

Αειδὴς καὶ ἄπυστος iv. 231.

Αεροειδὴς iv. 286.

Αετιδης. Vox nulla. i. 312.

Æſchylus αὐρὶ pro ταχέως utitur iv. 352.

Αιγαιου Θέα i. 148.

Αιγιάζειν. Verbum rariſſimum. i. 149.

Αιγιβάτης. *Vir gregis.* iii. 168.

Αιθριάζειν i. 149 n.

Αιλουρος et Αἰέλουρος. Ident. iii. 432.

Αιματιᾶτις iv. 349.

Αιολουργὸς iv. 283.

Αιρειν τὰ σκέλη iii. 299.

Αιρετοί. *Magiſtratus electi a populo.* iv. 154.

Αισχρῶς ἀγωνίσασθαι ii. 412.

Αιωρεῖν ii. 497.

Ακάκη ἐπισβολίη. *An innocent raillery.* iii. 77.

Ακαλλὴς iii. 250.

Ακατάλληλα λαλῆσαι. *Seorſim loqui.* iv. 188.

Ακαπιαῖος πόδυς ii. 478.

Ακηράσιος et ἀκηράτος non raro commutantur i. 28.

Ακροχορδὼν iv. 353.

Ακρώρεια iv. 3.

Ακτὴ Κρητὴς ii. 560.

Ακυδρον iii. 310.

Αλευρόμαντις ii. 543.

Αλη. *Travels.* iv. 19.

Αληθεία Antiphonis iv. 402.

Alexandrides Hiſtoricus i. 9.

Alexandridæ, ſive potius Anaxandridæ, Helenam ſolus laudat Suidas. ibid.

Ἀλιμενότης iii. 21.
Aliter loquuntur Tragici, aliter Comici ii. 193 n.
Ἀλκμαιωνίς. Poema Epicum. ii. 475.
Ἀλλοτριόχρως i. 407.
Ἀλοᾶν. Verbum nequam. i. 350.
Ἀμέθυστος iv. 200.
Ἀμειψιρυσμία iii. 480.
Ammonius Philoſophus i. 141.
Ἀμπαλίνωρος. Vox ne Græca quidem. i. 33.
Ἀμπέλος. Ebrietatis mater. iv. 98.
Amphidis Γυναικομανία i. 407.
Ἀμύειν. Verbum ſpurium. i. 39.
Ἀμύχεσθαι. Verbum antiquum. ii. 571.
Amygdalæ ad potandum mire faciunt iii. 27.
Ἀμφαγαπάζειν ii. 570.
Ἀναβαδὴν ἀναπαύεσθαι. Quid ſit. i. 41.
Ἀναγωγία iii. 49.
Ἀναθήσεις φέρων i. 44.
Ἀναθολοῦν iv. 220.
Ἄναλτα κρέα. *Carnes non ſalſæ.* iv. 147.
Ἀνάπειρα i. 46 n.
Ἀναπαύειν idem ac ἀνακλίνειν iv. 287.
Anapæſtum in 4to loco reſpuunt Tragici i. 113. iv. 171.
Ἀνασυρτόπεπλος ii. 502.
Ἀνατιμᾶν i. 60.
Anatolius Salutio dictus ii. 431.
Ἀνέγγυος iv. 327.
Ἀνένδοτος γῆ. *Hard ground.* ii. 492.
Ἀνεξοδίαστος ii. 180 n.
Ἀνθρακεύειν iv. 374.
Ἀνθρήνη et ἀνθρήνιον i. 21.
Angli ſemigræci ii. 510.
Ἀνίλλεσθαι τὰς προθυμίας. *Corrigi voluntatem.* iv. 174.
Ἀνοινάριος. Vox ſpuria. i. 62.
Ἀντίκρυς iv. 370.
Ἀντίπαις iv. 327.
Ἀνώγαιον. *Room for entertaining of company.* iv. 242.
Ἀνώπιστος iv. 350.
Ἄξιός εἰμι i. 59.
Ἀπανοῦργον. Vox rariſſima. iv. 366.
Ἀπηνιῶδη i. 69.
Ἁπλοῖς ἱστάσιν. Quid ſit. i. 71.
Ἀπλοῦν ἔρχεσθαι i. 338.
Ἀπογραΐζειν iv. 141.
Ἀποδόσθαι. *Vendere.* iii. 105.
Ἀποκοντοῦν i. 390.
Ἀποκραιπαλισμὸς iv. 351.
Ἀποκρυπτεῖν iii. 159. n.
Ἀπόλλων Αἰγλήτης iv. 167.
Ἀποληρεῖν iii. 73 n.
Ἀπομετρεῖν. *Meaſure out.* iv. 378.
Ἀποπινεῖν iii. 542.
Ἀποῤῥάπτειν. *Obturare.* iii. 35.
Ἀπορησία, Ἀπόρησις, Ἀπόῤῥησις i. 73.
Ἀποσκορακίζειν iv. 250.
Ἀπόστασις. *Cella.* i. 364.
Ἀποστροφὴ i. 77.
Ἀποτελεῖσι. Quinam vocati ſunt. i. 79.
Ἀπουσία. Verbum nequam iii. 38.
Ἀπουσία. Vox forenſis iv. 427.
Ἀποφορά. *Anhelitus fœtor.* iv. 258.
Ἀποφορτίσασθαι. *Multitudinem diminuere.* iv. 261.
Ἀποφρύγεσθαι ὑφ' ἡδονῆς. iii. 34.
Ἀποφώρησις ii. 376.
Ἀπράκτος ii. 219.
Ἀπώμοτος iv. 228.
Aquæ Cutiliæ ii. 485.
Ἀραιὴ γαστὴρ. iii. 39.
Ἀράχνης χιτὼν. *A ſpider's web.* ii. 536 n.
Ἀρβύλη et Ἀρβύλις iv. 289.
Arganthonius ſive Arganthoneus mons i. 81. 215.

Ἀργυροχαλινος

Αργυροχαλίνος iii. 190 n.
Αρθροπίδη. *Compes.* iii. 120.
Αριθμοὶ iv. 271.
Arion Dithyrambi inventor i. 84
Ariſtias Satyrographus ii. 478.
Ariſtiæ luſus ii. 477.
Ariſtio i. 104.
Αρκάς κυνῆ ii. 465.
Αῤῥενοβασία iii. 169. n.
Αῤῥενοβάτης ibid.
Arrianus Attici moris ſervantiſſimus i. 171.
Αρτιπαγίς. *Novum.* iv. 318.
Αρτος ΕΠΟΥΣΙΟΣ ii. 574.
Αρτύτικη. *Ars conficiendi condimenta.* iv. 377.
Αστροβολῆσαι. *Siderare.* iv. 174.
Αστροθέτης ii. 610.
Αστροις σημαίνεσθαι ii. 387.
Athenæus Augiæ ſtabulum ii. 594.
Ατμενία iv. 254.
Ατελεσβώδης ψυχὴ ii. 521.
Ατύλωτος. Vox notanda. ii. 283.
Αυγὴ πυρὸς i. 394.
Αυλαξ iv. 57.
Αυθωρεὶ iv. 269.
Αυλητικὸς νόμος iv. 325.
Αυλιος θύρα i. 34.
Αυλὸς iv. 26.
Αυλών. *Cloaca.* iv. 246.
Αυον κῆρ iv. 322.
Αυτοκίνητον i. 88.
Αυτολήκυθος iv. 220.
Αφ᾽ ἡμέρας ii. 267.
Αφανίσαι i. 91.
Αφανίζειν. *Ebibere.* iii. 16 n.
Αφαναίνεσθαι iii. 43.
Αφελὴς γυνὴ iii. 57.
Αφελῶς γράφειν iii. 43.
Αφοσιώσασθαι τῷ βίῳ. *Vitæ ſatisfacere.* iv. 141.
Αφροδίσιος ὅρκος i. 170.
Αφύξιμος οἶνος ii. 277.
Αχθοφορεῖν. *Bajulum agere.* iv. 168
Αχρωμος. Vox rarior. i. 95.
Αψήφιστον ii. 396.

B.

Βαθύπελμος ii. 48.
Βαΐς. *Ramus palmæ.* iv. 353.
Βακχιάδαι. Corinthii ita dicti, iv. 354.
Βάμβα ii. 339.
ΒΑΜΒΑΚΙΔΗΣ ibid.
Βάρις i. 327.
Βέδος. *Urbs. Sedes. Statua.* iv. 167.
Βένδις. Diana ita dicta ii. 271.
Βενετοί. *Veneti* ſive *Venetii* iv. 280.
Βεῦδος. *Ornamentum muliebre.* iv. 167.
Βηματιστής. *Dimenſor.* iv. 310.
Βληστρίζω. Vox rarior. iv. 354.
Βλοσυρὸς λοφος ii. 253.
Βόλος idem ac Ὁ βαλλόμενος ὀδὺς iv. 184.
Βοὸς πόρον. *Boſphorum. Bovis jugum.* iv. 141.
Βορβορῶπις ii. 501 iv. 283.
Βοῶν ἐπήρθη iii. 45.
Βουβρώστις iv. 354.
Βουκόρυζος ii. 579 n.
Βοῦς ἐπὶ γλώττῃ iv. 158.
Βρενθινά. *Radices.* iv. 281.
Βρετίανια iv. 171.
Βρισαύχην. *Cui caput* ſive *cervix inclinata eſt.* ii. 493 n.
Βύζην iv. 252.
Βυσαύχην ii. 493 n.

C.

Carmen Ithyphallicum ii. 617.
Chryses. Nomen Sacerdotis. ii. 538.
Cios. Urbs Myſiæ. Cios autem inſula Geographicis ignota. i. 81.
Cleophon Τυροποιὸς iii. 95.

Comici

Comici verſiculos a Tragicis mutuari ſolebant i. 150.
Cylabras. Nomen viri. ii. 333.
Cretica farina ii. 560.
Corus ventus iii. 535.
Καθάπαξ. *Ut uno verbo dicam.* iv. 145.
Καθυσίωσι. *Deſpondit.* iv. 260.
Καὶ μᾶλλον i. 275 n.
Καὶ μόνον i. 274.
ΚΑΙΡΟΣ ΣΥΚΩΝ i. 330.
Καιροῦ παραστατικὸν i. 120.
Κακὰ κακῶν iii. 101.
Κακηπιλία ii. 524.
Καλάμη i. 303.
Καλὸς Μελιταῖος ii. 130.
Καλύπλειν. *Obſcurare.* iii. 159.
Καμασῆνες iv. 330.
Κανάστρα. *Fictilia.* iv. 210.
Κανδυλοσβίστης. *Moth.* iv. 54.
Κἀντεῦθεν. *Hoc ipſo. Exinde.* iv. 229.
Καπηλείου θύραις i. 309.
Καπάναξ. *Storea.* iv. 398.
Κάπηλος λόγων iii. 189.
Κάπτειν iii. 197.
Καρδοπίων iv. 123.
Κάσαι iv. 315.
Κασαλβάς. Ὄνομα ἑταίρας. iv. 114.
Κατὰ κῶλα πεσεῖν. *Ad genua cadere.* iv. 150.
Κατὰ τὸν τρόπον iv. 259.
Κατὰ χρόνον τὸν ἱκνέμενον. *At the time appointed.* iv 170.
Κατά γε τὴν ἐμὴν i. 107.
Κἄτι ii. 76.
Κᾆτ'. *Deinde.* iv. 260.
Καταβάτος ii. 358.
Καταβαίνειν i. 121.
Καταβιλὴς iii. 104.
Καταγγίζειν iii. 197.
Κατάγλωτλα ποιήματα ii. 605.
Καταγλωτλίζειν ibid.
Κατάδενδρος ii. 358.
Κατάκομος. *Crinitus.* ii. 359 n.
Καταλαμεῖν iii. 72.
Καταῤῥάχιν iv. 240.
Καταῤῥοίκης iv. 331.
Κατασπιλάζειν iv. 301.
Καταστραμίζειν iii. 197.
Κατασίλλειν i. 295.
Κατασκιδάζειν i. 320.
Καταστροφῆς τυχεῖν. *Mori.* ii. 453.
Κατατυχεῖν. *Bene ſe habere.* iv. 186.
Κατιλλώπτειν τῆς παρθένου ii. 116.
Κατωμεγεθεῖν iv. 302.
Καυλὸς iv. 26.
Κελαρύζειν. Vox Homerica. i. 335
Κίμματα. *Veſtigia* iv. 332.
Κίντρον. *Spica. Spike* iv. 58.
Κιράμβυξ. Vox Theſſalorum. iv. 168.
Κίραμος. Vox Cypriorum iv. 204
Κίρας. Inſtrumentum piſcatorium. ii. 425.
Κέρωπες. Homines nequam. ii. 580 n.
Κερκώπων ἀγορά. *Forum Cercopum. Cheapſide.* ibid.
Κηρίναι. Mulieres ita dictæ i. 343.
Κηρὸς. *Fucus muliebris.* iv. 363.
Κηροπλάσται. ibid.
Κήρυξ. Piſcis. ii. 426.
Κίβυσσις ii. 120 n.
Κιβώτια. Ægyptia pocula. iv. 177.
Κίνδυ ii. 69.
Κινεῖν. Verbum nequam. ii. 466.
Κιξάλλης iv. 313.
Κισσοειδὴς i. 261.
Κίταρις. *Diadema.* iv. 397.
Κιτλοφόρος ii. 203.
Κλῆθρα. *Ex robore.* iv. 132.
Κλητορία. *Solemnia.* iv. 154.
Κναξζβὶ λευκὸν ii. 565.
Κνῆθειν, Κνίζειν, et Σχίζειν. Idem. iv. 198.
Κνηστὸς iv. 311.
Κνίσα primam corripit. i. 407.
Κνισολοιχὸς ibid.

Κοάλεμος iv. 330.
Κοινολεχὴς iii. 117.
Κοίτη iv. 390.
Κοττὶς γρυτοδόκη ii. 338.
Κοχύας i. 352.
Κολαβρίζειν iii. 110.
Κολάζειν τὸν λόγον i. 132.
Κολάσμα iv. 298.
Κολυτῖδς. Nomen δήμυ iv. 218.
Κόμης. *Claſſis Præfectus*. iv. 206.
Κομμώτριαι iv. 363.
Κόνδυ iv. 278.
Κονίποδες iv. 328.
Κόρος. Ornamentum muliebre. i. 355.
Κόντος. Membrum virile. i. 390.
Κορσωτεὺς iv. 308.
Κορώνη νυκτινόμος ii. 585.
Κρατῆρες iv. 51.
Κρατήριον. *Crates. The Rack*. iv. 231.
Κρέας ἀσόλοικον iii. 96.
Κρέκα iii, 116.
Κρόνιππος iii. 117.
Κρότωνος ὑγιέστερος i. 366.
Κρωβύλυ ζεῦγος iv. 176.
Κυαμίτης. Heros Atticus ita dictus. ii. 468.
Κύβδα i. 347.
Κυδαίνειν. Verbum in *Re funebri* uſurpatum. ii. 139.
Κυλίκειον. *Cup-board*. i. 359 n.
Κύλιξ ῥοπαλωτὴ. Quid ſit. i. 373.
Κυλίσκη. Vox nulla. i. 358.
Κύπασσις i. 373.
Κύπρις κτησία. *Cellæ meretriciæ præpoſita*. i. 368.
Κυπτάζειν i. 347.
Κύπτης. *Cinædus*. ibid.
Κυρηβασια iv. 115.
Κυσοτράπεζος ii. 23,
Κυφόνωτος iii. 121.
Κωνίας οἶνος iii. 126.
Κώτιλοι λόγοι ii. 312.
Χάλιξ iv. 251.
Χαλκέος ὕπνος iv. 236,
Χαλινάριον iii. 190.
Χαλυβώνιος οἶνος iii. 195.
Χαρίσιοι. *Placentæ* ii. 368.
Χαρῆθεν. Pro Ἀχαρνῆθεν ii, 606.
Χειλοποτεῖν. Verbum rariſſimum, i. 26.
Χειρίδες. *Manuum integumenta*. iv. 394.
Χίμαρος ἄθορος iv. 169.
Χιλιδω iv. 407.
Χῖος. Mons Spartæ. iv. 223,
Χῖος λίθος ibid.
Χῖος οἶνος ibid.
Χιτὼν τριγλοφόρος. *A fiſhing net*, ii. 536.
Χλαῖνα λιγῦλκος. *A net*. ibid.
Χλαῖνα Πελληνὶς ii. 585.
Χορτοβάμων. Silenus dictus ii, 482.
Χρυσὶς πανσέληνος ii. 390.
Χρυσοθήκη ii. 391
Χρυσὸς Δαμαρέτιος ii. 509.
Χρυσοχάλινος iii. 190. n.
Χρὼς ἴδιος i. 408 n.
Χώνη. *Infundibulum*. iv. 245.
Χώραν βλέπειν. *Coram videre*. iv. 132.
Χῶρος ἀποκρίσεως. *A Houſe of office*. ii. 376 n.

D.

Δαιδὸν κῆρ iv. 322.
Δάκρατον iv. 311.
Δατισμὸς. *Locutio barbara*. iii. 122.
Datus, ſive Datum. Urbs Thraciæ i. 112.
Δὲ verſum inchoare nequit ii. 172.
Δὲ δή. Crebrius occurrit. iv. 364.
Δειλαὶ δάκνεσθαι i. 38.
Δειλάκρα iv. 237.
Δεκατευτήριον. *A Cuſtom-houſe*. i. 118.

Δίλτιον

Δίλτιον iv. 165.
Δινδρίτης iv. 355.
Διραγχὴς iii. 49.
Διυσοποιεῖν. Vox rarior iv. 298.
Δίω. *Precor.* Verbum antiquum. ii. 368.
Δίωις. Verbum Homericum. ii. 511.
Δῆθεν orationem inchoat i. 60 n.
Δηλός. *Vinum.* Vox Sicula. i. 306.
Δημήτηρ εὔχλοος i. 436.
Δῆμος Κολυττὸς iii. 525.
Διαβάλλεσθαι. *To chouſe.* iii. 51.
Διαίτα τῦ ὀρανῦ iv. 262.
Διακαραδοκεῖ i. 310.
Διακίνως iv. 253.
Διακλᾶσθαι i. 166.
Διακλυστήριον i. 372.
Διαλαλία iii. 200.
Διαμηρίζειν. Verbum nequam. iii. 140.
Diana Laphria ii. 318.
Διαξιφισμὸς iv. 329.
Διαπλεύσαι τὸν βιὸν i. 20. n.
Διαράμενος i. 122.
Διατρυφῆναι. *Luxu corrumpi.* iv. 194.
Διάφορον. *Pecunia.* i. 127.
Διγλώσσος. *Bilinguis.* i. 128.
Διθύραμβος primam nunc brevem, nunc longam habet. ii. 528.
Δϊ' εἴκελος iv. 311.
Δικαιολογία iv. 186.
Δίκη πρόδικος iii. 161.
Δίκης ὀφθαλμὸς i. 135.
Δικαῖος εἰμὶ i. 59. n.
Δικόρος iv. 165.
Διμίτριος. Vox ne Græca quidem. i. 137.
Διωδυμὴν iv. 319.
Διονύσυ σκύφος ii. 552.
Διοργάνωσις iv. 282.
Διπλοΐη. *Aſtutia* iv. 132.
Διφθερίας ii. 586.
Διχὰ λαλιᾶς. *Sine ſermone.* iv. 188.
Δορατοθήκη iv. 238.
Δορύναμα ii. 487.
Δραιόν. *A Dray.* iv. 86.
Δρύππα ἰφολκὶς ii. 560.
Δρύψελον ibid.
Δρώπαξ. Quid ſit i. 143.
ΔΥΣΑΑΚΙΣ. Vov rariſſima. ii. 304.
Δυσαύλητος Ὑμέναιος ii. 294.
Δυσγάργαλις i. 146.
Δύσηρις. Nomen mulieris. i. 235.
Δυσδικάκριτον ςόμα iii. 56.
Δωμάτιον ἀδιάπνευςον ii. 386.
Δωσίπυγης iii. 57.

E.

Ἐγγυᾶν. *Mutuo dare.* iv. 205. 260.
Εγγυάσθαι. *Mutuo ſumere.* iv. 205.
Εγκομβώσασθαι i. 158.
Εγχυτριςμὸς iv. 262.
Εθνοπλήκτης i. 159.
Εἶρι idem ac ἔρρε iv. 148.
Ἐκ διάρσεως μάχεσθαι ii. 85.
Εκ παντὸς τρόπυ iv. 172.
Εκβολὴ λόγυ. *Digreſſio.* iv. 213. 251.
Εκληρεῖν iii. 73 n.
Εκλοφίζεσθαι i. 181.
Εκλυτος. *Defatigatus.* iv. 257.
Εκπαθὴς i. 331.
Εκπωμα δακτυλωτὸν ii. 531.
Εκφυσήματα. *Puſtulæ.* iii. 194.
Ελελεῦ i. 161.
Ελεὸς et Ελεόν. *Menſa coquinaria.* iii. 172.
Ελληνικὰ ἁμαρτήματα i. 10 n.
Ελθεῖν πρὸς αὐλὸν iv. 234.
Ελινύς. Vox notanda. ii. 9.
Ελινύας ἄγειν. *Otiari. Otia peragere.* ii. 8.
Ελλογος. Vox rarior. i. 163.

Εμβολὴ

Εμβολὴ πνεύματος i. 338.
Εμπύλαι. *Inſulæ.* iv. 249.
Εμπύρευμα. *Ignis reliquiæ.* iv. 259.
Εμπυρεύομαι. *Accendo.* ibid.
Εν ἀδράκτοις. *In ſuis domibus.* iv. 214 n.
Εν ἀπράκτοις καθῆσθαι ii. 219.
Εν εἴδει ii. 345. n.
Εν τοῖς Λαχάνοις. *In the herb-market.* iii. 127.
Εν χώρᾳ δμήρων. *Loco obſidum.* iv. 133.
Εναίσιμος i. 170.
Εναισχύνειν i. 350.
Εναύειν idem ac Ἐναύειν iii. 63.
Ενδιλεχισμὸς iv. 260.
Ενόδιος. Nomen Mercurii iv. 280.
Ενόσις iv. 172.
Ενώπια ii. 473.
Εξ αὐτῆς. *Statim.* iv. 256.
Εξ ἐπιδρομῆς *Obiter.* iv. 292.
Εξαράττειν i. 178.
Εξέχεσθαι ii. 249.
Εξηρτῦσθαι iii 65.
Εξοδος. *Outgoings. Expences.* iv. 165.
Εξυβρίζειν i. 272.
Εξώστρα i. 184.
Εορταί. Fabula Menandri. ii. 446. n.
Επίσσεσθαι. *Inſpergere* iv. 260.
Επ' ἀσπίδα. *To the left.* i. 311.
Επὶ δόρυ. *To the right.* i. 311. n.
Επὶ μίαν. *One by one.* iii. 415.
Επ' ἐρημίας. *Sine æmulo.* iv. 135.
Επ' ὀψίας τῆς ἀκμῆς. *In the duſk of the evening.* ii. 150.
Επαναβλῆδην i. 184.
Επιβωμῖται. *Sacrifici.* iv. 265.
Επιγάμιος iv. 309.
Επίγυα adſeritur contra Kuſter. i. 189.
Επιδαίσιος οἶκος ii. 572.
Επιδεξιώτεροι iii. 95.
Επιδημία ξένων ii. 452.
Επιδόρπιον ὕδωρ ii. 576.
Επιθεῖναι κράτος i. 195.
Επικαρπία iv. 261.
Επικώμος iv. 309.
Επιμετρεῖν iv. 378.
Επινεφεῖν i. 397.
Επιπόλαιος i. 141.
Επιῤῥαπίζειν iii. 68.
Επισημαίνεσθαι iii. 192.
Επίσκια χωρία. *Loca umbroſa.* iv. 313 n.
Επιτάῤῥοθος iv. 320.
Επιτεταμένος. *Intent upon.* iv. 169.
Επιτιμᾷν. *To raiſe the price.* i. 196.
Επίτροπος *A Hind.* iv. 290.
Επίφαυσις iii. 51.
Επίφυλλις iii. 68.
Επίχαλκος ἄσπις iv. 239.
Επιχειλὴς ii. 577.
Επιπλάστικτος ii. 578.
Error ex affinitate Δ et Λ iv. 197.
—— ex geminatione literæ Θ iv. 204.
Ερέβινθος. Vox nequam. ii. 561.
Ερειψ. *Cadaver.* iv. 135.
Ερμαῖα ii. 587. n.
Ερμεῖον iv. 16.
Ερμης ἄχειρ iv. 373.
Ερμηνεύειν ἐς τὰς πινακίδας. *In tabulas referre interpretationem.* iv. 388.
Ερυσίβη iv. 31.
Ετοιμολόγος ii. 583.
Εψιάσιμος iv. 357.
Εὐαγεῖς ὕμνοι ii. 366.
Ευαγγεσία i. 240.
Ευαγγροσύνη. Vox nulla. ibid.
ΕΥΑΡΧΟΣ. *A Hanſeller.* ii. 427.
Ευάζειν iv. 126.
Ευασμὸς ibid.
Ευβόστρυχος ii. 228.
Ευδίας iv. 207.
Ευδοκεῖν τῇ εἰρήνῃ. *To agree to a peace.* i. 197.

INDEX RERUM

ET

VERBORUM MEMORABILIUM.

ΑΒΕΛΤΕΡΙΑ et ἀβελτέριος Vol. i. Pag. 9.
——— Vera iſtarum vocum ſcriptura adſeritur i. 10.
Αγαθοὺς iv. 298.
Αγαμαι καρδίας i. 13.
Αγαυρὸς θάνατος ii. 419.
Αγείρειν iv. 217.
Αγημα. Ab ἄγαμαι. *Admiror.* iv. 212.
Αγκυλόχειλον iv. 235.
Αγνώμων. *Immitis.* iv. 132.
Αγος idem ac ἄρχων iv. 328.
Αγορος Ἀκαδημίας ii. 421.
Αγριότης i. 18.
Αγρεῖ pro αἱρεῖ iv. 365.
Αγρόνδε. *In agrum.* ii. 460.
Αγυρτης iv. 217.
Αγωγίμος ἄνθρωπος iv. 142.
Æolicum Digamma iv. 213.
Αειδὴς καὶ ἄπυστος iv. 231.
Αεροειδὴς iv. 286.
Αεττιδες. Vox nulla. i. 312.
Æſchylus αὖρι pro ταχέως utitur iv. 352.
Αιγαρου Θέα i. 148.
Αιγιάζειν. Verbum rariſſimum. i. 149.
Αιγιβάτης. *Vir gregis.* iii. 168.
Αιθριάζειν i. 149 n.
Αιλουρος et Αιέλουρος. Idem. ii. 432.
Αιματιᾶτις iv. 349.
Αιολουργὸς iv. 283.
Αιρειν τὰ σκέλη iii. 299.
Αιρετοί. *Magiſtratus electi a populo.* iv. 154.
Αισχρῶς ἀγωνίσασθαι ii. 412.
Αιωρεῖν ii. 497.
Ακάκη ἐπιβολίη. *An innocent raillery.* iii. 77.
Ακαλλῆς iii. 250.
Ακατάλληλα λαλῆσαι. *Seorſim loqui.* iv. 188.
Ακατιαῖος πηδὺς ii. 478.
Ακηράσιος et ἀκηράτος non raro commutantur i. 28.
Ακροχορδὼν iv. 353.
Ακρώρεια iv. 3.
Ακτὴ Κρητικὴς ii. 560.
Ακυδρον iii. 310.
Αλευρόμαντις ii. 543.
Αλη. *Travels.* iv. 19.
Αληθεία Antiphonis iv. 402.
Alexandrides Hiſtoricus i. 9.
Alexandridæ, ſive potius Anaxandridæ, Helenam ſolus laudat Suidas. ibid.

Αλιμαιότης iii. 21.
Aliter loquuntur Tragici, aliter Comici ii. 193 n.
Αλκμαιωνίς. Poema Epicum. ii. 475.
Αλλοτριόχρως i. 407.
Αλοᾶν. Verbum nequam. i. 350.
Αμάθυσος iv. 200.
Αμειψιεργυσμία iii. 480.
Ammonius Philoſophus i. 141.
Αμπαλίνωρος. Vox ne Græca quidem. i. 33.
Αμπίλος. Ebrietatis mater. iv. 98.
Amphidis Γυναικομανία i. 407.
Αμύειν. Verbum ſpurium. i. 39.
Αμύχεσθαι. Verbum antiquum. ii. 571.
Amygdalæ ad potandum mire faciunt iii. 27.
Αμφαγαπάζειν ii. 570.
Αναβαδὴν ἀναπαύεσθαι. Quid ſit. i. 41.
Αναγωγία iii. 48.
Αναθήσεις φέρων i. 44.
Αναθολῶν iv. 220.
Αναλτα κρέα. *Carnes non ſalſæ.* iv. 147.
Ανάπειρα i. 46 n.
Αναπαύειν idem ac ἀνακλίνειν iv. 287.
Anapæſtum in 4to loco reſpuunt Tragici i. 113. iv. 178.
Ανασυρτόπεπλος ii. 502.
Ανατιμᾶν i. 60.
Anatolius Salutio dictus ii. 431.
Ανέγγυος iv. 327.
Ανένδοτος γῆ. *Hard ground.* ii. 492.
Ανεξοδίαστος ii. 180 n.
Ανθρακεύειν iv. 374.
Ανθρήνη et ἀνθρήνιον i. 21.
Angli ſemigræci ii. 510.
Ανίλλεσθαι τὰς προθυμίας. *Cerviſi voluntatem.* iv. 174.
Ανοινάριος. Vox ſpuria. i. 62.
Αντίκρυς iv. 370.
Αντίπαις iv. 327.
Ανώγαιον. *Room for entertaining of company.* iv. 242.
Ανώπιστος iv. 350.
Αξιός εἰμι i. 59.
Απανῦργον. Vox rariſſima. iv. 366.
Απηνιώθη i. 69.
Απλοῖς ἐνταδίῃ. Quid ſit. i. 71.
Απλῶν ἔρχεσθαι i. 338.
Απογραΐζειν iv. 141.
Αποδόσθαι. *Vendere.* iii. 105.
Αποκοττῦν i. 390.
Αποκραιπαλισμὸς iv. 351.
Αποκρυπτεῖν iii. 159 n.
Απόλλων Αιγλήτης iv. 167.
Απολησεῖν iii. 73 n.
Απομετρεῖν. *Meaſure out.* iv. 378.
Αποπινεῖν iii. 542.
Αποῤῥάπτειν. *Obturare.* iii. 35.
Απορησια, Απόρησις, Απόῤῥησις i. 73.
Αποσκοραχίζειν iv. 250.
Απόστασις. *Cella.* i. 364.
Αποστροφὴ i. 77.
Αποτελεῖσι. Quinam vocati ſunt. i. 79.
Απουσία. Verbum nequam iii. 38.
Απουσία. Vox forenſis iv. 427.
Αποφορα. *Anhelitus fœtor.* iv. 258.
Αποφορτίσασθαι. *Multitudinem diminuere.* iv. 261.
Αποφεύγεσθαι ὑφ' ὕδατος. iii. 34.
Αποφώρησις ii. 376.
Απράκτος ii. 219.
Απώμοτος iv. 228.
Aquæ Cutiliæ ii. 485.
Αραιὴ γαστὴρ iii. 39.
Αράχνης χιτών. *A ſpider's web.* ii. 536 n.
Αρβύλη et Αρβύλις iv. 289.
Arganthonius ſive Arganthoneus mons i. 81. 215.

R E R U M.

Αργυροχαλίνος iii. 190 n.
Αρθροπέδη. *Compes*. iii. 120.
Αριθμοὶ iv. 271.
Arioni Dithyrambi inventori i. 84
Ariſtias Satyrographus ii. 478.
Ariſtiæ luſus ii. 477.
Ariſtio i. 104.
Αρκάς κυνῆ ii. 465.
Αῤῥενοβασία iii. 169. n.
Αῤῥενοβάτης ibid.
Arrianus Attici moris ſervantiſſimus i. 171.
Αρτιπαγές. *Novum*. iv. 318.
Αρτος ΕΠΙΟΥΣΙΟΣ ii. 574.
Αρτύτικη. *Ars conficiendi condimenta*. iv. 377.
Αστροβολῆσαι. *Siderare*. iv. 174.
Αστροθέτης ii. 610.
Αστροις σημαίνεσθαι ii. 387.
Athenæus Augiæ ſtabulum ii. 594.
Ατμενία iv. 254.
Ατελεβώδης ψυχὴ ii. 521.
Ατύλωτος. Vox notanda. ii. 283.
Αυγὴ πυρὸς i. 394.
Αυλαξ iv. 57.
Αυθωρεὶ iv. 269.
Αυλητικὸς νόμος iv. 325.
Αυλειος θύρα i. 34.
Αυλὸς iv. 26.
Αυλών. *Cloaca*. iv. 246.
Αυον κῆρ iv. 322.
Αυτοκίνητον i. 88.
Αυτολήκυθος iv. 220.
Αφ' ἡμέρας ii. 267.
Αφανίσαι i. 91.
Αφανίζειν. *Ebibere*. iii. 16 n.
Αφαυαίνεσθαι iii. 43.
Αφελὴς γυνὴ iii. 57.
Αφελῶς γράφειν iii. 43.
Αφοσιώσασθαι τῷ βίῳ. *Vitæ ſatisfacere*. iv. 141.
Αφροδίσιος ὅρκος i. 170.
Αφύξιμος οἶνος ii. 277.
Αχθοφορεῖν. *Bajulum agere*. iv. 168
Αχρωμος. Vox rarior. i. 95.
Αψήφιστον ii. 396.

B.

Βαθύπελμος. ii. 48.
Βαΐς. *Ramus palmæ*. iv. 353.
Βακχιάδαι. Corinthii ita dicti, iv. 354.
Βάμβα ii. 339.
ΒΑΜΒΑΚΙΔΗΣ ibid.
Βάρις i. 327.
Βέδος. *Urbs. Sedes. Statua*. iv. 167.
Βένδις. Diana ita dicta ii. 271.
Βενετοί. *Veneti* ſive *Venetii* iv. 280.
Βεῦδος. *Ornamentum muliebre*. iv. 167.
Βηματιστής. *Dimenſor*. iv. 310.
Βληστρίζω. Vox rarior. iv. 354.
Βλοσυρὸς λοφος ii. 253.
Βόλος idem ac Ὁ βαλλόμενος ὀδὸς iv. 184.
Βοὸς πόρον. *Boſphorum*. *Bovis jugum*. iv. 141.
Βορβορῶπις ii. 501 iv. 283.
Βυβὼν ἐπήρθη iii. 45.
Βυβρώστις iv. 354.
Βυκόρυζος ii. 579 n.
Βοῦς ἐπὶ γλώττῃ iv. 158.
Βρενθινά. *Radices*. iv. 281.
Βρετλανια iv. 171.
Βρυσαύχην. *Cui caput* ſive *cervix inclinata eſt*. ii. 493 n.
Βύζην iv. 252.
Βυσαύχην ii. 493 n.

C.

Carmen Ithyphallicum ii. 617.
Chryses. Nomen Sacerdotis. ii. 538.
Cios. Urbs Myſiæ. Cios autem inſula Geographicis ignota. i. 81.
Cleophon Τυροποιὸς iii. 95.

Comici

Comici verſiculos a Tragicis mutuari ſolebant i. 150.
Cylabras. Nomen viri. ii. 333.
Cretica farina ii. 560.
Corus ventus iii. 535.
Καθάπαξ. *Ut uno verbo dicam.* iv. 145.
Καθυσίωσε. *Deſpondit.* iv. 260.
Καὶ μᾶλλον i. 275 n.
Καὶ μόνον i. 274.
ΚΑΙΡΟΣ ΣΥΚΩΝ i. 330.
Καιροῦ παραστατικὸν i. 120.
Κακὰ κακῶν iii. 101.
Κακηπιλία ii. 524.
Καλάμη i. 303.
Καλὸς Μελιταῖος ii. 130.
Καλύπτειν. *Obſcurare.* iii. 159.
Καμασῆνες iv. 330.
Κανάστρα. *Fictilia.* iv. 210.
Κανδυλοσβέστης. *Moth.* iv. 54.
Κἀντεῦθεν. *Hoc ipſo. Exinde.* iv. 229.
Καπηλείου θύρας i. 309.
Καπάναξ. *Storea.* iv. 398.
Κάπηλος λόγων iii. 189.
Κάπτειν iii. 197.
Καρδοπίων iv. 123.
Κάσαι iv. 315.
Κασαλβάς. Ὄνομα ἑταίρας. iv. 114.
Κατὰ κῶλα πεσεῖν. *Ad genua cadere.* iv. 150.
Κατὰ τὸν τρόπον iv. 259.
Κατὰ χρόνον τὸν ἱκνέμενον. *At the time appointed.* iv 170.
Κατά γε τὴν ἐμὴν i. 107.
Κἄτι ii. 76.
Κᾆτ'. *Deinde.* iv. 260.
Καταβατος ii. 358.
Καταβαίνειν i. 121.
Καταβελὴς iii. 104.
Καταγγίζειν iii. 197.
Κατάγλωττα ποιήματα ii. 605.
Καταγλωττίζειν ibid.
Κατάδενδρος ii. 358.
Κατάκομος. *Crinitus.* ii. 359 n.
Καταληρεῖν iii. 72.
Καταῤῥάχιν iv. 240.
Καταῤῥοίκης iv. 331.
Κατασπιλάζειν iv. 301.
Καταγαμίζειν iii. 197.
Καταρίλλειν i. 295.
Κατασκιδάζειν i. 320.
Καταστροφῆς τυχεῖν. *Mori.* ii. 453.
Κατατυχεῖν. *Bene ſe habere.* iv. 186.
Καταλλείπειν τῆς παρθένου ii. 116.
Κατωμεγεθεῖν iv. 302.
Καυλὸς iv. 26.
Κελαρύζειν. Vox Homerica. i. 335
Κέμματα. *Veſtigia* iv. 332.
Κέντρον. *Spica. Spike* iv. 58.
Κεράμβυξ. Vox Theſſalorum. iv. 168.
Κέραμος. Vox Cypriorum iv. 204
Κέρας. Inſtrumentum piſcatorium. ii. 425.
Κέρμαντες. Homines nequam. ii. 580 n.
Κερκώπων ἀγορά. *Forum Cercopum. Cheapſide.* ibid.
Κηρίναι. Mulieres ita dictæ i. 343.
Κηρὸς. *Fucus muliebris.* iv. 363.
Κηροπλάσται. ibid.
Κήρυξ. Piſcis. ii. 426.
Κίβυσσις ii. 120 n.
Κιβώτια. Ægyptia pocula. iv. 177.
Κίνδα ii. 69.
Κινεῖν. Verbum nequam. ii. 466.
Κιξάλλης iv. 313.
Κισσιδὴς i. 261.
Κίταρις. *Diadema.* iv. 397.
Κιτλοφόρος ii. 203.
Κλᾴθρη. *Ex robore.* iv. 132.
Κλητορία. *Solemnia.* iv. 154.
Κναξζβὶ λευκὸν ii. 565.
Κνήθειν, Κνίζειν, et Σκίζειν. Idem. iv. 198.
Κνηστὸς iv. 311.
Κνίσα primam corripit. i. 407.
Κνισολοιχὸς ibid.

Κοάλεμος

Κοάλεμος iv. 330.
Κοινολεχὴς iii. 117.
Κοίτη iv. 390.
Κοιτὶς γρυτοδόκη ii. 338.
Κοκύας i. 352.
Κολαβρίζειν iii. 110.
Κολαίζειν τὸν λόγον i. 132.
Κολάσμα iv. 298.
Κολυτίδς. Nomen δήμε iv. 218.
Κόμης. *Claſſis Præfectus.*iv.206.
Κομμώτριαι iv. 363.
Κόνδυ iv. 278.
Κονίποδες iv. 328.
Κόρος. Ornamentum muliebre. i. 355.
Κόττος. Membrum virile. i.390.
Κορσωτεὺς iv. 308.
Κορώνη νυκτινόμος ii. 585.
Κρατῆρες iv. 51.
Κρατηρίον. *Crates. The Rack.* iv. 231.
Κρέας ἀσόλοικον iii. 96.
Κρίκα iii, 116.
Κρόνιππος iii. 117.
Κρόταλος ὑγιέστερος i. 366.
Κρωβύλη ζεῦγος iv. 176.
Κυαμίτης. Heros Atticus ita dictus. ii. 468.
Κίβδα i. 347.
Κυδαίνειν. Verbum in *Re funebri* uſurpatum. ii. 139.
Κυλίκειον. *Cup-board.* i. 359 n.
Κύλιξ ῥοπαλωτὴ. Quid ſit. i.373.
Κυλίσκη. Vox nulla. i. 358.
Κύπασσις i. 373.
Κύπρις κτησία. *Cellæ meretriciæ præpoſita.* i. 368.
Κυπτάζειν i. 347.
Κύττης. *Cinædus.* ibid.
Κυρηβασια iv. 115.
Κυσοτράπεζος ii. 23.
Κυφόνωτος iii. 121.
Κωίας οἶνος iii. 126.
Κώτιλοι λόγοι ii. 312.
Χάλιξ iv. 251.
Χαλκίος ὕπνος iv. 236.
Χαλινάριον iii. 190.
Χαλυβώνιος οἶνος iii. 195.
Χαρίσιοι. *Placentæ* ii. 368.
Χαρῶθεν. Pro Ἀχαρνῆθεν ii. 606.
Χειλοποτεῖν. Verbum rariſſimum. i. 26.
Χειρίδες. *Manuum integumenta.* iv. 394.
Χίμαιρος ἄθορος iv. 169.
Χιλιόω iv. 407.
Χῖος. Mons Spartæ. iv. 223.
Χῖος λίθος ibid.
Χῖος οἶνος ibid.
Χιτὼν τριγλοφόρος. *A fiſhing net.* ii. 536.
Χλαῖνα λιγῦλκος. *A net.* ibid.
Χλαῖνα Πελλήνης ii. 585.
Χοιροβάμων. Silenus dictus ii. 482.
Χρυσὶς πανσέληνος ii. 390.
Χρυσοθήκη ii. 391
Χρυσὸς Δαμαρέτιος ii. 509.
Χρυσοχάλινος iii. 190. n.
Χρὼς ἴδιος i. 408 n.
Χώνη. *Infundibulum.* iv. 245.
Χώραν βλέπειν. *Caram videre.* iv. 132.
Χῶρος ἀποπατήσιμος. *A Houſe of office.* ii. 376 n.

D.

Δαιὸν κῆρ iv. 322.
Δάκετον iv. 311.
Δατισμὸς. *Locutio barbara.* iii. 122.
Datus, ſive Datum. Urbs Thraciæ i. 112.
Αἱ verſum inchoare nequit ii. 172.
Δὲ δὴ. Crebrius occurrit. iv. 364.
Δειλαὶ δάκνεσθαι i. 38.
Δειλάκρα iv. 237.
Δεκατευτήριον. *A Cuſtom-houſe.* i. 118.

Δίλτιον

Δέλτιον iv. 165.
Δενδρίτης iv. 355.
Δεραγχὴς iii. 49.
Δευσοποιεῖν. Vox rarior iv. 298.
Δέω. *Precor.* Verbum antiquum. ii. 368.
Δήεις. Verbum Homericum. ii. 511.
Δῆθεν orationem inchoat i. 60 n.
Δηλός. *Vinum.* Vox Sicula. i. 306.
Δημήτηρ εὔχλοος i. 436.
Δῆμος Κολυττὶδς iii. 525.
Διαβάλλεσθαι. *To chouſe.* iii. 51.
Διαῖτα τῦ ὐρανῦ iv. 262.
Διακαραδοκεῖ i. 310.
Διακένως iv. 253.
Διακλᾶσθαι i. 166.
Διακλυστήριον i. 372.
Διαλαλία iii. 200.
Διαμηρίζειν. Verbum nequam. iii. 140.
Diana Laphria ii. 318.
Διαξιφισμὸς iv. 329.
Διαπλεύσαι τὸν βιὸν i. 20. n.
Διαράμενος i. 122.
Διατρυφῆναι. *Luxu corrumpi.* iv. 194.
Διάφορον. *Pecunia.* i. 127.
Διγλώσσος. *Bilinguis.* i. 128.
Διθύραμβος primam nunc brevem, nunc longam habet. ii. 528.
Δὶϊ εἴκελος iv. 311.
Δικαιολογία iv. 186.
Δίκη πρόδικος iii. 161.
Δίκης ὀφθαλμὸς i. 135.
Δικαῖος εἰμὶ i. 59. n.
Δικόρος iv. 165.
Διμίτριος. Vox ne Græca quidem. i. 137.
Δινδυμὴν iv. 319.
Διονύσυ σκύφος ii. 552.
Διοργάνωσις iv. 282.
Διπλοΐη. *Aſtutia* iv. 132.
Διφθερίας ii. 586.
Διχὰ λαλιᾶς. *Sine ſermone.* iv. 188.
Δορατοθήκη iv. 238.
Δορύναμα ii. 487.
Δραιόν. *A Dray.* iv. 86.
Δρύππα ἰφολκὶς ii. 560.
Δρύψελον ibid.
Δρύπαξ. Quid ſit i. 143.
ΔΥΣΑΑΚΙΣ. Vox rariſſima. ii. 304.
Δυσαύλητος Ὑμέναιος ii. 294.
Δυσγάργαλις i. 146.
Δύσηρις. Nomen mulieris. i. 233.
Δωδεκάκρυνον ςόμα iii. 56.
Δωμάτιον ἀδιάπνευςον ii. 386.
Δωσίπυγος iii. 57.

E.

Ἐγγυᾶν. *Mutuo dare.* iv. 205. 260.
Εγγυάσθαι. *Mutuo ſumere.* iv. 205.
Εγκομβώσασθαι i. 158.
Εγχυτριςμὸς iv. 262.
Εθνοπλήκτης i. 159.
Εἴρε idem ac ἔρρε iv. 148.
Ἐκ διάρσεως μάχεσθαι ii. 85.
Εκ παντὸς τρόπυ iv. 172.
Εκβολὴ λόγυ. *Digreſſio.* iv. 213. 251.
Εκληρεῖν iii. 73 n.
Εκλοφίζεσθαι i. 181.
Εκλυτος. *Defatigatus.* iv. 257.
Ἐκπαθῆς i. 331.
Εκπωμα δακτυλωτὸν ii. 531.
Εκφυσήματα. *Puſtulæ.* iii. 194.
Ελελεῦ i. 161.
Ελεὸς et Ελεόν. *Menſa coquinaria.* iii. 172.
Ελληνικὰ ἁμαρτήματα i. 10 n.
Ελθεῖν πρὸς αὐλὸν iv. 234.
Ελινύς. Vox notanda. ii. 9.
Ελινύας ἄγειν. *Otiari. Otia peragere.* ii. 8.
Ελλογος. Vox rarior. i. 163.

Εμβολὴ

Εμβολὴ πνεύματος i. 338.
Εμπύλαι. *Inſulæ.* iv. 249.
Εμπύρευμα. *Ignis reliquiæ.* iv. 259.
Εμπυρεύομαι. *Accendo.* ibid.
Εν ἀδράκτοις. *In ſuis domibus.* iv. 214 n.
Εν ἀπράκτοις καθῆσθαι ii. 219.
Εν εἴδει ii. 345. n.
Εν τοῖς Λαχάνοις. *In the herb-market.* iii. 127.
Εν χώρᾳ ὁμήρων. *Loco obſidum.* iv. 133.
Εναίσιμος i. 170.
Εναισχύνειν i. 350.
Εναύειν idem ac 'Εναύειν iii. 63.
Ενδιλεχισμὸς iv. 260.
Ενόδιος. Nomen Mercurii iv. 280.
Ενόσις iv. 172.
Ενώπια ii. 473.
Εξ αὐτῆς. *Statim.* iv. 256.
Εξ ἐπιδρομῆς *Obiter.* iv. 292.
Εξαράττειν i. 178.
Εξέχεσθαι ii. 249.
Εξηρτῦσθαι iii 65.
Εξοδος. *Outgoings. Expences.* iv. 165.
Εξυβρίζειν i. 272.
Εξώστρα i. 184.
Εορταί. Fabula Menandri. ii. 446. n.
Επίσπεσθειν. *Inſpergere* iv. 260.
Επ' ἀσπίδα. *To the left.* i. 311.
Επὶ δόρυ. *To the right.* i. 311. n.
Επὶ μίαν. *One by one.* iii. 415.
Επ' ἐρημίας. *Sine æmulo.* iv. 135.
Επ' ὀψίας τῆς ἀκμῆς. *In the duſk of the evening.* ii. 150.
Επαναβληθῆν i. 184.
Επιβωμίτης. *Sacrifici.* iv. 265.
Επιγνώμος iv. 309.
Επίγυα adſeritur contra Kuſter. i. 189.
Επιδαίσιος οἶκος ii. 572.
Επιδιδότεροι iii. 95.
Επιδημία ξένων ii. 452.
Επιδόρπιον ὕδωρ ii. 576.
Επιθεῖναι κράτος i. 195.
Επικαρπία iv. 261.
Επικώμος iv. 309.
Επιμετρεῖν iv. 378.
Επινηφεῖν i. 397.
Επιπόλαιος i. 141.
Επιῤῥαπίζειν iii. 68.
Επισημαίνεσθαι iii. 192.
Επίσκια χωρία. *Loca umbroſa.* iv. 313 n.
Επιτάῤῥοθος iv. 320.
Επιτεταμένος. *Intent upon.* iv. 169.
Επιτιμᾶν. *To raiſe the price.* i. 196.
Επίτροπος *A Hind.* iv. 290.
Επίφαυσις iii. 51.
Επίφυλλις iii. 68.
Επίχαλκος ἄσπις iv. 239.
Επιχειλὴς ii. 577.
Επλάστικτος ii. 578.
Error ex affinitate Δ et Λ iv. 197.
—— ex geminatione literæ Ο iv. 204.
Ερέβινθος. Vox nequam. ii. 561.
Ερειψ. *Cadaver.* iv. 135.
Ερμαῖα ii. 587. n.
Ερμεῖον iv. 16.
Ερμης ἄχειρ iv. 373.
Ερμηνεύειν ἐς τὰς πινακίδας. *In tabulas referre interpretationem.* iv. 388.
Ερυσίβη iv. 31.
Ετοιμολόγος ii. 583.
Εὐψάσιμος iv. 357.
Εὐαγεῖς ὕμνοι ii. 366.
Εὐαγρεσία i. 240.
Εὐαγροσύνη. Vox nulla. ibid.
ΕΥΑΡΧΟΣ. *A Hanſeller.* ii. 427.
Εὐάζειν iv. 126.
Εὐασμὸς ibid.
Εὐβόσρυχος ii. 228.
Εὐδίας iv. 207.
Εὐδοκεῖν τῇ εἰρήνῃ. *To agree to a peace.* i. 197.

Euhemeri Sacræ Hiſtoria ii. 459.
Ευημερῆσαι. *Victoriam reportare.* iii. 74.
Ευηχεῖς ὕμνοι ii. 581. iii. 70.
Ευθηλύμενος iii. 75.
Ευθηλήμονα μόσχον ibid.
Ευθιξία i. 200.
Ευθὺ τοῦ Διὸς i. 201.
Ευθυρρημονεῖν ii. 582.
Ευλαγής. Vox ne Græca quidem. ii. 97.
Ευλιστος iv. 324.
Ευμαρις ii. 48.
Ευοίνιστοι λοιβαὶ i. 217.
Ευοίστος ii. 440 n.
Ευπάθημα. *High Life.* i. 332.
Ευπλευρος. *Bene ſanus.* iv. 7.
Ευπροσώπος ii. 515. n.
Euphorio Chalcidenſis. Puerorum amator ii. 606.
Euphorionis Ατακτα ii. 602.
——— Χιλιάδες ibid.
Eurotas. Pars muliebris. ii. 587.
ΕΥΡΥΚΛΥΔΩΝ. *A Hurricane.* ii. 289.
Ευρυλόγος ii. 188.
Ευρωπὸς iv. 314.
Ευφεγγὴς i. 208.
Ευχίρεια iv. 267.
Εφ' ἑαυτοῦ iv. 221.
Εφεσον λαβεῖν i. 400.
Εφήβεια. *Juventus.* iv. 274.
Εχέτλιον iv. 57.
Η ἴσω γραφή ii. 308.
Ηγεῖν ſive Ἡγέειν. Verbum antiquum ii. 367.
Ηθολογεῖν iv. 265.
Ημάρσινος iv. 250.
Ημικοτύλιον iv. 293.
Ηπανία ii. 402.
Ηρεπισάμην i. 250. n.
Ηριον. *Tumulus.* iv. 251.

G.

Γ ante vocales tantum ponitur. iv. 279.
Γαιών. *Sepes terrea.* ii. 482.
Γέλγη. *Locus ubi ſcruta venduntur.* iv. 106.
Γέλως ΜΝΗΣΤΗΡΙΩΔΗΣ. *Riſus* Procax. ii. 508.
Γελασῖνος ii. 503.
Γεῶν. Dorice pro Γῆν. iv. 192.
Γεῦσαι iii. 172.
Γεφυρίζειν i. 103.
Γῆρα ii. 213 n.
Γηράματα iv. 321.
Γιγλισμὸς ii. 506.
Gloſſæ Nomicæ i. 296.
Γλουτοὶ εὐαφεῖς. *Clunes molles, habitiores.* ii. 504.
Γλύτων. *A Glutton.* iii. 420.
Γλῶσσα τεμνεῖν i. 105.
Γναθαίνα et Γναθαίνιον. Scorta celeberrima. i. 105.
Γνάθος πυρὸς iii. 75.
Γρόνθος iv. 156.
Γρύτη ii. 338.
Γρυτοπώλης. *A Haberdaſher of ſmall wares.* ii. 339.
Γύνις i. 110.

H.

Henna. Umbilicus Siciliæ. i. 168.
Hercules Καλλίνικος ii. 558.
Hercules Ὁμόγνιος. iii. 149.
Hercules. Celtis λόγιος δῖος. iv. 429.
Heſychii Lexicon ex pluribus conflatum iv. 320.

[illegible]

R E R U M.

I.

Ἰαίνω primam producit. iv. 103.
[Iambicos Tetrametros Acalecticos Græca Comœdia non admittit. iv. 454. 455.]
Ἰδρίτης iii. 98.
Ἱεροβάτος κόννος ii. 607.
Ἱερονίκης i. 282.
Ἱερόχρηστα λόγια ii. 442.
Ἴκελος primam corripit. iv. 311.
Ἴκρια i. 148.
Ἰλλάδης iv. 283.
Ἰλλῶς i. 262.
Ἰλλωπτειν ibid.
Incubare iii. 64.
Ἰνθμὸς iv. 275.
Inſcriptio apud Murator. ii. 179
Io Chius ii. 529.
———Ἀοῖος ἀστὴρ dictus ib.
Ἰονία λύματα i. 268.
Ἰπνίτης ἄρτος i. 271.
Ἰπνος ἐλεφάντινος. *An ivory bog-houſe.* i. 270.
Ἱππαφέσεις i. 266.
Ἱππόθορος νόμος iv. 325.
Ἱππομάνης λειμὼν i. 272.
Ἰσαλής. Vox nova et elegantiſſima. iv. 248.
Isis λινόπεπλος ii. 488.
Ἰσολογίαν ἔχειν i. 276.
Ἰσόψεις οἰκίαι i. 277.
Ἰσοχειλεῖς i. 278.
Ister Callimachius ii. 613.
Iſtri Ατακτα, ſive *Miſcellanea Attica.* ii. 614.
Iſtri Απόλλωνος Επιφάνειαι ii. 615.
Iſtri ψυχρότης ii. 619.
Ἴτριον i. 254.

L.

Λάβδα ii. 168.
Λαβεῖν ἐπὶ τῇ γυναικὶ i. 155.
Λαβροποτεῖν. Verbum rariſſimum. i. 26 n.
Λαβυώδης ii. 200.
Λαθραίως. *Clam.* iv. 300.
Λαιβός. *Lævus.* iv. 213.
Λαιδρὸς iv. 212.
Λαῖτος. *Lætus.* iv. 213.
Λάμπη iv. 332.
Λᾷς Dorice pro Λῇς, Θέλῃς. iv. 203.
Λάτρις ii. 213.
Λεγνωτὰ iv. 52.
Λεία. *Præda.* iv. 213.
Λειχάζει ii. 169.
Λεοντηδὸν iv. 333.
Lesbia Coma i. 368.
Λεσβιάζειν ii. 168.
Λέσβιον φάτνωμα. *Laqueare Lesbium.* iv. 374.
Leuco Comicus. Agnonis Filius. i. 382.
Λέχος γαστροβαρές. *Uxor gravida* ii. 517.
Λέων. *Pellis leonina.* ii. 548.
Λεωργὸς i. 159.
Λήθης γῆρας i. 385.
Ληροί. *Leria* iii. 72.
Λιθοκονία. *Pebble-plaiſter.* iv. 85.
Λίθον πυρητόκον. *Lapidem igniarium.* ii. 591 n.
Λιμόψωρος ii. 399.
[Λιπαρὴς primam producit. iv. 459. Leviter a vero aberrat conjectura mea. Auctore enim MSS. C. C. C. Oxon. delenda ſunt τὸ λι μακρὸν, quippe quæ infra v. Λιπαρεῖ loco ſuo legantur.]
Litera brevis ante liquidam producitur. iv. 323.
Λόγιος. *Eruditus. Literis inſtructus.* i. 139.
Παντοίως λόγιος. *Omnifariam eruditus. Undequaque doctus.* ibid.
Λόγοι τῆς βασιλείας ii. 207.
Λορδὸς et Λόρδωσις i. 392.
Λόρδων ibid.
Λύδον εἰς πεδίον ii. 496 n.

Λυκοθαρσὴς iv. 335.
Λύκος χανὼν iii. 80.
Λυπρὸς et Λυπηρός. Idem. i. 174.
Λυσίστρατος ὁ σκωπτόλης ii. 175.
Lyde τρίπορνος ii. 519.
Lyſias et Æſchines *Socraticus* inimici. ii. 623.

M.

Μὰ τὸν ii. 324 n.
Μαγὰς iv. 268.
Μαιμάκτης iv. 331.
Μανόκηπος ii. 501.
Μαννος ſive Μόννος. *Monile*. iv. 240.
—— Doribus proprium. iv. 241.
Marmor Mileſium ii. 553.
Marmor Sigeenſe ii. 367.
Μαρσίππος iv. 207.
Μαρτυρίαν ἐμβαλέσθαι ii. 113.
Μάστημα ii. 434.
Μάστιξ ἀστραγαλωτὴ ii. 198.
Μαστροπὸς et Μαυλιστής. Idem. iv. 233.
Μασχάλην αἴρειν. *To heave the elbow*. iv. 231.
Μέγιστον ἔχειν καιρόν. *Maximum momentum habere*. iv. 334.
Μεθυσφαλής. *Vino carens*. iii. 122.
Μελανία iii. 191.
Μειλίχιος iv. 331.
ΜΕΛΛΟΣΤΡΑΤΕΙΝ ii. 201. iii. 22.
[Μίλι diſſyllabon, iv. 497. Τὸν Διὸς etiam MS. C. C. C. Oxon.]
Μιμυκὸς ἐλέφας. *Speaking Ivory*. iv. 224.
Menandri Ἁλαὶ Ἀραφηνίδες ii. 457.
———— Δύσκολος. ii. 446.
———— Μισούμενος ii. 445.
———— Παννυχίδες ii. 446 n.
Menandri Περικειρομένη ii. 445.
Μερμίθα iv. 315.
Μέταλλων μεσοκρανίς. *Metallorum columnæ*. iv. 332.
Μεταξυλογία i. 402.
Μετριασμὸς ii. 422.
Μετρίας τινὰς ii. 334.
Μήκων iv. 58.
Μηλοῦχος i. 368.
Μηρίζειν. Verbum nequam. ii. 606.
Μηρίζος. Mons Thraciæ. i. 315.
Μιλλὸς i. 419.
Μιλλότης. Vox Græciæ rest. i. 420. iv. 38.
Μίλτος. *Ceruſſa*. iv. 363.
Μιμηλότης. Vox rarior. i. 405.
Minerva ΠΙΤΑΝΑΤΙΣ. ii. 165.
Μιαρὸς i. 410.
Μνοῦς ibid.
Μόνιος. Θὴρ μόνος. *Aper*. iv. 240.
Μονοτρόπος. *The Batchelor*. i. 459 n.
Μονοτρόπος βίος. *Single life*. Ib.
Μουσῶν ἀνθηρὸν i. 22.
Μουσῶν ἐνδιαίτημα. *Muſarum deliciæ*. iv. 133.
Μύκαι ii. 477 n.
Μῦς λευκὸς i. 412.
ΜΩΡΩΝ ἀνάστασις. *The promotion of fools*. ii. 430.
Μῶθαι. Verbum antiquum. i. 462.
Μῶυ iv. 265.

N.

Νεάζειν ii. 199
Νεκροβίον ii. 279 n.
Νενημένοι λίθοι i. 353.
Νέοιν iii. 140.
Νεόστος iv. 341.
Νῆψις. *Attentio. Cura. Vigilantia* iv. 227.
Νόμιμα βαρβαρικὰ i. 233.
Νομιστεύειν i. 417.

Νόμος

Νόμος. *Nummus.* Vox Sicula. i. 418.
Νόμω χάριν ii. 363.
Νοσφισμὸς iv. 261.
Νυκτοπεριπλάνητος iii. 141.
Νυμφόβας ii. 525.
Νῦν δή. *Nunc ſcilicet.* iv. 336.
Νωθὴς τῆς διανοίας iii. 45.

O.

Οἱ ὑπεράνω πλεονασμοὶ ii. 510.
Οἰκεῖν οἶκον i. 447.
Οἶκοι μένειν iii. 23.
Οἰκοφθόρος iv. 157.
Οἴκων ἄνθη. *Picturæ.* iv. 220.
Οιςός. Οιςικός. Οιςικῶς ἔχειν. ii. 439.
Ολβιογάςωρ i. 407.
Ολιγοδεὴς iv. 309.
Ολιγοςὸς iv. 265.
Ομμα πελείας ii. 41.
Ομμα νύμφας ibid.
Ομμα νυκτὸς ibid.
Ομματα πλατύλογχα ii. 567.
Ομματολοχίτης. *Qui oculis inſidias facit.* iv. 177.
Ομοχροῖα iv. 164.
Ονεύειν i. 452.
Οπιςος ii. 42.
Οποβάτις iv. 328.
Οποκίνδιος ii. 69.
Ους ὕεται i. 438.
Οπλοςρατηγὸς iv. 375.
Οπως ἀναθήσεις. Attica locutio. i. 45.
Ορθίας ii. 70.
Ορθοτίτθιος i. 444.
Ορνιθεύεσθαι iii. 153.
Οροφιᾶν. *To rooſt.* iv. 264.
Ορτυγοκοπεῖν iii. 153.
Ορυξ iii. 121.
Οσια πόμπη i. 30 n.
Οςακὸς et Ἄςακος. Idem. iii. 96.
Οςέα κεῖνα. *Oſſa illa cara.* ii. 608.
Οὐδ' ὄτιον iv. 223.
Οὐδὲν μ' ὀνήσει ii. 594.
Οὐρά. *Cauda. The ſeat.* iv. 34.
Οὐρίαχος. *Pars media remi.* iv. 241.
Οφθαλμιάζειν. Verbum rariſſimum. i. 459.
Ophelionis Ἰάλεμος i. 458.
Οχλος κεραμῶν i. 252.
Οψων. *Obſonator.* iv. 14.

P.

Παῖξαι iv. 210.
Παῖς τύχης. *Fortunæ filius.* ii. 624.
Παῖς ὑαλινός. *A glaſs-waiter.* ii. 35 n.
Palamedes iv. 271.
——— ἀλευρόμαντις ii. 543.
Πάλιν γὰρ αὖθις iii. 54.
Παλίμβαλης ii. 16 n.
Παναύριος ii. 18.
Πάνος ἀγάπημα iii. 155.
Πάνος ἄγημα iv. 211.
Πάνος ἄντρον iii. 167.
Πάνος σκῦλος ibid.
Παντὸς διεκπαίειν. *Omnia penetrare* iv. 227.
Παρ' ἐδὲν ἦλθεν ἀνατρέψαι. *Pæne evertit* iv. 321.
Παράγεσθαι iv. 263.
Παραγωγαὶ iv. 262.
Παραζωςρὶς iv. 277.
Παραθεῖναι ii. 243 n.
Παραςὰς ii. 85.
Παράςασις ii. 522.
Παράτιλτρια i. 211.
Παραυτα. *Statim.* iv. 178.
Παρευρημένως ii. 28.
Παρίξεσθαι μαρτυρεῖν ii. 448.
Παρήοροι τρίχες ii. 467.
Παρθένος. Pro Παρθένιος. ii. 511.
Παρηγορεῖν ii. 26.
Πάσματα. *Plaiſters.* iv. 237.
Pediculi e collo ſuſpenſi τεταρ-

ταίως

φαίας ſive *quartana laborantes* ſanant i. 367.
Πιζαὶ ἑταῖραι iv. 308.
ΠΕΡΙΑΛΓΗΣ. Orbilii liber ita dictus. iii. 154.
Περιβάδην. *Aſtride.* ii. 223.
Περιβαίνειν ἵππον ii. 221.
Περιαγερία. *Sacrificium circumforaneum* iv. 154.
Περιπέτειν ii. 55.
Περισκυθίζειν ii. 57.
Περισσοὶ. *Magni.* iv. 159.
Περιχαίνειν ii. 64.
Περίψησις ii. 394.
Πετεῦρον et Πέταυρον. Idem. iv. 310.
Πεφιλιππίδωσαι ii. 346.
Πεφιλοκαλημένον ἔριον iv. 29.
Πηλός. *Vinum.* i. 306.
PHÆAX ii. 336.
Pherecratis Thalaſſa i. 51.
Pherecydis Αφροδίτη iv. 136.
Phoroneus ii. 475.
Phyromachus heluo ii. 585.
Φαικάς. Vox rariſſima. ii. 336.
Φαικάσιον ii. 337.
Φάρσος φιλόδεπνον ii. 331.
Φιλεργεῖν iii. 186.
Φιλήτης. *Latro. Impoſtor.* iv. 134.
Φιλόκνισος i. 407.
[Φιτύειν. Ita ſcribendum, non φιτεύειν iv. 443.]
ΦΛΥΑΞ ii. 204.
Φλυακογράφος ii. 137.
Φλυαρία Ἑλληνικὰ i. 10 n.
Φλύζει, φλύσσει, et φλύει. Idem. iv. 64.
Φοινικάδες. *Carrots.* iv. 193.
Φοινικελίτης iii. 189.
Φοινίκια iv. 271.
Φοινικοχάλινος iii. 190.
Φοινικίζειν ii. 168.
Φορμηδὸν ii. 351.
Φορμοῤῥαφεῖν. *To bamper.* ii. 355.
Φορτικὰ iv. 313.
Φρίσσειν. *Horrere.* i. 214.
Φρόνημα σαρκὸς iv. 134.
Φυστὴ μᾶζα ii. 419.
Φώγειν iii. 193.
Φῶς νόθον ii. 513.
Πιὰρ ἀρέρης i. 242.
Πίλημα ii. 77.
Πίομαι primam producit iv. 369.
Πίσσα Κωνίτις iii. 126.
Πιτυοκάμπτης ii. 80.
Plauti Carchedonius ii. 385.
Πλείστη χάρις ii. 276.
Πληρῶσαι χεῖρα ii. 164 n.
Πλὴξ ἥβης i. 20.
Πλύνειν. *Convitiari.* iii. 103.
Πλυνός. *A waſhing-tub.* ibid.
Pluto Χειροφέρος iv. 174.
Πνὺξ iv. 254.
Ποδαλείριος iii. 140.
Ποδανιπτὴρ et Λέβης. *Formâ* diſcrepabant iv. 236.
Ποικίλον. *Veſtis Tragica.* iv. 247.
Ποιμανόριον. *Grex.* iv. 9.
Pollux Arado oriundus. ii. 89.
Πολυάρατος κολάκευμα. *Execranda Adulatio.* iv. 314.
Πολυκέφαλος iv. 323.
Πολύκενον. *Fiſtuloſum.* iv. 316.
Πολύπλοκος iv. 264.
Πολύχρουν νόσημα ii. 373.
Πολυχοῦν. *Many-fold.* iv. 263.
Πομπῇ κρεῖττον i. 30.
Πομφολύγων ἔκφυσις iii. 160.
Πόρταλις iv. 376.
Πορφυροβάφος. *A Purple-dyer.* ii. 541.
Ποτίμος i. 345 n.
Ποῦς. *Inſtrumentum nauticum.* iv. 428.
Πρᾶγμα. De *muliere* dicitur. i. 23.
Pratinas Satyrographus ii. 479.
Pratinæ Fabula ΔΥΜΑΙΝΑΙ. ii. 480.

[Pro-

[Proceleuſmaticum Anapæſticus Ariſtophaneus non recipit. iv. 436.]
Προβατοβοσκὸς ii. 499.
Πρόβοσκος ibid.
Προδοσία iv. 367.
Προαγωγική. *Ars lenocinii.* iv. 377.
Προθεσμία iv. 258.
Προκέλευθος ii. 516.
Προκομιστής. *A Procurer.* iv. 301.
Προλαβέσθαι i. 161.
Προσεχὴς αἰγιαλὸς ii. 108.
Προσοδεύεσθαι iv. 253.
Πρόσοδος. *Reditus. Income.* iv. 166, 253.
Προσομιλεῖν iv. 379.
Προσπειρονᾶν ii. 280.
Προστιβάδες ii. 114.
Προυνικοὶ ii. 172 n.
Προυνικοὶ. Vox Byzantina. iv. 230.
Πρόχειρα iii. 392.
Πρώτην. *Jentaculum.* iv. 13.
Πρωτοφορήματα ii. 350.
Psephium ii. 397.
Πτακισμὸς. *Timiditas.* iv. 137.
Πτερὰ πυκνὰ ii. 545.
Πτεροφοίτωρ ii. 117.
Pultiphagonides ii. 385.
Πυρίδειπνος ii. 573.
Πύρινος χλόη i. 53.
Πυροδαίσιος ii. 573.
Πωλεῖσθαι. De *Proſtibulo* dicitur. i. 348.
Pythagoras Tolerationi amicus. ii. 439.

R.

Ραπτὸς. *Maculoſus.* iv. 311.
Ράριον iv. 294.
Ραχιτὴς ii. 132.
Ρεθόμαλις iv. 322.
Rhianus ii. 135.
Rhinto ſive Rhintho Tarent. ii. 136.
Rhintonica verba ii. 138.
Ripa *ISTRICA* ii. 620.
Ριζιδᾶ. *Minutim.* iv. 82.
Ριμή. *Mentis motus ſubitus.* iv. 158.
Ριπίς. *A Fan.* ii. 551 n.
Ρογός. Vox Sicula. iv. 246.
Ρόμβος θύννων. *A ſhoal of fiſh.* ii. 424.
Ρυποκόνδυλοι iv. 285.
Ρύσια iv. 259.

S.

Samus Iambographus ii. 157.
Σάμβαλα i. 259 n.
Σαμίων ἄνθη iii. 150.
Σάκος ῥωπήϊον. *Vas ſive textum vimineum.* ii. 554.
Σάραμβος ii. 151.
Σατίναι iv. 341.
Σαυνία iv. 238.
Σαυτὸν αἰτιῶ ii. 376. n.
Σειρομάστης. *A Tuck.* iv. 256.
Σελῆναι. *Liba lunata.* i. 56.
Σεμιράμιδος τεῖχος iii. 188.
ΣΘΕΝΟΣ νίκης iii. 195.
Σικελὸς στρατιώτης ii. 614.
Σικχός. *Sick.* iv. 241.
Σιλλὸς iv. 60.
Σιφνιάζειν ii. 167.
Σίφων. *Inſtrumentum nauticum.* iv. 207.
Σκινή. *Pudendum virile.* i. 461.
Σκεῦος. Quid ſit. i. 11.
ΣΚΙΤΑΛΙΖΕΙΝ. Verbum rariſſimum. ii. 173.
Σκιταλικὸς θεὸς ii. 172.
Σκίτων iv. 117.
Σκοπάδαι. ii. 411.
Σκοτόμαινα iv. 292.
Σκυλακίζειν ii. 167.
Σκύλος iii. 14.
Σκῦτος ibid.
Σκυθῶν ἐρημία iv. 269.
Smilis. Nomen viri. iii. 92.

Sopho-

Sophoclis Ἀχιλλεὺς ἐν Σκυρίαις ii. 567.
——— *Inachus*. Fabula Satyrica ii. 463, 621.
——— Hercules *ad Tænarum*. ii. 557.
Σορὸς ἀνεξιδίαστος ii. 180.
Σοφιστιᾷν. *Agere Sophiſtam*. iii. 522.
Σοφῶν πῖσις ii. 430.
Σπαδονίζειν ii. 186.
Σπαδόνισμα ii. 187.
Σπαθιναῖαι iv. 312.
Σποδεῖν iii. 173.
Σπουδῆς ἔχειν iii. 12.
Σπληνίον iv. 365.
St Græcorum eſt i. 457.
Σταμνία χοῖδια iii. 197.
ΣΤΑΤΗΡ iii. 174.
Στέργων ii. 214 n.
Στειρίφοπλος ii. 195.
Στηθὸς iv. 317.
Στῆτας iv. 250.
Στιβήεις ii. 196.
Στρατοφάνης. Nomen viri. ii. 34.
Σύβαρις. Quid ſit. i. 13.
Σύναιμος iv. 297.
Συνεχεῖς τρίχες ii. 467.
Συῤῥάσσειν iv. 256.
Σφοδρομαχία. *Pugna acerrima*. iv. 367.
Σχινοκέφαλος. Pericles ita dictus. iv. 245.
Σχιστή. *Calceamenti lautioris genus*. iv. 288.
ΣΧΟΙΝΙΣ. *Colum junceum*. Vox rarior. ii. 553.
Σωμάτιον iv. 175.
Σωφρονιστῆρες iv. 51.

T.

Ταγηνοκνισοθήρας. *A Paraſite*. iii. 323.
Τανάχαλκος. Vox nulla. ii. 228.
Τάπερ reſpuit Scena Attica i. 186.
Ταυρόδιτος κυπάρισσος ii. 549.
Τάφος ἀθάνατος i. 464.
Telephus Grammaticus ii. 242.
Telephi Ὠκυτόκιον i. 451.
Τίθρια. Vox nulla. ii. 233.
Τελχῖνες iv. 158.
Τενέδιος πέλεκυς iv. 166.
Τετράδι γέγονας iii. 203.
Τετραποδητὶ ii. 239.
Τημέρον εἶναι i. 323 n.
Theario. Piſtor celeberrimus. i. 16.
Theocriti luſus ii. 398.
Theoxenides Siphnius ii. 378.
Thyreaticæ Coronæ ii. 514.
Θάλλινα. *Vaſa ex viminibus contexta*. iv. 230.
Θαύματα. *Spectacula publica*. iv. 310.
Θακεύειν ii. 376.
Θιλιμὸς i. 285.
Θιμερῶπις iv. 283.
Θεόπτης ii. 400.
Θρῆνος et Θρηνῳδὸς. Idem. i. 294.
Θρίαμβος. Quid ſit. iii. 29.
Θρυλλητεῖν iv. 358.
Θρυμματὶς ii. 230.
Θυλλάδες iv. 339.
ΘΥΛΗ et Θυλὰς ii. 119.
Θυμῷ ii. 32.
Θυροκοπία iii. 94.
Θωρῆξις iv. 60.
Τιάρα. *Pileus*. iv. 397.
Τιάρα ὀρθὴ eſt non niſi *Regis Magni* ibid.
Τίλμα ii. 339.
Timagenes Grammaticus ii. 248.
—— obiit in Albano ii. 249.
Τιμᾶσθαι ibid.
Timoclis Neæra i. 50.
Τὸ στάσιμον iv. 223.
Τολύπευμα ii. 262.
Τόσιβις. Nomen dei alicujus. ii. 263.

Τοτάχος iv. 337.
Τῶδε τινὸς ii. 112.
Τραπέζαι σεληναῖαι i. 56.
Τραπέζαι Σικελικαὶ iv. 230.
Τριβάζειν ii. 202.
Τριγερήνιος iii. 179.
Τριγέρων ii. 265.
Tricosus ii. 200.
Τρίκυρος ii. 579.
Τριοδὸς Ἰσθμίας. *Via ad Iſthmum ducens.* iv. 423.
Τριχομανία ii. 414.
Τριχῶσαι. Vox nulla. iv. 281.
Trochaicus neque ſpondæum, neque dactylum in quinto loco admittit. i. 462 n.
Τροπίας οἶνος ii. 275.
Τροφός. *Nutrix, Mater, Patria.* iv. 128.
Τρυγόνιον ii. 146.
Τύπη iv. 326.
Τύρβα ii. 286.
Τυφήρης λύχνος ii. 287.

U

Venus καλλίπυγος ii. 505.
Verſus apud D'Orvill. i. 161 n.
Vocalis ante μν nonnunquam corripitur. ii. 154.
[Vocalem in Dativo Plurali non elidunt Scenici Poetæ iv. 450. Alii tamen Poetæ ſæpe elidunt, ut Theognis verſu noto, Οὐδ' ὧν ΠΑΝΤΕΣΣ' ἁνδάνει —— Ita enim legendum: adeo ut fruſtra Brunckius verſum in Euripidis Oreſte pronomine auxerit, cum ſolus locus ad quem provocavit, aut provocare potuit, mendo laboret.]
Ὑλήτης iv. 332.
Ὑλομανεῖν i. 272.
Ὑμέναιος Λύδιος ii. 292.
Ὑπέραντλον σκάφος iv. 360.
Ὑπερπαλαίει ii. 310 n.
Ὑπερπαίει ii. 310.
Ὑπηοῖος iii. 184.
Ὑπογραμμὸς iv. 180.
Ὑποδοχὴ iii. 184.
Ὑποθωπεύειν iv. 367.
Ὑποκρέκειν ii. 316.
Ὑποκυμαίνειν i. 132.
Ὑπονέμεσθαι ii. 312.
Ὑποκόρισμα ii. 315 n.
Ὑποτίμησις idem ac Σκῆψις iv. 266.
Ὑποτύπτειν ii. 391.
Ὑποφόνια ii. 320.
Ὑρκανικοὶ ἰχθύες iii. 196.
Ὑφηνίοχος i. 363.

X.

Ξενοκυσαπάτη ii. 428.
Ξυνειλεχὼς iv. 221.
Ξυνοτάφιον ii. 88.
Ξυστὸς et Ξυστὸν. Idem. ii. 43.

Z.

Ζάγκλον iv. 252.
Ζαὴν. Vox nulla. i. 229.
Ζαήτης. Nunquam occurrit. i. 231.
Zamolxis i. 232.
Ζείρη. *Amictus* iv. 173.
Ζεύς. Ἡ τοῦ κόσμου ψυχή. iv. 286.
Zoroaſtres ἀστροθύτης ii. 609.
Ζωμὸς μέλας. *Black ſoup.* iii. 79.

Ψ.

Ψεφηνὸς ἀνὴρ ii. 395.
Ψὴν iv. 257.
Ψηφίον ii. 396.

INDEX RERUM.

Ψῆφοι et Ἀριθμοί. Idem. iv. 271.
Ψιθυρισμὸς iii. 202 n.
ΨΙΛΙΝΟΙ ϛέφανοι ii. 515.
Ψίμαρον. Vox nulla. ii. 397.
Ψυκτὴρ ii. 395.
Ψυχή. *Animalculum alatum*. ii. 520 n.
Ψυχρότερος Ἀράρoτος ii. 142.

Ω.

Ωμόλινον iv. 329.
Ωτειλή. Vox Homerica. i. 455.
Ως. Pro ἕως. iv. 379.

ERRATA.

VOL. I.—P. 10. l. penult. *pro* Γ *lege* Γʹ.
P. 122. l. antepenult. *pro* ſupenſo *l.* ſuſpenſo.
P. 167. l. 8. pro *Anacreou* l. *Anacreon.*
P. 185. l. 10. *pro* Scribendom *l.* Scribendum.

VOL. II.—P. 41. l. 4. *pro* κακόρ̣θυς *lege* κακόθρυς.
P. 131. l. ult. *pro* Curiſ. *l.* Curis.
P. 133. l. 3. *pro* Ποιεῖν *l.* ποιεῖν.
P. 159. l. 13. *pro* ΜΗΚΩΝΑ *l.* ΜΗΚΩΝΑΣ. Vide infra p. 418.
P. 190. l. 13. *pro* τῦ *l.* σῦ.
P. 198. l. 18. *pro* fidentur *l.* fidenter.
P. 288. l. 18. *pro* γεναίως *l.* γενναίως.
——— l. 19. *pro* γεναίος *l.* γενναίος.
P. 437. l. 16. *pro* quam *l.* quem.
P. 463. l. 2. *dele* ί.
P. 520. l. 8. *pro* φάρυγΓος *l.* φάρυγος.

VOL. III.—P. 77. l. 11. pro *railery l. raillery.*
P. 270. l. ult. *pro* ΦΑΡΥΡΞ *l.* ΦΑΡΥΓΞ.
P. 362. l. 14. *pro* τὸν *l.* τὴν.

VOL. IV.—P. 369. l. 12. *pro* ΟΒΕΛΙΣΜΟΛΥΧΝΙΟΝ *l.* ΟΒΕΛΙΣΚΟΛΥΧΝΙΟΝ.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY
REFERENCE DEPARTMENT

This book is under no circumstances to be taken from the Building

form 410

MAR 2 8 1927